

IJA # 1209

שפר התיקונים

Shefer ha-Tiḵunim

Livorno, 5600 (1839 or 1840)

מקרבו יצא והקרבתי ונג
את לבו לנשת אלי נאסיה
אהיה לכם לאלהים: הנה י
מהגורר על ראש רשעים י
יהיה עד עשיתו ועד הקימו
תתכוננו בה: בעת ההיא
גל משפחות ישראל והמה
יהיה נצא הן במדבר עם
ישראל: מרחוק יהיה נראה ל
עלין משכתך חסד. עוד ארנו
ישראל עוד תעדי תפיר וצאת ב
תמעי דמים בהרי שמרון נטעו נטעים ור
יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעלו
יהור אלהינו: כירכה אמר יהוה רנו לילב
וצהרו בראש הגוים השמימי חללו ואמרו ה
אתעמק את שארית ישראל: הנה ב
צפון וקבצתיים מירכת ארץ כם עור ופס
ולדת יהוה קהל גדול ישוב
בבתרוננים אוכלים או כם
לא יבשלו בה ביהייתי אל ליהיה לארשת
שמעו דברי יהוה

אמר יהוה עוד שמע במקומוה אשר
ב אמרם סרב ורוא מאין אדם וראו בחסו
בער דוד ובהמורז יושלם המשפחה מאן ילום
אמר יושב ומאין בחסו: קל יושב וקל יושב
יהיה ביה נעל אמרם דודו אמר דודו ג
יהיה ביה נעל אמרם דודו אמר דודו ג
יהיה ביה נעל אמרם דודו אמר דודו ג

יה : כה אמר יהוה קול
 ים רחל מבכה על בניה
 איננו : כה אמר יהוה
 מעה כי יש שכר לפעלתך
 וישתקוה לאחרייתך
 דם : שמוע שמעתי אפרים
 לא למד השיבני ואשוב
 אחרי שובי נחמתי ואחרי
 בשתי וגם נכלמתי כי נשאתי
 יקר לי אפרים אם ילד שעשועים
 זכר אזכרנו עוד ערבן המו מעי לו
 נאסיהוה : הציבי רך צינים שימי רך
 לכה למסלה דרך הלכת שובי בתורת
 שבי אל עריך אלה : ערמתי תתחמקין הברת
 כי ברא יהוה חדשה בארץ נקבה תסוככ
 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו
 ר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את
 ריה יהוה נוה צדק הר הקודש : וישבו כה
 ר אפרים ונסעו בעדר : כי הרויה
 אבה מלאתי : על זאר הקצתי
 הנה ימים באים נא

וע

בית יהודה ברית חדשה : לא כמ
 את אבותם ביום החוקי בידם להוציאם מערב
 אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בלתי לי לעם ואנכי
 יהוה : כי זאת הנחית אשר אכרת את בני ישראל מער
 אחרי הימים ההם נאסיהוה נתתי את תורתך בלבן אף
 ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והנהגתי הימים
 לעם : ולא ילמדו עוד איש את דעתו ואיש אאלהים
 לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אורי למקטעה אמר
 גדולם נאסיהוה כי אסלה יעגם ולחפאיהם לא יגיעו
 עוד : כה אמר יהוה נתן שמש לאור ימים חקתי תוך
 וכוכבים לאור לילה רגע ימים ויחמו גליו יהוה צבאות
 שמו : אסיסו תהקים האלה סלמני נאסיהוה נעור
 זרע ישראל ישברו סהדות נוי לפני כל הימים : יש
 אמר יהוה אסיסו שמים סלמערה וחקרו מספר
 למטה נאסיהוה : הנה ימים באים נאסיהוה ו
 העיר ליהוה סמנדל חננאל ערשער הפנה : וע
 עוד קו חמדה נגדו על נבעת נרב ונסכ נעתה : וכל
 חמק הפגרים והרשן וכל השדמות ערנתה קדרון
 ערפנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש
 ולא יחרם עוד לעולם :

שם שיי ליה : כה אמר יהוה עוד ישמע במקוסי הוה אשר
 אתם אמרים חרב הוא סאין אדם ומאין בהמה
 בערי יהודה ובחצרות ירושלם הנשפוט סאין אדם
 ומאין יושב ומאין בהמה : קול ישון וקול שמה קול
 ותן וקול כלה קול אומרים וודו את יהוה צבאות
 כד ישוב יהוה מלעולם חסדו סבאים ויהודה ברת
 יהוה יראו את שבות הארץ כבראנה אמר יהוה :

בית יהודה ברית חדשה : לא כברית אשר ברתי
 את אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים
 אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בעלתי כס נאם
 יהוה : כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל
 אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם
 ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהודי
 לעם : ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו
 לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אורי מקטנם ועד
 גדולם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאיהם לא אזכר
 עוד : כה אמר יהוה נתן שמש לאור ימים חקת ירח
 וכוכבים לאור לילה רנע הים ויהמו גליו יהוה צבאות
 שמו : אסימשו החקים האלה מלפני נאם יהוה גם
 זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים : כה
 אמר יהוה אסימדו שמים מלמעלה ויחקרו מסדי ארץ
 למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר
 עשו נאם יהוה : הנה ימים באים נאם יהוה וכל
 העיר ליהוה ממגדל חננאל עד שער הפנה : ויצורק
 עיר קו המדה נגדו על נבעת גרב ונסכ געתה : וכל
 העמק הפגרים והדשן וכל השדמות עד נחל קדרון
 עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליהוה לא ינתש
 ולא יחרס עוד לעולם :

שם סיו ליג כה אמר יהוה עוד ישמע במקוסי יהוה אשר
 אתם אמרים חרב הוא מאין אדם ומאין בהמה
 בערי יהודה ובחצות ירושלם הנשפוט מאין אדם
 ומאין יושב ומאין בהמה : קול ששון וקול שמחה קול
 חתן וקול בלה קול אומרים הודו את יהוה צבאות
 כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית
 יהוה כי איש יב את שכנות הארץ כבראשנה אמר יהוה :

ועמי את טובי יש
 ברמה נשמע נה
 מאנה להנה
 מנעי קול
 נאם יהוה
 נאם יהוה
 מתגודד
 כי את
 הודו
 חרפ
 כי
 רחס
 זר

כה אמר יהוה צבאות עוד יהיה במקום הזה החורב
 מאי אדם ועד בהמה ובכל עריו נזה רעים מרבעים
 צאן בערי ההר בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
 בנימן ובסביבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה
 הצאן על ידי מונה אמר יהוה הנה ימים באים נא
 יהוה והקימתי את הדבר הטוב אשר דברתי אל בית
 ישראל ועל בית יהודה בימים ההם ובעת ההיא
 אצמיח לדוד צמח צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ
 בימים ההם תושע יהודה וירושלים תשכן לבטח ויהי
 אשר יקרא לה יהוה צדקנו כי כה אמר יהוה לא
 יכרת לדוד איש ישב על כסא בית ישראל ולכהנים
 הלויים לא יכרת איש מלפני מעלה עולה ומקטיר מנחה
 ועשה ובה כלה ימים ויהי דברי יהוה אלי רמיהו לאמור
 כה אמר יהוה אסתפרו את דברתי היום ואת דברתי
 ילה ולבדתי היות יומסולילה בעתם גס דברתי
 תדוד עבדי מהיותו בן מלך על כסאו ואת
 יום הכהנים משרתי אשר לא יספר צבא השמים
 ולא ימד חור הים כן ארכה את זרע דוד עבדי ואת
 הלויים משרתי אתי ויהי דברי יהוה אלי רמיהו לאמר
 הלוא ראית מהתעם הזה דברו לאמר שתי המשפחות
 אשר בחר יהוה בהם ומאסם ואת עמי ינאצון מהיות
 עוד גוי לפניהם כה אמר יהוה אסלא כריתי יומם
 וליה חקות שמים וארץ לא שמת י גס זרע יעקוב
 ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו משלים אל זרע אברהם
 ישחק ויעקב כי אשיב את שנותם ורחמתים
 עובדיה סי א חזון עובדיה כה אמר אדני יהוה לא ארום
 שמועה שמענו מאת יהוה וציר בניו שלח
 קומו ונקומה עליה למלחמה הנה קטן נתתיה בניו
 כזו

בניו אתה מאד זרון לבך השיאך שכני בחגוי סרע
 מדים שכתו אמר בלבו מי יורדני ארץ אסתגביה
 כנשר ואסבין פוכבים שים קנף משם אורידך נאם
 יהוה אסתגבים באו לך אסתדרי לילה איה נדמיתה
 הלוא יגנבו דים אסתצרים באו לך הלא ישאירו
 עללות איה נחפשו עשו נבעו מצפניו עדה נכול שלהוק
 כל אנשי כריתך השיאוך יכרו לך אנשי שלמך לחמך
 ישימו מזור תחתך אין תבונה בו הלא ביום ההוא
 נאסיהו והאכרתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו
 וחתו גבורך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטר
 מחמס אחיה יעקב תכסף כושה ונכרת לעולם ביום
 עמרך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שערו
 ועל ירושלים ידו גורל גס אתה כאחד מהם ואל תרא
 ביום אחיה ביום נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום
 אכדם ואל תגדל פיה ביום צרה אל תבוא בשער
 עמי ביום אידם אל תרא גס אתה ברעתו ביום אידו
 ואל תשלחנה בחילו ביום אידו ואל תעמד על הפרק
 להכרית את פליטיו ואל תסגר שרדיו ביום צרה כי
 קרוב יום יהוה על כלהגים כאשר עשית יעשה לך
 נמך ישוב בראשך כי כאשר שתיתם על הר קדשי
 ישתו כל להגים תמיד ושתו ולעו והיו כלא היו ובהר
 ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את
 מורשיהם והיה בירת יעקב אש ובית יוסף להכה
 ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריר
 לבית עשו כי יהוה דבר וירשו הנגב את הר עשו
 והשפלה את פלשתים וירשו את ישראל אפרים ואת
 שדה שמרון ובנימן את הגלעד ונתת החל הזה לבני
 ישראל אשר כנענים עד צרפת ונתת ירושלים אשר
 בספרד

בספרד ירשו את ערי הנגב : וערו מושיעים בדר ארץ
 לשפוט את הר עשו והיתה ליהוה המלוכה :
 זכריה ס"ה ויהי דברי יהוה צבאות לאמר : כה אמר
 יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה
 וחמה גדולה קנאתי לה : כה אמר יהוה שבת אל ציון
 ושכנתי בתוך ירושלם ונקראה ירושלם עיר האמת
 והר יהוה צבאות הר הקדוש : כה אמר יהוה צבאות
 עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו
 בידו מרב ימים : ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות
 משחקים ברחבתיה : כה אמר יהוה צבאות כי פלא
 בעיני שארית העם הזה בימים ההם נסבעניי פלא
 נאם יהוה צבאות : כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע
 את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש : והבאתי
 אתם ושכנו בתוך ירושלם והיולי לעם ואני אחיה
 להם לאלהים באמת ובצדקה : כה אמר יהוה צבאות
 תחוקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים
 האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות
 ההיכל להבנות : כי לפני הימים ההם שכר האדם לא
 נהיה ושכר הבהמה איננה ויוצא ולבא איך שלום
 כדהצר ואשלח את כלי האדם איש ברעהו : ועתה לא
 כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה
 צבאות : כי יזרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן
 את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית
 העם הזה את כל אלה : והיה כאשר הייתם קללה
 בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
 ברכה אל תיראו תחוקנה ידיכם : כי כה אמר יהוה
 צבאות כאשר זמנתי להרע לכם בהקצף אבתיכם
 אתי אכר יהוה צבאות ולא נחתי : כן שבת זמנתי
 בימים

בימים האלה להטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל
 תיראו : אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש
 את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם : ואיש
 את דעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושכעת שקר
 אל תאמרו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה :
 ויהי דברי יהוה צבאות אלי לאמר : כה אמר יהוה
 צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום
 העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמערים
 טובים והאמת והשלום אהבו : כה אמר יהוה צבאות
 עד אשר יבאו עמים וישיבי ערים רבות : והלכו ישיבי
 אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה
 ולבקש את יהוה צבאות איכה נסאני : וכאו עמים
 רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם
 ולחלות את פני יהוה : כה אמר יהוה צבאות בימים
 ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים
 והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמעני
 אלהים עמכם :

שם סימן י"ב משא דברי יהוה על ישראל נאם יהוה נטה
 שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו :
 הנה אנכי שם את ירושלם סף רעל לכל העמים סביב
 וגם על יהודה יהיה כמצור על ירושלם : והיה ביום
 ההוא אישים את ירושלם אבן מעטסה לכל העמים
 כל עמסה שרוט ישרטו ונאספו עליה כל גווי הארץ :
 ביום ההוא נאם יהוה אכרה כל סוס בתמהון ורכבו
 בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל סוס העמים
 אכרה בעורון : ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי
 ישיבי ירושלם ביהוה צבאות אלהים : ביום ההוא
 אישים את אלפי יהודה ככזור איש בעצים וכלפיד איש

בעמיר ואכלו עלימין וערשמאל אתכלהעמים סבוב
 וישבה ירושלם עוד תחתיה בירושלם : והושע יהוה
 אתיהאלי יהודה בראשנה למען לאתגרל תפארת
 ביתדוד ותפארת ישב ירושלם עליהודה : ביום ההוא
 יגן יהוה בעד יושב ירושלם והיה הנכשל בהם ביום
 ההוא כדוד וכית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם :
 והיה ביום ההוא אבקש להשמיד אתכלהגוים הבאים
 עליירושלם : ושפכתי ערבית דוד ועל יושב ירושלם
 רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשרדקרו וספרו
 עליו כמספר עליהיחיד והמר עליו כהמר עלהבכור :
 ביום ההוא יגדל המספר בירושלם כמספר הדרמון
 בבקעת מגדון : וספרה הארץ משפחות משפחות לכד
 משפחת ביתדוד לכד ונשיהם לכד משפחת ביתנחן
 לכד ונשיהם לכד : משפחת ביתלוי לכד ונשיהם לכד
 משפחת השמעילי לכד ונשיהם לכד : כדמשפחות
 הנשארות משפחת משפחת לכד ונשיהם לכד :
 שם סימן י"ג ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד
 גליושבי ירושלם לחטאת ולנדב : והיה ביום
 ההוא נאם יהוה צבאות אכרית אתשמות העצבים
 מןהארץ ולא יזכרו עוד וגם אתהנביאים ואהירוח
 הטמאה אעביר מןהארץ : והיה כיינכא איש עוד
 ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה כי שקר דברת
 בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ילדיו בהנכא : והיה
 ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחונו בהנכאתו ולא
 ילכשו אדרת שער למען כחש : ואמר לא נביא אנכי
 אישעבד אדמה אנכי כייאדם הקנני כנעורי : ואמר
 אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הכיתי בית
 מאהבי : הרג עורי עלרעי ועלגבר עמיתי נאם יהוה
 צבאות

צבאות הן אתהרעה ותפוצין הצאן והשיבתי ידי
 עליהצערים : והיה ככלהארץ נאם יהוה פיישנים בה
 יכרתו ויגעו והשלישית יותר בה : והבאתי אתהשלישית
 באש וצרפתים כצרף אתהכסף ונחנתים כנחן ארז
 הזהב הוא יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי
 הוא והוא יאמר יהוה אלהי :
 שם סי' י"ד חנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך :
 ואספתי אתכלהגוים אלירושלם למלחמה
 ונלכדה העיר ונשטו הבתים והנשים תשככנה ויצא
 חצי העיר בגולה ויתר העם לא יכרת מןהעיר : ויצא
 יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב : ועמדו
 בגלזי ביוםההוא על הר הזיתים אשר עלפני ירושלם
 מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחו וימרה נא
 גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וחציו ננכה : ונסתם
 גיאיהרי כייניע גיא הרים אלאצל ונסתם כאשר נסתם
 מפני הרעש בימי עזיה מלךיהודה וכא יהוה אלה
 כלקדשים עמך : והיה ביום ההוא לא יהיה אור
 יקרות וקפאון : והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא
 יום ולא לילה והיה לעת ערב יהיהאור : והיה ביום
 ההוא יצאו מיסחיים מירושלם חצים אלהים הקדמוני
 וחצים אלהים האחרון בקיץ ובחרף יהיה : והיה
 יהוה למלך עלכלהארץ ביום ההוא יהיה יהוה אחד
 ושמו אחד : יסוב כלהארץ בערבה מנבע לרמון נגב
 ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן עדמקום
 שער הראשון עדשער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי
 המלך : וישבו בה וחרם לא יהיהעור וישבה
 ירושלם לבטח : וזאת תהיה המנפה אשר יגף יהוה
 אתכלהעמים אשר צבאו עליירושלם המקי בשור
 והוא

והוא עמד על רגליו ועיניו תמקננה בחריהן ולשונו
תמק בפיהם : והיה ביום ההוא תהיה מהומת יהוה
רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על יד
רעהו : ונס יהודה תלחם בירושלם ואסף חיל כל
הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד : וכן תהיה
מנפת הפוס הפרד הנמל והחמור וכל הבהמה אשר
יהיה במחנות ההמה כמנפה הזאת : והיה כל הנותר
מכל הגוים הבאים על ירושלם ועלו מדי שנה בשנה
להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את חג הסוכות :
והיה אשר לא יעלה מאת משפחות הארץ אל ירושלם
להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הנשם :
ואם משפחת מצרים לא יתעלה ולא באה ולא עליהם
תהיה המנפה אשר יגף יהוה את הגוים אשר לא יערו
לחג את חג הסוכות : זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת
כל הגוים אשר לא יערו לחג את חג הסוכות : ביום
ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות
בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח : והיה כל יסיר
בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאיו כל
הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא יהיה כנעני עוד
בבית יהוה צבאות ביום ההוא :

כתובים

כא למנצח מזמור לדוד : יהוה בענף ישמח מלך
וב שועתך מה יגיל מאד : תאות לבו נתתה
לו וארשת שפתיו ברמנת סלה : כיתקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פז : חיים שאל ממך נחתה
לו ארך ימים עולם ועד : גדול כבודו בישועתך הוד
והדר תשנה עליו : כיתשיתו ברכות לעד תחיהו

בשמחה

בשמחה את פניך : כיהמלך בטח ביהוה וכחסד עליון
בר ימוט : תמצא ירך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך :
תשיתמו כתנור אש רעת פניך יהוה באפו יבלעם
ותאכלם אש : פרימו מארץ תאכד וזרעם מפני אדם :
כינטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו : כי תשיתו
ישכם במיתריך תכונן על פניהם : רומה יהוה בענף
נשירה ונזמרה גבורתך :

כב למנצח על אילת השחר מזמור לדוד : אלו אלו
למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי :

אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא אדומיה לי
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : כך בטחו אבותי
בטחו ותפלטמו : אליך ועלו ונמלטו כך בטחו ולא
בושו : ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם וכזוי עם :
כלראי ילעגו לי יפטרו בשפה יגיעו ראש : גל אלו
יהוה יפלטו יצילוהו כי חפץ בו : כיתאתה גתי סאך
מכטיחי על ישידי אמי : עליך השלכתי מרחם מלך
אמי אלו אתה : אל תרחק ממני כיתצרה קרובה כית
אין עוזר : סכבוני פרים רבים אבירי בשן כיתרוני :
פצו עלי פיהם ארוה טרף ושאג : כמים נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי היה רבי כדונג נמס בתוך מעי :
יבש כחרש : כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות
תשפתני : כי סכבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כאוי
ידי ורגלי : אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בני :
יחלקו כגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : ואתה יהוה
אל תרחק אילותי לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחידתי : הושיעני מפי אריה ומקרני רמים
עניתני : אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך
יראי יהוה י הללוהו כל זרע יעקב כבודו ונורו כמנו
כל

כל־זרע ישׁר אל: כי לא־כזה ולא שקץ ענות עני ולא־
הסתיר פניו ממנו וכשועו אליו שמע: מאתך תהלת
בקהל רב נדרי אשלים נגד יריאיו: יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשו יחי רבבכם לעד: יזכרו וישבו אל־
יהוה כל־אפסי ארץ וישתחוו לסניף כל־משפחות גוים:
כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים: אכלו וישתחוו כל־
דשני ארץ לפניו יכרעו כל־יורדי עפר ונפשו לא חיה:
זרע יעבדנו יספר לאדני לדור: יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה:

כט מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
בכור ועו: הבו ליהוה בכור שמו השתחוו
ליהוה בהדרת־קדש: קול יהוה על־המים אל־הכבוד
הרעים יהוה על־מים רבים: קול יהוה בכח קול יהוה
בהדר: קול יהוה שבר ארוזים וישבר יהוה את־ארוזי
גוים: וירקידם כמו־ענף לבנון ושריון כמו־בזראמים:
קול יהוה חצב להכות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל
יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשף יערות
ובהיכלו בלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה
מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את־עמו
בשלוש:

מב למנצח משביל לבני־קרח: באיל תערג על־אפיקי־
מים בן נפשי תערג אליך אלהים: צמאה
נפשי ואלהים לאר הי מתי אבוא ואראה פני אלהים:
היתה־לי דמעתִי לחם יומם וילילה באמר אל־י ב־
היום איה אלהיך: אלה אוכרה ואשפכה עלי נפשי
כי אעבר בסף ארדם עד־בית אלהים בקול־רנה
ותודה המון חונג: מה־תשתוהחי נפשי ותהמי עלי
הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פניו: אלהי
ערי

ערי נפשי תשתוהחי על־כן אוכרה מארץ ירדן וחרמונים
מהר מצער: תהום־אל־תהום קורא לקול צנרִיה כל־
משברִיה ונליך עלי עברו: יומם יצוה יהוה חסדו
ובלילה שירה עמי תפלה לאר חי: אומרה לאל
סלעי למה שכחתני למה קדר אלך בלחץ אויב:
ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל־היום
איה אלהיך: מה־תשתוהחי נפשי ומה־תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי־עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

מה למנצח על־ששנים לבני־קרח משביל שיר ירדת:
רחש־לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך
לשונִי עמי סופר מהיר: יפִי־ת מבני אדם הוצק חן
בשפתותיך על־כן ברכה אלהים לעולם: חגור־חרבך
על־ירך נכור הודך והדרך: והדרך צלח רכב על־
דבר־אמת ועונה צדק ותורך נוראות ימינה: חציך
שנונים עמים תחתיה יפלו בלב אויבי המרד: כסאך
אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך: אהבת
צדק ותשנא רשע על־כן משחך אלהים אלהיך שמן
ששון מחברך: מר־ואהלות קציעות כר־בגדותיך מן־
חיכלי שן מני שמחוקך: בנות מלכים ביקרותיך נצבה
שגד לימינה בכתם אופיר: שמעי־בת וראי והטי אונך
ושכחי עמך ובית אביך: ויתאו המלך יפִיך כיהוה
אדניך והשתחוילו: ובת־צור במנחה פניך יהלו עשירי
עם: כל־כבודה בת־מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה:
לרקמות תובל למך בתולות אחריה רעותיה מוכאות
לך: תובלנה בשמחת וניל תבאינה כהיכל מלך:
תחת אבתִיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל־הארץ:
אוכירה שמך בכל־דר ודר על־כן עמים יהודך לעולם
ועד:

עב לשלמה אלהים משפטך למלך חן וצדקתך לבן
 מלך : ידיו עמך בצדק ועניך במשפט :
 ישאו הרים שלום לעם וגבעות בצדקה : ישפט
 עניי עם וישוע לבני אביו וידפא עושק : יראוך עם
 שמש ולפני רח דור דורים : ירד במטר ערננו
 כרביבים ורוף ארץ : יפרחבימו צדיק ורב שלום
 עדבלי רח : וירד מים עדים ומנהר עד אפסי ארץ :
 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר ירחכו : מלכי תרשיש
 ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכנז יקריבו :
 וישתחווירו כל מלכים כלגוים ועבדוהו : כי יציל
 אביו משוע ועני ואין עזר לו : יחס עריה ו אביו
 ונפשות אבנים וישוע : מתוך ומחסם יגאל נפשם
 ויקר דמם בעיניו : ויהי ויתחילו מזהב שבא ויתפלל
 בעדו תמיד כל היום יברכנהו : יהי פסת בר ארץ
 בראש הרים ירעש בלבנון פרו ויציו מעיר בעשב
 הארץ : יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו ויתברכו
 בו כלגוים אשרהו : ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
 עשה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כד הארץ אמן ואמן : כלו תפלות
 דוד בדישי :

גט משכיל לאיתן האזרחי : חסדי יהוה עולם אשירה
 לדר ודר אוריע אמונתך בפי : בי אמרתי
 עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם : כרתי
 ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי : עד עולם אכין
 זרעך ובנתי לדוד ודוד כסאך סלה : ויורו שמים
 פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים : כי מי בשחק
 יערך ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים : אל נערץ
 בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו : יהוה אלהי
 צבאות

צבאות מיכמוך חסין יה ואמונתך סביבותיה : אתה
 כושל בנאות הים בשוא גליו אתה תשבחם : אתה
 דכאת כחלל רהב בזרוע עזך פורת אויביך : לך
 שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם : צפון
 וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו : לך
 זרוע עם גבורה תעז ידך תרום ימינך : צדק ומשפט
 מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך : אשרי העם ידעי
 הרועה יהוה באור פניך ילכון : בשמך יגילון כל
 היום ובצדקתך ירומו : פירתפארת עזמו אתה וכרצונך
 תרום קרנינו : כבוד סוכנו כי ליהוה מגננו ולקדוש ישראל
 מלכנו : אז דברת כחזון לחסידך ותאמר שונתי עז
 על גבור הרימותי בחור מעם : מצאתי דוד עבדי בשמן
 קדש משחתיו : אשר ידי תכון עמו אף זרועי תאמצנו :
 לא ישיא אויב בו ובן עולה לא יעננו : וכתותי מפניו
 צרו ומשנאו אגוף : ואמונתו וחסדי עמו וכשמי תרום
 קרנו : ושכתי בים ידו ובנהרות ימינו : הוא יקראני
 אבי אתה אלי וצור ישועתי : אף אני כבוד אתנהו
 עליון למלכי ארץ : לעולם אשמורלו חסדי ובריתתי
 נאמנת לו : ושכתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים :
 אסיעונו בניו תורתו ובמשפטי לא ילכון : אסחקתי
 יחללו ומצותי לא ישמרו : ופקדתי בשבט פשעם
 ובנגעים עונם : וחסדי לא אפיר מעמו ורא אשקר
 באמונתו : לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה :
 אחת נשבעתי בקדשי אסלדוד אכזב : זרעו לעולם
 יהיה וכסאו פשמש נגדי : כירח יפון עולם ועד בשחק
 נאמן סלה :

קכו שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו
 כחרמים : אז ימרא שחוק פינו ולשוננו רנה

אז יאמרו כגוים הגדיל יהוה לעשות עמאלה : הגדיל יהוה לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יהוה את-שבינתו כאפיקים בנגב : הזרעים בדמעה ברנה יקצרו : הלוק ירך ובכה נשא משך-הזרע באיבא ברנה נשא אלמתיו :

קרב שיר המעלות זכור-יהוה לדוד את ברענותו : אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב : אמר אבא באהל ביתי אס-אעלה על-ערש יצועי : אסאתן שנת ^{לפסח} לעיני לעפעפי תנומה : עד-אמצא מקום ליהוה כשכנות לאביר יעקב : הנה-שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי-יער : נבואה למשכנותיו נשתחוה להרם רגליו : קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך : כהנה יבשר צדק וחסידך ירננו : בעבור דוד עבדך אר-תשב פני משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא-ישוב ממנה מפרי בטנה אשית לכסא-ך : אס-ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גס-בניהם עדי-עד ישבו לכסא-ך : כי-בחר יהוה בציון אנה למושב לו : זאת-מנוחתי עדי-עד פה אשב כי אותיה : צידה בך אכרך אבייניה אשביע לחם : וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו : שם אצמיח קרן לדוד ערכתי נר למשיחי : אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נורו :

דניאל ס"ז בשנת חדה לבלא-שצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על-משכבה בארין חלמא כתב ראש מלין אמר : ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עס-ליליא וארו ארבע רוחי שמיה מגיחן לימא רבא : וארבע חיון רברכן סלקן מן-ימא שנין דא מזדא : קדמיתא כארניה ונפין דינשר לה חזה הוית עד דימריטו נפה ונטילת מן-ארעא ועל-רגליו כאנש הקימת

הקימת ולבב אנש יהיב לה : וארו חויה אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר-חד הקמת ותלת עלעין בפמה בין שנה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שניא : באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר ולה גפין ארבע די-עוף ער-נפה וארבעה ראשין לחיותא ושלטן יהיב לה : באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חויה רביעאה דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושנין די-פרזל לה רברכן אכלה ומדקה ושאר א פרנלה רפסה והיא משניה מן-כר-חיותא די קדמה וקרנין עשר לה : משתפל הוית בקרניא וארו קרן אחרי זעירה סלקת ביניהן ותלת מן-קרניא קדמיתא אתעקרה מן-קדמה ואלו עינין בעיני אנשא בקרנא דא ופס ממלל רברכן : חזה הוית עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתיב לבושה וכתלג חזר ושער ראשה כעטר נקא כרסיה שבבין דינור גלגלוהי נור דרק : נהר דינור נגד ונפק מן-קדמוהי אלף אלפין ישמשונת ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתב וספרין פתיחו : חזה הוית בארין מן-קל מליא רברכתא די קרנא ממללה חזה הוית עד די קטילת חיותא והוכר גשמה ויהיבת ליקידת אשא : ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה כחיין יהיבת להון ער-זמן ועדן : חזה הוית בחזוי ליליא וארו עס-ענני שמיה ככר אנש אתה הוה ועד-עתיק יומיא מטה וקדמוהי הקרבוהי : ולה יהב שלטן ויקר ומלכו וכל עממא אמיא ולשניא לה יפר-חון שלטנה שלטן ערכ דיילא יעדה ומלכותה דיילא תתחבר : אתברית רוחי אנה דניאל בגו נרנה וחזוי ראשי יבהלנני : קרבת ער-חד מן-קאמיא ויציבא אבעא-מנה ער-כר-דנה ואמר-לי ופשר מליא יהודענני : אלין חיותא רברכתא די אגין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן-ארעא :

ויקבלון

ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויהסגון מלכותא עד
עלמא ועד עולם עלמא : אדין צבית ליצבא על
חיותא רביעיתא דיהות שניה מן בלהן דחיה יתרה
שנה דיפרול וטפיה דינחש אלה מדקרא ושאר
ברגלה רפסה : וערקניא עשר די בראשה ואחרי
די סלקת וגפלה מן קדמה תלת וקרנא דלן ועינין לה
ופם ממלך רברבן וחזיה רב מן חברתה : חזה הוית
וקרנא דלן ענדא קרב עסקדישין ויכלה להן : עד
דיאתה עתיק יומיא ודינא יהיב לקדישי עליונין חמנא
מטה ומלכותא החסנו קדישין : כן אמר חיותא
רביעיתא מלכו רביעיתא תהוא בארעא די השנא מן
פלמכותא ותאכל פלארעא ותדושנה ותדקנה :
וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרון
יקום אחריהן והוא ישנה מן קדמיה ותלתה מלכין
יהשפל : ומלון לצד עלאה ימלך ולקדישי עליונין
יכלא ויספר להשניה זמנן ודת ויתתבון בידה עד
עדן ועדנין ופלג עדן : ודינא יתב ושלטנה יהעדון
להשמדה ולהובדה עד סופא : ומלכותא ושלטנא
ורכותא די מלכות תחות כל שמיה יהיבת לעם
קדישי עליונין מלכותיה מלכות עלים וכל שרטינא
דה פרחון וישתמעון : עד דפה סופא די מלכתא אנה
דניאל שניא רעיוני יכהלזני וזיוו ישתגון עלי ומלכתא
בלבי נטרת :

ואומר קדיש

סנהדרין

פרק חלק דף צ"ו ע"ב

תניא רבי נתן אומר מקרא זה נוקב ויורר עד התהום כי עור חזון למועד
ויפח לקץ ולא יכזב אם יתמטה הכה לו כי בא יבא ולא יאחר לא
כרבוהינו

כרבותינו שהיו דורשין ער ערן וערנין ופלג ערן ולא כרכי שמלאי שהיה
דורש האכלתם לחם רמעה ותשקמו כרמעות שלישי ולא כרכי פקיעא שהיה
דורש עור אחת סעט היא ואני סרעיש את השמים ואת הארץ (אלא) מלכות
ראשונה שבעים שנה מלכות שניה חמשים ושנים ומלכות כן כוזיבא שתי
שנים ומחצה מאי ויפח לקץ ולא יכזב אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי
יונתן תפה עצמן של מחשבי קצין שהיו אומרים כיון שהגיע הקץ ולא בא
שוב אינו בא אלא הכה לו שנאמר אם יתמטה הכה לו שפא האמר אנו
מתכין והוא אינו מתכה ת"ל לכן יתכה ה' לחננכם ולכן ירום לרחסכם
וכי מאהר שאנו מתכים והוא מתכה פי מעכב מדה הדין מעכבתוכי מאחר
שמדת הדין מעכבת אנו למה מתכין לכל שכר שנאמר אשרי כל חובי לו
אמר אביו לה פחית עלמא סתלתין ושהא צדיקי דמסקלי אפי שכניה בכל
דרא שנא' אשרי כל חובי לו ל"ו בנספריא תלתין ושיתא הווי איני והאמר
רבא דרא דקמי קורשא בריך הוא תסני סרי אלפי פרסא הוא שנאמר סביב
שטנה עשר אלף לא קשיא הא דמסתכלי באספקלריא המאירת הא
דמסתכלי באספקלריא שאינה מאירה ומי נפישו כולי האי והאמר חזקית
אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עליה והם סועטים
אם אלף הם אני וכני סהם אם מאה הם אני וכני סהם אם שנים הם אני וכני
סהם לא קשיא הא רעילי בכר הא רעילי בלא כר אמר רב כלו כל הקצין
ואין הרבר הלוי אלא בתשובה ומעשים טובים ושמואל אמר דיו לאכל
שיעמוד באבלו כתנאי רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה נגאלין
ואם לאו אין נגאלין אמר לו רבי יהושע אם אין עושין תשובה אין נגאלין
אלא הקב"ה מעמיד להן טיך שגזרותיו קשות כחטן וישראל עושין תשובה
ומחזירן למוטב הניא אירך רבי אליעזר אומר אם ישראל עושין תשובה
נגאלין שנאמר שובו בני ישראל ארפא משוכותיכם אמר לו ר"י והלא
כבר נאמר חנם נמכרתם ולא בכסף הנאלו הנם נמכרתם כעבורה זרה ולא
בכסף הנאלו אלא בתשובה ומעשים טובים אמר לו ר' אליעזר לרבי יהושע
והלא כבר נאמר שובו אלי ואשובה אליכם אמר לו רבי יהושע והלא כבר
נאמר כי אנכי בעלתי ככם ולקחתי אתכם אחר מעיר ושנים מטשפה
והבאתי אתכם ציון אמר לו רבי אליעזר והלא כבר נאמר כשוכה ונחת
תושעון אמר לו ר' יהושע לרבי אליעזר והלא כבר נאמר כה אמר ה' גואל
ישראל קרושו לבזה נפש למתעב נוי לעכר מושלים מלכים יראו וקמו שרים
וישתחוו אמר לו ר' אליעזר והלא כבר נאמר אם תשוב ישראל נאם ה' אלי
השוב אמר לו רבי יהושע והלא כבר נאמר ואשמע את האיש לבוש הברים
אשר מטעל למימי חיאור וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע כחי העולם
כי למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יר עם קודש הכלינה כל אלה שתק רבי
אליעזר ואמר רבי אבא אין לך קץ מגולה מזה שנאמר ואתם הרי ישראל

ענביכם

ענפיהם התנו ופריכם תשא לעמי ישראל רבי אלעזר אומר אף מזה שנאמר
 כי לפני ה' ימים האלה שכר האדם לא נהיה ושכר הכהמה איננה ליוצא ולבא
 אין שלום מן הצר סאי ליוצא ולבא אין שלום מן הצר רב אמר אף הלמירי
 חבטים שכתוב בהם שלום רבתיב שלום רב לאוהבי חורתך אין שלום מפני
 הצר ושמאל אמר עד שיהיו כל השערים כולן שקולין אמר רבי חנינא אין
 בן דוד בא עד שיתקשר רג לחולה ולא ימצא שנאמר או אשקיע מימיהם
 ונהרותם בשמן אולין וכת' בתריה ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל אמר
 רבי חמא בר חנינא אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הוליה מישראל שנאמר
 וברת הולולים במזטרות וכתוב בחריה בעת ההיא יובל שי לה' צבאות עם
 ממושך וטורט אמר זעירי אמר רבי חנינא אין בן דוד בא עד שיכלו גפי
 הרוח מישראל שנאמר בי אז אסיר מקרבך עליו נאותך וכתוב והשארתי
 בקרבך עם עני ורל וחסו בשם ה' אמר רבי שמלאי משום רבי אליעזר ברבי
 שמעון אין בן דוד בא עד שיכלו כל שופטים ושופרים מישראל שנאמר
 ואשיבה ידי עליך ואצרוף ככור סיגך וגו' ואשיבה שופטיך אמר עולא אין
 ירושלים נפרית לא בערקה שנאמר ציון במשפט תפרה ושביה בערקה אמר
 רב פפא אי בשלי יהירי בשלי אמנושי אי בשלי דיני בשלי גזירפטיאי בשלי
 יהירי בשלי גזירפטי רבתיב ואצרוף ככר סיגך ואשיבה כל בריליך ואי בשלי
 דיני בשלי גזירפטי רבתיב הסיר ה' משפטך פנה אויבך אמר ר' יוחנן אס
 דאית דור שטהמעט והולך חכה לו שנאמר ואת עם עני תושיע וגו' אמר
 רבי יוחנן אם ראית דור שצרות רבות באות עליו כנהר חכה לו שנאמר כי
 יבא כנהר צר רוח ה' נסטה בו וסטיך ליה ובא לציון גואל ואמר ר' יוחנן אין
 בן דוד בא לא כדור שכלו זכאי או כלו חייב כדור שכלו זכאי רבתיב ועטך
 בלם צרוקים לעולם יירשו ארץ כדור שכלו חייב רבתיב וירא כי אין איש
 וישחומם כי אין מפגיע וכתוב למעני אעשה אמר רבי אלכסנדר ר' יהושע
 בן לוי רמי כתיב בעתה וכתוב אחישנה וכו' אחישנה לא זכו בעתה אמר ר'
 אלכסנדר רבי יהושע בן לוי רמי כתיב וארו עט ענני שמיא כבר אינש אתי
 וכתוב עני ורוכב על המור וכו' עט ענני שמיא לא זכו עני רוכב על המור
 אמר ליה שכור מלא לשמואל אמריתו משיח על המרא אתי אשרר ליה
 אנא סוסיא ברקא ראי ליה אמר ליה מי אית לך בר חייור גוונני רבי יהושע
 בן לוי אשכחיה לאליהו רהו קאי אפיתחא רג"ע אמר ליה אימת אתי
 משיח אמר ליה לכשירצה ארוננו הזה אמר רבי יהושע בן לוי שנים ראיתי
 וקול שלשה שמעתי רבי יהושע בן לוי אשכחיה לאליהו רהו קאי אפתחא
 דמעתה דרבי שמעון בן יוהאי אמר ליה אחישנה לעלמא ראתי אמר ליה אם
 ירצה הארון הזה אמר רבי יהושע בן לוי שנים ראיתי וקול שלשה שמעתי
 אמינא ליה אימת אתי משיח א"ל זיל שויליה לרוריה והיכא יתיב אפתחא
 דרובי ומאי סימניה יתיב ביני עניי סופלי חלאים וכולן שרו ואסירי בחר
 דימנא

דימנא איהו שדי חד ואפירי חד אמר דלמא טיבעינא דלא איעכבנא אזל
 לנביה אמר ליה שלום עליך רבי ופירי אמר ליה שלום עליך בר ליואי אמר
 ליה לאימת אתי מר אמר ליה היום אתא לנבי אליהו אמר ליה סאי אמר לך
 אמר ליה שלום עליך בר ליואי אמר ליה אכסחך לך ולאכוכ לעלמא ראתי
 אמר שקורי קא שקר כי דאמר לי היום אתינא ולא אתא אמר ליה הכי אמר
 לך היום אם כקולו חשמעו שאלו הלמיריו את רבי יוסי בן קיסמא אימתי
 בן דוד בא אמר מתירא אני שמא תבקשו מטני אות אמרו לו אין אנו
 מבקשין ממך אות אמר להם לכשיפול השער הזה ויכנה ויפול ויכנה ויפול
 ואין מספיקין לכניהו עד שכן דוד בא אמרו לו רבינו תן לנו אות אמר להם
 ולא כן אמר להם לי שאין אתם מבקשין מטני אות אמרו לו ואעפ"י כן אמר
 להם אם כך יהפכו מי מערת פמים לרם ונהפכו בשעת פטירתו אמר להם
 העמיקו לי ארוני שאין כל רקל ורקל שבכבל שאין סוס של פרסיי נקשר בו
 ואין לך כל ארון וארון שבארץ ישראל שאין סוס מדי אוכל בו הכן אמר רב
 אין כן דוד בא עד שתפשט מלכות הרשעה על ישראל והשעה הרשום שנא'
 לכן יחנם עד עת יולדה ילדה ויהר אחיו ישובו על בני ישראל אמר עולא
 ייתי ולא אחמיניה וכי אס' רבה ייתי ולא אחמיניה רב יוסף אמר ייתי ואזכי
 דאיתיב כטילא רבופיתא דהמריה אמר ליה אבוי לרבה סאי שמעך אילימא
 משום הכלו של משיח והתניא שאלו הלמיריו את רבי אליעזר מה יעשה
 ארם וינצל סחכלו של משיח יעפוק בתורה ובנסילות חסדים ומר הא תורה
 והא נבילות חסדים אמר שמא יגרום החטא כדרכי יעקב בר אידי דרבי
 יעקב בר אידי רמי כתיב הנה אנכי עמך ושמרתך ככל אשר הלך וכתוב
 ויירא יעקב טאר וייער לי שהיה מתירא שמא יגרום החטא כדחנ' ער יעבור
 עמך ה' זו ביאה ראשונה ער יעבור עם זו קניית זו ביאה שניה אמר מעתה
 ראויים היו ישראל לעשות להם נס כביאה שניה כביאה ראשונה אלא שנרם
 החטא וכן אמר רבי יוחנן ייתי ולא אחמיניה אמר ליה ריש לקיש סאי
 פעמא אילימא משום רבתיב כאשר ינוס איש מפני הארי ופגעו הרוכב וכמך
 ירו אל הקיר ונשכו הנחש בא ואראך דוגמתו בעולם הזה כזמן שארם יוצא
 לשרה ופגע בו סנמר דומה כמי שפגע בו ארי נכנס לעיר פגע בו נבאי דומה
 כמי שפגעו רוב' נכנס לביתו ומצא כניו וכניו ביהו מושלין כדעב דומה כמי
 שנשכו נחש אלא משום רבתיב שאלו נא וראו אם יולד זכר מדוע ראיתי כל
 גבר ידיו על הלציו כיוולרה ונהפכו כל פנים לירקון סאי ראיתי כל גבר אמר
 רבא בר יצחק אמר רב מי שבל גבורה שלו ומאי ונהפכו כל פנים לירקון
 אר"י פמליא של מעלה ופמליא של טפה כשעה שאמר הקב"ה הללו מעשה
 ידי והללו מעשה ידי איך אאכר אלו מפני אלו אמר רב פפא חיינו דאמרי
 אינשי רהיש ונפיל תורא ואזיל ושדי ליה סוסיא כאוריייה אמר רב גידל אמ'
 רב עתידין ישראל דאכלי שני משיח אמר רב יוסף פשיטא ואלא טאן אכיל
 לחו

להו הילק וכילק אכלי להו לאפוקי מררבי הלל דאמר אין משיח לישראל שכבר אכלוהו כימי הזקיה אמר רב לא אכרי עלמא לא לרור ושמואל אמר למשה ורבי יוחנן אמר למשיח . מה שמו רבי רבי שילא אמרי שילה שמו שנאמר ער כי יבא שילת . רבי רבי ינאי אמרי ינון שמו שנאמר יהי שמו לעולם לפני שמש ינון שמו . רבי רבי חנינה אמרי חנינה שמו שנאמר אשר לא יתן להם חנינה ויש אומרים מנחם בן חזקיה שמו שנאמר כי רחוק ממני מנחם משיח נפשי רבנן אמרי חיזורא רבי רבי שמו שנאמר אכן חליינו הוא נשג ומכאובנו סבלם ואנחנו חשכנוהו נגוע מכה הלהים ומעונה אמר רב נחמן אי טן חייא הוא כגון אנא שנאמר והיה אדירו סמנו ומשולו מקרבנו יצא אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש אי מן מתא הוא כגון רביאל איש חמורות ;

אמר רב יהודה אמר רב עתיר הקב"ה להעמיר להם דור אחר שנאמר ועברו את ה' אלהיהם ואת דור מלכם אשר אקים להם הקים להם נאמר אלא אקים אמר ליה רב פפא לאכבי והכתיב ורור עברי נשיא להם לעולם כגון קיסר ופלגו קיסר דרש ר' שמלאי מאי דכתיב הוי המתאויס את יום ה' למה זה לכם יום ה' הוה חשך ולא אור משל להרנגול ועטלף שהיו מצפין לאור א"ל הרנגול לעטלף אני מצפה לאורה שאורה שלי הוה ואתה למה לך אורה . והיינו דאמר ליה ההוא מינא לרבי אבהו אימתי אתי משיח א"ל לכי חפי להו השיבא להנהו אינשי אמר ליה מילת קא ליימתי לי א"ל קרא כתיב כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך יורה ה' וכבודו עליך יראה . הניא רבי אלעזר אומר ימות המשיח ארבעים שנה שנאמר ארבעים שנה אקוש ברור ר' אלעזר בן עזריה אומר שבעים שנה שנא' והיה ביום ההוא ונשכחת צור שבעים שנה כימי מלך אחר אוזיהו מלך מיוחד הוי אומר זה משיח רבי גאטר שלשה דורות שנאמר ויראוך עם שמש ולפני ירה דור דורים רבי הלל אומר אין להם משיח לישראל שכבר אכלוהו כימי חזקיה . אמר רב יוסף שרי ליה מריה לרבי הלל חזקיה ימית הוה בבית ראשון ואלו זכריה קא מחנכי בבית שני ואמר נילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם הנה מלכך יבא לך צדיק ונושע הוה עני ורוכב על חמור ועל עיר בן אהונות תניא אירך רבי אלעזר אומר ימות המשיח ארבעים שנה כתיב הכא ויענך וירעיבך ויאכלך וכתיב התם שחננו כימות עניתנו שנות ראינו רעה רבי דוסא אמר ארבע מאות שנה כתיב הכא ועכרם וענו אותם ארבע מאות שנה וכתיב התם שחננו כימות עניתנו רבי אומר שלש מאות וששים וחמש שנה כמנין ימות החטה שנא' כי יום נקם בלבי ושנת נאוילי באה מאי יום נקם בלבי אמר ר' יוחנן ללכי גליתי לאברי לא גלית ר' שמעון בן לקיש אמר ללכי גליתי למלאכי השרת לא גלית . הני אבימי בריה דרבי אבהו ימות המשיח לישראל שבעת אלפים שנה שנאמר במשוח חתן על כלה ישיש עליך

עליך אלהיך . אמר רבי יהודה אמר שמואל ימות המשיח כסיוס שנברא העולם ועד עכשיו שנאמר כימי השמים על הארץ רב נחמן בר יצחק אמר בימי נח עד עכשיו שנאמר כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כלם לא נהנבאו אלא לימות המשיח אבל לעולם הבא עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למהנח לו ופליגא לשמואל דאמר שמואל אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכות בלבד . ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים לא נהנבאו אלא לבעלי השוכה אבל צדיקים נמורים עין לא ראתה אלהים וזולתך ופליגא רבי אבהו דאמר רבי אבהו מקום שבעלי השוכה עומדין שם אין צדיקים נמורים יכולים לעמוד שם שנא' שלום שלום לרחוק ולקרוב בריש' רחוק והרר קרוב טאי רחוק רחוק דמעי קרא ומאי קרוב קרוב רהשת' ורבי יוחנן אמר לרחוק שהוה רחוק מעבירה קרוב שהוא קרוב לעבירה ונתרחק ממנה אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן כל הנביאים כולן לא נהנבאו אלא למשיח בתו להלמיר חכם ולעושה פרקמטיא להלמיר חכם ולסתנה הלמיה חכם מנכסיו אבל תלמידי חכמים עצטן עין לא ראתה אלהים זולתך טאי עין לא ראתה אמר רבי יהושע בן לוי זה יין המשומר בענביו מששת ימי בראשית ריש לקיש אמר זה ערן שלא ראתה עין מעולם ואם האמר אדם היכן רר כגן ואם האמר כן הוא ערן הלמור לומר ונהר יוצא מערן להשקות את הגן ;

זהר

פרשת אחרי מות דף ס"ז ע"ב

רבי אבא הוה יתיב קמיה רר' שמעון קס רבי שמעון כפלגו ליליא למלעו כחוריותא . קמו ר' אלעזר ורבי אבא עמיה . פתח ר' שמעון ואמר כאיל חערונ על אפיקי מים כן נפשי חערונ חליך אלהים . האי קרא אוקמוה חכרוא זכאין אינון ישראל מכל עמין דקב"ס יוכ כן לון אוריתא קדישא ואורית לון נשמחין קדישין מאחר קדישא כנון למעבר פקודיו ולאשתעשעא בחוריותא . רכל מאן דאשתעשע בחוריותא לא חסיל מכלא . דכתיב לולי תורחך שעשועיו אזי אכרתיו בעניו . מאן אינון שעשועי אוריותא . דאוריותא שעשועים אקרו דכתיב וההים שעשועים יום יום . ורל הוה דתנינן קודשא בריך הוא אתי לאשתעשעא עם לריקיא כננחא דערין . מאי לאשתעשעא כנון למחרו כסו . דתנינן זכאון אינון לריקיא דכתיב כהו אזי תשענב על ס' כנון לאשתעננא מההוא שקיו דנחלא כמה דאש אמר

אמר והשביעי כחמשה עשר כפסח . ככלכל קודשא כריך הוא משתעשע
 כהו מההוא שקיו הנחלה רמתעננו כהו לדיקיא ועל דא דא חתי
 לאשתעשעא עם לדיקיא וכל מאן דאשתדל באורמ' וכו' לאשתעשעא
 עם לדיקיא מההוא שקיו הנחלה . תאנא כאל העירוב על אפיקו מים .
 דא כנסת ישראל כמה דאחא אמר אילתוי לעזרתי חושה . תערוג על
 אפיקו מים וראוי לאשתקוף משקיו רמכועי הנחלה על ודא דרדיק .
 תערוג כמה דאחא אמ' לערוגת הכוס . כן נפשי תערוג אליך אלהים .
 לאשתקוף מנך בעלמא דין ובעלמא דאחי . מכועי נחלה מאן אינון
 מכועי חד לעילא דכתיב ונהר יולא מערן להשקות את הגן וגו' .
 ומתמן נהר וכפיק ומשקי גנתא וכל אינון נחלין נגדין וכפקין
 ומתכנסין בחרי מכועין דאקרון נחא וסוד ואלין אקרון אפיקו מים
 כהוא דגנא דרדיק רמניה נהר וכפיק ומשקין גנתא בגין כך
 חיל ולכי כהוא משחכוי (נ"א חיל ולכי אוקרון עטרס ויסוד) דיק
 ורדיק . תאנא כתיב קול ה' יחולל אילות אילת כתיב חסד דא אילות
 השדה (נ"א דא אילת השדה) ד"א אילות השדה דהניא כפלגות
 ליליא כשעתא דקב"ה עאל לגנתא דערן לאשתעשעא עם לדיקיא
 חתי קול נפיק וכתיב כל אינון אילת' דמחרני כורסייא יקור' קדישא
 דדא הוא דכתיב ששים גבורים סביב לה . דבר אחר יחולל אילות
 כמה דאחא אמר חוללה ירוכתש כרית . ויתשקף יערוג כמה דאחא אמר
 כוערת הרבש . וכתיב אכלתי יערו עם דכשי וינקא להו כאמא
 דיקב' לבנין . אמר ליה רבי אבה נפשי אוהתיך כלילא חף רוחי בקרני
 אשחרך . אוהתיך אוהתי מבעי ליה . אשחרך ישחרך מכועי ליה אמר
 ליה הא אוקמוס כמה דאחא אמר אשר כירו נפש כל חי ורוח כל בשר
 איש . תא חזי נפש ורוחא אשחרך (ס"א אשחעי) (ס"א אשחפי)
 כהוא לעלמין . תא פולחנא שלימתא דבעי בר נש למפלא לקדשא
 כריך הוא כמה דתנינן ואהבת את ה' אלהיך וגו' דירקיס ליה לקדשא
 כריך הוא רחומות' דנפש ממש ודא הוא רחומותא שלימת' רחומותא
 דנפשים ורוחיה . כמה דאחריבין אילין כנופא וגופא רחיס לון . כך
 יתדבק בר נש לרחמא ליה לקדשא כריך הוא רחומותא דנפשים
 ורוחיה לאדבקא ביה . דאחא הוא רחוב נפשו אוהתיך כלילא (כלומר)
 נפשי ממש . חף רוחי בקרני אשחרך אשחרך כך כרחומותא
 שניאה . כלילא דבעי בר נש מרחומותא דקדשא כריך הוא למיקם
 ככל ליליא לאשתדל כפולחניה עד דחער נפשא ויתמשך עליה
 קושא דחסד . דתניא זכאם חולקיה דהוא בר נש דרחומותא דא
 רחיס

רחיס ליה לקודשא כריך הוא והני (י"ט) זכאי קשט דמרחמין ליה
 לקודשא כ"ה הכי עלמא מהקיימא בניניהון ושלטין על כל גזירין
 קשין דלעילא ותתא (בנין דיתקיים עלמא בניניהון) . תאנא תהוא
 זכאם דאשתדבך כרוחיה וכפשיה לעילא כמלכא קדישא כרחימותא
 כדקא יאוח . שליט כארעא דלתתא וכל מה דגזיר על עלמ' אקייס .
 מנא לן מאליהו דכתיב חן ו' אשר עמדתו לפניו חס ויהיו השנים
 ההלם טל ומטר כי חס לפני דבריו . תא חזי כשעתא דאחיין כשמחין
 קדישין מעילא לתתא ואינון זכאי עלמא משלפי להו ממלכא
 ויטרוניהו ועירין אינון דכההוא שעתא דנחיה קיימ' קמי מלכא
 ורעות' דמלכא לאשתכלא בה כמה דאוקימנ' כשעתא דנשב קודשא
 כריך הוא רוחא ככל חילא וחילא דשמיא כלהו חילין אשתכירו
 וקיימי בקיימיהו דאחא הוא דכתיב וברוח פיו כל נבאם . ומנייהו
 אשתכבו עד דקודשא כריך הוא אחיה להו לתתא . ותאנא מיומא
 דאשתכרו עלמא קיימי קמיה דקודש' כריך הוא ואשתכבו עד דמטא
 זמנא לאחת' לון בארעא והלין שליטי לעילא ותתא דדא הוא דכתיב
 חן ו' אשר עמדתו לפניו אשר חני עומד לא כתי' אלא אשר עמדתו
 לבתר אהדר לתתיהו וסלוק לאדריה ואינון אשתרין לא סלקין עד
 דימותון . בגין דלא קיימו קורס לכן באינון אשתרין . ובגין כך חליהו
 אשתכבו שליחא מלכא לעילא . והלין דמאדבין יתיר למלכא .
 אשתכנ' כספרא קדמאה דאחא דכל רוחין קדישין דלעילא עבדין
 שליחותא וכלהו אחין מאחר חד דנשמתהון דלדיקיא מתרי דרגין
 דכלילן כחד ובגין כך סלקין יתיר ודרגיהון יתיר וסכו הוא . וכל
 אינון דהו עמירין תמן נחתו וסליקו כחיהון כגון חנוך דלא
 אשתכח ביה מיהו ובה אוקימנ' מלה דא כחנוך ואליהו . ותאנא מאם
 ועשרין וחמש אלף דרגין כנשמתהון דלדיקיא סליקו ברעותא עד
 לאשתכרו עלמא דקודשא כריך הוא מומנא להו בעלמא דין ככל
 דדא ודרא וסלקין ועלמין עלמא ומתקשרו בלרורא דחיי . ומנין
 קב"ה לתתא עלמא כהו . עליוהו כתיב כי כאשר השמים הקדשים
 והארץ הקדשה וגו' .

פרשת ויקרא דף כ"א ע"ב

פתח רבי סייא ואמר למנכא על חילא השחר מזמור לרור . מאן
 חילת השחר דא כנסת ישראל דאקרי חילת אהבים ויעלת
 חן וכו' חילת השחר ולא כל יומא . חילת חילת מהקוא אחר דאקרי
 שחר

שחר כמה דאח אמר כשחר נכון מולאו ודור מלכה על כנס' ישראל
קה אמר דה דהא לא אמר כנס' ישראל דה. (ס' א' דהקרויילת אהכי'
ויעלת חן וכו' אהיא מההוא אחר דהקרוי שחר כד"ה כשחר נכון
מולאו ודור מלכ' על כ"ה קאמר דה) משמע דכתיב על אילת השחר .
תא חזי בשעת' דרמז ליליה פתחין סתימין דעלאו ותחאו משחכו
(ס' א' משחכוי) וכל אינון רחיקין מתערין ואזלין ושטאן כל עלמא
ומהדרין על גופי בני נשא וסחרי לאתרויהו לערסויהו ותמאן
דיוקנא דמלכא קרוי' ומסחפי דהא אחקפו כערסויהו כמלי דשמא
קרושא . וכני נשא נשמתהון סלקין כל חר וחר כדחוי ליה והא
אוקמו . זכאה חולקהון דל' יקיא דנשמתהון סלקין לעילא ולא
מהעכבי באחר אחרא דלא אלטריך . כד אהפלג ליליא כרווא קאים
וכרו ופתחין פתחו . כדון רוקא חר דסטר לפון אהער ואקיש
בכור דרוד ומננן מהליו ושכח למלכ' וקב"ה משתעשע כד' יקיא
בנשא דערן זכאה חולקיה מאן דאהער בההוא זמנא ואהקרל
באוריותא וכל מאן דקאים בההוא זמנא ואהקרל באוריותא אקרו
חכרים דקב"ה וכנסת ישראל . ולא עוד אלא דאלין אקרון אקוים
ורעים ליה דכתיב למען אחי ורעו אדכרם נא שלום כך ואקרון
חכרים כדו מלאכין עלאין ומשריון עלאין דכתי' אכרים מקשיבוס
לקולך . כד אחי וממא כרווא קאים וכרו ופתחין דסטר דרומא
אהפתחו ומתערין כוכבים ומזלות ופתחין דרמזי אהפתחו ומלכא
יתוב וקביל חושבתן כדון כנסת ישראל נעלא להינון מילין וסלקא
וכל אינון חכרים אחרין כגדפהא ומלויהו אהיון ושריון בתיקא
דמלכא כדון פקיר מלכא למכחב כל אינון מילין ובספרא כתיבו כל
אינון בני היכליהו וסו' דחסד אהמשך עליוהו דמההוא חוט' אהעטר
כ"ג בעשרא דמלכא ומניה דתלין עלאין ותחאין הוא עאל ככל
קרעי מלכא וליה מאן דומתו כדו . ואפילו בזמנא דמארוהון
דינא קיימין למורן עלמא לא דיונון עליה דינא כנין דהא
אהרשים ברשומו דמלכ' דהשהמודעא דהוהו מהיכלא דמלכא וכנון
דה לא דיונון עליה דינא זכאה חולקהון דל' יקיא דמשהרלי באוריו'
וכל שכן בזמנא דמלכא תהיב על מלי דאוריותא . ת"ח הוא דמלא
לא קיימא כנסת ישראל קמו מלכ' אלא באוריותא וכל זמנא דישאל
בארעא אהרלו באוריות' כנסת ישראל שחר עמהון . כד אהבעלו
ממלי אוריותא לא וכלא לקיימא עמהון שעתא חרא . כנוני כך
בשעתא דכנסת ישראל אהער לבני מלכא באוריותא אחיקף חילא
ומלכא

ומלכא קרושא חרו לקבלא לה וכל זמנא דכנסת ישראל אהת לקמי
מלכא ואוריותא לא אהתכח עמה ככוכול חש חילא ווי לאינון
דמחלשין חילא דלעילא כנינו כך זכאין אינון דמשתדלי באוריותא
וכל שכן בההיא שעתא דאלטריך לאשתתפא בה ככנסת ישראל
כדון קב"ה קארו עליה ויהמר לי עכרו אהא ישראל אשר כך אהפאר
דני יוסי פתח ואמר משה רומא אלי קורא משעיר שומר מה מלילה
שומר מה מליל האו קרא אוקמוה חכריוא בכמה אחר . אבל משה
רומא כל זמנין דישאל אהתכחו בגלותא אהירע זמנא וקלא דילסון
וזמנא וקלא דההוא גלווא וגלותא דחרוס הוא משה רומא דלה
אהגליא ולא אהירע באינון אחרנין . קורשא כריך הוא אמר אלי קורא
משעיר קלא שמענא בגלותא דשעיר אינון דהקו כינייהו אינון
דשכבו לעפרא ומאי אמרי שומר מה מלילה שומר מה מליל אינון
חכען לי על מטרוניתא מה עכריתאן מטרוניתא דולי כדון קורשא
כריך הוא כנוס לפמליא דילוס ואמר חמו בני רחמי דאינון רחיקין
בגלותא שבקין לערא דולסון ותבעין לי על מטרוניתא ואמר . שומר
אנה דהקרו שומרין הוא שמירה דילך אין הוא שמירה דביהך מה
מלילה מה עכרת מלילה . הכי נטרה לה . מה מליל . דהא לזמנין
אהקרו לילה ולזמנין אהקרו ליל דהא הוא דכתיב ליל שמורים הוא
וכתיב הוא הלילה הזה . כדון קורשא כריך הוא אהיב לון הא שמירה
דידי אהתכח דהא אנה זמין לקבלא ולאשתכחא בהדה דהא הוא
דכתיב אמר שומר ההוא דנטור ביתא אהא עקר וגם לילה דהא
בקרמיתא אהתלק לעילא וסליק לההוא בקר דאזרמן כוס
דדירה אהתא אהא בקר הא זמין לאשתכרא בלילה . וגם לילה הא
זמנא הוא אבל כנינוכון אהעכבו . ואי אהון בעאן דה על מה אהון
מתעכבו . שוכו . שוכו בהשובה כדון אהיו אהו לגבאי ונהו כלה
במדורא חרא וכוללל כתוב לאתנא דהא הוא דכתיב ושכ ה' אלהיך
את שבוך ושכיב לא נאמר אלא ושכ תרין ושכ כתיב הכא .
אלא חד לכנסת ישראל וחד לקודשא כריך הוא דהא הוא דכתיב ושכ
י' אלהיך את שבוך וריתמדך ושכוקכלך מכל העמים :

פרשת ויקהל דף ר"ט ע"ב

רבי שמעון ור' אלעזר כריה הוו יתבי ליליא חר ולעאן באוריותא
אמר ר' אלעזר לר' שמעון אכוו הא כתיב אל האשה אמר
הרבה ארבה עלכוונך וסרוכך בעלכ תלרו כנוס ואל תישך תשוקתך
וגו'

וגו' ואוליפנה דהא איהו רזא עילאס תינח לתתא אכל איהו כנוונא
דלעילא מהי אובא למימר . פתח ר' שמעון ואמר כאיל תערוג על
אפיקי מים וגו' . האי קרא אוקמוס אכל תיה תדא אית בעלמא
ואיהו שלטא כשלטנא על אלף מפתחן ככל יומא ואיהו נוקבא
וקיאובתא דילא תדיר על אפיקי מים למשתי ולאחרוואה מלחוחתא
דכתיב באיל תערוג על אפיקי מים הכא אית לאספכלא בקדמותא
כתבי כחולולא כתיב כאילת ולבתר תערוג ולא כתיב וערוג . אבל
רזא דהדבר ונוקבא תרוויחו כחדא דלא לאפרשא לון וחד איהו דלא
אלטריך לסלקא דא מדא הלא תרוויחו כחדא והאי נוקבא תערוג על
אפיקי מים ואיהו מתעברא מן דבורא וקשי עלה דהא על הונא
קיימא . וכד אולידת . קודשא בריך הוא זמין לה חד חויה עלאה
דכריכא ואפיקי נשיך לגבי הסוה אחר ואולידת ורזא דא סרבה ארבה
עלכוך והדונך כגון דאיהו מתקללא ככל יומא ובעלזבו על
עובדין דעלמא . בעלזב תלרי כניס בעלזב דא רזא חויה דעלזב
אכפיהו דעלמא . ואל אויך השוקתך כמה דאת אמר תערוג על
אפיקי מים . והוא ומשל כך הא אוקיימנא רזא דאיהו שלט עלה .
וכל דא למה כגון דהמרה סיהרא כמה דתינין וכגון כך אועירת
בסוהא ואזעירת שלטנא וליית לה רשו מנרמה בר כד ויבין לה חילא
בעלזב תלרי כניס כמה דאוקיימנא . ואי קיימא אמאי אלטריך חויה
לדא אלא דא פתח ארשא לתתא כל אינון נשמחין דעלמא דאלמלא
לא פתח אורחין לתתא לתתא לא ישרי כנווה דכ"כ מהכתי' לפתח
חטא רובך מאי לפתח להסוה פתח דאשתדא לאולרא לאפקא
נשמחין לעלמא איהו קאים לגבי הסוה פתח . וכל אינון נשמחין
דאלטריכו לתתא כנופין קדישין לא קאים איהו להסוה פתח וליית
ליה רשו בהאי נשמחא ואי לאו הא חויה נשיך ואסתאב הסוה אחר
ולאו איהו נשמחא דאשתריבא והכא איהו רזא עלאה בעלזב תלרי
בניס . הוא דא דא נחש דהא עמיה אולידת נשמחין כגון דהא איהו
על גופא ודא על נשמחא וקרוויחו דא כדא . דא נקיש נשמחא ודא
נקיש גופא וזמנא דא חויה לאולרא כל אינון גופין עד דלא ייתו
זמנא דיליה דהא הוא דכתיב כטרס החול ולרם זמנא דקויה לאולרא
כו' שנין והכא כשית מה דלאו איהו זמניה וכסהוא זמנא דאוליר לון
מסהוא לידה ימות דכתי' בלע המות לגלג וכתיב יחיו מתוך ככלחי
יקומן אמר ר' שמעון כסהוא זמנא דיתערוג מהי עלמא אשתדדון
כארעא קדישא יקומן חוילין חוילין כללו על ארעא דגלגל כנין
דתמן

תמן זמין מלכא משיחא לאתגלאה כגון דאיהו סולקיה דיוסף וקמן
האכרו (כ"ס אחרב) בקדמותא ומתמן סתרו לאתגלאה מעל התרייתו
ולאשתדדא כיוני עממוה כמה דאת אמר ולא נחלו על סכר יוסף
ואמאי יקומן תמן כגון דאיהו סולקיה דהסוה דאשתו כהרונא
דכתיב ויוסס כהרון במצרים ולבתר אשתך כהרעא קדישא דכתיב
ואת עלמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכס . ודא
איהו דקאים כקיימא דכרית יתור מכלא . וכסהוא זמנא דיתערוג
כלהו חוילין חוילין כללו יקבון דא לחולק הבהתהו ודא לחולק
הכהתהו דכתיב ושכס איש אל החיות וישתמודעו דא דא
וזמין קכ"ס לאלכשא לון לכל חד וחד לבוסי מרקמן וייתון כללו
וישכחון למאריהו כירושלם ויהתכרון תמן הכלוסין הכלוסין וירושלם
יתמשך לכל סטרין יתיר ממה דאשתמשך כד אשתכרו קמן מגלותא .
ביון דיתכברון וישכחון למאריהו קודשא בריך הוא יתיר עמהו
דהא הוא דכתיב וכאו ורכנו כמרוס ליון ולבתר ונהרו אל טוב וי'
וגו' כל חד וחד לסולקיה וחולק אבהתו . ואשתכחון דישראל תהא
עד דמתא דרומאי ותמן ולפון אוריימא והא אוקיימנא וכתיב הקילו
ורכנו שוכני עפר וגו' .

פרשת אחרי מות דף ג' ע"ב

ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן החיך ואל יבא ככל עת אל
הקדש וגו' . ר' שמעון פתח ואמר כל הנחלים הולכים
אל הים והים אינו מלא וגו' . אמר רבי שמעון תוהמה על בני
עלמא דהא לית להו עיינון למתוי ולכא לאשתגא ולה ידעון ולא
שוין לבויהו לאסתכלא ברעווא דמאריהו חייך כיימין ולה מתערי
משנתויהו עד לא ויהי הסוה יומא דתפי עלויהו חסוכא וקבלא
ויחכע הסוה מארי דפקדונא חושכנא מנייהו וכרווא כל יומא קארי
עלויהו וכשמחון אסתודת כהן ככל יומא וליליה . הורווא ראמת
קלין לכל עבר מכרות ואומרת עד מהי פתאים תאהבו פתי מי
פתי יסור סנה חסר לב ואמרה לו לכו לתמו כלתמו ושחו ביון
מסכתו וליה מהן דורכין אורניה וליה מהן דיתער לכיס . הא חוי
זמנין דרי בתראו דיוקון דיתכשו הורויהו מכוניוהו וסכימי לכא
והכשון לאקרויהו (ס"א לאררא קדישא) ולא ישתכס מהן דסניר
ופתס . ווי להסוה דרס . ומכחן ולסלאה לא יתא דרס כדדא דא עד
דרס דויתו מלכא משיחא ומגדעא ותער בעלמא דכתיב כי בלם
ידעו

ידעו אותי למקוטס וער גדולם . תה חזי כתיב ונהר ופא מעדן
ואינון מה שמים דההוא נהר תה הוקומנה יוכל שמים דכתיב ועל
יובל ישלח שרשו ובספרא דרב המנונא סכא חיים שמים דמתמן
נפקין חיים לעלמא ואינון הקדון חיי מלכא והא הוקומנה ההוא
אילנא רבה וקטיפא דמזון לכולא כיה חקרו עץ חיים אילנא דנטע
שרשו באינון חיים וכולא הוא שפיר . והאנא ההוא נהר הפיק
נחלין עמיקין במשח רבות לאשקאה גנהא ולרוואה אלנין ונטועין
דכתיב ישבעו עמי ה' ארזי לבנון אשר נטע . ואינון נחלין . גדרין
ואחמשין ומתכנשין בתרין קיימין (כ"ה סמכין) ואינון כרויתי
(מי) קרינן להו יבין וכו' ושפיר ומתמן נפקין כל אינון נחלין
ושרין לון בחד דרגא דחקרי דריק דכתיב ודרוק יסור עולם וכלהו
אזלין ומתכנשין לההוא חקר דחקרי ים ופוא ימא דחכמת'הרא הוא
דכתיב כל הנחלים הולכים אל הים וגו' והו קומא דהא מטו לאחר
דא ופסקין ולא תייבין לבתר כתיב אל מקום שהנחלים שם הם
שבים ללכת בנין דההוא נהרא לה פסיק לעלמין . הם שבים . להן
אחר שבים לאינון תרין קיימין נלח והוד . ללכת כהאי דריק לאשכחא
ברכאן וקודו והיונו רזא דהינון לויחן זה יזרת ללחק בו דה דריק
כלס אליך ישכרון לתת הכלם כעתימאן עתו (דא עתו דדריק) דא
מטרוניתא דחקרי עתו דדריק ובנין כך כללהו מחכאן להאי עתו .
כלהו דאחזון לתתא מאחר דא אחזון . ודא דא הוקומנא עיני כל
אליך ישברו וגו' כמה דאוקומנא . תה חזי בשעתא דהאי כל מבסס
לעתו ומתחברא עמיה כללהו עלמין כסוד כללהו עלמין ככרבאן כדון
שלמא השתכח בעלאי ותתאי וכד גרמין חייבי עלמא דתמן לא
אשתכחו ברכאן דאינון נחלי וינקא האי עת מסטרה אחרא כדון
דינן מהערין בעלמא ושלמא לא השתכח וכד בעאן בני עלמא
לאשתכחא לא יכלין אלא על ידא דכהנא בנין דיתער כתרד דוליס
ותתברך מטרוניתא וישתכחו ברכאן ככללהו עלמין .

ברשת ויקרא דף ו' ע"א

רבי אחא הוא אזיל בהרשא והוא עמיה ר' יהודה ער דהו אזלי
אמר ר' יהודה דה דתנין בחולת ישראל בחולת דאחכריתא
מן שבע (ס"ה מושראל) דחקריבת שבע וקוממו בכמה אחר ובחולת
לתתא ורתא שבע ברכות בנינה והא כתיב ואתה כן אדם שא קינס
על בחולת ישראל ודא עלה אקמר על כנסת ישראל ודא קשיא מכלא
דכתיב

דכתיב נפלה לא חוסיף קום בחולת ישראל . והאי דקא אמרי כללהו
חכריתא כמלה דא שפיר הוא אבל אי פרשקא אקמר כאורח נתמה
הוונן אמרי הכי אבל כהאי קינא אקמר והא קרא חוכח הכי אמר
ליה ודאי הכי הוא והא הוא קשיא לי ההוא מלה יתיר מכלא ואינון
לנבו דרבי שמעון כסזוכן אנפין . אמר לי מחזיו דאספך אשתמדע
מה דכלכך המינא ליה ודאי דאנפיו ולבי שוין אמר לי הומא לי מולך
אמינא ליה כתיב נפלה לא חוסיף קום בחולת ישראל מאן דאית
ליה רווגא ברכותהו ופסקא מניה לא תהדר לעלמין . אז הכי ווי
לכנין דאתהרכו עמה אמר לי ולא סני לך מה דאמרו כללהו חכריתא
אמינא תה שמענא מלייהו . דהוא מרחמי ולא מחוישכן בלכאוי אמר
כל מה דאמרו חכריתא כלא שפיר ויאוח אבל ווי לדרא כד רעיון לא
משתכחין וענא סאטן ואזלין ולא ידעין לתן אחר אזלי לא לימינא
ולא לשמאלא ודאי האי קרה בעיא למנדע וכללהו גליין לאינון דתמן
דארתא דאורייתא כאורח קשוט . תה חזי בכללהו גלות' רגלו ישראל
לכללהו שוי זמנא וקלא ובכללהו הווי ישראל תייבין לקודשא בריך הוא
ובחולת ישראל הווי תבת לאתרהא כההוא זמנא דגזר עלה ויהסחא
בגלוהא דא בתרהא לאו הכי דהא היה לא תיחוב הכי כזמנין
אחרנין והאי קרה חוכח דכתיב נפלה לא חוסיף קום בחולת ישראל
נפלה ולא חוסיף להקימה לא כתיב משל למלכא דרגז על מטרונית'
ואשדוי לה מהיכלים לזמנא ידעא כד הווי מטי ההוא זמנא מיד
מטרוניתא הווי עאלת ותבת קמי מלכא וכן זמנא דא וקריין וחלה
זמנין . לזמנא בתריתא אחרתא מהיכלא רמלכא ואשדילא מלכא
מהיכליה לזמנא רחוקא . אמר מלכא האי זמנא לאו הווי כשאר
זמנין דהיא תיתי קמאי הכי אלא אכא אזיל עם כל בני היכלי
ואחבע עלה . כד מטה לנבה חמה לה דהווי שכיבת לעפרא . מאן
חמא יקרא דמטרוניתא כההוא זמנא ובעוהין דמלכא לקבלה ער
דאחיד לה מלכא בידוי ואוקים לה והיותי לה להיכלים ואומי לה
דלא יתפרש מניה לעלמין ולא יתרחיק מניה . כך קודשא כ"ה כל
זמנין דכנסת ישראל בגלותא כד הווי מטי זמנא היא אתיאתהוהדרת
קמי מלכא והשתא בגלותא דא לאו הכי אלא קודשא בריך הוא
יוקיר בידהא ווקים לה ויתעיים כהדא ויתוב לה להיכלים ותה
חזי דהכי הוא דהא כתיב נפלה לא חוסיף קום ועל דא כתיב
ביום ההוא תקים את ככת דור הנפלת היא לא חוסיף קום כזמנין
אחרנין אבל אכא אוקים לה ועל דא כתיב ביום ההוא תקים את
סוכת

סוכת דוד הנופלת הני הקים את סוכת דוד מאן סוכת דוד דא
בחולת ישראל הנופלת כמה דכתיב כפלם ודא הוה יקרא דבחולת
ישראל וקוסכתה דילה ודא חוליפנא בההיא שעתא . אמר רבי
יהודה ודאי מילתא על לבאי ואתיפכא ודא ברירו דמלה ואולא
האי כמלה קדא דשמענא ושכנא . והשתא רווחתא לה . דתנינן אמר
רבי יוסי זמין קורשא בריך הוא לאכרזה על בנסת ישראל ויימא
החנערי מעפר קומי שכי ירושלם כמאן דאחיד בידא דחבריה
ויימא אחנער קוס כך קורשא בריך הוא יוחיד בה ויימא החנערי
קומי . אמר ליה רבי אחא וכן כל אינון בני היכלא דמלכא בלושנא
דא פתחין הדא הוא דכתיב קומי חורי כי בא חורך הוה מלכא הבא
ודיחורין הוא יקרא דילה וחרוואתא דכלא כד מלכא אפתיים בהדה
(כתיב ויבא בת שבע אל המלך החדרה בנוכח דא) ככל אינון
זמנין הוה אחא לגבי דמלכא וקמה קמיה הדא הוא דכתיב ויבא
לפני המלך והעמוד לפני המלך אכל כזמנא דא לאו הכי אלא מלכא
ויחי לגבה ויתפיים בהדיה ויחיב לה להיכליה הדא הוא דכתיב הנה
מלך יבא לך ודאי ולא הנה לגביה . יבא לך לפייסא לך יבא לך
לאקמא לך יבא לך לאשלמא לך ככלא יבא לך לאעלאה לך להיכליה
ולהדרונא עמך זונגא רעלמין כמה דתא אמר וארשתיך לי באמונה :

פרשת שמות דף ז' ע"א

פתח

ואמר משא מצרים הנה וי' רוכב על עב קל ובה מצרים
וכעו אלילי מצרים מפניו . תא חזי כל מלכין דעלמא וכל
עמין דעלמא לא חשיבו כלום קמו קורשא בריך הוא דכתיב וכל
דארי ארעא כלא חשיבין וכמלכויה עביר כחיל שמיא . והבא
כמצרים אע"ג דכל אינון גבוראן ודרעא מרממא גלי קורשא כ"ה
כמצרים מה כתיב הנה ה' רוכב על עב קל ובה מצרים מהו שנת
ככל עמין דעלמא רלא הוה הכי דהא קורשא בריך הוא גור
גזירה ואחעבור והבא הוה אהא דכתיב ובה מצרים . וכתיב
ועברתי בארץ מצרים הני ה' אלא בנין דמלכא הוה אחי להפקא
למטרוניתא דהוה קמן ובנין וקרא דמטרונית' הוה אחי ועל דא הוה
קב"ה בעי ביקרה ואחי לגבה לאקמא לה ולמיהב לה ודא ולקפא
לה כמה דזמין קורשא בריך הוא למעבר כסוף גלותא דארום .
אמר ר' יוסא הוה הכי דבנין דמטרוניתא הוה הוה כגלותא דככל
מטרוניתא קמן הוה חמאי לא הוה כך אמר ליה הא תנינן דתעשה

גרס

כ

גרס דנטלו נשים ככריות ואעילו כרות קיימא קדישא כרשותא
אחרת ובנין כך אפאכירו מנהון נסין ואחון דאחיו למעכה להו
מה דלא הוה הכי כגלותא דמצרים דכלהו הוה שבטו ים בני ישראל
עאלו בני ישראל נפקו . כגלותא דארום בעי קב"ה לאתייקרא
בעלמא ולמיהו הוה לאקמא למטרוניתא ולנערה לה מעפרא ווי
למאן דיערע חמן קמיה כשעתא דיימא החנערי מעפר קומי שכי
ירושלם הפתחוי מוסרי לוארך מאן הוא מלכא ועמא דיקוס קמיה .
וכעו אלילי מצרים מפניו אלילי מצרים לאו על אכנין ואעין אומר
אלא על כל אינון דרנין ממין עלאין ועל אינון פולחנין החאין
דלהון וככל אהר דגלו ישראל קורשא בריך הוא בעי עלייהו
ואחקבול מאינון עמין . הא חזי מה כתיב בה אמר ה' מצרים ירה
עמי כראשונה לגורם וחסור כהפס עסקו . קורעמא דאחרעם
קורשא בריך הוא על אשור ואמר חמו מה עבר לי אשור דהא מצרים
דאנא עבדות בהו כל אינון דינון ועמי (אינון) נחחו חמן לדיירא
ביניהון וקבלום מצריהו כינייהו ויהבון שפר ארעא ארץ גשן ואף
ע"ג דאפיקו לון כגלותא לא אעדו ארעא מנהון דכתיב רק בארץ
גושן אשר שם בני ישראל וגו' ומיטב ארעא דמצרים הוה דכתיב
במיטב הארץ בארץ רעמסס וחו דלא אעדו מדלהון כלום דכתיב
וממתנה בני ישראל וגו' ועש כל דא אחרנו בכמה דינון אכל אשור
כאפס עסקו . הטיל לון בארעא דסייפי עלמא ונטל לון ארעא
דלהון ומה מצריהו דעברו כל הני טבאן לישראל אחרנו ככל אינון
דינון אשור וארום ושאר עמין דמעיקין לון וקטלין לון ונטלין לון
ממוניהון על אחא כמה וכמה דקורשא כ"ה בעי ליוקרא שמיה
עלייהו דכתי' והחנדלקי והתקדשתי ונדעתי החם כמצרים במלכא
חד והבא ככל מלכין דעלמא . רבי שמעון זקף ידיו וכבה ואמר ווי
מאן דוודמן בההוא זמנא וזכאה חולקיה מאן דוודמן וישחכת
בההוא זמנא ווי מאן דוודמן בההוא זמנא בנין דכד ייתו קורשא
ברוך הוא לפקדא לאיילתא וסתכל מאן אינון דקיימין בהדה ככל
אינון דמשחנתי עמה ככל עוכדו דכל חד וחד ולא ישחכת זכאי
דכתיב ואביט ואין עוזר . וכמה עקחין על עקחין לישראל . זכאה
מאן דוודמן וישחכת בההוא זמנא בנין דההוא דוקייס בההוא
זמנא כמהומנותא יזכה לההוא נסירו דהדוה דמלכא . ועל ההוא
זמנא כתיב ורפתים כריוף את הכסף ובתקנים כנסון את הזהב
וגו' לבתר דאינון עקחין מעשרי על ישראל וכל עמין ומלכיהון
וקייעטון

ותיעטין כהרע עליהו ונתערי כמה גזירין כושין כלהו סלקי
כעטא חדא עלייהו ויחון עקתא על עקתא כהריותא משכחן
קמיותא כרין יתחוי חד עמורא דאשא קאים מעילא לתתא מ' יומין
וכל עמין דעלמא חמאן ליה . כההוא זמנא יתער מלכא משיחא
לכפקא מגו ניקתא דערן מההוא אתר דחקרי ק'ן פט'ר ויתער
בארעא דגליל וסהו יומא דיופק להמן יתרגו כל עלמא וכל בני
עלמא מתחבאין גו מערתו וטכרי דלא יקשכין לאשתוכא ועל ההוא
זמנא כתי' ובלאו כמערוח טורים וכמחלות עפר מפני פחד ה' ומתדר
גלונו כקומו לערוץ הארץ מפני פחד ה' דההוא רגיוו דכל עלמא
ומתדר גלונו דא משיח . כקומו לערוץ הארץ כד יקום ויקבלי
בארעא דגליל כגין דאיהו הוא אתר קדמא דהתתרכא בארעא
קדושא ובגין כך יתגלוי תמן קדמא לל אתר ומתמן יתער קרבין
לכל עלמא לבתר מ' יומין דעמורא יקום מארע' לשמא לעיניהון
דכל עלמא ומשיח יתגלוי יקום מסטר מזרח חד ככבא מלהטא בכל
גווינין ושבעה ככבין אתרנין דסחרן לההוא ככבא ויניחון ביה
קרבא ככל סטרין תלת זמנין כיומא עד ע' יומין וכל בני עלמא
חמאן וסהו ככבא יגוס בהו קרבא כעיסין דנורא מלהטין מכלטין
לכל עבר וכטש בהו עד דכלע לון ככל רמשא ורמשא וכיומא הפיק
לון ויניחון קרבא לעיניהון דכל עלמא וכן ככל יומא עד ע' יומין
לבתר ע' יומין יתגלוי ההוא כוכבא ויחגניו משיח עד תרוסר
ירחין . ויתדר ההוא עמורא דאשא כמלקרמין וכיה יתגניו משיח
וההוא עמורא לא יתחוי . לבתר תרוסר ירחין יסלקון ליה למשיח
כההוא עמורא לגו רקיעא וחמין יקבל חוקפא ועטרא דמלכותא .
וכד נחית יתחוי ההוא עמורא דאשא כמלקרמין לעיניהון דכל
עלמא ויתגלוי לבתר משיח ויתכנסון לגביה עמין סגיאין ויתער
קרבין ככל עלמא . וכההוא זמנא יתער קורשא כריך הוא נבורתיה
לכל עמין דעלמא ומלכא משיחא יתודע ככל עלמא וכל מלכין
דעלמא יתערון לאתחברא לאנתא קרבא ביה . וכמה (שיי) מפריזו
והרדין ויתפכו לאהדרא לגבייהו וייתון עמהן לאנתא קרבא על
מלכא משיחא כרין יתחדש כל עלמא ט' יומין . וסגיאין מעמא
דישראל יהון מקין כההוא חסוכא ועל דא כתי' כי הנה החשך יכסה
ארץ וערפל לאומים . פתח והמר כי יקרא קן לפור לפניך בדרך
ככל עץ הו על הארץ הפרוטים הו כלים והאס רובלת ונו' שלח תשלח
את האס ונו' האז קרה חוקימנא ליה ואיהו חד מפקודי אורייתא

גניזין ואכן איה לן כיה רזי דאורייתא גניזין סבילין וארחין אריען
לכדויה באינון ל"כ סבילין דאורייתא . אמר ר' שמעון לר' אלעזר
כיה אלעזר כזמנא דיתער מלכא משיחא כמה אתין ונסין אתרנין
ותערין כעלמא ת"ס בנתא דערן דלת' אית אתר חד גניו וטמיר
דלא אתירע . ואיהו מרקמא ככמה גווינין וכיה גניזין אלף היכלין
דכסופין ולית מאן דעיוול בהו בר משיח דאיהו קאים תדיר בנתא
דערן וכל גנתא מסתרא ברתוכין סגיאין דרדיקייא ומשיח קאים
עלייהו ועל כמה חילין ומשריין דנשמהין דרדיקייא חמין . וכרשי
ירסי וזמני וכשכחי משיח עאל כההוא אתר לאשתעשע' ככל הינון
סובילין לגו . לגו מכל אינון היכלין אית אתר אתרה טמיר וגניו דלא
אתירע כלל ואתרי ערן ולית מאן דיכול למכרע ביה ומשיח אגניו
(פ"א חגלי) לכר סותרניו דההוא אתר עד דאתגלוי ליה חד אתר
דחקרי קן לפור ואיהו אתר דכריו עליה ההוא לפור דאתער בנתא
דערן ככל יומא וכההוא אתר מרקמן דיוקטין דכל שאר עמין
דאתכנסו עלייהו דישראל לאבאשא לון עאל כההוא אתר זקיף עינו
ותחוי אבהן דעאלין כחרבין ביה אלס' עד דחמי לרחל דרמעס' כהנפס'
וקב"ה מנחס לה ולא נביאת לקבלה חסומין כמה דאת אמר מאנה
להנחס על בניו כרין משיח ארים קליה וככי ואודעזע כל גנתא
דערן וכל אינון דרדיקיא רחמן געו וככו עמיה . געו וככו זמנא
תניינא ואודעזע ההוא רקיעא דעל גביננת' אלף ות' ק רבוא משריין
עלאין עד דמטי לגו כרסייא עליה כרין קורשא כריך הוא רמו
לההוא לפרא ועאל לההוא קן דילה ויתבא לגבי משיח וקרי מה
דקרי ואתער מה דאתער . עד דמנו כרסייא קדושא אתקרי חלת
זמנין ההוא קן לפור ומשיח וכולא סלקין לעילא ואומי לון קב"ה
לאעכרה מלכו חייבא מן עלמא על ידא דמשיח . ולנקמא נקמין
דישראל וכל אינון טכוון דזמין קב"ה למעבד לעמיה וסב ההוא קן
לפור ומשיח דרובתיה וסב משיח ואתגניו נו ההוא אתר כמלקרמין
ובזמנא דיתער קב"ה לאתקנה עלמין ואתנהירו אתון דשמיה
כשלימו יוד כה"ה (למקרי) וא"ו כה"ה למהוי כולא כשלימו חד כרין
יתער חד כוכבא דחילא כאמלע רקיעא כגוון ארגוניה לטוונטין
כיומא לעיניהון דכל עלמא ויקום חד שלסוכא דאשא מסטר' דנפון
גו רקיעא ויקום דא לקבל דא מ' יומין ויתבולין כל בני עלמ' לסוף
מ' יומין יתחון קרבא כוכבא ושלחובא לעיניהון דכולא ויתפשע
ההוא שלסוכא כיקירו דאשא מסטרא דנפון גו רקיעא ויתשוב
למכלע

למלכא ההוא כוכבא . וכמה שליטין ומלכין ואומיא ועממא
 יתבטלון מהאי כרין יתחלק ההוא כוכבא לסטר דרום וישלוט על
 ההוא שלהובא וההוא שלהובא יתבלע ועיר זעיר ברקיעא מקמי
 ההוא כוכבא עד דלא יתחזי כלל כרין ההוא כוכבא ועביר ארחין
 ברקיעא בתרוסר תחומין וקיימין אינון כהורין ברקיעא תרוסר
 יומין אחרנין לבתר הרוסר יומין אחרנין יודעזעון כל בני עלמא
 ויתחשך שמשא כפלנות וימא כמה דאחשך יומא דאחשך כי
 מקדשא עד דלא יתחזון שמיא וארעא ויתער חד קלא כרעס וויקין
 ואחחלתא ארעא מההוא קלא וכמה תולין ומשריין ימוחק מניה
 וההוא יומא (ממש) יתער בקדשא דרומי רבתיא חד שלהובא דאשא
 כההוא קלא דיתער בכל עלמא וויקיד כמה מגדלין וכמה היכלין
 וכמה מגדלין יפלון וכמה פירשכי ורכרבי יפלון כההוא יומא .
 ובלסו יתכנסון עלה לכיש וכל בני עלמא לא יכלון (ס' אולא יחסכון)
 לאשחזבא . מההוא יומא עד זב ירחין יתויעטון כל מלכין ויגורון
 כמה גורות וכמה שמדות על ישראל וילחון ביה כמה דאתער זכאה
 איבו מאן דיערע חמן וזכאה איבו מאן דלא יערע חמן . וכל
 עלמא יתא בערכוביא סניא לסוף ז"ב ירחי יקום שכט מישראל דא
 מלכא משיח' דיתער בו נחא דערין וכל אינון דייקיא יעטרון ליה
 חמן ויתגורון ליה מאני זיינא באחון רשימן דמאלי דשמה קדישא .
 וקלא יתפוטן בענפי אלנין דנכתא קרי כחיל ואמר אתער קדישי
 עליונין קומו מקמי משיחא הא עדנא לאחחכרא אילתא כבעלא
 וכעלה בעי לנקמא לה נוקמין דעלמא ולאקמא לה ולאנערה לה
 מעפרא . כרין יקומון כלו ויתגורון ליה כמלקדמין מאני זייניה .
 אברהם מיימניה . יצחק משמאליה . ועקב קמיה . משה רעיא
 מהימנא על כל אלני דריוקיא חזיל ורקיד בו נכתא דערין כיון דאתחון
 משיח על ידא דריוקיא כנכתא דערין יעול כההוא דוכתא דאקרי קן
 לפור כמלקדמין וחמי חמן ההוא דיוקנא דחרבן בית מקדשא וכלהו
 דריוקיא דאתעלו ביה כרין נטיל מתמן (ס' א' עשר) לכושין ואינון
 עשר לכושי קנאה ויתגניו חמן מ' יומין דלא אחגליא כלל לסוף
 ארבעין יומין קלא חד יתער ויתקרי מנו כרסיה עלאה ההוא קן
 לפור כמלכא משיחא דהתגניו ביה וכרין סלקין ליה לעילא וקודשא
 בריך הוא חמי ליה למלכא משיחא מתלבש בלבושי נוקמא וחניר
 מאני זייני נטיל ליה וכסיק ליה על רשיה . כרין מזדעזעון חלת
 מאה ותשעין רקיעין וארמוי קודשא בריך הוא לתר רקיעא מאינון
 דהוא

דהוא גניו מששא ימי כראשיא ואפיק מתר היכלא דבההוא רקיעא
 חד כהרע גלופא מתקפא כשמהן קדישין בההוא עטרא אתער
 קודשא ב"ה כד עברו ישראל ית ימא למיטל נוקמין מכל רחובי
 פרעה ופרשו ואתער ליה למלכא משיחא . כיון דאתער ואחחון
 ככל הכי תקוני נטיל ליה קודשא בריך הוא וכסיק ליה כמלקדמין
 מאן חמי דתיכין קדישין ומשריין עלאין דסחרין ליה ויתכין ליה
 מחן וככוכין סניאין ויתער מכלהו עאל חמן כחד היכלא וחמי
 כל אינון מלכוי עלאין דאקרון אכלו ליון אינון דככו על חרבן כי
 מקדשא וככאן דתודו ואינון יתכין ליה חד פורפירא סומקא למעכד
 נוקמין כרין קודשא ב"ה גניו ליה כההוא קן לפור ואחחסי
 חמן חלתין יומין . לבתר חלתין יומין בההוא קן לפור ימות מעטר
 ככל אינון חקונין מעילא ומתתא כמה משריין קדישין סחרניה
 ויתחון כל עלמא חד כהירו חלי מרקיעא לארעא ויקום שכע ויומי
 וכל בני עלמא יתמהון ויתבטלון ולא יכדעון כלל כד אינון חכימי
 דידעין כרין אלני זכאה חולקסון וכל אינון שכעס יומין יתער
 (ס' א' יתער) כהרעא כההוא קן לפור כאן אתר כדרך דא קבורת
 רחל דהימי קיימא בפרשת אורחין ויבשר לה וינחם לה וכרין הקבל
 תחומין ותקוס וחנסק ליה לבתר יקום ההוא נהירו מההוא אתר
 ושרי כהירו קר' דהילני ככל עץ דהירוחו או על הארצה ירושלם
 זיהא גניו כהירו כההוא דק"ן לפור זב ירחי . כתר זב ירחי ודרקף
 ההוא כהירו בין שמיא וארעא ושרי כהרעא דגליל דחמן הוה שרות'
 דגלותא דישראל ותמן ותגלי מההוא כהירו דק"ן לפור ויתיב
 לאתריה . וההוא יומא יודעזע כל ארעא כמלקדמין מסויפי שמיא
 עד סויפי שמיא וכרין יחזון (יכדעון) כל עלמא דהא אחגלו מלכא
 משיחא בארעא דגליל ויתכנסון ליה כל אינון דלעאן כהוריתא
 ואינון זעירין בעלמא . וכוכבא ינקוי דכי רב יתחקף חיליה
 לאחכרה ורזא דא אפרותים ואי לא יתחכחון אלני הא ינקוי דיתכין
 בחוקפא דהמהון וינקוי כמה דאח אמר גמולי מתלב עתיקי משרים
 והיינו או כגיס דכנין אלני שריא שכונתא עמהון דישראל כגלותא
 דהא חכימין זעירין אינון דישחכחון כההוא זמנא והיינו והאס
 רובנת על האפרותים או על הכגיס לא חקב האס על הכניס(דהא
 ביה לא קיימא מלא לאפקה לה מן גלותא אלא כמלכ' עלאה כרין
 דאינון רביין וינקין יתכין סוקפא למלכא משיחא כרין אימא עלאה
 דהיא רביעא עליוהו אתערת לגבי בעלם) (הכי) ויתעכב עד זב
 ירחין

יחזיקו את סוכת דוד הנפלת בהסוף יומא מלכא משיח' שאריו וכוונס
גלותא מסיפוי עלמא עד סייפוי עלמא כמה דאת אמר אס יסיה
נדהך בקנה השמים ונ'. מהסוף יומא כל אחין ונסין וגבוראן
דעבר קורשא כ"ה במזרים ועביר לון לישראל כמה דאת אמר
כומי לאתך מהרין מזרים ארהנו כפלאות . אמר ר' שמעון אלעזר
ברו כל אלון מלון תשכח כרוא דתלקין ותרון שכלין דכשמה קדישא
ועד דניסין אלון לא יתערון כעלמא לא ישלם רוא דשמה קדישא
ולא תתער לאהבה כמה דאת אמר השכעתי אהבס כנות ירושלם
כזבאות כזבאות דא מלכא (כ"א משיחא) דאקרי זבאות או כאליות
הסרה סהר חילין ומשריין דלתתא אס תעירו ואס תעוררו את
האהבה דא ימינא דקב"ה דאקרי אהבה עד שתתפן הסיא דשכיבת
לעפרה ויהא רעוא דמלכא כה זכאה איהו מאן ריזכי להסוף דרוא
זכאה איהו כעלמא דין וזכאה איהו כעלמא דהתי . ר' שמעון
אריס ידוי כללו לקורשא כריך הוא וללי ללוחיה לכאר דללי ללוחיה
אתו ר' אלעזר כריה ור' אבא ויתכו קמיה . עד דהוו יחזי קמיה
קמו חד נהירו דימנא דאתתקך ואשתקע חד לנורא (ס"א לנורא)
דשלהובא דהשא גו ימא דטכריא ואזרעזע כל הסוף אתר אמר ר'
שמעון ודאי השתא הוא עדנא דקורשא כ"ה ארכר לכנוי ואחית
תרון דמעין לגו ימא רבא וכד נחתין פנעין כהאי לנורא דשלהובא
דשאה וישתקעו דא כדא בימא . ככה ר' שמעון וככו חכריא אר"ס
הא אתערבא כרוי דהסון דשמה קדיש' בסתר' דאתערות' דיליה
לנכי כנוי אכל השתא איה לי לגלאה מה דלא אהיוב רשו לכר נש
אתרא לגלאה אלא זכור דרוא רא יקיים עלמא עד דיותי מלכ' משיחא
אמר ר' שמעון לר' אלעזר כריה ולר' אבא קומו כקומוכו . קמי
ר' אלעזר ור' אבא ככה ר' שמעון ומנא אתרא אמר ווי מתן יקום
כמה דהמינא (כ"א דמנינא) גלותא יתתקך מתן יוכל לנוס כל יוק'
איהו קס ואמר זי אלהינו בעלוננו ארוניס זולתך לכד כך נזכיר שמך
האי קרא חוקמיה אכל כהאי קרא איה רוא עלאה גו מהימנחא זי
אלהינו דא הוא שירותא דרוין עלאין אתר דמתמן נפקין כל נהירו
דשרגין כללו לאדלקה וסמן תליא כל רוא דמהימנחא ושמה דא
שלט על כלא . בעלוננו ארוניס זולתך דהא עמא דישאל לית מאן
דשלט עליה בר שמה עלאה דאיהשתא כגלותא שלט עליה סטרא
אתרא . לפר כך נזכיר שמך רוא דשמה קדישא כללא דכ"כ חסון
וכנסת

וכנס' ישראל לא מחברכא אלא מנו שמה דא דאיקרי כך כמה דאת
אמר אשר נשבעת להם כך . כך וכרך ישראל כי כך ארון גרור
ובזמנא דשלימו אשתכח לא סוה מתפרש דא מן דא וחסיר להפ"ס'
דא מן דא אתתא מבעלה לאו כרעיוני ולאו כדכורו כנון דלא
לאחואה פרודה ופשתא כגלותא פרודה אשתכח דמנו עתקו דכל
זמנא ומנא און עכדין פרודה לאדכריא סהוא סס כרמבעלה כנון
דאיבו שכיבת לעפרה והיונו לכר כך נזכיר שמך . בר מבעלה
און דכרון להאיסס כפרודה כנון דאון ריקין מיכך ושלטין אחרנין
עלן ושמת' איהו כפרור' מן שמה דאקרי כך . והאי כומוי דגלותא
כנון דגלותא קדמאה סוה מכיח ראשון וכיח ראשון סוה רוא דה"ה
קדמאה ולקכל שבעין שנין דילה . גלותא דביח ראשון סוה שבעין
שנין ואינון שבעין שנין לא אשתכח איהא רביעה עליהו והוא
פרודה מן שמה עלאה רוא דה' עלאה . וכדון יו"ד רוא עלאה
אסתלק לעילא לעילא לאין סוף וכיה ראשון עלאה קדיש' לא נביע
נכיעו דמיון חיון דהא מקורא דילה אסתלק ואיהו שבעין שנין
כגלותא כנון דאיהו שבע שנין אקרי כמה דאת אמר ויבנהו שבע
שנים . והו ימא דשלטא מלכות ככל לעילא כדוא דשבעין שנין סס
ושלום אלא בזמנא דסוה כו מקדש' קיים נהורא וכיעו דתמא עלאה
סוה נהיר ונחיה להא . כיון דתטו ישראל אחרב מקדשא ושלטא
מלכות ככל סוה חפי ואחשיך ההוא נהירו ותתאי קדישין לא סוה
נהירין כיון דתתאי לא סוה נהירין כנון (מנו) שלטנו דמלכותא
דכל אסתלק ההוא נהורא והסוף מכועא עלאה דסוה נביע רוא
דור אסתלק לעילא לעילא באין סוף כדון חינון שבעין שנין לא סוה
נהירין כנון סוה נהירו דאתמנע ודא הוא ודאי גלותא דשבעין
שנין . כיון דאעדיהו שלטנו דככל ושירותא ה"ה אשתא לאנהרה
ישראל כללו לא אהדרו לאדכרה (כ"א לשלטאה) למהו סגולה
שלימחא כמלקדמין אלא זעיר זעיר (בערבוכיח) וכיון דשלימו לא
אשתכח (ושירותא ה"ה אשתא לשלטאה) כדון יו"ד נכיעו עלאה לא
נחיה כל כך לאנהרה כמה דסוה כמלקדמין אלא זעיר זעיר
בערבוכיח דלא סוה דכיון כמלקדמין כמה דתתאי ועל כך נכיעו
עלאה לא נביע ולא נהיר אלא דאסדר לאנהרה זעיר זעיר מנודתק'
(דשמאלה) דשמה (כ"א דגלותא ודינא) ועל דא תתרו כסוכישראל
קריבין סניחין עד דהתשך וכסס ארץ . וה' תתא אסתך ונפלת
לארע' ונכיעו עלאה אסתלק כמלקדמין כנון דמלכות ארוס אסתקף
וישראל

וישראל אהדרו לסרמנייהו ועל דא ה' כות שני אהתרכ וכל אינון
תריסר שבטין דילה כחושבן משיריון דלהון אינון בגלות' דמלכות
ארום . וכביעו עלאה אסתלק מההוא נביעו דקיימא עלה כמה
דאח אמר הדריק אכד אכד ההוא נביעו דמקור' עלאה דהוס נגיד
ומשיך מלעילא (כ"א קרכין סניאין ומלכות יון שלטא עלייהו לכחר
דאהדרו בתוכתא אהקפו עליוהו ואהתכפיהו לון וכנין דוישראל
אהדרו לסרמנייהו מלכות ארום אהתקף וכיה שני אהתרכ זס"א
תתאה אהתשכ' ונפלת לארעא וכביעו עלאה אסתלק מההוא מכו'ע'
דקיימ' עלה בר"א הדריק אכד אכד ההוא נביעו דמקורא עלאה
דהוה נגיד ומשיך עליה מלעילא מ"ט כנין דהמשך יכסה ארץ) וכדין
הוה פרודא כה"א כיה שני ויהוה בגלות' דארום בכל אינון תריסר
שבטין (כ"א דילה) ומשריון דלהון תריסר שבטין סלקין לחושבן סני
ועל דרוא' (כ"א וע"ד רוא) דס' הוה כהו בכל ההוא (כ"א וע"ד רוא
דה' בכל ההוא) חושבנה (כ"א חשוכא) גלותא אהמשך . רוא דרוזן
לחכימי לבא אהמסר . עשר שבטין אלף שנין . תרין שבטין מאהון
שנין . שארו דמעין למנפל פתח ואמר בכה חככה בלילה דמעשה
על לפיה לסוף תריסר שבטין דגלותא ליליה יתמשך לישראל עד
דיתער וד' לזמן שתין ושית שנין לכחר תריסר שבטין דאינון אלף
ומאהון שנין דגלותא ולבחר (ער) שתין ושית שנין דחשוכא דליליה
כדין וזכתיי אה כריתי יעקב . דא אהערוקא דאח ו' דאיהו נפש
דכית יעקב . ורוא דא כל הנפש הכאה ליעקב מזרימה ששים ושש .
ואיהו ו' נפש דכית שני רוא דה' תתאה ודה ו' רוא דששים ושש .
ששים לתערוקא דיעקב ושש לתערוקא דיוסף . ועל דא איהו ו' ו'
דאינון תרין בכבור' תתא ורוא חרא . מתמן ולהלאה יתער קורשא
כדין הוה לאינון כסין ואחין דקארמין ויתערוון על ישראל אינון
עקתיין דקארמין . וכדין (ס"א ורוא דא) ואף את כריתי יצחק ולבחר
כר יגוים מלכה משיחא קרכין בכל עלמה כיומנא דקורשא כדין הוה
כמה דאח אמר ימינך ו' נאדרו בכח כדין ואף את כריתי אהרס
אזכור ולבחר והארץ אזכור דא ה' בתראה כההוא זמנא כתי' והיה
ו' למלך על כל הארץ כיום ההוא יהיה וי' אהר ושמו אהר . לסוף
שתין ושית שנין אהרנין דאינון מאה ותלתין ותריין שני יתחזין אהון
דשמה קדישא גליפן בשלימו עלאה ותתא כדקא יאות . ורוא דא ה' ה'
עלאה ותתאה וכל אינון שביילין דאינון ל"ב שנין דכלילין כרוא דאח
ו' ה' ה' (כ"א ו' ד ו' ס"ה) רוא דשלימו דמאה ותלתין ותריין .

לסוף

לסוף מאה ותלתין ותריין שנין אהרנין יתקייס לאהון ככנפות אהרץ
וינערו רשעים ממנה ויתרכי ארעא קדישא וקב"ה יתער מתיוא
דארעא קדישא ויקומון טיילין טיילין בארעא דגליל . וכדין יתער
סתומו דכביעו עלאה את י' ויתקיימו ל"ב שביילין בשלימו לנגדא
לתתא ויתקיימו אהון דשמה קדישא כולהו בקיימיהו וסוה . דער
כען לא יהון בשלימו עד זמן דונגיד ויהמשך ההוא נביעו עלאה
בכבורא דאתון נו ה' (כ"א וה') בתראה ודה איהו לסוף השלוס
מאה וארבעין וארבעס שנין אהרנין דישתלמו ויתערוון שאר מהו
וישראל דבשאר ארעאין דישחכח כל דא כחשכן ס"א דאתיישב עלמה
ויתכסס ויתעבר סערא אהרע' (כ"א חויא כישא) מעלמא ויה"א תתאה
אחמלי מנו נביעו עלאה ותתעטר ותתנהיר בשלימו וכדין כתיב
והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעה ימים עד דיהא
שבת ליו' לאלקטא כפסין כהענוני קדושה (דא ה' כתרא) כל ההוא
אלף שביעאה ודה איהו אהערוקא דרוזין קדישין דעמא דוישראל
לאהלבשא לבחר שבת כנופין אהרנין קדישין לאתקרי קדישין דכתיב
והיה הנשאר לזיון והנותר בירושלים קדוש יהמר לו עד כאן מלין
דרוין סתימין .

פרשת בראשית דף כ"ה ע"ב

דבר

אחר אלה תולדות השמים ונו' . אליו אינון דהתמר כהון
אלה אלהיך ישראל כיומא דיתמתין אליו כאלו ההוא
יומא עכיד קורשא פ"ה שמיא וארעא דהא הוה דכתיב כיום
עשות וי' אלהים ארץ ושמים כההוא זמנא יתא קורשא כ"ה עס
שכינתיה ויתחדש עלמה דהא הוה דכתיב כי באשר השמים התחדשים
והארץ תחדש ונו' דא איהו כיום עשות כההוא זמנא וילמח וי'
אלהים מן האדמה כל עץ נחמד ונו' אכל בקדמיותא עד דיתמתין
אליו לא נחיה מערא דאורייתא וישראל דמיינ לעשכין ולאילנין לא
ימתון ורוא דמלה וכל שית השדה טרם יהיה בארץ וכל עשבה שדה
ונו' כנין דארס חין דאינון ישראל כבי מקדשא לעכור את האדמה
בקרבתין . דבר אחר וכל שית השדה דא משי"ח ראשון טרם יהיה
בארעא וכל עשב השדה טרם ילמח דא משיח שני ולמה כנין דלית
המן משה למפלג לשכינתא דעליה אהמר וארס חין לעכור את
האדמה . ורוא דמלה לא יסוד שבע מיהורא דא משיח כן דוד .
ומתוקק מכוין דגלוו דא משיח כן יוסף עד כיוכא שילא דא משה
חושבן

חושכן דא כדא. ול"ו יקת"ט עמוס אחון. ול"ו יקת"ט. דבר אחר
וכל שית השדה אלון לדיקא דאינון מסטרא דזדיק ח"י עלמין. שית
ש' ח"י חל"ת ענפין דאינא ואינון נ' אפקו ומן ח"י עלמין. לשון
אחר ובל ע"כ ע"כ ש"ן חלה עליו דאינון י' יהארונה' ואינון
ע"כ ענפין דחלון כהן כחושכן ע"כ כלהו לה אהאחרין כאהרן
דאינון שכינתא עד דיותי הוה דהקרי אר"ס. דהיוהו"ד ה"ה וד"ו
ה"ה אורא חיוהו וד"ס ח"י לעכור את הארמה ובנין דהאמר ביה
וכל ע"כ השדה טרם ינחם עד דילמח זדיק ומניה אמה מארץ
תנחם דהאמר ביה והשלק אמה ארלה והלמידו חכמים דאינון
דשאין לא נחמין בבלות' עד דאמה מארץ תלמח ודאמה דהאמר
ביה הור' אמה היתה כפיהו דלא יוהא מאן דרדיו לשכינה' כווקים
ובנין דה' ודאס ח"י לעכור ומיר דאינון יוחי מיר ואר' יעלה מן
הארץ א"ד מן ארנ' סליק ליה ו' ואהעכיד ביה ארון כל הארץ. מיר
והשקה את כל פני הארמה וניה אחשקין ישראל לתחת כע' אכפין
דחורייקה. דבר אחר וד' יעלה מן הארץ חרנומו וענכה וסתלק מן
ארע' הוה דהאמר כה כי עני ה' על המשכן וגו' וכיס מתשקין
חלמירי חכמים בארעה בההוה זמנה.

וייצר

ו' אלהים את האדם אלון ישראל בההוה זמנה קודשא
כדיק הוא לוייר לון כצורין דעלמא דין ועלמא דחיי.
וייצר בההוה זמנה קודשא כדיק הוא עייל לון בשמיה כצורא רב'
יורי' ו' ו' כיניוהו דאינון סלקין לפושכן יהו"ה ויהוה מצוורין
באנפיו באנפין דולהו דחין יורי' כחוטמא דלהוון באה' ו' ובנ' ד'
אמר קראכי מראש צורים ארצו אלון אינון צורין דשמא קדישא
ויהוה מצוורין באנפיווהו בחרין לחיין יקירין דאינון ו' ו' דהיוה ו'
חרות עליושו. ועור לוייר לון לכל דור ככת זוגיה עלאה דה' ו' ה'
והינון ו'. יחידה דתרוויהו וצור לון באינון דצורה דלעילא דהיוה
ישראל עמודה דאמצעות' כליל שכינתא עלאה ותהא דאינון קרית
שמע ערכיה וקרית שמע שח' ועליווהו אהמר ע"כ מעלמי וכשר
מכשרי ומיר בההוה זמנה נטע לון לישראל בנפתא דערין קדישא
הרא הוה דכתוב ויעע וי' אלהים אב"א ואמ"א. ג"ן דא שכינתא
תהא עד"ן דה' אמה עלאה. את הארס דה' עמודה דאמצעותה
חיהו ההא נטע דיליה כת זוגיה ולא תזוו מניה לעלם ותהא ערוכה
דיליס וישראל קודשא ב"ה נטע לון בההוה זמנה נטע' קדישא
בעלמא כמה דאת אמר כלר מעשו מעשה ידו להפסח.

פרשת שלח לך דף קס"ו ע"א

כתוב

ויסע מלאך האלהים הסלך לפניי מתנה ישראל וילך
מאחוריס ויסע למעבד כהו נוקמין (ס"ו) ועל דא חרי
משית ודרי רב מתוכתא דקא אחכשר ברא ואמר רב מתוכתא דהא
דיוק למשית ואמר מנה הוה לדניאל דקאמר פרס פריסת מלכותך
ויהיבך למדי ופרס מאינון ארון דופרסין אשהמע ליה וסכא מאי
הוה אמר ליה הכי הוה ודא פריס פריסת מלכותך חייבא על ידו
דמשית אחרא ולבחר ושלוט מלך פרס ויעול מלכוון סניאין והוה
ישלוט על ארעא קדישא ו' ירחי והוה ישלוט ויקטול סניאין והוה
משיחא ולבחר יפול ויקבלון מלכותא קדישי עליווין. ועל דא
ופרסין מלכה דפרס אשהמע הכא. אי חסידא קדישא כמה חדות
על חדות בההוה מעיוכה. בההוה מעיוכה מנדלה כל זוני אילנין
דנליב קודשא כדיק הוה בנין עדן ובלהו קיימי לאסוותה טרפין
והיבין וענפין ולחרו לבא חיייר. ולית כיניוהו כפנה דאנה ואנקת
לעלמין. זכאה עמא דכל דא מחבאן וכל דא נכיו לון :

פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א

פתח

ואמר על הר נכוס עלי לך מכשרת זיון וגו'. על הר נכוס
האו ודאי הר העברים אחר דמשית אהקבר והא חוקמוס
דשכינתא תסלק לתמן ואכשר עלמא. אבל כלא חיוה. מכשרת זיון
דה חיוה חפלי בה אהתא דנחן בר דוד חיוה חיוה דמשיתא מכחם
בר עמאל ויהי חפוק ואכשר ויהי ככללא דמכשרת זיון קלא
ישמעע בעלמא וחרין מלכין ישערו כעלמא לאנחא קרבה ויפוק
שמא קדישא על עלמא. מה תכשר וחיומה הנס' אלהים בחוק וכה
וזרעו מושלה לו הנה שחרו אהו ופעלהו לפניו. הנס שחרו אהו
דקודשא כדיק הוה כריז בכל פמליא דלעילא וימא לון אהכנשו
ודאינו דיכה מאן דמסר נשמתיס על קרושה שמי אנריה מאי הוה
ואינון וימרון כך וכך. מאן דסביל כמה חרופין וגדופין בכל יומא
עלי מהו אנריה אינון אמרי כך. מאן דאשתענש בכל יומא עלו מהו
אנריה אינון אמרי כך הה"ד הנס שחרו אהו ופעולתו לפניו. מהו
ופעולתו אלא כמה דכתוב מה רב טובך וגו' פעלת לחוסים כך.
דה הוה פעולתו. נגר כני אדם מהו. אלא נגר חומות העולם אשר
לפנת ליראין מהו אשר לפנת. וכי מאן יגזול ויעול מן ידיו מה
דהוה בעי למיהב דכתוב לפנת. אלא פוק וקמי עובדין דחמנו

דעבד קודשא בריך הוא במה דחיהו מחי ביה יתיב אסותא . כמה
מחי בשמאלא כימינא קריב . וכשמאלא מחי . כמה דמחי ביה יתיב
אסותא לעלם . כתיב מצפון הפתח הרעה וכלפון מתי . דמתמן
נפקי כל דינני וכל גזרין קשויין וכיה שרי כל אנר טב וכל טיבו
דומין קודשא בריך הוא למיטב לישראל לזמנא דאחי קרו קודשא
ברוך הוא ללפון וימא ליה כך יהכית כל טיבו וכל אנר טב לכני
דסקלו כמה ביסין כהאי עלמא על קדושת שמי הב אנרין טבין
דיהכית כד . הדא הוא דכתיב אומר ללפון תני ולחמין אל חבלאי
וגו' וכי ארשא הכי הוא דדרוס לממנע כרכאן וסא כל כרפאן
מסטרע דדרוס וכל טבין דעלמא מדרוס נפקי . ואיבו אמר ולחמין
אל חבלאי אלא כהיה שעתא יתער קב"ה לאברהם וימא ליה קוס
דהא מטא זמנא דאנא פריק לכרך ולמטב לון אנר טב על כל מס
דסקלו כגלותא ומגו דאברהם הוס כזביגו דלסון דכתיב אס לה כי
לורס מכרס דא אברהם . הוה ליה כמאן דלא טב כעינני ואחמי
גדמיק כמאן רבעי דילקון על חוכיהון ויור וימא נבו מחוכיהון
נבו מחטאיהון . ה"ל קב"ה לאברהם ודעכא כולא איבו מה דאמרת
לאנפין אנא אוק הכי לאנפין אל חבלאי אנא בעי לפייסא לך על
בכך . לא ממנע טיבו מנהון לא תמנע אנר טב מנהון כמה זכמה
סקלו על חוכיהון וכניני כך אומר ללפון מתי . והיינו אשר לפנת
ורא הוא מלא דההיא מכשרת . וקו חכשר זמנא חניינא כשעתא
דשכינתא חסלק על ההוא טורא עלאה . והקד וחכשר לאכסן מיר
הקד לירושלם וחממי לה כדרכנס חיעול לזיון ותמן חקרקר קירא
כמלקדמין על אחרכי מוחבא ועל יקרא דילה כהוא אחר . ותמן
אומיאס דלא חיעול מתמן ולא חפוק עד דקודשא בריך הוא יפרוק
לכנהא ורא חפטי נה חכשר כמלקדמין ואמרת להלי ורני וישבת
ליון כי גדול בקרכך וגו' . מאי גדול בקרכך דא קודשא בריך הוא
דחיהו אחי לנבס לאקמה לה מעפרא וימר לה התנערו מעפר
קומי שכי ירושלם . ירושלם איהו וירושלם שמה ודאי זכרא אוק הכי
כמה חרו על חרו הוי ללדיקיא כגן עדן וכנין כך זכאס איבו מאן
דנשמתיב כשבת אססודת קמי מלכא על חרושא דאורייתא דקודשא
ברוך הוא וכל פמליא דיליה וכל אינון נשמתין דלדיקוייא דהו כגן
עדן כלקו מתעטרין כההוא מלה . הו שמענא כוליא קדישא דכמה
יקר על יקר ועטרם על עטרם מעטרין לאכוס דההוא כי נס חמן
כשעתא דאמר קודשא בריך הוא אחכנסו למשמע חרושא ומלין
חדתין

חדתין דאורייתא משמיה דפלוני בר פלוני כמה אינון דנשקין על
רושיה כמה דליקוייא מעטרין ליה כד נחתין . זכאס חולקסון דכל
אינון דמשקלין כאורייתא יומא דשבתא משאר יומין .
ואחר גומרס כל זחא יכונו יחדיו לעמור לפני קונס כוסח חפלה זו :

תפלה לאחר הלימוד

אמר הכין הרב בעל חמדת הימים

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא שעה
זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה
ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו שבזכות קריאת
ולמוד תורתך הקדושה אשר למדנו אתה יי אל תרחק
אילותי לעזרתי חושה כאיל תערוג על אפיקי מים בן
נפשי תערוג אליך אלהים ועל בן נקוה לך יי אלהינו
לראות מהרה בתפארת עוף דהעביר גלולים מן הארץ
והאילדים כרות יברתון ויקבץ גליותינו ובא לציון גואל
והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו
אחד וכימי צאתנו מארץ מצרים אראנו נפלאות :
אנא יי אלהינו חולל אילות חושף יערות אצמיח קרן
לדוד עבדך ועריכת נר לבן ישי משיחה וירום
הודו ותנשא מלכותו על כל העולם כדו גדול כבודו
בישועתך הוד והדר תשוה עליו . אנא יי האל אב
הרחמן קנא לשם קדשך המחולל בגוים והבט בעיני
עמך ישראל הויים ושחופים בין כמה זאבים וצא נא
לישע עמך לישע את משיחה וקבץ שארית צאנה מכל
המקומות אשר נפוצו שם וזכנו לראות פני משיחה
הקדוש מלך בפיו תחזינה עינינו יראו עינינו וישמח
לבנו ישראל בנהו ואדמון על משפטו ישב וכא
הממשלה הראשונה ממלכת לבת ירושלם ומלך מלך
והישיביל ועשה משפט וצדקה בארץ ועמד ורעה בעו

" כגאון שם " אלהיו ונקוו אליו כל הגוים לקרא כלם בשם " ולעבדו שכם אחד כי לה אנו מחכים ולישועתך אנו מצפים אל תבישנו משברנו " אלהינו הראנו " הסדף וישעך תתן לנו זכרנו " ברצון עמך פקדנו בישועתך לראות בטובת בחירך לשמוח בשמחת גוייך להתהלל עם נהלתך ויהי נועם " אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננהו " יהוה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך " צורי וגאלי :

ואמר קריש דרבנן

השירות לליל שביעי של פסח

בחצי הלילה האחרונה יקראו העשרה שירות :

פרשת בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחר :

פ

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והי מבדיל בין מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני :

פ

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים

אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעוכם על הארץ ויהי כן : ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעוכם למינהו וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי :

פ

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאת ולמועדים ולימים ושנים : והיו למארת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן : ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי :

פ

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי :

פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיה וארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים

אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ וארץ
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה :
ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על
הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
באד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי : פ
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות :

פרשת חקת אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר
ענורה : באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם
במהקק במשענתם וממרבר מתנה : וממתנה נחלי אר
וכנחליאל במות : ומבמות הניא אשר בשדה מואב
ראש הפסגה ונשקפה על פני הישמון :
לב האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי :
יערף כמטר לקחי תזל כמטר אמרתי
כשעירים עלי דשא זכרביכם עלי עשב :
כי שם יהוה אקרא הכו גדל לארתינו :
זצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט :
אל אכונה ואין עול צדיק וישר הוא :
שחת לו לא בניו מזמם דור עקש ופתלתל :
ה ליהוה תגמרו זאת עם נבל ולא חכם
הלא

הלא הוא אביך קנך זכר ימות עולם
שאל אביך ויגדך בהנחל עליון גוים
יצב נבלת עמים כי חלק יהוה עמו
יצאהו בארץ מדבר יסכבנהו יבוננהו
בגשר יעיר קנו יפרש כנפיו יקחהו
יהוה ברד ינחנו ירכבהו ערבמותי ארץ
וינקחו רבש מפלע חמאת בקר וחלב צאן
בני בישן ועתודים ודם ענב תשתה חמר :
שמנת עבית פשית וינבל צור ישעתו :
בתועבות יכעסהו : אלהים לא ידעום
לא שערום אבתיכם : ותשכח אל מחולך :
מכעם בניו וכנתיו : אראה מה אחריתם
בנים לא יאמן בם : בעסוני בהבליהם
בגוי נכל אכעיסם : ותיקד ערשאל תחתית

הוא עשך ויכנך : בינו שנות דר ודר
זקניך ויאמר לך : בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל : יעלב חבל נחלתו :
ובתהו ילל ישמן יצרנהו כאישון עינו :
על גוזליו ירחף ישאהו על אברתו :
ואין עמו אל נכר : ויאכל תנובת שדי
וישמן מחלמיש צור : עם חלב כרים ואילים
עם חלב כליות חטה וישמן ישרון ויבעט
ויטש אלוה עשהו יקניאהו בזרים
יזבחו לשדים לא אלה חדשים מקרב באו
צור ילך תשי וירא יהוה וינאץ
ויאמר אסתירה פני מהם כי דור תהפכות המה
חס קנאוני בלא אר ואני אקניאם בלא עם
כי אש קדחה כאפי ותאכל ארץ ויבלה
ותלהט

ותלהט מוסרי הרים :
חצי אכלהבם :
וקטב מירי :
עסחמת זחלי עפר :
ומהדרים אימה :
יונק עסאישי שיכה :
אשביתה מאנוש זכרם :
פדינברו צרימו :
ולא יהוה פעל כל זאת :
ואין בהם תכונה :
יבינו לאחריהם :
ושנים יניסו רכבה :
ויהוה הסגירם :
ואיבינו פלילים :
ומשדמת עמרה :
אשכלת מררת למו :
וראש פתנים אכור :
חהום באוצרת :
לעת תמוט רגלם :
וחש עתדת למו :
ועל עביו יתנחם :
ואפס עצור ועוזב :
צור חסיו בו :
ישתו יין נסיכם :
יהי עליכם סהרה :
ואין אלהים עמדי :
מחצתי ואני ארפא :
כיאשא אל שמים ידי

אספה עלימו רעות :
מזו רעב ולחמי רשף :
ושןבהמת אשלחבם :
מחוץ תשכר הרב :
נסכחור נסכתולה :
אמרתו אפאיהם :
לולי בעם אויב אגור :
פדיאמרו ידנו רמה :
כינוי אבר עצות המה :
לו חכמו ישבילו זאת :
איכה ירדף אחר אלף :
אסלא כי צורם מכרם :
כי לא כצורנו צורם :
כירמנפן סלם נפנס :
ענבכו ענכירוש :
חמת תנינים ינם :
הלא הוא כמס עמדי :
לי נקם ושלם :
כי קרוב יום אידם :
כירדין יהוה עמו :
כי יראה כיאולת יד :
ואמר אי אלהימו :
אשר חלב זבחימו יאכלו :
יקומו ויעזרכם :
ראוי עתה כיאני אני הוא :
אני אמית ואחיה :
ואין מירי מציל :
ואמרת חיי אנכי לעולם :
אם

אס שנותי כרק חרבי :
אשיב נקם לצרי :
אשכיר חצי מדם :
מדם חלל ושביה :
הרנינו גוים עמו :
ונקם ישיב לצרי :
יהושע סי' או ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את :
האמרו לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל :
שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון :
וידם השמש :
וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר :
הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לכוא :
כיום תמים :
ולא היה ביום ההוא לפניו ואחריו לשמע :
יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל :
שופטים סי' ה' ותשר דבורה וברק כן אבינעם ביום ההוא :
לאמר :
בפרע פרעות בישראל בהתנדב עם :
שמעו מלכים האוינו :
ברכו יהוה :
הונים :
אנכי ליהוה אנכי אשירה :
אזמר :
ליהוה אלהי ישראל :
יהוה בצאתך :
משעיר :
בצעדך משרה אדום :
ארץ :
רעשה גס שמים נטפו :
גס עבים נטפו :
מים :
הרים נזלו מפני יהוה :
זה :
סיני מפני יהוה אלהי ישראל :
בימי שמגר בך :
ענת :
בימי יעל חדלו ארחות :
והלכתי :
נתיבות ילכו ארחות עקלקלות :
חדלו פרוץ בישראל :
חדלו :
עד שקמתי דבורה :
שקמתי :
אם בישראל :
יבחר אלהים :
חדשים :
או לחם שערים :
מנן :
אס יראה ורמת :
בארבעים אלף :
בישראל

בישראל : לבי לחוקקני ישראל
בעם ברכו יהוה : המתנדבים
צחרות : רכבי אתנות
על־דרך שיחו : ישבי על־מדין והלכי
משאבים : שם יתנו צדקות יהוה מקול מחצצים בין
פרזונו בישראל : או ירדו לשערים עם
יהוה : עורי עורי דבורה עורי
עורי דברי־שיר : קום ברק ושבֵה שביֵך בך
אבינעם : או ירד שריר לאדירים עם יהוה
ירדלי בגבורים : מני אפדים שרשם
בעמלק : אחריֵך בנימין בעממיה מני
מכיר ירדו מחקקים : ומזבולן משכים בשבט
ספר : ושרי ביששכר עם־דברה
בן ברק : בעמק שלח
ברגליו : בפלגות ראובן
חקק־לב : למה ישבת בין
המשפתים : לשמע שרקות עדרים לפלגות
ראובן גדולים חקק־לב : גלעד בעבר הירדן
שכן : ורן למה יגור אניות אשר
ישב לחוף ימים : וער־מפרציו
ישבון : זבלון עם חרף נפשו למות
על מרומי שרה : באו מלכים
נלחמו : או נלחמו מלכי כנען
ערמי כנודו : מן־שמים נלחמו
לקחו : ממסלותם נלחמו עם־סיסרא : נחל קישון
נרפם : נחל קדומים נחל קישון תדרכי
נפשי עו : אז הלכו עקבי־

סוס : מדהרות דהרות אביריו : אורו
מרוז אמר מלאך יהוה : ארו ארו
ישביה : כי לא־באו לעזרת יהוה לעזרת
יהוה בגבורים : תברך מנשים
יעל : אשת חבר הקיני מנשים
באהל תברך : מים שאל חלב
נתנה : בספל אדירים הקר־בה חמאה : ידה
ליתר תשלחנה : וימינה להלמות
עמלים : והלמה סיסרא מחקה
ראשו ומחצה והחלפה ורקתו : בין רגליה פרע נפל
שכב : בין רגליה
נפל באשר פרע : שם נפל
שדוד : בעד החלון נשקפה ותיבב אם
סיסרא בעד האשנב : מדוע בלש רכבו
לבוא : מדוע אחרו פעמי מרכבותיו : חכמות
שרותיה הענינה : אף־היא תשיב אמריה
לה : הלא ימצאו יחדקו שלל רחם
רחמתים לראש גבר : שלל צבעים
לסיסרא : שלל צבעים רקמה צבע
רקמתים לצוארי שלל : כן אבדו כל־
אויביֵך יהוה ואהביו כצאת השמש בגברתו ותשקט
הארץ ארבעים שנה :
שמואל א' סי' כ' ותתפלל חנה ותאמר ערץ לבי ביהודה
רמה קרני ביהוה רחב פי על־אויבי כי
שמחתי בשועתך : איך־קדוש ביהוה פ־אין בלתך ואין
צור כאלהינו : אל־תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק
מפיכם כ־אל דעות יהוה ולו נתכנו עלילות : קשרת
גברים חתים ונכשלים אורו חיל : שבעים בלחם נשכרו
ורעבים

ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
 אמללה : יהוה ממית ומחיה מוריד שאל ויעל : יהוה
 מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם : מקים מעפר דר
 מאשפת ירים אביון להשיב עסנדיבים וכסא כבוד
 ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם תבר : רגלי
 הסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כידרא ככח יגבר
 איש : יהוה יחתו מריביו עליו בשמים ירעם יהוה ידן
 אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו :
 שסכסיכ כבודבר דוד ליהוה את דברי השירה הואת ביום
 הציל יהוה אתו מכף כל איביו ומכף שאול :
 ויאמר יהוה סלעי ומצדתי ומפרטילי : אלהי
 צורי אחסהבו מנני וקרן ישעי משגבלי
 ומנוסי משיעי מחמס תשיעני : מהלל
 אקרא יהוה ומאיבי אושע : כי אפפוני משברי
 מות נחלי בליעד יבעתני : חבלי
 שאול סבני קדמני מקשי
 מות : בצר לי אקרא יהוה ואל
 אלהי אקרא וישמע מהיכלו
 קולי ושוועתי באזיו : ויתגעש
 ותרעש הארץ מוסדות השמים
 ירגזו ויתגעשו כי חרה לו : עלה
 עשן באפו ואש מפיו
 תאכל גחלים בערו ממנו : ויט
 שמים וירד וערפל תחת
 רגליו : וירכב על כרוב ויעף וירא
 על כנפיה רוח : וישת חשך סביבתיו
 סכות חשרתמים עבי שחקים : מנגה
 נגדו בערו גחריאש : ירעם מן שמים
 יהוה

יהוה ועליון יתן קולו : וישלח
 חצים ופיצם ברק ויהם : ויראו אפיקי
 ים יגלו מסדת תבל בנערות
 יהוה מנשמת רוח אפו : ישלח ממרום
 יקחני ימשני ממים רבים : יצילני
 מאיבי עז משנאי כי אמצו
 ממני : יקדמני ביום אירי ויהי
 יהוה משען לי : ויוצא למרחב
 אתי יחיצני כיהפץ בי : יגמלני
 יהוה בצדקתי כבר ידי ישיב
 לי : כי שמרתי דרכי יהוה ולא
 רשעתי מאלהי : כי כדמשפטיו
 לנגדי והקתיו לא אסור ממנה : ואהיה
 תמים לו ואשתמרה מעוני : וישב יהוה לי
 בצדקתי כברי לנגד עיניו : עס
 חסיד תתחסד עסנבור תמים
 תתמם : עסנכר תתכר ועס
 עקש תתפל : ואתעם עני
 תושיע ועיניך על רמים תשפיל : כי
 אתה נרי יהוה ויהוה יגיה
 חשכי : כי בכה ארוץ גרוד באלהי
 אדלג שור : האל תמים
 דרכו אמרת יהוה צרופה מגן
 הוא לכל החסים בו : כי מיאל מבלעדי
 יהוה ומיצור מבלעדי אלהינו : האל
 מעוזי חיל ויתר תמים
 דרכי : משה רגלי כאילות ועל
 כמותי יעמידני : מלמד ידי
 למרחמה

למלחמה ונחת קשתה נחושה זרעתי : ותתן לי מגן ישעך וענתך הרבני : תרחיב צעדי תחתני מעדו קרסלי : ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד פלותם : ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו תחת רגלי : ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני : ואיבי תתה לי ערף משנאי ואצמיתם : ישעו ואין משיע אלהיהוה ולא ענם : ואשחקם בעפר ארץ ותפלטני מריבי חוצות אדקם ארקעם : תשמרני לראש גוים עמי לא ירעתי יעבדני : בני נכר יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי : בני נכר יבלו ויחנרו ממסגרותם : חיהוה וברוך צורי וירם אלהי צור ישעי : האל הנתן נקמת לי ומריד עמים תחתני : ומוציאי מאיבי ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני : ערבן אורך יהוה בנוים ולשמך אומר : מנדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם : ישעיה סי' ל' והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום חבש יהוה את שכר עמו ומחץ מכתו ירפא : הנה שם יהוה בא ממרחק בער אפו וכבד משאה שפתיו מלאו זעם ולשונו באש אכלת : ורוחו כנחל שוטף עד צואר

צואר יחצה להנפה גוים כנפת שוא ורסן מתעה על לחיי עמים : השיר יהיה לכם כליל התקדש חג ושמת לבב כהולך בחליל לבוא בהר יהוה אל צור ישראל : ישעיה סי' כ"ז ביום ההוא יושר השירה הזה בארץ יהודה עיר עזרנו ישועה ישית חומות וחל : פתחו שערים ויבא גוי צדיק שמר אמנים : יצר סמוך תצר שלום : שלום כי כך בטוח : בטחו ביהוה עד יעד כי ביה יהוה צור עולמים : צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון : להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיטן בכנור : כי שמחתני יהוה בפעליך כמעשי ידיך ארנן : מהגדרו מעשיך יהוה מאד עמקו טחשבותיך : איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים כמו עשב ויציו כל פעלי און להשמדם עד יעד : ואתה מרום לעלם יהוה : ביהנה איביך יהוה כיה הנה איביך יתפרדו ברפעלי און : ותרם פראם קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישנה : שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו יפריחו : עוד ינוכון בשיבה דשנים ורעננים יהיו : להגיד כי יושר יהוה צורי ולא עולתה בו : סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ : זמרו כבוד שמו שיכו כבוד תהלתו : אמרו לאלהים מה נורא מעשיך ברב עזך יכחשודך איביך : כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך זמרו שמך סלה : לכוראנו מפעלת אלהים נורא עלילה ערבני אדם : הפך ים ליבישה בנהר יעברו ברגל שם נשמחהו : משר כגבורתו

בנבחרתו | עולם עיניו בנוים תצפנה הסודרים | אר
ירומו למו סלה : ברכו עמים | אלהינו והשמיעו קול
תהלתו : השם נפשו בחיים ולא נתן למוט רגלנו : כי
בחנתנו אלהים צרפתנו כצורף כסף : הבאתנו במצורה
שמת מועקה במתנינו : הרכבת אנוש לראשנו באנו
באש ובמים ותוציאנו לרויה : אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי : אשר פצו שפתי ודבר פי בצרתי :
עלות מיחים אעלה לך עסקטרת אילים אעשה בקר
עסעתודים סלה : לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים
אשר עשה לנפשי : אליו פי קראתי ורוכס תחת לשוני :
און אסיראתי בלבי לא ישמע אדני : אכן שמע
אלהים הקשוב בקול תפלתי : ברוך אלהים אשר לא
הסיר תפלתי וחסרו מאתי :

עד משביל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן
אפה בצאן מרעיתך : זכר עדתך קנית
קדם גאלת שבט נחרתך הרציון זה שכנת בו :
הרימה פעמיה למשאות נצח פרהרע אויב בקדש :
שאגו צורריך בקרב מועדיך שכו אותם אתות :
יודע במביא למערה בסכף עץ קרדמות : ועמה
פתוחיה יחד בכשיל וכלפות יהלמון : שלחו באש
מקדשה לארץ חללו משכן שמך : אמרו בלבם
נינס יחד שרפו כרמועדיאל בארץ : אותתינו לא
ראינו איך עיד נביא ולא אתנו יודע ערמה : עדמתי
אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב
ידך וימינה בקרב חיקך כלה : ואלהים מלכי מקדם
פעל ישועות בקרב הארץ : אתה פוררת בעוף ים
שבת ראשי תנינים ערהמים : אתה רצצת ראשי
לוייתן תתנו מאכל לעם לציים : אתה בקעת מעין
ונהר

ונחל אתה הובשת נהרות איתן : לך יום אף לך
לילה אתה הכינות מאור ושמש : אתה הצבת כל
נבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם : זכר זאת
אויב חרף יהוה ועסנבל נאצו שמך : אל תתן לחית
נפש תורה חית ענייך אלתשכח לנצח : הבט לברית
כירמלאו מחשבי ארץ נאות חמם : ארישב דך נכלם
עני ואביון יהללו שמך : קומה אלהים ריבה ריבה זכר
חרפתך מנינבל כל היום : אלתשכח קול צורריך
שאון קמיה עלה תמיד :

עח משביל לאסף האזינה עמי תורת הפו אזנכם לאמרי
פי : אפתחה במשל פי אביעה חידות
מניקדם : אשר שמענו ונדעם ואכלתינו ספרדנו :
לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועווזו ונפלאותיו אשר עשה : ויקם עדות | בעללב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם :
למען ידעו | דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם : וישימו באלהים כסלם ולא ישכחו מערלי
אל ומצותיו ינצרו : ולא יהיו כאבותם דור סורר
ומרה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו :
בניאפרים נושקי רומיקשת הפכו ביום קרב : לא
שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת : וישכחו
עליותיו ונפלאותיו אשר הראם : נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שדה צען : בקע ים ויעבירם
ויצבמים כמורד : וינחם בענן יומם וכל הלילה
באור אש : יבקע צרים במדבר וישק פתהמות רבה :
ויוציא נזולים מסלע ויורד בנהרות מים : ויוסיפו עוד
לחטא לרו למרות עליון בציה : וינסו אל ברככם
לשאר אכל לנפשם : וידברו באלהים אמרו היוכל
אל

אל לערך שלחן במדבר : הן הפה צור וזוכו מים
ונחלים שטפו הגם לחם יוכל תת אס-כין שאר לעמו :
לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם-אף
עלה בישראל : כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
בישועתו : ויצו שחקים ממעל ודלת' שמים פתח :
וימטר עליהם מן לאכל ודגן-שמים נתן למו : לחם
אבירים אכל איש צידה שלח להם לשבע : יסע
קדים בשמים וינהג בעזו תימן : וימטר עליהם כעפר
שאר וכחול ימים עוף כנף : ויפל בקרב מחנהו סביב
למשכנתו : ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם :
לאזרו מתאותם עוד אכלם בפיהם : ואף אלהים עלה
בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע : בכר-
זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו : ויבר-כהכל
ימיהם ושנותם בבהלה : אס-הרגם ודרשוהו ושנו
ושחרו אל : ויזכרו כי-אלהים צורם ואל עליון גאלם :
ויפתוהו בפיהם ובלשונם יזכרו : ולבם לא-נכון
עמו ולא נאמנו בכריתו : והוא רחום יכפר עון ורא-
ישחית והרבה להשיב אפו ורא-יעיר כד-חמתו : ויזכר
כי-בשר המה רוח הולך ולא ישוב : כמה ימרוהו
במדבר יעציבוהו בישיון : וישובו וינסו אל וקדוש
ישראל התוו : לאזכרו את-ידו יום אשר-פרס מני-
צר : אשר-שם במצרים אתותיו ומפתיו בשרה-צען :
ויהפך לרם יאריהם וגזליהם בל-ישתיון : ישלח בהם
ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם : ויתן לחסיל יבולם
ויגיעם לארבה : יהרג בפרד נפגם ושקמותם בחנמל :
ויסגר לפרד בעירים ומקניהם לרשפים : ישלחם
חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים :
יפגם נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם וחיתם לדבר
הסגיר

הסגיר : ויך כד-ככור במצרים ראשית אונים באהל-
חם : ויסע כצאן עמו וינהגם בעדר במדבר : וינחם
לבטח ולא פחדו ואת-אויביהם פסה היס : ויביאם
אל-גבול קדשו הרצה קנתה ימינו : ויגרש מפניהם
גוים ויפילם בהכל נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל :
וינסו וימרו את-אר-הים עד-יון ועדותיו לא שמרו :
ויסגו ויבגדו כאבותם נהפכו כקשת רמיה : ויכעסוהו
בכמותם ובפסיליהם יקניאוהו : שמע אלהים ויתעבר
וימאס מאד בישראל : ויטש משכן שלו אהל שכן
באדם : ויתן לשכי עזו ותפארתו כיד-צר : ויסגר
לחרכ עמו ובנחלתו התעבר : בחוריו אכלה-אש
ובתולתיו לא הוללו : פהגיו פחרכ נפלו ואלמנתיו
לא תכפינה : ויקץ בישן אלני כגבור מתרונו מין :
ויך צרו אחור חרפת עולם נתן למו : וימאס באהל
יוסף ובשכט אפרים לא כחר : ויבחר את-שבט יהודה
את-הר ציון אשר אהב : ויבן כמדרמים מקדשו כארץ
יסדה לעולם : ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכל-אח
צאן : מאחר עלות הכיאו לרעות ביעקב עמו ובישראל
נחלתו : וירעם בתם לבכו ובתכונות כפיו ינחם :
קו הדו ליהוה פי-טוב כי לעולם חסדו : יאמרו
גאולי יהוה אשר נאלם מיד-צר : ומארצות
קבצם מפזרח וממערב מצפון ומים : תעו במדבר
בישיון דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים גס-צמאים
נפשם בהם תתעטף : ויצעקו אל-יהוה בצר להם
כמצוקותיהם יצילם : וידריכם בדרך ישרה ללכת אל-
עיר מושב : יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
כי-השביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא-טוב : ישבי
חשך וצלמות אסירי עני וברור : כיהמרו אמרו-אל
ועצת

ועצת עליון נאצו: ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר:
 ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצקותיהם וישיעם:
 ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק: יודו ליהוה
 חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כירשבר דלתות נחשת
 ובריחי ברזל גדע: אילים מדרך פשעם ומעונותיהם
 יתענו: כדאכל תתעב נפשם ויגיעו עד-שערימות:
 ויצעקו אל-יהוה בצר להם ממצקותיהם וישיעם: ישרח
 דברו וירפאם וימלט משחיתותם: יודו ליהוה חסדו
 ונפלאותיו לבני אדם: ויזבחו זבחי תודה ויספרו מעשיו
 ברנה: יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים:
 המה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולה: ויאמר
 ויעמד רוח סערה ותרוםם גליו: יעלו שמים ירדו
 תהומות נפשם ברעה תתמוגג: יחוגו ויגעו כשכור
 וכל-חכמתם תתבלע: ויצעקו אל-יהוה בצר להם
 וממצקותיהם ויציאם: יקם סערה לדממה ויחשו
 גדיהם: וישמחו כיישתקו וינחם אל-מחוז חפצם: יודו
 ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: וירוממוהו בקהל-
 עם ובמושב זקנים יהללוהו: ישם נהרות למדבר
 ומצאי מים לצמאון: ארץ פרי למלחה מרעת יושבי
 בה: ישם מדבר לאגס-מים וארץ ציה למצאי מים:
 ויושב שם רעבים ויכונונו עיר מושב: ויזרעו שדות
 ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה: ויכרכם וירבו מאד
 ובהמתם לא ימעט: וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון:
 שפק בוז על-גדיבים ויתעם בתהו לא-דרך: וישגב
 אביון מעוני וישם כצאן משפחות: יראו ישראלים
 וישמחו וכל-עולה קפצה פיה: מיחכם וישמר-אלה
 ויתבוננו חסדי יהוה:

א שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות
 פיהו כירטובים דדיך מיין: לריח שמניך
 טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבוך: משכני
 אחרך נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה
 כך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך: שחורה אני
 ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שרמה:
 אל-תראני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אמי
 נחרובי שמני נטרה את-הכרמים כרמי שלי לא נטרתי:
 הנידה לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ
 בצהרים שלמה אהיה כעטיה על עדרי חבריך: אם
 לא תדעי לך היפה בנשים צאי-לך בעקבי הצאן ורעי
 את-גדיתך על משכנות הרעים: לססתי ברכבי פרעה
 דמיתך רעיתי: נאוו לחייך בתרים צוארך בחרוזים:
 תורי זהב נעשה-לך עם נקדות הכסף: עד-שהמלך
 במסבו נרדי נתן ריחו: צלור המר דודי לי בין שרי
 יכון: אשכל הכפר דודי לי בכרמי עין גדי: הנך יפה
 רעיתי הנך יפה עיניך יונים: הנך יפה דודי אף נעים
 אף-ערשנו רעננה: קרות בתינו ארוים רהיטנו ברותים:
 ב אני חבצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה
 בין החוחים כן רעיתי בין הכנורות: כתפוח
 בעצי היער כן דודי בין הפנים בצלו חמדתי וישכתי
 ופריו מתוק לחכי: הביאני אל-בית היין ודגליו עלי
 אהבה: סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כירחולת
 אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני:
 השבעתי אתפם בנות ירושלם בצבאות או באילות
 השרה אסתערו ויאסתעוררו את-האהבה עד שתחפץ:
 קול דודי הנה-זה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-
 הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה-זה

עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים :
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך : כי-
הנה הסתיו עבר הגשם חלף חלף לו : הנצנים נראו
בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו :
התאנה חנטה פניה והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לך
רעיתי יפתי ולכי לך : יונתי בחגוי הסלע בסחר
המדרגה הראיני את מראיך השמיעיני את קולך כי-
קולך ערב ומראך נאוה : אחור לנו שערים שערים
קטנים מחבלים פרמים וכרמינו סמדר : דודי ל ואני
לו הרעה בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים סב
דמה לך דודי לצבי או לעפר האילים עליהרי בתר :
ג ער משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו : אקוטה נא ואסובבה
בעיר בשוקים וברחבות אבקשה את שאהבה נפשי
בקשתיו ולא מצאתיו : מצאוני השמרים הסבבים בעיר
את שאהבה נפשי ראיחם : כמעט שעברתי מהם עד
שמצאתי את שאהבה נפשי אחותי ולא ארפנו ער-
שהביאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי : השבעתי
אתכם בנות ירושלם בצבאות או באילות השרה אס-
תעירו ואסתערו ארצה האהבה עד שתחפץ : מי
זאת עלה מן המדבר כתימרות עשן מקטרת מר
ורבונה מכל אבקת רוכל : הנה מטתו של שלמה ששים
גברים סביב לה מנברי ישראל : בלם אחזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרבו עלי רכנו מפחד בלילות : אפריון
עשה לו המלך שלמה מעצי הלכנון : עמודיו עשה כסף
רפידתו זהב מרכבו ארנמן תוכו רצוף אהבה מבנות
ירושלם : צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה
בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתנתו וכיום שמחת לבו :

ד הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העזים שנלשו מהר גלעד : שניך
כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם : כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוה
כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך : כמגדל דויד
צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו כל שלטי
הנבורים : שני שדיך בשני עפרים תאומי צביה הרעים
בשושנים : עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל-
הר המור ואל נבעת הלכונה : כלך יפה רעיתי ומום
אין בך : אתי מלכנון בלה אתי מלכנון תבואי תשרי
מראש אמנה מראש שניר וחרמון ממענות אריות
מהררי נמרים : לבכתני אחתי בלה לבכתני באחד
מעניך באחד ענק מצורניך : מה יפנו רדיך אחתי
בלה מה טבו רדיך מין וריח שמניך מכל בשמים :
גפת תטפנה שפתותיך בלה דבש וחלב תחת לשונך
וריח שלמתך כריח לבנון : גן נעול אחתי בלה גן
נעול מעין חתום : שלחך פרדס רמונים עם פרי מגדים
בפרים עם נרדים : נרד וברכס קנה וקנמון עם ברעצי
לבונה מר ואהלות עם בדראשי בשמים : מעין גנים
באר מים חיים וגולים מן לבנון : עורי צפון ובואי תימן
הפיחי גני ילדו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו :
ה באתי לגני אחתי בלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי
יערי עם דבשי שתיתי ייני עם חלבי אכלו
רעים שתו ושכרו דורים : אני ישנה ולבי ער קור
דודי דופק פתח לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא שר קוצתי רסיסי לילה : פשטתי את כתנתי
איכבה אלבשנה רחצתי את רגלי איכבה אטנפם :
דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו : קמתי אני
לפתח

לפתח לדודי וירי נטפודמור ואצבעתי מור עבר ער
כפות המנעול : פתחתי אני לדודי ודודי חמק עבר
נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו
ולא ענני : מצאני השמרים הסבכים בעיר הכוני פצעוני
נשאו אתדרדירי מעלי שמרי החמות : השבעתי אתכם
בנות ירושלים אסתמצאו את לדודי מהזתנודו לו
שחולת אהבה אני : מהדודך מדוד היפה בנשים
מהדודך מדוד שככה השבעתנו : דודי צח ואדום
דגור מרכבה : ראשו כתם פז קוצותיו תלתלים
שחרות כעורב : עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות
בחלב ישבות ערמלאת : לחיו כערוגת הבשם מגדלות
מקקים שפתותיו שושנים נטפות מור עבר : ידיו
גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת
ספירים : שוקיו עמודי שש מיסדים על אדניפו
מראהו כלכנון בחור כארזים : חבו ממתקים וכלו
מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלים :

ו אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך
ונבקשנו עמך : דודי ירד לגנו לערוגת הבשם
לרעות בננים וללקט שושנים : אני לדודי ודודי לי
הרועה בשושנים : יפה את רעיתי כתרצה נאווה
כירושלים אימה בנרגלות : הסבי עיניך מנגדי שהם
הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מדהגלעד : שניך
כעדר הרחלים שעלו מדהרחצה שכלם מתאימות
ושכלה אין בהם : כפלה הרמון רקתך מבער לצמתך :
ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר :
אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא
לילדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים
והללוה : מיזאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה

כחמה אימה בנרגלות :

ז אל ננת אנו ירתי לראות באפי הנחל לראות
הפרחה הגפן הנצו הרמנים : לא ידעתי נפשי
שמתני מרכבות עמי נדיב : שובי שובי השולמית
שובי שובי ונחזהבך מהתחזו בשולמית במהללת
המתנים : מה יפו פעמך בנעלים בת נדיב חמוקי
ירכך כמו חלאים מעשה ידי אמן : שרך אגן הסהר
אליחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים :
שני שריך כשני עפרים תאמי צביה : צוארך כמגדל
השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך
כמגדל הלכנון צופה פני דמשק : ראשך עליך ככרמל
ודלת ראשך כארנמן מלך אסור ברהטים : מה יפית
ומה יעמת אהבה בתענוגים : זאת קומתך דמתה
לתמר ושדיך לאשכלת : אמרתי אעלה בתמר אחזה
בסנסנו ויהי ונא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך
בתפוחים : וחכך ביין הטוב הולך לדודי למישרים
דובב שפתי ישנים : אני לדודי ועלי תשוקתו : לכה
דודי נצא השדה נרינה בכפרים : נשכימה לכרמים
נראה אספרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמנים שם
אתן את דודי לך : הדודאים נתנודרית ועל פתחינו כל
מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך :

ח מי יתנה כאח לי יונק שדי אמי אמצאה בחוץ
אשקך גם לא יבוו לי : אנהגך אביאך אל בית
אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעים רמני : שמאלו
תחת ראשי וימינו תחבקני : השבעתי אתכם בנורה
ירושלים מה תעירו ומה תעירו את האהבה עד
שתחפץ : מי זאת עלה מדהמדבר מתרפקת על דודה
תחת התפוח עורתיך שמה חבלתך אפך שמה חבלה
ילדתך

ילדתך : שימני כחותם ערילבך כחותם על זרועך כי
ענה כמות אהבה קשה כשאל קנאה רשפיה רשפי
איש שלהבתיה : מים רבים לא יוכלו לכבות את
האהבה ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש את כל הון
ביתו באהבה בון יבון לו : אחות לנו קטנה ושדים
אין לה מהנעשה לאחותנו ביום שידבר בה : אם
חומה היא נכנה עליה טירת כסף ואסידלת וזיא נצור
עליה לוח ארו : אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי
בעיניו כמוצאת שלום : כרם היה לשלמה בבבל המון
נתן את הכרם לנטרים איש יבא כפריו אלף כסף :
כרמי שרי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים
אחזפריו : הישבת בננים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני : ברח דודי ודמהלך לצבי או לעפר האילים
על הרי בשמים : היושבת בננים ונו

מישנה מסכת פסחים

פרק י ערבי פסחים סמוך למנחה לא יאכל אדם עד
שתחשך ואפילו עני שבישראל לא יאכל
עד שיסב ולא יפחתו לו מארבע כוסות של יין
ואפילו מן התמחוי : כ מזוגו לו כוס ראשון בית שמאי
אומרים מברך על היום ואחר כך מברך על היין
ובית הלל אומרים מברך על היין ואחר כך מברך על
היום : ג הביאו לפניו מטביל בחזרת עד שמגיע
לפרפרת הפת הביאו לפניו מצה וחזרת וחרוסת
ושני תבשילין אף על פי שאין חרוסת מצוה רבי
אליעזר בר צדוק אומר מצוה ובמקדש היו מביאין
לפניו גופו של פסח : ד מזוגו לו כוס שני וכאן הבן
שואל אביו ואם אין דעת בבן אביו מלמדו מה

נשתנה

נשתנה הלילה הזה מכל הלילות שבכל הלילות אנו
אוכלין חמץ ומצה הלילה הזה בלוי מצה שבכל
הלילות אנו אוכלין שאר ירקות הלילה הזה כדור
שבכל הלילות אנו אוכלין בשר צדי שרוק ומבשל
הלילה הזה בלוי צלי שבכל הלילות אנו מטבילין פעם
אחת הלילה הזה שתי פעמים ולפי דעתו של בן אביו
מלמדו מתחיל בנגות ומסים בשבחה ודורש מארמי
אובד אביו עד שיגמור כל הפרשה כלה : הרבן גמליאל
היה אומר כל מי שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח
לא יצא ידי חובתו ואלו הן פסח מצה ומרור
פסח על שום שפסח המקום על כתי אבותינו במצרים
מצה על שום שנגאלו אבותינו ממצרים מרור על
שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים בכל
דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא
כמצרים שנאמר והגדת לבנך ביום ההוא לאמר
בעבור זה עשה לי בצאתי ממצרים לפיכך אנחנו
חייבין להודות להלל לשבח לפאר לרוכס להדר לכרך
לעלה ורקלם למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים
האלו הוציאנו מעבדות לחרות ומיגון לשמחה
ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ומשעבוד
לגאולה ונאמר לפניו הללויה : ו עד היכן הוא אומר
בית שמאי אומרים עד אם הבנים שמחה ובית הלל
אומרים עד חמייש למעינו מים וחותם בגאולה רבי
טרפון אומר אשר גאלנו וגאל את אבותינו במצרים
ואינו חותם רבי עקיבא אומר בן יי אלהינו ואלהי
אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים
לקראתנו לשלום שמחים בבנין עירך וששים
בעבודתך ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים וכו

עד

עד ברוך אתה יי גאל ישראל : ז מזגו לו כוס שלישי
טברך על מזונו * רביעי גומר עליו את ההלל * ואומר
עליו ברכת השיר בין הכוסות הללו אם רוצה לשתות
ישתה * בין שלישי לרביעי לא ישתה : ה אין מפטירין
אחר הפסח אפיקומן * ישנו מקצתן יאכלו * כלן לא
יאכלו * רבי יוסי אומר נתנמנמו * יאכלו * נרדמו * לא
יאכלו : ט הפסח אחר חצות * מטמא את הידים *
הפגול * והנותר * מטמאין את הידים * בירך ברכת
הפסח * פטר את של זבח * בירך את של זבח לא פטר
את של פסח דברי רבי ישמעאל * רבי עקיבא אומר לא
זו פוטרת זו * ולא זו פוטרת זו :

מסכת ביצה

פרק א ביצה שנולדה ביום טוב * בית שמאי אומרים
תאכל * ובית הלל אומרים לא תאכל * בית
שמאי אומרים שאור בכזית * וחמץ בככתבת * ובית
הלל אומרים זה וזה בכזית : ב השוחט חיה ועוף ביום
טוב * בית שמאי אומרים יחפור בדקר ויכסה * ובית
הלל אומרים לא ישחוט אלא אם כן היה לו עפר מוכן
מבעוד יום * ומורים * שאם שחט שיחפור בדקר ויכסה *
שאפר כירה מוכן הוא : ג בית שמאי אומרים אין
מוליכין את הסולם משוכך לשובך * אבל מטהו מחלון
לחלון * ובית הלל מתירין * בית שמאי אומרים לא יטול
אלא אם כן נענע מבעוד יום * ובית הלל אומרים עומד
ואומר * זה וזה אני נוטל : ד זמן שחורים ומצא לבנים *
לבנים ומצא שחורים * שנים ומצא שלשה * אסורין *
שלשה ומצא שנים * מותרים * בתוך הקן ומצא לפני הקן
אסורים * ואם אין שם אלא הם * הרי אלו מותרים :
ה בית שמאי אומרים אין מסלקין את התריסין ביום

טוב

טוב * ובית הלל מתירין אף להחזיר * בית שמאי אומרים
אין נוטלין את הערלי לקצב עליו בשר * ובית הלל
מתירין * בית שמאי אומרים אין נותנין את העור לפני
הדורסן * ולא יגביהנו אלא אם כן יש עמו כזית בשר
ובית הלל מתירין * בית שמאי אומרים אין מוציאין
לא את הקטן ולא את הלולב ולא את ספר תורה
לרשות הרבים * ובית הלל מתירין : ו בית שמאי
אומרים אין מוליכין חדה ומתנות לכהן ביום טוב *
בין שהורמו מאטש * בין שהורמו מהיום * ובית הלל
מתירין * אמרו להם בית שמאי גזרה שורה * חדה
ומתנות * מתנה לכהן * ותרומה מתנה לכהן * בשם
שאין מוליכין את התרומה * כך אין מוליכין את המתנות
אמרו להם בית הלל * לא אם אמרתם בתרומה שאין
זכאי בהרמתה * תאמרו במתנות שזכאי בהרמתן :
ז בית שמאי אומרים * תכלין נדוכין במדוך של עץ *
והמלח בפך ובעץ הפרור * ובית הלל אומרים תכלין
נדוכין בדרך במדוך של אבן * והמלח במדוך של עץ :
ח הבורר קטנית ביום טוב * בית שמאי אומרים בורר
אוכל ואוכל * ובית הלל אומרים בורר כדרכו בחיקו
בקנון ובתמחו * אבל לא בטבלא * ולא כנפה * ולא
ככברה * רבן גמליאל אומר * אף מדיח ושולה : ט בית
שמאי אומרים אין משליחין ביום טוב אלא מנות * בית
הלל אומרים משליחין בהמה חיה ועוף בין חיין בין
שחוטין * משליחין יינות שמנים וסלתות וקטניות אבל
לא תבואה * ורבי שמעון מתיר בתבואה : ז משליחין
כלים בין תפורין בין שאינן תפורין * ואף על פי שיש
בהן כדאים והן לצורך המועד * אבל לא סנדל המסמר *
ולא מנעל שאינו תפור * רבי יהודה אומר אף לא

מנער

מנער לבן מפני שצריך אומן • זה הכלל • כל שנאותין
בו • ביום טוב משלהין אותו :

פרק ב יום טוב שחל להיות ערב שבת • לא יבשל
אדם בתחילה מיום טוב לשבת • אבל מבשל
הוא ליום טוב • ואם הותר הותר לשבת • ועושה
תבשיל מערב יום טוב • וסומך עליו לשבת • בית שמאי
אומרים שני ותבשילין • ובית הלל אומרים תבשיל
אחד • ושני בדג וביצה שעליו • שהן שני תבשילין •
אכלו או שנאבד • לא יבשל עליו בתחלה • ואם שייר
ממנו כל שהוא • סומך עליו לשבת • ב חל להיות אחר
השבת • בית שמאי אומרים מטבילין את הכל מלפני
השבת • ובית הלל אומרים כלים מלפני השבת ואדם
בשבת • ג ושני שמשיקין את המים בכלי אבן לטהרן
אבל לא מטבילין • ומטבילין מגב לגב • ומחבורה
לחבורה • ד בית שמאי אומרים מביאין שרמים ואין
סומכין עליהם • אבל לא עולות • ובית הלל אומרים
מביאין שרמים ועולות וסומכין עליהן • ה בית שמאי
אומרים לא יחס אדם חמין לרגליו אלא אם בן ראויין
לשתיה • ובית הלל מתירין • עושה אדם מדורה
ומהחמם כנגדה • שלשה דברים רבן גמליאל מחמיר
כדברי בית שמאי • אין טומנין את החמין מיום
טוב לשבת • ואין זוקפין את המנורה ביום טוב ואין
אופין פתין גריצין אלא רקיקין • אמר רבן גמליאל
מימיהן של בית אבא לא היו אופין פתין גריצין אלא
רקיקין • אמרו לו מה נעשה לבית אביה שהיו מחמירין
על עצמן ומקילין לכל ישראל להיות אופין פתין גריצין
וחורי • ז אף הוא אמר שלשה דברים להקל • מכבדים
בין המטות • ומניחין את המוגמר ביום טוב • ועושין

גדי מקלס בלילי פסחים וחכמים אוסרין • ח שלשה
דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר • וחכמים אוסרין •
פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה • ומקרדין את הבהמה
ביום טוב • ושוחקין את הפלפלין ברחים שלהן • רבי
יהודה אומר אין מקרדין את הבהמה ביום טוב • מפני
שעושה חבורה • אבל מקרצפין • וחכמים אומרים אין
מקרדין אף לא מקרצפין • ט הרחים של פלפלין טמאה
משום שלשה כלים • משום כלי קבור • ומשום כלי
כתבת • ומשום כלי כברה • י עגלה של קטן טמאה
מדרס • ונטלת בשבת • ואינה נגררת אלא על גבי
כלים • רבי יהודה אומר כל הכלים אין נגרדין חוץ מן
העגלה כפני שהיא כובשת :

פרק ג אין צדין דגים מן הביכרים ביום טוב • ואין נותנין
לפניהם מזונות • אבל צדין תיה ועוף מן
הביכרין ונותנין לפניהם מזונות • רבן שמעון בן גמליאל
אומר לא כל הביכרין שוין • זה הכלל כל המחוסר
צידה אסור • ושאינו מחוסר צידה מותר • ב מצודות
תיה ועוף ודגים שעשאן מערב יום טוב • לא יטול מהן
ביום טוב אלא אם בן יודע שנצדו מערב יום טוב •
ומעשה בנוי אחר שהביא דגים לרבן גמליאל • ואמר
מותרין הן • אלא שאין רצוני לקבל הימנו • ג בהמה
מסכנת לא ישחוט • אלא אם כן יש שהות ביום •
לאכול ממנה כזית צלי • רבי עקיבא אומר אפילו כזית
חי מבית טביחתה • שחטה בשרה • לא יביאנה במוט
ובמוטה • אבל מביא בידו אכרים אכרים • ד בכור
שנפד לבור • רבי יהודה אומר ירד מוטחה ויראה •
אם יש בו מוס יעלה וישחוט • ואם לאו • לא ישחוט •
רבי שמעון אומר • כל שאין מומו נכר מבעוד יום אין

זה מן המוכן : ה בהמה שמתה לא יזונה ממקומה • ומעשה ושאלו את רבי טרפון עליה ועל החלה שנשמאה ונכנס לבית המדרש ושאל • ואמרו לו לא יזים ממקומם : ו אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב • אבל נמנין עליה מערב יום טוב • ושוחטין ומחלקין ביניהן • רבי יהודה אומר שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ • וחכמים אומרים אין משניהין בכף מאזנים כל עקר : ז אין משחזין את הספין ביום טוב • אבל משיאה על גבי חברתה • לא יאמר אדם לטבח שקול לי בדינר בשר • אבל שוחט ומחלקין ביניהן : ה אומר אדם לחבירו מלא לי כלי זה • אבל לא במדה רבי יהודה אומר אם היה כלי של מדה לא ימלאנו • מעשה באבא שאול בן בטנית שהיה ממלא מדותיו מערב יום טוב • ונותנין ללקוחות ביום טוב • אבא שאול אומר אף במועד עושה בן (מפני ברורי המדות) וחכמים אומרים אף בחול עושה בן • מפני מצוי המדות הולך אדם אצל הנוני הרגיל אצלו • ואומר לו תן לי ביצים ואגוזים כמנין • שכן דרך בעל הבית • להיות מונה בתוך ביתו :

פרק ד המביא כדי יין ממקום למקום • לא יביאם בסל ובקופה • אבל מביא הוא על כתפו או לפניו • וכן המוליך את התבן • לא יפשיך את הקופה לאחוריו • אבל מביאה הוא כידו • ומתחילין בערמת התבן • אבל לא בעצים שבמוקצה : ב אין נוטלין עצים מן הסכה • אלא מן הסמוך לה • מביאין עצים מן השדה מן המכונס • ומן הקרפף אפילו מן המפוזר • איזהו קרפף כל שסמוך לעיר • דברי רבי יהודה • רבי יוסי אומר כל שנכנסין לו בפותחת • ואפילו בתוך תחום

תחום שבת : ג אין מכקעין עצים לא מן הקירות • ולא מן הקורה שנשברה ביום טוב • ואין מכקעין לא בקרדום ולא במגרה ולא במגל אלא בקופיץ • בית שהוא מלא פירות • סתום ונפחת • נוטל ממקום הפחת רבי מאיר אומר אף פוחת לכתחלה ונוטל : ד אין פוחתין את הנר מפני שהוא עושה כלי • ואין עושין פחמין (ביום טוב) ואין חותכין את הפתילה לשנים • רבי יהודה אומר חותכה באור (לשתי גרות) : ה אין שוברין את החרס • ואין חותכין הנר לצלות בומליח ואין גורפין תנור וכירים • אבל מכבשין • ואין מקיפין שתי חביות • לשפות עליהן את הקדרה • ואין סומכין את הקדרה בכקעת • וכן בדרת • ואין מנהיגין את הבהמה במקל ביום טוב • ורבי אליעזר בן רבי שמעון מתיר : ו רבי אליעזר אומר נוטל אדם קיסם משלפניו לחצוץ בו שניו • ומגבב מן החצר ומדליק • שכל מה ששחצר מוכן הוא • וחכמים אומרים מגבב משלפניו ומדליק : ז אין מוציאין את האור לא מן העצים ולא מן האבנים • ולא מן העפר • ולא מן המים • (ולא מן הרעפים) ואין מלבנין את הרעפים • לצלוח עליהן • ועוד אמר רבי אליעזר עומד אדם על המוקצה ערב שבת בשביעית • ואומר מכאן אני אוכל למחר וחכמים אומרים עד שירשום • ויאמר מכאן ועד כאן :

פרק ח משילין פירות דרך ארבה ביום טוב אכר לא בשבת • ומכסים פירות בכלים מפני הדלף • וכן כדי יין וכדי שמן ונותנין כלי תחת הדלף בשבת : ב כל שחיבין עליו משום שבות משום רשות משום מצוה • (בשבת) חיבין עליו ביום טוב • ואלו הן משום שבות • לא עולין באילן • ולא רוכבין על גבי בהמה

בהמה • ולא שטין על פני המים • ולא מטפחין • ולא מספקין • ולא מרקדין • ואלו הן משום רשות • לא דנין • ולא מקדשין • ולא מחולצין • ולא מיבמין • ואלו הן משום מצוה • לא מקדשין • ולא מעריכין • ולא מחרימין • ולא מגביהין תרומה ומעשר • כל אלו ביום טוב אמרו קל וחומר בשבת • אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד • ג הבהמה והכלים כרגלי הבעלים • המוסר בהמתו לכנו או לרועה • הרי אלו כרגליו • כלים המיוהדין לאחד מן האתן שבכירת • הרי אלו כרגליו • ושאינ מיוהדין הרי אלו במקום שהולכין • ד השואל כלי מחבירו מערב יום טוב • כרגלי השואל • ביום טוב כרגלי המשאיל • האשה ששאלה מחברתה תכלין ומים ומלח לעפתה הרי אלו כרגלי שתיהן • רבי יהודה פוטר במים • מפני שאין בהם ממש • ה הנחלת כרגלי הבעלים • ושלחבת בכל מקום • נחלת של הקדש מועלין בה • ושלחבת לא נהנין ולא מועלין • (המוציא נהלת לרשות הרבים • חייב • ושלחבת פטור) בור של יחיד • כרגלי היחיד • ושל אנשי אותה העיר • כרגלי אנשי אותה העיר • ושל עולי ככל כרגלי הממלא • ו מי שהיו פירותיו בעיר אחרת • וערכו כני אותה העיר להביא אצלו מפרותיו לא יביאו לו • ואם ערב הוא • פירותיו כמזוהו • ז מי שזמן אצלו אורחים • לא יוליכו בידם מנות • אלא אם כן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב • אין משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין את הביתיות • אלו הן ביתיות • הלנות בעיר • מדבריות הלנות באפר •

כסכת סיטה

פרק ח כ"שם שהמים בודקין אותה • כך המים בודקין אותו • שנאמר ונאו ונאו • כשם שאסורה לבעל • כך אסורה לבעל שנאמר נטמאה ונטמאה • דברי רבי עקיבא • אמר רבי יהושע כך היה דורש זכריה בן הקצב • רבי אומר שני פעמים האמורים כפרשה • אם נטמאה נטמאה אחד לבעל • ואחד לבעל • ב בו ביום דרש רבי עקיבא וכל כלי הרש אשר יפול מהם אל תוכו • כל אשר בתוכו יטמא • אינו אומר טמא • אלא יטמא • לטמא אחרים • למד על כפר שני שמטמא את השלישי • אמר רבי יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי • שהיית אומר עתיד דור אחר לטהר כפר שלישי • שאין לו מקרא מן התורה שהוא טמא • והלא עקיבא תלמידך מביא לו מקרא מן התורה שהוא טמא • שנאמר כל אשר בתוכו יטמא • ג בו ביום דרש רבי עקיבא • ומדותם מחוץ לעיר את פאת קדמה אלפים באמה • וגומר • ומקרא אחר אומר מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב אי אפשר לומר אלף אמה • שכבר נאמר אלפים אמה ואי אפשר לומר אלפים אמה • שכבר נאמר אלף אמה • הא כיצד • אלף אמה מגרש ואלפים אמה תחום שבת • רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר אלף אמה מגרש • ואלפים אמה שדות וכרמים • ד בו ביום דרש רבי עקיבא אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר • שאין תלמוד לומר • ומה תלמוד לומר לאמר • מלמד שהיו ישראל עונין (אחריו של משה) על כל דבר ודבר בקוראין את ההלל • אשירה ליי כי גאה גאה • לכך נאמר לאמר

לאמר • רבי נחמיה אומר בקורין את שמע • ורא
בקורין את ההלל : ח בו ביום דרש רבי יהושע בן
הורקנוס • לא עבד איוב את הקדוש ברוך הוא אלא
מאהבה שנאמר הן יקטלני לו איחל • ועדין הדבר
שקול • לו אני מצפה • או אני מצפה • תלמוד לומר
עד אנוע לא אסיר תומתי ממני • מלמד שמאהבה
עשה • אמר רבי יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן
בן זכאי • שהיית דורש כל ימיה • שלא עבד איוב את
המקום אלא מיראה • שנאמר איש תם וישר ירא
אלהים וסר מרע • והלא יהושע תלמיד תלמידך •

למד שמאהבה עשה :

מסכת תענית

פרק ב סדר תעניות ביצד • מוציאין את התיבה לרחובה
של עיר ונותנין אפר מקדה על גבי התיבה
ובראש הנשיא • ובראש אב בית דין • וכל אחד ואחד
נוטל ונותן בראשו • הזקן שבהן אומר לפניו דברי
כבושין • אחינו • לא נאמר באנשי נינוה וירא אלהים
את שקם ואת תעניתם • אלא וירא האלהים את
מעשיהם • כי שבו מדרך הרעה • ובקבלה הוא אומר
וקרעו לכבכם ואל בגדיכם : ב עמדו בתפלה מורדין
לפני התיבה • זקן ורגיל ויש לו בנים וביתו ריקם •
כדי שיהא רבו שלם בתפלה • ואומר לפניהם ארבע
ועשרים ברכות • שמונה עשרה שבכל יום • ומסיף
עליהן עוד שש : ג ואלו הן זכרונות • ושופרות • אל
" בצרתה לי קראתי ויענני • אשא עיני אל ההרים •
וגו' • ממעמקים קראתיך • תגלה לעני כי יעטוף •
רבי יהודה אומר לא היה צריך לומר זכרונות ושופרות
אלא אומר תחתיהן • רעב כי יהיה בארץ • דבר

כי יהיה וגו' • אשר היה דבר • אל ירמיהו על דברי
הבצרות • ואומר חותמיהן : ד על הראשונה הוא אומר
מי שענה את אברהם בחר המוריה הוא יענה אתכם
וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה • יי גואל
ישראל • על השניה הוא אומר • מי שענה את אבותינו
על ים סוף • הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
היום הזה • ברוך אתה • יי זוכר הנשכחות • על השלישית
הוא אומר • מי שענה את יהושע בנגל • הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה
יי שומע תרועה • על הרביעית הוא אומר • מי שענה
את שמואל במצפה • הוא יענה אתכם וישמע בקול
צעקתכם היום הזה • ברוך אתה • יי שומע צעקה • על
החמישית הוא אומר • מי שענה את אליהו בחר
הכרמל • הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם
היום הזה • ברוך אתה • יי שומע תפלה • על הששית
הוא אומר • מי שענה את יונה ממעי הדגה הוא יענה
אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה
יי העונה בעת צרה • על השביעית הוא אומר • מי שענה
את דוד ואת שלמה בנו בירושלם • הוא יענה אתכם
וישמע בקול צעקתכם היום הזה • ברוך אתה • יי המרחם
על הארץ : ה מעשה בימי רבי חלפתא ורבי חנניה
בן תרדיון • שעבר אחד לפני התיבה • ונמר את
הברכה כלה • ולא ענו אחריו אמן • תקעו הכהנים
תקעו • מי שענה את אברהם אבינו בחר המוריה •
הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה •
הריעו בני אהרן הריעו מי שענה את אבותינו על ים
סוף • הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום
הזה • וכשבא הרבר אצל חכמים אמרו לא היו

והגין בן אדא בשער מזרח (ובהר הבית) : ו שלש
תעניות הראשונות אנשי משמר מתענין ולא משלימין
ואנשי בית אב לא היו מתענין כלל . שלש שניות .
אנשי משמר מתענין ומשלימין . ואנשי בית אב
מתענין ולא משלימין שבע אחרונות אלוואלו מתענין
ומשלימין . דברי רבי יהושע . וחכמים אומרים שלש
תעניות הראשונות . אלו ואלו לא היו מתענין כלל .
שלש שניות . אנשי משמר מתענין ולא משלימין .
ואנשי בית אב לא היו מתענין כלל . שבע אחרונות
אנשי משמר מתענין ומשלימין . ואנשי בית אב מתענין
ולא משלימין : ו אנשי משמר מותרים לשתות יין
בלילות . אבל לא בימים . ואנשי בית אב לא ביום
ולא בלילה . אנשי משמר ואנשי מעמד אסורים
מלספר ומלכבס . ובחמישי מותרין מפני כבוד השבת :
ה כל הפחוב במגלת תענית דלא למספר . לפניו
אסור לאחרי מותר . רבי יוסי אומר לפניו ולאחריו
אסור . דלא להתענאה בהון . לפניו ולאחריו מותר רבי
יוסי אומר לפניו אסור . לאחרי מותר : ט אין גוזרין
תענית על הצבור בתחלה בחמישי . שלא להפקיע
השערים . אלא שלשה תעניות הראשונות שני וחמישי
ושני . ושלשה שניות חמישי שני וחמישי . רבי יוסי
אומר בשם שאין הראשונות בחמישי . כך לא שניות
ולא אחרונות : י אין גוזרין תענית על הצבור בראשי
החדשים בחנכה ובפורים ואם התחילו אין מפסיקין .
דברי רבן גמליאל . אמר רבי מאיר אף על פי שאמר
רבן גמליאל אין מפסיקין . מודה היה שאין משלימין .
וכן תשעה באב שחל להיות ערב שבת :

ח"כ ילמוד פרק ר' ספרא דנביאזא סניפס בתקון סבועות וזוהר פרשת
בשלח

בשלח ענין יציאת מצרים כדלוג הכל לפי הסעה :

תפלה אחר הלמוד

ואח"כ יעמרו לפני קונס נוסח תפלה זו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא
שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האונה
ונקראך ותעננו נעתיר לך ותעתר לנו שיהיה עזרה
לפניך קריאתנו ולמודנו בכלילה הזה . כאלו השגנו כל
הסודות הנפלאות והנוראות אשר הם חתומים בו .
ותזכך נפשנו רוחנו ונשמתנו שיהיו ראויים לעורר מין
תתאין לזווגא למטרוניתא במלכא קדישא והמה יעוררו
מין נוקבין לזווגא דאבא ואימא ואבא ואימא יריקו
ברכה עד בלי די לזעיר ונוקביה ומשם ישפע לנו בני
מלכים עד נפשנו רוחינו ונשמתינו לעבוד את יי ולאהבה
וליראה אותו יראת הרוממות תמיד כל הימים . וכשם
שעמד לאבותינו על ים סוף זכות התורה הקדושה
כדבר שנאמר והמים להם חומה מימינם ומשמאלם
בן יעמוד היום זכות תורה לנו בני כריתך להגן בעדנו
ולפרוס עלינו סבת שלומך ולהתקננו בעצרה טובה
מלפניך ולהסיר השטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפך
תסתרינו . ובכח סגולת קריאת ולימוד השירה אשר
נשיר עתה לפניך שהיא קדש קדשים ובזכות השמות
המצורפים והרמוזים והסודות הקדושים והטהורים
היוצאים ממנה . ישכון אור גדול בשכינת עוזנו ותשית
לראשה עטרת פז בכתר מלכות משיחך ומזיו שפעך
לכנים תביא שפע ישועה ורחמים ונזכה ונחיה לראות
לישע עמך לישע את משיחך כלך בפיו החזינה עינינו
ואז נשיר את השירה הזאת בקול ששון ובקול שמחה

וכשם

וכשם ששלחת לעמך בית ישראל על ים סוף בער
חטאתם בסגולת השירה הזאת כן אכינו אב הרחמן
רחם עלינו וכבוש עונותינו ותשלך במצולות ים כל
חטאתינו בכח סגולת השירה אשר נשיר עתה לפניך
ונסה עלינו אור עתיקא קדישא לקרוע רוע גזר דיננו
כמו שקרעת רוע גזר דין אכותינו על ים סוף וקרע כל
המסכים והמקטרגים אשר הם מכדילים בינינו לבינה
חתום פי שטן ואל ישטן עלינו יהו כמוץ לפני רוח
ומלאך יי רוחה למען יחלצון ירדיק הושיעה ימינה
וענני עשה למען שמך וכו' יהו רצון אמרי פי והגיון
לפי לפניך יי צורי וגואלי :

פרשת בשלח

ויהי בשלח פרעה את־העם ולא־נחם אלהים דרך
ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
פן־ינחם העם בראתם מלחמה ושכו מצרימה : ויסב
אלהים את־העם דרך המדבר ים־סוף וחמשים ערו
בני־ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את־עצמות
יוסף עמו כי השבע השביע את־בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמתי מזה
אתכם : ויסעו מסגת ויחנו כאתם בקצה המדבר :
ויהיה הדרך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה :
לא־יִמַשׁ עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני
העם :
וידבר יהוה אל־משה לאמר : דבר אל־בני ישראל
וישכו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין
הים לפני בעל צפן נכחו תחנו עליהם : ואמר פרעה
לבני

בני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר :
וחזקתי את־לב־פרעה וירדף אחריהם ואכבדה בפרעה
ובכל־חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ועשורכן : ויגד
למך מצרים כי ברח העם ויהפך ללב פרעה ועבדיו
אל־העם ויאמרו מה־זאת עשינו כי־שלחנו את־ישראל
מעבדנו : ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח עמו :
ויקח שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושדשם
ערכלו : ויחזק יהוה את־לב פרעה מך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל צאים ביד רמה :
וירדפו מצרים אחריהם וישגו אותם חנים עליהם
כל־סוס רכב פרעה ופרשו וחילו על־פי החירת לפני
בעל צפן : ופרעה הקריב וישאו בני־ישראל את־
עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו
בני־ישראל אל־יהוה : ויאמר אל־משה המבלי אין
קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה־זאת עשית
לנו להוציאנו ממצרים : הלא־זוה הדבר אשר דברנו
אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את־מצרים
כי טוב לנו עבד את־מצרים ממתנו במדבר : ויאמר
משה אל־העם אל־תִּירְאוּהוּתִּיצְבוּ וראו את־ישועת
יהוה אשר־יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את־מצרים
היום לא תספו לראתם עוד ערְעוֹלִים : יהוה ילחם
לכם ואתם תחרשו :

ויאמר יהוה אל־משה מה־תצעק אלי דבר אל־בני־
ישראל ויסעו : ואתה הרם את־מטף ונסה את־ידך
עליהם ובקעהו ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה :
ואני הנני מחזק את־לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה בפרעה ובכל־חילו ברכבו ובפרשו : וידעו
מצרים כי־אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשו :
ויסע

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וירף
 מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ועמד מאחריהם :
 ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן
 והחשך ויאר את הלילה ולא יקרב זה אל זה כל
 הלילה : ויט משה את ידו עלהים ויזך יהוה את
 הים ברוח קדים עזה כר הלילה וישם את הים
 להרכה ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים
 ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : וירדפו
 מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו
 ארתוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה
 ארמחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה
 מצרים : ויסר את אפן מרכבתיו וינהגו בכבודת
 ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם
 במצרים :

ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על הים וישבו
 המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו : ויט משה
 את ידו על הים וישב הים לפניו בקר לאיתנו ומצרים
 נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים :
 וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל
 פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד :
 ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חמה
 מימינם ומשמאלם : וישע יהוה ביום ההוא את ישראל
 מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת
 הים : וירא ישראל את הים הנדלה אשר עשה יהוה
 במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה
 עבדו :

פ

או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
 ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי נאחז נאה סוס
 ורכבו

ורכבו רמה בים : עני וזמרת יה ויהילי
 לישועה זה אלי ואנוהו אלהי
 אבי וארממנהו : יהוה איש מלחמה יהוה
 שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומכחר
 שלשיו טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו במצלת
 כמראבן : מינה יהוה נאדרי בכח מינה
 יהוה תרעץ אויב : וכרב נאונה תהרס
 קמיה תשלח חרנה יאכלמו פקש : וכרוח
 אפיה נערמו מים נצבו כמורנד
 נזרים קפאו תהמת בלב בים : אמר
 אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
 נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת
 ברוחך פסמו ים עלו בעופרת במים
 אדירים : מי כמכה באלם יהוה מי
 כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה
 פלא : נטית מינה תבלעמו ארץ : נחית
 בחסדך עסיו נאלת נהלת בעוז ארנונה
 קדשך : שמעו עמים ירגזון חיל
 אחו ישבי פלשת : אז נבהלו אלופי
 אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו
 כל ישבי כנען : תפל עליהם אימתה
 ופחד בגדל זרועה ידמו כאבן עד
 יעבר עמך יהוה עדיעבר עסיו
 קנית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
 לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו
 ידיה : יהוה ימדה לעולם ועד : כי
 בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם
 אתמי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים :
 ותקח

וּתְקַח מֵרִים הַנְּבִיאָה אַחֹת אֶהֱרֹן אֶת־הַתֶּהֱבֵן בִּידָה
וּתְצַאן כָּל־הַנָּשִׁים אַחֲרֶיהָ בַּתַּפִּים וּבַמַּחֲלֹת : וּתַעַן
לָהֶם מֵרִים שִׁירֵי לַיהוָה כִּי־גָאָה גָאָה סוֹם וּרְכַבּוּ רַמְהָ
בָּיִם : וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף
וַיֵּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹש־יָמִים בַּמִּדְבָּר וּלְאֵי
מִצְאֵו מַיִם : וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מַיִם מִמִּירָה
כִּי מַיִם הֵם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מִרָה : וַיִּלְנוּ הָעָם עַל־
מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה־נִּשְׁתָּה : וַיִּצַּעַק אֶל־יְהוָה וַיִּרְהוּ יְהוָה
עַץ וַיִּשְׂרֹף אֶת־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לֵוִי חֶק
וּמִשְׁפַּט וְשֵׁם נִסְהוּ : וַיֹּאמֶר אֱסֹ־שְׁמַע תִּשְׁמַע לְקוֹלִי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשָּׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
וּשְׁמַרְתָּ כָּל־חֻקָּיו כָּל־הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר־שָׁמְתִי בַּמִּצְוִים לֵאמֹר
אֲשִׁים עֲלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ :

סדר ליל שביעי של פסח תם וגשלם
שבח לאל בורא עולם

שפר התיקונים

ישראל קרושים חק"ה כתוב כהו בליל חג שבועות
למסכ"ר קרא"י קרי"ת חנ"ה לשון תורה ושרש רכר
לחנא רבי רכ"י הוא **הרשב"י** זי"ע פוס נהר"א
היתה אורה ה"ן סדר למשנ"ה לאחד קרוש **אר"י**
שכהבורה והיו לאהדים מגילת סדרי"ם כוונות
פשוטות אתיא זכירה וריש כל מראי"ן אמרות
טהורות הרב הגרול **הרמ"ן** ו"ל סוכ"ר הרזי"ם
חכמה טפוארה ובסוף בא יבא תפלה אחר הלימוד
להרב הגרול **חיד"א** ו"ל זכה זכרה יראו
צירקים וישמחו לשמור ולעשות מצות ה' ברה
יכולה היא שהנן להיות עליהם כהרה צנה וסוחרה

כיר"א :

פה ליוורנו זעא

סנה לפיני כל העם על הר סיני לפ"ק

מיר אליעזר מנחם אוטו לינגי הי"ו

מרפס ומוכר ספרים

Con Approvazione.

סדר ליל שבועות

הדא טרנגינתא טכתא דבמזל"א תליא השתכחת באמתחתה
באפרקסתא דעניא * אנא זעירא דרגיג נפשיה ובמילי
שפירי חדי"א :

אחר חורה נכיאים וכחוכים תלמוד כספר הוהר באדרה דנשא דוקא וגו'
כי סתומים וחתומים הדברים אל כל חמנע מקריאתה כי ברית
כרוחה לספתים הנוטפות חר באימה ורעות' ללכא בהני ככסי דחמנ' שאינן
חוזרות ריקס מעורר את האהבה עד שחפץ כללוג וגמנוס אי"ס הונה וסונה
באהבת' ק"ו משל הינוק חסר לב טהור ונפש חפלה * ובהא כ"ע מודו דעקימת
טפתים הויה מעשה רב ונחשב לנבר לפועל שלם כי גדולה מ"לה ב"דבר שהוא
מוסיף הכל וך וטהור לעשות פרימנוכה בשמים החלשים * ומהנס כי פילמו
סל יוס גורם בנרם מעלות המדות * לכן המשכיל בעת ההיא י"חוס וישלם
בפנימיות המסתרים להיות יחיד מועטה באור היחיד בעלות ז"עיר סס
להתקושש בקולו סל יוד ולבושיה כחלג חוור כי היום ה' גראה לעמו כסיני
כדמות וקן הכאה לישיבה * ואף כי סוכנ"י בתי חומר פשט סוד הוהר איין
בידם להכנס לטרקלין בית מלך פנימה ומ"ס נס אשר לא יוכה רק לפרשת
הדברים והכנת המלות וכ"ס המסתפק בקול הכרה כלועז שסמע אשורית ילא
סכרו אתו כי כמה פנים לפנים הנוראים * והתורה מעידה עליו הקול קול
יעקב כי כפלים לבושיה כל הרמ"ו הרומ"ז במיעוט אחר מיעוט לרבות את
הפטפוט ולהודיע כי חוך האהבה רנוף אף לוף לפיוף רק בקול בקול עוף
טהור לאור באור החיים וגם לאחמים נמלא ענין זה יולא מילי פשוטו סל
מאמר ר' יונה בירושלמי סוף מסכת ברכות כל פטפטיא כיוסין ופטפטיא
דאוריית' טכין :

יתר ע"כ זכור ושמור כי באשמורת קודם עלות השחר כשמשחירים פני הירקיע
אז ממחר ללכת לטבילה לקבל חוספת קדושה מבתי הכתר ועליו
נאמר וורקתי עליכם מים טהורים שאז המלכות נשפעים עליה מימי איתו
החסד המתעלה מת"ח ו"א לבחרו שהוא שער הכ' לשערי בינה * והו המלכות
דברי הרח"ו ולה"ה והנה בכונה השמות הלריכים אל הטובל נמלא כתוב שיכיון
כב' שמות י"ה כזה יו"ד ה"י יו"ד ה"י סהס מע"כ ס"ג ויוליס ע' וילרף להס
מילואי ע"כ ס"ג סהס מ"ו ל"ז ועס הע' הרי קנ"ג ובהסר מהס כללות כ'
השמות ישאר קנ"א שהוא סוד המקור"ה שבו טובל המלכות עתה ונטהר' ועוד
כתוב שיכיון בכת"ר הנעש' משס י"ה במילואי ויהמתרכים זה כזה יו"ד פ"ה י"ס
יו"ד פ' ה"ה ר' יו"ד פ' ה"א ק"ך סך הכל כתר * ואנכי העשיר קבלתי מהחסיד
הנאמן והותיק כמוהר"ר בנימין הלוי נר"ו סקבל פה אל פה מהרב הגדול
כמוהר"ר חייא רופא זל"ה סקבל מהאר"י זל"ה לכיון כסס י"ה באופו זה יו"ד
פ' יו"ד מ"ה יפ"ה ירפ"ה ס"ך הכל בחר"ה ור"ל כה"ר ה' כלומר כתר של המלכות
שהיא ה' אחרונה טכסס זא' מנס כי היכי דלא להוי כל האיבמילתא בלא טעתא
אמרתי

שיר נאה ויפה לוימא דסלולא סתנא כאלהי גדול ארמינו **הרשב"י** וחבריו
 עזרה זיע"ה כוננס ארם"כאר"ם ערכ"ה בעיר ואם ניסרל **מוגאדור**
 היא **אצורא יפ"א** לילסמי דוד אלקאיים וחמינו כח"ן חלין כזרי :

אהלרה שם אלהים בשיר . ואגרלנו בתורה . על נסעי קרש הם אודות
 עשר . נטע א על ארץ יסרה . אקה רשות עת אפתח פי בשיר .
 מישראל קהל וערה . הבאי"ם מוח"ת סעור"ה י איש האלהים והוא בן חי .
 יומא הרין יומא רהילולא ררבי שמעון הוא בר יוחאי .

מוכתר בכתר הוא ראש עשרה . בח"ב הנ"ה נהי"ם נקראים . הן הם
 ספירות סורם מה נורא . מרות עליונות הנוראים . נלה לו אל
 סור אורה זו תורה . ככל עכריו הנביאים . אלו שמתוהיהם נאים . מלכם
 בראשם הוא בר יוחאי . יומא .

זיו הור החכמה ר' אעזרילביש מרה בר לביש מרז"ים החכמה הוא לקרעים
 גזריהוא הררה זיו"ה והורה חכמה רטה עלי פו ונס דר . ועל כל שכיות
 החטרה לאו כ"ל מוח"א ומוח"א כבי"ל רא . ונעלטה סעיני כל חי . יומא .

מקור ההכמה מעין הכונה ' הקרוש רב הוא רבי אבא . אימא עילאה מרת
 הבינה אהבה עולם אהבה רבה מקור כרכות הה"א ראשונ' ששון שמה'
 ימצא בהיטה רב טוב"ה לא תחסר כל בה . אם הבנים הם סני אל חי . יומא .
ובי"ן עליון ר' יהודה חסד ורחמים כבוריאור וחר מה רב הנא וחסרא'
 רעת ותכונה מוכנים הורו . הן פכיר טצא וכחסר ררה . וכל טוב
 ארנוניו כירו . גדול מעל שמים ככורו . ומשכיע רצון לכל חי . יומא

רב עוז הרר גבור כקרבות ד' יצחק נאור כנכורה . בעל נכורות הוצב להבות'
 המקום הזה הוא מה נורא . מים רבים זרם מים עבות' כרוב פחד וכרוב
 גורא יעו"ז גדולה הו"א עו"ז גשורה . ישמחו עיר אלהים חי . יומא .
לעין היום ירטה ר' יוסי בר יעקב טקל תפארה . תפארת עטרת ראשי .
 ועל שכמו היתה המשרה . אחוז כאמת זו תורת משה . ערובה לו בכל
 ושמורה קו האטעזי מלא אורה אשר כירו נפש כל חי . יומא .

דר שמים מלך ארום וצח . נלה סורו א כל נביאיו . ר' חזקיה בר רב כנצח'
 ר' ייסא הור הם צנאיו . וזהרם מה רב בהיר ומצוחצה . קרוב ה' לכל
 קוראיו . רוצ"ה ה' את יראיו המיחלים להסר אל חי . יומא .

ומי ירמה לה' כאלים מלך אל חי צור העולמים פרי עץ הרר קרש הלולים .
 ר' חייא איש צירק טטים . צירק יסוד עולם רב פעלים . מאיר לארץ
 ברחמים . זה אלי אנוה וארומם . מלך מושל בכל והוא חי . יומא .

דורש טוב חן סור עולמות ארבע ר' יוסי מלכות לו היאות קרוב למלכות
 נקראה בת שבע . שמה המה ישכו לכסאות . ה"א אחרונה טמם כן
 ארבעה ה' מלך לכש נאות . ירא"נו מתורתנו נפלאות בכוא דוד ק"ים
 והוא חי . יומא הרין יומא רהילולא אחי ואמרתם כה להי :

אמר הלעזר חיד"ה ס"ט הנה נא הואלקו הסדר דר דבר קלת
 כונות פשוטות שקיבלתי וס' הקריאה כפי ס' הכוונות
 שסדר הרב מהר"ש ויטאל ז"ל וסדר כתובים כפי מה שנהנו כמדרש
 רב"ה דמתריו רזין כתובכי ורושלם עה"ק ת"ו עפ"י הש"ס והפוסקי'
 אך כנבואים קורין כסדרן והכוונות הן הן האותיות אשר תבאנה
 כסוף כל ספר מכ"ד ספרי הקדש .

בראשית

ער סוף ויכלו
 סוף בראשית יכוין **יוד אדני** (יכוין מתיקונא קרמא
 דאריך מי אל בטוך (לגלגלתא רנוק')
 בשלח בתחלת הפי' ג' פ' לכר ובסופה ג'
 יתרו בחרש השלישי וגו'
 משפטים ואל משה אמר וגו'
 סוף שמות יכוין **הי אדני** (יכוין מתיקונא הניינא דאריך
 כושא עון לשלא (כרולחא מוחא רנוק')

שמות

אמור פ' וספרהם לא ניכרה בס' הכונות
 סוף ויקרא יכוין **ויו אנדי** (יכוין מתיקונא הליתאה
 דאריך ועובר על פשע לקרובא דאורא רנוק'
 פנחס פ' וביום הבכורים כ"כ מוהר"ש ויטאל
 סוף במדבר יכוין **הי אנדי** (יכוין מתקונא ד' דא"א
 לשארית נחלתו לעמר נקי רנוק')

ויקרא

ואתחנן כפ' ויקרא משה ער ובשעריך
 ראה שבעה שבועות וכו'
 סוף דברים **יוד אידג** (יכוין מתקונא ה' דא"א לא
 החזיק לער אפו לאורנא ימינא רנוק')
 בסוף **הי אנדי** (יכוין מתקונא שתיחאה דא"א כי חפץ
 חסר הוא לאורנא שמאלא רנוק')
 בסוף יכוין **ויו דאני** (יכוין מתקונא ז' דא"א ישוב
 ירחמנו למצחא רנוק')

במדבר

החלת שמואל א' וסוף שמואל כ' ובסוף יכוין **הי דאני**
 (יכוין מתקונא ה' דא"א יכבוש עונותינו לעינא
 ימינא רנוק')

דברים

תחילת א' וסוף כ' ובסוף יכוין **יוד דנאי** (יכוין מתקונא
 ט' דא"א ותשליך במצולות ים כל חסאתם
 לעינא שמאלא רנוק')

יהושע

בסוף **הי דנאי** (יכוין מתקונא יו"ד דא"א תחן אמת
 לנוק')

שופטים

שמואל

מלכים

ישעיה

ירמיה

יחזקאל

הושע

רות

תהלים

איוב

משלי

קהלת

שיר השירים

איכה

דניאל

אסתר

עזרא

דברי הימים

לנוק' ימינא רחוטטא דנוק'

בסוף ויו דיאנ (יכוין מתקונא חר סר דא"א חסר

לאברהם לנוק' שמאלא רחוטטא דנוק')

יקרא כל ההפטרות בסוף יכוין הי דינא (יכוין מתקונא

חריסר אשר נשבעת לפומא דנוק')

יקרא החלת הושע ויקרא וה' בהיכל קרשו וגו' וסוף מלאכי

בסוף יכוין א נאדי (יכוין מתקונא קרמאה דו"א אל

לפרקא קרמאה דררועא דנוק')

כלו בסוף יכוין ה נאיד (יכוין מתקונא הנינא דו"א

רחום לפרקא קרמאה דררועא שמאלא דנוק')

יקרא תחילתו ותלויה תללו אל בקרשו ובסוף ' נדאי

(יכוין מתקונא תליתאה דו"א וחנון לפרקא

הנינא דררועא ימינא דנוק')

בסוף יכוין ה נדיא (יכוין מתקונא דביעאה דו"א ארך

לפרקא הנינא דררועא שמאלא דנוק')

תחילתו ופ' אשת חיל כולה ובסוף א ניאד (יכוין

מתקונא המישאה דו"א אפים לפרקא תליתאה

דררועא דימינא דנוק')

בסוף יכוין ה נידא (יכוין מתקונא שתיתאה דו"א

ורב חסר לפרקא תליתאה דררועא שמאלא

דנוק')

בסוף יכוין ' יארנ (יכוין מתקונא שביעאה דו"א ואמת

לפרקא קרמאה דירכא ימינא דנוק')

יקראנו בלחש בסוף ה יאנד (יכוין מתקונא המינאה

דו"א נוצר חסר לפרקא קרמאה דירכא שמאלא

דנוק')

בסוף א ידאנ (יכוין מתקונא תשיעאה דו"א לאלפים

לפרקא תנינא דירכא דימינא דנוק')

בסוף ה ידנא (יכוין מתקונא עשיראה דו"א נושא עון

לפרקא תנינא דירכא שמאלא דנוק')

תחלת עזרא וסוף נחמיה בסוף ' ניאד (יכוין מתקונא

חר סר דו"א ופשע לפרקא תליתאה דירכא ימינא

דנוק')

תחילת א' וסוף כ' בסוף הי נדא (יכוין מתקונא

חריסר דו"א וחטאה לפרקא תליתאה דירכא

דשמאלא דנוק')

שפר התיקונים

תקון לליל שבועות

תפלה לליל שבועות לאומרה קודם הלימוד

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו והבדלתנו מן הטומאה טומאת מצרים
מחמשים שערי טומאה והכנסתנו לחמשים שערי
קדושה ביום הזה ותתן לנו יי אלהינו התורה הקדושה
וחקיה הישרים בהר סיני ביום הקדוש הזה ותצוננו יי
אלהינו להגות באמרי תורתך יומם ולילה כי הם תינינו
ואורך ימינו לחבר הרעים והדורים ליחד ארבע אותיות
של שמך הגדול וכל העולמות על ידי עסק תורתנו
ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא
בנו ספוק וכל להשיף כתר לוישא דועיר ולעשות
ארבעה ועשרים קשומין לשכינה על ידי עשרים וארבע
ספירי שהם כנגד עשרים וארבע צירופי שמך הגדול
בזכות התיבות ובזכות האותיות ובזכות שמות
היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות וחלופי תיבות
ואמצעי תיבות בכללן ובפרטן שתתן בנו רוח קדשך
בדי שנשמור ונקיים את כל דברי תורתך ונהיה
מהעובדים באהבה בארץ החיים אמן ונובה להיות
משושביני דמטרוניתא והתמנו למחר בספר דהזכרון
למובה ומשפע שתשפיע בשכינתך מחר משם תשפיע
לנו בנפש רוח ונשמה לטהרנו מעוננו ולהכנס בהיכלא
דמלכא ליעור ולא ליפוק ויקוים בנו מקרא שכתוב
וירקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם
ומכל גלוליכם אטהר אתכם :

ואחר כך תפלה וז' על'ס תתקנת

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו
 ורחימו ורחילו ליחדא שם י"ה ביה ביהודא
 שלים בשם כל ישראל הנה אנחנו באים להגות בתורה
 בלילה הזה לקשר את נפשנו ולהדביקה אל שרשה
 להשלים אילן העליון ולתקנו ולחבר הדודים יחדיו
 יהיו תמים : ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
 אבותינו שבזכות כל הפסוקים שנקרא והתיבות
 והאותיות והנקודות והמעמים ושמות הקדש
 הכתובים בהם ושמות הקדש היוצאים מראשי תיבות
 וסופי תיבות וחלופי תיבות והסודות הקדושים והנוראים
 היוצאים מכל קריאתנו שנקרא בלילה הזה שתהא
 שעה זו שעת רחמים ורצון להיזר למודנו נחת רוח
 לפני כסא כבודך ויהא עולה לפניך כאלו השגנו כל
 הסודות הנוראות אשר הם חתומים בהם ובכח קריאת
 ולימוד ארבעה ועשרים ספריה המכוונים לארבעה
 ועשרים צירופי שמך הגדול יתפאר המלך בתפארת
 מפואר ובעטרת נאות וכת"ר נורא ובמושב זקניים
 יהללודו : והוא יתן מעדני מלך אשת חיל בקומת
 הכותרת המישגב אשר על ראשו ועליה יציץ נזרו
 כחתן יכהן פאר וכפלה תעדה כליה : והיו למאורות
 ארבעה ועשרים ספריה לקשט ולהעדרות את המלכה
 בארבעה ועשרים עדי עדיים ויתאו המלך יופיה ובין
 בתפיו שכן שמה לו תחת לראשה וימינו תחבקנה
 האחת אהובה ומשם יושפע לנו בני מלכים בני רחל
 אמנו שפע ישועה ורחמים לכפר בערנינו ולטהרנו
 מגילולי זוהמת הנחש ולהוציא כל ניצוצי תורתנו
 ובעשנו הטוב אשר נדרו הלכו בעון פשענו אל גבול
 חרשעה

הרשעה חיל בלע ויקיאנו מבטנו יורישנו אל בלח
 למודנו בלילה הזה : ונזכרה להיות משושביני
 דמטרוניתא ומבני היכלהא : ויעלה ויבא יגיע יראה
 וירצה זכרוננו לטובה לפניך לחתמנו בספר זכרון
 הרחמים ומזיו שפעך אשר תשפיע בשכינת עזך
 תשפיע לנפשנו רוחנו ונשמתינו ולטהר פגמינו בכבוד
 תורתך התמימה ותוציא לאור משפטינו בקומך
 למשפט על פירות האילן הקדוש : ובכח סגולת
 למודינו הלילה הזה נזכה ונחיה ונירש נחלת עבדי
 יי וצדקתם ולא ימוש ספר התורה הזה מפנינו ומפי
 זרענו ומפי זרע זרענו כדבר שנאמר ואני בריתי
 וכו' לא ימוש מפיה וכו' ואשר קמט שינה מעינינו
 נהר יוצק יסודנו כדבר שנאמר אשר קמטו ולא עת
 נהר יוצק יסודם : אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
 תמונתך ופרוס עלינו סבת שלומך מראשית השנה
 ועד אחרית השנה ובצל כנפיה נחסה ונתלונן להציל
 ממות נפשנו ולהיותנו חיים של שלום ורחמים דשנים
 ורעננים ולא יכרת כל בשר עוד :

מי טאין לו ידעכ כנסתרות ילג זס

ואנו קורים בתורה ומכוונים שהיא תפארת דועיר
 הנקרא תורה שבו שלשה כלים שלש בחינות : כלי
 חיצון נפש שבו שם יהוה : ובחינה אמצעית רוח שבו
 הויה בריבוע ייה יהו יהוה : ובחינה פנימית נשמה
 יוד הא ואו הא : ואורות פנימיים דנפש רוח
 נשמה חיה יהוה (כניקוד חולם) ואנו קורים כנביאים
 ומכוונים שהם כנגד נצח והוד דועיר אנפין אשר בהם
 שרשה כלים כלי חיצון נצח והוד דו"א ניש צבאות
 כלי

כלי אמצעי רוח שם צ' צב צבא צבאו צבאות
כלי פנימי דנשמה דנצח יהוה כלי פנימי דנשמה
דהוד אדני ובחינת אורות פנימיים דנפש רוח נשמה
חיה דנצח יהוה דהוד יהוה ואנו קורין בכתובים
ומכוונים שהם כנגד יסוד מלכות כלי
חיצון יסוד דו"א נפש שין דלת יוד כלי אמצעי
רוח שין שין דלת שין דלת יוד כלי פנימי
דנשמה יאהרונהי כלי חיצון נוקבא דו"א א אד
אדנ אדני אורות פנימיים דנפש רוח נשמה חיה
יו הווהו דיסוד יהוה דמלכותא נוקבא דו"א

ובכן תטהר ותזכך נפשנו רוחנו ונשמתנו ותזכנו
להיות ראויים לעורר מין תתאין בקריאתנו זאת
לעורר אהבת דודים ביחודא שלים ואל יעכב שום
חטא ועון והרהור רע את קריאתנו ויהי נועם
" אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה
ידינו כוננהו :

ולמר כף אומרים בקול רם

עזרנו בשם " עושה שמים וארץ : תורתנו תהיה
אומנותנו ואל שדי יברכנו והוא יהיה בעזרתנו : תורה
צורה לנו משה מורשה קהלת יעקב : וחפץ " בירנו
יצלח ברוך אתה " למדני חקיה :

בראשית

תיקון לליל שבועות

ספר בראשית

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על-
פני תהום ורוח אלהים מרחפת עלפני המים : ויאמר
אלהים יהי אור והיה אור : וירא אלהים את האור
כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא
אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה והיערב והיה
בקר יום אחד :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים והיה מבדיל בין
מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
ויהי יכן : ויקרא אלהים לרקיע שמים והיערב והיה
בקר יום שני :

ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה והיה יכן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ויאמר
אלהים תרשא הארץ רשא עשב מוריע זרע עץ פרי
עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ והיה יכן :
ותוצא הארץ רשא עשב מוריע זרע למינהו ועץ עשה
פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : והיה
ערב והיה בקר יום שלישי :

ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים :
והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ והיה
כן : ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור
הגדל

הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהכדיל בין האור ובין החשך וירא אלחים כייטוב: ויהיערב ויהיבקר יום רביעי: פ

ויאמר אלהים ישרצו הפים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים: ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו הפים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כייטוב: ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את הפים בימים והעוף ירב בארץ: ויהיערב ויהיבקר יום חמישי: פ

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהיכן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת בהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כייטוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על פני כד הארץ ואת כל עשב אשר יצא פרי עץ זרע זרע אשר על פני כד הארץ ואת כל עשב אשר יצא פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: וכל חית הארץ וכל עוף השמים וכל רמש על הארץ אשר רבו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהיכן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה כייטוב

מאד ויהיערב ויהיבקר יום הששי: פ
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום: וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחתי אתי כי עשיתם: ונח מצא חן בעיני יהוה:

אלה תולדת נח איש צדיק תמים היה בדורתי את האלהים התהלך נח: ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ: ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן בננו ואת שרי בלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם: והיו ימיתרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:

ויאמר יהוה אל אברם לקחך מארצך וממולדתך ומכית אביך אל הארץ אשר אראך: ואעשה לנני גדול ואברכה ואגדלה שמך והיה ברכה: ואברכה מברכה ומקלך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו: בעצם היום הזה נמול אברהם

וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת בצק
מאת בן בכר נמלו אתו :

וירא אליו יהוה בארץ ממרא והוא ישב פתח האהל
בחס היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה
אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל
וישתחו ארצה : ויאמר לפני אסנא מצאתי חן בעיניך
אלנא העבר מעל עבדך : ויהי אחרי הדברים
האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גסה היא
בנים לנחור אחיך : את עוץ בלרו ואת בנו אחיו ואת
קמואל אבי ארם : ואת כשר ואת חזו ואת פרדשו ואת
ירלף ואת בתואל : ובתואל ילד את רבקה שמה
אלה ילדה מלכה לנחור אבי אברהם : ופילגשו ושמה
ראומה ותלד גסה היא את טבח ואת נתחם ואת תחש
ואת מעכה :

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים
שני חיי שרה : ותמת שרה בקרית ארבע הוא
חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה :
ויקם אברהם מעל פניו וידבר אל בני חת לאמר :
אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם
שנים עשר נשיאים לאמתם : ואלה שני חיי ישמעאל
מאת שנה וששים שנה ושבע שנים ויגועו וימתו ויאסף
אר עמיו : וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים
באכה אשרה על פני כד אחיו נפל :

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את
יצחק : ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את
רבקה בת בתואל הארמי מפרן ארם אחות לבן הארמי
לו לאשה : ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה
הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו : * וישמע

יעקב

יעקב אל אביו ואל אמו וילך פרנה ארם : וירא עשו
כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו : וילך עשו אל
ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם
אחות נכיות על נשיו לו לאשה :

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה : ויפגע במקום
וילן שם כיבא השמש ויקח מאבני המקום
וישם כראשתיו וישכב במקום ההוא : ויחלם והנה
סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים בו : * וישכם לבן בבקר וינשק
לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב לבן למקומו :
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים : ויאמר
יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום
ההוא מחנים :

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום : ויצו אתם לאמר כה
תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
גדתי ואחר עדעתה : ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצאתי חן בעיניך :
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן : אלוף קנו
אלוף תימן אלוף מבצר : אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אדופי אדום למשבתם בארץ אחוזתם הוא עשו
אבי אדום :

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען : אלה
תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה
רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת
בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את הדבתם רעה אל
אביהם : וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים
הוא לו ועשה לו כתנת פסים : * וישב את שר

המשקים

המשקים על-משקו ויתן הכוס על-כף פרעה : ואת
שר האפים תלה כאשר פתח להם יוסף : ולא זכר
שר המשקים את-יוסף וישכחו :

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה הלום והנה עמד על-
היאר : והנה מן-היאר עלת שבע פרות יפות
מראה וברואת בשר ותרענה באחו : והנה שבע
פרות אחרות עלות אחריהן מן-היאר רעות מראה
ודקות בשר ותעמרנה אצל הפרות על-שפת היאר : *
ויאמר להם יוסף מה-המעשה הזה אשר עשיתם הלא
ידעתם כדנחש ינחש איש אשר כמני : ויאמר יהודה
מהנאמר לאדני מהנדבר ומה-נצטרק האלהים מצא
את-עון עבדיך הננו עבדים לאדני גם-אנחנו גם אשר-
נמצא הנביע בידו : ויאמר חלילה לי מעשות זאת
האיש אשר נמצא הנביע בידו הוא יהיה-לי עבד ואתם
ערו ל-שלוש אר-אביכם :

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר-נא עבדך
דבר באזני אדני ואלי-חר אפק בעבדך כי כמוד
כפרעה : אדני שאל את-עבדיו לאמר היש-לכם אב
או-אח : ונאמר אל-אדני ישלנו אב זקן וירד זקנים
קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו :
ויאמרו החיתנו נמצא-הן בעיני אדני והיינו עבדים
לפרעה : וישם אתה יוסף דחק ער-היום הזה על-
אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לכה
לא היתה לפרעה : וישב ישראל בארץ מצרים בארץ
גושן ויאחזו בה וירבו וירבו מאד :

ויהי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי-
יעקב שני היו שבע שנים וארבעים ומאת שנה :
ויקברו ימ-ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר

לו אמנא מצאתי הן בעיניך שיש-נא ירך תחת ירכי
ועשית עמדי חסד ואמת אל-נא תקברני במצרים :
ושכבתי עם-אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם
ויאמר אנכי אעשה כדברך : ויאמר השבעה לי וישבע
לו וישתחו ישראל על-ראש המטה : * ויאמר יוסף
אל-אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה
אתכם מדהארץ הזאת אל-הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב : וישבע יוסף את-בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את-עצמותי מזה :
וימת יוסף (יף) בן-מאה ועשר שנים ויחנטו אתו וישם

בארון (בן) במצרים : הזק

יכוין יוד אדני (ויכוין מתקונא קרמאה דאריך מי אל כמוד
לנלנלחא דנוקא :

ספר ישמות

ואלה

ישמות בני ישראל הבאים מצרימה את
יעקב איש ובי-תובאו : ראובן שמעון לוי
ויהודה : יששכר זבולון ובנימן : * וישב משה אל-יהודה
ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שרחתני :
ומאו באתי אל-פרעה לדבר בשמך הרע לעם הזה
והצ- לא-הצלת את-עמך : ויאמר יהודה אל-משה עתה
תראה אשר אעשה לפרעה כי ביד חזקה ישלחם
וביד חזקה יגרשם מארצו :

וידבר אלהים אל-משה ויאמר אליו אני יהוה : ואז-
אל-אברהם אל-יצחק ואל-יעקב באל שדי
ושמי יהוה לא נודעת להם : וגם הקמתי את-דברתי
אתם לתת להם את-ארץ כנען את-ארץ מגריהם
אשר-נדרו בה : * ויצא משה מעם פרעה את-העיר

ויפרש בפיו אל-יהוה ויחדלו הקללות והברד ומטר לאנתך ארצה : וירא פרעה כי-חלל המטר והברד והקללת ויסף לחטא וכבד לבו הוא ועבדיו : ויחזק לב פרעה ולא שלח את-בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד-משה :

ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה ביד-אני הכבדתי את-לבו ואת-לבו עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו : ולמען תספר באזני בנה ובן-בנה את אשר התעללתי במצרים ואת-אתתי אשר-שמתי כם וידעתם כי-אני יהוה : ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויאמרו אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים ער-מתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני : * והיה כיישאלך בנה מחר לאמר מה-זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים : והיה כי-הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל-בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד-בכור בהמה ערפן אני זבח ליהוה כל-פטר רחם הזכרים וכר-בכור בני אפיה : והיה לאות ער-ידכה ולטוטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים :

ויהי בשלח פרעה את-העם ורא-נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי : אמר אלהים פרינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויסב אלהים את-העם דרך המדבר ים-סוף וחמשים על-בני-ישראל מארץ מצרים : ויקח משה את-עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את-בני ישראל לאמרפקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את-עצמתי מזה אתכם : ויאמר יהוה אל-משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי-מחה אמחה את-זכר עמלק

מתחת

מתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי : ויאמר כי-יד ערפס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר : דר :

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל-אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כיהוציא יהוה את-ישראל ממצרים : ויקח יתרו חתן משה את-צפרה אשת משה אחר שלוחיה : ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה : בחדש השלישי לצאת בני-ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחזיש ישראל נגד ההר : ומשה ענה אל-האלהים ויקרא אליו יהוה מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל : אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם ערפנפי נשרים ואבא אתכם אל-י : ועתה אס-שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כי לי כל-הארץ : ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל : ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל-הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל-העם יהדו ויאמרו כל אשר-דבר יהוה נעשה וישב משה את-דברי העם אל-יהוה : ויאמר יהוה אל-משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם-בך יאמינו לעולם ויגד משה את-דברי העם אל-יהוה : ויאמר יהוה אל-משה לך אלהים וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל-העם על-הר סיני : והגבלת את-העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע

בקצהו

בקצוהו כל הנגע בהרמות יומת : לא תגע בו יד כהן
סקול וסקל אוריה ירה אסבהמה אסאיש לא יחיה
במשך היכל המה יעלו בהר : וירד משה מן ההר אל
העם ויקדש את העם ויכבסו שמלהם : ויאמר אליהם
היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה : ויהי
כיום השלישי בהית הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד
על ההר וקל שפר חוק מאד ויחדר כל העם אשר
במחנה : ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן
המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו
מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויער עשנו כעשן
הכבשן ויחדר כל ההר מאד : ויהי קול השפר הוֹרָה
וחוק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וירד
יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה
אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יהוה אל משה רד
הער בעם פני הרוסו אליהוה לראות ונפל ממנו רב : וגם
הכהנים הנגשים אליהוה יתקדשו פני פרץ בהם יהוה :
ויאמר משה אליהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני
כי אתה העדתה בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו :
ויאמר אליו יהוה לך ירד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אליהרוסו לעלת אליהוה פני פרץ בהם :
וירד משה ויהעם ויאמראלהם : סוידבר אלהים את כל
הדברים האלה לאמר : ס אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
אלהים אחרים ערפני : לא תעשה לך פסל וכר
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים
ערשלים וער רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים
לאהבי

לאהבי ולשמרי מצותי : ס לא תשא את שם
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה אתו אשר ישא
את שמו לשוא :

זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובהך עבדך ואמתך
ובהמתך ונגרך אשר בשערך : כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר
בם וינח כיום השביעי ערפן ברך יהוה את יום השבת
ויקדשהו : ס כבד את אביך ואת אמך למען
יארכון ימך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
ס לא תרצח ס לא תנאף ס לא
תגנב ס לא תענה ברעך עד שקר : ס לא
תחמד בית רעה ס לא תחמד אשר רעה ועבדו
ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעה : פ
וכלהעם ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול
השפר ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק :
ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר
עמנו אלהים פני נמות : ויאמר משה אל העם אל
תיראו כי רבעבור נסות אתכם בא האלהים וכעבור
תהיה יראתו על פניכם לבלתי חטאו : ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים :
ס ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני
ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם :
לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם :
מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עילתך ואת
שלמך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר
את שמי אבוא אליך וברכתך : ואס מזבח אכנים
תעשה

תעשה לי לאתבנה אתהונוית כי חרבך הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגרה ערותך עליו :

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם : אם בגפו יבא בגפו יצא אם סיבעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו : * וארמשה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק : ונגיש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו והעם לא יעלו עמו : ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה :

ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח את נערי בני ישראל ויערו עת ויבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח משה חצי הדם וישם באגנות וחצי הדם זרק על המזבח : ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע : ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר ברת יהוה עמכם על כל דברי האלה : ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר :

ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו : ויאמר יהוה אל משה ענה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך אתילחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורותם : ויקם משה ויהישע משרתו ויעל משה אל ההר האלהים : ואלה הזקנים אמר שבוע

לנו כזה עד אשר נשוב אלכם והנה אהרן וחור עמכם מיבער דברים יגש אלהם : ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר : וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן : ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויחי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : * כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וזיהם כסף ואדניהם נחשת : ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמה חמש אמות שש משור ואדניהם נחשת : לכל כלי המשכן ככל עבדתו וכדיתדותיו וכדיתדות החצר נחשת : ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתיב למאור להעלת נר תמיד : באהל מועד מחוץ לפרכת אשר עשה עת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בבקר לפני יהוה חקת עולם לדורותם מאת בני ישראל : ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנולי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : * וכהעלת אהרן את הנרות בין הערבים קטורה קטרת תמיד לפני יהוה לדורותיכם : לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדורותיכם קדש קדשים הוא ליהוה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : פיתש א אתראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה כהם נגף בפקד אתם : זה יתנו פל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים נרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה : *
 ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה : וכלא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה : *
 וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו : ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשות אתם : ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה בל העשה בו מלאכה יומת : לא תבועו איש בכל משבתים ביום השבת : ומסך שער החצר מעשה רקס תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משור ועשרים אמה ארך וקומה כרחב חמש אמות לעמדת קרעי החצר : ועמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה נחשת ויהם כסף וצפוי ראשיהם וחשיקהם כסף : וכל היתלות למשכן ולחצר סביב נחשת :
 אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה עבדתי הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן : *
 ובצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה עשה את כל אשר צוה יהוה את משה : ואהו אהליאכ בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב ורקס בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש : * ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן : ולא יכר משה לבוא אר אהל מועד כי ישכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן :
 ובהעלות

ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם : ואסלא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו : כי ענן (ען) יהוה על המשכן ימים ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל (בל) מסעיהם : חוק יכוין הי אדינ (יכוין מתקונא תניינא דאריך נושא עין לטליא כדולהא מוחא דנוקבא :
ספר ויקרא

ויקרא

אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עלה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד יקריב אתו לרצונו לפני יהוה : * או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלים אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו : ואת אשמו יביא ליהוה איל תמים מן הצאן בערפק לאשם אל הכהן : וכפר עליו הכהן לפני יהוה ונסלח לו על אהת מכל אשר יעשה לאשמה כה :
 וידבר יהוה אל משה לאמר : צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה ער המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו : ולבש הכהן מדי בד ומכנסים בד ילבש ער בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה ער המזבח ושמו אצל המזבח : * כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם : ופתח אהל מועד תשכו ימים ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי : ועש אהרן ובניו

ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה בירמשה :
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולקני
ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה : ואל
בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת
ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה : * כי אני יהוה
המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים
והייתם קדשים כי קדוש אני : זאת תורת הבהמה
והעוף וכל נפש החיה הרמשת בפנים ולכל נפש
השרצת על הארץ : להכדיל בין הטמא ובין הטהור
ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
לאמר אשה כי תזדע וילדה זכר וטמאה
שבעת ימים כימי נדת דותה טמא : וכיום השמיני
ימול בשר ערלתו : * ואם תראה עור בבגד או בשתי
או בערב או בכלכלי עור פרחת הוא באש תשרפנו
את אשר בו הנגע : והבגד או השתי או הערב או
כלכלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית
וטהר : זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים
או השתי או הערב או כלכלי עור לטהרו או
לטמאו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : זאת תהיה תורת
המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן : ויצא
הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע
הצרעת מן הצרוע : * והזרתם את בני ישראל מטמאתם
ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם :
זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה
בה : והדוה בנדתה והזב ארזו לזכר ולנקבה
ולאיש

ולאיש אשר ישכב עם טמאה :

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן
בקרבתם לפני יהוה ומתו : ויאמר יהוה אל
משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל
הקדש מבית לפרכת אל לפני הכפרת אשר על הארן
ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת : בזאת יבא
אהרן אלה הקדש כפר בן בקר בן בקר לחטאת ואיל לעלה : *
ולא תקיא הארץ אתכם בטמאתם אתה כאשר קאה
את הנזי אשר לפניכם : כי כל אשר יעשה מפל
התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשות מקרב עמם :
ושמרתם את משמרת לבלתי עשות מחקות התעבת
אשר געשו לפניכם ולטמאו בהם אני יהוה
אלהיכם :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהם קדשים תהיו כי קדוש
אני יהוה אלהיכם : איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי
תשמרו אני יהוה אלהיכם : * והכדלתם בין הבהמה
הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו
את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש
הארמה אשר הכדלתי לכם לטמא : והייתם לי קדשים
כי קדוש אני יהוה ואכדל אתכם מן העמים להיות
לי : ואיש או אשה כי יהיה כהם אוב או ידעני מות
יומתו באבן ירנמו אתם דמיהם בם :

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו : כי אם
לשאר הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו :
ולאחתו הכתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש
לה יטמא : * ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת :

משפט אחד יהיה לכם כגור כעוזר יהיה כי אני יהיה
אלהיכם : וידבר משה אל בני ישראל ויצוהו את
המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל
עשו כאשר צוה יהוה את משה :

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר : דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה : שש
שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את
תבואתה : כי ירי בני ישראל עבדים עבדי הם אשר
הוצאתי אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם : לא
תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקים לכם ואבן
משכית לא תתנו בארצכם להשתחוות עליה כי אני
יהוה אלהיכם : את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו
אני יהוה :

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם :
ונתתי נשמכם בעתם ונתנה הארץ יכולה ועץ
השדה יתן פריו : והשיג לכם דיש את בציר ובציר
ישג את זרע ואתם לא תאכלו לחמכם לשבע וישבתם לבטח
בארצכם : וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר
תחת השבט העשירי יהיה קדש ליהוה : לא יבקר
בין טוב לרע ולא ימירנו ואסיהמר ימירנו והיה הווא
ותמורתו יהיה קדש לא ינאל . אלה המצוות (הת)
אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר (בר)
סיני : חזק

יכוין ויו אנדי (יכוין מתקונא תליהא דאריך ועובר על
פשע לקרומא דאורא דנוקבא :

ספר

ספר במדבר

וידבר

יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד
באחד לחודש השני בשנה השנית לצאתם
מארץ מצרים לאמר : שאו את ראש כר עדת בני
ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמורת כל
זכר לגוללתם : מן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדון אתם לצבאתם אתה ואהרן : וידבר
יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : אל תכריתו את
שבט משפחת הקהתי מתוך הלויים : וזאת עשו להם
וחיו ולא ימתו בגשתם את קדש הקדשים אהרן ובניו
יבאו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל מסאו :
ולא יבאו לראות כבלע את הקדש ומתו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : נשא את ראש בני
גרשון גסהם לבית אבתם למשפחתם : מן
שלושים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד אותם
כלי הבא לצבא צבא לעבר עברה באהל מועד :
כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילים שנים עשר
כבשים בני שנה שנים עשר ומנחתם ושערי עזים
שנים עשר לחטאת : וכל בקר זבח השלמים עשרים
וארבעה פרים אילים ששים עתדים ששים כבשים בני
שנה ששים ואת חנכת המזבח אחרי המשח אתו :
ובכא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את
הקול מדבר אליו מעד הפפרת אשר על ארן העדרת
מבין שני הכרבים וידבר אליו :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה
יאירו שבעת הנרות : ויעש כן אהרן אל מול פני
המנורה

המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה :
וזה מעשה המנורה מקשה זהב ער ירכה ער פרח
מקשה היא כמראה אשר הראה יהוה את משה כן
עשה את המנורה : * ויאמר יהוה אל משה ואביר
ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים תסגר שבעת
ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף : ותסגר מרים מחוץ
למחנה שבעת ימים והעם לא נסע עד האסף מרים :
ואחר נסעו העם מחצרות ויחנו במדבר פארן :

וידבר יהוה אל משה לאמר : שלחך אנשים ויתרו
את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש
אחר איש אחר למטה אבותיו תשלחו כל נשיא בהם :
וישלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם
אנשים ראשי בני ישראל המה : * ויאמר יהוה אל
משה לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם לזכרתם ונתנו על
ציצת הכנף פתיל תכלת : והיה לכם לציצת וראיתם
אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים
אחריהם : למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם
קדשים לאלהיכם : אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה
אלהיכם :

ויקח קרח בדיעהר בן קהת בן לוי ורתן ואבירם בני
אליאב ואון בן פלת בני ראובן : ויקמו לפני
משה ואנשים מבני ישראל חמישים ומאתים נשיאי
עדה קראי מועד אנשישם : ויקהלו ער משה ועל
אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם
קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה :
ואמרת

ואמרת אלהם בהימכם את חלבו ממנו ונחשב
לדוים כתבואת נרן וכתבואת יקב : ואכלתם אתו
בכר מקום אתם וביתכם כי שכר הוא לכם חרף
עבדתכם באהל מועד : ולא תשאנו עליו חטא בהרימכם
את חלבו ממנו ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ולא תמותו :

וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר : זאת חקת
התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל
ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום
אשר ראעלה עליה עגל : ונתתם אתה אל אלעזר
הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה
לפניו : * ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו כי
בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בהשבון :
ויכז אתו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו
שריד וירשו את ארצו : ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות
מואב מעבר לירדן ירחו :

וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי :
ויגר מואב מפני העם מאד כי רב היה ויקץ
מואב מפני בני ישראל : ויאמר מואב אל זקני מדן
עתה ילחכו הקהל את כל סביבתנו כלהוף השור את
ירק השדה ובלק בן צפור מלך מואב בעת ההיא :
וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מתוך
העדה ויקח רמח בידו : ויבא אחר אישי ישראל אל
הקפה וידקר את שניהם את איש ישראל ואת האשה
אל קבתה ותעצר המגפה מעל בני ישראל : ויהיו
המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף :

וידבר יהוה אל משה לאמר : פינחס בן אלעזר בן
אהרן

אהרן הכהן השיב את חמתו מעל בני ישראל
בקנאו את קנאתי בתוכם וראכליתי את בני ישראל
בקנאתי : לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום :
וביום הכפורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה
בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו : והקרבתם עולה לריח ניחח ליהוה פרים
בני כקר שנים איל אחד שבעה ככשים בני שנה :
ומנחתם סלת כלולה בשמן שלשה עשרגים לפר
האחד שני עשרגים לאיל האחר : עשרון עשירון לכבש
האחד לשבעת הככשים : שעיר עזים אחד לכפר
עריכם : מלבד עלת התמיד ומנחתו תעשו תמימים
יהירלכם וגספיהם : ושעיר חטאת אחד מלבד עלת
התמיד ומנחתה וגספה : אלה תעשו ליהוה במועדיכם
לבד מגדריכם וגדלתיכם לעולתיכם ולמנחותיכם
ולנספיהם ולשלמיכם : ויאמר משה אל בני ישראל
ככל אשר צוה יהוה את משה :

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר
זה הדבר אשר צוה יהוה : איש כידור נדר
ליהוה אוהשבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יחל
דברו ככל היציא מפיו יעשה : ואשה ביהוד נדר
ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה : ויתן משה
את הגרעד למכיר בן מנשה וישב בה : ויאיר בן מנשה
הלך וילבד את הוותיהם ויקרא אתהן חות יאיר :
ונבח הלך וילבד את קנת ואת בנתיה ויקרא לה נבח
בשמו :

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים
לצבאתם ביד משה ואהרן : וכתב משה את
מוצאיהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
למוצאיהם

למוצאיהם : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה
עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים : ותהיינה מחלה
תרצה וחגלה ומלכה ונעה בנות צלפחד לבני דריהן
לנשים : ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי
נחלתן על מטה משפחת אביהן : אלה המצות (הת)
והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל
בערבות מאב על ירדן (ין) ירחו : חוק
יכוין הי אנדר (יכוין מחקונא ד' דא'א לשאדית נחלתו לעמר
נקי דנוקבא) :

ספר הדברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל בני ישראל בעבר
הירדן במדבר בערבה מור סוף בין פארן
ובין תפר ולכן וחצרת ודי זהב : אחד עשר יום מחרב
דרך הרשעיר עד קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה
בעשתי עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם :
עד אשר יניח יהוה לאחיכם ככם וירשו גסיהם
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם : ואת
יהושוע צויתי בעת ההיא לאמר עיניך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן
יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם :

ואתחנן אליהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה
אתה החלות להראות את ענדיך את
נדדך ואת ירך החוקה אשר מיראל בשמים ונאמן
אשר

אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך : אעברה נא ואראה
את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן החר הטוב הזה
והלכתי : * ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם
שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם :
יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרכ : לא את אבותינו
כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר
מתוך האש : אנכי עמד ביד יהוה וביניכם בעת ההוא
להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא
עיתם בהר לאמר : אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל כל
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי אנכי יהוה אלהיך וקנא פקד עון אבות על בנים
על רשעים ועל רבועים לשנאי : ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי : לא תשא את שמ
יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
את שמו לשוא : ס שגור את יום השבת לקדשו
כאשר צוה יהוה אלהיך : ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
תעשה כל מלאכה אתה וכנך וכתך ועבדך ואמתך
ושורך וחמורך וכל בהמתך ונרף אשר בשעריך למען
ינוח עבדך ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה וכוזרע
נטויה על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת :
ס כבוד את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה

אלהיך

אלהיך למען יארכו ימיה ולמען ייטב לך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך : ס לא תרצח ס
ולא תנאף ס ולא תגנב ס ולא
תענה ברעך עד שוא : ס ולא תחמד אשת
רעך ס ולא תתאוה בית רעה שדהו ועבדו
ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך : ס את
הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף וכתבתם על
שני לוחות אבנים ויתנם אלי : והי כשמעכם את הקול
מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כדראשי
שבטיכם וקניכם : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום
הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי : ועתה
למה נמות כיתאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספיק
אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי
מי כדבשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך
האש כמנו וחי : קרב אתה ושמע את כל אשר
יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : וישמע יהוה
את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי
את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
כל אשר דברו : מיתן והירה לבכם זה להם ליראה
אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ולבניהם לעלם : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם :
ואתה פה עבד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
אנכי נתן להם לרשתה : ושמרתם לעשות כאשר צוה
יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושאל : בכל

הדרך

הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון
וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון :
וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה : למען תירא את יהוה
אלהיך לשמר את צוהיך ומצותיו אשר אנכי מצוה
אתה ובנגה ובן בנגה כל ימי חייך ולמען יאריך ימך :
ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר יצב לך ואשר
תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ
זבת חלב ודבש :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את
יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך
והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך : וידעת ביהוה אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הבטחה והחסד לאבותיו ולשמרי
מצותיו לאורך דור : ומשלם לשנאיו אלפניו להאבדו
לא יאחר לשנאו אלפניו שלם לו : ושמרת את
המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוה
היום לעשותם :

ויהי עקב תשמעו את המשפטים האלה ושמרתם
ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את
הבטחה ואת החסד אשר נשבע לאבותיך : ואהבך
וברכך והרבה וברך פרי בטנה ופרי אדמתך דגנה
ותירשה ויצהרך שגור אלפיך ועשתרת צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך : ברוך תהיה
מכל

מכל העמים לא יהיה כך עקר ועקרה וכבהמתך :
כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולרבהו : והוריש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
ועצמים מכם : כל המקום אשר תדרך פה ירגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר הפרת ועד
הים האחרון יהיה נבלכם : לא יתיצב איש בפניכם
פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם :

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה : את
הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם היום : והקללה אם לא תשמעו
אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
ידעתם : שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה
תחל לספר שבעה שבעת : ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה
אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנגה וכתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת
ועשית את החקים האלה :

חג הספירת תעשה לך שבעת ימים באספך מנרגה
ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנגה וכתך ועבדך
ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה

ידיך והיית אף שמח : שלוש פעמים בשנה יראה נל
זכורה אתפני : יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את
פני יהוה ריקם : איש כמתנת ירו כברכת יהוה אלהיך
אשר נתן לך :

שפטים ושטרס תתן לך בכל שערך אשר יהוה
אלהיך נתן לך לשכטף ושפטו את
העם משפט צדק : לא תמה משפט לא תביר פנים
ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : וענו ואמרו
ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר
לעמך ישראל אשר פרית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב
עמך ישראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כיתעשה הישר בעיני יהוה :

כיתצא למלחמה על איביך ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבת שביו : וראית בשביה אשת
יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה : והכאתה
אתוך ביתך וגלחת את דראשה ועשתה את צפרניה :
זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים :
אשר קרף בדרך ויזנב בך כל הנהחשלים אחרך ואתה
עף ויגע ולא ירא אלהים : והיה בהניח יהוה אלהיך
לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח :

והיה כיתבוא אלה הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר

יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : וכאת אל
הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
ליהוה אלהיך כיתבאתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
לאבותינו לתת לנו : ותבאו אל המקום הזה
ויצא סוחר מלך השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
למלחמה ונכסם : ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
ולגדי ולהצי שבט המנשי : ושמתם את דברי
הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשליחו את כל
אשר תעשון :

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם וקניכם ושטריכם כל איש ישראל : טפכם
נשיכם ונרף אשר בקרב מחנה מחטב עצף עד שיאב
מימך : לענך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמך היום : הגדתי לכם היום כי אבד
תאבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר
את הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתי לכם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וורעך :
לא תהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולרבוקה בו כי
הוא חיה וארך ימיו לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם :
וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל
ישראל : ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי
לא תעבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך
הוא עבר לפניך הוה שמיר את הדגים
האלה כלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך

כאשר דבר יהוה : הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעדה בם את השמים ואת הארץ : כי ידעתי אחרי מותי ביהשחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים כיתעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם : וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמס :

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי : יערף כפטר לקחי תול כטל אמרתי בשעירים עלי דשא וכרביבם עלי עשב : כי שם יהוה אקרא הכו נדר לאלהינו : וידבר יהוה א־משה בעצם היום הזה לאמר : עלה אלהי העברים הזה הרגבו אשר בארץ מואב אשר על פני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל לאהנה : ומת בהר אשר אתה עלה שמה והאסף אל עמך כאשר סמת אהרן אחיק בחר החר ויאסף אל עמו : על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל במי מדיבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל :

וזאת הברכה אשר ברוך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה מסיני בא ורח משעיר למו הופיע מהר פארן ואתה מרכבת קדש מימינו אש דת למו : אף חבב עמים כל קדשו בידך והם תכו לרגלך ישא מדברתיך : וראו קם נביא עוד בישראל במשה אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל הארות והמופרות אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה

ולכל

ודבר עבדיו ולכל ארצו : ולכל תיר החוקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל :

חוק

יכוין יוד אידנ (יכוין מחקונא ה' דא"א לא החזיק לעד אפו לאודנא יסינא דנוקבא :)

קודם הנביאים אומרים

ודברתי על הנביאים ואנכי חזון הרפיתי וכיד הנביאים אדמה : כי לא יעשה אדני יהוה דבר כי אם גלה סודו אל עבדיו הנביאים : אריה שאנ מי לא יראה אדני יהוה דבר מי לא ינבא : ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך לנטוע שמים וליסוד ארץ ולאמר לציון עמי אתה :

נביאים

יהושע ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אלי יהושע כדנן משרת משה ליאמר : משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל : כל מקום אשר תדרך כף רגליכם בו לכם נחתיו כאשר דברתי אל משה : * ויעבר ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל : ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל כמצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני חמר אבי שכם במאה קשיטה והיו לבני יוסף לנחלה : ואלעזר בן (בן) אהרן מת ויקברו

ויקברו אתו בגבעת פינחס בנו אשר נתקלו בהר (בר) אפרים :

יכוין הי אינד (יכוין מחקונא שתיחא דא"א כי חפץ חסד הוא לאורנא שמאלא דנוקבא) :

שופטים ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהודה לאמר מי יעלה לנו אל הפנעני

בתקה להלחם בו : ויאמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי אתה ארץ בידו : ויאמר יהודה לשמעון אחי

עלה אתי בגרלי ונלחמה בפנעני והלכתי גס אני אתך בגרלך וילך אתו שמעון : ויעשרכן בני בנימן וישאו

נשים למספרם מן הפחלרות אשר גזרו וילכו וישבו ארנחלתם ויבנו את הערים וישבו בהם : ויתהלכו

משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו : בימים ההם (הם) אין מלך

בישראל איש הישר בעיניו (בו) יעשה :

יכוין ויו דאני (יכוין מחקונא ד דא"א ישוב ירחמנו למצחא דנוקבא) :

שמואל א ויהי איש אחד מן הרמתים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהוא בן

תחו בן צוף אפרתי : ורוו שתי נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים :

ועלה האיש ההוא מעירו מימים ימימה להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים ליהוה :

הפל נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך ירצה : ויאמר המלך אל ארונה לא כיקנו

אקנה מאותך במחיר ולא אעלה ליהוה אלהי עולות הנם ויקן דוד את הגרן וארתי הבקר בכסף שקלים חמישים

דמישים : ויבן שם (שם) דוד מזבח ליהוה ויעל עלת ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר המגפה מעל (מל) ישראל :

יכוין הי דאני (יכוין מחקונא ה' דא"א יכבוש עונותינו לעינא ימינא דנוקבא) :

מלכים א והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בכנדים ויא יחס לו : ויאמרו לו עבדיו יבקשו

לאדני המלך נערה בתולה ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושככה בהיקף וחס לאדני המלך : ויבקשו

נערה יפה בכל גבול ישראל וימצאו ארזאבישג השונמית ויבאו אתה למלך : וידבר אתו טבת ויתן

את כסאו מעל כסא המלכים אשר אתו בבבל : ושנא וארחתו ארחת (את) תמיד נתנהלו מאת המלך

דבריוס ביומו כל ימי (י) חיו :

יכוין ווד דנאי (יכוין מחקונא ט דא"א וחש'ך כמצולות ים כל חטאתם לעינא שמאלא דנוקבא) :

ישעיה חזון ישעיהו בן אמוץ אשר חזה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו מלכי

יהודה : שמעו שמים והאזיני ארץ כי יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו בי : ידע שור קנהו וחמור

אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן : כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני

עשה עמרים לפני נאם יהוה כן יעמד זרעכם ושמכם : והיה כד חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל

בשר להשתחות לפני אמר יהוה : ויצאו וראו (ו) בפגרי האנשים הפושעים כי כי תולעתם לא תמורת

ואשם לא תכבה והיו דראון לכל (לל) בשר : והיה

והיה כודי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כר
בשר להשתחות לפני יהוה :

יכין הי דניא (יכין מתקנא יו"ד דא"א תמן אמת לנוקבא
יסינא דהוטמא דנוקבא :)

ירמיה דברי ירמיהו בן חלקיהו מן הכהנים אשר
בענתות בארץ בנימין : אשר היה דבר
יהוה אליו בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה בשרש
עשרה שנה למלכו : ויהי בימי יהויקים בן יאשיהו
מלך יהודה ערתם עשתי עשרה שנה לצדקיהו בן
יאשיהו מלך יהודה עד גלות ירושלם בחדש החמישי :
וידבר אתו טבות ותן את כסאו מפער לכסא המלכים
אשר אתו בכבל : ושנה את בנדי כלאו ואכל לחם
לפניו תמיד כל ימי חייו : וארחתו ארחת (את) תמיד
נתנהלו מאת מלך כבל דבריוס ביומו עדיוס מותו
כל ימי (י) חייו :

יכין ויו דיאנ (יכין מתקנא חר סר דא"א חסד לאברהם
לנוקבא שטלא דהוטמא דנוקבא :)

יחוקאל ויהי בשלשים שנה ברכיעי בחמשה לחדש
ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו
השמים ואראה מראות אלהים : בחמשה לחדש היא
השנה החמישית לגלות המלך יוכין : היה היה דבר
יהוה אלי יחוקאל בן בוני הכהן בארץ בשרים על נהר
כבר ותהי עליו שם יד יהוה : וארא והנה רוח סערה
באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב
ומתוכה בעין החשמל מתוך האש : ומתוכה דמות
ארבע חיות וזה מראהן דמות אדם להנה : וארבעה
פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם : ורגליהם רגל
זרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים בעין נחשת
קלל

קלל : וירי אדם מתחת כנפיהם על ארבעת רבעיהם
ופניהם וכנפיהם לארבעתם : חברת אשה אל אחותה
כנפיהם לא יסבו בלכתן איש אל עבר פניו ילכו :
ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעת
ופני שור מהשמאור לארבעתן ופני נשר לארבעתן :
ופניהם וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתיים חברות
איש ושתיים מכסות את נותיהנה : ואיש אל עבר פניו
ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו לא יסבו
בלכתן : ודמות החיות מראהם כנחלי אש בערות
כמראה הרפידים היא מתהלכת בין החיות ונגה לאש
ומן האש יוצא ברק : והחיות רצוא ושוב כמראה
הזבוק : וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל
החיות לארבעת פניו : מראה האופנים ומעשיהם כעין
הרשיש ודמות אחד לארבעתן ומראהם ומעשיהם
כאשר יהיה האופן בתוך האופן : על ארבעת רבעיהן
בלכתם ילכו לא יסבו בלכתן : ונביתן ונכה להם
ויראה להם ונפתם מראת עינים סביב לארבעתן :
ובלכת החיות ילכו האופנים אצלם וכהנשא החיות
מעל הארץ ינשאו האופנים : על אשר יהיה שם הרוח
ללכת ילכו שמה הרוח ללכת והאופנים ינשאו לעמתם
כי רוח החיה באופנים : בלכתם ילכו ובעמדם יעמדו
ובהנשאם מעל הארץ ינשאו האופנים לעמתם כי רוח
החיה באופנים : ודמות על ראשי החיה רקיע כעין
הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה : ותחת
הרקיע כנפיהם ישרות אשה אל אחותה לאיש שתיים
כמסות להנהול איש שתיים מכסות להנה את נותיהם :
ואשמע את קול כנפיהם כקול מים רבים כקול שרי
בלכתם קול המלה כקול מחנה בעמדם תרפינה כנפיהן :

ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם בעמדם תרפינה
כנפיהן : ומפעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן
ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם
עליו מלמעלה : וארא בעין חשמל כמראה האש בית
לה סביב כמראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו
ולמטה ראיתי כמראה האש ונגה לו סביב : כמראה
הקשת אשר יהיה רענן ביום הנשם בן מראה הנגה
סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על
פני ואשמע קול מדבר : ותשאני רוח ואשמע אחרי
קול רעש גדול ברוך כבוד יהוה ממקומו : ופאת
נגבה המש מאות וארבעת אלפים מדה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולן אחד :
פאת ימה המש מאות וארבעת אלפים שעריהם שלשה
שער גד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד :
סביב שמנה (שה) עשר ארץ ושם העיר מים יהוה
(יה) שמה :

יכוין הי דינא (יכוין מתקונא תריסר אשר נעבעת לפומא
דנוקבא) :

הושע דברי יהוה אשר היה אל הושע בן בארי בימי
עזיה יותם אהו יחזקיה מלכי יהודה וכימי
ירבעם בן יואש מלך ישראל : תהלת דברי יהוה בהושע
ויאמר יהוה אל הושע לך קח לך אשה זנונים וילדי
זנונים כי זונה תזנה הארץ מאחרי יהוה : ולך ויקח
את גמר בת דבלים ותהר ותלד לו בן :

חבקוק ב ויהוה בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ :
תפלה לחבקוק הנביא על שגיונות :
יהוה שמעתי שמעה יראתי יהוה פעלך בקרב שנים
היהו בקרב שנים תודיע ברנו רחם תזכור : אלוה
מתנין

מתנין יבוא וקדוש מהרפארן סלה כסה שמים חודו
ותהלתו מלאה הארץ : ונגה כאור תהיה קרנים מידו
לו ושם חביון עזו : לפניו ילך דבר ויצא רשף לרגליו :
עמד וימדד ארץ ראה ויתר גוים ותפוצצו הררי עד
שחו נבעות עולם הליכות עולם לו : תחת און ראיתי
אהלי כושן ירנזון ריעות ארץ מדין : הכנהרים חרה
יהוה אם בנהרים אפק אסביים עברתך כי תרכב על
סוסך מרכבתך ישועה : עריה תעור קשתך שבעות
מטות אמר סלה נהרות תבקע ארץ : ראוך יחילו הרים
זרם מים עבר נתן תהום קולו רום ידיו נשא : שמש
ירח עמד זכדה לאור חציה ילכו לנגה ברק חניתך :
בועם תצעד ארץ באף תדוש גוים : יצאת לי ששע עמך
לישע את משיחה מחצת ראש מבית רשע ערות יסוד
עד צואר סלה : נקבת במטיו ראש פרזו יסערו להפיצני
עליצתם כמו לאכל עני במסתר : דרכת בים סוסך
חמר מים רבים : שמעתי ותרגו בטני לקול צללו שפתי
יבא רקב בעצמי ותחתי ארגו אשר אנוח ליום צרה
לעלות לעם יגודנו : כיתאנה לא תהפרה ואין יכול
בנפנים כחש מעשה זית ושרמות לא עשה אכל גור
ממכלה צאן ואין בקר ברפתים : ואני ביהוה אעלוה
אניכה באלהי ישעי : יהוה אדני חילי וישם רגלי
כאילות ועל במותי ידרכני למנצח בגנינותי :

מלאכי זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב
על כל ישראל חקים ומשפטים : הנה
אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא : והשיב לב (לב) אבות על בנים ולב
בנים על אבותם פן אבוא והפיתי את הארץ (הין)
חרם :

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
יהוה הגדול והנורא :
יכוין א נאדי ויכוין מתקונא קדמא רז"א אל לפרקא קדמא
דררועא דנוקבא)

כתובים

רותא ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וירך
איש מבית לחם יהודה לגור בשרה
מואב הוא ואשתו ושני בניו : ושם האיש אלימלך ושם
אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים
מבית לחם יהודה ויבאו שרדי מואב ויהירשם : וימת
אלימלך איש נעמי ותשאר היא ושני בניה : וישאו
להם נשים מאביות שם האחת ערפה ושם השנית רות
וישבו שם בעשר שנים : וימתו גם שניהם מחלון וכליון
ותשאר האשה משני ילדיה ומאשה : ותקם היא
וכלתיה ותשב משרי מואב כי שמעה בשרה מואב
כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם : ותצא מן
המקום אשר היתה שמה ושתי בלתיה עמה ותלכנה
בדרך לשוב אל ארץ יהודה : ותאמר נעמי לשתי
כלתיה לכנה שכנה אשה לבית אמה יעש יהוה עמכם
חסד כאשר עשיתם עם המתים ועמדי : ימן יהוה לכם
ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה
קולן ותבכינה : ותאמרנה לה כי אהך נשוב לעמך :
ותאמר נעמי שכנה בנתי למה תלכנה עמי העוררתי
בנים במעי והיו לכם לאנשים : שכנה בנתי לכן כי
זקנתי מהיזת לאיש כי אמרתי יש לי תקוה גם הייתי
הלילה לאיש וגם ילדתי בנים : הלחן תשברנה עד
אשר יגרלו הלחן תעננה לבלתי היות לאיש אל בנתי

כימרתי מאד מכם כי יצאה בי יד יהוה : ותשנה
קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות דבקה
בה : ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה
שובי אחרי יבמתך : ותאמר רות אל תפגעי בי לעוזבך
לשוב מאחרוך כי אל אשר תלכי אלך ובאשר תלני
אלין עמך עמי ואלהיך אלהי : באשר תמות אמות
ושם אקבר כה יעשה יהוה לי וכה יסוף כי המות
יפריד ביני ובינך : ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה
ותחדל לדבר אליה : ותלכנה שתיהם עד ביאנה בית
לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן
ותאמרנה הוצאת נעמי : ותאמר אליהן אל תקראנה לי
נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד : אני מלאה
הלכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי
ויהוה ענה כי ושרי הרע לי : ותשב נעמי ורות
המואבית כלתה עמה השבה משרי מואב והמה באו
בית לחם בתחלת קציר שערים : ורנעמי מודע לאישה
איש גבור חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז : ותאמר
רות המואבית ארנעמי אלכה נא השדה ואלקטה
בשבלים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתי :
ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויקר מקרה
חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך : והנה
בעז בא מבית לחם ויאמר לקצרים יהוה עמכם ויאמרו
לו יברכה יהוה : ויאמר בעז לנעמי הנצב על הקצרים
למי הנערה הזאת : ויען הנער הנצב על הקצרים
ויאמר נערה מואבית היא השבה עם נעמי משרי מואב :
ותאמר אלקטה נא ואספתי בעמרים אחרי הקצרים
ותבוא ותעבוד סאו הבקר ועד עתה זה שבתה הבית
מעט : ויאמר בעז אדרות הלוא שמעת בתי אל תלכי

ללקט בשרה אחר וגם לאתעבורי מזר וכה תדבקין
עסנערתו : עיניך בשרה אשר יקצרון והלכת אחריהן
הלא צויתי את הנערים לבלתי נגעך וצמת והלכת
אל הפלים ושתי מאשר ישאכון הנערים : ותפל על
פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מדוע מצאתי חן
בעיניך להכירני ואנכי נכריה : ויען בעו ויאמר לה
הגד הגד לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות
אישך ותעזבי אביך ואמך וארץ מולדתך ותלכי אל
עם אשר לא ידעת תמול שרשם : ישלם יהוה פערך
ותהי משכרתך שרמה מעם יהוה אלהי ישראל אשר
באת לחסות תחת כנפיו : ותאמר אמצא חן בעיניך
אדני כי נחמתני וכי דברת על לב שפחתך ואנכי לא
אחיה כאחת שפחתך : ויאמר לה בעו לעת האכל
גשי הלם ואכלת מן הלחם וטבלת פתך בחמץ ותשכ
מצד הקצרים ויצטלה קלי ותאכל ותשבוע ותתר :
ותקם ללקט ויצו בעו את נעריו לאמר גם בין העמרים
תלקט ולא תכלימוה : וגם שרתשלו לה מן הצבתים
ועובתם ולקטתה ולא תנעריכה : ותלקט בשרה עד
הערב ותחבט את אשר לקטתה ויהי כאיפה שערים :
ותשא ותבוא העיר ותראה חמותה את אשר לקטתה
ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבעה : ותאמר
לה חמותה איפה לקטת היום ואנה עשית יהי מכירך
ברוך ותגד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר
שם האיש אשר עשיתי עמו היום בעו : ותאמר נעמי
לכלתה ברוך הוא ליהוה אשר לא יעזב חסדו את
החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו האיש
מנאלנו הוא : ותאמר רות המואביה גם כי אמר אלי
עסנערתים אשר לי תדבקין עד אסכלו את כל

הקציר

הקציר אשר לי : ותאמר נעמי אל רות כלתה טוב
בתי כי תצאי עם נעדותיו ולא יפגעו בך בשרה אחר :
ותדבק בנערות בעו ללקט עד פלות קציר השערים
וקציר החטים ותשב את חמותה : ותאמר לה נעמי
חמותה בתי הלא אבקש לך מנוח אשר יטב לך :
ועתה הלא בעו מדעתנו אשר היית את נערותיו הנה
הוא זרה את גרן השערים הלילה : ורחצת וסכת ושמת
שמלתך עליך וירדת הגרן אל תודעי לאיש עד כלתו
לאכל ולשתות : והי בשכבו וידעת את המקום אשר
ישכב שם ובאת וגדית מרגלותיו ושכבת והוא יגיד
לך את אשר תעשין : ותאמר אליה כל אשר תאמרי
אלי אעשה : ותרד הגרן ותעש ככל אשר צויתה
חמותה : ויאכל בעו וישת ויטב רבו ויבא לשכב
בקצה הערמה ותבא בלט ותגד מרגלותיו ותשכב :
ויהי בחצי הלילה ויחרד האיש וילפת והנה אשה
שכבת מרגלותיו : ויאמר מי את ותאמר אנכי רות
אמתך ופרשת כנפיך על אמתך כי גאל אתה : ויאמר
ברוכה את ליהוה בתי היטבת חסדך האחרון מן
הראשון לבלתי לכת אחרי הפחורים אסדל ואם
עשיר : ועתה בתי אל תיראי כל אשר תאמרי אעשה
לך כיוודע כל שער עמי כי אשת חיל את : ועתה
כי אמנם כי גאל אנכי וגם יש גאל קרוב ממני :
ליני הלילה והיה כבקר אסגאלך טוב גאל ואם
לא יחפץ לגאלך וגאלתך אנכי חי יהוה שכני עד
הבקר : ותשכב מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם יכיר
איש את דעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגרן :
ויאמר הכי המטפחת אשר עליך ואחזיכה ותאחו בה
וימד שש שערים וישת עליה ויבא העיר : ותבוא אל

חמותה

חמותה ותאמר מי את בתי ותגדלנה את בל-י אשר
עשה לה האיש : ותאמר ששה שיערים האלה נתן לי
כי אמר אלי אר-תבואי ריקם אל-חמותך : ותאמר
שבי בתי עד אשר תדעין איך יפר דבר כי לא ישקט
האיש כי אם כלה הדבר היום : ובעו ערה השער
וישב שם והנה הגאל עבר אשר דבר-בעו ויאמר
סורה שבה-פה לפני אלמני ויסר וישב : ויקח עשרה
אנשים מוקני העיר ויאמר שבו-פה וישבו : ויאמר
גאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה
נעמי השבה משרה מאוב : ואני אמרתי אנלה אונק
לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אסתגאל גאל
ואסלא יגאל הגידה לי ואדעה כי אין זולתך לגאול
ואנכי אחריה ויאמר אנכי אנאל : ויאמר בעו ביום
קנותך השדה מיד נעמי ומאת רור המואביה אשת-
חמת קנית להקים שסהמת על-נחלתו : ויאמר הגאל
לא אוכל לגאולי פן אשחית את נחלתו גאללך אתה
את-גאלתי כי לא אוכל לגאול : וזאת לפני בישראל
על-הגאלה ועל-התמורה לקים בר-דבר שרף איש
נעלו ונתן לרעהו וזאת התעודה בישראל : ויאמר
הגאל רבעו קנהלך וישלף נעלו : ויאמר בעו לזקנים
וכל-העם עדים אתם היום כי קנית אר-כל אשר
לאלימלך ואת בר-אשר לכליון ומחלו מיד נעמי :
וגם את-דורות המאביה אשת מחלו קנית לי לאשה
להקים שסהמת על-נחלתו ולא יכרת שסהמת מעם
אחיו ומשער מקומו עדים אתם היום : ויאמר בר-
העם אשר בשער והזקנים עדים יתן יהוה אר-האשה
הבאה אל-ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-
בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם :

ויהי

ויהי ביתך בבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה מן-
הזרע אשר יתן יהוה לך מן-הנערה הזאת : ויקח בעו
את-דורות ותהילו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה
הריון ותלד בן : ותאמרנה הנשים אלנעמי ברוך יהוה
אשר לא השבית לך גאל היום ויקרא שמו בישראל :
והיה לך למשיב נפש ודכלכל את-שבתיך כי-כלתך
אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה
בנים : ותקח נעמי את-הילד ותשתהו בחיקה ותה-
לו לאמנת : ותקראנה לו השבנות שם לאמר ילד-בן
לנעמי ותקראנה שמו עובד הוא אביישי אבי דוד :
ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את-חצרון : וחצרון
הוליד את-דס ורם הוליד את-עמינדב : ועמינדב הוליד
את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמה : ושלמון הוליד
את-בעז ובעז הוליד את-עובד : ועבד הוליד (הד)

את-ישי וישי הוליד את (את) דוד :

יכוין ה גאול יכוין סתקונא חנינא דו' רחום לפרקא

קדמא דרועא שמאלא דנוקבא

החלים אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים

ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים

לא ישב : כי אם בתורת יהוה חפצו ובתורתו יהגה

יומם ולילה : והיה בעין שתול ער פלגי מים אשר פרו

יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח :

לא-כן הרשעים כי אם-כמין אשר תדפנו רוח : על-

כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים :

כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :

הללויה הללויה בקדשו הללויה ברקיע עזו :

הללויה בגבורתיו הללויה כרב גדלו :

הללויה בתקיע שופר הללויה בגבל וכנור :

הללויה

הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים וענב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמרה תהלל יה הללויה :

יכוין י נדאי (יכוין מתקונא תליתאה דו"א וחנן לפרקא תנינא דררועא ימינא דנוקבא)

איוב היה בארץ עויץ איוב שמו והיה האיש ההוא תם וישר וירא אלהים וסר מרע : ויורדו לו שבעה בנים ושלוש בנות : ויהי מקנהו שבעת אלפיים צאן ושלושת אלפי גמלים וחמש מאות צמדי בקר וחמש מאות אתונות ועבדה רבה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדם : * ולא נמצא נשים יפות בכנות איוב בכל הארץ ויתן להם אביהם נחלה בתוך אחיהם : ויהי איוב אחריזאת מאה וארבעים שנה ויראה את בניו ואת בני בנותיו ארבעה דרות : וימת איוב (אב) זקן ושבע (וע) ימים :

יכוין ה נדאי (יכוין מתקונא רביעאה דו"א אך לפרקא תנינא דררועא שמאלא דנוקבא)

משרי משלי שלמה בן דוד מלך ישראל : רדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה : לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומשרים : * אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה : בטח בה לב בערה ושרר לא יחסר : נמלתהו טוב ולא ירע כל ימי חייה : דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה : היתה כאניוה סוחר ממרחק תביא לחמה : ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערתייה : זממה שרה ותקחהו מפרי כפיה נטעה כרם : חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועתייה : טעמה כי טוב טחרה לא יכבה כלילה נרה : ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך : כפה פרשה לעני

לעני וידיה שלחה לאביון : לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבש שנים : מרבדים עשתה לה שש וארנמן לכושה : נודע בשערים בעלה בשבתו עבד זקני ארץ : סדון עשתה ותמכר וחגור נתנה לפנעני : עזי והדר לכושה ותשחק ליום אחרון : פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה : צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל : קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה : רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה : שקר החן והבל היפי אשה יראת יהוה היא תתהלל : תגדלה (לה) מפרי ידיה ויהללוה בשערים (בם) מעשיה :

יכוין א נדאי (יכוין מתקונא מיטאה דו"א אפים לפרקא תליתאה דררועא דימינא דנוקבא)

קהלת דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם : הכל הבלים אמר קהלת הכל הבלים הכל הבל : מה יתרון לאדם בכר עמלו שעמל תחת השמש : * ויתר מהמה בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגיעת בשר : סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כיהו כר האדם : כי את (את) כל מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע :

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם :

יכוין הי נדאי (יכוין מתקונא שתיתאה דו"א אורב חסד לפרקא תליתאה דררועא שמאלא דנוקבא)

שיר השירים שיר השירים אשר לשלמה : ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודי מין : לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך : *

כרמי שלי לפני הארץ לך שלמה ומאתים לנשרים
את-פריו : היושבת בננים חברים מקשיבים לקולך
השמיעני : ברח דולי (די) ודמה לך לצבי או לעפר
האילים על הרי (ה) בשמים :

יכוין י' יארנ (יכוין סתקונא שביעאה דז'א ואמת לפרקא
קרמאה דירכא ימינא דנוקבא :) ויקראו כרחש
איכה איכה ישיבה כרד העיר רבתי עם היתה כאלמנה
רבתי בנוים שרתי במדינות היתה למס :
ככו תכפה בלילה ודמעתה על לחיה איך לה מנחם
מפר-אהביה כרדעיה בגדו כה היו לה לאיכים : גלהו
יהודה מעני ומרכ עבדה היא ישיבה בנוים לא מצאה
מנוח כרודפיה השיגוה בין המצרים : למה לנצח
חשכחנו תעובנו לארץ ימים : השיבנו יהוה אליך
ונשובה חרש ימינו כקדם : כי אס(אם) מאם מאסתנו
קצפת עלינו עד(עד) מאד :

השיבנו יהוה אליך ונשובה חרש ימינו כקדם :

יכוין ה' יאנד (יכוין סתקונא טינאה דז'א נוצר חסר לפרקא
קרמאה דירכא שמאלא דנוקבא :)

דניאל בשנת שלש למלכות יהויקים מלך-יהודה בא
נבוכדנאצר מלך-בבל לירושלם ויצר עליה :
ויתן אנני בידו את-יהויקים מלך-יהודה ומקצת כרי
בית-האלהים ויביאם ארץ-שנער בית אלהיו ואת-
הכלים הביא בית אוצר אלהיו : ויאמר המלך לאשפנז
רב סרסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומן-
הפרתמים : ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ
שמש ימים אלף מאתים ותשעים : אשרי המחכה
וגיע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה :
ואתה בך (יך) קוץ ותנוח ותעבד לגלגל קוץ (לך)
הימין

הימין :

יכוין א' יארנ (יכוין סתקונא חשיעאה דז'א לאלפים לפרקא
חניינא דירכא דימינא דנוקבא :)

אסתר ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו
ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה :

בימים ההם בשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו
אשר בשושן הבירה : בשנת שלש למלכו עשה משתה
לכל-שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ושרי
המדינות לפניו : וישם המלך אחשורוש מס על-
הארץ ואיי הים : וכרמעשה תקפו וגבורהו ופרשת
גדלת מרדכי אשר גדלו המלך הלו-יהם כתובים
על-ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס : כי מרדכי
(מי) היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול היהודים
ורצו לרב אחיו הרש טוב לעמו ולבר שלום לכל-
(לך) זרעו :

יכוין ה' ידנא (יכוין סתקונא עשיראה דז'א נושא עון לפרקא
חניינא דירכא שמאלא דנוקבא :)

עורא ובשנת אחת לכרש מלך פרס לכלות דבר-יהוה
מפי ירמיה העיר יהוה את-רוח פרש
מלך-פרס ויעבר-קול בכל-מלכותו וגם-במכתב לאמר :
כה אמר פרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא-פקד עלי לבנות-לו בית
בירושלם אשר ביהודה : מי-בכם מכל-עמו יהי אלהיו
עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את-בית יהוה
אלהי ישראל הוא האלהים אשר בירושלם : זכרה
להם אלהי על גאלי הבהנה וברית הפהנה והלויים :
וטהרתים מכל-נכר ואעמידה משכרות לכהנים וללויים
איש במלאכתו : ולקרבו העצים (הם) בעתים מזמנות
ולבכורים

ולבבורים זכרה ליה אלהי (אי) לטובה :
יכוין י נאד (יכוין מתקונא חר סר דו' א' ופשע דפרקא
תלתאה דירכא ימינא דנוקבא) :

דברי הימים אדם שת אנוש : קינן מהללאל ירד : חנוף
מתושלח למך : למלאות דברי יהוה
בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כר ימי
השמה שבתה למלאות שבועים שנה : ובשנת אחת
לכורש מלך פרס לכלות דברי יהוה בפי ירמיהו העיר
יהוה את דרוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל ממכותו
וגם במכתב לאמר : כה אמר (אר) כורש מלך פרס
כל ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא
פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי
בכם מפר עמו יהוה אלהיו עמו (עו) ויעל :

יכוין ה נדא (יכוין מתקונא תריסר דו' א' ופשע דפרקא
תלתאה דירכא דשמאלא דנוקבא :

ואומר קדיש

ואח"כ יומר אור הננו סהא מוסד על שמות מכוונים ככל עשר ספירות
כפי הקבלה ויסוד המקובל האלפי הרכ הגדול ה"ה כמוהר"ר משה זכות
זל"ס ושמו חמוס כראשי הנתיים דהיינו אני משה זכות יצו
ויסוררו סירה חמסה כספה כרוה ונכנימה קדושה :

לחן אל מסתתר או אם אפס רובע הקן
אור הננו בלובן המחשוף * אצילי קדשו לו רוחם
יכסוף * איש על דגלו שפעו יאסוף * בתקות
חוט זהר אין סוף : נטע שעשועים שם אצלו המון *
שובע צהצחות גנוי המטמן * נוצר עולמים וכל ההמון *
לכל שכל ולכל אדם קדמון : יצק אדנים שם במרומים *
ראשי עמודים שבעה קיימים * בס נכון כסא מלכות
עולמים * אוה למושב לו עתיק ימים : מכתר בכתר
לא

לא נודע איה * נוצר חסד קונה הכל ומחיה * ארץ
אפים אל רחום היה * כה האמר לבני ישראל אהיה :
שכל טוב חונן לנפש חיה * אתה אבינו רב העלילה *
האר נתיבות חכמה ותושיה * אבא כס אודה יה :
הצור השולט על כל הברואים * מבין פתאים משפיל
נביאים * פתח שערי בינה הנפלאים * אבא בגבורות
ארני יהוה : זכור חסדה לישראל * לתת גדלה לדל
שואל * מגן אברהם שלח נא גואל * וקראת שמו
עמנו אל : בפיר חזק ערתה תהים * מעוז גבורתך
רעיוניה רוחים * פחד יצחק הצל הנוהים * יודע פי
אתה אלהים : ותיק זכור מעמד הר סיני * בתגלות
תפארתך אל אמוני * אביר יעקב שמע קול תחנוני *
ואני תפלתי לך יהוה : תמוך רגלך על כס הפלאות *
בנצח הדרך ענני נוראות * כימי משה ואהרן עשה
לטובה אות * אתה יהוה אלהים צבאות : יקיר אמור
לצרותי די * נוהג בצאן יוסף הוסף מחמדי * יסר
בציון אל חי יקרת יסודי * ונחלת עריצים משרי :
צמח במלכות יראו עיני * עמו אליהו קנאי בן קנאי *
כגן דוד הקשב שיר רנני * למען שמך אדני : חיו
שבעה לשרפים תביא * על חיות ואופנים בדגלך
הצביא * שבע שמחות לארץ הצבי * יהיו לרצון אמרי
פי והגיון לבי :

אמר העיר חיד"א ס"ע הנדתי היום אשר כעס"ק ירושלים
תוכ"כ ועס"ק חברון תוכ"כ הסירידים אשר ה'
קורא חין קורין כלילה הזה סדר משניות הנדפס על פי מ"ש הרב
עיר וקדוש מהר"ח הכהן ז"ל כספרו היקר טור כרקת וכ"כ כשמו
מהר"ח נודיליא ז"ל כפי' הילקוט ביוסף אל סו"ך ויש מי שרצה ללמוד
מכאן
תהים * תהפס מלשון ארזי כשימי ואכימה : רוחים יראים מלשון אל
תמחו ואל תהו : הוהים * נעקים מלשון כהה על המון מכרים :

מכאן שאין לקרוא משניו כסכת וכחוב כספר ואין רמיונו עולה
יפה וחסני לן זקד ספרותא מרכונו מכת"ו ז"ל שרבי' כהרז ז"ל
סוס קורא על הסלחן כסכת כמה פרקים ואין להאריך .

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך
כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר :

סדר זרעים

מסכת ברכות מאימתי קורין את שמע בערבית משעה
שהכהנים נכנסים לאכול
בתרומתן עד סוף האשמורת הראשונה דברי רבי
אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר
עד שיעלה עמוד השחר מעשה שבאו בניו מבית
המשתה אמרו לו לא קרינו את שמע אמר להם אם
לא עלה עמוד השחר חיבים אתם לקרות ולא זו
בלבד אלא כל מה שאמרו חכמים עד חצות מצותן
עד שיעלה עמוד השחר הקטר חלבים ואיברים
מצותן עד שיעלה עמוד השחר וכל הנאכלין ליום
אחד מצותן עד שיעלה עמוד השחר אם בן למה אמרו
חכמים עד חצות כדי להרחיק את האדם מן העבירה :
חיב אדם לברך על הרעה בשם שהוא מברך על
הטובה שנאמר ואהבת את אלהיך בכל
לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך בכל לבבך בשני
יצריך ביצר טוב וביצר רע ובכל נפשך אפילו הוא
נוטל את נפשך ובכל מאדך בכל מונך דבר אחר
בכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי
מודה לו במאד מאד לא יקד אדם את ראשו כנגד
שער המזרח שהוא מכון כנגד בית קדש הקדשים
לא יבנס להר חבית לא במקלו ולא במנעלו ולא
בפונדתו

בפונדתו ולא באבק שעל רגליו ולא יעשנו קפנדריא
ורקיקה מקל וחומר כל חותמי ברכות שהיו במקדש
היו אומרים מן העולם משקלקלו האפיקורסים ואמרו
אין עולם אלא אחר התקינו שיהיו אומרים מן העולם
ועד העולם והתקינו שיהא אדם שואל את שלום
חבירו בשם שנאמר והנה בעו בא מבית לחם ויאמר
לקוצרים עמכם ויאמרו לו יברכה ויאמר
עמך גבור החיל ואמר אל תכוז כי זקנה אמך ואמר
עת לעשות ליי הפרו תורתך רבי נתן אומר הפרו
תורתך משום עת לעשות ליי :

מסכת פאה אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והבפורים
והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה :
אלו דברים שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן
קיימת לו לעולם הבא ואלו הן כבוד אב ואם וגמילות
חסדים והבאת שלום בין אדם לחבירו ותלמוד תורה
כנגד כלם :

מי שיש לו חמישים זוז והוא נושא ונותן בהם הרי זה
לא יטול וכל מי שאינו צריך לטול ונוטל אינו
מת מן הזקנה עד שיצטרך לבריות וכל מי שצריך
ליטול ואינו נוטל אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס
אחרים משלו ועליו הכתוב אומר ברוך הנבר אשר
יבטח ביי והיה מכתחו וכן דין שרן דין אמת לאמתו
וכל מי שאינו רא חגר ולא סומא ולא פסח ועושה
עצמו כאחד מהם אינו מת מן הזקנה עד שיהיה כאחד
מהם שנאמר ודורש רעה תבואנו ונאמר צדק צדק
תרדף וכל דין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו
מת מן הזקנה עד שעניו פהות שנאמר ושוחד לא
תקח כי השוחד יעור פקחים :

מסכת דמאי הקלים שבדמאי השיתין והרימין והעוררין
ובנות שוה ובנות שקמה ונובלות
התמרה והגופנין והנצפה וביהודה האוג והחומין
והכסבר רבי יהודה אומר כל השיתין פטורין חוץ
משל דופרה כל הרימין פטורין חוץ מרימי שקמונה
כל בנות שקמה פטורות חוץ מן המוסטפות :

מי שהיו לו עשר שורות של עשר עשר כדי יין ואמר
שורה החיצונה אחת מעשר ואין ידוע איזו היא
נוטר שתי חביות לוכסן חצי שורה החיצונה אחת
מעשר ואין ידוע איזו היא נוטר ארבע חביות מארבע
זויות שורה אחת מעשר ואין ידוע איזו היא נוטר
שורה אחת לוכסן חצי שורה אחת מעשר ואין ידוע
איזו היא נוטר שתי שורות לוכסן חבית אחת מעשר
ואין ידוע איזו היא נוטר מכל חבית וחבית :

מסכת כלאים החטים והזוגין אינן כלאים זה בזה
השעורים ושבולת שועל הכוסמים
והשיפון הפול והספיר הפורקדן והטופח ופול הלבן
והשעועית אינן כלאים זה בזה :

אותות הגרדן ואותות הכוכסין אסורות משום כלאים
התוכף תכיפת אחת אינה חבור ואין בה משום
כלאים והשומטה בשנת פטור עשה שני ראשיה לצד
אחד חבור ויש בה משום כלאים והשומטה בשבת
חייב רבי יהודה אומר עד שישלש השק והקופרה
מצטרפין לכלאים :

מסכת שבועות עד אינתי חורשין בשדה האילן ערב
שבועית בית שמאי אומרים כל
זמן שהוא יפה לפני ובהיא עד העצרת וקרובין דברי
אלו להיות בדברי אלו :

המחזיר חוב בשביעית רוח חכמים נוחה הימנו
הלזה מן הגר שנתגירו בניו עמו לא יחזיר
לבניו ואם החזיר רוח חכמים נוחה הימנו כל
המטלטלים נקנין במשיכה וכל המקיים את דברו
רוח חכמים נוחה הימנו :

מסכת תרומות חמשה לא יתרומו ואם תרמו אין
תרומתן תרומה החרש והשוטה
והקטן והתורם את שאינו שלו נכרי שתרום את של
ישראל אפילו ברשות אין תרומתו תרומה :

מדליקין שמן שרפה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות
ובמבואות האפלים ועל גבי החולין ברשות
כהן בית ישראל שנשאת לכהן והיא למורה לבא אצל
אביה אביה מדליק ברשותה מדליקין בבית המשתה
אבל לא בבית האבל דברי רבי יהודה ורבי יוסי אומר
בבית האבל אבל לא בבית המשתה רבי מאיר אומר
כאן וכאן רבי שמעון מתיר כאן וכאן :

מסכת מעשרות כלל אמרו במעשרות כל שהוא אוכל
ונשמר וגדוליו מן הארץ חייב
במעשרות ועוד כלל אחר אמרו כל שתחלתו אוכל
וסופו אוכל אף על פי שהוא שומרו להוסיף אוכל
חייב קטן וגדול וכל שאין תחלתו אוכל אבל סופו
אוכל אינו חייב עד שיעשה אוכל :

שום בעל בכי ובצל של רבפא וגריסין תקלקין
והעדשים המצריות רבי מאיר אומר אף הקרקס
רבי יוסי אומר אף הקטנים פטורים מן המעשרות
ונלקחין מכל אדם בשביעית זרע לוף העליון זרע
כרישים זרע בצלים זרע לפת וצנונות ושאר זרעוני
גנה שאינן גאכלים פטורים מן המעשרות ונלקחין

מכל אדם בשביעית שאף על פי שאביהן תרומה הרי אלו יאכלו :

מסכת מעשר שני מעשר שני אין מוכרין אותו ואין ממשכנין אותו ואין מחליפין אותו ולא שוקלין כנגדו ולא יאמר אדם לחבירו בירושלם היקף יין ותן לי שמן וכן שאר כל הפירות אבל נותנין זה לזה מתנת חנם :

יחנן כהן גדול העביר הודית המעשר אף הוא בטל את המעוררים ואת הנוקפים ועד ימיו היה פטיש מכה בירושלם ובימיו אין אדם צריך לשאול על הדמאי :

מסכת חלה חמישה דברים חייבין בחלה החטים והשעורים והכוסמים ושבולת שועל והשיפון הרי אלו חייבין בחלה ומצטרפין זה עם זה ואסורין בחדש מלפני הפסח ומלקצור מלפני העומר ואם השרישו קודם לעומר העומר מתירן ואם לאו אסורין עד שיבא העומר הבא :

בן אנטינוס העלה בכורות מבבל ולא קברו ממנו יוסף הבהן הביא בכורי יין ושמן ולא קברו ממנו אף הוא העלה את בניו ובני ביתו לעשות פסח קטן בירושלם והחזירוהו שלא יקבע הדבר חובה אריסטון הביא בכוריו מאפמיה וקבלו ממנו מפני שאמרו הקונה בסוריה בקונה בפרור שבירושלם :

מסכת ערלה הנוטע לסוג ולקורות פטור מן הערלה רבי יוסי אומר אפילו אמר הפנימי

למאכל והחיצון לסוג הפנימי חייב והחיצון פטור :

ספק ערלה בארץ ישראל אסור ובסוריה מותר ובחוצה לארץ יורד ולוקח ובלבד שלא יראנו

לוקט' כרם נטוע ירק וירק נמכר חוצה לו בארץ ישראל אסור ובסוריה מותר ובחוצה לארץ יורד ולוקט ובלבד שלא ילוקט ביד החדש אסור מן התורה בכל מקום והעררה הלכה והפלאים מדברי סופרים :

מסכת בכורים יש מביאין בכורים וקורין מביאין ולא קורין ויש שאינן מביאין אלו שאינן

מביאין הנוטע לתוך שלו והכריך לתוך של יחיד או לתוך של רבים וכן המכריך מתוך של יחיד או מתוך של רבים לתוך שלו הנוטע לתוך שלו והכריך לתוך שלו ודרך היחיד ודרך הרבים באמצע הרי זה אינו מביא רבי יהודה אומר כזה מביא :

למה אמרו הבכורים כנסכי כהן שהוא קונה מהם עבדים וקרקעות ובהמה טמאה ובעל חוב נוטלן בחובו ואשה בכהובתה כספר תורה ורבי יהודה אומר אין נותנין אותם אלא להכר בטובה והכמים אומרים נותנין אותם לאנשי משמר והם מחלקין ביניהם בקדשי המקדש :

סדר מועד

מסכת שבת יציאות השבת שתיים שהן ארבע בפנים ושתיים שהן ארבע בחוץ כיצד

העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית או שנטר

מתוכה והוציא העני חייב ובעל הבית פטור פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני או שנטר

מתוכה והכנים בעל הבית חייב והעני פטור פשט העני את ידו לפנים ונטל בעל הבית מתוכה או שנתן

לתוכה והוציא שניהם פטורים פשט בעל הבית את

ידו לחוץ ונטל העני מתוכה או שנתן לתוכה והבנים
שניהם פטורים :

מפירין נדרים בשבת ונשאלין נדרים שהן לצורך
השבת פוקקין את המאור ומודדין את המטלית
ואת המקורה ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי
אבא שאול בן בטנית שפקקו את המאור בטפוח וקשרו
את המקורה בגמי לידע אם יש בניגית פותח טפח אם
לאו ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת :
מסכת עירובין מבוי שהוא גבוה למעלה מעשרים אמה
ימעט רבי יהודה אומר אינו צריך
והרחב מעשר אמות ימעט ואם יש לו צורת פתח אף
על פי שהוא רחב מעשר אמות אין צריך למעט :

שרץ שנמצא במקדש פהן מוציאן בהמינו שלא
לשהות את הטומאה דברי רבי יוחנן בן ברוקא
רבי יהודה אומר בצבת של עץ שלא לרבות את
הטומאה מהיכן מוציאין אותו מן ההיכל ומן האולם
ומבין האולם ולמזבח דברי רבי שמעון בן ננס רבי
עקיבא אומר מקום שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו
חטאת משם מוציאין אותו ושאר כל המקומות כופין
עליו פסקת רבי שמעון אומר מקום שהתירו לך חכמים
משלך נתנו לך שלא התירו לך אלא משום שבות :

מסכת פסחים אור לארבעה עשר בודקין את החמץ
לאור הנר כל מקום שאין מכניסין
בו חמץ אין צריך בדיקה ולמה אמרו שתי שורות
במרתף מקום שמכניסין בו חמץ בית שמאי אומרים
שתי שורות על פני כל המרתף ובית הלל אומרים
שתי שורות ההיצונות שהן העליונות :

הפסח אחר הצות מטמא את הידים הפגול והנותר
מטמאין

מטמאין את הידים בירך ברבית הפסח פטר את של
זבח בירך את של זבח לא פטר את של פסח דברי
רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר לא זו פוטרת זו ולא
זו פוטרת זו :

מסכת חגיגה הכל חייבין בראיה חוץ מחרש שוטה
וקטן וטומטום ואנדרוגינוס ונשים
ועבדים שאינם משהררים החגר והסומא והחולה
והזקן ומי שאינו יכול לעלות בגליו איזהו קטן כל
שאינו יכול לרכוב על כתפיו של אביו ולעלות
מירושלם להר הבית דברי בית שמאי ובית הלל
אומרים כל שאינו יכול לאחוז בידו של אביו ולעלות
מירושלם להר הבית שנאמר שלש רגלים :

ביצד מעבירין על מהרת העזרה מטבילין את הכלים
שהיו במקדש ואומרים להם הדרו שלא
תגעו בשלחן (ובמנורה) ותטמאוהו כל הכלים שהיו
במקדש יש להם שניים ושלישים שאם נטמאו
הראשונים יביאו שניים תחתיהן כל הכלים שהיו
במקדש טעונין טבילה חוץ ממזבח הזהב ומזבח
הנחשת מפני שהן כקרקע דברי רבי אליעזר וחכמים
אומרים מפני שהן מצפין :

מסכת יום טוב ביצה שנולדה ביום טוב בית שמאי
אומרים תאכל ובית הלל אומרים
לא תאכל בית שמאי אומרים שאור בכזית ותמין
בככותבת ובית הלל אומרים זה וזה בכזית :

מי שזמן אצלו אורחים לא יוליכו בידם מנות אלא
אם בן זכה להם מנותיהם מערב יום טוב אין
משקין ושוחטין את המדבריות אבל משקין ושוחטין
את הביתיות אלו הן ביתיות הלנות בעיר מדבריות
הלנות

מסכת מועד קטן משקין בית השלחין במועד ובשביעית
 בין ממעיין שיצא בתחלה בין
 ממעיין שלא יצא בתחלה אבל אין משקין לא ממי
 הנשמים ולא ממי הקירון ואין עושין עוגיות לנפנים :
 בראשי חדשים בחנכה ובפורים מענות ומטפחות בזה
 ובזה אבל לא מקוננות נקבר המת לא
 מענות ולא מטפחות איזהו ענוי שכלן עונות כאחת
 קינה שאחת מדברת וכלן עונות אחריה שנאמר
 ורמדה בנותיכם נהי ואשה רעותה קינה אבל לעתיד
 לבא הויא אומר בלע המות לנצח ומחר יי אלהים
 דמעה מעל כל פנים וגומר :

מסכת ראש השנה ארבעה ראשי שנים הם באחד בניסן
 ראש השנה למלכים ולרגלים
 באחד באלול ראש השנה למעשר בהמה רבי אליעזר
 ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי באחד בתשרי ראש
 השנה לשנים ולשמיטין וליוכלות לנטיעה ולירקות
 באחד בשבט ראש השנה לאילן בדברי בית שמאי
 בית הלל אומרים בחמשה עשר בו :

סדר תקיעות שלש של שלש שיעור תקיעה
 כשרש תרועות שיעור תרועה כשרש יבנות
 תקע בראשונה ומשך בשניה כשתים אין בידו אלא
 אחת מי שבידו ואחר כך נתמנה לו שופר תוקע
 ומריע ותוקע שלש פעמים כשם ששליח צבור חייב
 כך כל יחיד ויחיד חייב רבן גמליאל אומר שליח
 צבור מוציא את הרבים ידי חובתן :

מסכת יומא שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרשין
 בהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין
 ומתקינין

ומתקינין לו בהן אחר תחתיו שמי יארע בו פסול
 רבי יהודה אומר אף אשה אחרת מתקינין לו שמי
 תמות אשתו שנאמר וכפר בעדו ובעד בירתו ביתו זו
 אשתו אמרו לו אם בן אין לדבר סוף :

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב אין מספיקין בידו
 לעשות תשובה אחטא ויום הכפורים מכפר אין
 יום הכפורים מכפר עבירות שבין אדם למקום יום
 הכפורים מכפר עבירות שבין אדם לחבירו אין יום
 הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו את זו דרש רבי
 אלעזר בן עזריה מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו
 עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר עבירות
 שבין אדם לחבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה
 את חבירו אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי
 אתם מטהרין מי מטהר אתכם אביכם שבשמים שנאמר
 וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם ואומר מקוה
 ישראל יי מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש
 ברוך הוא מטהר את ישראל :

מסכת סוכה סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה
 פסולה רבי יהודה מכשיר ושאינה
 גבוהה עשרה טפחים ושאיין לה שלש דפנות ושחמתה
 כרבה מצלתה פסולה סכה ישנה בית שמאי פוסלין
 ובית הלל מכשירין ואיזו היא סכה ישנה כל שעשאה
 קודם לחג שלשים יום אבל אם עשאה לשם חג אפילו
 מתחלת השנה כשרה :

הל להיזר יום אחד להפסיק בנתיים משמר שזמנו
 קבוע היה נוטל עשר חלות והמהעבב נוטל שתים
 ובשאר ימות השנה הנכנס נוטל שש והיוצא נוטל שש
 רבי יהודה אומר הנכנס נוטל שבע והיוצא נוטל חמש
 הנכנסין

הנכנסין חולקין בצפון והיוצאין בדרום • בלגה לעולם
חולקת בדרום וטבעתה קבועה וחלונה סתומה :

מסכת העניית מאימתי מזכירין גבורות נשמים רבי
אליעזר אומר מיום טוב הראשון
של הגי' רבי יהושע אומר מיום טוב האחרון שר חג אמר לו
רבי יהושע הואיל ואין הנשמים סימן ברכה בחג למה
הוא מזכיר אמר לו רבי אליעזר אף אני לא אמרתי
לשאל אלא להזכיר משיב הרוח ומוריד הגשם בעונתו
אמר לו אם כן לעולם יהא מזכיר :

אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים
לישראל כחמשה עשר באב וביום הפפורים
שבהם בנות ירושלם יוצאות בכלי לבן שאולים שלא
לביש את מי שאין לו כל הכלים טעונין טבילה ובנות
ירושלם יוצאות וחולות בכרמים ומה היו אומרות בחור
שא נא עיניך וראה מה אתה בורר לה אל תתן עיניך
בנוי תן עיניך במשפחה שקר החן והבל היפי אשרה
יראת יי היא תתהלל • ואומר תנו לה מפרי ידירה
ויהללוה בשערים מעשיה וכן הוא אומר צאנה וראינה
בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו ביום חתנתו זה מתן תורה
וביום שמחת לבו זה בנין בית המקדש שיבנה במהרה
במינו אמן :

מסכת שקלים באהר באדר משמיעין על השקלים ועל
הכלאים • בחמשה עשר בו קורין
את המגילה בכרכים ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות
ואת מקנאות המים ועושין כל צרכי הרבים ומצינין את
הקבורות ויוצאין אף על הכלאים :

איברי התמיד נתנין מחצי כבש ולמטה במערב ושר
מוספין

מוספין נתנין מחצי כבש ולמטה • במזרה ושל ראשי
חדשים נתנין על כרכוב המזבח ולמעלה • השקלים
והכבדים אין נוהגין אלא בפני הבית אבל מעשר דגן
ומעשר בהמה והבכורות נוהגין בין בפני הבית בין שלא
בפני הבית המקדש שקלים ובכורים הרי זה קדש רבי
שמעון אומר האומר בכורים קדש אין קדש :

מסכת מגילה מגלה נקראת באחד עשר בשנים עשר
בשלושה עשר בארבעה עשר
בהמשה עשר לא פחות ולא יותר • כרכין המוקפין
חומה מימות יהושע בן נון קורין בהמשה עשר כפרים
ועיירות גדולות קורין בארבעה עשר אלא שהכפרים
מקדימין ליום הכניסה :

מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם • מעשה תמר נקרא
ומתרגם • מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם •
והשני נקרא ולא מתרגם • ברכת כהנים מעשה דוד
ואמנון לא נקראין ולא מתרגמין אין מפטירין במרכבה
ורבי יהודה מתיר • רבי אליעזר אומר אין מפטירין
בהודע את ירושלם :

סדר נשים

מסכת יבמות חמש עשרה נשים פוטרות צרותיהן
וצרות צרותיהן מן החליצה ומן
היבום עד סוף העולם • ואלו הן • בתו ובת בתו
ובת בנו • בת אשתו ובת בנה ובת בתה • חמותו
ואם חמותו ואם חמו • אהותו מאמו ואחות אמו
ואחות אשתו ואשת אחיו מאמו ואשת אחיו שלא
היה בעולמו וכלתו • הרי אלו פוטרות צרותיהן
וצרות צרותיהן מן החליצה ומן היבום עד סוף
העולם

העולם • וכלן אם מתו או מיאנו או נתגרשו או
שנמצאו אילוניות צרותיהן מתרות • ואי אתה יכול
לומר בחמותו (ובאם חמותו) ובאם המיו • שנמצאו
אילוניות או שמיאנו :

אמר רבי עקיבא בשירתי לנהרדעא לעבר השנה
מצאני נחמיה איש בית דלי ואמר לי שמעתי
שאין משיאין את האשה על פי עד אחד אלא רבי יהודה
בן בבא • ונזמתי לו בן הדברים אמר לי אמור להם משמי
אתם יורעים שהמדינה הזאת משובשת בניסות •
מקבלני מרבן גמליאל הזקן שמיאין את האשה על
פי עד אחד • וכשבאתי והרציתי הדברים לפני רבן
גמליאל שמח לדברי ואמר מצאנו חבר לרבי יהודה
בן בבא • מתוך הדברים נזכר רבן גמליאל שנהרגו הרונים
בתל ארזא והשיא רבן גמליאל הזקן נשותיהם על פי
עד אחד • (והוחזקו להיות משיאין על פי עד אחד) •
והוחזקו להיות משיאין עד מפי עד מפי אשה
מפי שפחה • רבי אליעזר ורבי יהושע אומרים אין
משיאין את האשה על פי עד אחד • רבי עקיבא אומר
לא על פי אשה ולא על פי עבד • ולא על פי שפחה •
ולא על פי קרובים • אמרו לו מעשה בבני לוי שהלכו
לצוער עיר התמרים וחלה אחד מהם בדרך והביאוהו
בפונדק • ובחזרתם אמרו לפונדקית איה חברנו • אמרה
להם מת וקברתיו והשיאו את אשתו • אמרו לו ולא
תהא כהנת בפונדקית • אמר להם לכשתהא בפונדקית
נאמנת • הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר
תורה שהיה בידו :

מסכת כתובות בתורה נשאת ליום הרביעי ואלמנה ליום
החמישי שפעמים בשבת בתי ריגון
יושבין

יושבין בעירות ביום השני וביום החמישי שאם היה לו
טענת בתולים היה משכים לבית דין :

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין • הכל
מעלין לירושלם ואין הכל מוציאין אחד האנשים
ואחד הנשים • נשא אשה בארץ ישראל וגרשה בארץ
ישראל נותן לה ממעות ארץ ישראל • נשא אשה
בארץ ישראל וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות ארץ
ישראל • נשא אשה בקפוטקיא וגרשה בארץ ישראל
נותן לה ממעות ארץ ישראל • רבן שמעון בן גמליאל
אומר נותן לה ממעות קפוטקיא • נשא אשה בקפוטקיא
וגרשה בקפוטקיא נותן לה ממעות קפוטקיא :

מסכת קרושין האשה נקנית בשלשה דרכים וקונה את
עצמה בשתי דרכים • נקנית בכסף
בשטר ובביאה • בכסף בית שמאי אומרים בדינר ובשוה
דינר • ובית הלל אומרים בפרוטה ובשוה פרוטה • וכמה
היא פרוטה אחד משמונה באיסר האטלקי וקונה את
עצמה בגט ובמיתת הבעל • היכמה נקנית בביאה
וקונה את עצמה בחליצה ובמיתת היבם :

רבי יהודה אומר לא ירעה רוק בהמה ולא ישנו
שני רוקים בטלית אחד וחכמים מתירין כל
שעסקו (ס"א שאומנותו) עם הנשים לא יתיחד עם
הנשים ולא ילמד אדם את בנו אומנות בין הנשים •
רבי מאיר אומר לעולם ילמד אדם את בנו אומנות
נקיה וקלה ויתפלל למי שהעושר והנכסים שלו שאין
אומנות שאין בה עניות ועשירות שלא עניות מן
האומנות ולא עשירות מן האומנות אלא הכל לפי
זכותו • רבי שמעון בן אלעזר אומר ראית מימך חיה
ועוף שיש להם אומנות והן מתפרנסין שלא כצער
והלא

והלא לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש
את קוני (ומה אלו שנבראו לשמשני הם מתפרנסין
שלא בצער * אני שנבראתי לשמש את קוני) אינו
דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהרעותי מעשי
וקפחתי את פרנסתי * אבא גורין איש צידן אומר משום
אבא גוריא לא ילמד אדם את בנו המר גמל ספר
ספן רועה והנוני שאומנותן אומנות לסטים * רבי
יהודה אומר משמו החמורין רבן רשעים הנמלים רבן
כשרין הספנין רבן חסידים טוב שברופאים לנהנים
והכשר שבטבחים שותפו של עמלק רבי נהוראי אומר
כניח אני כל אומניות שבעולם ואיני מלמד את בני
אלא תורה שאדם אוכל משכרה בעולם הזה והקרן
קיימת לו לעולם הבא * ושאר כל אומניות אינן כן
כשאדם בא לידי חולי או לידי זקנה או לידי יסורין
ואינו יכול לעסוק במלאכתו הרי הוא מת ברעב
אבל התורה אינה כן אלא משמרתו מכל רע בנערותו
ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו * בנערותו מהו אומר
וקו"י " יחליפו כח * בזקנותו מהו אומר עוד ינובון
בשיבה * וכן הוא אומר באברהם אבינו ואברהם זקן
בא בימים וי" ברח את אברהם בכל * מצינו שקיים
(ס"א שעשה) אברהם אבינו את כל התורה כלה עד
שלא נתגרה שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקלי
וישמור משמרת מצותי חקותי ותורותי :

מסכת גיטין המביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני
נכתב ובפני נחתם רבן גמליאל אומר
אף המביא מן הרקס ומן החנר רבי אליעזר אומר אפילו
בכפר לודים ללוד וחכמים אומרים אינו צריך שיאמר
בפני נכתב ובפני נחתם אלא המביא ממדינת הים
והמוליך

והמוליך והמביא ממדינה למדינה במדינת הים צריך
שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם * רבן שמעון בן גמליאל
אומר אפילו מהגמוניא להגמוניא :

בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא
אם כן מצא בה דבר ערוה שנאמר כי מצא בה
ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו
שנאמר כי מצא בה ערות דבר * רבי עקיבא אומר
אפילו מצא אחרת נאה הימנה שנאמר והיה אם לא
תמצא חן בעיניו :

מסכת סוטה המקנא לאשתו רבי אליעזר אומר מקנא לה
על פי שנים ומשקה על פי עד אחד
או על פי עצמו * רבי יהושע אומר מקנא לה על פי
שנים ומשקה על פי שנים :

משמת רבי מאיר בטלו מושלי משלים * משמת רבי
עזאי בטלו השקדנים * משמת בן זומא בטלו
הדרשנים * משמת רבי יהושע פסקה טובה מן העולם *
משמת רבן שמעון בן גמליאל בא גובאי ורבו צרות *
משמת רבי אלעזר בן עזריה פסק העושר מן החכמים *
משמת רבי עקיבא בטל כבוד התורה * משמת רבי
חנינא בן דוסא בטלו אנשי מעשה * משמת רבי יוסי
קטנותא פסקו חסידים * ולמה נקרא שמו קטנותא
שהיה קטנותן של חסידים * משמת רבן יוחנן בן זכאי
בטל זיו החכמה * משמת רבן גמליאל הזקן בטל
כבוד התורה ומתה טהרה ופרישות * משמת רבי
ישמעאל בן פאבי בטל זיו הכהונה * משמת רבי בטלה
ענוה ויראת חטא * רבי פינחס בן יאיר אומר משחרב
בית המקדש בושו חברים ובני חורין וחפו ראשם
ונדרדלו אנשי מעשה ונכרו בעלי זרוע ובעלי לשון

ואין דורש ואין מבקש ואין שואל על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים • רבי אליעזר הגדול אומר מיום שחרב בית המקדש שרו חכימיה למהוי כספריא וספריא כחונא וחונא כעמא דארעא ועמא דארעא אזלא ורלדדה ואין שואל ואין מבקש על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים • בעקבות משיחא חוצפא יסגא ויוקר יאמיר הגפן תתן פריה והיין ביוקר והמלכות תהפך למינות ואין תוכחה • בית ועד יהיה לזנות והגליל יחרב והגבול ישום ואנשי הגבול יסוכבו מעיר לעיר ולא יחוננו וחכמת סופרים תסרה ויראי חטא ימאסו והאמת תהא נעדרת נערים פני זקנים ירבינו זקנים יעמדו מפני קטנים בן מגול אב בת קמה באמה בדה בחמותה אויבי איש אנשי ביתו פני הדור כפני הכרב הגן אינו מתבייש מאביו ועל מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים : רבי פינחס בן יאיר אומר זריות מביאה לידי נקיות ונקיות מביאה לידי טהרה וטהרה מביאה לידי פרישות ופרישות מביאה לידי קדושה וקדושה מביאה לידי ענוה וענוה מביאה לידי יראת חטא ויראת חטא מביאה לידי חסידות וחסידות מביאה לידי רוח הקדש ורוח הקדש מביאה לידי תחיית המתים ותחיית המתים באה על ידי אליהו זכור לטוב אמן :

מסכת נדרים כל כנויי נדרים כנדרים וחרמים כחרמים ושבועות כשבועות ונזירות כנזירות האומר לחברו מודרני ממך מפרשני ממך מרוחקני ממך שאיני אוכל לך שאיני טועם לך אסור • מנודה אני לך רבי עקיבא היה חוכך בזה להתמיר כנדרו רשעים • נדר כנוי ובקרבן ובשבועה כנדרו כשרים לא אמר כלום

כלום כנדרבותם נדר כנוי ובקרבן :

בראשונה היו אומרים שלש נשים יוצאות ונוטלות בתובה האומרת טמאה אני לך שמים ביני לבינה נטולה אני מן היהודים חורו לומר שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה אלא האומרת טמאה אני לך תביא ראיה לדבריה • שמים ביני לבינה יעשו דרך בקשה • נטולה אני מן היהודים יפר חלקו ותהא משמשתו ותהא נטולה מן היהודים : מסכת נזיר כל כנויי נזירות כנזירות האומר אהא הרי זה נזיר או אהא נזה נזיר נזיק נזיח פזיח הרי זה נזיר הריני כזה הריני מסלסל הריני מכלכל הרי עלי לשלח פרע הרי זה נזיר • הרי עלי צפורים רבי מאיר אומר נזיר וחכמים אומרים אינו נזיר :

נזיר היה שמואל כדברי רבי נהוראי שנאמר ומורה לא יערה על ראשו נאמר בשמשון מורה ונאמר בשמואל מורה מה מורה האמורה בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר • אמר רבי יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם אמר לו רבי נהוראי והלא כבר נאמר ויאמר שמואל איך אלק ושמע שאול והרגני שכבר היה עליו מורה של בשר ודם :

סדר נזיקין

מסכת בבא קמא ארבעה אבות נזיקין השור והבור והמבעה וההכער • לא הרי השור כהרי המבעה ולא הרי המבעה כהרי השור ולא זה וזה שיש בהן רוח חיים כהרי האש שאין בו רוח חיים ולא זה וזה שדרבן לילך ולהזיק כהרי הבור שאין דרכו לילך ולהזיק הצד השוה שבהן שדרבן להזיק ושמירתו עליה וכשהזיק

וכשהזיק חב המזיק לשלם תשלומי נזק במיטב הארץ :
מוכין שהפובם מוציא הרי אלו שלו ושהסורק מוציא
הרי אלו של בעל הבית . הפובם נוטל שלשה
חוטין והן שלו יתר מכן הרי אלו של בעל הבית אם
היה השחור על גבי הלכין נוטל את הכל והן שלו .
החוט ששיר מן החוט כדי לתפור בו ומטלית שהיא
שרש על שלש הרי אלו של בעל הבית מה שהחרש
מוציא במעצר הרי אלו שלו ובכשיל שר בעל הבית ואם
היה עושה אצל בעל הבית אף הנסורת של בעל הבית :
מסכת כבא מציעא שנים או חזין בטלית זה אומר אני
מצאתיה וזה אומר אני מצאתיה
זה אומר בלה שלי וזה אומר בלה שלי זה ישבע שאין לו
בה פחות מחציה וזה ישבע שאין לו בה פחות מחציה
ויחלוקו זה אומר בלה שלי וזה אומר חציה שלי האומר
בלה שלי ישבע שאין לו בה פחות משלשה חלקים
והאומר חציה שלי ישבע שאין לו בה פחות מרביע
זה נוטל שלשה חלקים וזה נוטל רביע :

שתי גנות זו על גב זו והירק בנתים רבי מאיר אומר
של עליון רבי יהודה אומר של תחתון אמר רבי
מאיר אם ירצה העליון ליקח את עפרו אין כאן ירק
אמר רבי יהודה אם ירצה התחתון למלא את גנתו
עפר אין כאן ירק אמר רבי מאיר מאחר ששניהן יכולין
למחות זה על זה רואין מהיכן ירק זה חי . אמר רבי
שמעון כל שהעליון יכול לפשוט את ידו וליטול הרי
הוא שלו והשאר של תחתון :

מסכת כבא בתרא השותפין שרצו לעשות מחיצה בחצר
בזנין את הכותל באמצע
מקום שנהגו לבנות גויל גזית כפיסין לבנים כשרים
הכל

הכל כמנהג המדינה בגויל זה נותן שלשה טפחים
וזה נותן שלשה טפחים בגויל זה נותן טפחים ומחצה
וזה נותן טפחים ומחצה בכפיסין זה נותן טפחים וזה
נותן טפחים בלבנים זה נותן טפח ומחצה וזה נותן
טפח ומחצה לפיכך אם נפל הכותל המקום והאבנים
של שניהם :

המלוה את חבירו בשטר גובה מנכסים משועבדים
על ידי עדים גובה מנכסים בני חורין הוציא
עליו כתב יד שהוא חייב לו גובה מנכסים בני חורין
ערכ הוציא לאחר חתום שטרות גובה מנכסים בני
חורין . מעשה בא לפני רבי ישמעאל ואמר גובה
מנכסים בני חורין אמר לו בן ננס אינו גובה לא
מנכסים משועבדים ולא מנכסים בני חורין אמר לו
למה אמר לו הרי החונק את אחיו בשוק ומצאו
חבירו ואמר לו הנח לו ואני נותן לך פטור שלא על
אמונתו הלוהו ואיזהו ערב שהוא חייב הלוהו ואני
נותן לך חייב שכן על אמונתו הלוהו . אמר רבי
ישמעאל הרוצה שיחפס יעסוק בדיני ממונות שאין
לך מקצוע בתורה גדול מהן שהן כמעין הנזבץ
והרוצה שיעסוק בדיני ממונות ישמש את שמעון
בן ננס :

מסכת סנהדרין דיני ממונות בשלשה . גולות וחנולות
בשלשה . נזק וחצי נזק תשלומי כפל
ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה האונס והמפתה
והמוציא שם רע בשלשה דברי רבי מאיר וחכמים
אומרים מוציא שם רע בעשרים ושלשה משום שיש
בו דיני נפשות :

המתנבא ביום ע"א ואומר כך אמרה ע"א אפילו כיון
את

את ההלכה לטמא את הטמא ולטהר את הטהור
דבא על אשת איש כיון שנכנסה לרשות הבעל
לנשואין אף על פי שלא נבעלה הבא עליה הרי זה
בחנק וזממי בת כהן וכו' שכל הזממין מקדימין
לאותה מיתה חוץ מזממי בת כהן וכו' :

סבת מכות כיצד העדים נעשים זוממין מעידין אנו
באיש פלוני שהוא בן גרושה או בן
חלוצה אין אומרים יעשה זה בן גרושה או בן חלוצה
תחתיו אלא לוקה ארבעים מעידין אנו באיש פלוני
שהוא חייב לגלות אין אומרים יגלה זה תחתיו אלא
לוקה ארבעים מעידין אנו באיש פלוני שגירש את
אשתו ולא נתן לה כתובתה והלא בין היום ובין למחר
סופו לתן לה כתובתה אומדין כמה אדם רוצה לתן
בכתובתה של זו שאם נתאלמנה או נתגרשה ואם
מתה ירשנה בעלה מעידין אנו באיש פלוני שהוא
חייב לחבירו אלף וזו על מנת ליתנו לו מכאן ועד
שלושים יום והוא אומר מכאן ועד עשר שנים
אומדים כמה אדם רוצה לתן ויהיו בידיו אלף וזו בין
נותנן מכאן ועד שלושים יום בין נותנן מכאן ועד עשר
שנים :

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא
לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות
שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :
סבת שבועות שבועות שתיים שהן ארבע ידועות
הטובאה שתיים שהן ארבע
ציאות השבת שתיים שהן ארבע מראות נגעים שנים
שהן ארבעה :

היכן שודי ואמר לו איני יודע מה אמה סח והוא
עמת

שמת או נשבר או נשבה או נגנב או נאבד משביעך
אני ואמר אמן חייב אמר לנושא שכר והשוכר
היכן שודי אמר לו מת והוא שנשבר או נשבה
נשבר והוא שמת או נשבה נשבה והוא שמת
או נשבר נגנב והוא שנאבד נאבד והוא שנגנב
משביעך אני ואמר אמן פטור מת או נשבר או נשבה
והוא שנגנב או נאבד משביעך אני ואמר אמן חייב
נאבד או נגנב והוא שמת או נשבר או נשבה
משביעך אני ואמר אמן פטור זה הכלל כל המשנה
מהוכה לחובה ומפטור לפטור ומפטור לחובה פטור
מהוכה לפטור חייב זה הכלל כל הנשבע להקל על
עצמו חייב להחמיר על עצמו פטור :

סבת עדיות שמאי אומר כל הנשים דיין שעתן והלל
אומר מפקידה לפקידה אפילו לימים הרבה
וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא
מעט לעת ממעטת על יד מפקידה לפקידה ומפקידה
לפקידה ממעטת על יד מעט לעת כל אשה שיש לה
וסת דיה שעתה המשמשת בעדים הרי זו כפקידה
וממעטת על יד מעט לעת ועל יד מפקידה לפקידה :
אמר רבי יהושע מקביל אני מרבן יוחנן בן זכאי
ששמע מרבן ורבן מרבן הלכה למשה מסיני
שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא
לרחק המקורבין בזרוע ולקרב המרוחקין בזרוע
משפחה בית צריפה היתה בעבר הירדן וריחקה בן
ציון בזרוע ועוד אחרת היתה שם וקרבה בן ציון
בזרוע כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב
רבי יהודה אומר לקרב אכל לא לרחק רבי שמעון
אומר להשנות המחלוקת וחכמים אומרים לא לרחק
ולא

ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא וגומר והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם :

מסכת עבודת כוכבים לפני אידיהן של ע"א שלישה ימים אסור לשאת ולתת עמהן להשאילן ולשאול מהן להלוותן וללוות מהן לפורען ולהפרע מהן רבי יהודה אומר נפרעין מהן מפני שהוא מיצר לו אמרו לו אף על פי שמיצר הוא עבשיו שמח הוא לאחר זמן :

הלוקח כלי תשמיש מן הע"א את שדרפו להטביל יטביל להגעיל יגעיל ללבן באור ילבן באור השפור והאספדה מלבנן באור והסבין שפה והיא טהורה :

מסכת אבות משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים למסורה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלישה דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיג לתורה :

כל מה שכרא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו ואומר יימלוך לעולם ועד אמר רבי חנניא בן עקשיא רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יי הפץ למען צדקו וגדיל תורה ויאדיר :

מסכת הוריות הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה והלך היחיד ועשה שונג על פיהם בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה

ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה פטור מפני שתלה בבית דין הורו בית דין וידע אחר מהן שטעו או תלמיד והוא ראוי להוראה והלך ועשה על פיהן בין שעשו ועשה עמהן בין שעשו ועשה אחריהן בין שלא עשו ועשה הרי זה חייב מפני שלא תלה בבית דין זה הכלל התולה בעצמו חייב והתולה בבית דין פטור :

בהן קודם ללוי לוי לישראל ישראל לממזר וממזר לנתין ונתין לגר וגר לעבד משחרר אימתי בזמן שבולן שוין אבל אם היה ממזר תלמיד חכם וכהן גדול עם הארץ ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם הארץ :

מסכת קדשים

מסכת זבחים כל הזבחים שנזבחו שלא לשמן כשרים אלא שלא ערו לבעלים לשם חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת הפסח בזמנו והחטאת בכל זמן רבי אליעזר אומר אף האיש הפסח בזמנו והחטאת והאיש בכל זמן אמר רבי אליעזר החטאת באה על חטא והאיש בא על חטא מה חטאת פסולה שלא לשמה אף האיש פסול שלא לשמו :

אלו קדשים קרבין במשכן קדשים שהקדשו למשכן קרבנות הצבור קרבין במשכן וקרבנות היחיד בכמה וקרבנות היחיד שהקדשו למשכן קרבו במשכן ואם הקריבן בכמה פטור מה בין במת יחיד לבמת צבור סמיכה ושחיטת צפון ומתן סביב ותנופה והנשה רבי יהודה אומר אין מנחה בכמה וכיהוון ובגדי שרת וכלי שרת וריח ניהוח ומחיצה בדמים ורהוץ ידים ורגלים אבל הזמן והנותר והטמא שוין

מסכת מנחות כל המנחות שנקמצו שלא לשמן כשרות
אלא שלא ערו לבעלים לשם חובה
חוץ ממנחת חוטא ומנחת קנאות מנחת חוטא ומנחת
קנאות שקמצו שלא לשמן נתן בפלי והלך והקטיר
שלא לשמן או לשמן ושלא לשמן או שלא לשמן ולשמן
פסולות כיצד לשמן ושלא לשמן לשם מנחת חוטא
ולשם מנחת נדבה או שלא לשמן ולשמן לשם מנחת
נדבה ולשם מנחת חוטא :

נאמר בעולת הבהמה אשה ריח ניהח (ובעולת העוף
אשה ריח ניהח) ובמנחה אשה ריח ניהח ללמד
שאחד המרבה ואחד הממעט ובלבד שיכוין אדם את
דעתו לשמים :

מסכת חולין הכל שוחטין ושחיטתן כשרה חוץ מחרש
שומט וקטן שמא יקלקלו בשחיטתן
וכלן ששחטו ואחרים רואים אותן שחיטתן כשרה
שחיטת נכרי נבילה ומטמאה במשא השוחט בלידה
וכן הסומא ששחט שחיטתו כשרה השוחט בשבת
וביום הכפורים אף על פי שמתחיל בגנפשו שחיטתו
כשרה :

לא יטול אדם אם על בניו אפילו לטהר את המצורע
ומה אם מצוה קרה שהיא באיסור אכירה תורה
למען ייטב לך והארכת ימים קל וחומר על מצות
חמורות שבתורה :

מסכת בכורות הלוקח עובר חמורו של נכרי והמוכר לו
אף על פי שאינו רשאי והמשתתף
לו והמקבל ממנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה
שנאמר בישראל אבל לא באחרים כהנים ולוים פטורין
מקל

מקל וחומר אם פטרו של ישראל במדבר דין הוא
שיפטרו של עצמן :

יצאו שנים כאחד מונה אותן שנים שנים מנאן אהר
תשיעי ועשירי מקודקלין יצאו תשיעי ועשירי
כאחד תשיעי ועשירי מקודקלין קרא לתשיעי עשירי
ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין
התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר
קרב שלמים ועושה תמורה דברי רבי מאיר אמר
רבי יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה אמרו משום
רבי מאיר אלו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי
עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד
עשר מקודש זה הכלל כר שלא נעקר שם עשירי
ממנו אין אחד עשר מקודש :

מסכת ערכין הכל מעריכין ונערכין נודרים ונדרים כהנים
ולוים וישראלים נשים ועבדים טומטום
ואנדרוגינוס נודרים ונדרים ומעריכין אבל לא נערכין
שאינו נערך אלא זכר ודאי ונקבה ודאית חרש
שומט וקטן נדרין ונערכין אבל לא נודרין ולא
מעריכין מפני שאין בהם דעת פחות מכן חרש נדר
אבל לא נערך :

ישראל שירש את אבי אמו לוי אינו גואל פסדר הזה
וכן לוי שירש את אבי אמו ישראל אינו גואל
כסדר הזה שנאמר כי בתי ערי הלויים עד שיהא לוי
בערי הלויים דברי רבי וחכמים אומרים אין הדברים
אמורים אלא בערי הלויים אין עושין שדה מגרש ולא
מגרש שדה ולא מגרש עיר ולא עיר מגרש אמר
רבי אלעזר במה דברים אמורים בערי הלויים אבל בערי
ישראל עושין שדה מגרש ולא מגרש שדה מגרש עיר
ולא

ולא עיר כגדש כדי שלא יחריבו את ערי ישראל
הכהנים והלוים מוכרים לעולם וגאלים לעולם שנאמר
גאלת עולם תהיה ללוים :

מסכת תמורה הכל ממירין אחד אנשים ואחד נשים לא
שאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר

כומר וסופג את הארבעים הכהנים ממירין את שלהם
וישראל ממירין את שלהם אין הכהנים ממירין לא

בחטאת ולא באשם ולא בכבוד אמר רבי יוחנן בן
נורי וכי מפני מה אין ממירין בכבוד אמר לו רבי

עקיבא חטאת ואשם מתנה לכהן הכבוד מתנה לכהן
מה חטאת ואשם אין ממירין בו אף הכבוד לא ימירנו

בו אמר לו רבי יוחנן בן נורי מה לי אינו ממיר
בחטאת ואשם שאין זכין בהן פחיתיהן תאמר בכבוד

שזכין בו בחייו אמר לו רבי עקיבא והלא כבר נאמר
והיה הוא ותמורתו יהיה קדוש היכן קדושה חלה עליו

בבית הבעלים אף תמורה בבית הבעלים :

פר הקדשים שנשחטו חוץ לזמנן וחוץ למקומן הרי
אלו ישרפו אשם תרוי ישרף רבי יהודה אומר

יקבר חטאת העוף הבאה על ספק תשרף רבי יהודה
אומר יטולנה לאמה כל הנשרפין לא יקברו וכל

הנקברים לא ישרפו רבי יהודה אומר אם רצה
להחמיר על עצמו לשרוף את הנקברים רשאי אמרו

לו אינו מותר לשנות :

מסכת כריתות שלשים ושיש כריתות בתורה הבא על
האם ועל אשת האב ועל הפלה

הבא על הזכור ועל הבהמה האשה המביאה את
הבהמה עליה הבא על אשה וכתה ועל אשת איש
הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו ועל
אחות

אחות אשתו ועל אשת אחיו ועל אשת אחי אביו
ועל הנדה המגדף והעובד ע"א והנותן מזרעו למזדך

ובעל אוכל המחלל את השבת ומטא שאכל את הקדש
והבא למקדש טמא האוכל חלב ודם נותר ופגול

השוחט והמעלה בחוץ האוכל חמץ בפסח האוכל
והעושה מלאכה ביום הכפורים המפסח את השטן

והמפסח את הקטורת והסך בשמן המשחה הפסח
והמילה במצות עשה :

רבי שמעון אומר כבשים קודמין לעזים בכל מקום
יכול מפני שהן מוכחרין מהן תלמוד לומר אם

כבש יביא קרבנו לחטאת מלמד ששניהן שקולין
תורין קודמין לבני יונה בכל מקום יכול מפני שהן

מובחרין מהן תלמוד לומר וכן יונה או תור לחטאת
מלמד ששניהן שקולין האב קודם לאם בכל מקום

יכול שכבוד האב עורף על כבוד האם תלמוד לומר
איש אמו ואביו תיראו מלמד ששניהן שקולין אבל

אמרו חכמים האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא
ואמו חייבין בכבוד אביו וכן בתלמוד תורה אם זכה

הבן לפני הרב הרב קודם את האב בכל מקום מפני
שהוא ואביו חייבין בכבוד רבו :

מסכת מעילה קדשי קדשים ששחטן בצפון מועלין בהן
שחטן בדרום וקבל דמן בצפון בצפון

וקבל דמן בדרום שחטן ביום וזרק בלילה בלילה וזרק
ביום או ששחטן הוץ לזמנן וחוץ למקומן מועלין בהן

כלל אמר רבי יהושע כל שהיה לה שעת היתר
לכהנים אין מועלין בה ושלל היה לה שעת היתר

לכהנים מועלים בה איזו היא שהיה לה שעת היתר
לכהנים שלנה ושנטמאת ושיצאה ואיזו היא שלא הוה

לה שעת היתר לכהנים שישחטה חוץ לזמנה וחוץ
למקומה ושקבלו פסולין וזרקו את דמה :

פרוטה של הקדש שנפלה לתוך הכיס או שאמר
פרוטה בכיס זה הקדש כיון שהוציא את
הראשונה מעל דברי רבי עקיבא וחכמים אומרים עד
שיוציא את כל הכיס מודה רבי עקיבא באומר פרוטה
מן הכיס זה הקדש שהוא מוציא והולך עד שיוציא את
כל הכיס :

מסכת הטיד בשלשה מקומות הבהנים שומרים בבית
המקדש בבית אבטינס ובבית

הניצוץ ובבית המוקד בית אבטינס ובית הניצוץ היו
עליות והרובים שומרים שם בית המוקד כיפה ובית
גדול היה מוקף רזבדים של אבן וקני בית אב ישגין
שם ומפתחות העזרה כידם ופרחי כהונה איש כסורתו
בארץ לא היו ישנים בכגרי קדש אלא פושטים ומקפלין
ומניחין אותן תחת ראשיהן ומתכסין בכסות עצמן אירע
קרי לאחד מהן יוצא והולך לו במסיבה ההולכת תחת
הבירה והנרות דולקין מכאן ומכאן עד שהוא מגיע
לבית הטבילה ומדורה היתה שם ובית כסא של כבוד
וזה היה כבודו מצאו נעור יודע שיש שם אדם פרוח
יודע שאין שם אדם ירד וטבל עלה וגסתפג ונתחמם
כנגד המדורה בא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד
שהשערים נפתחים ויוצא והולך לו :

השיר שהיו הלויים אומרים במקדש ביום הראשון היו
אומרים ליי הארץ ומלאה תבל וישבי בה
בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו
הר קדשו בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אר
בקרב אלהים ישפוט ברכיע היו אומרים אר נקמות

יי אל נקמות הופיע וגומר בחמישי היו אומרים הרנינו
לאלהים עינו הריעו לאהי יעקב בששי היו אומרים
יי מלך גאות לבש וגומר בשבת היו אומרים מזמור
שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבא ליום (ניא
לעולם) שכלו שבת מנוחה להי העולמים :

מסכת מכות בשלשה מקומות הבהנים שומרים בבית
המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ
ובבית המוקד והלויים בעשרים ואחד מקום חמשה על
חמשה שערי הר הבית ארבעה על ארבע פנותיו
כתוכו חמשה על חמשה שערי העזרה ארבעה על
ארבע פנותיה מבחוץ ואחד בלשכת הקרבן ואחד
בלשכת הפרוכת ואחד לאחורי בית הכפורת :

שבדרום (ניא שבצפון) לשכת העץ לשכת הגזרה
לשכת הנזית לשכת העץ אמר רבי אליעזר בן
יעקב שכחתי מה היתה משמשת אבא שאול אומר
לשכת כהן גדול היתה והיא היתה אחורי שתיהן ונג
שלישתן שוה לשכת הגזרה שם היה בור קבוע והגלגל
נתון עליו ומשם מספיקין מים לכל העזרה לשכת הנזית
שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל וישבת ודנה את
הכהונה וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף
שחורים ויוצא והולך לו ושלל נמצא בו פסול לובש
לבנים ומתעטף לבנים נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים
יום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן
הכהן וכך היו אומרים ברוך המקום ברוך הוא שלא
נמצא פסול בזרעו של אהרן וברוך הוא שבחר באהרן
ובכניו לעבוד לשרת לפניי בבית קדשי הקדשים :

מסכת קנים חטאת העוף נעשית למטן וחטאת בהמה
למעזן עולת העוף נעשית למעזן
ועולת

ועולת בהמה למטה אם שנה בזה ובוה פסול • סדר
קנים כך הוא החובה אחר חטאת ואחר עולה בנדרים
ונדבות כלן עולות • איזהו נדר האומר הרי עלי עולה
ואיזהו נדבה האומר הרי זו עולה מה בין נדרים
לנדבות אלא שהנדרים מתו או נגנבו חייבים
באחריותם ונדבות מתו או נגנבו אין חייבים
באחריותם :

האשה שאמרה הרי עלי קן בשאלר זכר ידרה זכר
מביאה שתי קנים אחד לנדרה ואחד לחובתה
נתנתן לכהן והכהן צריך לעשות שלש פרידן מלמעלן
ואחד מלמטן לא עשה כן אלא עשה שתיים למעלן
ושתיים למטן ולא נמלך צריכה להביא עוד פרידה
אחת ויקריבנה למעלן ממין אחד ומשני מינין תביא
שתיים פירשה נדרה צריכה להביא עוד שלש פרידים
ממין אחד ומשני מינין תביא ארבע • קבעה נדרה
צריכה להביא עוד חמש פרידים ממין אחד ומשני
מינין תביא שש נתנתן לכהן ואין ידוע מה נתנה והלך
הכהן ועשה ואין ידוע מה עשה צריכה להביא עוד
ארבע פרידים לנדרה ושתיים לחטאת וחטאת אחת
בן עזאי אומר שתי חטאות אמר רבי יהושע זרה הוא
שאמרו בשהוא חי קולו אחד וכשהוא מת קולו שבעה
ביצד קולו שבעה שתי קרניו שתי חצוצרות שני שקויו
שני חלילין עורו לתוף מעיו לנבלים בני מעיו לכנורות
ויש אומרים אף צמרו לתכלת רבי שמעון בן עקשיא
אומר זקני עם הארץ כל זמן שמזקינין דעתן מטרפת
עליהן שנאמר מסיר שפה לנאמנים וטעם זקנים
יקח אכל זקני תורה אינו בן אלא כל זמן שמזקינין
דעתן מתישבת עליהן שנאמר בישישים חכמה

ואורך

ואורך ימים תבונה :

סדר טהרות

מסכת מקואות שש מעלות במקואות זו למעלה מזו וזו
למעלה מזו מי גבאים שתה טמא
ושתה טהור טמא שתה טמא ומלא ככלי טהור טמא
שתה טמא ונפל כפר של תרומה אם הדיח טמא ואם
לא הדיח טהור :

אכל אוכלים טמאים ושתה משקים טמאים טבל
והקיאן טמאים מפני שאין טהורים בגוף שתה
מים טהורים טבל והקיאם טהורים מפני שהם טהורים
בגוף בלע טבעת טהורה נכנס לאהל המת הזה ושנה
וטבל והקיאה הרי היא כמזרת שהיתה בלע טבעת
טמאה טובל ואוכל בתרומה הקיאה טמאה וטמאתו
חץ שהוא תחוב באדם בזמן שהוא נראה חוצץ ואם
אינו נראה טובל ואוכל בתרומתו :

מסכת פרה רבי אליעזר אומר עגלה בת שנתה ופרה
בת שתיים וחכמים אומרים עגלה בת
שתיים ופרה בת שלש או בת ארבע רבי מאיר אומר אף
בת חמש בשרה הזקנה אלא שאין ממתנין לה שמא
תשחיר שלא תפסל אמר רבי יהושע לא שמעתי
אלא שלשית אמרו לו מה הלשון שלשית • אמר להם
כך שמעתי סתם אמר בן עזאי אני אפרש אם אומר
אתה שלשית לאחרות במנין וכשאתה אומר שלשית
בת שלש שנים ביצא בו אמרו כרם רבעי אמרו לו
מה הלשון רבעי אמר להם כך שמעתי סתם אמר
בן עזאי אני אפרש אם אומר אתה רביעי לאחרים
במנין וכשאתה אומר רבעי בן ארבע שנים ביצא

בו אמרו האוכל בבית המנוגע פרס משלש לקב
אמרו לו אמור משמונה עשרה לפאה אמר להם כך
שמעתי סתם אמר בן עזאי אני אפרש אם אמר אתה
כישלש לקב אין בו חלה וכשאתה אומר משמונה עשרה
לפאה מיעטתו חלתו :

טבל את האזוב ביום והזה ביום כשר ביום והזה
בלילה בלילה והזה ביום פסול ביום והזה ביום
שלאחריו פסול אבל הוא עצמו טוב בלילה ומזה
ביום שאין מזין עד שתניח החמה וכלן שעשו משערה
עמוד השחר כשר :

מסכת ידים מי רביעית (נ"א מרביעית) נותנין לידים
לאחד אף לשנים מחצית לוג לשלשה
או לארבעה מלוג לחמשה ולעשרה ולמאה רבי יוסי
אומר ובלבד שלא יפחות לאחרון שבהם מרביעית
מוסיפין על השניים ואין מוסיפין על הראשונים :

אמר אפיקורוס גילי קובר אני עליכם פרושים שאתם
כותבין את המושל עם משה בנט אמרו פרושים
קובלין אנו עריך אפיקורוס גילי שאתם כותבין את
המושל עם השם בדרך ולא עוד אלא שאתם כותבין
את המושל מלמעקן ואת השם מלממן שנאמר ויאמר
פרעה מי י" אשר אשמע בקורו לשלח את ישראל
וכשלקה מהו אמר " הצדיק :

כסכת אהלות שנים טמאים במת אחד טמא טומאת
שבעה ואחד טמא טומאת ערב
שלשה טמאין במת שנים טמאין טומאת שבעה ואחד
טמא טומאת ערב ארבעה טמאין במת שלשה טמאין
טומאת שבעה ואחד טמא טומאת ערב כיצד שנים
אדם הנוגע במת טמא טומאת שבעה ואדם הנוגע

בו טמא טומאת ערב :

עשרה מקומות אין בהן משום מדור ע"א אהלי
הערכיים והספורת והצריפין והבורנינים
והאלקטיות ובית שער ואוירה של חצר והמרחץ ומקום
החצים ומקום הלגיונות :

מסכת נגעים מראות נגעים שנים שהן ארבעה בהרת
עזה כשרג שניה לה כסיד ההיכל
והשאת בקרום ביצה שניה לה כצמר לבן דברי רבי
מאיר וחכמים אומרים השאת כצמר לבן שניה לה
בקרום ביצה :

שני מצורעים שנתערבו קרבנותיהם קרב קרבנו של
אחד מהם ומת אחד מהם זו ששאלו אנשי
אלכסנדריא את רבי יהושע אמר להם יכתוב נכסיו
לאחר ויביא קרבן עני :

מסכת זבים הרואה ראייה אחת של זוב בית שמאי
אומרים כשומרת יום כנגד יום ובית
הלל אומרים כבעל קרי ראה אחת ובשני הפסיק
ובשלישי ראה שתיים או אחת מרובה כשתיים בית
שמאי אומרים זב נמור ובית הלל אומרים מטמא
משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן
אמר רבי אלעזר בן יהודה מודים בית שמאי בזה שאינו
זב נמור ועל מה נחלקו על הרואה שתיים או אחת
מרובה כשתיים ובשני הפסיק ובשלישי ראה אחת בית
שמאי אומרים זב נמור ובית הלל אומרים מטמא משכב
ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקרבן :

אלו פוסלים את התרומה האוכל אוכל ראשון והאוכל
אוכל שני והשותה משקין טמאין והבא ראשו
ורוכו במים שאובין וטהור שנפלו על ראשו ועל רוכו

שלשה רוגזין מים שאובין והספר והידים וטבול יו
והאוכלים והכלים שנשמאו במשקים :

טסכת נדה שמאי אומר כל הנשים דין שעתן הלל אומר
מפקידה לפקידה ואפילו לימים הרבה
וחכמים אומרים לא כדברי זה ולא כדברי זה אלא מעת
לעת ממעטת על יד מפקידה לפקידה ומפקידה לפקידה
ממעטת על יד מעת לעת כל אשה שיש לה וסת דיה
שעתה והמשמשת בעדים הרי זו כפקידה וממעטת על
יד מעת לעת ועל יד מפקידה לפקידה :

הרואה יום אחד עשר וטבלה לערב ושמשה בית
שמאי אומרים מטמאין משכב ומושב וחייבין
בקרבתן ובית הלל אומרים פטורים מן הקרבן טבלה
ביום שלאחריו ושמשה את ביתה ואחר כך ראתה בית
שמאי אומרים מטמאין משכב ומושב ופטורים מן
הקרבתן ובית הלל אומרים הרי זה גרסן ומודים ברואה
בתוך אחד עשר יום וטבלה לערב ושמשה שמטמאין
משכב ומושב וחייבין בקרבן טבלה ביום שלאחריו
ושמשה הרי זו תרבות רעה ומגען ובעילתן תלוים :

טסכת טהרות שלשה עשר דבר בגבלת העוף הטהור
צריכה מחשבה ואינה צריכה

הכשר ומטמאה טומאת אוכלין בכביצה וכזית בבית
הבדיעה והאוכליה טעון הערב שמש וחייבין עליה
ער ביאת המקדש ושורפין עליה את התרומה והאוכל
אבר מן החי ממנה סופג את הארבעים * שחיטתה
ומליקתה מטהרות את טריפתה * דברי רבי מאיר
רבי יהודה אומר אינן מטהרות רבי יוסי אומר שחיטתה
מטהרת אבל לא מליקתה :

בין העגולים רוגזין רשות הרבים כרם שלפני הבוצרים
רעות

רשות היחיד ושל אחר הבוצרים רשות הרבים אימתי
בזמן שהרבים נכנסים בזו ויוצאים בזו * כלי שר בית
הבד ושל נת והעקל בזמן שהן של עין מנגבן והן
טהורים בזמן שהן של גמי מישנן כל שנים עשר
חדש או חולטן בחמין רבי יוסי אומר אם נתנן לשבולת
הנהר דיו :

כסכת כלים אבות הטומאות השרץ ושכבת זרע וטמא
מת ומצורע בימי ספרו ומי הטאת
שאין בהם כרי הזייה הרי אלו מטמאין אדם וכלים
במגע וכלי חרש באויר ואינם מטמאין במשא :

צלוחית קטנה שנטל פיה טמאה וגדולה שניטר פיה
טהורה של פליטון שניטר פיה טהורה מפני
שהיא סורחת את היד לגיגין גדולים שניטר פיה
טמאין מפני שהוא מתקנן לכבשין והאפרכס של
זכוכית טהורה אמר רבי יוסי אשרף בר'ים שגכנסת
בטומאה ויצאת בטהרה :

טסכת טבול יום המכנס חלות על מנת להפריש ונשכו
בית שמאי אומרים חבור בטבול

יום ובית הלל אומרים אינן חבור מקרצות נושכות זו
בזו וכפרים נושכים זה בזה האופה חמיטה על גבי
חמיטה עד שלא קרמו בתנור וקולית של מים
המחלחלת ורתיהת גריסין של פול ראשונה ורתיהת
יין חדש רבי יהודה אומר אף של אורו בית שמאי
אומרים חבור בטבול יום בית הלל אומרים אינו חבור
ומודים בשאר כל הטומאות בין קלות בין חמורות :

התורים את חבור ואמר הרי זו תרומה על מנת
שתעלה שלום * שלום מן השכר ומן השפיקה
אבל לא מן הטומאה רבי שמעון אומר אף מן
הטומאה

הטומאה נשברה אינה מדמעת עד היכן השבר וליא
תדמע כדי שתתנלגל ותגיע לבור רבי יוסי אומר אף
מי שהיה בו דעת להתנות ולא התנה נשברה אינה
מדמעת מפני שהיא תנאי בית דין :

כסכת מכשירין כל משקה שתחלתו לרצון אף על פי
שאין סופו לרצון או שסופו לרצון
אף על פי שאין תחלתו לרצון הרי זה כבי יתן משקין
טמאים מטמאין לרצון ושלא לרצון :

חלב האשה מטמא לרצון ושלא לרצון וחלב הבהמה
אינו מטמא אלא לרצון אמר רבי עקיבא קר
וחומר הדברים מה אם חלב האשה שאינו מיוחד
אדא לקטנים מטמא לרצון ושלא לרצון חלב הבהמה
שהוא מיוחד לקטנים ולגדולים אינו דין שיטמא לרצון
ושלא לרצון אמרו לו לא אם טמא חלב האשה שלא
לרצון שדם מגפתה טמא יטמא חלב הבהמה שלא
לרצון שדם מגפתה טהור אמר להם מחמיר אני בחלב
מבדם שהחלב לרפואה טמא והמקין לרפואה טהור
אמרו לו סלי זיתים וענבים יוכיחו שהמשקין היוצאין
מהן לרצון טמאים ושלא לרצון טהורים אמר להן לא
אם אמרתם בסלי זיתים וענבים שתחילתן אוכל וסופן
משקה תאמרו בחלב שתחילתו וסופו משקה עד כאן
היתה תשובה אמר רבי שמעון מביאן ואילך היינו
משיבין לפניו מי גשמים יוכיחו שתחילתן וסופן משקה
ואינן מטמאין אלא לרצון אמר לנו לא אם אמרתם
במי גשמים שאין רבן לאדם אלא לארצות ולא ידונות
ורוב החלב לאדם :

כסכת עומצים כל שהוא יד ולא שומר מיטמא ומטמא
ולא מצטרף שומר אף על פי שאינו יד
מיטמא

מיטמא ומטמא ומצטרף לא שומר ולא יד לא מיטמא
ולא מטמא :

אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא
להנחיל לכהן צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה
עולמות שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא
אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא
כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר " עז
לעמו יתן " יברך את עמו בשלום :

ואומר קדיש דרבנן

פזמון נאה לשבועות

לשבח לאל דעות

בנסתר ובנלגה מפיק מרגליות ועל סדר מהן מורה כנוי לחלפיות כוקול
הרמז הרומז לזכור המורס יולא כין זמרה וכין סירה וקול המרכה לספר
הרי זה משוכח ובנועמו יגדל אלהים חי וישמחה :

הסודות חן חן למעלת הרופה המוכהק חמים דעים מדפים חממים כעיר
בנטובה כי כתיקונו אשר סס לפנינו העתיק זאת המורה אשר סס משה
לפני בני ישראל הסיר המשוכח והמפואר סוה מלשון ארמית ללשון הקדש למען
ירון הקורה כו וכך נס אהנו נלא כעקבותיו ומילין כלשון הקדש ללל
ארמית ימלל :

מלבא שלים הורמן דעושנין

שליט בעיר ותחות רעו דידיה

הדיוך עביר לכני מטול חסדיה

זיווי נהירין לון כבוצינין

כל עלמין אחסין בתיקונין

וטשבחין כולהו ליחודיה

הדיר זריזין על קימוהי

זעין ורחלין מן קדמוהי :

כד עלמא פליג לאומיא

בן אתרעי וצבא לחוקיה

מלך שלם ארון מעוים
חפצו כושל בשמים ובארץ
מתנת חן נוהג לרב למען הסדו
פניו נוגה להם כמאורות
יסר כל עולמים על טבניהם
וטהללים כולם לשמו אחד
חטיר נכונים לשמור חוקיו
יראים וחררים טלפניו
בחפיריו בני ארם כנוייהם
(ע"א בהנהל עליון גוים את עולמו)
כנו רצה וכחר למנת חלקו
יתן

יתן התים ורשים בגשפנקה
יתהון מסר ויהב לסרכיא *
אתין ופרשוון ותמהיא
עבד כמצרים בחיל עתקה
עד די בכל סטרא וכל ניסא
שעתא ושעתא מתרחיש ניסא :
כדהב בגו כורא בגו נורא
נפשן צרף וזקיף בגלותא
ביהלן סגי חירן לאוריתא
ביה אחסין תקפן לסוכרא *
הא לן כנירא על קדל תורא
מטרת סהדותיה בהימנותא
לבן למעבדה אלים נשוי
מן נצבתא די פרזלא להוי :
לא אתרעו בה עממי ארעא *
עשו וישמעאל וחבריהון
דצבו בטעותהון וצלמיהון
אכנא דהב וכסף חסף אעא *
וברם קהלן בחדא רגעא
נעבד נקבל כך ענו כלהון
והוה בלישנהון גזר מקטב
כל מאן דעבדין מן שמיא טב :
יום די הוינן בחדא שרין
על טור דסיני אתגלי תמן
ארפינ שכינתיה נהרא קמן
עם כרסון חיון ומשירין
זיון בצית אמיתתא סגין
חזוי נעימותא אנן חמן

אותנו התם ורשם כחותמו
אותם מסר ונתן כיר שוטרים
אותות ונפלאות ומופתים
עשה כמצרים ברוב עזו
עד כי בכל צד וכל פנה
כל עת וכל רגע נעשה פלא
כזהב כחך הכור אל חוך האש
נפשנו בכלות צרף וכחן
כולנו הרבה עצמה לשטוע תורה
בו אטץ כחנו לסכול (עולה)
חן לנו כעול על צוארי השור
משמרת ערותו כאטונה
לכנו נאטץ לשטרה
מחוזק הברזל אפיץ יהיה
לא הפצו כה גויי הארץ
עשו וישמעאל ורעיהם
אשר כחרו באליליהם ופסיליהם
אכן וזהב וכסף חרם ועץ
אולם קהלנו כרגע אחר
נעשה ונשטע כן ענו כולם
ויהי כפיהם אומר נחרץ
כל מעשה האלהים אך טוב :
יום אשר היינו יחריו הונים
על הר סיני שמה נגלה
הופיע כבורו מאיר אל מול פנינו
עם כסאות חיות וצבא מרום
לפידים כחך ערפל יהלוכו
טראות נועם אנהנו חזוים

רעיא מהימנא אתקריב גביה
חכמת אלהין אשתכחתביה :
אנהיר בכן בתרין סתימאין
וכהון תרין עטרין עטיר יתן
אוף חכמתן אסני וכיונתן
דכרין גלי ראמין ועלאין *
אפתח שביל דסתים בסמימין
מטרא דרעוין ביה לצחותן
רגעא דאנחיתיה בכל רוחי
כל די הוה צבי הוה מחי :
אנחית יקר כרסיה בארתיבין
אינון משמשנוי בהיכליה
אסדיר לטקסיהון בני חיליה
חיון כרוביא ומלאכין *
מתנוצצא לחדא כסנדולכין
מזל וכוכבא בגלגליה
כל חר וחד לכריק זהוריתיה
כיון פתיחן ליה בעליתיה :
רמן וטינרין בכן טפוזין
אוף אתבהירו רברבי עמין
מישתתקין ברין ומתאלמין
וונני סאוב ערקין ומתגנוזין *
צהיב זהור סניא כאוכריוזין
ומשח רבות מלכא דכל עלמין
דכגון נהר די נור בזיווהי
נגד ונפק מן קדמוהי :
יזמא תליתאי כד הוה צפרא
יום שבתא שית מן ירח סיון

רושם נאמן ננש אליו
חכמת אלהים נמצאה בו
אזי האיר עטרות מסתרים
כס עטרות שחים הכתיר אותנו
גם חכמתנו הרבה וכינתנו
ואז הראנו נפלאות ממרומים
פתח נתיב מטמוני מסתרים
בו גשם נרכות לצמאוננו
רגע יניפהו לכל רוח
כל אשר הפץ הוא סתייה
הוריר יקר כסאו ברכב אלהים
הנם משרתיו בהיכלו
ערך לרגליהם צבא חילו
חיות כרוכים ומלאכים
נוצץ סאד כאבני זהר
מזל וכוכב בגלגלו
כל אחר ואחר להניה אורו
ארובות נפתחו לו כעליתו
נכעות וצורים אז רקרו
אף נכהלו אלופי עמים
החרישו נכראים ונאלמו
ומיני שוטאת נסים ומתחבאים
יוהיר זוהר רב כזהב מופז
ושמן משחת מלך עולמים
אשר כנחר אש באורו
נובע ויוצא מלפניו
יום השלישי בהיות הכקר
ביום השבת ששה לחדש סיון

אֶקְדִים רַחֲמֵי נַפְשׁוֹ בַּפְּרִישׁוֹן
וּמְצִלָּהּ בְּאֵי וּסְלִיק תַּנְן טוֹרָא
אִשְׁתַּמְעוּ קָלִין וְשׁוֹפְרָא
קָלִי בְּסִימֹתָא בַּצִּלְצֹלֹן
לֹא יַעֲרִינוּן כּל זְמַרְיָא
שֶׁבַכְא פְּסַנְתְּרִין וְסַמְפְּנִיא :
כְּנוּ מֵהֵימְנוּתָא דְכֹל דֶּרְגִין
מְטַלְר שְׁלַם קְדִישִׁיה עַלְן אִמְתַּח
רוּחוֹן לְרַחֲמִתִּיה בְּדוּד אִרְתַּח
דְּכָסִים מְתִיקוּתִיה לְמוֹרִיגִין *
בַּעֲשַׁר אַמִּירוּהֵי דֶּרְגִין
פּוּמָא מַמְלֵל רַכְרְכֵן אִפְתַּח
סַתְרָא דְסַתְרִין רוּ דִּרְזִיא
וּשְׁפֵר קְדַמְוֵהִי לְהַחֲוִיא :
טוֹבוּ דַעֲמָא טַב דַּטַּב עֲדַבִּיה אַשְׁרֵי הָעָם הַשּׁוֹב כִּי נַעֲמִים נִזְרָלוּ
דִּי בִיה אֱלֹהָא טַב לְחוּד מִטַּפִּיל אַשְׁרֵי אֲלִיו אֲהַל הַטוֹב לִכְבוּ פוּנָה
קַטְיָה רְשׁוּתָא אוֹחְרָא מְנַפִּיל
אִוְף לֹא יְכִיר מוֹל לְמַשְׁלַט בִּיה * גַּם לֹא יוּכַל מוֹל לְמַשׁוֹל כּוּ
דַּקְדַּם דְּנָא אִיהוּ הוּה תוֹרַבִּיה
כָּל דִּי הוּה צָבָא הוּה מִשְׁפִּיל
בְּן דִּי הוּה צָבָא הוּה מְרִים
אִי לָאוּ בְּהַאי יוּמָא דְקָא גְרִים : לּוּלֹא עַת כּוֹאֵת הִיתֵהּ נִסְכַּה
חֲשָׁחִין אַנְחָנָא עַל דְּנָא פִתְנָם
נְרַתַע לְשַׁעְבוּדְךָ אֱלֹהֵי תַקִּיף
עֵינָן לְטִיבוּ רַחֲמֵךָ נְזָקִיף
דִּי לֹא תִהְשְׁלַט בְּן רִשׁוּ דֶּפְגָּם לְכַלְתֵּי הַמַּשׁוּל בְּנו שְׁבַט הַרְשַׁע

דכר
(*) ב"ב הכ' הראשונים ד"סנ כרניאל (וכתב שם הראב"ע אלה סברות בלא ראייה) והשלישי ב"פ הר"א ש"א סוף פ"ה משלטי הגבורים

נְדַבֵּר קָיִים קְדַמָּא וּפְטִירָנָם
אַף דִּי בְּסִיגּוּפִין מַעֲיַק יְגַקֵּף
כְּתַלְת חֲסִידָיא בְּתוּקִפְיָהוֹן
דִּי לֹא שֶׁלַט נּוֹרָא בּוֹגְשָׁמְהוֹן :
טוֹבוּ דְמוֹדִרֵינוּ וּלֹא יַפְנֵר
וּלְמַעַבְד כּל רַעֲוָךָ יוּחֵי
יִמְחָא בְּיַצְרִיה עַד דִּיתַמְחֵי
שְׁכַלּוֹל יְסוּד כּל רַעֲוִיָּה יִמְנָר * מִשְׁרַש וְעַד הֵיבּוּר כּל הַאוּתוּו יִכְרִית
טוֹבוּ דִּיהֲשִׁיב לִיָּה שְׁלִים אַנְר
אִשְׁרֵי אֲרַם יִחְשׁוּב לּוּ שַׁכֵּר טוֹב
בְּלָחוּד בְּפוּלְחַנְךָ וּבִיָּה יוּחֵי
טוֹבוּ דִּנְיָחָא לִיָּה בְּלִיאּוּתָא
וְהוּי דְרוּפְתָקָא דְאֹרִיתָא :
הֲדָרָךְ עַלְזוּ הֲדָרוּ עַלְךָ תִּדְרִי
לֹא נְתַנְשִׁי מְנָה בְּכֵד עַסְקֹן
זִינָךְ עַלְן וּסְפֵר קִימְךָ כְּאָן
לֹא תִתְנַשֵּׁי מִנְן רַחֲמֵי אֲדִיר *
הִיךְ עַד כָּעַן תִּשְׁהֵי וּלֹא תַסְדִּיר
אִיכָּה עַד כְּה תֵאֲחַר וּלֹא תַעֲרִיךְ
מְלַכְן לְשֶׁלְטַנְךָ רַבְנָא אַרְכָן
אִי תְלִית מִשַּׁח מַה יִתְהַנִּי שְׂרָנָא
אִם יַחְסֵר הַשְׁטֵן טַה יוֹעִיל הַנְּר
חִפְצָא לְמַלְכוּתָא בְּלֹא תַאגָּא :
וְרוּן קַם לְמַלְכוּת כִּלֹּא נּוֹר
מְרַן דְּבַשְׂמַיָּא אֱלֹהֵי יֵצִיב
אִכִּינוּ שְׂבַשְׂמִים אֱלֹהִים אִמַת
הִיכָרִין הַכִּי מִמְסַר * הֲדָא יֵאָי ?
אִיךְ אִיפֵה נַחְנָה * הִיתְכֵן ?
כָּל הָאִרְיָן כִּיר כְּמִלִים
כָּל עֲלֵמָא בִירָא דְטַפְשֵׁיא
גִּיּוֹר בְּרוּם וּתְחֹת אַרְעָא יֵצִיב *
הַנְּר יַעֲלֵה סַעֲלָה וְהַאֲזַרַח טַטְּחָא
כּוֹבָא רַבָּה וּמְלַכְבָּא כְּנַצִּיב
הַקוּץ נִרְוֹל וּפּוֹרַח כְּמוֹ נֹשֶׁע
וּרְדָךְ בְּנו חוֹרָבָא כְּסָלוֹאֵי
שׁוֹשְׁנַתְךָ כְּחוּרֵב כְּהוּת הַיַּעַר
מַה דִּין וְאִיךְ יִשְׁלַט בְּרִישׁ אוּמֵי
עַל טַה וְאִיךְ יִמְשׁוּל כְּרָאשׁ אוּמְתוּ
עֲבָדָא דְאַוּדָבֵן בְּטוֹלְמֵי :
עַבְד הַנַּמְכַר כְּעַד כְּכַר לַחַם
הַיָּאךְ

איכה תסכול פי כנך כבודך
יתה עיוב עמים ואכיון
ער סתי תזנן מאורשה לך
נולה נרושה מחוץ להיכלך
מה קול השואא אויביך כאוננו
טרוע כאנורה בסף כהוך כר רק
ואמר אי מעוכם ותקותכם
מי ככל האלהים אשר יצילכם
אלהי אברהם הוסף שניה ירך
שלה גואלנו למען הסירך
כאשר כמצרים עשית זאת
חושה לעכריך שומרי הורה
כונן כבודך כפי כל נכרא
ותגלה כמלכותך עני ירך
נורך יציץ יאמן לעולמים
תרכה אותות ומופתים

היאך תסוכר די ברוך בוכרך
יהי רמוש עמים ומסכנא
עד אן מארסתך בעיגונא
גליא מתרכא בר לקסטרך
ולמא באדנן קל מעיק ערך
קריא כאסתרא בלגינא
אן תקפכון יאמר ורוחצנכו
מאן הוא אלהא די ישוכנכו
מריה דאברהם תני תני
שדר פרוקנא בריל חסדך
היה די במצרים עבדתא דך
זור זור לעכרך נטרי אורין
כוין לאיקרך בפום ברין
וגלי במלכותך תקוף אירך
תאנך תקום תחסן לעלמא
תסגי באתיא ותמתיא :

תפלה לליל שבועות

רבנו של עולם הנה אנחנו באים בבשת פנים יראים
וחרדים ואם חס ושלוש נתחייבנו כרת בבית
דינך הצדק על חטאתינו ועונותינו ופשעינו המרבים
יהי רצון מלפניך שיהא חשוב צערנו שנצטערנו בלילה
הזה ונדרנו שנה מעינינו להשגיח עלינו בעין חמלתך
ההיא עינא פקחא דלא נאים ותיר תדיר שנא
הנה לא ינום ורא יישן שומר ישראל ותקדע רוח
גזר דיננו ורחמנו ותברכנו מאוצר הכסף העומד
לימין העליון ותתן לעבדך חיים ארוכים לעסוק
כתורתך יומם ולילה ויהיה הצער שיש לנו בעינינו
תקון

תקון לפנים הראות שפגמנו בעיינין עלאין ואשר הרע
בעיניך עשינו ויתוקן הפגם ההוא בכל המקומות
שפגמנו מארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה
ותצילנו מעונש חבוט הקבר מהמלאך המשבר את
עיני האדם אחר פטירתו בקבר ונפטר מאותו הצער
ותשפיע עלינו משפע הטוב מפתר עליין להצילנו
מכרת דיומי וכרת דשני ולמען שמך הגדול והנורא
(ארד) כשהוא כולל במקורו (אאהלידה) שתבטל
מעלינו כל גזירות קשות ורעות ויהיה למוד זה נחת
רוח לפני כסא כבודך ותתן בנו כח לעמוד על
המשמר וללמוד תמיד לפניך ולהגות באמרי תורתך
ולהיות מן העובדים לפניך בלב שלם ובנפש הפצה
לומדים תורתך לשמה ולברור כל ניצוצות הקדושות
שנתפורו בין הקלפות על ידינו ולהחזירם אל תקדושה
ליחדא שכינתא בבעלה ולאקמא יתה מעפרא ולתת
נחת רוח ליוצרנו לדבק נפשנו ורוחנו ונשמתנו
לעבדו וליראה אותו בלבב שלם ויהי נועם יהוה
אלהינו עלינו ומעשה דינו כוננה עלינו ומעשה דינו
כוננהו יהוה לעולם אמן ואמן :

ידיד נפש אב הרחמן * משוך עבדך אל רצונך
ירוץ עבדך כמו איל * ישתחוה מול הדרך
פי יערב לו ידירותך * מנופת צוף וכל טעם
הדור נאה זיו העולם * נפשי חולת אהבתך
אנא אל נא רפא נא לה * בהראות לה נועם זיוך
אז תחזק ותתרפא * והיתה לך שפחת עולם
ותיק יהמו רחמך * וחוסה נא על עם אהיבך
כי זה כמה נכסוף נכסף * לראות בתפארת עך
אנא

אנא אלי חמדת רבי חוסה נא ואל תתעלם :
הגלה נא ופרוש חביב עלי את סבת שומך :
תאיר ארץ מכבודך נגילה ונשמחה בך :
מהר אהוב כי בא מועד וחננו כימי עולם :
יהוה חננו לה קוינו היה זרעם לבקרים אף ישועתנו :
בעת צרה קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך :
זרה כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך :
זרח יהוה וכבודו עליך יראה :

רבון העולמים ואדוני האדונים אב הרחמים והסליחות
מורים אנחנו לפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו
בקיררה ובהשתחיה שקרבתנו לתורתך ולעבודתך
עבודת הקדש ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקרושה
מה אנו מה חיינו אשר עשית עמנו חסד גדול בזה
על פן אנחנו מפירים תחנונינו לפניך שתמחול ותסלח
לכל הפאתינו ועונותינו ואל יהיו עונותינו מכדילים
בינינו לביניך ובכן יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו שתכונן לבבנו ליראתך ואהבתך ותקשיב אזניך
לדברינו אלה ותפתח לבבנו הערל בסודות תורתך
ויהיה למודינו זה נחת רוח לפני כסא כבודך כרית
גיחות ותאציל עלינו אור מקור נשמתינו בכל בחינתנו
ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקרושים אשר על ידם גלות
דברך אלה בעולם וזכותם וזכות אבותם וזכות תורתם
ותמימותם וקדושתם יעמוד לנו לכל נכשל בדברים
אלו ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים במאמר
נעים וזמירות ישראל גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך
יהיו לרצון אמרי פי וחניון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :
בי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה :

רבון

רבון עלמין דאנת הוא מגלה עמיקתא ומסתרתא וגלי
רזיא יהא רעוא מן קדמך לאסברא מלין בפומאי
לקיימא כי מקרא שכתוב ואנכי אהיה עם פיך והורתך
את אשר תדבר ורא ניעול בכסופא קדמך ואזכה
למשמע רזין עלאין דאורייתא מפומא דרישא דמתיבתא
עלאה אמן וכן יהי רצון אמן סלה :

האדרא רבא קדישא

תניא אר"ש לחכמינו עד הימח נתיב בקיומא דחד סמכא
כתיב עת לעשות ליו' הפרו חורק-יועני ועירין ומארי
דחוכ' דחוק כחז' קרי כל יומא ומחלרי חקלא ועירין אינון. והיכא
כסולו (כ"א כסורו) כרמא. לא השנחן ולא ידעין לאן אתר חולין כמה
דיאות-אחכנשו חכרו' לכי אדר' מלובסין שריון סויפו ורומחו כדריכון
אזדרוון בחקוניוכין כעישא-בחכמהא-כסוכלהנו-כרעא. בחיוו-כידין
כרגליו (כ"א כחילא דידין ורגליו) חמלכו עליכון למאן (ס"א למלכא)
דכרסותיה חיו ומוקא-למגור מלין דקדושי עליונין לייטי
להו-ותדאן למשמע להו ולמכרע להו. ותיב ר"ש וככה ואמר ווי חי
גלינא ווי חי לא גלינא-חכרייה דהו חמן אשתיקו-קס ר' אבא וא"ל חי
ניסא קמיה דמר לגלאס הא כתי' סור וי' ליריחיו והא חכרייה חלן
דחלן דקב"ס אינון וכבר עאלו באדר' רבי משככ' מנהון עאלו מנהון
נפקו חאנא אחמנו חכרו' קמיה דר"ש ואשתכחו ר' אלעזר כדרי-
ור' אבא ור' יהודה ור' יוסי בר יעקב ור' יוחנן ור' חזקיה בר רב. ור'
סוויא-ור' יוסי ור' יוסא. ירין יהכו לר"ש ואלכען זקפו לעילא ועאלו
כחלק' כוני חולני וותכו-קס ר"ש ויללי ללותיה יתיב כנוויהו ואמ' כל
חד ישוי ידווי בתקופי. סו וירייהו ונסיב לון פתח ואמר חרור האיש
אשר יעשה פסל ומסכ' מעשה ידו חרש ושס כסחר וענו כלס ואמרו
חמן-פתח ר"ש ואמר עת לעשות ליו' אמאי עת לעשות ליו' משום
דפרו תורחך. מאי הפרו תורחך חררה דלעיל' דאיסו מתכטלה חי
לא יתעביד בחקוניו (ס"א שמא) דא. ולעסוק יומין חממר. כתיב
אשריך ישראל מי כמוך-וכתיב מי כמוך כהלים וי'. קרא לר' אלעזר
כדריס חוקים קמיה ולרכי אבא. מסטר' אחרא ואמר חנן כלל' דכולא
עד השתא אסתקנו קיימין. אשתיקו שמעו קלא והרככותן דא לרא
נקסן

קאָן-מ'ז קלא-קלא רכנופיייה עלאה דמתכנפיי . קרוי ר"ש וואמרוי
שמעתי שמעך יוראני (אמר) הסם יהות הוה למקווי דחיל . אָן
בכביכות' תלוי' מלק' דכתיב וואהבת את יי' אלהיך . וכתיב' מאהבת
יי' אהבס וכתיב אהבתי אהבס וגו' ר"ש פתח וואמר הולך רכיל מגלה
סוד ונאמן רוח מכסה דברי-הולך רכיל האני קרא קשיא(וכוון ד'תמ'
רכיל אמאי הולך). איש רכיל מכעי ליה למומר מאן הולך . אלה מאן
דלא אהיטב ברוחיה ולא הוי מהימנ' ההוא מלה דשמע אויל בגוויה
כחוזר' כמיה עד דרמי לה לכר-מאי טעמא . משום דלית רוחיה רוסא
דקיומא אבל מאן דרוחיה רוסא דקוומ' כיה כחוב ונאמן רוח מכס'
דבר . ונאמן רוח קיומא דרוחא (כמו ותקעו יחד במקום נאמן)
ברוחא(כ"א ברזא) תלוייה מלתא . וכתיב אל תהן את פיך לחטויה את
בשרך . ולית עלמא מהקוימ' אלה ברזא . וכי אי כמלי עלמ' אטריך
רוח כמלין רזין דרזוייה דעתיק וזמין דלא אתמסרהן אפילו למלאכין
עלאין עאכ"ו-אר"ש לשמייא לא אימא דויקוון(ס"א דויקוון)לארעה
לא אימא דתשמע-דהא אָן קיומי עלמין . תנא רזי דרזין כר פתח
ר"ש ברזי דרזין אודענע אחרא וחברין אהתללו גלי ברזא ופתח
ואמר . כתיב :

ואלה

המלכים אשר מלכו בארץ ארם לפני מלך מלך וגו' .
זכאין אהון דרוקיייה ד'תגלי לכוון רזי דרזין ד'אורוי' דלא
אהגליין לקדישי עליונין מאן ישגא בהאי ומאן זכה בהאי דהוא
סהרוקא על מהומנוחא (ד'מהומנוחא) (ד'סוד' למאן וסכפין עלמין ומלכ' סוד'
אורחא דסודין ב'ס דרוקיייה לעלמא דאָן . סוד' דכתיב וארם דרוקיייה כאור ענה הולך ואור
עד כיון סוד' . מן סוד' אורחא מתפרשן לפת מאס ומלפני אורחא דפניו כושר אָן דכתיב
כל ארסו וי' סוד' ואמת לטורי כושרו וי' . דבלא . ללותא ברעויה ויהא דלא
והחשב לחובא לנלאה ד'אומה וימרזן סברוייה דהאי קרא קשייה הוה
דהא לא הוה ליה למכתב הכי דהא תזינן כמה מלכיס הוה עד דלא
ויקוון בני ישראל ועד לא יהי מלכא לכני ישראל ומהא אתקווי הכא וכדא
אתערו סברוייה . אלא רזא דרזין הוה דלא יכלין בני נשא למנדע
ולאשהמודע ולמרחס ברעתייהו כהאי :

תאנא

עתיקא דעתיקון טמור' דטמורין עד דלא זמין תקונוי
(ד'מלכא)ועטורי עטורין-שירוקא וסיומ' לא הוה וכוה
מגליקומשעו כיה ופריס קמיה חד פרסא וכה גליק ושוער מלכין
ותקונוי לא אתקוימו הה"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ ארם
לפני מלך מלך לכני ישראל קדמאס . לפני ישראל קדמאס ובלבו
דגליפו

דגליפו יא אָקייט כשמכין אהקרון . ולא אתקוימו עד דאָנא להו
ואָנע להו . ולבחר זמנא הוה אהחלק (כ"א הוה מסחכל) כההוא
פרסא ואהקרון בתקונוי . ותאנא כר סליק ברעויה למכרי אוריהא
טמורא קרו אלפי סנין ואפקה מיד אמרה קמיה מאן דכעי לאתקנ'
ולמעבר יתקן בקדמית' היקונוי אָנא בלגניעות' דספרא עתיקא
דעתיקין סתר' דסתרין טמור דטמורין אהקרון ואזרמן (פי' כלומר'
אשכח ולא אשכח . לא אשכח ממס אכל אהקרון . ולית דידע ליה
משום דהוא עתיק דעתיקין) (אכל כמקייטו ידע) כחד סכא דסכין עתיק
מעתיקין עמיר מעמורין . וכתיקונוי ידע ולא ידע מארי דחור כסו
(ס"א כסומק) וחיוו בוסיטא (ס"א בוסיטא ד'הנפוי) (כ"א באנפוי) .
יחיב על כורסייה דסכין לאכפוייה לון . ארבע מאה אלפי עלמין
אהפסע חוור' דגולגלת' דרזיו . ומנכירו דהאי חוור' דרזי דרוקיי'
לעלמא דהאי ד' מאה עלמין הה"ד ארבע מאות שקל כסף עובר
לסוחר .

בגולגלתא

יחזין (ככל יומא) תליסר (ס"א חזיסר) אלפי
רבוה עלמין דנטלין עלוי רגלין וסמכין עלוי
ומהאי גולגלתא נטויק טלא לההוא דלבר ומלוייה לריסיה ככל יומא
דכתיב שראשי נמלא טל ומההוא טלא דאנער מריסיה ההוא דהיהו
לכריחערון מקוייה לעלמ' ד'החוי(רביכ' שראשי נמלא טל מלאהי טל
לא כתיב אלה נמלא) ד'כתי' כו טל אורות טלך-אורות . נהור' ד'חוריהא
ד'עתיק' . ומההוא טלא מתקוימין קדישי עליונין והוא מנה דטחנין
לדרוקיייה לעלמא ד'התי . ונטויק הסוא טלא לחקלא ד'תפוחין קדישין
הה"ד ותעל שככת הטל והנה על פני המדבר דק מקוספס . וחיוו
דההוא טלא חויר-כהאי גוונא ד'הנא ד'כדולח' ד'החזייה כל גוונין
בגווס-הה"ד ועינו כעין הכדולח-האי גולגלתא חוררה ליה אנהור
לחליסר עיבר גלופין כסחרנוי . לארבע עיבר כסטר' חד ולארבע
עיבר כסטר' דא כסטר' ד'הנפוי ולארבע עיבר כסטר' דא לסטר' ד
ד'חורה וחד לעילא דגולגלתא (ס"א סטר' ד'עלמא) ומהאי אהפסע
אורכ' ד'הנפוי לחלק מאה ושבעין רבוה עלמין . וההוא אהקרי אָך
אָפוס (פי' אורכא ד'הנפי) והאי עתיקא דעתיקין אהקרי אָריבא
ד'הנפין . וההוא דלבר אהקרו זעיר אנפין לקכליה דעתיק' סכא קדש
קדשין דקדשיו' וזעיר אנפין כר אהחכל להאי כלא (ס"א טל) ד'התא
אהקרון ואנפוי מתפסעין ואריכוין כההוא זמנא אכל לא כל שעתא
כמה דעתיק' ומהאי גולגלתא פסיק חד עיבר חוור לגולגלת' ד'זעיר
אנפין

אנפין לתקנ' רישיה ומתאי לשאר גולגלתין דלחמא דלית לון חוסככה.
וכל גולגלת' יהבין אגר חיוורתא (ס"א אורחותא) לעתיק יומין. כד
עאלין בחוסככה חתות שרכיעא. ולקביל דא בקע לגולגלת לתתא כד
עאלין בחוסככה.

בחללא

דגולגלתא קרומא דאורייתא דחכמת' עלאה סתימאה
דלא פסק והאי לא שכיח ולא התפתח. והאי קרומא
אחפיו' על מוסא דאיהו חכמת' סתימאה ובגניי כד אחכסי (ס"א
ובגניו דאחכסייה) האי חכמתא כהוא קרומא דלא התפתח (ס"א
כנ"ד אקרי חכמתא סתימאה) והאי מוסא דאיהו האי חכמתא
סתימאה. שקוט ואשחכיד באתריה כחמר טכ על דורדייה והיינו
דאמרי סכא דעתי סתים ומוסיה סתים ושכיד. והאי קרומ' התפתח
מזעיר אפי' ובגניי כד מוסיה התפשט ונפיק לתתין ותדון שכלין
הה"ד ונהר יולא מעדן. מ"ט משום דקרומא התפתח דלא מחפיו' על
מוסא (ועכ"פ קרומא פסוק לתתא) והיינו דתנינן כרישומי אחווןת"ו
דאיס רישומא לעתיק יומין דליח דכוותיה (דכיה חליי' חמיס דעות
שליס מכל סטרוי וסתיס ושכיד ושקוט כחמר טכ על דורדייה).

תאנא

כגולגלתא דרישא חליין חלק אלפין רכוא ושכעת חלפין
ותמש מאה קוטי דשערי חוור ונקי כהאי עמר' כד איהו
נקי דלא אסתכך דא כדא. ללא לאחזאה ערכוביא בתקוניו. אלא כלא
על בוריייה. דלא נפיק נימא מנימ' ושערא משערא. וכל קולא וקולא
איהו כיה ארכע מאה ועשר נימי דשערי בחוסכך קד"ס. וכל נימא
ונימא להוט כארכע מאה ועשר עלמין. וכל עלמ' ועלמ' סתו' וגניו
וליה דודע לון בר איהו. ולהיט לשכע (ס"א לארכע) מאה ועשרין
עיבר ובכל נימא ונימא איהו מכוע' דנפיק ממוח' סתימאה (דכחך
כוחלא) ונהיר וגניר כהוא נימא לנימין דזעיר אנפין. ומתאי מתתין
(ס"א מתין) מוסיה וכדין נגיד הוא מוח' לתתין ותדון שכלין. וכל
קולא וקולא מתלהטין ותליין. מתתקנן בתקונה יאה בתקונה שפירא.
מחפיון על גולגלת' מתתקני קוטי דנימין מהאי סטר' ומתאי סטרא
על גולגלתא. והאכא כל נימא ונימא אקרי (ס"א איהו) משיכ' דמכוע'
(ס"א ממכועין) (ס"א ואינון מכועין) סתימין דנפקין ממוסא
סתימאה. ותאכא משערוי דבר נש אשתמורע מהי הוא אי ריכא אי
דחמי. מכר עכרין עלוי ארכעין שנין. והפילו כד איהו עולם כשעריה
בתקוני' (ס"א כדיוקניה) (ס"א כדיוקניה) ובגניו עינוי. קוטי דשערי
חליין בתקוניו נקיי' כעמר נקא עד כתפיו. עד כתפיו ס"ד. אלא עד

דשי דכתפיו. דלא אחזוי קודלא משום דכתי' כי פנו אלי עורף ולא
פניס. ושערא סליק אכתרוי דאורנין דלא לחפיוא עלוי דכתי' להיות
אזניך פתוחות. שערא דנפיק מכתר אורניו כוליה כשקולא. לא נפיק
דא מן דא תקונא שליס. תקונא יאה. תקונא שפירא. תאיב למחמי.
תיאוכת' ומדווחא דרזיקויא דאינון בזעיר אפי' למחמי ולא התדבקא
בתקוניו. דעתיק' סתימאה דכלא. יג נימין דשערין קיימי מהאי
סטרא ומתאי סטרא דגולגלתא לקביל אנפיו ובאינון שריין שערי
לאחפניה. לית שמאלא כהאי עתיק' סתימאה כלא ימינא. התקוי ולא
אחפיו. סתיס ולא סתיס. והאי בתקוניו כ"ש ביה. ועל האי תאיבו כני
ישראל לזרעא כלכהון דכתי' היס וי' כקרבנו אס אינון זעיר אנפין
דחקרי וי' אינון אריך אנפין דאקרו חלין. תמתי אשתענשו. משו' דלא עכרו
בכתיבותא אלא כנסינא דכתיב ועל נסותס את יי' היס ה' בקרבנו
אס אין.

בפלוגתא

דשערי איויל חר ארשא דנהיר למתין ושבעין
עלמין. ומניה נהיר ארשא דז' דנהירין כיה דריקוי'
לעלמא דאתי הה"ד ואורח דריקיס כאור נגה הולך ואור עד ככון
היום ומן ההוא ארשא אפרשא לשיט מאה ותלוסר אורחין דאורוי'
דפליג בזעיר אפי' דכתיב כיה כל ארשות יי' חסד ואמת וגו'.

מצחא

דגולגלתא רעוא דרעוין רעווחא דזעיר אפי' לקבלי
הוא רעווחא דכתיב (נ"א מתא דגולגלתא רזין אקרי
דקא רעוא דרעוין אהנלי כהוא מתא' לקבל דא לתתא. כתיב והיה
על מצחו קמיר לרזון וגו'. והוא מתא דאקרי רזון. הוא גלוי' דכל
דישא וגולגלתא. דמתכסייה כארכע מאה ועשרין (נ"א ועשר) עלמין
וכד אהנליה אהקבלא לוחתון דישראל. אימתי אהנלייה. שתיק ר"ש.
שאל חנינות אימתי. ה"ד שמעון לר' אלעזר כיה אימתי אהנלייה.
א"ל כשעתא דלוחתא דמנחה דשבת'. א"ל מ"ט. א"ל משו' דהוא
שעתא ביימי דתול תלוייה דינא לתתא בזעיר אפי' ובשבת' אהנלייה
מתא דאקרי רזון. כהוא שעתא אשחכין רונא ואשחכא רעוא
ומתקבלא לוחתא הה"ד. ואני חפתי לך יי' עת רזון. ועת רזון
מעתיק יומין לגלאה מתא. ובגנין כד אשתקן האי קרא למימריה
כלוחתא דמנחה כשכתא אר"ש לר' אלעזר כיה בריה בריך כרי לעתיק
יומין רעוא דמתא ששכתא דמטריך ליה. ת"ס כשאר (ס"א
כשעתא) דלוחתא בר אהנלי מתא אשתכח חופא הה"ד (ס"א ת"ת
כשאר דלתת' כד אהנלי מתא דינא אשתער ואשתכח ואשתכח דמתא

לאשנאותא לקויכו עלמא לאינון דלה מתקספי כעוכדויהו כר"א (ומנחם השם זונה הים לך מאנת הכלם . והכא כד התנלי מלחא תיחובתא (ס"א חכיבותא) ורעוא שלים אשתכח וכל רונזון אשתככו ומתכפיוןקמיה-מהאי מנחא (ס"א דלתתא) נהרין ארבע מאה כתי דינין כד אהנלייה האי עת רגון כלהו משתכתי קמיה הה"ד דינא יתיב (כלומר יתיב כהקרום ודינא לא אשתכיר) ותאנא שערך לא קאים כהאי אתר מזום דמתנלייה ולא אשתכויא אהנלייה דיסתכלון מחרי דינ'וישככפוןולא אשתכדו-האכ'האי מנחא אשתפשט במאתן ושבעין אלפיין כהרין דכולינין(ס"א דנהרין) מעדן עלאה . דתניא הית עדן דנהיר לעדן-עדן עלאה לא אהנלייה והוא סתים כסתים' ולא מתפרשא לארסון כדארמון . והאי עדן דלתתא מתפרש כשכילוי לתלתיןארסון(עיכוי) שכילין-ואע"ג דמתפרש האי עדן כשכילוי לית דידע ליה בר האי ועיר אפיין-ועדן לעילא לית דידע ליה ולא שכילוי בר הסוף אריךאנפיין-הה"ד אלהים הכין דדכהוהו ורע'הת מקומס אלהים הכין דרכה דא עדן דלתתא גירע ועיר אפיין . והוא ידע את מקומה דא עדן דלעילא דידע עתיק יומין סתימאה דכלא .

עיני

דריש' חורא משתנין משאר עיינין לית כקות'על עינא: ולית נבינין על עינא . מ"ט דכתיב הנה לא יטס ולא יושן שומר ישראל-ישראל דלעילא . וכתיב אשר עיניך פקוחות-ותאנא כל מה דאתי ברחמי לית כסותא על עינא ולית נבינין על עינא . כ"ט רישא חורא דלא בעי נדוי (ס"א נטירו) אמר רבי שמעון לר' אבה למאי הוא רמיזא . א"ל לנוני ומא-דלית בשות'על עינא ולית נבינין על עינא-ולא ניומיוולא בעיון נטורא על עינא כ"ט עתיק'דעתיקי דלאכעיו נטורא . וכ"ט דהיהו משגח לכלא וכלא מתון ביה ולא כאוס הה"ד הנה לא ינוס ולא יושן שומר ישראל-ישראל דלעילא-כתיב הנה עין וי'אל יראו וכתיב עיניו'י' המה משוטטים בכל הארץ-לא קשיא הה כזעיר אפינהא באריך אנפיין-ועכ"ד תרי עיינין אינון-ואתחוררו (ס"א ואתחוררו) לתד-עינא דהיהו חור כנוחור וחור דכליל כל חור- קדמאה נהיר וסליק ונחית לאשתכלא(ס"א לאשתכלא)

חורא

דזריר בצרורא-תאנא בטש האי חורא וארליק'ג' כוליני דאקרונווד וקדר ותדוה ולהטין כדרותא בשלימותא- חנינא נהיר וסליק ונחית ובטש ואפיק(ס"א וארליק) ג' כולינין אחרנין דאקרון נלמ' ומקר ותפארת ולהטין בשלימותא כדרותא .

חורא

תליחא להיט ונהיר ונחית וסליק ונפיק מסתימותא דמוסא ובטש ככולינא אמלעיוחא שביעה . ואפיק ארסא למוסא התאה (כ"א ואפיק אורחא ללכא תתאה .) ומתלהטין כלהו כולינין דלתתא אמ"ר"ט ואוס הוא ועתיק יומין יפקח עינא דא עלך כשעת'דחטטריך ליה חאנא חור כנו חור וחור דכליל כל חור .

חורא

קדמאה נהיר וסליק ונחית לתלת כוליני דלסטר שמאלא ולהטין ואסחן כהאי חור'כמאן דאסחינופיה כבוסמין טכין וכריחין על מה דהו עלוי כקדמיתא .

חורא

חנינא נחית וסליק ונהיר לתלת כוליני דלסטר ימינא ולהטין ואסחין כהאי חורא כמאן דאסחי כבוסמין טכין וכריחין על מה דהו עלוי כקדמיתא .

חורא

תליחא נהיר וסליק ונחית ונפיק נהירו דחור' דלנו לנומן מוחא ובטש כשערא חוכמא כד אנט' . וכרישא וכמוסא דריש' . ונהיר להלכא כחרין דאשתארו כמה דאצטריך לנלחא חנינא קמי עתיק סתימא דכלא-ותאנא לא סתים האי עינא-ואינון חרין ומחורין (ס"א ואתחורין) לתד-כלא הוא ימינא-לא הוא (ס"א לית כיה) שמאלא . לא נאים ולא ארמיק ולא בעי נטירות' לית מאן דאנין עליה . הוא חנין על כלא והוא אשגח על כלא . ומאשנאותא דהאי עינא מחזן כלהו . תאנא אי עינא דא אסתים דנעא חר'א לא יכלין לקיימא כלהו . בג"כ אקרי עינא פקוחא . עינא עלאה . עינא קדישא . עינא דאשנאותא עינא דלא ארמיק ולא נאים . עינא דהוא נהירא דכלא . עינא דהוא קיימא דכלא . ועל האי כתיב טוב עין הוא יבורך-אל תקרי יבורך אלא יברך . דהאי אקרי טוב עין ומניס מכרך לכלא-ותאנא לית נהירו לעינא תתאה לאשתחאה מארמימות' מאחכמותא בר כד חזי(ס"א אהחזי)(ס"א אהסחי) מהאי נהיר' חור' דעינא עלאה דאקרי טוב עין . ולית דידע כד נהיר עינא עלאה דא קדישא ואסחי לעינא תתאה דא בר איהו וזמינון דיקוי'זכאו עליונין למתמי דא ברוס'דחכמת' הה"ד כי עין בעין יראו-אימתי בשוכ וי' טון וכתיב אשר עין בעין נראה אהה וי' . ואלמלא עינא טבא עלאה דאשגח ואסחי לעינא תתאה לא וכל עלמא למיקס דנעא חר'א .

חורא

כלניעות' דספרא . אכנתותא דעינא תתאה . כד אשגח נהירו עלאה כיה ועייל סהוה נהירו דעלאה כתתאה דמניה נהיר כלא-הה"ד אשר עין בעין נראה אהה וי' . כתיב הנה עין וי' אל יראו-וכתי' עיני וי' קמם משוטטי' בכל הארץ . זכו עיניו'י' אל

תאנא

נהירו עלאה כיה ועייל סהוה נהירו דעלאה כתתאה דמניה נהיר כלא-הה"ד אשר עין בעין נראה אהה וי' . כתיב הנה עין וי' אל יראו-וכתי' עיני וי' קמם משוטטי' בכל הארץ . זכו עיניו'י' אל

יראיו עינא דלעילא. לא זכו עיניו והמה משוטטות עינא דלתתא. דחניא מפני מה זכה ווסף דלא שלט' ביה עינא כיוסא מפני שזכה לאשתנא עינא טבא עלאה הה"ד בן פורת ווסף בן פורת עליו עין אמתי הוא בן פורת עליו עין כל' על סבת עין דאשתנא ביה וכתוב טוב עין הוא יבורך מ"ט כי נתן מלחמו לדל מ"ע אקרו חר' ת"ח בעיניו דתתא אית עינא וינא ואית עינא דשמאלא. ואינין חרי כחרי גווייאל כל הכא לית עינא שמאלא. וקרווייהו בדרגא חר' סלקי וכלא ימינא. וכנינו כך עינא חר ולא חרין. ותאנא עינא דה דהוא עינא דאשנא פיקא תדיר. תיובתא תדיר. ותדירן (ס"א ותואן) תדיר. דלא הוי הכי לתתא. דכלילן כסומא' וכאובמא ובחורא כנ' גווייאל הוי תדיר פיקא. דליח גבהא קוטר' (ס"א כליה נכיני סודרא) (ס"א דליה עיניה בנכיני דמכסאן) על עינא. וע"ד כתיב עורה למה תישן וי'. פקח וי' עיניך. כד אהפקח. אית למאן דאפקח לעב. ולמאן דלא אהפקח לעב. ווי למאן דאפקח ועינא אהערב כסומא' וסומא' אהתשו לקבליה ומכסא' עינא מאן שהויב מניח אכל עתיק וימין טבא דעינא. חוור כנו חוור וחור דכליל כל חוריה. וזכא סולקא למאן דישנא עלויה חר חוור מנייהו. וע"ד ודאו כתיב טוב עין הוא יבורך. וכתיב כתיב עקב לבו וכלכה באור זי' תהנה' (עכ"ד) שמים דעתיקא סתם מכלא ולא מתפרש באורית' בר מן חר חר דחומי ועיר אפי' לאברהם דכתיב כי נשבעתי לאם זי' נאם דזעיר אפי' וכתיב כך יברך ישראל. ישראל דלעילא. וכתיב ישראל אשר כך אהפך לישראל קאמר דהי' ותנין עתיק וימין אמרו והאי והאי שפיר. תניא כתיב חזה הוית עד די ברסון רמיו ועתיק זימין יתיב. כרסון רמיו. מאן הוא. אמר לר' יהודה קוס כקיומך ואתקין כרסויה דה"ר יהודה כתיב כורסויה שכיבין די נור ועתיק זימין יתיב על האי כרסויה. מ"ט דתני' אי עתיק יומין לא יתיב על האי כרסויה לא יוכל לאתקויה' עלמ' מקמי הקוא כורסויה. כד יתיב עתיק וימין עלויה לכפיויה (ס"א אחכפיה) להווא כורסויה. ומאן דכתיב שלט בעירך' דנטיל מהאי כרסויה' ותיב על כורסויה' אהר' כורסויה' קדמא רמיו. דלא שלט' אלא איהוד דכתיב ביה עתיק וימין. אמר ר' שמעון לר' יהודה יתתן ארתך וייתן כך מעתיק וימין. ות' כתיב חני' ה' ראשון ות' אחרונים חני הוא. בלא הוא והוא סתים מכל סטרויה. (כהאו) חוטמא. תאנא כחוטמא' אשתמורע פרופא. ות' ס' מה בין עתיק' לזעיר אפי' דה' מהריוס דחוטמא' מת' נוקבא

חייך ומת' נוקבא חייך דחייך האי חוטמא. הוא פרדסק' דביה נסיב רוחא דחיי לזעיר אפי' וקרינן ליה סליחה. והוא נחת רוח אהבסמות' דרוחא דרוחא דנפיק (מהבא) מאינון נוקבי חר רוחא נפיק לזעיר אפי' לאשתרא' (ס"א חייך מכל סטרויה חירו מכל סטרויה חייך) ליה בגנא דערן. וחד רוחא דביה זמין לאשתרא' לזמנ' לכריה דרור למנדע סכמתא. ומהווא נוקבא אהער ונפיק רוחא ממוחא סתימאה וימין לאשראה על מלכא משיח' דכתי' ונחה עליו רוחי' רוח חכמה וכינה רוח עלה ונכורה רוח דעת ויראת וי'. הא הכא ד' רוחין. והא רוחא סדא דמרדן. אמתי תל. קוס ר' יוסיב קיומך. קס ר' יוסי ואמר. כיומיו דמלכא משיחא לא יומרון חד לחד אליף לי סכמתא דכתיב ולא ילמדו עוד איש את רעהו וגו' כי כלם ירעו ואתו למקטל' ועד גדולם. ובהווא זמנא יתער עתיק וימין רוחא דנפיק ממוחא סתימאה דכלא. וכד יסוף דא. כל רוחין דלתתא יתערין עמיה ומאן חונן. חונן (חרין) כחרין קדישין דזעיר אפי' וחינון סתא רוחין אחרנין דיהכי (ס"א דהכי) חינון (ס"א חינון) סתא רוחין ג' רוחין חינון דכלילן חלת אחרנין) דכתיב רוח חכמה וכינה רוח עלה ונכורה רוח דעת ויראת ה'. דתנין כתיב וישב שלמה על כסא וי' וכתיב ו' מעלוא לכסא. ומלכא משיחא זמין למחבב כשבעה. סתא חינון ורוחא דעתיק וימין דליוהיה הא שבעה כמה דאתת'. (י' וי' חינון דכלילן חייך). ה"ל ר' ש' רוחך ינות לעלמא דאתי. ח"כ כתיב בה אמר וי' מארבע רוחות באוי הרוח וגו'. וכי ארבע רוחות עלמא מאי עבדי הכא. הלא ארבע רוחות יתערין. חלת חינון. ורוחא דעתיקא סתימא ארבע והכי הו'. דכד יסוף דא נפקין עמיה תלתא דכלילן כנו חלתא אחרנין. וימין קב"ה לאפקא חר רוחא דכליל מכלהו. דכתיב מארבע רוחות באוי קרות. ארבע רוחות באוי לא כתיב כאן אלא מארבע רוחות באוי. וכיומיו דמלכא משיחא לא יטרכון למילף חר לחד דהא רוחא דלהון דכליל מכל רוחין יודיע כלא חכמה וכינה עלה ונכורה (רוח) דעת ויראת וי'. משום רוחא דכלילא מכל רוחי. כנ' ככתיב מארבע רוחות דחינון ארבע דכלילן כשבעה דרנין עלאין דארמין. והאנא דכלהו כלילן כהאי רוחא דעתיקא דעתיקין דנפיק ממוחא סתימאה לנוקבא דחוטמא' וה"ח מה בין חוטמא' לחוטמא'. חוטמא' דעתיק וימין חייך מכל סטרויה. חוטמא' דזעיר אפי' כתיב עלה עשן כהפואם מפיו האכל וגו'. עלה עשן כהפואם עשן ליק נור כד סליק חננא לבתר גמליס בערו ממנו. מהו ממנו מאוחו עשן

מההוא חוטמה מההוא אשא. קאנה כד הוה רב המנונה סבה כעו
ללאה ללותיה אמר לבעל החוטם אני מהפלל לבעל החוטם אני
מתחנן והוינו דבחי' ותהלתי אחטם לך הוי קרא לעתיק וימין אמרו
האיך אורכה דחוטמה הלה מאה וע"ה עלמין אחמליין מן ההוא
חוטמ' וכלהו מתדבקין בזעיר אפיין. האי חושבנא דתקונ' דחוטמ'
הוא וכל תקוני דעתיק וימין. אחחזון ולא אחחזון. אחחזון למארי
מדין ולא אחחזון לבלא.

פתח ר"ש ואמר ווי מאן ראשיט ידוי כדוקנ' יקיר' עלאה דסבה
קדישא עמירא סתימא דכלא. (נ"ה טמיר וסחיס מכלא)
דיקנא דההוא חושבנא. ריקנ' דסחיס ויקיר מכל תקוני. דיקנא
דלא ורעין עילאין ותחזין. דיקנא דהוא חושבנא מכל חושבנין.
דיקנא דלא הוה בר נש נביאה וקדישא דיקרב למחמליה. דיקנא
דהוא חלייא כסערוו עד טבורא דלכא. חורא בתלנא יקירא דיקורין
טמירא דטמירין מהימנוחא דמהימנוחא דכלא. קאנה כלניעווא
דספרא דהאי דיקנא מהימנוחא דכלא נפיק מאורנו ונחית סותרני'
דפומא קדישא ונחית וסליק וחפי בתקריבא (סני) דכוסמא טבא.
חורא דיקירא (ס"ה דריקניה) ונחית (ס"ה חורא יקיר' דדיקניה
נחית) כסקולא וחפי עד טבורא. הוא דיקנ' יקיר' מהימנ' שלימא
דנדרין ביה ו"ג נכיעין מכוועין דמשח רבות טבא. כחלת עשר
תקונין מתקנא.

תקונא קדמא. מתקין שיערא מלעילא ושאריו מההוא תקונא
דשער רישיה דסליק בתקוני לעילא מאורנו ונחית
מקמי פחא דאורנון כחד חוטא כסקולא טבא עד רישא דפומא.

תקונא תניינא מתקין שיערא מרישא דפומא (וסליק) עד ריש'
אחרא דפומא בתקונא שקיל. **תקונא** חליתא
מאמלעית' דחחזון (ס"ה דהאי) חוטמה מתחזון. הדין נוקבין
נפיק חד אורחא ושערא אחפסק בההוא ארשא ומלי מהאי ניסא
ומהאי ניסא שערא בתקונ' שליס סותרניה דההוא אורחא. **תקונא**
דיעבא מתקין שערא (ונחית) חחזון פומא מרישא חדא

לרישא חדא בתקונא שליס. **תקונא** חמושה חחזון פומא נפיק
ארשא אחרא כסקולא דארשא. דלעיל' ואלין הדין ארשין רשימין
על פומא מכאן ומכאן. **תקונא** שחחא מתקין שער' וסליק
ונפיק מלרע לעיל לרישא. דפומ' וחפי חקריבא דכוסמא
טבא עד רישא דפומ' דלעילא. ונחית שערא לריש' דפחא' דאורחא
חחזון

חחזון דפומא. **תקונא** שביעאה פסיק שיערא ואחחזון תרין
חפוחין בתקריבא. דכוסמא טבא ספירן ויאן למחזי כניעוואן
התקנים עלמא דה' באור פני מלך חייס. **תקונא** חמושה נפיק
חד חוטמ' דשערי סותרני דדיקנא ותליין. כסקולא עד
טבורא. **תקונא** חשיעאה מתערוו מהערכין שערי דיקנא עם
הינין שערי. דחליין כסקולא (דחליין) ולא נפקי דא מן דא.

תקונא עשיראה (מתערכין) נחזין שערי חחזון דיקנא וחפיין
כנרנא חחזון דיקנא. **תקונא** חד סר דלא נפקין נימא
מן נימא ומתשערין כשיעור שליס. **תקונא** חריסר דלא
חליין שערי על פומא ופומא אחפני מכל

סחור סחור ליה. **תקונא** חליסר דחליין שערי כחחזון דיקנא
מכאן ומכאן ביקרא. יאה ביקרא שפירא מחפין עד טבורא
לא אחחזון (ס"ה לאחחזון) מכל חפני חקריבא דכוסמ' בר חיינו
חפוחין שפירין חורין דמפקין חיינ' לעלמא ומחזין חדו לזעיר אשין
כחליסר תקונין חליין ונפקין חליסר מכוועין. משח רבות ונדרין
לכל חיינו דלחחזון. ונחיתין בההוא משחא. ומחזין מההוא משחא
דכחליסר תקונין חליין. כחליסר תקונין חליין אחרשים דיקנא יקירא
סתומא דכלא דעתיק דעתיקין. מארי חפוחין שפירין דאנפוי נהירין
אנפוי דזעיר אנפין וכל חוור (ס"ה חוור) וששן דאשחכחן לחחזון
נהירין ומחלחטין מההוא נהירא דלעילא. תקונין חליסר חליין
אשחכחו דדיקנא. וכשלימות דיקנא כחוקוניו אחריו בר נש נאמן.
דכל דחמו דיקניה חלי ביה מהימנוחא.

תאנא כלניעווא' דספרא חריסר תקונין חליין דחליין כדיקנא
יקירא כשיעאה (מנהון) משחכחי בעלמ' ומתפתחי

כחליסר דרעו דרחמו. ומאן ראשיט ידוי לאומאה כמאן דאומי
כחליסר תקוני דיקנא. האי כארוך אפיין בזעיר אפיין בכמה. אמר
לרכי ילחך קוס בקיומך וסלסל כסלסלא דתקונא דמלכא (ס"ה
כדיקנא) קדישא הוואך יתקונן. קס ר' לחחזון פתח ואמר מי אל כמדך
נושא עון ונו' ישוב ירחמנו ונו' תקן חמא ליעקב ונו'. חחזון חליסר
מכילן אחחזון הכא וכלהו נפקין מחליסר מכוועין דמשח רבות
דחוקוני דיקנא קדישא עתיקא דעתיקין. עמירא דטמירין. חחזון
חוקנא דדיקנא עמיר וסחיס טמיר ולא טמיר. סחיס ולא סחיס.
כתקוניו ידוע ולא ידוע.

תקונא קדמא. הא תנינן דכל שיערא ושערא וכל נימא ונימא
ל

לא מהתבקה לתבחה . ושאריו נימין דריקנא לאתקנא . מתקונא
 דשער רושא סכא הוה לאתקבלא או כל נימין דשער רושא ונימין
 דדוקנ' יקורא עלאה כחד נימא אתכללו . (ס"א בחד מתקל' ארקלו)
 אמאי אלון אריכוין ואלון לא אריכוין . אמאי נימין דריקנ' לא אריכוין
 כולי האי וקשיין ואלון דרישא לא קשיין אלא שעיעין . אלא פל נימין
 שקילן דרישא דריקנא . דרישא אריכוין על כתפין למיגד לרושא (י"ג)
 מרושא) דזעיר אפין מהסוא מסיכא רמוחא למוחא דיליה וכניני כך
 לא הוו קשיין וע"ד אתחזון למסוי רכיבי-תאנה מאי דכתיב חכמות
 טחוז תרנה-ולכסוף כתיב כרחובות חזן קולה-האי קרא לאו רושיה
 סיפיה ולא סיפיה רושיה-אלא חכמות בחזן תרנה כד נגיד ממוחא
 סתימא' דארזך אפין למוחא דזעיר אפין באינוני-נימין-כאלו מחכבראן
 לבר הרין מוחין ואתעביד זר מוחא כגון דליה קיומא למוח' סתתא
 אלא כקיומ' ממוחא עלאה-וכד נגיד מהאי להאי כתיב תחוקולה סד
 וכנין דנגיד ממוחא למוחא באינוני נימין (כאלו מחכבראן לבר הרין
 מוחין ואתעביד סד מוחא באינוני נימין) אינון לא אשחכחו קשיין .
 מ"ט משום דאי אשחכחו קשיין לא נגיד חכמת' למוחא כהון-כניני
 כך לית חכמה' לפקא מבר נש דאיהו קשיי' (ס"א קשיא) ומארו רובו'
 דכתיב דברו חכמים בנחש נשמעים-ומהבא אוליפנא מאן דשערו
 דרישיה קשיטן לאו חכמתא מהויכבא עמיה-וע"ד אינון אריכו למוחי
 הועלתא לכלא . מאי לכלא . למיעל על חוטא דשררה דמתשקין מן
 מוחא . וכנ"ד לא חלי שערא דרישא על שערא דריקנא . דשערא
 דרישא חלי וסליק על אודנין לאחורוי ולא חלי על דיקנא משום דלא
 אצטריך לאתערב' אלון באלון . רכלהו מתפרטן בא-חיוהו . תאנה
 כללו שערי בין דרישא בין דריקנא כללו חורוי כחלב' וסאנ' אינהו
 דריקנא קשישאי כללו-מ"ט . משום דאינון קיפא דתקיפין לאחסין
 (כ"א לאתתא) אינון יג מכילן מעתיק דעתיקין . והני מכילן מקמי
 אודניו שריין והני מכילן סתימן-אינון-רלא יתערבון באחרנין- (ס"א)
 דאתחסינו לתתא והני אינוא מקמי אודניו שריין שערו משום
 דכלתודיייהו אינון ולא אתערבו באחרנין (ואי תימא דליה אחרנין
 כוותיהו-לא . דהניא חלוסר מכילן דרחמי מעתיקא קרישא מי אל
 כמוד חד . נושא עון חרו . ועובר על פשע תלת . לשארית נחלהו
 ארכב . לא החזיק לעד אפו חמש . כי חפץ חסד הוא שית . ישוב
 ירחמו שבעה . יכבוש עינוהינו חמינה . ותשליך כמזליהו כל
 עשהתם תשעה . חזן אמת ליעקב עשרה . חסד לאברהם חד סד .
 אשר

אשר נשבעת לאבותינו תרוסר . מומי קדם תלוסר . לקביל דא אל
 רחום וחנון וגו' ואינון לתתא . ואי תימא משה הוה לא חמר אלון
 עלהין-הלא משה לא אצטריך אלא לאתר דרינ' השתכח ובאתר דרינ'
 השתכח לא כעו הכי למימר . ומשה לא חמר הלא בעודנ' דישאל
 תאבו דרינ' הוה חלייה וכניני כך לא חמר משה אלא באתר דרינא
 השתכח אכל כהאי אתר סדורא דשכחא דעתיק יומין מסרר נביאה-
 והינון חלוסר תקונין דריקנ' עולאה קדיש' טמירא דעמירין תקיפין
 לחבר' ולאכפיו' כל גזרי דיונין . מאן חמו דיקנא עלאה קדישא
 טמיר' דעמירין דלא אכסיף (ס"א אכסיו) מניס . ובג' ככל שערו
 קשיין ותקיפין בתקוניו . ואי תימא הו הכי הו שצרי דלתתא
 הינון חוכמי אמאי לא הוו דא כדא . דהניא כתיב קויתיו תלתליס
 שקורות כעורב . וכתיב ושער רושיה כעמר קא . לא קשיה הו
 כדריקנא עלאה הו כדריקנא חסאה . וע"ד כד תתייבכת חוריה'
 לישראל תתייבכת באש שחורה על גבי אש לבנה . ועקרא דמלה
 משום דהני שערו כנין דממוח' השתכחו להחמשכ' למוח' דלתתא
 והינון לעילה מן דיקנא דיקנא בלחורוי הו' . וכל תקוניו בלחוריהו
 השתכחו . דיקנא בלחורוי . ושערו בלחוריהו .
תקונו קדמאה תקוני' דשאריו גרויס' דשערו דרישא . ותתא כל
 תקוניו דיקנא לא השתכח אלא (משום דכא) ממוח' רויש'
 (ס"א מתקוניו דריש') וסכא לא פרוש הכי דהא לא הו-אלא תקוני' דא
 דכתיב מן ריש' דשערו דריש' סכי אשתכח (חסר באן) ומאחי דיקנ'
 השתמורע כל מה דהו כרישא דאלף עלמין דחתימין (ס"א אלף
 עלמין חתימין) כעזק' דכיויא-עזקא דכליל כל עוקין-אורחא דכל
 שערא דנחיה מקמי אודניו לא הו אריכא . ולא אתרבך דא כדא .
 ולא (ס"א דכלא) נחתין-אלון-שעריין-מכד נגדין אתמשכן (ס"א אלא
 מכד נחתין אלון שעריין נגדין ואתמשכן) ותלוין . ושירות' דתקוניא
 קדמאה תלתין וחד קווי שקילן אתמשכן עד רישא דמוחא . ותלת
 מאה ותשעין נימין אשתכחו ככל קו' וקו' . תלתין וחד קווי שקילן
 דהו בתקוני' קדמאה תקיפין לאכפיו' לתתא כחושכן ס"ל . מהו
 ס"ל . תקיף וכול . ובכל קו' וקו' מתפרטין תלתין וחד עלמין
 תקיפין שלטין לאתעייני' (ס"א לאתפשתא) (ס"א לאכפיו' ואתפשתו)
 ל"א כהאי סטר ול"א כהאי סטר . וכל עלמא ועלמ' מניה מתפרט
 לאלף עלמין דכסיפין לעדוני' רבא . וכלא סמיס כרוש' דריקנא
 דכליל תקיפתא . וכלילן כהאי ס"ל ועס כל דא הו ס"ל לאכפיו'
 לרמני

לרחמי דרחמי דעתיקי וימין (אחכסס) ואחכלל ואחפזט כיה אמז
עד פומא . משום דכתיב ריבא יתיב וספרין וגו' מאי ריבא יתיב .
יתיב לאתרום דלא שלטא-ה' ד' פלא ויעץ אל נכור . אל דהוא נכור .
ואחכסס כדיוקנ' (ס"א כדיוקנא) קדישא דעתיק וימין ורזא דכתי' מי
הל כמדוכעתיק וימין אתמר כחוקנ' קדמאה דדיוקנ' קדיש' עלאה :
ערמא קדמאה דנפיק מחוקנ' קדמאה שליט ונחית . וסליק
לאלף אלפיו ורזא רבכין מארי תרוסין ומנייה מתהדרין
כקסטה כעזקא רבא .

ערמא

תניינא דנפיק מהאי תקווא . שליט ונפיק . ונחית
וסליק לשכעה וממזין אלף דרנין מארי דיכבא .
ומתהדרין מניה לאכפיו' בקודל' כחור' (ס"א כחור')
ערמא תליחא דנפיק מהאי תקווא . שליט ונחית וסליק לנ"ו
אלפין מארי דיללה ומתהדרין מניה כבוטע' לקוטיער'
(ס"א כבוטינא לקוסרא) ומתאי תקווא מתכפיון בלאו ומתכס מן
כמירורא דדמעין דמתכסמין בימא רבא מאן חמי תקווא דא דריק'
קדישא עלאה יקירא דלא אחסיף מניה מאן חמי עמירות' (ס"א
יקירות') דקוין דשערו דתליין מהאי סבא יתיב בעוטר' דעיטרוין
עטרוין רכל עטרוין עטרוין דלא אחכללו בעטרוין . עטרוין דלא כשהר
עטרוין . עטרוין דעטרוין דלתתא מתהדרין מנהין . וכן כהני חקונין
אינון חקונין דלתת' מנסון מתהדרין חקוני דאתתקן דאלטרוין
לאחברכ' מאן דכעי ברכה . דכל חקונין דאתתקן בקבלהו . ברכין
משתכחין (לקבלהו) והא עכיד מה דאחעכיד בלא כליל כהני
חקונין . בלא זקפן לקבלי חקונין דמלכ' חקויפ' עתיקא סתימא
דכלא . וכלהו אחכסמן מתיוקונין אלין (דמלכא עתיקא) תאכ' הי
עתיק דעתיקין קדיש' דקדישין לא אתתקן באלין חקונין לא אשהכחו
עלאין והתחין וכלא הוי . בלא הוי ותינא עד כמה זהירין אלין (ס"א
אתתקן באלין ל"ג) חקוני דדיוקנ' . עד חלוסר (דלתתא) וכל זמנא
דחלוסר אלין משתכחין זהירין אלין דלתתא . וכלא כחושכנ' דאלין
חלוסר . אשתכח דיוקנא דמלכ' עתיק' יקיר' מכלא בלא כחד אוהו
טמירא ויקיר' . כגין דאוהו יקיר' וטמירא מכלא לא אדכר כיה
באתר דאורית' (ס"א לא אדכר באוריתא) ולא אחגלייתא ומה דיוקנא
אחגליו' דיוקנ' דכח' רבא עלאה . ומתאי דיוקנא נחית דדיוקנא
דכהנא רבא דלתתא (מתאי דיוקנא דכהנא רבא) דיוקנא דכהנא רבא
בתמני' חקונין אתתקן . וכגין כך תמניא חקונין לכהנא רבא כד
משחא

משחא נחית על דקנייה ה"ד כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן
וגו' ומ"ל דכתיב שבה אחיס גס יחד . גס לרבות כסן גדול דלתתא
דכל זמנא דכהנא רבא דלתתא משמש ככהנא רבא ככיכול כהן גדול
דלעולא משמש ככהנא רבא דההקווא סד דדיוקנא דעתיק סתימא
דכלא ה"ל רבי שמעון יאות חנה רבו יתקן למתמי כיוקרא דתקוני
דדיוקנא וסבר אפי דעתיק וימין עתיקא דעתיקין . וכאה חולקן
זכאה חולקי עמכון בעלמא דתני .

תקווא

תניינא מתתקן שצרא מריש' דפומא עד ריש' אחרא
דפומא כחוקנ' שקיל קוס רבי חזקיה וקאזיס בקוין
ואוקיר יקרא דתקווא דא דדיוקנא קדישא קס ר' חזקיה סהרי ואמר
אני לדודי ועלו תשוקו . מי גרם שחני לדודי משום דעלו תשוקו .
מסחכל הוינא וארוחמיה כסורא יקירא דכזוינא עלאה נהירו וסליק
לתתא מתא ותעשה ועשרין עיבר . וחד חשך הוה אסתחי כהווא
נחור' במאן דאתתחי כהווא נהר' עמיקא דמימיו מתפלגין ונסרין
ונגדין לכל עיבר ממא דעלוי . וסליק סהרא נחורא כשפתא דימא
עלאה עמיקא . דכל פתחין טבין ויקירין כהווא פתחא אתתתקן .
חנה שקיל מהס (ס"א מהו) פשרא דתמיס . פתחא ואמרו נושא עון
חמיתא חמר דא הוא . תקווא תניינא . יתיב ה"ד שמעון סהירנא
אתקשר (ס"א אחכסס) עלמא כדוך חנה ר' חזקיה לעתיק' דעתיקין .
אמר ר"ש בלאו כזוינין חברין דחיון כסאי עזקא קדיש' . אסהרנא
עלי סמיה עליון דעלאין וארעה קדישא עלאה דעלאה דחנה חמי
השתא מה דלא חמא בר נש מיומא דסליק משה זמנא תניינא לטור'
דסיני דאנא חמונא אנפאי נהירין כסור' דשמס' תקיפא דזמין
למיפק כהסוותה לעלמ' דכתיב וורתה לכס ירהי שמי שמש זרקה
ומרפא ככנפיה . ועוד דחנה ירענא דאנפאי נהירין ומשה לא ידע
ולא הסחכל-ה"ד ומשה לא ידע כו קרן עור פניו ועוד דחנה חמי
בעיני חלוסר מכילן גלופין קמאי ונהירין ככזוינין . וכד אתפרש
כל חד מנייהו מפיו מכין הסחלק ואתתקן ואתעטר ואתעמר
בעמירותא דתקוני דדיוקנא וכל אתרנין אשתתקן . וכעוד דכל סד
מתפרש כפומיכוו נהיר ואתעטר ויתיב כמלכא כגו חילוס . וכד
אסתויס לאתפרש סליק ואתעטר בעטר' קדיש' ואתתקן ואתעמר
והיוב כחקוני דדיוקנ' קדישא וכן לכל חד וחד . אזדרו חברין קדישין
דסה כקוין' דא לא יסא עד דיותי מלכא מניחא . קוס ר' חזקיה
תניינא . ואוקיר חוקנ' תליתאס דדיוקנא קדיש' תנא עד לא קס

ר' חזקיה קלף נפק ואמר אין מלאך החד עושה שקי שלוחיו אחרגוש
ר"ש ואמר ודאי כל עד וחד כהתרום ואתה ורבי אלעזר בריוור' הכא
השתלים שלימת' עלאה קום ר' חזקיה קום ר' חזקיה פתקו אמר ואומר
הנה וי' אהים הנה לא ידעתו דבר כי נער אנכי וכו' ורמיה לא הוה
ידע למלאך והה כמה מלווין נפקו מפומי עד לא אמר דה' והוה
אמר מלה כדוכא רכתיב הנה לא ידעתו דבר . הלה (תאנה) . ח'ו
דהוה אמר על דה' הלה הכי האנה מה בין דבור לתמירה . חמורה
הוה דלה בעי לתרמא קלה דבור בעי לתרמא קלה ולהכרזה מלין .
דכתי' וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר . ותאנה על עלמא
שמעו הוה דבור וכל עלמ' אודעו . וכנון כך כתיב וידבר ולא
כתיב ויאמר . אף הכא כתיב הנה לא ידעתו דבר לאכרזה מלק
ולאוכח' ברוח קרשא לעלמ' הו הכי הו כתיב וידבר וי' אל משה
לאמר הלא מאן הוה נביאה עלאה כמשה דלא זכה בר נש כוותיה .
דהוה שמע דבור בהכרזה ולא דחיל ולא אודעו ושאר נביאים
אודעו ופי' באמירה ודחילו בדחילו . ותאנה תקובה קדמאה
דדוקנה ותנינה לאתחבא (ס"ה לאקפה) (כ"ה לאיתתאה) לתיתתאה
דכתיב הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עב נבר . ות' דתריין
תקונין קדמאין למיתו לתיתתאה הו דהוה .

תקונא

תיתתאה מאמלעיותה דתקות חוטמא מתקות תריין
גוקבין . נפיק חד ארתא . ושערא אפסיק (ס"ה
אתפסק) כההוא ארתא אצאי אתפסק משום (דכתיב ועובר על
פשע .) רהאי אורחא אתתקן לאעכרא כיה . וכנון כך יתיב תקות
גוקבי חוטמא רהאי אורחא . ושער' לא אתרכי כהאי אורחא משום
דכתי' ועובר על פשע למהיב אעבר' עד (ס"ה על) פומא קדיש'
דיומא פלתתו : תאנה כמה ערקוסאות מתכתא להווא פומא ולא
אתגלי לתר מניוהו . דהא אתתלק ותעטר . ידיעולא ודיע תאנה
כזניעות' דספר' מהו דכתיב פשע . זכו עובר לא זכו פשע . (מאי
משמע עובר על פשע . שפע . דאקדים שזן לפ"ה לש זכו עומד
ולא עובר) (שהו) בזעיר אפיין . מאי בין האי להאי בזעיר אפיין . כד
נחית ההוא אורחא מתקות גוקבי חוטמיו כתיב וחר אף וי' כס וילך
מאי וילך דנפיק רוחא דרוגוא מאנון גוקבי ומאן דאשכח קמיה
אזיל ולא אשהכח הה' ד כי רוח וי' נשכה בו . כאריך אפיין כתיב
ועובר על פשע . וכתיב ורוח עברה ותערה . ותאנה הכא כתיב
עובר על פשע כההוא ארתא . התם ועבר וי' לנגוף הו מלרים .
זכאה

זכאה קולקיה דמאן רזכי להאי ודא הוה תקונא תיתתאה (דאורחא)
דדוקנ' וקירא קרום' עלאה עתיק' דעתיקי אמר ר"ש ודאי קב"ה
יסני לאוטב' לך ויחדי לאנהא עלך . ותאנה מאו רכתיב שוש השיש
כיו' כעתיק וימין אחרמ . דהא היא חרות' רכלא . תאנה כשעהא
דאתגלי האי אורחא דדוקנ' דעתיק וימין . כלשו מארו ריכבא
ויללה ומארוהו דדוקנ' סתימין ושתיקין ולית רופתח פטרא לאכאש'
משום דהאי אורחא אתגלייא לתקנא . ומתאי . מאן דאחיד (כ"ה
דאחיה) ואזהר (ס"ה משום דהאי אורחא סימנ' לשתיקות' ומתאי
הוה מאי דאחיו ואזהר) לשתקאה . להאי אורחא דשום . דהוה
סימנא דעתיקא קדישא .

תקונא

רכיעתאה מתתקן שערא (ונחית) תחות פומא מריש'
תרא לריש' חדה . סה"ד לשאריות נקלתו כד' אונכאת
תפלה בעד שאריות הנמלאת הנמלאת ממש . שאריות דכתיב שאריות
ישראל לא יעשו עולה .

תקונא

חמישאה נפיק אורח' אחר' מתחות פומא סה"ד לא
החזיק לעד אפיו . קום רכי וויס קס ר' וויס פתח ואמר
אשרי העם שככה לו אשרי העם שוי' אלהיו . אשרי העם שככה לו .
מהו שככה לו . כד' ה' וחמת המלך שככה שכיך מרוגזיה . ר"ה שכיך
ברוגזיה סה"ד ואס ככה את עושה לי הרגני נא הרוג דא הוה רינא
דריני . אשרי העם שוי' אלהיו . רחמי דרחמי . ד"ה שככה שמה רכליל
כל שמהן . וקב"ה מעבר רוגזיה ואנח כיה לזעיר אפיין ומעביר על
כל אינון דלבר . דתניא ארתא עלאה דדוקנ' קדישא (עלאה עתיק'
דעתיקי) דאיהו נחית (כדוקניה) תחות גוקבי חוטמ' דעתיק' .
והאי ארתא דלתתא . שקילן אינון ככלא . דה לעולה ודא לתתא
לעולה עובר על פשע לתת' לא החזיק לעד אפיו . ותניון לא החזיק
דלא איח אחר למיחב . כמה דלעולה יתיב אחרא לאעכרה כך
לתתא יתיב אחר לאעכרה תנא ככל אחר דבהאי עתיקא עמירה
דכלא ארת' אתגלייא טב לכלכו דלתת' דהא אתתו עינא למעבר
טב לכלא . מאן דתתא ולא אתגלייא לית עינא . ולית מאן דידע
ליה אלה הוה בלחוריו . כמה דעדין עלאה לית דידע ליה אלה הוה
עתיק' דעתיקי . ועל האי כתיב מה גדלו מעשיך וי' מאד עמקו
מחשבותיך . אר"ש יתתקנון עובדך לעלמא דאתי מעם עתיקא
דעתיקין :

תקונא

שתיתתאה מתתקן שערא וקליק מלריע לעולה ותפי
תקדוכתא

תקורבנה דבוסמה עבה עד רושה רפומ' דלעיל' . ונקיט שערף
(דיושה) לרוש' דפתחה דחרה' תחאה רפומ' . קום ר' יוסף ואתקין
תקונה דא . קום ר' יוסף פתח ואמר וחסדי מאתך לא ימוש . וכתיב
ובחסד עולם רחמתיך . הני קראי קשיין אהרדי ולא אקשו . דתנינן
היה חסד ואית חסד רלנו ואית חסד דלבר . חסד רלנו הא
דאמרן דעתיקה דעתיקין והוא סהים כסטרף דא דיוקנא דאקרי
פתח הוקן . ולא בעי בר נש לחבלה סהי סטרף משום האי חסד
דלנו דעתיק וימין ובנ"כ בכהן דלחאה כתיב כיה לא יקרסה קרסה
בראש ופאת זקנס לא ינלחו . מ"ט בנין דלא לחבלה אורחוי דחסד
דעתיק' דכסן מסטרף דא קא אהי והאגה כלניעות' דספר' ככלא
הלטרין חסד להחרכאה ולמכני ולא לקטעא ליהולא אשתמי מעלמ'
והאי דכתיב וחסדי מאתך לא ימוש . חסד דעתיק יומין . וכחסד
עולם . חסד דאקרי חסד עולם והאי הוא אחר' דז"ה דכתיב אמרתי
עול' חסד' יבנה והאי חסד דעתיק דעתיקין הוא חסד דקשטו וחסד
דקשט לאו כחוי נופא אהמר אלא כחוי דנשמט' ובנ"כ כתיב כי חפץ
חסד הוא דא הוא תקונה סתיחאה דדוקנ' יקיר' דעתיק דעתיקי .

תקונה

שביעה פסוק שער' ואחזון תרי הפוחין בתקירובת'
דבוסמ' . שפירן ויהן למחוי . פתח ר"ש ואמר כתפוח
בעצי היער וגו' . מה תפוח זה כליל כהלת גווי . כך קב"ס תרין
תפוחין כליל סית' גווי ותרין תפוחין אלין דאינון תקונה ז' אינון
כללא דכל סיתה תקונין דאמינא . ובגויהון אהקיים באור פני מלך
חיים . ותאנא מהני תפוחין נפקין חיון לעלמ' ומחויין חידו לזעור
אפינ . כתיב יאר יי' פניו אליך . וכתיב באור פני מלך חיים . באור
פני מלך אלין אינון תרין תפוחין דתקירובת דבוסמא דאמינא . יאר
יי' פניו אליך פניס דלבר דבר נהרן מחברך עלמא ותאנא כל זמן
דהני כולני דלבר נהרין . כל עלמא מחברך ולא אשתכח רגוזה
בעלמ' . ומה אי הני דלבר כך . תרין תפוחין דנהרין חריר' דתהון
חריר' עאכ"ו . חניה . כד אהגליין תרין תפוחין אלין אחחוי זעור
אפינ כחדותא . וכל אינון כולנין דלחאה כחדות' . וכל אינון
דלחא' נהרין וכל עלמין חדאן ושלומין מכל שלימות' . וכלא חדאן
וגהרין . וכל טוב לא פסיק . כלאו אהמליין כשעת' חרף . כלאו
חראן כשעת' חרף . ת"ח פניס דלבר אית זמן דנהרין ואית זמן דלא
נהרין . ובנ"כ כתיב יאר יי' פניו אליך . יאר פניו אהנו סלה . מכלל דלא
הו חריר' אלא כד אהגליין תפוחין דלעיל' . תאנא אלין תפוחין סתומין
נהרין

נהרין וחורין חריר' . ומנהון נהרין להלח מאה ושבעין עיבר .
וכל סיתה תקונין קדמאין דבדוקנ' כיה כלילין . סה"ד יסוכ וירמנו
ואש מכלל דזמנין עמירין וזמנין אהגליין הכא הוא יסוכ וירמנו .
וכהאי דלתקה הוא ואמת . דא הוא תקונה שביעה דכליל סתא
בתרין תפוחין דכעתיקא דעתיקין .

תקונה

תמינאה נפיק חר חוטה דשערי סוררניה דדוקנא
ותליין כשקולה עד עכורא . קום אלעזר כריאתקין
תקונ' דא . קום ר' אלעזר (כדיה) פתח ואמר הכל חלוי במול ואפי'
ס"ה כהיכל מלא דא חוקימנ' כספר' דלניעות' והכא אית לאסתכל'
וכי הכל חלוי במול ותנינן ס"ה קדש ונרסקו קדש והסיכל קדש .
וכתיב וקרא זם אל זה ואמר קק"ק הא תלת אינון . וס"ה לקבליהון
נרסקו קדש והסיכל קדש והוא קדוש . והסורה נאנה כג' קדושות .
כג' מעלות כומיס שלשה שכינה בשלש לוחות וארון והיכל כס"ה
תלייה ואיהו תלייה במול וכתיב ומאחוריה השמים אל תחתו . מאן
דהוה כקדושות הללו להו תלייה כמולא אלה הכי חוקימנ' כספר'
דלניעות' האו חוטה וקירא קדישא דכל שערי דדוקנ' חליון כיה
אתקרי מול . מ"ט משום דכל קדשי קדשין דקורשה כהאי מולא
חליון . וס"ה ע"ג דהוה קדוש לא חל עליה עשר קדושין עד דעיייל
לסיכל . כיון דעיייל להיכל אתקרי קדוש כעשר קדושות . כגוונא
דלעיל' דלא אתקרי היכל אלא כד אהחברן עשר קדושות . ותאנא
הכל חלוי במול דהוה האו חוטה וקיר' קדיש' דכל שערין חליון
כיה . אמאי אתקרי מול משום דמניה חליון מזלי ומזלי מניה עלאון
והתאון . ובנ"כ איהו חליוה . וכיה חליון כל מלי דעלמ' עלאון
ואפי' ס"ה שבהיכל דמהעטר כעשר קדושות לא נפיק מכללוה עס
שאר קדושין וכלאו חליון כהאי . ומאן דחמי להאי תקונ' אהככשן
חוכיהון מקמיה ומחכפיון סה"ד יכבוש עוונתינו . ה"ל ר"ש בריך
כרי לקודשא דקדישין עתיק מכלא .

תקונה

שביעה מהערכין שערי עס אינון שערי דתליין ולא
נפקין דא מן דא . קום ר' אבה . קום ר' אבה ואמר
אלין (מינו) שערי דמהערכין עס אינון דתליין אהרון מאלות ים
משום דנפקין ממתרי מוחא ומתאי אחר' רמיו כל מארי דתכעין
חוכי דכני נשא ומחכפיון אר"ש בריך תהא לעתיק יומין .

תקונה

עסיראה נחתין שערי חסות דיקנ' וספיון כגוונא
חסות דיקנא . קום רבי יהודה . קום ר' יהודה פתח
ואמר

והמר וכו' במערוח לורים ובמחלות עפר מפני פחד יי' ונו' מפני פחד יי' הא אהודע דמאן דאיהו לכר פחד יי' אהקרוי ומהדר גאונו אינון שערי דתחות דיקנא ואתקרון סדר גאונו . סרו . תיקנא עשיראס . תחן אמת ליעקב . וחד סר . דלא כפקי נימא מן נימא סדר לאברהם .

תקונא

דחיוסר דלא תליון שערי על פומא ופומא אהפני מכל סטריון ויהין שערי סחור סחור ליה . כנון דלא אשתכח טרחותא כמס דאלטרודן טרחותא כמאי קא מיירו . דינא באחר (כ"א כהר) דינא טרחות' אשתכח . וכו שערי דריקל' טרחא אינון או דינא אינון . וזה כלל דמני אהסין . אלא דלא אהטרת כישוכא (ס"א כגשוכא) ררוחא דזעיר אפין . דתאנא מהאי פומא קדיש' עלאה קדס קדשים נשכא רופא . מאי רופא . רופא דריתרק (ס"א דריתרבך) ביה דמתלבס ביה (כ"א דאהקן ומהלבס ביה) זעיר אפין . ומסאי רופא מתלבסין כל אינון דלהתא וכר סהוא רופא נפיק אהפרס לתליון ושבעה אלף עיבר . ויהפסע (ס"א ואתפרשא) כל חד בלטריון לאתריה וכל מאן דאהסוי לאתלבסא מניה אהלבס . ועל דא שערין לא אשתכחו על פומא קדישא . משום דרוחיה נפיק ולא בעי מלא אחרא לאהערב' ביה ולקרבא כהדיה . ודה הוא עמדות' דכלל דלא אהרבך לא לעילא ולא לתתא . והוא סהיס כסמ' דסתומין דלא אהידע . דא הוא דלא אהתקן ולא סוה ביה תקונא וכנון כך רוח דנפיק לכר (ס"א דנפיק מההוא דלכר) ומתלבסין ביה נכיהי מהימני אהקרוי פה יי' . אכל כהאי עתיקא דעתיקין לא אהפרס . ולית מאן רידע רוחיה כר איהו . וכנון כך שערוי שקילין סוחרנא דפומ' ופומא אהפני מכל סטריו . וכהאי אהרתיבו אכהחנא לאתלבס' כהאי רופא דמתפסע לכמה עיברין באחר דכל שערי שקילין כסוחרנוי (דהא הוא דכהיב אשר נשבעת לאבותינו) ודה הוא תקונא קדישא עלאה דחיוסר דמכאן אשתלשלו זב תחומין לעילא . זב תחומין לתתא . זב תחומין ליי"ב שכטי אכהתא ה"ר אשר נשבעת לאבותינו .

תקונא

דחיוסר תליון שערי דתחות דיקנא מכאן ומכאן וביקרא יאה וביקרא שפיר' ורפיון עד טבורא . ולא אהתויון מאנפי הקרובא דכוסמא כר אינון תפוחין שפירן חורין . אמר ר' שמעון זכאה חולקיה דמאן דאשתכח כהאי אדרא קדיש' עלאה דאנן ביה זכאה חולקיה בעלמא דין וכעלמ' דאסי . דאנן יתבין בקדושה עלאה

עלאה השא עלאה אסחר לן (ס"א כין אשה עלאה דאסחר לן) וזה כל הקונין עליון (לריוקנא) דריקנא קדישא אהתקנו ויהעטרו ויהאסרו לדוכתייהו . ויהי תקונא דחלוסר הוא תקונא יאה דכיה אחרין כלל כללו מהכספין למזוקק רישה לקבליה מיניס תליון כל אינון דזעיר אפין אחרין . מניה תליון עליון ותחתיון וכל גונון עליון ותחתיון גונון ביה וכיה כליון . ואיהו מולא דמקולי מניה כלל . דה קות תקונא שלימחא דאשלים לכל תקונין דה אשלים לכלל .

תאנא

אלין תקונין אקרון ימי קדס יומין קדמאין דקדמאי . ואינון דאשתכחו בזעיר אפין אקרון ימי עולם . ותאנא תליון ימי קדס כללו מהתקנו בתקונא דריקנא דעתיקא דעתיקין . טמורה דטמורין (כליל כהו) ויהו דחלוסר כליל להון . כמה דהתמר ודה יומא לא אהכליל כהדויהו אלא הוא כליל כלל . וכהוא זמנא דהשער עתיק יומין בתקונין דלעילא ההוא אהקרוי ויס אחר רביס זמין לאוקיר דיקניה ה"ר יום אחר הוא יודע ליי' הוא בלטריון יתיר מכלל . הוא דכליל כלל הוא דאהקרוי בשמא ידועה . דתנינן כהאר דהיה יום היה לילה דלית יום כלל לילה . ומשום דהוא זמנא זמן יאה דיקרא דדיקנא והוא בלטריון ישכחלא התקרו לא יום ולה לילה דלית יום אקרוי אלא מסטרא דילן וליה לילה אקרוי אלא מסטרא דילן . ומשום דהאי הקונ' כליל כלל לא אהידע ולא אהתנו מניה ומניה כנון משח' דרבות' לחלוסר עיבר מכוועין לכל אינון דלתא דנהרין כההוא משחא (אהתקנו) כחלוסר תקונין תליון אהתקנא דיקנא קדיש' עלאה ותליון תקונין דכהאי דיקנא מהתקנו ונתחן לכמה עיבר . ולא אהתנו היך מהפסעין והיך נפקין . מכלל אהתימומכלל אהטמרו . לית דידע אחר להאי עתיקא כפשיעות' דלהון כללויה כלילן כמה דהתמר אהידע ולא אהידע . טמיר ולא טמיר . עליה אהקרוי חנו יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אהן . וכתי' הוא עשנו ולא אהנחנו . וכתיב ועתיק יומין יתיב באהריו יתיב ולית דידע ליה . יתיב ולא שכוח וכתיב אודך על כו נוראות נפלאהו ונו' .

אמר

ר"ש לתכרויה כד אהפריס פריס' דא דהתון תמאן עלנא אנה חמינ' דנתחו כל תקונין כנויה ונהירו באחר דא . וחד פרוכתא כווינא דקורשא כריך הוא (ס"א כוסיטא דקדושה) פריסה כהרבע סמכין לארבע עיבר . סמכא חר הוא יתיב מהתא לעילא וחד מגרופיה בידיה . וכמגרופיה ארבע מפתחין שנינן (ס"א שניין) מכל סטריו . ומתאחדן פריסה ונתחין לה . מעולה לתתא .

וכן לסמכה חנוני ותליקה ורכישה . ובין סמכה לסמכה אחריו
תמיסר רגלי דסמכין ומהנהרין ככזיני רגליפה (ס"א ככוסיעה
רגליפין) בהוא פריסה וכן לר' עיבר . ותמינה אליו תקיני דנהרין
עלה והו מחכהו מלי דפומנה לאחשטר ולאסתלק כל חד כאתריס
וכד הו מתקקן מפומנה כל חד וחד סליק ואחשטר ואסתקן בהוא
תקינה דאתקן הכה מכל (ס"א כהכל רכל) פומה דחד מיני .
ובשעה דחד מיני פתח פומה לחקני בהוא הקונה . הסוא תקונה
הוא יקיב ומתכה למלה דנפיק מפומיכו וכדון סלקא בדוכתיה
ואחשטר וכל סמכין מכאן ומכאן חדאן על דשמעין מה ר' אירעו .
וליתין לקליכו כמה רחיקין קיימין הכה בניניכו . זכאן האון
לעלמ' דהאי דכלהו מלי דנפקו מפומיכו כלהו מלין קרוסין מלי
כשרן דלה אסטאן לוינה ולשמאלה . קכ"ס קרו למשמע וזיית להני
מלי עד דהוא אגמר (ס"א אגמר) דינה די לעלמ' דהאי תמרון ומכ'
הסרא כל הני מלי קרוסין עליוכו כתיב וסך כיון הטוב וגו' רובכ
שפתי ושיניס . מאי רובכ שפתי ושיניס דאפילו לעלמ' דהאי מרחשן
שפתי ושיניס קמיה . הסת' אתקנו ואחכונו דעתה לעתקן
קנוני דזעיר אפין היך יסתקן והיך יתלבש כקנוני מתקנו עתיק
יומין קרוס' דקרוסין טמירא דטמירין עמירא מכלא דהסה' חוכה'
(ס"א חכמה) עליוכו למגור דינה קושטאה יהא ושיפירא ולאתקנה
כל תקונין על כוריה תקוני דזעיר אפין מתקוני דאריך אפין אתקנו
ואחשטו קנוני מכאן ומכאן כחיוו כ"נ למשלט (ס"א ומשלט)
כיה רוחא דטמיר' רכל טמירין בנין למיתב על כורסוי דכתיב ועל
דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה . כמראה אדם רכליל
כל דווקנין . כמראה אדם רכליל כל שמהן . כמראה אדם רכיס
סאימין כל עלמין עלאין וסתאין . כמראה אדם רכליל כל רזין
דאחמר ואתקנו עד דלה אכרי עלמא ואע"ג דלה אתקיימו .

תאנא כלניעות דספירא עתיקה דעתיקין עד לא זמין תקוניו .

באנו מלכין כנס מלכין (כ"א גליף מלכין) ומשער מלכין
ולא הו מתקיימו . עד דדחו (ס"א דחנה) לון ואנכע לון לכסר ומנה
הס"ד ואלה המלכים אשר מלכו בארץ הרום בארץ הרום כאתר רכל
דינון מתקיימין הון . וכלהו לא אתקיימו עד דרושא תורא עתיקה
דעתיקין אתקן כד אתקן קין כל תקונין דאתקן קין כל תקונין
דעלמין וסתאין . מכאן אוליפנה כל רישא דעמה דלה אתקן הו
בקדמיתה לית עמה מתקנה . ואי איהו מתקן בלבו מתקן

ואי איהו לא מתקן בקדמיתה לא יכלין עמה לאתקנה . מכלן .
מעתיק וזמין . דער לא אתקן הו כתקוני לא אתקנו כל לזינו
דכעי לאתקנה וכלהו עלמין אתכרו הס"ד וימלך בארום בלע בן
כעור . וימלך בארום רזא תרא (ס"א יקירא) הו . אתר רכל רזינו
מתקטרין תמן ותלין מתמן . בלע בן כעור סאנה הו גורח דינה
תקיפה תקיפין רבניויה מתקטרין חלף אלפין מארי דיבבא ויללה .
ושס עירו דנהכה . מאי דנהכה כלומר רין סכה כד"א לעלוקה שתי
כנות סב הב כיון דסליק לאתקנה כיה לא קאיולא הו וכל למיקס
וכלהו עלמין אתכרו . מאי טעמא משום דאדם לא אתקן דתקונה
דאדם כדווקניה ליל כלל . ויכל כלל לאתקנה כיה ובנין דתקונה
דא דאדם לא אשתבס לא ויכלו למיקס ולא חישבא ואתכטלו ואתכטלו
ס"ד ופה כלהו באדם אתכלילן . חלף אתכטלו ואתקנו מהוא תקונה
עד דייתי תקונה (כ"א דיוקנה) דאדם וכד אתה סאי דיוקני' אתגלפו
(ס"א אתכללו) כללו ואתקנו ומנהו לא אתקנו כלל . ואי קימא
מנהו אתקנו ולא אתקנו ומנהו לא אתקנו כלל . ואי קימא
והא כתיב ונתת ונתת . דאתכטלו לנמרי . לאו סכי . חלף כל מאן
דנחית מדרבא קדמאה דהו כיה קארי כיה ניתה כד"א וימת מלך
מזריס דנחת מדרבא קדמאה דהו קס כיה . וכיון דאתקן אדם
אתקרו כשמהן אחרנין ואתכסמו בקיומא כיה וקיימין בדוכתיהו .
וכלהו אתקרו כשמהן אחרנין מן קדמאין כיה הו דכתי' כיה ושס
אשה מהו עכאל כה מטרר כה מי זהבי . ט' משו' דהני לא אתכטלו
כשאר אחרנין . משום דהו דכר ונוקבא כהאי תמרא לא סלקא
אלה דכר ונוקבא . וכנינו כך השתא דאשתכחו דכר ונוקבא לא
כתיב בהו מיתה כאחרנין ואתקיימו . אבל לא חישבו עד דאתקן
דיוקנה דאדם . וכיון דאתקן דיוקני' דאדם אתקרו ואתקיימו
בקיומא אחרא ואתייסבו .

תאנא כד סליק ברעושה דרוס' תורא למעבר וקרא ליקרוס

תקין וזמין ואפיק מבזינה דקרינות' חד ניטולא (כסב
כיה אתקן (ס"א אתקן) וסליק רעושה) ואחשט להלח מאה
ושבעין עיבר וניטולא קרוס ושארני נפיק תורא דכיה ואתגלגלה כסב
כיה אתקן ונפיק חד גולגלת' תקיפ' ואחשט לארבע סטרין וכהאי
תורא דכיה אשתאיב ניטולא ואתאחד וכליל (ס"א ואתכליל) כיה .
כיה ס"ד חלף אתעמר כיה ובנין כך . חלף גולגלת' אחשט כסטרי .
והאי תורא הו טמיר דטמירין דעתיק וזמין . ברוא רגניו כהאי

גולגלתא אתפשטו אשא מסטר חד ואורא מסטר חד. ואורא רביא קאים עליה מהאי סטר. ואשא רביא קאים מהאי סטר. מאי אשא סכא. אלא לאו הוא אשא. הכל כזוינא דה (כ"א ניטוא) דאחבלול באורא רביא נהיר למאחן ושבעין עלמין ודינא מסטריו אשתכח. וכגון דה האי גולגלתא אתקרו גולגלתא תקיפא. בגולגלתא דא יתכין חשעה אלפי רכוא עלמין דנטלון עלוי וסמכין עלוי כהאי גולגלתא נטיף עלא מרישא חיוורא דאתמלי מניה תדיר. ומאחי עלא דאנער מרישם זמינן מיתיא לאתויאה והוא עלא דאחבלול בתרו גווי מסטרא דרישא חיוור' חיוור' כנוויה (ס"א כניויה) דכליל בלסו חיוורי (וכלסו חיוורי) אכלכד אתייסכן בהאי רישא דועיר אפין אתחוי כיה סומקא. בהאי כדולתא דאיו סיוור ואתחוינא גוונא. סומקא בגוונא חיוורא. ובגין כך כתוב ורכים מושני ארמא עפר וקילו אלה לחוי עול' ואלה לחרפות לדראון עולם. לחוי עולם בגין דאתחוינא חיוורא דהתי מסטר דעתיק וומן אריבא דאכפין לחרפות לדראון עולם בגין דאתחוינא להווא סומקא דועיר אפין. וכלא כליל כסהוא עלא ה"ד כי טל אורות עלך אורות קרין. וסהוא עלא דנטיף. נטיף כל יומא לחקל' דרפוא' כנווני חיוור' וסומקא. האי גולגלתא אנהיר בתרו גווי להאי סטר ולהאי סטרא. ומאחי חיוורא רביא אתפשט מוגולגלתא להכפוי ק"כ רכוא עלמין. ובגין כך אתק' ועיר אפין. וכשעתא דאכפין דאתפשטו אכפוי ואריבין כסהוא זמנא בגין האשנא באכפוי דעתיקא דעתיקין וחיים לעלת'. ומאחי גולגלתא נפיק חד עיבר לכל אינון דלתתא. ויכבין אגר אוראותא לעהיק יומין כד עאלין כחושכא חחות שריבט' ולקבל דה בקע לגולגלתא לתתא כד עאלין כחושכא והאי בקע אגר אוראותא אשתכח מניה לעתיק יומין.

בחלליה

דגולגלתא (ס"א כגולגלתא דה) ג' תליון אשתכחו דשרוי' מוחא כהו וקרומא דיקי חפוינא עליוהו. הכל לא קרומא קשיטא סחימא בעתוק יומין. ובגין דה האי מוחא אתפשט ונהיר (ס"א ונפיק) לתתין וחרין שכולין. ה"ד וכהו וולא מערן. ותאנא בתלת תליון דגולגלתא מוחא שרינא מתללא חד מתבקע (ס"א ומתפשט) חד מכועא לר' סטרין ונפיק מהסוא מוחא דשרוינא כהאי חללא חלתין וחרין שכולין רוסין דחכתא.

מחללא

תניינא מתקבע ומתפשט חד מכועא אחרת. ומתפהחין ו' חרעין מאלין ו' חרעין ואתחודין ו' וומין דאוריית' ו' שנין דיוכלא. ו' אלף דרין דזמין קכ"ס לתתא רוחים ליה

ליה ולשרוינא כיה.

מחללא

תליחא. נפקין אלף אלפין אררין ואכסדררין דרעת' שריו' עליוהו ודרי כהו. וקאו חללא שרי חלליה (ס"א מדוריה) בין האי חללא ובין האי חללא. ואתחליון מתרין סטרין כל אינון אררין ה"ד וברעת חררים ומלאו ואליון' מתפשטין בכל גופא להאי סטרא ולהאי סטרא. ובאינון אחיד כל גופא ואחיד כהו גופא מכל סטריו ובכל גופא אתפשטו ואתחכחן.

תאנא

דגולגלתא דרישא תליון אלף אלפי רכוא ורכוא רבכין קולידשערו אוכמן ומסתכבין דה כדה ומתעריבין דה כדה. ולית חושכנא לנימין רכל קולא וקולא דאחידן כיה. רכיון ומסאכן. ומכאן אתחודין טעמי אורייתא כדכיה כמסאכ'. בכל אינון סטרין דאינון דכיון. בכל אינון סטרין דאינון מסאכן. ויתכין קולו מסתכבין ותקיפין. מנהון שעיעין ומנהון תקיעין ובכל קולא וקולא ויתכין נימין תליון על תליון. מחלסטן ותליון כנובר הקיף מארי נח קריבין. כחקונא יאה כחקונא שפירא תקיפא. (בהיר כהרו) דכריבין ותקיפין. ה"ד כחור בארזים. מתתקנין קולין דשערי ותליון תליון על תליון מהאי סטרא להאי סטרא על גולגלתא ה"ד קוונותיו תלתים ותאנא יתכין חלי תליון. משום דמשיכון ממכועין קניחין דלתת רהטו מוחא. ממכועא דחללא חד דגולגלתא אתמשכן שערי כמשיכות' ומתעבדין תליון דתליון מכמה מכועין דאתמשכן מהאי חללא. מתללא תנינא נפקי חמשין מכועין ואתמשכן שערי מאינון מכועין כמשיכותא ואתעבדין תליון דתליון ומתעריבין בקולין אחרתין. מחללא תליחא כפוי אלף אלפין אררין ואכסדרין ואתמשכן שערי כמשיכותא מכלהו (ומתעבדין תליון על תליון ומתעריבין בקולין אחרתין.) ובגין כך אינון קולין תליון על תליון. וכלהו משיכון דאתמשכן מנ' תליון דמוחא דגולגלתא וכל אינון נימין וכל אינון קולו תליון וחפיון לסטרא דארזין. ובגין כך כתוב הטה אלפי אזנך ושמע וכהאי תליון. תליון (כ"א וכהאי חלליה) ומינא ושמאלא נהיר' וחסוב' רחמי ודינא. וכל מינא ושמאלא תלי כהאי ולא בעתיקא.

בפלוגתא

דשערי אתחוי חד אורא' דיקי דמתאחד' מהסוא ארס' דעתיק יומין. ומסהוא ארסא אתפרשן שית מאה ותלסר ארסין דאתפלגון בארסין דפקורי דאוריית'. דכתוב פל ארקות וי' סקד ואמת לנולרי כריתו ועדותיו. תאנ' בכל קול' וקולא מתאחדן

מתאחדן אלף אלפין מאירו דיככה ויללם דתליין בכל קוצא וקוצא
מאיונין קיפין ומאיונין שיעין מארוהון דמקלל (ס"ה מארוהון
דרקומות ואיומו מקלל בניוהו) כנון כך אית וימיה ואית שמאלה .
מצחא דגולגלתא . אשנחות דאשנחותא . ולא מתגלייה בר
ההוא זמנה דריוכין קייביל לאתפקד אלעיוני כעובדיהון
ותאנה בר התגלייה האי מלחא אתעריו כל מארוהון דיונה וכל
עלמ' בדיונה אתמסר . בר ההוא שעת' בר סליקו גלותהון דישאל
לקמי עתיק יומין וכעי לרמא על כנוי גלי מלח' דרעוה דרעוין
ונהיר כהאי דזעיר הפין ואשככיך דיונה . כהאי מלח' נפיק סד
שער' דמפשט ביה ממות' דהפיק תמטין תרעין . וכר אחפשט
אתעביד מלחא דאשנחות' . לחויכי עלמ' לאינון דלא מתכספי
כעובדיהון הס"ד ומלח אשם זונה היה לך מאנת הכלס וימני' שער'
לא קזיס כהאי אתר דמלח' כנוין דאחגלוי' לאינון דחזופין כחובייהו .
ושעת' דמתער קב"ה לאשחשע' עם דרוקוי' כהירן אנפיהו דעתיק
יומין באכפוי דזעיר הפין ומתגלוי' מתחיה ונהיר להאי מלח' אכרין
אתקרו עת רטון . וכל שעת' ושעת' דרוב' חלי והאי מלח' דזעיר
הפין התגלייה . אחגלוייה מלח' דעתיק' דעתיקין ואשככיך דיונה
ולא אתעביד-תאנה האי מלחא אחפשט כמאחן אלף סומקי דסומקי
דאתחדן ביה וכלילן ביה . וכר אחגלוייה מלחא דזעיר הפין אית
דשות' לכלהו לחרבא . וכר אחגלוייה מלחא דרעוה דרעוין דנהיר
להאי מלח' כרין לכלהו משחכפין . ותניא עשרין וארבע בחידינון
משחכפין כהאי מלחא וכלסו הקרון נלס (ס"ה מלח' וכל סד הקרי
נלס) ובאתוון רלוסין (דאפין) הוא מלח-ואית מלח ואית נלס דאיונון
נלסין . והיונו דתנן נלס נלסין . ואינון במלח' . ומתפשטן מנהון
כנופ' באתדין ודיען . תניא מאי דכתוב וגם נלס ישראל לא יסקר
ולא ינחם כי לא ארס הוא להנחם . האי רזא אוקימנ' כל ההוא
נלס דהתפשט כנופ' זמנין דתלי על עלמ' למידן ותב ומתחדט ולא
עביד דיונה אי תויבין מ"ט משום דקאי בדוכה' דאקרי ארס ויכול
לאתחדטא . אבל אי באתר דהתקרי ראש (כהאי מלחא) אחתוי
ואחגלוי' האי נלס לאו הוא עידן ואתר לאתחדט' . מ"ט משו' דלא
הוא מאתר דאקרי ארס דהא לא אחגלי פרופ' וחוטמ' אלא מלחא
בלקדווי . ובאתר דלא אשככ ערופ' לא הקרי ארס . וכג"כ לא
ארס קוא להנחם כנלס דכשאר תקוינופא .

עיוני דרוס' משתניין משאר עיונין . שריקות דכנכחא . דעל
רוסי עיונין מכלין . (כל עיונין מכלין) באוכמותא .
חליון תלין על תלין דשערי וחינון תקוני' דעל עיונין כרוס' דמלחא
ומתחדן מהרווייהו שכע מאה אלפי מארו דאשנחות' (דעל חרוסי
דעיונין) בכסות' דעיונין להטין אלף וארבע מאה רכוא דמתחדן
כגניונין דאיוסו כסות' ואשנחות' דעיני' דעתיק יומין עליוהו .
ובשעת' דסלקין אינון כסות' אחתוי כמאן דאתער משנחיה
ואתפקחן עינוי וחמאן לעיני' פקית' ואחסחן כחד חור' דעיונה
טכא הס"ד דוחלות כחלב . מאי כחלב . כחורא דלעילא קדמאה .
(כ"א כחורא קדמאה דעיונה טכא) ובההיא שעת' אשככ' אשנחות'
דרחמי (כ"א וכג"כ כלות' דישאל סלק' כנוין דופקח עינוי ויחסחון
כההוא חורא) וע"ד לוי דוד עורה למה תישן וי' הקיזא . דופקח
עיוני ויחסחון כההיא חורא . וכל זמנה דעיוני לאו מתפקחן כל
מארוהון דריוני כפיון להו לישר' ושאר עמין שלטין עליוהו . וכזמנ'
דופקח עינוי ויחסחן כעיונה טכא ורחמי על ישר' . ואשככ' (ס"ה
ואתוהו) עינה ועביד נוקמין כשאר עמין . הס"ד העירה והקיזא
העירה לאתשחאה כההוא חור' . הקיזא למעכד נוקמין לאינון
דכפיון לון . עינוי כד אתפקחן אחזון שפירין כהני ויכיס כסומק
ואוכס וירוק חור' לא התגלי אלא בזמנה דאשככל כעיונה טכא
ומתפקחן כל אינון נוונין כההוא חור' מאינון נוונין דמתגליון נפקין
שכעה עיונין דאשנחות' . דנפקי מאוכמ' דעיני' הס"ד על אכן
אחת שכעה עינים . מאן אכן אחת . אוכמת' דעיונה מסומק' נפקין
ז' רהיטין דסמנין (כ"ה דסחין) אסטר שמאלה ומתלהטין באש' דלסטר
זפון ומתחדן לאתפשט' כעלמ' לנלסא ארסין דחויכי הס"ד שכעה
אלס עיוני וי' המה משועטין בכל הארץ . מירוקא נפקין שכעה
טהירין (ס"ה כהירין) דקטר' דלסטר (כ"ה ארסיעין דסחראן לסטר)
דרומ' ומתחדן לאתפשט' כעלמ' לנלסא ארסין ועובדיון רכני כשא
בין טוב בין כיש דכתיב כי עינוי על דרכי איש וגו' . וכר אתפקחן
בחור' משחכפין כלהו לאשנח' לכל מארו קאטו לאוטב' עלמ'
כגניוהין וכל אשנחות' דההוא חור' הוי לטב על ישר' ואשנח כסומק'
למאן דעתיקין לסו . הס"ד ראה רהיטו . ראה לאוטבא לון . רהיטו
לנקמ' לון מדעקין לון . וכנוין כך כתיב עורה למה תישן וי' הקיזא
אל תונח לנלס . עורה והקיזא תרו אשנחות' . תרו פקיסין . תרו
בין . דקמי ונוקמין .

גוונא קדמאה סומק' כנו סומק' כליל וסחיס כל סומקין ומקמיה
לא תתחון . סופרניס דהסוף סומק' אסחר חד חוטא
אוכמא ואקיף ליה .

גוונא חניי' אוכמ' . כאכנ' חד דנפיק מתסומ' חד זמן לאלף
שניס כימ' רכא . וכד נפיק האי אכנ' אחי רגש' וקפס'
על ימא . וקליס דומא וגלגלוהי אולין . ואסתמעין לנוכ' רכא דאקרי
לויחן . ונפיק מתסומ' . והאי אכנ' מתגלגל' כחוקפ' דומ' ונפיק
לכר . והוא אוכמ' . דכל אוכמין סחימין קמה (ס"ה והא אוקמוס
דכל אורחין סחימין קמה) וכך היא אוקמוס' דעינ' אוכמ' . דכליל
וסחיס כל שאר אוכמין . וסופרניס דהסוף אוכמ' אסחר חד חוט'
סומק' (ס"ה לסטר חד) ואקיף להסוף אוכמא .

גוונא חליתה ירוק' דירוקי דכליל וסחיס כל ירוקין וסופרני'
דהסוף ירוק' אסחרו חרין חוטין חוט' סומק' לסטר חד .
וחד חוט' אוכמ' לסטר חד ואקיפין להסוף ירוק' . וכד אסתחר (כ"ה
הגליל) חוור' ואסתחי עינא . כל אינון גוונין לא משהכחין ומשהקעין
לתח' (סומק' ירוק' אוכמ') לא תתחוי בר הסוף חוור' דנהיר מעתיק
יומין . ונחירין מניה כל אינון דלתח' . וליה נווכ' אסתחוי בר
הסוף חוור' כלחודיו . וכנין כך אסתלקו כל מאריסין דסומק' ואוכמ'
דאינון חומוין כחוי' הס' ד' שניך כעדר הקלובות שעלו מן הרחלה
שכולס מחאימות . מאי מן הרחלה מההוא אסתחוי דעינ' קדיס'
עלאה . שכולס מחאימות מתערבן דא כדא ואחדבקן דא כדא ומה
דאמר שניך כעדר הקלובות ואת אמרש שכלס מחאימות . כלו' חוור'
דילכו כההוא חוור' דעייניך דה' אסתחן כחורח' דעינ' עלאה ודא ומינון
למנדע דרוקין למחוי כרוח' דתכמת' כר"ה כי עין בעין יראו אימתו
כשוכ' וי' ליון וכחוי' אשר עין בעין נרא' אסתחוי' וכדיון פקוחות דעייניך
לטב . ואית פקוחות דעיינין לטב . ואית פקוחות דעיינין לכיס .
לטב עמה דכחי' פקח עיניך וראה שוממותינו וגו' . הא הכא לטב
ולכיס וכחי' עיניך תראנה ירושלם נוח שאנן אהל כל וטען כל יסע
יתרותיו לנח . הא הכא לטב ולכיס . דלא אסתעביד דא בלא דא . חנא
בלניעות' דספר' מהו עיניך תראנה ירושלם נוח שאנן וכי ירושלם
נוח שאנן הוא והא כחי' דרק ילין כה . ובאתר דאשתכח דרק לאו
סקיט ולאו שאנן הוא . אלא עיניך תראנה ירושלם נוח שאנן . נוח
שאנן לעתיק יומין אומר . (דיסגח כחלין עיינין) דהסוף עינא
שקיע ושאנן עינא דרמתי עינא דלא נטול מאשגאות' דא לאשגאות'
אחר'

אחר' ובנין כך כתיב עיניך תראינה חסר זור ולא עיניך . ומה דאמר
ירושלם ולא ליון . הכי אלטרין . לאכפוי' לרינ' דאשתכח כה
ולרמ' עלה . ותאנ' כתיב עיני וי' אלהיך כה מראשיה הסנה ועד
אפרית סנה (הה' ד' דרק ילין כה דכה אשתכח גזרי דרינין יתיר מכל
שאר אחריו) (כ"ה דכחי' דרק ילין כה דכה אשתכחו גזרי דרינין יתיר
מכל שאר אחריו ותאנ' כחי' עיני וי' אלהיך כה מראשיה הסנה ועד
אפרית סנה . הסח' עיני וי' אלהיך כה ובדיון פקוחות דעיינין כה
לטב ולכיס כנין דאיה כהו ימינ' ושמאל' דינ' ורמתי) ולזמנ' דאחי
ישתכח כה עינא חד דרמתי . עינא דעתיק דעתיקין . סה' דוכרמתי'
גדולי' אקבלך . כיון דאמר רחמים מהו גדולים אלא איה רמתי ואית
רמתי . רמתי דעתיק דעתיקין אינון אקרון רחמים גדולים . רמתי
דועיר אנפין אקרון רחמים סחס . (מהנ"ה הוא משוס דאיה כיה
ימינא ושמאלא דינא ורמתי) ובג"כ וכרמתיס גדולי' אקבלך דעתיק
יומין .

חאנא כהני עיינין כתרין גוונין מנייהו בסומק' ואוכמ' שראן
חרין דמעין . וכד בעי קודש' רקודשין לרמתי' על ישראל
אחיה חרין דמעין לאשתכמ' כימא רכא . מאן ימא רכא . ימא
דחכמת' עלאה . בלו' דיתסחון כנהרא (ס"ה כחוורא) כמכובע'
דנפיק מתכמת' רכא ומרחס להו לישראל .

חוטמא תאנא כלניעות' דספר' חוטמ' דועיר אפין . כחוטמא
אשתמורע פרופא . כהאי חוטמ' אפרש' מלה דכתיב
עלה עשן באפו וגו' . עלה עשן באפו כהאי חנכ' אהכללו אשה וגחלי
דנור' . דליה (ס"ה כחוטמ') אשתמורע פרופ' חלח שלהוכין מחוקרן
בנוקבוי מהאי חוטמ' אשתשען חלה נווני חנכא ואשה וגחלי דנורא
דכתיב עלה עשן באפו וליה' חנכא בלא אשה ולא אשה בלא חנכא
וכלהו אסתליקין (ס"ה אסתליקין) ונפקין מחוטמו ותאנ' כד אסתכרו
חלת חלין דכלילן כהאי חנכא דנפיק מחוטמא . אשתקמט חוטמא .
ונכיב ונפיק חנכ' אוכמ' וסומק' ובין חרי (כ"ה כחרי) נווני . וקרינין
ליה חף וחימה ומשקות ואי חומא חף וחימה דכחי' כי יגורתי מפני
חף וסחימס דהינון חנכא אוכמ' וסומק' . משחית מ"ל . דכתיב
לפני שחת יי' אה סרוס ואת עמורה . שחת המשחית כנור' דליק
מוקדא . ותאנ' חמס גבוראן אינון כהאי ועיר אנפין ואסתלקו לאלף
וארבע מאה גבוראן ומתפשטאן בחוטמו . כפומא . כדרועוי .
בידין . כאלכעין . ובג"כ כתיב מי ימלל גבורות יי' כתיב הכא
גבורות

נבירות וכתוב החס לך וי' הגדולה והנכורה אלא הכי תאנא . כד
 אחבראן כללו נביראן כחדא אקרי נבורה חדא . וכלאו נבוראן
 שריאן לנחת' מחוטמוי ומתאי תליון אלף (אלפין) וארכע מאס רכוא
 לכל חד מנייהו וכתאי חנכ' דאפיק מחוטמוי תליון אלף (אלפין ירכוא)
 וארכע מאס (וחמש) דמסטר נכורה דא וכלאו נבוראן תליון מתאי
 חוטמ' דכתוב דור לדור ישבח מעשיך וגו' . וכד שארו נכורה דא .
 כלאו נבוראן מתלהטן ושטאן . (כ' אונחתי) עד דנחתן ללפט הקרב
 המתהפכ . כתיב כי משחיתים אנחנו את המקום הזה . וכת' לפני
 שחא וי' אח סדוס ואת עמורה . וכתוב ווי' המטיר על סדוס ועל
 עמורה . אלא הכי תאנ' לא דיון לרשעים וכו' אלא דמהפכי מ' ד'
 למ' ה' והיאך מהפפי והא כתיב אכי וי' לא שניתי . אלא ככל זמנא
 דעתיק דעתיקי רישא חור' (אחגלויא) רעוא דרעוין אחגלויין רחמיין
 דכרכין אשתכחו בכלא . וכשעת' דלא אחגלויא . כל זמנין (ס' א'
 דינין) דזעיר אפיין זמינין . וככ וכול רחמי עכיד דינא ההוא עתיק'
 דכלא רחמי' כד אחגלויא עתיק' דעתיקיין רעוא דרעוין כלאו בוליוני
 דאחקרון כשמ' דא נהירין . ורחמי אשתכחו בכלא . וכשעת' דלא
 אחגלוי טמיר' דעמירין ולא אחגלויין אליון בוליוני . מחערין דינין
 ואחעכיד דינא מאן גרוס להאי דינ' רעוא דרעוין דלא אחגלוי וכנין
 כך מהפכין חייביא רחמי לריכ' ומא דאמר הכא עאתי וי' מן השמים
 בזעיר אפיין אתמר ומשמע דכתוב מן השמים אש ומים . רחמי
 ודינא . לאפק' מאן רליח כיה דינ' כלל . האנא האי חוטמא זעיר .
 וכד שארו תנכ' לאפק' נפיק ככהילו ואחעכיד דינא . ומאן מעככ
 להאי חוטמ' דלא יפיק תנכ' חוטמ' דעתיק' קרוש' רהוא הקרי ארך
 אפיס מכלא והיונו רוא דתנין וי' וי' פסיק טעמא בנוויסו ככלאו
 אתר דשמא ארכר תרו זמני פסיק טעמ' בנוויסו כנון אברהם
 אברהם יעקב יעקב שמואל שמואל כלאו פסיק טעמ' בנוויסו חוץ
 ממשה משה דלא פסיק טעמ' בנוויסו . מ' אברהם אברהם כתרשא
 שלים קרמאה לא שלים דהשת' שלים בעשר נסיוני . וכנין כך פסיק
 טעמ' בנוויסו דהשת' לא הוה חיהו כדקדמת' יעקב יעקב כתרשא
 שלים קרמאה לא שלים דהשת' אחכשר ביוסף ושראח עליו שכינת'
 ועוד דהשת' אשתלום כארעא חילנ' קרוש' כנונא דלעיל' כתריוסר
 תחומין כשבעין ענפין מה דלא הוה כקדמת' . וכניני כך כתרשא
 שלים קרמאה לא שלים ופסיק טעמ' בנוויסו . שמואל שמואל טעמ'
 פסיק בנויה . מ' ט' . כתרשא שלים קרמאה לא שלים דהשת' הוא

נביאה וקודם לכן לא הוה נביאה . אבל משה משה לא אפסיק טעמא
 בנוויסו דמומא דהתוליד שלים הוה דכתוב ותרשא חותמו טוב הוא .
 חוף חכא וי' וי' פסיק טעמא בנוויסו . קרמאה שלים כתרשא שלים
 בכלאו . ומשה כהתר דינא אמר לנחתא לון מעתיקא קרושא רחמיין
 לזעיר חנפין . ודכני תנין כמה חילא דמשה דאקוה מכלין דרחמי
 לתתא וכד אחגלוי עתיקא בזעיר אפיין כלל ברחמי אקוין . וחוטמא
 אשתכיד ורשא ותננא לא נפיק כד' ה' ותהלתאי אשת' לך ותאנ' בתרין
 נוקבין דחוטמא כתר נוקבא נפיק תננא להיט ומשתקעא בנוקבא
 דחוטמא רבא ומתא נוקבא נפיק אשא דאוקוה בשלהובוי ומתלהטא
 (כ' ארכע אלף) כאלף וארכע מאס עלמין דכסטר שמואלא ומאן דגרוס
 לקרבא כסמי . הקרי אש וי' אשא דאכלא ואוקיד כל שאר חנין . והאי
 אשא לא אחבסס אלא באשא דמדכתא והאי תננא דנפיק מנוקבא
 אחרא לא אחבסס אלא בתננא דקרבנא (דמרבחה) וכלא תלויא
 בחוטמא . בנין כך כתיב וירא וי' אה היס הניחם דכלא בחוטמא
 תליון לארשא האי חוטמא בתננא ואשא סומקא . וכנין כך אקקבל
 ברעוא והאי (הוא) דכתוב וישר אף וי' וירא אף וי' וירא אפיין
 וירא אף וי' כלל בזעיר אפיין אחר ולא בעתיקא חאנא כתי' הטא
 אלהי אונך ושמע האי (ס' א' חאנא בלניעות' דספרא דגא עתיקא
 למשמע טוב וביס ודא חיהו) :

אודנא

דאשתכיד תחות שעריו ושערו תליון עליו (ואודנא הוא
 למשמע) ואודנא אשתכידה בראשו דשימין לגאו . כמה
 דעכיד (ס' א' ובאריו) דרגא (בעיקמא) (להאי ולהאי) מ' ט' בעיקמא .
 (ס' א' בנין דיתעכב קלא לאעלא במוחא ויבחיין כיה מוחא ולא
 ככהילו) (בנין למשמע טוב וביס) ותאנא מהאי עיקמא דבנו אודנין
 תליון כל אינון מארו דגרפיין דכתוב בהו כי עוף ששמים וליך את
 הקול ובעל כנפים ויגיד דבר . בנו אודנא כטיף מג' סללי דמוחא להאי
 נוקבא דאודנין . ומתהוא נטיפא עייל קלא כהוא עיקמא ואחזריוף
 כהוא נטיפא בין טוב ובין כיש טוב דכתי' כי שומע אל הכינוים וי' .
 בים דכתי' וישמע וי' ויחד אפרו ותבער כס אש וי' והאי אודנא סתוס
 למ' ועיקמא עייל לבו להוא נוקבא דנטיפא מן מוחא בנין למכנש
 קלא לגאו דלא יפוק לבר ויהא נטיר וסתוס מכל סטרוי . כ' כ' הוא
 דוא ווי להוא דמגלי רזין דמאן דמגלי רזין באילו אכחוש הקובא
 דלעילא דאחקרון למכנש רזין ולא יפקון לבר . תניא בשעתא דלוחין
 ישראל בעתקא ושערי מקליון מעל אודנין כדון עייל קלא (אודנין)

בההוא נוקבה דנטיף ממוחה וכנס (ס"א ובעט) כמחה . ונפיק
 בנוקבי דחוטמא-הזער חוטמה וחחמס (כ"א וחחמנט) . ונפיק
 אשא וחנא מהיוני נוקבין ומחערין כל גבוראן ועביר נוקמין ועד
 לה נפקין מהיוני נוקבין אשא וחנא סליק ההוא קלא לעילא ובעט
 ברוחא דמוחה (ס"א כרישא כמחה) וכנרין תרין דמעין מעייניו .
 ונפק מנחוריו חנא ואשא בההוא קלא דנגור לון לכר בההוא קלא
 דעיוול כהורין החמשכהן ומחערין (ס"א ומחערין) כולו ההו וכנ"כ
 כתיב ושמע יו' ויחר אפו וחבער בס אש יו' כההיה שמועה דההוא
 קלא החער מוחא (כלא) . תנא בתו'הטע קלוי אונך (כלומר ארכין)
 (ס"א אורנין) סיח מאה אלף רבוא הינון מהרוסון דנרפין דתליין
 בהלין אורנין . ובלא חקרון אזני יו' ומה דתמיר הטע יו' אונך .
 אונך בועיר אפין חמיר . מקטרה דתח סללא דמוחה סליין אורנין .
 ומחמסין חרעין דכפקין מההוא סללא דה הוה (ס"א הוה) חרעה חד
 דנגור ונפיק וחפתת בההוא נוקבה דאורנה דקוב כי חון מלין
 חכסן וכחי' וכוחן לכוח וכליות ומסטרך דהתפשטות דההוא סללא
 דחמסין חרעין דהתפשטו כנופא . באתר דלבה שרי מתפשט ההוא
 סללא דחמסין חרעין ואורנה קרי ביה כחונה ובלבא קרי ביה כחונה .
 משום דמתח חד מתפשטין (ס"א בההוא נוקבה דאורנה ומסטרך
 דהתפשטות דההוא סללא דחמסין חרעין התפשט כנופה באתר
 דלבה שחרי וע"ד באורנה קרי ביה כחונה ובלבא קרי ביה כחונה
 דכתי' כי חון מלין חכסן וכחי' וכוחן לכוח וכליות משום דמתח חד
 מתפשטין) . תהנא בלנועותא דספרה כמה דאורנה דה חכסן ביו טב
 ובין בוס כך בלא דבועיר חפין היה סטרך רטב וכי-ימיכא ושמחל-
 דחמו ודונה והחי אורנה כלול כמחה ומסוס דאתכלל כמחה בסללא
 חד-אתכליל בקלא דעיוול ביה . ובאורנה קרי ביה שמועה ובשמועה
 אתכליל כונה שמע כלומר הכן . השתבח (ס"א והשתכל) דכלא כחד
 מחקל'אתקל ומלין חלון למחוריון דמחרון אתיהבן למשמ' ולהתחכלא
 ולמדע . ס"א כתיב יו' שמועתי שמעך וראשו וגו' . החי קרת
 השתמודע דכד נביאה קדישא (ס"א מהומנה) שמע ואסתכל וידע
 וקלוי על חקונין חלון כתיב וראתי תמן יאות הוא לרקלא ולהתבר
 קמיה החי בועיר חפין חמיר . כד אתכלל וידע' מה כתיב . יו'
 פעלך בקרב שנים חייבו . החי לעתיק יומין חמיר . וככל אחר
 דישתכח יו' כ"ד ה' ח' חרי ומני או כאל"ף דל"ף ת"וור ה' א' חר לועיר
 חפין וחד לעתיקא דעתיקין . ואש"ג דכלקו חר . וחד שמא חקרו .

וחנינו

וחנינו אימחי חקרי שם מלא . בזמנא דכתיב יו' אלהים דהחי הוא שם
 מלא דעתיק דכלא ודועיר חפין וכלא הוא שם מלא חקרי . ושאר
 לא חקרי שם מלא . כמה דאוקומנה ווטע יו' אלהים שם מלא כנטיעת
 גנחא-ובכל אחר יו' אלהים חקרי שם מלא-יו' ו' כלא הוא בכללה .
 וההוא זמנא חתערין חמין בכלא . יו' פעלך בקרב שנים חייבו
 לעתיק יומין חמיר-מאן פעלך זעיר אפין-בקרב שנים . חינון שנים
 קדמוניות דחקרון ימי קדם ולא חקרון שנות עולם שנים קדמוניות
 חינון ימי קדם . שנות עולם חלון ימי עולם והכא בקרב שנים מאן
 שנים-שנים קדמוניות . חייבו למאן . חייבו לזעיר חפין . דכל נהירו
 דיליה מהיוני שנים קדמוניות חקיימו . ובכ"ב אמר חייבו ברבו
 רחס הזכור . לההוא חסד עלאה דעתיקא דעתיקין דכוס אתער
 חמין כללא למאן דבעי לרחמא ולמאן דיהוה לרחמא :

חאנא

ח"ר"ש אהסדנה עלי שמיא ולכל חלון דעלנא קיימין .
 דחדאן מלין חלון כללהו עלמין וחדאן בלבאי מלי וכנו
 פירוכחא עלאה דפריסא עלנא מתעמרין וסלקין ונניו להו עתיקא
 דכלא נניווסתים מכלא-וכד שרינא למללה לא הוו ידעין חכרייה דכל
 הני מלין קדישין מתערין הכא . זכאה חולקיהון חכרייה דהכא .
 וזכאה חולקי עמכון בעלמא דין ובעלמ' דאתי-פחת ר"ש והמ' ואחס
 הרבקים ביו' אלהים וגו' . מאן עמא קדישא כושאל דכתיב בהו
 אשריך ישראל מי כמוך וכחי' מי כמוך כאלוי' ומסוס דאתרבקותא
 דילהון הוא בשמא קדישא בעלמא דין . ובעלמא דחיי יתיר מהכא
 דהס לא מהפרסן מניה מההוא צרורא דצורין ביה דיקויא הס"ר
 ואחס הרבקים ביו' ולא כחי' הרבקים ליו' אלא כיו' ממש . האנא כד
 נחיה מן דיקנא יקירא עלאה דעתיקא קדישא סחיס וטמיר מכלא
 משחא דרבנות קדישא **לדיקנא** דועיר חפין . אהחקן דיקנא
 דיליה כחשעה חקונין וכשעה דנהיר דיקנא יקירא
 דעתיקא דעתיקין כהאי דיקנא דועיר חפין נגדין תליסר מבוטין
 דמשחא עלאה כהאי דיקנא ומשחכסון ביה עשרין וחרין היקונין
 ומיכיה נגדין עשרין וחרין חסון דאורי' דשמא קדישא (כ"א ובעלמא
 דחיי משום דאתרבקות' דלהון הוא בשמ' קדישא בעלמ' דין ובעלמא
 דחיי יתיר מהכא דהס לא מהפרסין מההוא צרורא דחיי דצורין
 ביה דיקויא הס"ר ואחס הרבקים ביו' כיו' ממש עליוכו כחי' אשריך
 ישראל מי כמוך עם נושע ביו' וכתיב מי כמוך כאלוי' השחא
 חקונו דעתא לאוקורי למלכ' ולאוקיר יקרא דדיקנא קדיש' דמלכא
 חנא

תנא מתתקן דיקנא עלאה דיקנא קדישא כע' תיקונין ודא הוהו
דיקנא דז' ובר נחית מן דיקנא וקירא עלאה דעתיקא קדיש' כהאי
דיקנא דז' נגדין זב' מכוועין דמשחא עלאה כהאי דיקנא ומשחבין
כיה כ"ב תיקונין ומניה נגדין כ"ב אחוין דשמה קדישא ואי תימא
דיקנא לא אשחכח ולא אמר שלמה אלא לתייו (ולא קרי דיקנא) אלא
האי תאנא כלניעות' דספרא כל מה דאעמר וגניו ולא דרכר ולא
אחנלייה ההוא מלה סו עלאה ויקירא מכלא (משום) ובנ' ד הוה
סתיס וגניו. ודיקנא משום דהוה שכתא ושלומות' ויקירות' מכל
פרט'פ'בגיה קרא ולא אחנלייה ותאנא האי דיקנא דהיוו שלומות'
דפרט'פ'ה וספירותה דזעיר הפין. נפיק מאורכו ונחית וסליק וספי
כתקרוכה דכוסמא. מאי תקרוכה דכוסמא. כד"ה לקוין בערונת
הכוסס (ולא ערונת). כשעשה תקונין אתתקן האי דיקנא דזעיר
אנפין. כשערי (דיקנא) אוכמי מתתקנא בתקנא שפיר. כנכר
תקיף שפיר למחוי. דכתיב כחור כהריוס.

תקונא

קדמאה. מתתקן שערך מלעיל' ונפיק ההוא ניטולא
בוניא דקרדינותא ונפיק מכללא ראוירא דכיהובכט
בתחות שערך דרישה מתחות קולין דעל אורגין. ונחית מקמי פתח'
דאורגין נימי על נימי עד רישא דפומא.

תקונא

תניינא. נפיק שערך וסליק מרישא דפומ' עד רישא
התרא דפתחא דפומא. ונחית מתחות פומא עד רישא
התרא. נימין על נימין בתקונא שפירא.

תקונא

תליתאה. מאמלעיתא דתחות חוטמא מתחות חרין
נוקבין נפיק חד דתרא ושערין זעירין תקיפין מליין
להסוא ארץ' ושאר שערין מליין מהאי ניסא ומתאי ניסא סותרניה
דהסוא ארץ' ואתרא לא אחזי לתתא כלל אלא הסוא ארץ' דלעילא
דנחית עד רישא דשפיותן ותמן שקיעא ההוא ארץ'.

תקונא

דכיעאה. נפיק שערך ואתתקן וסליק וספי בעלעו
דתקרוכה דכוסמא.

תקונא

חמישאה. פסיק שערך ואתחזיין חרין תפוחין מכאן
ומכאן סומקן. כהאי ורר' סומקא ומתלהטן כמתתקן
ושבעין עלמין דמתלהטין מחמן (ס"ה מנהון).

תקונא

שיתאה נפיק שערך כחר חוטא כסחרניה דדיקנא
ותליין עד רישא דמעויו ולא נחית עד טבורא.

תקונא

שביעאה. דלא תליין שערין על פומא ופומא אתפני
מכל

מכל סטרוו. ויחבין שערי בתקנא סחור סחור ליה.
תקונא תמינאה. דנחתין שערי בתחות דיקנא דמחפין
קדלא דלא אחזייה כללו שערי דיקונין נימין על נימין
מליין מכל סטרוו.

תקונא

תשיעאה. (מתערכין שערי עם אינון) דמתחברין
(כ"ה אחמסכן) שערי כללו בשקולא מעלויא (ס"ה
מלייה) עד (כ"ה עם) אינון שערי דתליין. כללו בשקולא שפיר כהר
גיבר תקיף מארי נלא קרכין כשעשה תקונין אלין נגדין ונפקין ע'
מכוועין דמשח רניה דלעילא ומתהוה משח רבות נגדין לכל אינון
ולתתא. ט' תקונין אלין אשחכחו כדיקנא דא וכשלימותא תקונא
דדיקנ' דא אתקרי (בר נש לתתא) גיבר תקיף דכל מאן דחמי דיקנ'
קיימא בקייומיה תלייה כיה גבויה תקיעא. עד כאן תקונ' דדיקנ'
עלאה דזעיר הפין.

אמר

רבי שמעון לרבי אלעזר כריה קום ברי (קדישא) סלסל
תקונא דדיקנא (כ"ה דמלכא) קדישא בתקוניו אלין. קס
ד' אלעזר פתח ואמר מן המלך קראתי ים ענני במרחב ים וגו'. עד
מכטות כנדיכוס תנא הכא ט' תקונין דכדיקנא דא. להני תקונין
אלטריך דוד מלכא בנין לנכח' לשאר מלכין ולשאר עמין. ת"ת
כיון דהמר הני ט' תקונין לכהר אמר כל גויס סככוני בשם יי' כי
אמולס. אמר. הני תקונין דהמינא למאי אלטריכנא. משום דכל
גויס סככוני ובתקונא דדיקנא דא ט' תקונין דאינון שם יי' אשלינון
מן עלמא דה' בשם יי' כי אמילס ותאנא כלניעות' דספר' תשעה
תקונין אמר דוד הכא שיקא אינון בשמא קדישא. דשית שמאן סו
ותלת ארס ואי תימא חרין אינון. תלתא סו. דהא נדיכוס בכלל
ארס סו. תנא שיקא שמאן. דכתיב מן המלך קראתי ים חר.
ענני במרחב ים חרין. וי' לי לא אירא תלת. וי' לי בעזרתי ארכע.
טוב לחסות ביי' חמשה. טוב לחסות ביי' שיתא. ארס תלת. דכתיב
וי' לי לא אירא מה יעשה לי ארס חר. טוב לחסות ביי' מכטות בארס
חרין. טוב לחסות ביי' מכטות כנדיכוס תלת. ות"ת רוא דמלת
דכל אתר דאדכר ארס הכא. לא אדכר אלא בשמא קדישא. דהכא
אתחזי. משום דלא אקרי (הוה) ארס אלא כמה דאתחזי ליה. ומאי
אתחזי ליה. שמא קדישא. דכתיב ויזכר יי' אלהים את הארס בשם
מלא דהוא יי' אלהים כמה דאתחזי ליה. ובנין כך הכא לא אדכר ארס
אלא בשמא קדישא. ותאנא כתיב מן המלך קראתי ים ענני במרחב

יה תרו זמני זה לה לקביל תרו עילעו דשערי התפתח בהו ומתחמ'
דשערי התמשכתן ותליון . שארו ואמר יי' לי לא אירא . יי' לי
בעוזרו . כשמה דלא חסר . כשמה דהוא קדישא וכשמה דה' דכר
הרס . ומה דאמר מה יעשה לי אדם הכו הוא התנא כל אינוכחרין
קדישין דמלכא כד אחקנן בתקוננו . אחקרון ארס . דיוקנ' דכליל
כלא . ומה דמשלפא בהו אחקרו שמה קדישא . ותערא ומה דכיה
יתקרו זהו לאחקרו ארס ככללא דתערא ומה דכיה . (ס"א ומה
דאשתליף מחערא אחקרו שמה קדישא . תערא ומה דכיה אחקרו
זור אחקרו ארס ככלא תערא ומה דכיה) . ואלין תשעה תקונין
דאמר דוד הכה . לאכנשא שגאו . בנן דתמר האחד דיקנא דמלכ'
ואוקיר ליה ביקירו עילאה כל מה דכעו מן מלכא . מלכא עבוד
בניהו מ"ט דיקנא ולא נופא . אלא נופא אזיל בחר דיקנא ודיקנא
לא אזיל בחר נופא (ס"א דיוקנ' איהו עיקרא רכל נופא וכל הדורא
דנופא בחר דיקנא אזיל וכולא דדיקנא חליוא) (ול"ג מן ודיקנ' עד
נופא) ובתרו גווני אחי האי חושכנא חר דקאמרן . חרין . מן המזר
קראחי יה חר . ענני במרחב יה תרו . יי' לי לא אירא חלת . מה
יעשה לי אדם ארבע . יי' לי בעזרו חמש . ואני אראם כשונאי
שיחא . טוב לסוס בוי' שבעה מכטות בארס חמנייה . טוב לחסות
בוי' מכטות בנדיבוס תשעה (ס"א טוב לחסו' בוי' מכטות בארס
ז' . טוב לחסו' בוי' ח' . מכטות בנדיבוס ט') מן המזר קראחי זה
מאי קא מוירי אלא דוד כל מה דאמר הכה על תקונא דדיקנא דה'
קאמר . (ר' יהודה אמר) מן המזר קראחי זה מאמר דשאר דיקנא
לאתפשטא דהוא אחר דחיק מקמי פתחא דאודנין . מעילא חמות
שערי דרישא ובנ"כ אמר זה זה תרו זימני ובאחר (ס"א ובחר)
דאחפשט דיקנ' ונחו' מאודניו ושאר דאחפשט' אמר יי' לי לא אירא
דהוא אחר דחיל (ס"א דחיק) וכל האי אלטרויך וכו' . (ארס
אחקרו ועל אחפשטותא האי אלטרויך) דוד לאכנע תחותי מלכין
ועמין בנן וקרא דדיקנ' דאחפאכה כלניעותא דספר' כל מאן דחמי
בחלמיה דדיקנא דבר נש עלאה אחר בודיה או ראשיט ויהיה ליה .
ינדע דשלים הוא עם עלאי וארמי תחותיה אינון דמאצרוי' ליה . חכה
מתחקן דיקנא עלאה כחשעה תקונין והוא דיקנ' דזעיר אפין בט'
תקונין מתחקן .

תקונא קדמא מתחקן שערא מעילא ונפיק מקמי פתחא
דאודנין מתחות קולו דתליון על אודנין ונחתין שערי
נימין

נימין על נימון עד רישא דפומא . תאנא כל אלין נימון דבריקנא
תקופין יתור מכל נימון לקולין דשערי דרישא . ושערי דרישא
חרוכין (וכפיון) והני לאו חרוכין ושערי דרישא מנהון שעיעו
ומנהון קישוין . וכשעתא דתמשכן שערי חוורו דעתיק יומין
לשערי דזעיר אפין כתיב חכמות בסוף חרנה . מאי בסוף .
בהאי זעיר אפין . דמתחברין חרו מוחי . תרו מוחי ס"ד הלא חיימ'
ארבע מוחי . חלת מוחי דהו בזעיר אפין ואשכחו בחלת חללי
דנולגתה דרוש' וחר מוחא שקיט על כוריה . רכליל כל חלת מוחי
דאחמשך מניה משוחן כלילן שקילן בשערי חוורי להאי זעיר אפין
חלת מוחי דכיה ומשכתן ארבע מוחי בהאי זעיר אפין כגון כך
הזתלימו ד' פרישות דכתובין בתפילין דאחכלול בהו שמה קדישא
דעתיק יומין עתיקא דעתיקין וזעיר אפין . דהאי הוא שלימותא
דשמה קדיש' דכתו' וראו כל עמנו הארץ כי סס וי' נקרא עליך ויהיו
ממך . סס וי' סס וי' ממשרהינון ארבע דהיעו בתי דתפילין . וכגון
כך חכמות בסוף חרנה . דהכא משכתין . דהא עתיקא דעתיקין
סתומה דשמימין לא אשתכת ולא זמין חכמתה דיליה משוס דאות
חכמתה סתומ' דכלא ולא אפרש . וכגון האתחברו ארבעה מוחין
בהאי זעיר אפין . אחמשכן ארבע מכועין מניה לארבע עיבר .
ומתפרשן מחר מבעיה דנפיק מכלהו . ובג"כ אינון איבע . ותאנא
האי חכמתה דאחכלילא בארבע אתמשכא כהני שערי דאינון תליון
הלין על תליון . וכלהו קשיין ותקופין . ואחמשכו ונגדו כל חר
לסטרוי ואלף אלפין ורבו רבכין תליון מנייהו דליחתהו בחושכנ' ס"ה
קוונתו הלחלים . תלי תלים . וכלהו קשיין ותקופין לאחבר כהאי
חלמיש תקיף . וכהאי טגרא דאידיה תקופת . עד דעבדון נוקפין
ומכועין מתחות שערא ונגדון מכועין תקופין לכל עיבר ועיבר לכל
סער וסטר . ובגון דהני שערי אובמי ותסוכן כתיב מנלה עמוקות
מני חשך ויולא לאור ללמות . וסנה הני שערי דדיקנא תקופין
(פלחורוי) משאר שערי דרישא . משוס דהני בלחוריהו מתפרשן
ומשכתן ואינון תקופין בארמייהו . אמאי תקופין אי חומה משוס
דכלקו דינא לאו הכי דהא בחקונין אלין אשתכחו דחמי (ורובא)
ובשעת' דנחתין תליסר מכועי נהרו דמשחא אלין בלהו דחמי . אלא
תאנא כל הני שערי דדיקנ' בלהו תקופין מ"ט כל אינון דחמי בעיין
למהו תקופין לאכפוייה לדוגא וכל אינון דאינון דינא הא תקופין
אינון ובין כך ובין כך בעיין למהו תקופין מתרין סטרין . כך בעי

עלמה

בגלגל רחמון רחמי תקיפין ונכחין על דונא... וכס בעו דונא דונא
חקיף ונלח על רחמי . וכן כ בעוין למהו תקיפין מתרין סטרין
דכר בעו רחמי שעדי דאינון ברחמי קיימקומתחין (ס' אומתאחדן)
דיקנ' באינון שערו וכלה הו רחמי וכד בעינא דונא תחזו' דיקנא
באינון שערי . וכלה תחזו' בדינא . ווכד תחזו' דיקנא קדו' א
סורא . כל הני וכל הני מתנהרין ונתחזו' ומהן דהסתחין כנהרה
עמיקא ממה דרוס כיה . ואחזו' וכלהו ברחמי וליה דונ' אשהכח
וכל הני תשעה כד נהרין כחדא כלסג' אסתחין ברחמי . וכן כ' אמר
משה זמנא תחזו' אר' ה' פים ורב חסד . ואלו תתח' לא קאמר . משום
דרוז דמלה אינון תשעה מכלן הנסרין מעתק יומין לזעיר אפי' .
וכד אמר משה זמנא תחזו' אשה תחזו' אמר . ותיכח תקוני דיקנ'
דמשכחי בזעיר אפי' ונתחין מעתק יומין ונסרין כיה . וכנין כד
אמת תליא בעתקא וסתח' לא אמר משה ולא מתחזו' אשה רחמי
דזעיר אפי' כללה קשיטו תלין על תלין . ולא שיעין דה' תחזו'
דקלת מוחי כחלת תללי משתחין כיה ונסרין ממוח' סתימא .
ומשום דמוח' דעתק יומין שקיע ושכך בתמר טב על דורדייה
שערו כללה שיעוין ומסחין כמשח' טב . וכנין כד כתוב ראש
בעמר נק' והאי דזעיר אפי' קשיטין ולא קשיטין . דה' כללה תלין
ולא מתקמטו כ' כ' חמתא נניד ונפיק . אבל לא חמת' דחמת'
דאיכ' שכיכה ושקט' . דה' תנין דליח בידע מוקים דעתק יומין
כר איכו והאי דכתיב אלכוס הכין דרכה והוא ידע ה' מקומ' בזעיר
אפי' תתמר' אמר רבי שמעון ברי' כרו לקב' ה' בעלמ' דין ובעלמ'
דאפי' .

תקונא

תנינא נפיק שעה וסליק ארישא דפומא ער רישא
אחרא דפחח' דפומא ונקית מתקום פומא ער רישא
אחרא נימין על נימין בתקונא שפיר קוסר' אכא . קס ר' אבה פתח
ואמר כר תקונא דדיקנא דה' מתתקן בתקונא דמלכא (ס' א' בתקוני
מלכין) (ס' א' כר תקונא דה' מתתקן בדיקנא דמלכא תחזו') כגבר
תקיף שפיר למחזו דבזשילטו ה' ד' גדול אדוננו ורב כח . ווכד התבסס
בתקונא דיקנא יקירא קדישא . וישנח כיה אקרי כנהירו דיליה אל
רחוס וגו' והאי תקונא תנינא תתקן כד נהיר כנהירו דעתק יומין
אקרי רב חסד וכד מסתכלי דה' כדא תתקרי בתקונא אחרא ואמת'
דה' נהירו אכפיה (ס' א' דה' נהירו דתנפין) ותחנה נוסא עון תתקרי
דא תקו' תנינ' כגונא דעתק' קדיש' . אבל משום ההוא אורח' הנפיק
בתקונא

בתקונא

תליחיה תחיה תרין נוקבין דחוטמא ושעדין תקיפין
זעירין מליין להסיה אורחא . לא תתקרון הכה נוסא
עון ועובר על פשע ותקיימו באחד אחר . ותניא הלת מאה
ושבעין וחמש חסדים כלילן בחסד דעתק יומין וכלהו תקרון חסדי
קדמאי . דכתיב הים חסדיך הראשונים . וכלהו כלילן בחסד דעתיקא
קדיש' סתימא דכלהו חסד דזעיר אפי' אקרי חסד עולם . ובספרה
דלניעות' קרי כיה לחסד קדמא דעתיק יומין רב חסד . וכזעיר
אפי' חסד סהס . וכן כ' כתיב הכה ורב חסד וכתיב נוזר חסד
להלפים סהס . ואוקימנא האי רב חסד מטה כלפי חסד לכהר' ליה
ולא' לק' כוטיני דתנה האי אורחא דנקית תחיה תרין נוקבין דחוטמ'
ושעירין זעירין מליין להסיה אורחא לא אקרי ההוא אורח' עובר על
פשע דליח אחר לא עבר' ליה כתרי נווני חסד משום שערי דאשתכחו
בהסיה אורח' הוא אחר קשיא לא עברה . וחסד משום דנקית אעברה
דהסיה אורחא ער רישא דפומא ולא יתוי וע' ר' כתיב שפתותיו
טושנים קומקין כורחא נוטפות מור עובר סומקא תקיף והאי אורח'
דהכא כתרי נווני לא (ס' א' כתרי נווני אנויס ולה') אשתכס . מכאן
מאן דבעילאגומא . תרו זמני בעש כידיה כהאי אורחא .

תקונא

רביעאה נפיק שעה ותתקן וסליק ופסי בעולעו
בתקונא דכוסמא האי תקונא יתא וספיר' לאתחזיה
הוד והדר הוד . (ס' א' הוד עלאה) ותניא הוא עלאה נפיק ותתער
ונגיד לאתחזיה (ס' א' ליאה דעלעין) בעולעו ותתקרי הוד זקן .
ומהאי הוד והדר . תליין תלין לפושי דאתלבש כהו ואינון פורפירא
יקירא דמלכא דכתיב הוד והדר לבשת . תקונין דאתלבש כהו
ואתתקן כהאי דיוקנא דאדס יתיר לכל דיוקנין ותחנה האי הוד כד
אתנהר כנהירו דדיקנא עלאה (כ' א' דה') ואתפצט כשאר תקונין
כהורין . האי הוא נוסא עון מהאי גיפא . ועובר על פשע מהאי נוסא
ובנין כן לחיוו כתיב ובלניעות' דספרא אקרי הוד והדר ותפארת .
דה' תפארת הוא עובר על פשע שנהמר ותפארתו עכור על פשע .
אכל האי תפארת לא אוקימנ' אלא בתקונא תשיעאה כד' ה' ותפארת
כחורים כחם . ותמן אקרי תפארת . וכד תתקל . (ס' א' אסתכל)
במתקלא חסד סלקין . אמר ר' ש' וזאת אנת ד' אבה לאתברכה
מעתיקא קדושה דכל כריחן נפקין מניה .

תקונא

חמישה פסיק שעה ותתקן תרין תפוחין מכאן
ומכאן קומקן כהאי ורדא קומקא ומתלסטן במאחן
ושבעין

ושבעין עלמין הני תרו פסוחין כד נהרין (מתרין סטרו) מנהירו
דארין פסוחין קדישין עילאין דעתיק'אהמסך קומקא ודתי טיורא.
כהאי כתי' וי' פניו אליך ויחנך. דכד נהרין מחכרד'עלמא וכושעה
דאחעברו סומק' כתיב יש' וי' פניו אליך כלומר וסתלק ולה' וי' שבת
דוגוז' בעלמא. תאנא כלהו נהרין דאחנהרין מעתיקא קדישא
אתקרון חסדי קדמאי. וכנין אונן נהרין כל אינון חסדי עולם.
תקונא שתחאה נפיק שער' כתר חוש' דשערי בסתרינא
דדוקנא (ס"ה ותליין עד ריש' דמעו ולא נחית עד
טכורא תנא תקונא דא הוא דאקרו) פאת הוקן ואיחוסר מחמש פאין
דתליין בחסד (וברחמי) ולא אכעו לחבלא האי חסד כמה דאמר.
וכנין כך לה השחית את פאת זקנך כתיב.

תקונא

שביעאה דלה תליין שערי על פומא ופומ' אחפני מכל
סטרו ויחכין שערין בתקונא סחור סחור ליה. קום
רבי יהודה קס רבי יהודה פתח ואמר כנורת עירין פתנמא. כמה
אלף רבנן מתנשבין (ס"ה מחישבן) ומתקיימן כהאי פומא ותליין
מניה. וכלהו אקרין פה. ס"ה ד' וכדום פיו כל זכאס. ומסהוא
רוחא דנפיק מפומא מתלבשן כל אינון דלבר. תליין מהאי פומא.
ומהאי פומא (ס"ה רוחא) כד תפשט האי רוחא מתלבשן כיה כמה
נכויא מהימני וכלהו פהו' אתקרון וכאתר דרוחא נפיק לה אתערב'
מלה אחר' וכלהו (פיות) מחכאן לאתלבשא כהוא רוחא דנפיק.
והאי תקונא שליטא על כלהו שיתא משום דהכא מתקיימן כלהו
ומתאחרן וכניני כך שערותי שקילין סותרניא דפומא ואחפני מכל
סטרו והאי תקונא שליטא על כלהו משום דהכא מתקיימן כלהו
ומתאחרן. אמר ר"ש כריך אנת לעתיקא קדישא.

תקונא

תמונאה דנחתין שערי כהחות ריקנא עחפיין קדלא
דלא אחתי. דהנא אין למעלה לה ערף ולא עפוי
וכזמנה דאנך (ס"ה דנלך) קרבי אחתי. משום לאתואה נכורתא
דהא חנינן אלף עלמין דאתקרון מניה ס"ה אלף המנן תלוי עליו
כל שלטי הנכורים. ואלף המנן רוא הוא. כלניעוואת דספר' כל
שלטי הנכורים דאתו מסער נכורה חר מ' אינון נכוראן.

תקונא

תשיעאה דאתמשבן (ס"ה דמתחכין) שערי בשקולא
מליא עם אינון שערי דתליין כלהו בשקולא שפיר כתר
גובר תקיף מארי גלחן קדכויא משום דכלהו שערי אתמשבן כתר
אינון דתליין. וכללא דכלהו באינון דתליין. וכלא אתמשך. ועל
ד

דא כתיב תפארת כחורים כחם. (ונראה על הים ככחור טוב
הס"ד) כתיב כחור כחורים כניכר עכור נכוראן ודא הוא תפארת
חילא ונכורא ורחמי.

תנא

ה"ש כל הני תקונין וכל הני מלון בעינא לגלגא למאריהון
דאתקלו במתקל' ולא לאינון דלא עאלו (כ"ה דעאלו ולא
נפקו) אלא לאלון דעאלו ונפקו. דכל מאן דעויל ולא נפיק טכליה
דלא חברי. כללא דכל מלון. עתיקא דעתיקין וועיר אפיין כלא חד
כלא הוה. כלא הוה כלא יהא לא ישחני. ולא משחני. ולא שגא.
אתתקן בתקונין אלון. השחלים דיוקנא דכליל כל דיוקנין. דיוקנא
דכליל כל סמבן. דיוקנא דתחמוי בנווני כהאי דיוקנא (כ"ה בנוויה
כל דיוקנין) ללו האי דיוקנא הוה אלא כעין האי דיוקנא. כד אתחברן
עטרין וכארין כרין הוה השלמותא דכלא. בנין דדיוקנא דארס. הוה
דיוקנא דעלאין ותתאין דאתכללו כיה. וכנין דהאי דיוקנא כליל
עלאין ותתאין. אתקין עתיקא קדישא תקוניו ותקונא דועיר אפיין
כהאי דיוקנא ותקונא. ואי תימא מה בין סהו להאי. כלא הוא
במתקל' חר' אכל מכהן (כ"ה מנן) אתפרשן ארחוי. (כ"ה אתפשטן
רחמי) ומכאן (כ"ה ומנן) אשחכא רינא ומסטר' דילן הוה שניין דא
מן דא. ורזין אלין לה אתמסרו בר למתלרי חקלא קדישא. וכתיב
סוד יי' ליריאו. כתיב וי' וי' אלפוס את הארס כתי' ורזין אשלים
הקונא נו תקונא טכר'א דנושפנא. ודא הוא וי' וי'. תרו וירי' ון
למה. רוא דעתיקא קדישא ורוא דועיר אפיין. וי' וי' מאי זר. זר
זורה בנו זורה (ודא הוא וי' וי'). ומהו זורה בנו זורה. תרין שמטין
דאתקרו שם מלא יי' אלהים. ודא הוא רוא דארין ורזין דוי' וי' זר
זורה נו זורה. תקונא דשמה שלים יי' אלהים. וכמה אתכלילו.

בריוקנא עלאה דא דאקרו ארס. דכליל דכר ונוקבא. וע"ד כתיב
את הארס דכליל דכר ונוקבא את לאפקא ולמכני זינא דנפיק מניה
(מדכר ונוקבא) עפר מן האדמה דיוקנא בנו דיוקנא ויפת באפיו
נשמת חיים טכר'א דנושפנא גו בנו וכל דא למה. בנין לאשחלפא
ולעוילא כיה סתום דסתומא עלאה עד סופא דכל סתומין. (ס"ה ד'
ויפת באפיו נשמת חיים) נשמה דכל תוי דעוילא ותת' תליין מסאי
נשמתא ונתקיימי בה. והוי הארס לגפש תיה לאתדקא ולעוילא
בתקונין בנוונא דא ולאשפא להסיה (כ"ה מההיה) נשמתא מדרבא
לרבא עד סופא דכל דרגין. בנין ריהוי הסיה נשמתא משתכחה
בכלא ומתפשטא בכלא. ולמהו כלא כיתורא קד ומאן דפסיק סאי
יקודא

יחודא מן עלמא כמאן דפסיק נשמתא דא . ומאזי דהיה נשמתא
אחרת בר מסאי . ובגין כך ישמאי הוא ודוכריניה מן עלמא לדרי
דריין . כהאי דיוקנא דהרס שארי ותקין כללא דכר ונוקבא כד אסתקן
האי דיוקנא בתקוניו שארי מתדוי מכין קרין דרועין כאתר דרועין
באתר דתליון שערי דדיקנא דאתקרון (נ"ה דאתקרו) תפארת .
ואתפשט האי תפארת ותקון קרין חדין ואשתלק לאתורוי ועבר
גולגלתא דנוקבא כלא סתימא מכל סטרוי . כשערא כפרזופא
דרושא . וככללא קרא אתעכודו כהאי תפארת ואקרו ארס דכר
ונוקבא . הס"ד כתפארת ארס לשכת בית .

כד

אסתרו פרזופא דרושא דנוקבא תליון חד קולא דשערי
מאתורוי דזעיר אפיין ותלי עד רישא דנוקבא . ואתערו
שערי כרישה כללו סומקי דכלילן כנו גוויי סה"ד ודלת ראשך
כארנמן . מהו ארנמן . גוויי דכלילן כנו גוויי . תאנא אתפשט
האי תפארת מטכורא דלבא ונקיב ואתעבר בנוסא אחרת ותקין
פרזופא דנוקבא עד טכורא . ומטכורא שארי ובטכורא שלים . הו
אתפשט האי תפארת ואתקן מעוי דכורא ועייל (ואתקון) כהאי
אתר כל רחמין וכל סטרא דרחמי . ותאנא כהני מיעי אתאחדן שיח
מאה אלף רבוא מארי דרחמי . ואתקרון כעלי מיעין . דכתוב על
כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם וי' . תאנא האי תפארת כליל
ברחמי וכליל כדניא . ואתפשט רחמי דכורא ואתעבר ונקיב (ס"ה
וכהיר) לסטרא אחרת ותקין מיעוי דנוקבא ואתקנו מעהא כסטרא
דדינא תאנא אתקון דכורא כסטרויה כמאתון ומני' וארכעין תקונין
דכלילן ביה מנהון לנו ומנהון לכר . מנהון רחמי . ומנהון דינא .
כלהו דדינא אתאחדו כדינא דאתורוי . דנוקבא אתפשטת תמן .
ואתאחדו ואתפשטו כסטרהא ותאנא חמשה עדייהא (נ"ה תקונין)
אתגליון בה . כסטרא דדינא חמשה ודינא ה' (נ"ה כסטרא דדינא
וריינהא) אתפשטן כמאתון וארכעין ותמניא ארתיין . והכי תאנא קול
כאשה ערוה . שער כאשה ערוה . שוק כאשה ערוה . יד כאשה
ערוה . רגל כאשה ערוה . דאף על גב דתריין אלין לא שנייה
שערנא . תריין אלין יקיר מערוה אינון .

ותאנא

כלניעויהא דספרא אתפשט דכורא ואתקון בתקוניו .
אתקון תקונא דכסותא דביא . והאי הויא אמה דביא .
ארכייה דההוא אמה מאחן וארכעין ותמניא עלמין . וכלהו תליון
כפומא דאמה דאתקרו יור וכוין דאתגליון יור פומיה דאמה אתגלו
חסד

חסד עלאה והאי אמה חסד הוא . דאתקרו ותלי (נ"ה והאי חסד
הוא תלי) ככהי פוס אמה . ולא הקרי חסד עד דאתגליון יור דפוס
אמה . ות"ס דלא אתקרו אברהם שלום כהאי חסד עד דאתגליון
יור דאמה וכוין דאתגליון אקרו שלים סה"ד התהלך לפני והיה תמים
תמים ממש . וכתיב ואהיה תמים לו ואשתמרה מעוני . מאי קא
מיורו ריש' וסיפא . אלא כל דגלו האי יור ואשתמר דלא עיילי לזור
כרשותא אחרת . ליהוי שלים לעלמא דהאי ולהוי לזיר כזרור' דתוי .
מאי ברשותא אחרת . דכתוב ובעל בת אל נכר . ובגין כך כתיב
ואהיה תמים לו דכיון דהוא תמים בגלוייה דזור . ואשתמרה מעוני .
וכיון דאתפשט אמה דא . אתפשט סטר גבורה מאינון גבוראן
(כשמאלא) דנוקבא ואתקע בנוקבא כאתר חד וארסיס בערייהא
כסות' דכל גופא דנוקבא ובההוא אתר אקרו ערוה דכלה . אתר
להלנע' לההוא אמה דאתקרו חסד בגין לאתבסמא גבורה דא דכליל
חמש גבוראן . כהאי חסד דכליל כחמש חסדין . חסד ימינא גבורה
שמאלא . אתבסס דא כדא ואקרו ארס כליל מתרין סטריין . ובגין
כך בכלהו כתרין אות ימינא ושמאלא דינא ורחמי . תאנא עד לא
זמין תקוניו דמלכה . עתיקא דעתיקין כנה עלמין ואתקין תקונין
להתקיימה ההוא נוקב' לא אתבסמ' ולא התקיימו עד דנחית חסד
עלאה ואתקיימו . ואתבסמו תקוני נוקבא . כהאי אמה דאתקרו
חסד . הס"ד והלא המלכים אשר מלכו בהרץ ארום אתר דכל דינא
משחתיין תמן (ואינון תקוני אתתא . אשר היו לא כתיב אלא אשר
מלכו) ולא אתבסמו עד דאתקון כלא ונפיק האי חסד . ואתושב
כפומא דאמה סה"ד וימה וימת דלא התקיימו ולא אתבסמו דינא
ודינא . והאי תימא הי כבי דינא כלהו והא כתיב וימלך תחתיו שאול
מרחובות הנהר והא לא אחזי דינא . דתנינן רחובות הנהר היהו
כינא דמינא מהתפתחין חמשין קרעין דנהורין וכזוינין לשיח סטרי
עלמ' תאנא כללו דינא בר מתד דאתקיס כתרעה והאי שאול מרחובו'
הנהר דא הוא חד סטרא דאתפשט ונפיק מרחובו' הנהר וכלסו לא
אתקיימו . לא תימא דאתבטלו אלא דלא התקיימו כההוא מלכו
(דבסטרא נוקבא) עד דאתעטר ואתפשט האי כקראת מכלהו דכתוב
וימלך תחתיו חרר . מאי חרר חסד עלאה . ושס עירו פעו מאי
פעו . כהאי פעי בר נש דזכי לרוחא דקודשא . ושס אשהו מהיטבאל .
בכתן אתבסמו דא כדא ואתקרו אשמו מה דלא כתי' בכלהו מהיטבאל
אתבסמותא דדא כדא . בת מטור . תקונין דמסטר גבורה . בת

מי זהב התכסמו וההכלילו דא כדא מי זהב קממי ודינא . כאן
התרכקו התאם בדכורא . כסטריו התפרטן כדרועין כשוקין .

דרועין

דרבורא דרמינא תד שמאלא דרועא קדמא (ס"א
קדושא) תלת קשרין התקשרו ביה וההכלילו ב' דרועין .
וההכלילו ס"ד אלא ג' קשרין בימינא ונ' קשרין בשמאלא . ג'
קשרין דימינא ההכלילו בנ' קשרין דשמאלא . ובג' דרוע' לא כתיב
אלא חד אבל ימינא לא כתיב ביה זרוע אלא ימינך וי' . ומין וי'
הקרי בנ' קשרין דהכהא דהחסינו לחולקיהון . ואי תימנא הא
בתלת חללים מוחא דגולגולתא משחכחין תאנא כלהו ג' מתפשטין
ומתקשרין בכל גופא וכל גופא התקשר בהני תלת ומתקשרין
כדרועא ימינא ובג"כ כתיב דור והמר שב לימיני משום דהוא
התקשר עמהון דהכהא ויתבי תמן לכורסיה שלימת' . ובג"כ כתיב
הכן עאסו הכונים וגו' משום דיתבי לימינא . היינו דכתיב והנחם
והעמוד לגורלך לקץ הימין כלו' כמאן דזכי לחיובותא דמלכא .
זכא חולקיה דמאן דפריש מלכ' ימיניה וקביל ליה תחומא ימיניה
והאי ימינא כד יתיב קשרין התפשטו . ודרועא לא אושיט ודיה
(ס"א וקשרין לא התפשטו ודרועא לא אושיט ותיב) בתלת קשרין
דאמרן . וכד מתערין חייביה ומתפשטן בעלמא . מתערין תלת
החרנין דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא וכד אושיט דרועא יד
ימינא הוא אבל התקרי זרוע וי' זרועך הנטויה (כ"א תלת קשרין
התקשרו ביה וההכלילו תלת קשרין דימינא ותלת קשרין בשמאלא
בנ' קשרין דהכהא דהחסינו לחולקיהון . ואי תימנא הא בנ' חללי
מוחא דגולגולת' משחכחין . תאנא כולהו ג' מתפשטין ומתקשרין
בכל גופא וכל גופא התקשר בהני תלת ומתקשרין כדרועא
ימינא והאי ימינא כד יתיב (קשרין לא התפשטו ודרועא לא
אושיט ותיב) כהלא קשרין דאמרן וכד חייביה מתערין
מתערין תלת חרנין דאינון דינא קשיא ואושיט דרועא והתקרי
זרוע וי' זרועך הנטויה) כזמנא דג' אליון ההכלילו בנ' חרנין הקרי
כלא ימינא ועבוד דינא ברחמי דהא הוא דכתיב ימינך וי' אדררי בכס
ימינך וי' קרעץ אויב כגון דמתערין רחמי בהו . ותאנא כהאי ימינא
מתתקדן תלת מאה ושבעין אלף רבוא דתקדון ימינא ומאה וחמנין
וחמשה אלף רבוא מזרוע דתקרי זרוע וי' . מהאי ומתאי תלויא
זרועא והאי והאי תפירת דכתי' מולך לימין משא הא ימינא
זרוע סא שמאלא . דכתיב זרוע תפירתו דא כדא . ותאנא כידא
שמאלא

שמאלא מתתקדון ארבע מאה וחמנין רבוא מתרי תריסין מתתקדון
בכל ארבעא וארבעא . ובכל ארבעא וארבעא עשר אלפין מתרי
תריסין משחכחין . פוק ותשכ כמה אינון דכידא . ותאנא ימינא
תקרי סיועא קדושא רחמי דרועא דימינא מתלת קשרין . (ואף
על גב דתקרי יד הוי סוועא) דכתיב (נ"א וכתיב) והנה ידו עמד .
ומתתקדון מהאי . אלף וארבע רבוא וחמנייה וחמשה מאה אלפין
מתתקדון דסוועין בכל עלמא ותקדון יד וי' עלאה . יד וי' תתאה .
ואף על גב דככל תר יד וי' שמאלא . זכו ימין וי' תחלל ידא
כזרועא וקוי סיועא ותקרי ימין ואי לאו יד וי' תתאה . תאנא כד
מתערין דינין קשיין לתתא בעלמא הכא כתיב סוד וי' ליריחו .
ותאנא כלניעו תא דספרא דכל דינון דמשחכחין מדכורא תקיפין
כרישא ונייחין כסופא וכל דינון דמשחכחין מנוקב' נייחין כרישא
ותקיפין כסופא . והלמלא דתתעבדו כחדא לא יכלין עלמ' למסכל .
עד דעתיק דעתיקי סתימא דכלא פריש דא מן דא ותכר לון
לתתקסמא כדא . וכד פריש לון תפיל דרמינא לזעיר תפין ופריש
לנוקבא מתחרויו דסטריו ותקין לה כל תקוסה ותלנעא ליומא
דיליה למיתא דכור' ה' ד' ויפל וי' אלהים תדרמה על האדם וישן .
מכו וישן תהי הוא דכתיב עורה למא תישן וי' ויקח אחת מללעותיו
מאי אחת . דא היא נוקבא . כד' אחת היא יונתו חמתי וסלקא
והתקנהא ובתתאה שקיע רחמי וסדר ה' ד' ויסגור בשר תתתא
וכתיב והסירוחי את לב האבן מכשרבם ונתתי לכם לב בשר . ובשעתא
דכעא למיעל שכתא הוב כרי רוחין ושרין ועלעולין . ועד לא סייס
לון . אחת מטרוניתא כתקונהא ותיבת קמיה . בשעתא דתיבת
קמיה תנח לון לאינון כרייאן ולא תשתלמו . כיון דמטרוניתא יתבת
עם מלכא ותתכברו תפין כתפין . מאן ייעול כינייהו תאן הוא
דיתרב כסדויהו . (כנין כך סתימא דעלה עונתן של ס"ח יודעין
הוא דנח משבת לשבת) וכד התכברו התכסמו דא כדא יומא דכלא
תתכסם ביה . ובנין כך התכסמו דינון דא כדא ותתקטו עלאין
ותתאין . ותאנא כלניעו תא דספרא כעא עתיקא קדושא למתו . אי
תתכסמו דינון . ותתרכקו חרין אליון דא כדא ונפק מסטרוא דנוקבא
דינא תקיפא (דלא יוכל עלמא למסכל) דכתיב וסדר ידע את חוה
השאו ותכר ותלך את קין ותאמר קניתי וגו' ולא הוא יוכל עלמא
למסכל משום דלא תתכסמ וסתימא תקיפא תיביל כס זוממא דדינא
קשיא . ובג"כ לא הוב ויכל לתתקסמא . וכד כתיב דא קין מסטר
דנוקבא

דנוקבא נפק תקיף קשיא . תקיף בדינוי קשיא בדינוי . כיון דנפק
אתחלש ואתבסמא . כתר דא הפיקת אחרא כסימא יתיר . וסליק
קדמא דהוה תקיפא קשיא וכל דינוי לא אתערבו (ס"א אתערעו)
קמיה (ס"א וכל דינוי אתערעו עמיה) ת"ת מה כתוב ויהי בהיוונס
בשרה . בשרה דאשתמורע לעילא . בשרה דאקרי שרה דהפוחים .
ונלח האי דינא לאחיהא משום דהוה קשיא מניה ואכפיה והטמריה
הסותה . עד דאתער כהאי קב"ס ואעכריה מקמיה . ושקיעה
בנוקבא דתהומא רבא . וכליל לאחוי בשקיעא דימא רבא דמבסס
דמעין עלאין . ומנהון נחתין נשמחין לעלמא הינש לפוס אורחוי .
ואע"ב דעמירין אינון . מתפסעין דא כדא דאשתעבדו גופא קד .
ומהאי גופא נחתין נשמחון דרשיעיה חייבא תקיפי רוחא .
מתרוויהון כדא ס"ד אלף דא לסערוי ודא לסערוי . זכאין אינון
זיקייה דמשלפי נשמחון מהאי גופא קדישא דאקרי דאס רבלי
כלא אתר דעטרין וכחרין קדישין מתחבראן חמן כדורא דאתקלא
(ס"א דאתכלא) . זכאין אינון זיקייה (כ"א חוה חכרויה) רכל הני
מלין קדישין דאתמרו כרות קדישא עלאה דוח רכל קדישין עלאין
אתכללן ביה אתגליין לכו מלין דעלאין ותתאין זייתין להו זכאין
אחון מאריהון דמארוין מחדי תקלא דמלין אלין תנדרעון ותסתכלון
בהו . ותנדרעון למאריהון אפין באפין עינא בעינא . וכהני מלין
תזכון לעלמא דאתי הו"ד וידעת הו"ס והשכות אל לכך גו' וי'
עתיק יומין . הוה האלקים וכלא הוה חד בריך שניה לעלם ולעלמיה
עלמיה .

אמר

ר' שמעון קמיה עלאין לתת ותתאין לעילא עלאין
לתת דנוקבא דארס דהוה תקוני עלאה כללא . דכלאו
(חסר) חאנא כתוב וזריק יסוד עולם דכליל שית בקרופא כדא .
והאי . הוה דכתיב שוקיו עמודי שש ותאנא בלניעותא דספרא .
בארס אתכלילו כחרין עלאין בכלל וכפרט . ובארס אתכלילו כחרין
תתאין בפיטו וכלל . כחרין עלאין בכלל כמה דאתמר כדיוקנ' רכל
הני תקונין . (ס"א דיוקנין) כפרט באכבען דידין קמס כנגד קמס .
כתרין תתאין . באכבעין דרבלין דאינון פרט וכלל . דהא גופא לא
אתתאין כהריוסו . דתון לכה מגופא . ובג"כ לא הוה בגופא דגופא
אעדיו מנייסו . אי הכי מאי ועמדו רגליו ביוס ההוא . הלא רגליו
דגופא מאריהון דינוין (ס"א דמארין) למעכד נוקמין ואקרון בעלי
רגלים ומנהון תקיפיין . ומתאחדן מאריהון דינוין די לתת כחרין
תתאין

תתאין . תאנא כל אינון תקוני דלעילא דכנופא קדישא (כדכר
ונוקבא) כללא דארס דתמשיך דא מן דא . ומתאחדן דא כדא .
והשקן דא לרא . כמה דאתמסך דמא בקטפין דורידין לרא ולרא
להבא ולסבא . מאתר דא לאתר אחרא ואינון משקין (ס"א קסטין)
דגופא . (כ"א לנופא) אשקין דא לרא מנהרין דא לרא . עד דאנסירו
בלאו עלמין ומחברכאן בנינויהון . תאנא כל אינון כחרין דלא אתכללו
בגופא כלאו דאקין ומסאכין ומסאכין כל מאן דיקרב לגבוהון
למנדע מנהון מלין . תאנא מאי חאויבותא דילסון לגבי תלמודי
חכמים . הלא משום דתמן כהו גופא קדישא ולא אתכללא כהו כהסות
גופא . וכי תימא אי הכי הוה מלאכין קדישין וליתסון ככללא דגופא .
לא דח"ו אי ליתסון לבר מכללא דגופא קדישא לא הוה קדישין ולא
מתקיימי ובתיב וגויתו כתרשיש . ובתיב ובכוחס מלאות עיניס .
והאיס נבריאן כלאו ככללא דארס . כדמסני דליתסון ככללא דגופא
דאינון מסאכין ומסאכין כל מאן דיקרב כהריוסו . ותאנא בלאו .
מרוחא דשמאלא דלא אתבסס בארס משתכחין . וכפון מכללא דגופא
קדישא . ולא אתדבקו ביה . ובג"כ בלאו מסאכין . ואולין וטאסין
עלמא ועוילין בנוקבא דתהומא רבא לאתדבק' כהסות דינא קדמא
דאקריקין דנפיק בכלל דגופא לתתא . ושטטין וטאסין כל עלמא
ופרחן ולא מתדבקאן ככללא דגופא וכנינוי כך אינון לבר מכל משרין
דלעילא ותתא . מסאכין אינון בסו . כתיב מחון למחנה מושבו .
וכרוחא דאקרי הכל דאתבסס יתיר ככללא דגופא קדישא . נפקין
אחרני דמכסמן יתיר . ומתדבקן בגופא ולא מתדבקן . בלאו תליין
כחויירא וכפין מהאי כללא דאלין מסאכין . ושמעין מה דשמעין
מעילא . ומטויהו ידעי לתתא דקאמרי להו . ותאנא בלניעותא
דספרא כיון דאתבסמו לעילא כללא דארס גופא קדיש' דכרונוקבא .
אתתאין זמנא תליתאה ונפק אתבסמותא דכלא . ואתבסמו עלמין
עלאין ותתאין ומבאן אשתכלל עלמא דלעילא ותתא מסטר' דגופא
קדישא . ומתתברן עלמין ומתאחדן דא כדא דאשתעבדו קד גופא .
(ובגין דכלהו חד גופא שכינתא לעילא . שכינתא לתתא . קב"ס
לעילא . קב"ס לתתא) ומשלפא רוחא ועוילה בחד גופא . ובכלכו
לא אתתאין הלא חד קק"ק וי' זבאות מלא כל הארץ כבודו . רכלה
הוה חד גופא תאנא כיון דאתבסמו דא כדא (תורי) והכעשה לך עס
בקורות (הכסף) אתקשרו דינא ורמתי (ס"א אתבסמא דינא ברתמי
ואתבסמא נוקבא כדכורא . וכנינוי כך לא סלקא דא בלא דא כהאי

חמד דלא חלקא דא בלא דא . ועל האי חנין מאן דאפוק גרמיה
 בהאי עלמא מכללא דארס . לבתר כד נפיק תפאוי עלמא לא עיול
 בכללא דארס דאקרו גופא קדישא . אלא באינון דלא אקרון ארס
 ונפיק מכללא הנזפא . חניא ארוי זכב נעשה לך עם נקודות הכסף
 דאתכסמו דינא ברמנו . ולית דינא דלא סו ביה רמנו . ועל האי
 כתיב נאוו לחייך בתוריס לוארך בתרוויס בתוריס כמו דכתיב ארוי
 זכב נעשה לך וגו' . בתרוויס כמה דכתיב עם נקודות הכסף .
 לוארך בכללא דנוקבא . דא תערוגינא . אשחבא כי מקדשא דלעילא
 וירושלם דלמא (ס"א הוא מקדשא דבלא) ומקדשא . וכל דא
 מדאתכסמא בדכור' אשתעבד כללא דארס דא טוה כלל' דמהימנות'
 מאי מהימנותא דכגויה אשחבא כל מהימנותא ופאנא מאן דאקרו
 ארס וגשמאא נפקא מביה ומית אסור למיכת לויס כתישא למעכד
 ליה לונה על ארעה משום יקרא דהאי גופא דלא יתנזו ביה קלנא
 דכתיב ארס כיקר כל זילין ארס דהוא יקר מבל יקרא . כל ולן .
 מ"ט . משום דאי יעברון הכי כמסל ככהמות גרמו . מה בעירי לא
 הוו בכללא דארס ולא אחמו במו רוחא קדישא אונ' פאא כבעירו
 גופא בלא רוחא ופאא גופא דהוא יקרא דכלא לא יתנזו ביה קלנא .
 ותאנא כגניעותא דספרא כל מאן דעכיד לונה להאי גופא קדישא
 בלא רוחא עכיד פנימותא בגופא דעלמין . דהא צנין דא לא עכיד
 לונה באחרא קדישא בארעה דצדק זילין כה (ס"א לבחרא קדישא
 דמלכא בארעה דכתיב צדק זילין בה) תטוס דהאי גופ' יקרא אקרו
 דיוקנא דמלכא . ואי עכיד ביה לונה הוי כהד מן בעירי (הס"ד
 צמשל ככהמות גרמו) . תאנא ויראו כני האלהים אה כנות הארס .
 (ס"א כני האלהים) אינון דאשתדו זנפלו בנוקבא דהומא רבא .
 אה כנות הארס . (הארס הידוע) . דכתיב וילרו להם תמה סוכורים
 אשר מעולם וגו' . מהסודא דאקרו עולם . כדחנינן ימי עולם . אנשי
 השם מנהון נפקו רוחין זדין לעלמא לאתברקא כרשיעיוה הנפילים
 היו בארץ לאפקא אלין אחרנין דלא הוו בארץ . הנפילים . עלא
 זעזאל הוו בארץ כני האלהים לא הוו בארץ ורוח הוא וכלא אומר .
 וכתיב וינחם יי' כי עשה את הארס בארץ . לאפקא ארס דלעילא דלא
 הוי בארץ . וינחם יי' האי כזעיר הפין אומר . ויחעלב אל לבו .
 זיעזבל לא נאמר אלא ויחעלב . איסו אשעלב . דכיה חלייא מלקא .
 לאפקוי מאן דלא אשעלב . אל לבו . כלכו לא כתיב אלא אל לבו .
 במאן דאשעלב (ומקכל) למאריה . דאחוי סאי ללכא דכל לבין .
 ויאמר

ויאמר וי' אמתה את הארס אשר כראתי מעל פני הארמה וגו' .
 לאפקא ארס דלעילא . ואי חומא ארס דלמאא בלחורוי לאו לאפקא
 כלל . משום דלא קאיב דא בלא דא ואלמלא חכמה סחימא דכלא .
 כללא אסתקן כמדישא . הס"ד אינו חכמה שכנתי ערמה אל חקרו
 שכנתי אלא שכנתי . ואלמלא האי חקונא דארס לא קאיס עלמא .
 הס"ד יי' כחכמה יסד ארץ וכתיב ונח מלא חן כעיוי וי' . ותאנא
 כלסון מותי חליין כהאי מוחא . והחכמה הוה כללא . דכלא הוה
 ודא חכמה סחימא רבא אסתקין ואתתקן חקונא דארס לאחויי שכל
 כולא על תקוניה כל חד באחריה הס"ד החכמה קעוו לסכס מעשרס
 שליטוס דאינון תקונא שלימא דארס . וארס הוה חקונ' דלנו מניה
 קאיס רוחא (ס"ד הי הארס ויראה לעינים ווי' יראה ללכב דאיהו
 כלנו לנו) . וכהאי חקונא דארס אסתוי שלימותא מהימנות' דכלא
 דקאיס על כורסיוה דכתיב כמראה ארס עליו הלמעלבס . וכתיב
 וארו עם ענני שמיא בכר אנש אחי הווס ועד עתיק וימזא מטא
 וקדמותו הקדומוסי . עד כאן סחימאן מלון . וכירון טעמין .
 זכאס חולקיס דמאן דידע וישנא כהון . ולא יעצו כהון . דמלון
 חליין לא אסתויכו אלא למארי מאריין ומאריי חקלא דעאלו ונפקו .
 דכתיב כי ישרים דרכי יי' ודיוקיס ולכו כס ופושעים יכשלו כס . קנא
 ככה ר"ס וארס קליס ואמר אי כמלון דילן דאתגליין סכא אתגניוו
 חכרויה באדרה דעלמא דאחי ואסתלקו מהאי עלמא יאחא ושפיר
 סוס כנין דלא אתגליין לחד מכני עלמא . סדר ואמר סדרו כי דהא
 גלי קמיה דעתיקא דעתיקין סחימא דכל סחימין דהא לא ליקרא
 דילי עכידנא ולא ליקרא דכיס אכא ולא ליקרא דחכרויה אלין אלא
 כנין דלא יטעון באחריו ולא יעלון בכסופא לתרעו פלטרו ולא ימחון
 כידוהון . זכאס חולקי עמהון לעלמא דאחי . קנא עד לא נפקו
 חכרויה מהסודא אדרה מיתו ר' יוסי בר' יעקב ור' חזקיה ור' יוסא
 וסמו חכרויה דהוו נטלין לון מלאכין קדישין כהסוד פירסא ואר"ס
 מלה ואשחכו לווטואמר שמה ס"ו גורה אקבור עלנא . לאתענשא
 דאתגלי על ידנא מה דלא אתגלי מיומא דקאיס משם על עורא דסיני
 דכתיב ויהי סם עם יי' ארבעים יום וארבעים לילה וגו' . מה אנה סכא
 אי כנין דא אשענשו . שמע קלא זכאס אנה ר"ס זכאס חולקין
 וחכרויה אלין דקיימון כהדך דהא אתגלי לכוון מה דלא אתגלי לכל
 חילא דלעילא . אכל ס"ח דהא כתיב ככורו ויסדנא וכזעירו ויכ
 דלקיס . וכ"ס דכרש פני וסחיף אהדכקי נפשמהון כשעתא דא
 דאתקסכו

דאחנסיכו . זכאה חולקסון דהא בשלימותה אסתלקו . (דלא הוה
כן לאינון דהוו קמיוהו אמאי מיתו) . חנא בעור דאחנליין מלין
אחרינשו עלאין ותחזין (דאינון דאיכוין) וקלא אהער במאחן וחמסין
עלמין דהא מלין עתוקין לתתא אחנליין ועד (כ"א ועוד) דאלין
מחכסמן נשמתייהו כאינון מלין נפקת נשמתייהו ככסיקה ואחקשור
כההוא פסא ונטלין להו מלאכי עלאי . וסלקין לון לעילא ואמאי
אלין . משום דעאלו ולא נפקו ומנא אחרא מן קדמת דנא . וכלהו
אחריני עאלו ונפקו . אר"ש כמה זכאה חולקסון דהני לתתא וזכאה
חולקסא לעלמא דאתי בגין דא . נפק קלא חנינות ואמר ואחס
הרבקים כיו' אלהיכם חיים כלכם היום . קמו ואלו בכל אחר דהוו
מסחכלי סליק ריחין . אר"ש שמע מנה דעלמא מתכרך בניון .
והוו נהרין אנפיו רכלהו ולא הוו יכלין בני עלמא לאסחכלא כהו .
חאנא עשרה עאלו ושבע נפקו . והוה חרי ר"ש . ור' אבא עזיב .
יומא חד הוה יתיב ר"ש ור' אבא עמיה . אר"ש מלא וחמו לאלין
חלתא דהוו מויתין להון מלאכין עלאין ומחזיין להו גניזין ואדריין
דלעילא בגין וקרא דלהון . והוו עיילי לון כטורי דאפרסמו' דכויא .
כח דעתיה דר' אבא . חאנא מההוא יומא לא אערו חברייה מבי
ר"ש . וכד הוה ר"ש מגלה רזין לא משתכחין חמן אלא אינון . והוה
קארי להו ד'שמעון שבעה אגן עיני יו' דכתיב שבעה אלה עיני יו'
ועלן אחמר . א"ר אבא אגן שיחא בוליני דנהראן משביעא את
הוא שביעא דכלא דהא לית קיומא לשחא כר משביעא . דכלא
הלי בשביעא ר' יהודה קארי ליה שבת דכלהו שחא מניה מתכרכין
דכתיב שבת ליו' קדש ליו' . מה שבת ליו' קדש אף ר"ש שבת ליו'
קדש . אר"ש חוהנא על ההוא חגיר חרנן מאריה דשערו אמאי לא
אשחכא כבי אדרא דילן בזמנא דאחנליין מלין אלן קדישין . אהכי
אתא אליהו ותלת קטפורי נהרין באנפיהו . א"ל ר"ש מ"ט לא שכיח
מר בקדרוטא (ס"א בקרטמא) גליפא דמאריה כיומא דהלילא .
א"ל . חייך ר' שבע יומין אחכרירו קמי קב"ה כל אינון דויתון
וישחכחן עמיה עד לא עוילתון כבי אדרא דלכון . ובעינ' לאשחכחא
זמין קשיר בכתפוי ואנא הוה זמין ובעינא קמיה לאשחכחא זמין
חמן וכדין קטור בכתפוי ולא יכלנא דההוא יומא שרני קב"ה
למעבד נסין לרב המנונא סבא וחברוי דאתמסרו בארמונא (ס"א
בקרונא) דמלכא וארסינא להו כנסא דרמינא להו כותלא דהיכלא
דמלכ' ואחקטרו בקטרו דמיתו ארבעים וקמשה פרדשיו ואפיקא

לרב

לרב המנונא וחברוי דרמינא (כ"א ואולובנא) לון לכקעה חונו
ואשחזיכו . וזמינא קמיוהו נהמא ומינא דלא אכלו חלתא יומין .
וכל ההוא יומא לא בדילנא מנייהו וכד חכנא אשכחנא פסא דנטלו
כל אינון סמכין וקלת מן חכרייה עלה . ושאלנא לון ואמרו חולקא
דקב"ה מהלולא דר"ש וחברוי . זכאה חנא ר"ש וזכאה חולקא וחולקא
דאינון חבריא ריחין קמך כמה דרנן אסתקנו לכון לעלמא דאתי
כמה כוליגין דנהרין זמין לנסרא לכו . ות"ס יומא דין בניגך
אחשטרו חמסין כחרין לרכי פנחס בן יאיר חמיד ואנא חולקא
עמיה ככל אינון נהרי דטורי דאפרסמו' דכיה והא בריר דוכחיה
ואחחקן (ס"א ואנא הא חוונא דהא בריר וכו') אמר ליה קטורין
לדיקוייה בקרטופא דעטרין כרוש ירתי וכזמני ושכתי יתור מכל
שאר יומין . א"ל ואף כל אינון דלכר דכתיב והיה מדי חדש כחדש
ומדי שבת כשבתו וכו' . או אלון אהיון כ"ס לדיקוייה . מדי חדש
בחדשו . למא משום דמחשטרי אבהתא דהיבא קדישא ומדי שבת
כשבתו . דמחשטרי שביעא דכל אינון שחא יומין דכתיב ויכרך
אלהים את יום השביעי וכו' . ואנא הוא ר"ש שביעא דשיחא
תהא מחשטרי ומחשטרי יתור מכלא . ותלה עדונין דמשחכחין
כשביעא זמין חבריא אלן לדיקוייה לאחשטרי בניגך לעלמא
דאתי וכתיב וקראת לשבת עונ לקדוש יו' מכבוד מאן הוא קדוש יו'
דארבי שמעון בן יוחאי דקארי מכובד בעלמא דין ובעלמא דאתי .

זהר פרישת אמור וספרתם

לכם ממחרת השבת מיום הכיבוד את עמר
התניפה מאי קא מיירי . א"ל הא אוקמוה חברוי .
אכל הא חזי ישראל כר הוו במז'ים הוו ברשות' אחרת והוו אחידין
במסאכתא באחרא דא כר הוה יחבא כיומי דמסאכתא . בחד
דאתגורו עאלו כחולקא קדיש' דאקרי ברית כיון דאחשטרו כיה פסק
מסאכתא מנייהו כדא אחתא כר פסקו מנה דמי דמסאכתא בחד
דאחשטרו מנה מה כתיב וספרה לה ז' ימים . אף הכא כיון דעאלו
בחולקא קדישא פסקא מסאכו מנייהו ואמר קב"ה מכהן ולהלל
חושכנא לר' כיון אספרתם לכם . לכם דיוקא כר"ה וספרה לה שבע
ימים לה לעמיה . אף סבא לכס לעלמא ולמה בנין לאחשטרי במיין
עלאין קדישין ולכתיב למיתוי לאחשכר' ביה במלכ' ולקבל' אורייה .
ההו וספרה לה שבעת ימים הכא שבע שבתא אמאי שבע שבתא
בנין למזכי לאחשכר' כמיין דההוא נהר דנגיד ונפיק ואקרי מוס

קיים

חיים והוא נהר שבע שבתות נפקו מניס . ועל דא שבע שבתות
 ודאי כגון למזבי ביה כמה דתתת רבוי דילה כליליה לאשתמשא
 כבעלה כך כתיב וכרתה הטל על המחנה לילה . על המחנה כתיב
 ולא כתיב וכרתה הטל לילה אלא על המחנה כגון דשרר מהסוף
 נקודת על אינון יומין דתתקריאו מחנה ומתחברת במלכא קדישא
 ואימתי נחה האו טלא כדקריבו ישר' לטורא דסיני כדן נחה הסוף
 טלא בשלימו וארכו ואתפסקת וזהממן מניסוואתחברו ביה במלכא
 וכו' וקבילו אוריתא והא אוקימנא . ובהסוף זמנא ודאי כל הנחלים
 הולכים אל סיסלתארכאה ולאשתמשא וכלא אשתקרו (ס"א אשתקרו)
 ואשתכרו ביה במלכא קדישא . ח"כ כל בר נש דלא מני חושבנא דא
 אינון שבע שבתות חמימות למוכו לרכיות' דא לא אקרו טבור ולא
 בכללא דטבור פוא ולא הוא כדאי למהוי ליה חולקא באוריתא ומאן
 דמטי טבור להאי יומא וחושבנא לא אשתכיד מניה כד מאטי להאי
 לילה לבעי ליה למלעי באוריתא ולאשתכרא בה ולנטרא דכיו עלאה
 דמטי עליה כהסוף ליליה ואקרי ואלויפנא דאוריתא דבעי ליה
 למלעי כהאי ליליה אוריתא דבע' פ כגין דיתרכין (ס"א דיתרכין)
 כחדא ממכוע' רחלא עמיקא לכתר כהאי יומא ליתו חור' שככח
 ויתחבר בה וישאכתון כחדא כזונא חד לעולא כדון מכרייו עליה
 ואמרו ואני זאת בריתא איתא אפר יו' רוחו אשר עליך ורכיו אשר
 שמתי כפיך וגו' . ועל דא חסודי קדמאי לא הוו נוימי כהאי ליליה
 והוו לעאן באוריתא ואמרי יתאי לאשתכא ירוחא קדישא לן ולכנן
 כתרין עלמין והסוף ליליה כנסת ישראל אשתקרת עליוהו ואחיא
 לאזונא ביה במלכ' וחרווייהו מחעטרו על רישיהו דאנון דוכאן
 להכי . ר"ש הכי אמר בשעתא דמתכנני חכרייא כהאי ליליה לנביא
 ניהו לתק' חכשיטי כלה כגין דתשתכח למחד כהכשיטתא ותקונתא
 לגבי מלכא כדקא יאות . זכאה חולקתון דחכרייא כד יתבע מלכא
 למטרוניא מאן חקון חכשיטתא ואחיה עטרסא ושוי תקונתא וליית
 לך כעלמא מאן רירע לתקנא חכשיטי כלה אלא חכרייא זכאה
 חולקיהון כעלמא דין וכעלמא דאתי . תא חוי חכרייו' מתקני כהאי
 ליליה חכשיטתא לכלא ומעטרו ליה בעטרתא לגבי מלכא ומאן
 מתקין ליה למלכא כהאי ליליה לאשתכחא בה בכלא לאזונא כה
 כמטרוניא . כהרא קדישא עמיקא רכל נהרין . אימא עלאה סה"ד
 זאנא וראנא כנוח ליון כמלך שלמה וגו' לבתר דתתקונת ליה למלכא
 ואעטר' ליה חתיית לרבאס לל למטרוניא ולאינון דמשתחוי נכה .
 למלכא

למלכא דהיה ליה בר ויודאי אהא לזונא ליה כמטרוניא עלאה מאי
 עבדת אמיה כל הסוף ליליה עאלת לבי ננוסא אפיקת עטר' עלאה
 כשבעין אבני יקר סחרנתא ואעטרה ליה אפיקת לכושין דמילת
 זאלבישא ליה ואשתכח ליה כקוניו רמלכין . לבתר עאלת לבי כלה
 חמאת עולימת הא דקא מתקני עטרסא ולבישא וחסשיטת' לתקנא
 לה אמרה לון הא אשתקניית כי עכילא אחר דמיון נבעין וכל ריחין
 וכוסמין סוקרני אינון מיין לרבאס לכלמו ליתו בלתי מטרוניא דברי
 ועולימתא ויתדכון כהסוף אחר דתתקונת כהסוף כי טבול' דמיון
 כבעין דעמי לבתר חקינו לה ככשיטת' אלבישו לה לכושא אעטרו
 לה כעטרסא . למחר כד יתאי כדו לאזונא כמטרוניא . יתקין
 היכלא לבלאווישאכת מדורית ככו כחדא . כך מלכא קדישא ומטרוניא'
 ותכרייא כהאי נונא ואימא עלאה דתתקנת כלא . אשתכח דמלכא
 עלאה ומטרוניא ותכרייא מדוריהון כחדא ולא מתפרסין לעלמין
 סה"ד זו מי נור כהאלך וגו' . הילך תמים ופועל זרק . מאן הוא פועל
 זרק . אלא חלן אינון דמתקני למטרוניא כהכשיטתא כלכושא
 כעטרה . וכל חד פועל זרק אקרו . ח"ד תיית אלמלא לא זכינא
 כעלמ' אלא למשמע מלין חלין דיי זכאה חולקיהון דאינון רמשרלי
 באוריתא ורעין אורתיו דמלכא קדישא דרעווא דילהון באוריתא
 עליוהו כתיב כי בי השקוא בלעטנו . וכתיב השלסו ואכבדו .

הקדמת הזדר דין ה' ע"א

רבי שמעוןהוה יתיב ולעי באוריתא כליליה דכלא אשתכר' כבעל'
 דחינון כל אינון חכרייו' דבני סובל' דכלא חלטריוכו כהסוף ליליה
 דכלא אזדמנת למהוי לומא תקרא נו תיפס כבעלה למהו עמה כל
 הסוף ליליה ולמקרי עמה כתקונתא דתייתאשתקנ' למלעי באורית'
 מתורה לנכתיאס ומנכתיאס לכתובים וברשו' דקראי וברודחכמת'
 כגין דחלין אינון חקונן דילה והכשיטתא ואידי ועולמתא עאלת
 וקוימת על ראשיהון ואשתכח בהו וזאת כהו כל הסוף ליליה וליומא
 אחרא לא עאלת לתופס אלא כהדייתו ואלין חקרון בני חופשא וכיון
 דעאלת לתופסא קודשא כריך הוא שאל עליוהו ומכרך לון ומעטר
 לון כעטרסא דכלא זכאה חולקיהון והוה רבי שמעון וכלאו חכרייא
 מרננין ברנה דאוריתא ומתדסן מלין דאוריתא כל חד וחד מנייהו והוה
 חדו רבי שמעון וכל שאר חכרייא אחר לון ר' שמעון בני זכאה
 חולקיהון כגין דלמחר לא תיעול כלה לתופ' אלא כהדייתו כגין דכולסו
 דמתקנין

דמקנין תקונתא כהאי ליליא וחדאן כה כלהון יהון רשימוין וכתיבין
בספרא דרכניא וקודשא ב"ה מדרך לון כשכעין כרכאן ועטרין
דעלמא עלאה . פתח רבי שמעון ואמר השמים מספרים כבוד אל
וגומר . קרא דא הא אוקימנא ליה אכל בזמנא דא דכלא אתערא
למועל לחופה כיומא דמתר אתקנת . ואתנהירת בקשטתא כהדי
כבריא דחדאן עמה כל הקוא ליליא ואיהו חדאת עמהון וכיומא
דמתר כמה אוכלסין חילין ומשוריון מתכנסין בהרה ואיהו וכלהו
מתכאן לכל חד וחד דחקינו לה כהאי ליליא . כיון דמתחבראן כחדא
ואיהו חמא' לבעלה מה כתיב השמים מספרים כבוד אל השמים דא
חתן דעאל לחופה מספרים מתנהרין כווקרא דספיר דנהיר ווסיר
מסייפי עלמא ועד סייפי עלמא . כבוד אל דא כבוד כלה דחקרו אל
דכתיב ואל זועס ככל יום ככל יומי שחא חקרי אל והסת' דהא עאלת
לחופה חקרי כבוד וחקרו אל יקר על יקר נהירו על נהירו וסולטנו
על סולטנ' כדון כההוא שעחא דשמים עאל לחופה ואחי ונהיר לה
כל אינון חכריו' דחקינו לה כלהו אתפרשו בשמהן חמן דא הוא
דכתיב ומעשה ידיו מגיד הרקיע מעשה ידיו אליון אינון מארי קיומ'
דכריה כהדי כלה ואינון מארו קיומא דכרי' חקרון מעשה ידיו כמה
דאח אמר ומעשה ידיו כוננהו דא כרי' קיומא דתמים בכשר' דבר
כש . כרוך ה' לעולם אמן ואמן .

האדרא פרשת משפטים

חניא כרוח דרוין . רישא דמלכא אתקין בחסד ובנכורה כהאי
ריש' חליון שערי נומין על נימין דאינון כל משיכותא
דמתחברין בהו עלאי ותחאי מארי דמארין מארי דקשוע . מארי
דמתקלא . מארי דויכבא . מארי דיללס . מארי דרוב' מארי דרחמי
וטעמי אוריותא ורוי אוריותא דכיון מסאכין בלהו חקרון שערי דמלכא
כלומר משיכותא דהמשך ממלכא קדישא . וכלא נחית מעתיקא
סתומא (קדישא) . מלחא דמלכא פקירותא דתיובייתא כד אתפקרן
כעוכריותו ופד אתגליין חוביותו כדון חקרי מלחא דמלכא כלומר
נכורה אתפקר דינוי ואתפשט בספריו ורה השגני ממלח' דעתיקא
קדישא דחקרי רבון . עיינון דמלכא השנחות' הכלא השנחותא דעלאון
ותחאין וכל אינון מארי השנחותא הכי חקרון . כעיינון נוונון האחרון
ואינון נוונון חקרון כל אינון מארי השנחותא דמלכא כל חד כפוס
חרחיס

חרחיס וכלהו נוונון דעיינון חקרון כמה דאתחוי אשנחות' דמלכא
הכי נוונון מתערין . נכיוני דעיינון חקרון אחר דיהכין אשנחותא
לכלהו נוונון מארי אשנחותא הנו נכיוני לנבי דלחא נכיוני
לאשנחותא מההוא נהרא דנגיד ונפיק אחר לאחמשכ' מההוא נהרא
לאשנחותא כחורא דעתיק' מלכב' דנגיד מאמ' דכד נכורה מתפשט'
ועיינון מלהטן כגון סומקא נהיר עתיק' קדיש' חורא דיליה ולחט'
כאמא ואתמלייתא מתלבא וינקא להכי (לכלא) ואסתחן כלשו עיינון
כההוא חלבא דאמא דאחנגיד . ונפיק חדיר הס' ד רחוק כחלב .
כחלב דאמא דנגיד חדירא ולא פסיק . חוטמא דמלכא קדיש' תקונא
דפרטופא כד מתפשטין נכורין ומתחדין כחדא אינון חוטמ' דמלכא
קדישא ואינון נכורין מתר נכורה אחירין ונפקין וכד ריבין מתערין
ונפקין מסערייתו לה מהכסמן אלא ככנא דמדכחא וכדון כתיב
וירח יי' אש ריש הנחש שאני חוטמא דעתיקא דלא אלטרין דחוטמא
דעתיקא ארך חיים ככלא חקרי וכהיא נהירו דכתיבה סתומא
חקרי חוטמא דיליה . והיינו תהלה דכתיב (תהלה לירד וכתיב)
וקהלתו אשטס לך וע' ד' אשער דוד מלכא תהלה לירד וגו' אודנין
דמלכא כד רעוא אשתכח ואמא ינקא ונהירו דעתיקא קדישא
אחנהיר מתערין נהירו דתרון מוחי ונהירו דאבא ואמא כל אינון
דחקרון מווי דמלכא ומלהטן כחדא וכד מהלהטן כחדא חקרון
אזני וי' דהא אתקבילת ללותהון דיושר' אל וכדון אשערותא לטכולכיש
וכאשערותא דא מתערין מארו דגד פין דנטלין קלון דעלמ' וכלהו
חקרון אזני וי' . אנפיו דמלכא נהירו דאבא ואימא ואתפשטתא
דלתון דנהרין וסערין ולהטין כהאי רישא דמלכא וכדון סהרותא
אסתהר במלכא דמלכא מניוהו . דווקבא דמלכא יקירותא מכלא
מרישא שארי חסד עלאה . ונכורה . ונהירו דאבא ואמא אשפגן נהירו
דאבא כחלמ' נהורין ואמא כחרין הא חמשה חס' ד ונכורה כחד
נהורא הא שותא . לכחד אתעטר חס' ד ואתלהוט כחרין נהורין
דאתנהיר ואינון תמנייא . לכחד אתעטר נכורה אשנחור כחד הא
השעה . וכד מתחברין כלשו נהורין כחדא חקרון דווקבא דמלכא .
וכדון כתיב וי' ככבוד ילא כאיש מלחמותא יעיר קנאה וגו' . שפון
דמלכא הכי חלמ' כד אשנהיר נהירו דאבא נהיר כחלמ' נהורין .
מתר נהורא נהיר חסד עלאה . מתר נהורא אשנהיר נהירו דחקרי
מוסא דמלכא וחד נהורא הוה חלי עד דאתנהיר נהירו דאמא וכד
אתנהיר אשנהיר בחמש נהורין . במאי אתנהיר מתר שכלא דעמוד

וגניו לאתדבק ביה אבה דכתיב נתיב לא ידעו עיטונו' כמה
התדבק דבורה בנוקבה ואתעבדה ואולידת ואפיקת חמש נהורין
(ד"ה מאינון חמש) ומאינון חמש נהורין התגלישו חמסין תרעין
דנהורין . סניאין . חמסין אינון לקבלהון מ"ט פניס טהור מ"ט
פניס טמא כאורייתא אשתאר חד . והאי חד דאתגהיר ככלא והסוה
דאבה דהוא חלי כד מתחברין כחדא ומתיישבן במלכה אקרין שפון
דמלכה . וכגוני כך נור מלין דקשוט . ופומה כהו חלוייה פתיחותא
דפומה . מהו פומה אלא דעת גניו כפומה דמלכ' אקרו פשיטותא
דתפארת דכל אורין התאחרן ביה . דכתיב וכרעת חררים ומלאו
וסוה דעת הוא גניו באימא ומלכה ומלייה כל אדרין ואבסדראין .
וכד התער נהירו דביה ונפיק בדיון אקרו פה יי' ושפון דאינון תרין
כהורין מאבא ומאימא כשעתא דתערען כהוה נהירו דרעת
מתחברן כחדא ומלין אקנורו כקשוט כחכמה כסכונה וכדעת .
וכרין כל מלין דקב"ה כאלין התגורו נהורין חלק אלין ועילין כגו
לגו ואתערעו כחד וכד מתחברן בעטור' אדר כדיון (ס"ה וכד מתחברן
חלק אלין בעטורה סדועיילין כגולגו ואתערען כחד כדיון) אקרין
תכו מתקיים ואינון חק דמלכה ואקרין מתיקא דמלכה ועל האי
כתיב טעמו וראו כי טוב יי' . וכהאי חק תליין כל אינון שליטין
והורמנין דמלכה דכתיב וברוח פיו כל נבאס . כהאי חק שלימותא
דכלא אשתכח וכגוני כך כל תהוון דאינון כהאי אהר שלימותא
אשתויה כהו **אחהע** . א נהירו דעתיקא קדישא פתימתה
דכל סתימין . ה נהירו דחכמתא דלא אשתכח ולא אתדבק דכתיב
לא ידע חנוס ערכה . ה נהירו דאימא דנהיר ונגיד ונפיק ומשקי
לכלא ונקא לבנין ער דמעין הוה רבות ומלי לגדוק ויהוה אקטרי
כנוקבא תתאה ואתחברת מניה . ולא מתפרשין דא מן דא חור מנו
סומק דכתיב הר המר גבעת הלכונה . ו נהירו דע' ענפין דאחזו
מהאי רוחא דנפיק מן פומא כדיון ע' שמהן דקב"ה לקבלהון כהרעה
כל הנפש לבית ועקב הכאה מזרימה טבעים . דהא ועקב אילנא
כארעה ואינון ע' נפש ע' ענפין . מהלין אהוין נהורין הרבע
התרנין . מא' נהיר ג' מל דהיהוה אהר טב לגריוקייא דאקרו גמול ועל
דא כתיב אז תקעננ על יי' . מח' נהיר יוד דהיה חכמה כלא אסתוס
כאור דהיסוסתומא מכל סטרויו וכנ"כ לא אשתכח דכתי' ולא תמלא
בארץ חיים . מה' נהיר כ"ה דהיהוה נהירו ומשח רבות דאתרק
מאימא להוה אהר דאקרו קרן ואתקרו קרן היוכל ורא מלכות

דוד וכנ"כ לית משיחא אלה כרזה דכ"ה . ק' מע' נהיר ק' כמה
דע' שכעין כך ק' מאה דאינון שלימו והכי הוא וכנ"כ כהאי חק
שלימו דכלא (ר"ה שלמא דכלא) וכל מאן דירע רזה דא ואודער ביה
זכאה חולקיה . גופא דמלכה אפשטותא דתפארת דנוונין ביה
מתחברן דרועין דמלכה נהירו דחסד וגבורה . וכנין כך ימין
ושמאל . מעוין בדעת התקנן עייל גדישא אהקנן ואתפטט לגו .
וכגו גופא שוקין התאחרן כהרין כהורין ואינון תרין נהורין חמש .
שוקין ותרין בליין . כללו מתחברן באהר חד דתמן אהכנס כל רבות
וכל משא דגופה . ומתמן שריון כל הוה רבות לאהר דתקרו
יסוד עולם . יסוד מהוה אהר דאקרו עולם . ומאן איהו נלח והור
וע"כ יי' לבאוח שמו כ"ה כריך שמוה לעלם ולעלמי עלמין . כל הני
תקונין אהיון לאתחברת כחד ער דכל רבות קדשא נטיל כלא האי
יסוד ואשרי לנזק' ומתחברת מניה . אימתי מתחברת מניה כשעת'
דאתקנן דנין דלתתא וכד דנין מתתקנין לתתא מתתקנין לעילא
וכל תקונין דמלכה כחדותא בשלימו דאינון שמה קדיש' וסוה כלא
סד . וכרין הוא שארי בנווייהו דכתיב אלהים נזב כערת אל כקרב
אלהים ישפט . וכד דנין לא מתתקנן לתתא ככ יכול הכי לעילא
דכל תקונין לא מתושרן הכי דהא אימא אסתלקא דעל בנין וכנין
לא ינקי דהא יסוד לא אשרי כנוקב' וכל דנין מאערין וחויא תקיפא
שלטא ככ יכול תקוני מלכ' על דינא אסתלקו דכיון דהאי נוקבא לא
מתחברת וז' יק לא נטיל וחויא תקיפא שלטא ווי לעלמא דיקנה
מנייהו . אמר ר' אלעזר כל הני תקונין אבה גלי לון בנין דלא יעול
ככסופא לעלמא דהאי . השתא אמאי אלטריכו להתגלהו . אמר ליה
ר' אבה הוה דתנה כחכמה מבוטנה קדישא תמונה (כחכמה) לנבי
סכריא דהא אינון ידעין מלין והא אלטרוד לענדע דכהו' וידעתס
כי אני יי' . וכתיב וידעו כי אני יי' . בנין דאחייסבן מלין כלכנה .
ומכתן ולהללס סתימין מלין כנוון . זכאה חולקנה כהאי עלמא
ובעלמ' דהאי דהא ער כען בוטינה קדישא אהעטר במלין דכנוון .
הא חוי אהא תוינא ליה כחלמא ושאילנא קמיה דר' שמעון הא
אוליפנא קמיה דמר י' דהיהוה חכמה והכי הוא וראו ה' אמאי איהו
בינה . אמר לי ת"ס הא כתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן
מהן היא נהר דיולא מעדן דא בינה . וכנ"כ הוה נהר ג' סהיס
כנויה ויוד פשיט נהר' דא מכל סטרויו ורא היה ס' כנ"כ הוא י' להבחר
אפיקת בן תחותא דהיהו' כנוונא דא ד' לבחר אולידת ואתיקת

האזי כן ושויה לקמה וכנ"כ יה"ו (כ"ה דין) דהא ו' לקמה ותיב
לינקא ליה. ועל כך תנינן במתניתא דילן ס' ד' הוה מדאסתבר
דכורה עמה אהעברת מחד כן והקרי ה'. לבתר הולירח והפיקת
ו' ההוא כן והקיס לקמה. ועל האי כתיב ונחר יולא מעדן מניה
נפיק ודאי להסקות את הנן לינקא ליה. סוניה חסיד בידים ונסיק
בידיו חנה כהאי עדונ' אהערגא בכי וחייד וכוו חלהא וומין דלא
אכילנא מירי. חד מחרות' וחד דלא זכינא למחמי ליה זמנא אחרא.
ועס כל רח ביה אהקשרנא תדורא. דהא כד נהירא לי שמעתא
חמונא דיוקנים דאהער קמאי. זכאיז אינון לדיקויא בעלמא דין
ובעלמא דאתי עליהו כתיב אך לדיקיס יודו לשמך ישכו ישרים
את פניך.

ספרא דצניעותא

פרקא קדמאה. חנה ספרא דצניעותא ספרא דסקיל במחקלא
דער לא הוה מתקלא לא הוה משניחין אפיין כהפין
ומלכין קדמאין מיתו וזווינהוין לא אהתכח וחרעה אהכטלת עד
דרוש' דכסופ' דכל כסופין לבושין דיקר אהקין והחסין האי מהקלא
חלו באתר דלא הוה אהקלי ביה אינון דלא אהתכחו. מהקלא קאים
בנפיה. לא אהתכח. ולא אחחו. ביה סליקו. וכיה סלקין דלא
הוו והוו ויהווין. סתרא נו סתרא אהתקן ואורמן בחד נולגלחא
מלייא עלא דברולא' קרומא דהוירא אורכך וסקיס אינון עמר נקי
הליון בשקולא רעוא דרעוין אהנליא כללות' דתתאי אשנא' פקיסא
דלא נהיס ונטיר תדיר' אשנאות' דתתא באשנאותא דנהירו דעללא
(רביס) תרין נוקבין דפירשקא והתער רוחא לכלא. בראשית ברה
אלהים את השמים ואת הארץ שיהא. בראשית ברה שית עליהו
כלהו לתתא והליון משכעא דגילגלה עד יקירו דיקירותא והארץ
תנינ' לאו כחושכן והא אהמר. ומהיהא דאתלטייה נפקא דכתיב
מן הארמה אשר תררה יי'. היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
ורוח אלהים מרחפת על פני המים. הליסר חליון בתליסר יקירו
דיקירות' שיהא אלפי שנין חליון בשיתא קדמאי. שביעאה עליהו
דהתקף בלחורו ויקחריב כלה בתריסר שעתו דכתיב היתה תהו
ובהו וגו'. תליסר יקוס לון כרחמי ומתחדשן בקדמיהא וקמו (ס'
קמו) כל אינון שיהא. בנין דכתיב ברה ולכתר כתיב היתה דהא
הות ודאי. ולכסיף תהו ובהו וחשך ונעגב וי' לברו ביום ההוא.
גליפו

גליפו דגליפין כחיו דחויא ארין ומחשט לכאן ולכאן. זכא
ברישה. רישה (אקורא) אחר דהכפין אעבר וועיס נעיר וגניו.
חד להלף וומין זעירין אהנליא (כ"ה אהמליא) קולטרא בקטרוו
סנפיר' בעדכוו אהכר רישה נמיון דימא רבה דכתיב סכרת רחסי
חנינס על המים. תרין הוו. חד אהחורו חנינס כתיב חסר. רחסי
כד"ה דרמות על ראשי הקיס רגיע. ויהמר אלהים יהי אור ויהי אור
היונו דכתי' כי הוא אמר ויהי אור בלחורו. לבתר אהחורו חד יהוי
זה וי' ו' (כ"ה יהוי') בתראה שכינתא לתתא. כמא דה' שכינתא
אהתכח וכחד מתקל' אהקלו והסיון רלוא ושוב דכתיב וירא אלהים
הא האור כי טוב. אמרו לדיק כי טוב האי במחקלוי סלקא.
קדמאה בלחורו. וכלא לתר אהחור אהת' ומודעה' כלילן דאכדא
כ"ור ה"ה כתרין קדמיון דמתחכקן שיהא נפקין מענפא דשרשא
דנופא. לישן ממלל רכרכן. לישן דה סקוס כון אור וס"ה דכתיב
זה יאמר לוי' אני וזה יקרא בשם יעקב וזה יכתוב ידו לוי' ובשם
ישראל וכנה ממש. זה יאמר לוי' אני אהתא וכלא אהמר כלדו.
כלא כלילן בלישן סקוס להומא. דהא אהתפתח ליה דנפיק מינס.
אהא יתיב ברישה. אומא באמלעיה' ומחכסיה' מכאן ומכאן ווי
למאן דגלי ערויתהו ויהמר אלהים יהו מארת ברקיע השמים שליט
דכר בנוקב' (ס"ו שלימו דכר ונוקב') דכתיב ולדיק יסוד עולם נהיר
אור בתרין ונהיר ומעבר לנוקבא. אהיותר אור בלחורו (ובתר כון)
סליק בררגו לעילא לעילא. אהתשכא נוקבא ואתנהירא הומא
ומתפתחא בתרצו. אהתא מפתחא דכלול כשית ומכסוי' פתחה
ואחיר לתתא להאי ולסאי ווי למאן דגלי פתחה:

פרקא תניינא. דיקנא דמסימנות' לא אהכר בנין דהיא יקירותא
דכלא מאדרין נפקא בסהרהא דכסיטא סליק ונחית
חוטא חורה בתליסר מהפרש ביקורא. דיקירות' היהא כתיב לא
עבר בה הים ולאושב ארס שם. ארס לבר הוא. ארס לא כלול הכא.
כ"ס אים בתליסר נכועין מכוועין מחפרשן ארבע בלחורו אהתמרו.
חשעה אהקיון לגופ' (כ"ה לגנחה) אהקנא קדמאה' מקמי פתחא.
דארנין שארי יקירו להתקן. (תניינא) נחית בשפירו בריש' דשפון.
מהאי רישה להאי רישה קאים. (תלינאה) אהתא דנפיק תחות תרין
נוקבין דפרדסק' לאעברא טובה דכתיב ופתרתו עכור על פשע.
(רביעאה) תחות שפון אהתר שערא לרישה אהרה. (חמישאה)
אהתא אהתא נפיק תחותו. (שתינאה) תפיתקדוכת' דבוסמא לרישה
לעילא

לעילא . (שבועה) חרין תפוקין אתחון לאנהרא כוונין .
 (תמיכה) מולא דכלא תלייה עד לכא ביה תליין עלאין ותחאין .
 (תשיעה) אינון תליין לא נפקין דא מן דא . (עשיראה) חפיון
 זעירין על גרונא . (חד סר) דוקירו רכרכין . מתשעין בשיעורא
 שלים . (חריסר) (וכד) שפון אתפנין מכל סטרין זכאה למאן דנשיק
 מאינון נשיקין . (תלוסר) כהסא מולא דכלא נגדין חריסר משיחין
 דהפרסמונא דכיה . כלא כהאי מולא שכיח וסאסי . בזמנא דמטא
 חסרי ירחא שביעה משתכחי (ירחי) אלין חריסר (ס"א תלוסר) .
 בעלמא עלאה ומתפחחי חריסר (ס"א תלוסר) חרעי דרחמי .
 כהסא זמנא דרשויו' כהמלאו כתיב . ויאמר אליהם תדשא הארץ
 דשא עשב מוריע זרע עץ פרו וגו' היונו דכתיב ועביתם את
 נפשתיכם בתשעה לחדש כערב (כהאי זמנא . דרני לוד) אתה
 החלות להראות את עבדך את גדלך . זהו שלים כסטרוי . וסכא
 ברכושתא דא דהרעא לא שלים זהו לא כתיב קרינן לוד עלאה לוד
 תתאה . ויור' ו' עלאה ו' חתאה (יהי) ו' עלאה ו' חתאה . ה'
 בנווייהו כללא דשלימו שלים ולא לכל סטר . אחשקר מהאי אתר
 שמא דא ואשחול באחרא . כתיב ויטע וי' אלהים ה' בון לוד לוד
 ד'הי . נשכא דפרדסקא דעתיקא לועירא דהנפין . כלא רוסא לא
 אחקיים . כה"א השכלל . ה"א עלאה ה"א חתאה דכתיב אהה
 דרני אלהים . בקיטפוי דקטפין (לרורא) כרוחא דמתקנין זהו . ו'
 עלאה דאתער בקטרא (ס"א כעטרא) דעתיק' הוא קרומא עלאה
 דלודכך סחיס . ה"א עלאה דאתער ברוחא דנוקבין דפרדסקא
 דנפיק לאחויא . ו' עלאה כוונא דקרדיונתא דהער כסטרוי
 (ס"א כעטרוי) מתשטן אחון לבקרואתכללו כועירא דאפין . כמה
 דשריא בגולגלת' השתכחו מתשטן בכל גיפא לשכללא כלא כעמר
 נקא . כד תלי תליין אלין אחון . כד החגלי לועיר' מתוישבן ביה
 אלין אחון והקרו בהון . לוד דעתיקא סחיס כעטרוי בנין שמא לא
 השתכח . ו' ה' השתכח באחרא ואינוקב בתרין נוקבין והשתכח
 בתקונין . ו' השתכח באחרא רכתיב הולך לדורי למישרים ככוונא
 דקרדיונתא למכסיא פתחא . ו' לעילא ו' לתאה . ה' לעילא ה'
 לתאה . ו' לעילא כהלא השתקף אחרא ולא סליק כהרא בר רמיוא
 דרמיו כד החגלין חרין (כאריונתא) ומתחברן כחד דרנא חד רנשא
 בנין להפרשא ו' ד' כלילן כו"ד ווי כד השתקף האי והתגליין
 אינון כוסמין דטיפסא . שריקין לה עכדי לא מתעככי כדוכתא .

והקיות

והקיות לילא ושוב . כרח לך אל מקומך . אם תנכיה כנשר ואם
 בין ככבים שים קנך משס אורידך . ותולא הארץ דשא . אימתי כד
 שמה החנטע . וכרין איורא נפיק . ונלוא אודמן . (תיקונא
 קדמאה דרושא) חד גולגלתא אתפשט כסטרוי . עלא מלי עלה
 דחרי גווי . תנינא תלת תללין דהחון רסימין אתגליין ביה .
 (תלותאה) אוכמן כערבאה תליין על נוקבין עמיקין דלא יוכל
 למשמע ימינא ושאלא הכא חד ארחא לעילא דקיק . (דביעה)
 מנחא דלא נהיר קטותא דעלמא . כד כד רעוא אשגח ביה .
 (תמישה) עיינין דתלת גווי למרחת קמיהו אתחסן כחלבא דנהיר
 כתיב עיניך תראנה וירושלם נוח שאנן וכתיב דק ולין בה . נוח
 שהן עתיקא דסחיס עינך כתיב . (שתיתאה) חוטמא פרטפא
 דועירא לאשתמורעה תלת שלהובין מתוקדין כנוקבוי . (שבועאה)
 דרנא עתיקא למשמע טכ וכיס . כתיב הני וי' הוא שמי . וכתיב
 הני המות והחיס . וכתיב ואני השא ואני הסכול . הוא עשנו ולא
 חננו . והוא באחד ומי ישיבנו . הוא הקרי מאן דסחיס ולא שכיח
 הוא מאן דלא אודמן לעינא . הוא מאן דלא הקרי בשמא (ה"א ה')
 ה' כליל סו"א ו' ו' כליל א' ולא כליל ה' ו' (ס"א ה') ה' חזיל לחלף .
 חלף חזיל לזור . חזיל לזור . דסחיס מכל סחוימין דלא מתחברן
 ביה ו' ד' . ווי כד לא נהיר ו' כו"ד . כד אשתלק ו' מן ו' ד' כחוכי
 עלמא עריונתא דכלא השתכח ע"ד כתיב ערות הכיך לא חנלס . וכד
 השתליק לוד מן ה"א ע"ד כתיב וערות אמך לא חנלס אמך היא לא
 חנלס ערותה . אמך היא ודאי כי אם לכינה תקרא וגו' .

פרקא

תליחאה . תשעה תקונין יקירין אחמסרו לריקנא .
 כל מה דהחטמר ולא התגלייה עלאה ויקירה השתכח .
 (והוא) והא (ס"א דיקנא) נכויה קרא . תיקונא קדמאה דרקנ' נימין
 על נימין מקמי פתחא דהרנין עד רישא דפומא . (תניינא) מרישא
 האי לרישא אחרא השתכח . (תליתאה) מתחות תרין נוקבין אחרא
 מלייא דלא התשויה . (רביעה) עלעין אחתפין מסחיניסא ומכאי
 גיסא . (תמישה) כהו אחתפין תפוחין סומקין כוורדא . (שתיתאה)
 כחד חוטא תליין אוכמין הקופין עד חדוי . (שבועאה) שפון סומקין
 כוורדא אתפנון . (תמינאה) זעירין נחתין בגרונא ומתפין קדלא .
 (תשיעה) דרכין וזעירין כנודין (ס"א נגדין) כשקולא כהלין
 השתכח ניכר והקיף מאן דהשתכח כתיב מן המלך קראחי ים .
 תשעה אמר דוד עד כל גוים סכוכי לתקרתא ולקנא עלוי . ותולא

הארץ

הארץ דשא עשב מזריע זרע למיניהו ועץ עושה פרו אשר זרעו בו
 למיניהו . ט' אלון התעקרו משמא שלים ואשתילי לבתר בשמא שלים
 דכתיב ויטע וי' אלהים . תקונין דריקנא בתלוסר אשתכחן אויהי
 דהיא עלאה . תחאה בע' אחזון . כ"ב אחזון אהגליפו בנוויהו .
 (ס"א כניניהו) על האי (ס"א על האי מאן דחזו בחלמיה דיקנא)
 חלמא דאחיר דיקנא רב"נ עלאה כוריה או דאושט ודיה ליה יגדע
 דשלים במאריה . שנאין החוקוי וכנעון . כ"ג דיקנא עלאה
 דנהירא בתחאה דעלאה רב חסד אקרו בויעירא חס"ד סחס כד
 אנטריק נהירו אנהרא ואקרו רב חסד : (ס"א כוריה דא מתרחין
 דהא בשלם עם מאריה ושנאוי וכנעון תחזוי ודין הוא כדיל דחזא
 בחלמיה כ"ג חס זכה לאורעה מה היא דיקנא עלאה דהוא נהיר
 לתחאה ארי עלאה רב בחסד אקרו בויעירא חסד סחס) כתוי ויאמר
 אלהים ישראל המים שרץ נפש חיה כלומר ים אהפשט נהירו דהא
 כדה כלא אהרחשון כזמנא חדא מים טכאן מים כושן . כגון דאמר
 ושרצו אהכללו דא כדא . חיה עלאה . חיה תחאה . חיה טכא .
 חיה כושא . ויאמר אלהים נעשה אדם . האדם לא כתיב אלא אדם
 סחס לאפקא אדם דלעילא דאהעביד בשמא שלים . כד אשתלים דא .
 אשתלים דא . אשתלים דבר ונוקבא לאשלמא כלא . זרוד סערא
 דדבר . אלהים סערא נוקבא . אהפשט דבורא ואהתקן בחקוניו
 כאמא בפומיה דאמא מלכין דאהכטלו הכא אהקיימו דינין דדבורא
 תקיפין כרישא בסופא נייחין . נוקבא ואיכא וי"א קונטורין
 דקיעורא בעטפוי שקיעין . ויעירא בנוסא אהפכא . אי אהכסמו
 דינין בעא עתיקא . אהא חויה על נוקבא וקניא דוהמא אהתקן
 בנוסא למעבר מדורא כושא . דכתיב ושהר ותלד את קין קינא
 דמדורא דרוחין כושין ועלעולין וקטפורין אהתקן כיה . כהאי אדם
 בתרין ככלל ופרט אהכללו כפרט וכלל . שוקין ודרועין ימינא
 ושמאלא . דא אהפלג כסטרוי . אהתקן דבר ונוקבא זכר . ו' דבר
 ה' נוקבא . ו' כתיב זכר ונקבה בראם ויברך אותם ויקרה את שמם
 אדם . ריוקנא ופרופא דאדם יתיב על כרסויא וכתיב ועל דמות
 הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה .

פרקא דביעאה . עתיקא עמיד ופסיס . זעירא דאינפין
 אהגלויא ולא אהגלויא . דאהגלויא באחזון כתיב .
 דאהכסויא סחיס באחזון . דלא מתוישבן באתרוי בנין דאוהו לא
 אהתוישבו כיה עלאין ותאין ויאמר אלהים תולא אהרץ נפש חיה
 למינה

למינה כהמה ורמז וגו' הוינו דכתיב אדם ובהמה תושיע וי' . תד
 בכללא דאהרא משתכחא . כהמה ככללא דאדם . אדם כי יקריב
 מבכס קרבן לוי' מן הכהמה משום דאהכלל בכללא דאדם . כד נחת
 אדם דלתתא כדיוקנא עלאה אהתכחו תרין רוחין מתרין סטכין
 דימינא ושמאלא כליל אדם דימינא נשמחא קרישא דשמאלא נפש
 חיה . חכ אדם אהפשט שמאלא אהפשטו חיונין כלל נופ' כד מתדכקין
 דא כדה אהגלין כהאי חיה דאולירא סגויאן בקטרא חדא . כ"ב
 אחזון סתימן כ"ב אחזון אהגלויין ו' סחיס ו' גלויא . סחיס וגלויא
 במתקלא דעפסין אהקלו . ו' נפקין מינה דבר ונוקבא ו' ד . כסאי
 אהר ו' דבר ר' נוקבא . בנין דא ר' תרין . ד' דבר ונוקבא . ד' ו'
 תרין תפלן תרין . ו' כלתודו דבר . ה' נוקבא ה' ד' הות כקדמיתא
 ומדאהעברת בני' כגוס (אולירא) אהפיקת ו' (הרי כי בה' אית ד' וכו')
 אית ה' ה' הרי ית' ו' אהתוי זור בתויה כללא ד' ו' . מדאכוקת ו' ד'
 דהוא דבר ונוקב' אהתוישבת לכתר ומכסוי' אהמא ויראנו בני אהלסוס
 אה כנות אדם דכתיב שנים אנטים מרגלים תרש לאמר . מאי
 בטות האדם דכתיב ותבאנה שתיס נשים זונות אל המלך . כגונהו
 כתיב כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו וגו' . אי תבאנה ולא כקדמות'
 בקוסערא דקיעורוי דפינאן . תרין מתחבקן הוו לעילא לתתא נחתו
 יגמו עפרת . אכרו קולקא טכא דוסה כהו . עטרא דכומלא (ס"א
 דחמלא) ואתער בקוסערא דענכה ויאמר וי' אל משה מק תלעק
 אלי . אלי דיקא . דבר אל בני ישראל ויסעו . ויסעו דיקא . במזל
 הוה תלי דבעא לאוקיר דקניה . וקיסר בעיניו תעסה והאזנת
 למצותיו ושמרת כל תקיו ע"כ . כי אני ה' דפאך להאי דוקא :

פרקא תמשאה הוינוי חועא עם כפר עון זרע מרעיס בניס וגו' .
 שכעס דרגין זור ה' ה' ה' ו' אפיק ד' ה' ה' ה' ה' ה'
 אפיק ו' ד' לבר אהתיר אדם דבר ונוקבא דאינון ד' דכתיב בניס
 משחוקים . בראשית ברה . בראשית מאמר . ברה חזי מאמר . חב
 וכן . סחיס וגלויא . ערן עלאה דסחיס וגלוי . ערן תחאה נפיק
 למטלטלי (ס"א למטלניו) ואהגלויא ו' אה' אה' . אה' אה' אה' אה'
 ימינא ושמאלא כהרה אהתפסו . השמים ואת . דכתיב והתפארת
 והגלגל . חיונין כהרה אהתפסו . הארץ . דכתיב מה אדיר שמך בכל
 הארץ מלא כל הארץ כבודו . ויהי רקיע כהוד המים להכדול בין
 הקדש ובין קדש הקדשים . עתיקא לזעירא אהפרש ואתדבק לא
 אהפרש ממש פומא אמלל דברכן אהתיק אהעער ככתיב ועירוין

בחמשה זונין מים וכתוב וכתן עליו מים חיים . הוא אלהים חיים ומלך עולם . אהלהך לפני יי' כארצות החיים . והיתה נפש ארני לרורה ונו' ועץ החיים כהן ה' זה זור ה' אהאי בין מים למים . מים שלמין ומים דלא שלימין רחמין שלימין רחמין דלא שלימין : **ויאמר** יי' לה ירון רוחי באדם לעולם כשנס הוא כשר . ויאמר יי' כד אחיישכא כועורה מכאן רכב כשם אמרו . דעתיקא סתים קאמר . לא ירון רוחי באדם דלעילא . משום דבהוא רוחא דאחנשכא מתרון נוקבין דפרדסקא מטיך לתאמי . וכנ"כ כתי' והיו ימיו מאה ועשרים שנה . זור שלים ולא שלים י' בלחורוי מאה . הדין אקוון תרון ומנין מאה ועשרים שנה י' בלחורוי כד אהגליא כועורה אהמשך בעשר אלפין שנין מכאן כתיב וקשת עלי כפכה הנפולי' היו בארץ היינו דכתי' ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים מאחר דאפרש גבהא חוקרו הנפולים דכתיב ומשם יפרד . היו בארץ כימים ההם . ולא לבתר זמנא ער דהתא יהושע וכני האלהים אסתמר(ער דאחא) שלמהובנות האדם אהכלל' ה"ד והעמנות תענגות קארי תענגים לא קארי . בני האדם דאקרימו מהאי רוחין אקרינון דלא אהכללו בכחמה עלאה דכתיב ויי' נתן חכמה לשלמה . וכתיב ויחכם מכל האדם משום דסני לא אהכללו באר' ויי' נתן חכמה ה' עלאה ויחכם דמינה אהחכם לתהא המה הנכורים אשר מעולם . עולם דלעילא . אנשי השם דאחנהגון בשמא . מאי שמא שמא קדישא דאחנהגון ביה דלא קדישין לתתא ולא אחנהגון אלא בשמא . אנשי השם סתים ולא אנשי זרור לאו מסתים סתים אלא נרועות' ולה נרועות' . אנשי השם אהם מכללא דאדם נפקו כתי' אדם ביקר כל זלון . אדם ביקר ביקרו דמלכא . כל זלון בלא רוחא . תליסר מלכו קרבא כשבעה שכבעה מלכין בארע' אחזוואו נלתי קרבא . תשעה דסלקין בדרגון דרהטין ברעוהוין וליה דימחי בידיהוין . ה' מלכין קיימין כבהילו . לקמי ארבע לא וכלין למיסק . ארבע מלכין נפקין לקדמות ארבע בהון תליין כענכין באהכלא לרירן כהו ז' ריטעין סהדין סהרותא ולא קיימין כדוכתייהו . אילכא רמכסס ותיב בנו . כענפיו אחרין ומקננן לפרין . סחוחיו הטלל חיותא דשליטתא כהו אילכא כתיב ככושין למקד כו' סמפין סחרנים בארבע חיוון מתגלגלין בארבע סטרין חויה דרהיט כש"ע דלוגין רליג על טורין מקפץ על גבעתא דכתי' מרלב על ההרים מקפץ על הנבעות . זנביה בפומיה כשנוי נקיב כתיב ויסקן . כד נטיל גיסטרה חתעביד לתלת רוחין . פתיב ויהלך חנוץ

אח האלהים . וכתיב חנוך לנער על פי דרכו . לנער סודוע . אח האלהים ולא אח יי' . ואינו . כשם זה כילקח אחיו אלהים להקרה בשמו . חלת כתיב רינין ארבע אינון . ארבע כתיב רינין דלעילא ארבע לתתא דכתיב לא תעשו עול' כמשפצ כמרה כמשקל כמסורה דינא קשיא . דינא דלא קשיא . דינא כשקולא דינא דלא כשקולא דינא רפיא . דאפילו לא האו ולא האו . ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה . החל האדם להב . היינו דכתי' כשנס האדם דלעילא . וכתיב על פני האדמה ומשה לא ידע כי קרן עור פניו היינו דכתי' כחנות עור . קרן דכתיב ויקח שמואל את קרן השמן . לית משיחה אלא בקרן וכשמך חרוס קרננו שם אלמית קרן לדוד . היינו עשיראס דמלכא . ואחיא מן יובלא דהוא אימא דכתיב והיה במשך בקרן . היובל קרן כיוכלא אהעטר עשיראס באימא . קרן דנטיל קרן וריוח לאחכא רוחוס ליה והוא קרן דיוכלא הוא . ויובל ה' נשיבא דרוחא לכלא . וכלא חייבין לאתריהו דכתיב אהה ה' אלהים כד אחזוי ה' לה' יי' אלהים אהקרו שם מלא . וכתיב ונסגב ה' לבדו ביום ההוא (ס"א כד אחזור ה' לה' ואסתלק י' פורענותא חתי לעלמא ואם לא כשכיל ארני ז'ור לא אהקייס עלמא וכלא אהחרכ ועל דא כתיב ונסגב ונו') ע"כ סתים ואהער זניעותא דמלכא דהיינו ספרא דזניעותא וכאה למאן דכפק וידע שכליו וארסוי .

תפלת אליהו הנביא זי"ע"א

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא כחשכין . אנת הוא עלאה על כל עלאין סתומא על כל סתומין לית מחשכה ספיסא כך כלל . אנת הוא דאפיקת י' הקונוין וקרינון לון י' ספירן לאחנהגא כהון עלמין סתומין דלא אהגליין ועלמין דאחגליין וכהון אהכסיותא מבני נשא . ואנת הוא דקשיר לון ומיחד לון וכגון דאנת מלגא כל מאן דאפריש חד מחבריה מאלין י' כאלו אפריש כך . ואלין עשר ספירן אינון אזלין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני . ואנת הוא דאנהיב לון וליה מאן דאנהיב לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא לכושין חקינת לון דמינייהו פרחין נשמחין לבני נשא וכמה נופין חקינת לון דאחקריאו נופ' לנבי לכושין דמכסיין עליוהון ואחקריאו בתקונא דא חסד דרועא ימינא . נכורס דרועא שמאלא . תפארת גופתא . נלח ואוד תרין שוקיין . ויסקר סומא דגופת אנת

אית ברית קדש . מלכות פה . וחורה שבעל פה קיונו ליה חכמה
מוחא איתו מחשבה מלגו כינק לבא וכה הלכ מכין . ועל אלון תרין
כזיב הנסתרות לוי' אליהו כתר עליון איהו כתר מלכות ועליו
החמר מגיד מראשית אחרית ואיהו קרקפת' דתפילו מלגו איהו סס
מ"ה כזה זור ה"א ו"ה ר"ה . דאיהו אורח הנילות ואיהו שקיו דהילגא
כררועיו וענפיו כמיה דאסקי להילגא ואחרכו בההוא שקיו . רבין
עלמין אנת הוא עלת העלות וסכת הסכות דאסקי להילגא כהאי
נכועו . וההוא נכיעו איהו כנסמחא לגופא דאיהו חיים לגופא וכך
לית רמיון ולית דיוקנא ככל מה דלגו ולבר . וכראח שמיה וארעא
ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וכוכביא ומזליו וכארע' אילגין ורשאין
ונגתא דערן ועשכין וחיוון ועופין ונוכין וכעירין וכני נשא
להאחמודע כהון עלמין ואיך יחנהגון כהון עלאין ותחאין ואיך
האחמודע מעלאו ותחאי ולית דידע כך כלל . וכר מנך לית יחידא
בעלאו ותחאי . ואנת אשתמודע ארון על כלא . וכל ספיראן כל חד
איה ליה סס ודוע רבנהון אחקריו מלאכיא . ואנת לית לך סס ודיע
דאנת הוא ממלא כל שמהן ואנת הוא שלימו דכלהו וכד אנת הסחלק
מנהון השחארו כלהון שמהן כגופא בלא נשמחא . אנת חכים ולא
בחקמה ידיעא . אנת הוא מכין ולא ככינה ידיעא . ולית לך אחר
ידיעא אלא לאשתמודעא חוקעך וחילך לכני נשא . ולאחזאה לון איך
יחנהג עלמא כדונא וכרמיו דאיכין זרק ומשפט כפוס עובדיהון
דכנישא . רבין איהו נבורה . משפט עמורה דאמעיתא . זרק
מלכותא קדישא מאזני זרק תרין סמכי קשוע . הין זרק אות כרות .
כילא לאחזאה איך אנתהון עלמא אכל לאו דאית לך זרק ידיעא
דאיהו דין ולא משפט ודיע' דאיהו רתמו ולא מכל אלון מדות כלל .
קיס ר' שמעון ויתחדשון מלין על ירך דהא רשותא אית לך לגלגא
רוין עמורין על ירך מה דלא אחיסיב רשו לגלגא לשום בר נש עד
בען קס רבי שמעון פתח ואמר לך יי' הגדולה והנכורה ונו' עלאין
שמעו איכין רמיון דתכרון ורעיא מהימנ' אנתערו משכחין הקילו
ורננו שוכני עפר אלון איכין דרוקייא דאינון מסטר' דההוא דאחמר
כיה אני ושנה ולכי עד ולא אינון מתים וכנ"ר דאחמר כהון הקילו
ורננו וכו' רעיא מהימנא אנת ואכחן הקילו ורננו לאחערותא
דשכינתא דאיהו ושנה בגלותא . דער בען דרוקיא כלשו דמיוכין
ושנתא כחוריהון . מיד ופוכת שכינתא חלק קלין לגבי רעיא
מהימנא וימח ליה קום רעיא מהימנא דהא עלך אחמר קול דודי

דופק

דופק לגבאי בארבע אהון דוליה ויימ' כהון פחתי לי אהוקי רעיון
יוכתי תמתי דהא חס עונך כח ליון לא יוסיק להנלותך . שראשי נמלא
על . מלי נמלא על . אלא אמר קודשא בריך הוא אנת חשיבה המיומא
דאחחרב כני מקרשא דעאלגא ככיהא דליו דעאלגא ביוטובא . לאו
הכי דלא עאלגא כל זמנא דאנת בגלותא . הרו לך סומנא שראשי
נמלא על . ה"א שכינתא בגלותא . שלימו דילה . וחיים דילה איהו
על ודא איהו זור ה"א ו"ה ר"ה . ויה' א איהו שכינתא דלא מחשכן ע"ל .
אלא זור ה"א ו"ה ר"ה דסליקו אהון לחשכן ע"ל . דאיהו מליא לשכינתא
מנכיעו דכל מקורין עלאין . מיד קס רעיא מהימנא ואכחן קדישין
עמיה עד כאן רזא דחודא . מכאן ואילך פרשחא קדמאה דסתרי
אורייתא . כרוך יי' לעולם אמן ואמן .

מדרש יהרו לשבועות

וכי'שה עלה אל האלהים הדא הוא רכתיב עליה למרום שבית שכי מהו
עליה נתעליה נהגששה עם המלאכים של טעלה . רבר אחר עליה
למרום שלא שלשה בריה לטעלה כשם ששלט משה . אמר רבי ברכיה
הלוהות היו ארבן ששה טפחים כביכול היו ביר מי שאמר והיה העולם שני
טפחים ובירו של משה שני טפחים ושני טפחים היו ספרישין בין יר ליר .
רבר אחר עליה למרום שבית שכי כנוהל שבעולס הנכנס למרינה נוטל רבר
שאין עין בני המרינה עליו ומשה עלה למרום ונטל את התורה שהיו הבל
נושאין עיניהם עליה הוי עליה למרום שבית שכי . יכול מפני ששבה
אותה נוטלה חנם . תלמוד לימר לקחת טהנות בארם בלקיחה נתנה לו יכול
יהא חייב ליתן לו דמים תלמוד לימר טהנות בטתנה נתנה לו באוחה שעת
בקשו מלאכי השרת לפגוע בסשה עטר הקרוש כרוך הוה קלסתירין של
פניו של ששה רומא לאברהם אמר להם הקרוש כ"ה אי אתם מתכיישין
הימנו לא זהו שירדתם אצלו ואכלתם כהוך כיתה אטר הקרוש כרוך הוה
לטשה לא נתנה לך תורה אלא בזכות אברהם שנאמר לקחת טהנות בארם
ואין אדם אמור כאן אלא אברהם שנאמר האדם הנרול בענקים . הוי ומשה
עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר . בזכות ההר ואין ההר אלא
אבות שנאמר שטעו הרים את ריב ה' . ומשה עלה אל האלהים . עלה בענן
וירר בענן וזכות אבות עולה ויוררת עמו . כה האמר לבית יעקב אלו הנשים
אמר לו אמור להן ראשי דברים שהן יכולות לטטוע ותנר לבני ישראל
אלו הנשים . אמרלו אמור להם דקדוקי דברים שהם יכולים לטטוע
דבר אחר למר לגשים החלה שהן חוררות כמצות . דבר אחר כרי שיהיו

מנהיגות

מנהיגות את בניהם להורה . אמר רבי תלופא דקיסרין אמר הקדוש ברוך
הוא כשבראתי את העולם לא צויתי אלא לארם הראשון ואחר כך נצטוית
הוה ועברה וקלקלה את העולם עכשואם איני קורא לנשי' תחלה הן סכטלות
את התורה לכך נאמר בה תאמר לבית יעקב . ורבי יוחנן אמר בה תאמר
לבית יעקב אלו סנהדרין שנאמר בית יעקב לכו ונלכה באור ה' . וירד
אלהים את כל הרברים האלה לאמר בטכסים של מלכים נהג הקדוש ברוך
הוא עם ישראל שנא' אתי מלכנון כלה . למה כך בזכות שאמרו נעשה ונשמע
וישב משה את רברי העם אל ה' אותה שעה בקש הקדוש ב"ה ליתן להם
את התורה ולרבר עמהם והיה משה עומד אמר הקדוש ברוך הוא מה אעשה
טפני משה . אמר רבי לוי משל למלך שנקש לעשות אופים שמטאטא חוץ
טרעתו של אפרכוס אמר לו עשה דבר פלוני אמר לו כבר נעשית . שוב
אמר לו לך קרא לפלוני סונקליטוס ויבא עמך ער שהוא הולך עושה המלך
מה שבקש כך בקש הקדוש ברוך הוא ליתן י' דברות היה משה עומד מצדו
אמר הקדוש ברוך הוא אני סנלה להם את הרקיע ואומר אנכי ה' אלהיך הם
אומרים מי אמר הקדוש ברוך הוא או משה אלא ירד משה ואחר כך אני
אומר אנכי ה' אלהיך כך אמר הקדוש ברוך הוא למשה לך אל העם וקדשתם
היום ומחר וככסו שמלותם . אמר לו כבר הקדושים שנאמר כי זאת
העדותה בנו לאמר ונו . אמר לו לך רד ועלית אתה ואהרן עסק ער שטשה
ירד ננלה הקדוש ברוך הוא שנאמר וירד משה אל העם מיר וירבר אלהים
את כל הרברים האלה לאמר שהוא עושה את כל ככת אתה טמית ומחיה
בכת א' מכה ומרפא בכת א' אשה על המשבר ויררי הים והולכי מרכרות
וחנושים בכית האסורין אחר כסורח וא' כמערכ אחר כצפון ואחר כררום
שומע כולן בכת א' וכן הוא אומר יוצר אור ובורא חשך עפר כמו כן נהפך
לארם חזר נהפך לעפר שנאמר והופך לבקר צלמות מחו לבקר כתחילתו
בתחלתו טהו או' ויהפכו כל המים אשר ביאור לרם חזר ונהפך הרים למים .
בשר הוא נהפך למת חזר המת ונהפך לחי . הטטה נהפך לנחש חזר הנחש
ונהפך למטה . הים נהפך ליבשה חזרה היבשה ונהפכה לים . וכן הוא אום'
הקירא למי חים ונו' . וכן רבוז וזכור את יום השבת לקדשו ואומ' וכיום
השבת שני כבשים בני שנה יבבור ערות אשת אחיך לא תנלה כי ישבו אחים
יחרו וכולן אטרן בכת אחת הוי וירבר אלהים את כל הרברים האלה לאמר
בא וראה שאין מרותיו של הקב"ה כמדת בשר ורם מלך ב"ו אינו יכול להיות
עוש' מלחם ולהיות סופר ומלמד תינוקות והקב"ה אינו כן אתמול כים עושה
מלחמה שנא' ה' איש מלחמה ואומר בכוחו רנע הים והיום במתן חור' ירד
ללמד תורה לכניו' . וכה"א חן אל ישגיב בכחו מי כמהו מורה הוי וירבר
אלהים את כל הרברים האלה וירבר אלהים את כל הרברים האלה לאמר
א"ר יצחק טת שהנביאים עתידים להתנבאות בכל דור ודור קבלו מהר סיני

שכן

שכן משה אומר להם לישראל כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום ואת
אשר איננו פה עמנו היום עמנו עומד היום אין כתיב כאן אלא עמנו היום
לא הנשמות העתידות להבראות שאין בהם ממש שלא נאמרה בהם עמירה
אעפ"י שלא היו באותה שעה כל אחר ואחר קבל את שלו וכן הוא או' משא
דבר יי' לישראל ביד מלאכי בימי מלאכי לא נאמר לא ביד מלאכי שכבר
היתה הנבואה בירו מהר סיני ועד אותה שעה לא נחנה לו רשות להתנבאות
וכן ישעיה אמר טעת היותה שם אני . אמר ישעיה מיום שנחנה תו' כפיני
שם הייתי וקבלתי את הנבואה הזאת לא ועתה יי' אלהים שלחני ורוחו ער
עכשיו לא ניתן לי רשות להתנבאות ולא כל הנביאים בלבר קבלו מסיני
נבואתן אלא אף החכמים העומדים בכל דור ודור כל אחר ואחר קבל את
שלו מסיני . וכן הוא אומר את הרברים האלה דבר יי' לי כל קהלכם קול
גדול ולא יכף . רבי יוחנן אמר קול אחר נחלק לו' קולות והם נחלקים לע'
רש"ל אמר שממנו נתנבאו כל הנביאים שעמדו . רבנן אמרי שלא
היה לו כת קול . אמר רש"ל אמר רבי יונהן מהו קול יי' בכה אפשר לומר
כן והלא מלאך א' אין כל בריה יכולה לעמוד בקולו שנאמ' וגויתו כתרשיש
וקול דבריו כקול הטון והקדוש ברוך הוא שכתוב בו הלא את השמים ואת
הארץ אני מלא צרוך לרבר בכח . אלא קול יי' ככה בכה כל הקולות ועל
דעתיה דרבי יוחנן הרא קרא מסייע ליה שנאמר יי' יתן אמר המכשרות
צבא רב :

אנכי יי' אלהיך הרא הוא דכהיב השמע עם קול אלהים המינין שאו
את דבי שמלאי אמרו לו אלוהות הרבה יש בעולם אמר להם למה
אמדו לו שהרי כתיב השמע עם קול אלהים אמר להם שמא כתוב טרכרים
לא מדבר אמרו לו תלמידיו לאו רחית בקנה רצון לנו מה אתה משיב
חזר ר' לוי ופרשה אמר להם השמע עם קול אלהים כיצד לו היה כתיב קול
יי' בכחו לא היה העולם יכול לעמוד אלא קול יי' בכה בכח של א' וא'
הכחורים לפי כחן והזקנים לפי כחן . והקטנים לפי כחן . אמר הקדוש ב"ה
לישראל לא כשכיל ששמעתם קולות הרבה תהיו סגורים שמא אלוהות הרבה
יש בשמים אלא תהיו יודעים שאני הוא יי' אלהיך שנאמר אנכי יי'
להיך רבר אחר אנכי יי' אלהיך הרא הוא דכתיב פנים בפנים רבר יי'
עמכם . אמר רבי אבירמי רמן איפה כ"כ אף יררו עם הקדוש ב"ה
לסיני שנאמר רכב אלהים רכותים לפי שנאן . הנאים והמשובחים יכול
אע"פ שהיו רבים רחוקים היו תלמוד לו' שנאן שאנן והשקט ארני כם אין
כתיב כיו"ד אלא באלף דלת ארונו של כל העולם אחר . רבר אחר יי' כם
רבנן אמרין שמו של אלהים היה מעורב עם כל אחר ואחר סיכל ונכרי"ל
אמר הקדוש ברוך הוא לישראל לא כשכיל שראיתם פנים הרבה תהיו סבורין
שמא אלוהות הרבה בשמים דעו שאני הוא יי' אחר שנאמר אנכי יי' אלהיך

אמר

אמר רבי טוביה בר רבי יצחק אנכי יי' אלהיך שגל סנת כן הוצאתיך מארץ מצרים שתקבל אלהותי עליך . דבר אחר אנכי יי' אלהיך משל לכת מלכים שנשכית ביד הלסטים ובא המלך והצילה לאחר ימים כיקש לישא אותה לאשה אמרה לו מה אתה נותן לי א"ל אם אין לי עליך לא שפירותיך טיר הלסטים דיו . דבר אחר אנכי יי' אלהיך רבי חייא בר רב חנינא פתח בו שמעה עמי וארכבה כמו שכתוב בעשרת הרבבות ער אמר רבי שטעון כן יוחאי אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל אלה אני על כל עולם אבל לא יחרתי שטי לא עליכם אני נקרא אלהי אומות העולם לא אלהי ישראל אמר רבי לוי שני דברים שאישראל מלפני הקדוש ברוך הוא שיראו כבודו וישמע קולו והיו רואין את כבודו ושומעין את קולו שנאמר והאמרו חן הראנו ה' אלהינו את כבודו ואת גרלו . וכתיב ואת קולו שמענו מהוך האש ולא היה בהם כח לעמוד שכיון שכחו לסיני ונלה להם פרהח נשמתם על שרבר עמהם שנאמר נפשי יצאה כרכוני אבל התורה בקשה עליהם רחמים מלפני הקדוש ב"ה יש מלך משיא כחו והורג אנשי ביהו כל העולם וכלו שמחים וכנין מתים טיר חויה נשמתן שנאמר תורת ה' תמימה משיבת נפש . אמר רבי לוי וכי לא היה גלוי לפני המקום שאם הוא מראה כבודו לישראל ומשמיען קולו שאינן יכולין לעמוד לא צפה הקדוש ב"ה שהן עתירין לעשות עבודה זרה שלא יהו אומרים לו הראנו את כבודו ואת גרלו והשמיענו את קולו לא היינו עושי' עבודה זרה לכך נא' שמעה עמי וארכבה דבר אחר אנכי יי' אלהיך אמר רבי אבהו משל למלך כשר ורם מולך ויש לו אב או אח או בן אמר הקדוש ברוך הוא אני אני כן אני ראשון שאין לי אב ואני אחרון שאין לי אח ומכלערי אין אלהים שאין לי בן דבר אחר אנכי ה' אלהיך הראו רכהיב אנכי הנרתי והושעתי והשמעתי וגו' אנכי הנרתי למצרים שכרחתם כרי שישמעו ויהרפו אחריכם ויסכעו כים שנאמר ויגבר למלך מצרים כי ברח העם והושעתי אתכם שנא' וישע יי' כיום ההוא את ישראל והשמעתי לאומות העולם שנאמר שמעו עמים ירגזון . ואין ככם זר שנאמר וישלה משה את הותנו מיר כחדש השלישי ואחם ערי נאם ה' ואני לא אנכי יי' אלהיך משל למלך כשר ורם שנכנס למדינה מכבדן אותה ומרביצין אותה ומעטרין אותה ומפרשין קיטאות וכלים נאים ומרליקין גרות אמר הקדוש ב"ה אני אני כן לא נכנסתי בעולמי פירשתי קיטאות שנאמר הנוטה כרוק שמים ידלקתי גרות שנא' ויאמר אלהים יהי סאורות רבצתי סים שנא' יקוו הים עטרתו כל מה שעשיתי שנאמר ויכלו השמים והארץ וכל צבאם . אנכי יי' אלהיך מלך בשר ודם בונה פלטין שטא יכול להזיז אותה ומקובי אני אני כן שנאמר אני עשיתי ואני אשא אני אסכול ואמלט אני עשיתי שנאמר ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו . ואני אשאי ויקח אלהים את האדם . דבר אחר אני עשיתי כי נחמתי בי עשיתים . ואני אשא

לנה שנאמר ויסגור ה' בערו . ואני אסכול שנא' וירר ה' לראות את העיר ואת הסגור . ואמלט לאכרתם שנאמר ויאמר ה' אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאר כשרים . ד"א אני עשיתי לישראל שנאמר הוא עשך ויכוונך . ואני אשא שנאמר ואשא אתכם על כנפי נשרים . אני אסכול בענל . ואמלט שנאמר ויאמר ה' סלחתי כרכריך . ד"א מלך כשר ורם יוצא לאמירת יוצא יחירי נלחם יוצאין עמו רבי רבבות והקדוש ברוך הוא אינו כן אלא כשיוצא למלחמה יוצא לעצמו שנאמר ה' אש מלחמה . וכשהוא יוצא לתת תורה בסיני יוצא עמו רבו רבבות שנאמר רכב אלהים רבנות אלפי שנאן . ד"א אנכי ה' אלהיך . הראו הוא דכתיב אריה שאג מי לא ירא וזהו דכתיב מי לא ייראך מלך הגוים כי לך יאתה . אמרו הנביאים לירמיהו מה ראית לוטר מלך הגוים כל הנביאים קורין אותו מלך ישראל ואתה קורא אותו מלך הגוים אמר להם שטעתי מטנו נביא לגוים נתחיק . ואני אמרתי מלך הגוים לומר אם על בניו ועל בני ביהו לא חס על אחרים הוא חס שנאמר נורא אלהים ממקדשיך מי לא ייראך מלך הגוים מי לא יתירא ממך . משל לרנסטוס שטלא כיסו זהובים והוא עוסד וצווח מי שהיא מבקש זבא וישאל והוא הכל שומעים ובורחים לומר כשיבא ליפרע ממי שלוח מי יוכל לעמוד כך כשיכול ירר הקדוש ברוך הוא לסיני ליתן הרבבות שלא יהיה העולם מהמוטט שנאמר ארץ רעשה אף שמים נטפו וכן הרים נולו מפני ה' וכן עמודי שמים ירופפו . וישראל מרתיתין שנא' ויהרר כל העם וההר מרתה שנאמר ויהרר כל ההר מאר כל אלו למה אלא מפני שדבר דברות של חיים והנביא צוה אריה שאג מי לא ירא אמר רבי ירמיה ומה אם בשעה שהוא נותן חיים לעולם ארץ רעשה כשיבא ליפרע מן הרשעים שעברו על ר"ת על אחת כמה וכמה שנאמר לפני זעמו מי יעמוד . ומי סכלכל את יוס בואו . כשהוא רצוי אין בריו וכולה לעמוד בכוחו כשהוא קם בהרון אפו מי יעמוד לפניו הו מי לא ייראך מלך הגוים . ד"א אריה שאג הראו הוא דכתיב אחרי ה' ילכו כאריה ישאן . אמר רבי סימן משל למלך שנכנס בפלטין שלו שמעה מטרונה שלו ונתנה מקום והיתה מרתתת אם המטרונה מתייראה מה יעשו השפחות ותעבדים . כך בשנגלה הקדוש ברוך הוא ליהן תורה לישראל שמעו קולו וסתי שנאמר נפשו יצאה כרכרו אם ישראל כך אומות העולם על אחת כמה וכמה . ד"א אריה שאג אמרו רבנן בשם ר' הושעיא שאל בלצא את ר"ע א"ל מהיכן הרעש נעשה אמר ליה בשעה שהקדוש ברוך הוא מסתכל בכתי עבודה זרה ובאומות היאך נהגים כשקט ובשלוח בעולם ורואה ביהו הרב ונהו כירם של ערלים כשיכול הוא סקנא ושואג ומיר השמים והארץ רועשים שנא' מציון ישאג ומירושלים יהן קולו וישראל מה היו עושין כשיכול הוא מגין עליהם שנאמר וה' מחסה לעמו . ד"א אריה שאג . בא וראה כ"הסך נקרא אריה שנאמר הו אריאל אריאל

ומלכות בית דוד נקרא אריה שנא' מה אמך לכוז בין אריות רבצת ישראל
נקרא אריה שנאמר גור אריה יהודה ונבוכדנצר נקרא אריה שנאמר עלה
אריה מסככו והחריב בית המקדש ונטל מלכות בית דוד והגלה את ישראל
והקדוש כרוך הוא אומר איה מעון אריות היכן הם בני באותה שעה שאג
ישאג על נהו . ר"א אריה שאג אטר הקב"ה לישראל מקבלין אתם
עשרת הרברות אמרו לו הן שנא' עלי עשור ועלי נבל עלי לקבל י' הרברות
ומהו ה' אלהים דבר מי לא ינבא אטר רבי אבהו בשם רבי יוחנן בשנתן
הקב"ה את התורה צפור לא ציווח . עוף לא פרח . שור לא נעה . אופנים לא
עפו . שרפיט לא אמרו קרושהים לא נזרעו . הכריות לא רברו אלא העולם
שותק ומחריש ויצא הקול אנכי ה' אלהיך וכן הוא אומר הרברים האלה דבר
ה' אל כל קהלכם קול גרוול ולא יסף . אטר ר' שטעון בן לקיש מהו ולא
יסף אלא כשאדם קורא לחברו יש לקולו בת קול והקול שהיה יוצא מפי
הקב"ה לא היה לקולו בת קול ואם תמה אתה על זו הרי ליהו כשבא לברטל
כנס כל הכומרים ואמר להם קראו בקול גרוול כי אלהים הוא מה עשה
הקב"ה הרמים כל העולם והשתיק העליונים והתחתונים והיה העולם תהוה
ובהו כאלו לא היה כריה בעולם שנאמר אין קול ואין עונה ואין קשב שאם
ירכר הם אומרים הבעל עננו על אחת כמה וכמה כשרכר הקב"ה על סיני
השתיק כל העולם כרי שירעו הכריות שאין חוץ מטנו ואמר אנכי ה' אלהיך
ולע"ל כתוב אנכי אנכי הוא מנחמכם :

עין יעקב לשבועות . שבת

אמר רב ארא בר אהנה משה בהשכמה עלה ובהשכמה ירד . בהשכמה
עלה דכתיב וישכם משה בבקר . ויעל אל הר סיני . בהשכמה ירד
דכתיב לך רד ועלית אתה ואהרן עמך מקיץ יריד לעלייה מה עלייה בהשכמה
אף ירדה בהשכמה . תנו רבנן כו' בחדש ניתנו י' הרברות לישראל רבי
יוסי אומר כו' כו אמר רבא רבולי עלטא כראש חדש אתו למרבר סיני כתיב
הכא כיום הזה כאו מרבר סיני ובתי'הם החדש הזה לכם ראש חדשים מה
להלן ראש חדש אף כאן ראש חדש ולכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל
כתי' הכא זכור את יום השבת לקדשו ובתי'הם ויאמר משה אל העם זכור
את יום וגו' מה להלן כעצומו של יום אף כאן כעצומו של יום כי פליגי
בקבועא דירחא ר' יוסי סבר בחד בשבא איקבע ירחא ובהר כשבא לא אמר
להו ולא מירי משום חולשא דאורחא בתרי בשבא אמר להו ואתם תהיו לי
במלכת כהנים בתלתא בשבא אמר להו מצות הנבלה בר' עבור פרישה .
ורבנן סברי בתרי בשבא איקבע ירחא בתרי בשבא לא אמר להו ולא מירי
משום חולשא דאורחא ובתלתא אמר להו ואתם תהיו לי כו' אמר להו מצות
הנבלה בה' עבור פרישה . מתיבי זקדשתם היום ומחר קשיא לר' יוסי א"ל

ד"י יום א' הוסיף משה מרעתו רחניא נ' דברים עשה משה מדעתו והסכים
הקב"ה עמו הוסיף יום אחר מרעתו ופירש מן האשה ושכר את הלוחות .
הוסיף יום א' מרעתו מאי דרש היום ומחר היום כמחר מה למחר לילו עמו
אף היום לילו עמו ולילה והאירגא נפק ליה שמע מינה תרי יומי לכר
מהא דנא ומנא לן דהסכים הקדוש כרוך הוא עמו דלא שריא שכינה ער
צפרא רשכתא . פירש מן האשה מאי דרש נשא ק"ו כעצמו אמר ומה ישראל
שלא דברה שכינה עמהם אלא שעה אחת וקבע להם זמן אמרה תורה אל
תנשו אל אשה אני שכל שעה ושעה שכינה מרברת עמי ואינו קובע לי זמן
על אחת כמה וכמה ומנא לן דהסכים הקדוש כרוך הוא על ידו דכתיב לך
אסור להם שינוי לכם לאהליכם וכתיב כתייה ואתה פת עטור עמרי ואית
דאמרי פה א פה איכר כו' שכר את הלוחות מאי דרש אמר ומה פסח שהוא
א' מתרי"ג מצות אמרה תורה כל בן נכר לא יאכל כו' התורה כלה וישראל
מומרים על אחת כמה וכמה . ומנא לן דהסכים הקדוש כרוך הוא ע"י שנא'
האשר שבת ואמר ר"ל ישראל כחך ששכרת . הא שמע והיו נכונים ליום ה'
קשיא לרבי יוסי הא אמרינן יום אחר הוסיף משה מדעתו . ת"ש נ' בחדש
וג' בשבת קשיא לרבנן ה"ל רבנן הא מני ר"י היא נ' למאי לכתניא וישב
משה את דברי העם ה' וכתוב ויגד משה את דברי העם א ה' מה אמר
לו הקב"ה למשה ומה אמר משה לישראל ומה אמרו ישראל למשה ומה
השיב משה לפני הנכורה זו מצות הנבלה דברי ר' יוסי בר יהודה רבי
האומר בתחלה פירש עונשה דכתיב וישב משה דברים שמשכבין רעתו של
אדם ולכסוף פירש מתן שכרה דכתיב ויגד משה דברים שמושכין לכו של
אדם באגרה ואיכא דאמרי בתחלה פי' מתן שכרה דכתיב וישב משה דברים
שמשכין רעתו של אדם ולכסוף פירש עונשה דכתיב ויגד משה דברים
שקשיין לאדם כנידון ת"ש ששי ששי כחדש ששי בשבת קשיא לרבנן הא נמי
רבי יוסי היא ששי למאי רבא אמר לחנייהו רב אחא בר יעקב אמר
למסעך וקא מפלגי בשבת דמיה דכתיב כאשר צוך ה' אלהיך ואמר רבי יהודה
א"ר כאשר צוך בערה מר סבר האשכחא איפקור אתחומין לה איפקור
ומר סבר אתחומין נמי איפקור :

תא שמע ניסן שכו יצאו ישראל מצרים כו' ר' שהטו פסחיהם וכט"ו
יצאו ולערב לקו בכורות . לערב סלקא רעהך אלא מנערב לקו
בכורות . ואותו היום ה' בשבת היה . מרחמיסר בניסן ה' בשבת ריש ירחא
דאייר שבתא וריש ירחא רסיון חד בשבת קשיא לרבנן אמרי לך רבנן אייר
דהוא שבתא עכוורי עכרוה . ת"ש ויהי בחדש הא כשנה השנית באחר לחדש
היוקם המשכן תנא אותו היום נטל עשרה עטרות ראשון למעשה בראשית .
ראשון לנשיאים . ראשון לכהונה . ראשון לעבודה . ראשון ליורדת האש .
ראשון לאכילת קדשים . ראשון לשכון שכינה . ראשון לברך את ישראל .
ראשון

ראשון לאיסור הכמות . ראשון להרשים . ומרריש ירחא דניסן רהאי שהא
הר כשכחא דאשקור ר' בשבון רהניא אחרים אומרי אין בין עצרת לעצרת
ואין בין ראש השנה לראש השנה לא ר' ימים בלבד ואם היתה שנה מעוברת
ה' הוה ליה ריש דירחא דאייר מעלי שבתא וריש ירחא רסיון שבתא קשיא
בין לר' יוסי בין לרבנן . לר' יוסי ו' הסרין עבור ל רבנן ה' הסרין עבור .
דרש ההוא גלילאה עליה רבב חפרא כרוך רחמנא ריהב אוריין תליתאי
לעם תליתאי על יד תליתאי כיום הלייתאי כירחא תליתאי כמאן
כרבנן ויתיצבו כחתיית החר אמר ר' אבדימי בר חפא טלמר שכפה הקרוש
ב"ה עליהם את החר כנינית ואמר להם **אם** אהם טקלים את ההורת
מישב ו**אם** לאו שם תהא קבורתכם . אמר ר' אחא בר יעקב מכאן סורעא
רבנא לאורייתא . אמר רבא אעפ"י כן הרור קבלוה בימי אחרשוש דכתיב
קימו וקבלו היתורים כיטו מה שקבלו כבר :

אמר חזקיה מאי רבתיב משמים השמעת רין ארץ יראה ושקטה אם יראה
למה שקטה ו**אם** שקטה למה יראה אלא בתחילה יראה ולבסוף
שקטה . ולמה יראה כרריש לקיש דאמר ריש לקיש מאי דכתיב ויהי ערב
ויהי בקר יום הששי ה"א יתירה למה לי מלמד שהתנה הקרוש ב"ה עם
טעשה כראשית ואמר להם אם ישראל מקבלין את התורה אתם מתקיימין .
ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו וכוהו :

דרש ר' סימאי בשעה שהקרימו ישראל נעשה לנשטע כאו ששים רבוא
של מלאכי השרה ולכל אחר וא' מישראל קשרו לו שני כפרים אחר
בנגד נעשה ואחר בנגד נשטע וכיון שהטאו ישראל ירדו ק"ב רבוא מלאכי
הכלה ופרקום שנאמר ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר תורב . אמר רב
חמא בר הנינא בחורב טענו בחורב פרקו . בחורב טענו כראמרין בחורב
פרקו דכתיב ויהנצלו בני ישראל ונו' . אמר ר' יוחנן וכלן זכה משה ונטלן
דכטיך ליה ומשה יקח אה האהל אמר ריש לקיש ועתיד הקרוש ב"ה
לחהזירן לנו שנאמר ופרייה ה' ישוכון וכאו ציון ברנה ושמתח עולם על
דאשם ששון ושמתח ושינו ונסו יגון ואנחה שמתח שמעולם על ראשם אמר
ר' לעזר בשעה שהקרימו ישראל נעשה לנשטע יצתה בת קול ואמרה להם מי
גילה לבני רז זה שמלאכי השרת משתמשין בו רבתי ברכו ה' מלאכיו נבדו
כה עושי רברו לשטע בקול רברו כריש' עושי והרר לשמוע :

אמר רב המא בר הנינ' מאי רבתיב כהפוח בעצי היער ונו' . למה נמשלו
ישראל להפוח לומר לך מה תפוח זה פרוו קורם לעליו אף ישראל
הקרימו נעשה לנשטע ההויא מינ' דהויא לרב' רקא מעיין בשטעת' ויתב'
אצבעת דוריה הותי כרעיה וקטיין כהו וקא מכען אצבעתיה רמא אמר
ליה עמא פז זא וקרמיתו פומייכו לאודנייכו אכתי בפחווהייכו קימיתו
כרישא איבעי לנו למשטע אי מציתו קבליתו ואי לא קבליתו אמר
ליה

ליה אנן רפנינן כשלמותא כתיב כן חופת ישרים הנחם הנך אנשי רבנן
בעלילותא כתיב כהו וסלף כונגדים ישרם .

אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן מאי דכתיב לככהני אחתי כלה
לככהני באחר מעיניך בתחלה מאחר מעיניך לכשתעשי בשתי
עיניך אמר עולא עלובה כלה מינח בתוך חופתה אמר רב מרי כריה רכת
שמואל מאי קרא ער שהמלך בטסבו ונו' . אמר רב וערין חביבותא היא
נכן דכתיב נתון ולא כתיב חסריה .

תנו רבנן הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים
מאהבה ושומחים ביסורים עליהם הכתו' אמר ואוהביו כצאת השמש
בנכורתו . אמר ר' יוחנן מאי דכתיב ארני יתן אמר המכשרות צנא רב כל
דבור ודבור שיצא מפי הנכורה נחלק לע' לשונות . תנא רבי רבי ישמעאל
וכפשיש יפוצץ סלע מזה פטיש זה נחלק לכמה ניצוצות אף כל דבור ודבור
שיצא מפי הקרוש כרוך הוא נחלק לע' לשונות אמר רב חננאל בר פפא מאי
דכתיב שטעו פי נגידים ארכר למה נמשלו ר"ת כנגיד לומר לך מה נגיד
זה יש בו להמית ולהחיות אף ר"ת יש בו להמית ולהחיות היינו דאמר רבא
למיימיני' כה ספא דחיי למשמאילים כה ספא דמותא . ר"א נגידים כל
דבור ודבור שיצא מפי הקרוש כרוך הוא קושרים לו שני כתרים . אמר רבי
יהושע כן לוי מאי דכתיב צרור המור דודי לי בין שרי יליון . אמרה כנסת
ישראל לפני הקרוש כרוך הוא רבנו של עולם אף על פי שמיצר ומיטר לי
דודי בין שרי יליון . אשכל הכפר דודי לי ככרמי עין גרי מי שהכל שלו
מכפר לי על עון נדי שכרתי לי מאי משמע דהאי כרמי לישנא דמכניש
הוא אמר מר זוטרא כריה דרב נחמן כרהנן כסא של כיכס שכורטין עליו
את הכלים ואמר ר' יהושע כן לוי מאי דכתיב לחיו כערונת הכשם כל
דבור ודבור שיצא מפי הקרוש כרוך הוא נהמלא כל העולם כלו בשמים וכיון
שמרכיב אחר נהמלא רבור שני להיכן הלך הוציא הקרוש כרוך הוא רוח
מאוצרוהו והיה מעכיר ראשון ראשון שנאמר שפחותיו שושנים נוטפות
מור עבר אל הקרוש שושנים אלא שושנים' ואמר ריב"ל כל רבור ורבור שיצא
מפי הקרוש כרוך הוא יצתה נשמתן של ישראל שנאמר נפשי יצאת כרכרו
וטאחר שמרכיב ראשון יצתה נשמתן רבור שני היאך קבלו הוריד מל שעתיד
להחיות בו מהים וחחיה אותם שנאמר גשם נזכות הניף אלהים נחלהך
ונלאה אתה כוננתה ואמר רבי יהושע כן לוי כל רבור ורבור שיצא מפי
הק"ה חזרו ישראל לאחוריהם י"ב מיל והיו מלאכי השרת מדרין אותם
שנאמר מלכי צבאות ירודון ירודון אל תקרי ירודון אלא ירודון .

ואמר ר' יהושע כן לוי כשעה שעלת משה למרום אמרו מלאכי השרת
לפני הכרוש כרוך הוא רבנו של עולם מה לילוד אשה בינינו
אמר להם לקבל התורה בא אמרו לפנינו חמרה ננוה לך משה ימי כראשית

התקע ד' דורות קוד' שנברא העול' אתה מבקש ליתנה לכשר וזם מה אנוש
 כי הזכרנו וכן אדם כי תפקדנו ה' ארוננו מה אריר שמך בכל הארץ אשר
 הנה הורך על השמים אמר לו הקדוש ב"ה למשה החזר להם תשובה אמר
 לפניו רבונו של עולם מתירא אני שמא ישרפוני בהכל שכפיהם אמר ליה
 אחוז בכסא כבודי והחזר להם תשובה שנאמר מאהו פני כסא פרשו עליו
 עננו ואמר רבי הנחום מלמד שפירש שרי סויו שכינתו ועננו עליו אמר
 לפניו רבונו של עולם תורה שאתה נותן לי מה כתיב בה אנכי ה' אלהיך
 אשר הוצאתיך מארץ מצרים אמר להם למצרים ירדתם לפרעה
 השתעבדתם תורה מה תהא לכם שוב מה כתיב בה לא ישיה לך אלהים
 אחרים בין העמים אתם שרויים שעובדין עבודה אלילים שוב מה כתיב בה
 וזכור את יום השבת לקדשו כלום אתם עושים מלאכה שאתם צריכין שבות
 שוב מה כתי' בה לא תשא משא ומתן יש ביניכם שוב מה כתיב בה כבוד
 את אביך ואת אטך אב ואם יש לכם שוב מה כתיב בה לא תרצה לא הנאף
 לא תגנוב שנאה יש ביניכם יצר הרע יש ביניכם משא ומתן יש ביניכם מיר
 הורלו להקב"ה שנא' וי ארוננו מה אריר וגו' ואלו תנה הורך על השמים
 לא כתי' מיר כל א' וא' נעשה לו אוהב ומסר לו רבר שנאמר עליה למרום
 שביה שכי לקחת מתנות באדם בשכר שקראוך אדם לקחת מתנות ואף
 מלאך המות מסר לו דבר שנאמר ויתן את הקטורת ויכפר על העם ואמר
 ויעמוד בין המתים ובין החיים וגו' אי לאו דאמר ליה מנא הוה ירע
ואמר ר' יהושע בן לוי בשעה שירד משה מלפני הקדוש ברוך הוא בא שטן
 ואמר לפניו רבש"ע תורה היכן היא אמר ליה נתתיה לארץ הלך
 אצל ארץ אמר לה תורה היכן היא אמרה לו אלהים היכן רכבה וגו' הלך
 אצל ים ואמר לו אין עמדי הלך אצל תהום ואמר לו אין כי שנאמר תהום
 אמר לא כי היא וים אמר אין עמדי אמרו ומות אמרו באוננו שמענו
 שמעה חזר ואמר לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם חפתי בכל
 הארץ ולא נצאתיה אמר לו לך אצל בן עמרם הלך אצל משה ואמר לו
 תורה שנתן לך הקדוש ברוך הוא היכן היא אמר ליה וכי מה אני שנתן
 לי הקדוש ברוך הוא תורה אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה משה כדאי
 אתה אמר לפניו רבונו של עולם חמרה ננוה יש לך שאתה משתעשע בה
 בכל יום אני אהזיק מוכה לעצמי אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה הואיל
 וטעמיה עצמן תקרא על שמך שנאמר זכרו תורת משה עברי וגו' אמר ר'
 יהושע בן לוי בשעה שעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שהיה
 קושר כתרים לאותיות אמר לו משה אין שלום בעירך אמר לפניו כלום יש
 עכר שנתן שלום לרכו אמר לו היה לך לעורני מיר אמר לו ועתה יגרל נא
 כח ה' כאשר דברתי

אמר ליה ההוא פרבנן לרב כהנא מי שפיע לך מאי הר סיני אמר ליה

הר שנעשו בו נסים לישראל הר ניסאי מכעי ליה אלא הר שנעשה סימן
 סוכ לישראל הר סימנאי מיכעי ליה אמר ליה מאי טעמא לא שכיחת קטיה
 דרב פפא ורב הונא בריה דר' יהושע דמעייני כאגרתא ררב הסרא ורבה
 בריה דרב הונא דאמר' תריוויהו מאי הר סיני הר שירדה שנאה לאומות
 העולם עליו והיינו דאמר ר' יוסי בר הנינא ה' שמות יש לו מדבר צין
 שנצטוו ישראל עליו מדבר קרש שנתקדשו ישראל עליו מדבר קרמות
 שנתנה קרומה עליו מדבר פארן שפרו ורכו עליו ישראל מדבר סיני
 שירדה שנאה לאומות העולם עליו ומה שמו חורב שמו ופליגא ר' אבהו
 דאמר ר' אבהו הר סיני שמו ולמה נקרא הר חורב שירדה חורבה
 לאומות העולם עליו

סדר תרי"ג מצות

מצות פריה ורביה מצות מילה שלא לאכול גיר הנשה מצות קרוש
 החרש מצות שחיטה הפסח מצות אכילת בשר הפסח מצות
 השבתה חמץ מצות אכילת מצה מצות קרוש בכורות בארץ ישראל
 מצות ספור יציאת מצרים מצות פירון פטר חמור מצות עריפת פטר
 חמור שלא לאכול הפסח נא ומכושל שלא להותיר בשר הפסח שלא
 ימצא חמץ ברשותינו בפסח שלא לאכול מכל דבר שיש בו חמץ שלא
 להאכיל מן הפסח לישראל מומר שלא להאכיל מן הפסח לנר חושב
 שלא להוציא מבשר הפסח הוצה שלא לשכור עצם מן הפסח שלא יאכל
 עדל מן הפסח שלא לאכול חמץ בפסח שלא יראה לנו חמץ בפסח
 שלא לצאת בשבת חוץ לתחום מצות האמונה בטציאות השם מצות קרוש
 שכת בדברים מצות כבוד אב ואם שלא נאמין אלוה בלתי השם לברו
 שלא לעשות פסל שלא להשתחות לע"א שלא לעבור ע"ו במה שררכה
 להעבד שלא לישבע לשוא שלא לעשות מלאכה בשבת שלא להרוג נקי
 שלא לגלות ערות אשה איש שלא לגנוב נפש מישראל שלא להעויל שקר
 שלא לחטור שלא לעשות צורת אדם אפילו לגוי שלא לבנות אבני גזית
 בטובה שלא לפסוע על המזבח מצות דין עבר עברי מצות יעור של
 אטה העכריה מצות פירון אטה עכריה מצות בית דין להרוג כחנק
 המחויב מצות דיני קנסות מצות בית דין להרוג כסייף המחויב מצות
 בית דין לרון בנוקי שור שנגח מצות בית דין לרון בנוקי חכור מצות בית
 דין לרון גנב בתשלומין או במיתה מצות בית דין לרון בנוקי מבכה מצות
 בית דין לרון בנוקי האש מצות בית דין לרון ברין שומר חנם מצות בית
 דין לרון ברין שו ען ונטען מצות בית דין לרון ברין נושא שכר ושוכר

מצות בית דין לרון כרין השואל . מצות בית דין לרון כרין הטפותה . שלא למכור אמה העבירה הקונה אותה מיר האב . שלא לנרוע שאר בכות ועונה . שלא להכות אב ואם . שלא לקלל אביו ואמו . שלא לאכול שור הנסקל . שלא להיות מכסף . שלא להונות הנר בדברים . שלא להונות הגר בטמון . שלא לענות יהוטים ואלטנות . מצות הלואה לעני . מצות השייה אחרי רבים . מצות פרוק משא . מצות שמיטת קרקעות . מצות שביחת בשכת . מצות חניגה כרגלים . מצות הבאת בכורים . שלא יחכע חוב מעני שאין לו מה לפרוע . שלא ישית יד כין לזה למלוא כרכית . שלא לקלל הריון ואזהרה לכרפח השם . שלא לקלל הנשיא . שלא להקרים חקי התכואות . שלא לאכול טרפה . שלא לשטוע טענת בעל דין שלא בפני בעל דינו . שלא יעיד בעל עבירה . שלא לנשות אחרי רבים בדיני נפשות בשביל אחרי . שלא ילמד חובה פי שלמד זכות תחלה בדיני נפשות . שלא לרחם על עני ברין . שלא להטות משפט חוטא מפני רשעו . שלא לחתוך הרין כאומר הרעת . שלא ליקח שוחד . שלא לישבע בע"א . שלא להרוח בני ישראל אחר הע"א . שלא ישחט שה הפסח ביד בניסן בעור שהחמץ ברשותינו . שלא יניה אימורי הפסח ליפסל בלינה . שלא לבשל בשר בהלב . שלא לברות ברית לו' עממים וכן לכל עבומ' . שלא להשיב ע"א בארצנו . מצות כנין בית הבחירה . מצות סידור לחם הפנים ולכונה זכה לפני ה' בכל שכת . שלא להסיר כרי הארון ממנו . מצות עריבת נרות כמקדש . מצות לבישת בניי כהנים . מצות אכילת כשר חטאת ואשם . מצות הקטרת קטורת . שלא יוח החשן מעל האפור . שלא לקרוע המעיל של כהן גדול . שלא להקטיר ולהקרים על מזבח הזהב . מצות נתינת טהצית השקל כשנה . מצות קרוש ידים ורגלים לפני עבודה . מצות משיחת כהנים וטלמים בשמן המשחה . מצות שביחת הארץ כשנת השטטה . שלא יסוך זר בשמן המשחה . שלא לעשות כטהכנות שמן המשחה . שלא לעשות כמתכנות הקטורת . שלא לאכול ולשהות תקרובת ע"א . שלא לאכול בשר כחלב . שלא יעשו בית דין משפט מות בשכת . מצות מעשה העולה . מצות קרבן מנחה . מצות מליחת הקרבן . מצות קרבן בית דין שטעו כהוראה . מצות קרבן חטאת ליחיד ששגג במצות לא תעשה שחייבין עליה כרת . מצות עורות . מצות קרבן עולה ויורר . מצות תוספת חומש לאוכל מן התרומה או מועל בהקדש . מצות קרבן אשם תלוי . מצות קרבן אשם וראי . מצות השבת הגול . שלא להקריב שאור או רבש .

שלא להקריב קרבן בלא מלח . שלא להבריל חטאת העוף . שלא ליהן שמן זית בסנתח חוטא . שלא לתת לכונה במנחת חוטא . מצות הרמת הרשן . מצות הרלקת אש על המזבח בכל יום . מצות אכילת שירי מנחות . מצות קרבן מנחה של כהן גדול בכל יום . מצות מעשה החטאת . מצות מעשה האשם . מצות מעשה זבח השלמים . מצות שרפת נותר הקרשים . מצות שריפת בשר קודש שנשטא . שלא לכבות אש מעל המזבח . שלא לעשות שירי מנחות חמץ . שלא האכל מנחת כהן . שלא לאכול טכשר חטאת הנעשית כפנים . שלא להותיר טכשר קרבן חטודה . שלא לאכול פגול . שלא לאכול בשר קרשים שנשטא . שלא לאכול חלב . שלא לאכול רם בהמה היה ועוף . מצות בדיקת סימני בהמה וחיה . מצות בריקת סימני רגים . מצות בדיקת סימני הכבים . מצות טומאת שסונה שרצים . מצות ענין טומאת אוכלים . מצות ענין טומאת נבלה . שלא יכנסו הכהנים למקדש בגדילי שער שלא יכנסו הכהנים למקדש קרועי בגדים . שלא יצאו הכהנים מן המקדש בשעת עבודה . שלא להכנס שהוויין במקדש וכן שלא יורה שתוי . שלא לאכול בהמה וחיה טמאה . שלא לאכול רג טמא . שלא לאכול עוף טמא . שלא לאכול שרץ הארץ . שלא לאכול מיני שרצים דקים הנולדים בורעים וכפירות . שלא לאכול משרץ המים . שלא לאכול מן השרצים המתהיים מן העפוש . מצות ענין טומאת יולרת . מצות קרבן יולרת . מצות ענין טומאת מצורע והנהגת מצורע ובל טמאי ארס כקריעה ופרימה . מצות ענין ננעי בגדים . שלא יאכל טמא מן הקרשים . שלא לגלח שער הנחק . מצות הטהרה מן הצרעת שהתיה כמינים ירועים . מצות תנלחת מצורע ביום השביעי . מצות טבילה לטמאים . מצות קרבן מצורע כשיהרפא מצרעתו . מצות ענין טומאת בית שיהיה בו נגע . מצות ענין זב להיות טמא וטמא . מצות קרבן זב כשיהרפא מוכו . מצות ענין טומאת שכת זרע שהוא טמא וטמא . מצות ענין טומאת נדה שטמאה וטמאה . מצות ענין טומאת זבה שטמאה ומטמאה . מצות קרבן זבה כשתהרפא מזוכה . מצות עבודה יום הכפורים . שלא יכנסו הכהנים בכל עת במקדש וכל שכן זרים . שלא לשחוט קרשים חוץ לעזרה . מצות כסוי הרם . שלא להתקרב לאחת מכל העריות . שלא לגלות ערות אב . שלא לגלות ערות אם . שלא לגלות ערות אשת אב ואף על פי שאינה אמו . שלא לגלות ערות אחותו בכל צד שהיא אחותו . שלא לגלות ערות בת הבן . שלא לגלות ערות בת הבת . שלא לגלות ערות הברת . שלא לגלות ערות אחותו מן האב והיא בת אשת אביו . שלא לגלות ערות אחות אם . שלא לגלות ערות אחות אב . שלא לבוא על אחיו האב . שלא לבוא על אשה אחי האב . שלא לבוא על אשת הבן . שלא לבוא על אשת את . שלא לבוא על אשה וכתה . שלא לגלות ערות אשה וכת בנה . שלא לגלות ערות אשה וכת בתה . שלא לבוא על שתי אחיות כחיים .

שלא לבוא על אשה נדה : שלא ליתן מורעו למולך : שלא לבוא על הזכרים :
שלא לשכב עם הבהמות : שלא השכנה הנשים עם הבהמות : מצות יראת
אב ואם : מצות פאת : מצות לקט : מצות הנחת פאת הכרם : מצות הנחת
פרט הכרם : מצות שופש שישפוט בצדק : מצות תוכחה לישראל שאינו
נוהג כשורה : מצות אהבת ישראל : מצות נשע רכעי : מצות ליראה מן
המקדש : מצות כבוד הכתמים : מצות צרוק המאזנים והשקלים והמדות :
מצות שישרפו מי שהתחייב שריפה : שלא לפנות אחר הע"א במחשבה ולא
ברבור ולא אפילו בהבטה : שלא לעשות ע"א לא לעצמו ולא לזולתו שלא
לאכול נותר : שלא לבלות פאת השרה : שלא לקחת שבילים הנופלים בשעת
הקציר : שלא לבלות פאת הכרם : שלא ללקוט פרט הכרם : שלא לנגוב
שום ממון : שלא יכחש ממון שיש מאחר כירו : שלא לישבע על כפירת
ממון : שלא לישבע לשקר : שלא לעשוק : שלא לנוול : שלא לאחר שכר
שכיר : שלא לקלל אהר משראל בין איש בין אשה : שלא להכשיל הם
ברך : שלא לעורל המשפט : שלא לכבד גדול ברין : שלא לרגל : שלא
לעמוד על רם רעים : שלא לשנא אה : שלא להלכין פני אדם מישראל :
שלא לנקום : שלא לנטור : שלא להרביע בהמה מין עם שאינו מינו : שלא
לזרע בלאי זרעים בארץ ולא להרכיב אילן בשום מקום שלא לאכול ערלה :
שלא לאכול ולשתות בדרך וולל וסוכה : שלא לנחש : שלא לעונן : שלא
להקיף פאת הראש : שלא להשחית פאת הזקן : שלא לכתוב בכשרו בהובת
קרקע : שלא לעשות אוב : שלא לעשות מעשה ידעוני : שלא להונות במדות
ובל המדות בכלל : שלא לקלל אב ואם : שלא ללכת בחוקות הגוים : מצות
ענין טומאת הכהנים לקרוביהם ובכללה שיתאכלו כל אהר משרא על ו'
מקרוביהם הירועים : מצות קדוש זרע אהרן : מצות כהן גדול לישא נערה
בחורה : מצות הקרבן להיות חמים : מצות הקרבן שיהיה משמנת ימים
ורלמעה : מצות קדוש השם : מצות שביתה ביום ראשון של פסח : מצות
קרבן מוסף כל שבעת ימי הפסח : מצות שביתה בשביעי של פסח : מצות
קרבן העומר של שעורים ביום שני של פסח : מצות ספירת העומר : מצות
קרבן מנחה חרשה מן החטים ביום עצרת : מצות שביתה ממלאכה ביום
עצרת : מצות שביתה ביום ראש השנה : מצות קרבן מוסף בראש השנה :
מצות הענית ביום עשירי בהשרי : מצות קרבן מוסף בעשירי בהשרי :
מצות שביחה ממלאכה ביום הכפורים : מצות שביתה ממלאכה ביום ראשון
של הג הסוכות : מצות קרבן מוסף בכל יום משבעת ימי הסוכות : מצות
שביתה ממלאכה ביום שמיני של סוכות : מצות קרבן מוסף ביום שמיני של
סוכות שהוא נקרא שמיני עצרת : מצות נשילת לולב : מצות ישיבת סוכה :
שלא יטמא כהן הרויט כמה זולת בקרובים הסבוארים בכתוב : שלא ישמש
כהן טבול יום ער שיעריב שמשו : שלא ישא בתן אשה זונה : שלא ישא

כהן אשה הללה : שלא ישא כהן גרושה : שלא יכנס כהן גדול באהל הטני
שלא יטמא כהן גדול בשום טומאה כמת : שלא ישא כהן גדול אטמה : שלא
יבעול כהן גדול ואפילו בלא קרושין : שלא יעבור כהן בעל מום
בעבורת המקדש : שלא יעבור כהן בעל מום עובר : שלא יכנס בעל מום
בהיכל כולו : שלא יעבור כהן טמא : שלא יאכל כהן טמא תרומה : שלא
יאכל שום זר תרומה : שלא יאכל תושב כהן ושכיר תרומה : שלא יאכל
ערל תרומה : שלא תאכל הללה מן הקדש : שלא לאכול טבל : שלא נקדוש
בעלי מומין לקרובן למזבח : שלא יהן מום בקדשים : שלא ישחוט בעלי
מומין לשם קרבן : שלא יקטיר אימורי רם בעלי מומין : שלא יזרוק רם בעל
מום על המזבח : שלא לפרס אהר מכל הטינים : שלא להקריב קרבן בעל
מום מיד הנכרי : שלא נשחוט בהמה ובה כיום אהר : שלא לעשות רכר
שיתהלל בו שם שמים בין בני אדם : שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של
פסח : שלא לעשות מלאכה ביום שביעי של פסח : שלא לאכול מהבואה
חרשה קודם כלות ט"ו בניסן : שלא לאכול קלי מהבואה חרשה ער היום
ההוא : שלא לאכול כרמל מהבואה חרשה ער היום ההוא : שלא לעשות
מלאכה ביום הג הסבועות : שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של השרי :
שלא לעשות מלאכה בעשרה בהשרי : שלא לאכול ולשתות ביום הכפורים :
שלא לעשות מלאכה ביום ראשון של הג הסוכות : שלא לעשות מלאכה ביום
שמיני עצרת : מצות ספירת שבע שבתות שנים : מצות תקיעת שופר ביום
הכפורים של יובל : מצות קדוש שנת היובל : מצות עשיית דין לוקח וסוכר
מצות השבת קרקע לבעליהן ביובל : מצות פרוין הקרקעות שהן תוך העיר
ער השלמת שנה : מצות עבודה בעבר כנעני לעולם : שלא נעבור הארמה
בשנה השביעית : שלא נעשה עבודה גם באילנות : שלא נקצר ספיחים
בשנה השביעית : שלא נאסוף פירות האילן בשביעית כדרך שאוספין אותן
בכל שנה : שלא נעבור בארץ בשנת היובל : שלא לקצור ספיחי הבואה של
שנת היובל : שלא לאסוף פירות האילנות ביובל כדרך שאוספין אותן בשאר
שנים : שלא להונות בנקח ומסכר : שלא להונות אהר משרא בכרמים :
שלא תמכר שרה בארץ ישראל לצמיתות : שלא לשנות מנרשי ערי הלויים
ושרותיהן : שלא להלוות ברבית לישראל : שלא נעבור עברי עבודה
בזרה כמו עבודה כנעני : שלא ימכר עבר עברי על אבן המקח : שלא יעבור
בעבר עברי עבודה פרך : שלא להניח לנוי לעבור בעבר עברי הנסכר לו :
שלא ישחחזה על אבן משכיה אפילו לשם : מצות מעריך ארם שיתן קדשים
הקצובים בהוריה מצות הממיר בהמת קרבן ככהמה שהיהנה שתיחן קודש
מצות מעריך כהמה שיתן כפי שיעריכנה הכהן : מצות מעריך בתים שיתן
הערך שיעריכנה הכהן ותוספת חומשי מצות מעריך שרה שיתן כערך הקצוב
בפרשה : מצות דין סחרים סכסיו שהוא לכהנים : מצות מעשר בהמה

סדר ליל שבועות

שהורה בכל שנה . שלא נמיר הקרשים . שלא לשנות הקרשים מקרבן לקרבן . שלא הסכר קרקע שהחריטו אותה בעליה לא תנתן לכהנים . שלא תגל שרה החרם . שלא לנאול מעשר בהמה לא יאכל בירושלים . מצות שלוח מטאים הוי' למחנה שכניה . מצות ורוי על ההטא . מצות כוטה שיביאה הכעל לא הכהן ויעשה לה כמשפט הכתוב . מצות גדול שער נזיר . מצות גלוח הנזיר והכאת קרבנות . מצות ברכת כהנים בכל יום מצות משא הארון ככהף . שלא יכנס מטא לבית המקדש . שלא ליתן שמן בקרבן כוטה . שלא להשים לבונה בקרבן כוטה . שלא ישנה הנזירין או כל מיני שכר . שלא יאכל הנזיר ענבים לחים . שלא יאכל הנזיר צטוקים . שלא יאכל הנזיר זרע הענבים . שלא יאכל הנזיר קליפת הענבים . שלא יגלח הנזיר שערו כל ימי נזרו . שלא יכנס הנזיר לאוהל המת . שלא יטא הנזיר כמת מצות פסח שני למי שהיה טמא או בדרך רחוקה . מצות פסח שני שיאכל על מצות וטרורים . מצות תקיעת הצוצרות במקדש ובמלחמה . שלא להותיר מכשר פסח שני למחרתו . שלא לשבור עצם מעצמות פסח שני . מצות חלה . מצות ציצית . שלא לתור אחר טחשכת הלב וראיית העינים . מצות שמיר' המקדש . מצות פדיון כבוד אדם . מצות עבודת הלויים במקדש . מצות מעשר ראשון . מצות הלויים לתת מעשר מן המעשר . שלא יתעסקו הכהנים בעבודת לויים ולויים בעבודת כהנים . שלא יעבור זר במקדש . שלא לכסל' שטירת המקדש . שלא לפרות כבוד בהמה שהורה . מצות פרה אדומה . מצות כל שומאת מה . מצות מי נרה שמשטאין אדם טהור כמטא ומטהרין אדם טמא משומאת מה כלכר . מצות דיני נחלות . מצות הקמת המירין בכל יום . מצות מוסף שבת . מצות קרבן מוסף בכל ראש הקדש . מצות קרבן מוסף כיום חג השביעות . מצות לשמוע קול שופר כראש השנה . מצות הפרת נדרים . שלא יחל דבריו בנדרים . מצות להת ערים ללויים לשבת בהן והן קולטות . מצות בית דין להנלות טכה נפש בשנה מעירו לערי מקלט ועל הרוצח בעצמו ללכת שמי' שלא להרוג הרוצח קודם שיעמוד בדיון . שלא יורה הער כרוץ שהעיד כדיני נפשות . שלא ליקח כופר להציל ממות הרוצח . שלא ליקח כופר ממחויב גלות לפושרו מן הנלו' . שלא למנות ריין אדם שאינו הכם כדיני תורה אע"פ שהוא הכם בחכמות אחרות שלא יירא הריין כדיון טארם ר'ע . מצות אחדות השם . מצות אהבת השם . מצות תלמוד תורה . מצות קריאת שמע ערבית ושחרית . מצות תפילין של יד . מצות תפילין של ראש . מצות סוזה . מצות הריגת ז' עממים . שלא להתאוות מה שכיר אחינו בני ישראל . שלא לנסות נביא אמת יותר מראי . שלא לחון על עובר ע"א . שלא להרחיקן בעע"א . מצות ברכת הטון . מצות אהבת הגרים . מצות יראת השם . מצות הפלה מצות החכרה וההדבקה עם הכמי התורה . מצות על הצריך ליטבע שישבע כאמת בשם

סדר ליל שבועות

צה

בשם ה' . שלא ליהנות מצפוי ע"א . שלא להרכיב שום דבר מע"א בממוננו וכרשותנו ליהנות בה . מצות לאכר ע"א ומשמיה . מצות להקריב כל הקרבנות שיש על האדם בחובה או כנדבה ברגל הראשון שפוגע בו . מצות להקריב כל הקרבנות בבית הכחירה ולא בחוץ . מצות פדית קרשים שנפל כהם מום ואח"כ מותרין כאכילה . מצות שחיטה . מצות להטפל בהכאת הקרבן בחוץ לארץ לבית הכחירה . מצות הקירת ערים היטב מצות שריפת עיר הנדחה וכל אשר בה . מצות בריקת סימני העוף . מצות מעשר שני . מצות מעשר עני ההת מעשר שני בשנה השלישית . מצות לנגוש את הנכרי . מצות השמטת כספים בשנה השביעית . מצות צדקה . מצות הענק עכר עכרו . מצות להראות כרגלים בכ"ה המק . מצות לשמות כרגלים . שלא למהות כפרו הקדש ושמות של הקב"ה הכתובים שם וכן בתי עבודת הקדש . שלא להעלות קרשים בחוץ שלא לאכול מעשר שני של רגן הוי' לירושלם . שלא לאכול מעשר שני של תירוש הוי' לירושלם . שלא לאכול מעשר שני של יצהר הוי' לירושלם . שלא לאכול בכור תמים הוי' לירושלם . שלא לאכול בשר חטאת ואשם הוי' לקלעים ואפילו הכהנים . שלא לאכול בשר העולה . שלא לאכול בשר קרשים קלים קודם זדיקת דמים . שלא יאכלו כהנים בכורים קודם הנחתם בעזרה . שלא לעזוב הלויים מלהת להם מתנוריהם ברגלים . שלא לאכול אכר מן החי . שלא להוסיף על מצות התורה . שלא לגרוע ממצות התורה . שלא לשטוע מהמתנא בשם ע"א . שלא לאהוב את המסית . שלא לעזוב השנאה מן המסית . שלא להציל את המסית . שלא ולמד הניסת זכות על המסית . שלא ישתוק הניסת מללמד חוכה על המסית . שלא להסית אחר מישראל אחר ע"א . שלא לבנות עיר הנדחת לכמות שהיתה . שלא ליהנות כסטון עיר הנדחת . שלא להתנודר כמו עובר לילים . שלא לעשות קרהה על טר' . שלא לאכול פסולי המוקדשין . שלא לאכול חגב טמא וכל שכן שרין העוף . שלא לאכול מכשר בהמה חיה ועוף שמתו טאיהן . שלא לתבוע ההלואה שעבר עליה זמן שביעית . שלא למנוע מלהחיות העני מליתן לו מה שהוא צריך . שלא ימנע להלוות לעני מפני השמיטה . שלא לשוח עבד עכרי ריקם כשיצא חפשי . שלא לעבור בקרשים . שלא לנזוז את הקרשים . שלא לאכול חמץ כו"ר בניסן אחר הצות . שלא להותיר מכשר קרבן החגיגה שנקריב כיום ארבעה עשר בניסן עד יום השלישי . שלא להקריב קרבן פסח ככמת יחוי' . שלא לעלות לרגל בלא קרבן שהיה עמנו שנקריב שם . מצות טנוי שופטים ושופרים ככל קהל ישראל . מצות לשמוע מכל בית דין הגדול שיעמרו להם לישראל כל זמן . מצות מינוי מלך עלינו . מצות לכתוב המלך ספר תורה אחת יתירה על שאר בני ישראל . מצות מתנות זרוע לחיים והקבה לכהן . מצות הפרשת הדומה גדולה . מצות ראשית הגו שיתן לכהן . מצות להיות הכהנים עוברים במקדש משמרות כשמרות וכמוערים עולים כאחד

באחד מצות לשמוע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע
 במצות התורה . מצות להכין שש ערי מקלט . מצות לעשות לערים וזמטין
 בטו שרמו לעשות . מצות למשוך כהן לטלחמה . מצות לעשות במלחמת
 הרשות כמשפט הכרוי . מצות ערופת הענלה בנחל . שלא לשעת אילן
 במקרש . שלא להקים מצבה . שלא להקריב קרבן כעל טוס עובר . שלא
 לחטות על פי ב"ד הגדול שיעטרו לישראל . שלא לטנות מלך על ישראל
 כי אם מבני ישראל . שלא ירבה לו המלך סוסים . שלא לשכון בארץ מצרים
 לעולם . שלא ירבה לו המלך נשים . שלא יהיה לשכט לוי נחלה בארץ . שלא
 ישול הלוי חלק בכזה בשעת כבוש בארץ . שלא ירבה לו המלך כסף וזהב לבר
 מה שצריך לו . שלא לקסום . שלא לכשף . שלא לחבר חבר . שלא לשאול
 באוב . שלא לשאול בירעוני . שלא לררוש א הטתים . שלא להתנבאות
 בשקר . שלא להתנבאות בשם עבדת אילים . שלא ימנע טהרינת נביא
 לשקר ולא יגור ממנו . שלא להסיג נכול . שלא לחתוך תרין ע"פי ער אחר .
 שלא לרחם על המזיק בריני קנסות . שלא לערוץ מפני אויב במלחמה . שלא
 להחיות כל נשמה משבעה עממין . שלא להשחית אילני מאכל במצור וכן כל
 השהתה בכלל הלאו . שלא לעבוד ולזרע בנחל איתן . מצות דין יפת תואר .
 מצות דין הליה למי שיהחייב להלות . מצות קבורה לנהרג עפ"י כיה דין
 וכן לכל מת . מצות השבת אברה . מצות הקמת משא לישראל . מצות שלוח
 הקן . מצות מעקה מצות קרושין באשה . מצות שתשכ אשת המוציא שם רע
 תחתיו לעולם . מצות על כיה דין לסקול באננים מי שנתחייב סקילה . מצות
 על הסאנה שישא אניתו לאשה . מצות להתקין יד במחנה . מצות להתקין
 יתר במחנה . מצות הלוואה לנכרי כרביה אם מצטרך ללוות מה שאינו כן
 בישראל . מצות קיום מוצא שפתים . מצות לעיוב השכיר לאכול בזמן
 שכירותו מרבים ירועים . מצות חרוצה לגרש אשתו שיגרשנה בשטר .
 מצות שישמח חתן עם אשתו בשנה ראשונה . מצות השבת המשכון לבעליו
 בעת שהוא צריך לו . מצות נתינת שכר שכיר כיומו . מצות הנחה עומר
 השכחה . מצות מלקות לרשעים . מצות יבום . מצות הליצה . מצות החציל
 הגדוף . מצות לזכור מה שעשה עמלק לישראל כצאחם מצרים . מצות
 להכרית זרעו של עמלק . שלא למכור אשת יפת תואר . שלא להתעמר באשת
 יפת תואר אחר שכא עליה . שלא ילין הצלוב על העץ וכן המת בביתו לא
 לכבורו . שלא להתעלם מן האברה . שלא להניח בהמת הכירו רובצת תחת
 מטאו . שלא תערה אשה ערי איש . שלא יערה האיש ערי אשה . שלא ליקח
 האם על הבנים . שלא להניח הסכשול . שלא לזרוע כלאים בכרם בארץ
 ישראל . שלא לעשות מלאכה בשני מיני כהמה . שלא ללבוש שעטנז . שלא
 יגרש מוציא שם רע את אשתו שלא לענוש האנוסה . שלא יגרש האונס
 את אנוסתו . שלא יקח מומר בת ישראל . שלא יקח סרים בת ישראל . שלא

ישא

ישא עמוני ומואבי בת ישראל . שלא לדרוש שלום לעמו ומואב . שלא
 להרחיק זרע אדום מהתחתן עם קהל ישראל אחר שנהניירו לא ער ג' דורות
 שלא להרחיק מצרי כמו כן לא ער דור ג' ולא ג' ככלל . שלא יכנס טמא
 למינה לווה . שלא להחזיר עבד שכרה מארנוני שבחוצה לארץ לארץ
 ישראל . שלא לחנות עבד זה שכרה מארנוני שבחוצה לארץ לארץ ישראל .
 שלא תהיה קרשה סכנות ישראל . שלא להקריב אהנן זונה ומחיר כלבי שלא
 ללות ברכיה מישראל שלא לאחר הנדרים והנרכוז . שלא יקח השכיר יותר
 על אכילתו . שלא יאכל השכיר בשעת מלאכה . שלא יחזיר המגרש גרושתו
 אחר שנשאת . שלא לצאת חתן מבייתו כל שנה ראשונה . שלא לחבול כלים
 שעושין כהן אוכל נפש . שלא לתלות סימני צרעה . שלא למשכן בעל חוב
 בזרוע . שלא לטנוע עכוס טבעליו בעת שצריך לו . שלא יעיר קרוב . שלא
 להטות משפט נר או יהום . שלא למשכן אלמנה . שלא ליקח עומר השכחה
 מהבואה או מאילנות . שלא להוסיף במלקות המחוייב מלקות ובכללה שלא
 יכה ישראל . שלא לחסום בהמה בשעת מלאכה . שלא תנשא היבטה לאחר
 חוץ מן היבם . שלא לחוס על הרורף . שלא נשאה מרות ומשקלות חסרים
 עמנו וצף על פי שלא נשא ונתן בהם . שלא נשכה טעשה עמלק טעשה עם
 אבותינו כצאחם מצרים . מצות קרייה על הכבורים . מצות וריו מעשר .
 מצות להרמות ברכי השם השוכים והישרים שנצטוינו לעשות כל מעשינו
 בדרך הישר והשוב . שלא לאכול מעשר שני באיניות . שלא לאכול מעשר
 שני בטומאה . שלא להוציא רמי מעשר שני בשאר דברים שאינן מאכילה
 ושתייה . מצות הקהל במוצאי שביעית . מצות לכתוב כל אחר מישראל ספר
 תורה לעצמו שנא' ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמרה את בני ישראל :

זכות את הרבים שמנו כאן התפלה לאחר הרימוד להרב
 הגדול חיד"א וצוק"ל והיא ר"ו נדפס"ה בקונט כף אחת סימן
 כ"א וז"ל

ר ב'ש"ע מודים אנחנו לך על חסדך הרבים אשר עשית עמנו וצונו אבותינו
 והיום הזה קרבתנו לפני ה' ונחרת בנו מכל העמים ורצית בנו
 ונתת לנו תורתך הקדושה על יד נאמן ביתך עתה רעיה מהימנא . מה אנו ומה
 חיינו כי עשית עמנו חסדים גדולים ורבים כאלה ואלו פינו מלא סירה כים
 אין לנו מספיקים להודות לך על אחד מאלפי רבנות חסדך הרבים והעלומים
 לכלל ופרט ועל אשר זכיתנו כחורמך הקדושה ועל כלם יתברך ויתרומם
 ויתנשא תמיד עמך לעד וכל החיים יודוך סלה :

והנה הלילה הוא קרינו בתורתך הקדושה בתורה נביאים וכתובים וכוזהר
 הקדוש לתקן את שרשם במקום עליון ולעשות נחת רוח לפניך ולחבר
 הדודים יחדיו ואתה כטובך מרחם עלינו ומקבל לימודינו לרצון . וככה תורתך
 הקדושה תספיק לנו טעם ישועה ורחמים ומכילנו מיער הרע וקיים לנו מה
 טההכטחננו

שהנשחנתו ע"י עבדיך חכמי ישראל הכא ליטהר מסייעין אותו פתחו לי פתח
כחודה של מחט והפתח לכס פתח כפתחו של חולם * הכא ה' חוס וממול עלינו
ורשפי התעוררות לבנו באהבתך ותורתך ויחרבו עורכו אלהי ישענו על
דכ"ר ככו"ד שם"ך וחזקנו והאמנו בחלמוד תורתך הקדושה ותוכנו לשמך
במורה לשמה אנחנו וורענו וורע ורענו בקדושה ובטהרה ותוכנו לשמך
וארבעים דברי שהתורה נקנית בהם והמן לנו כח לעשות מי"ל * ותוכנו להתרחק
מנאזיה וכעס והקפדה * וככיר מיעוט ערכנו ונפשנו כעפר לכל תהיה * ותוכנו
להתרחק מלשון הרע וחנופה וליצנות ושקר וכזב ומרמה ודבור חול בשבת וי"ט
וכל דיבור אסור ותוכנו להתרחק מאיזות התענוגים וכאלל לשוכע נפשנו וכן
בכל זרכנו * ותוכנו להתרחק מכל דאגה ועלבות ושחורה ונהיה שמחים
לעבודתך וליראתך ותוכנו להשלים תקון נר"ן בנלגול זה :

ויהר"מ יהוה אר"ה אב הרחמים הרון הסליחות שאס נגור עלינו ח"ו להכרת
כהכרת רשעים * יבכשו רחמין את כעסך ויגולו רחמין עלינו
שיהא חשוב לערכו סגל ערכו הלילה הזו וקיוטנו סינה מעינינו לקרוע רוע
גזר דיכנו (יכיון בשם **קרע שטן**) ונפר יולק יסודינו אני בלדק אחזה
פניך השכעה בהקין תמונתך * ותחוס ותרחם עלינו ואל תכריתנו לא כרת
דיומי ולא כרת דשני ולא תכרת נפשנו מלהעלות מ"ן למעלה ולא תכרת נפשנו
מלהודונו בבה וונה בעולם הנשמות כהכרת רשעים ח"ו ותשפיע עלינו אור
ישועה ורחמים מתת עליון להגיל ממות נפשנו ולהחיותנו חיים ארוכים דשנים
ורעננים לעבודתך ותוכנו למקום שהרוחות והנשמות נחלכות משם ונזכה
להיות מעבולים והזוכים לחיי הע"ה וככה שמך הקדוש **אאהליד"ה**
תכטל מעלינו ומעל כל בני ביתנו כל גזרות קשות ורעות ותשניח עלינו בעין
חמלתך שח"ו בהנה לא ינוס ולא יישן שומר ישראל * ויהיה הלער שכלדו סינה
מעיינינו בלילה הזו לתקון מה שפגמנו בעייניך עילאין והרע בעייניך עיינו *
ונפטר מלהתגלגל נפשנו בעוף הנקרא ראש בעין פנס הראות ופגמו והגלינו
מעונש חיבוט הקבר מהמלהך אכזרי המסדר עיני הרשעים בקבריו וכלער שכלדנו
סינה מעיינינו נפטר מאותו הלער והנזח נפשו במשכנות מבטחים .

והנה ההורה הקדושה שבה נתעסקנו הלילה הקדושה הזו היא נפלאה והשמות
הקדושים היוצאים מכל מה שקריתו המה ילינו טוב בעדנו לקבלנו בחסד
ולקרוע רוענו ודינו ונפטר מכל לער * וכל המקטרגים אשר כבדאו בעונותינו
ימחובכח תורתך הקדושה * אכא הכט בעמלנו ואל תביש במעלנו והבא לפניך
שועמנו לכ נשכר ונדכה אלהים לא תכזה ויגאו מים חיים מלובן העליון דרך
רחובות הכהר לקו האמצעי נהר פלגיו ישמחו עיר אלהינו לטהרנו מכל פשענו
ואתה בטובך תעורר רחמין וישן מנחא דה"ה רעוא דכל רעוון במנחא ו"ה ועינא
דא"ה בעינא דו"ה ובכן יחבטלו כל הדיכין והיו כלא היו כי אהה הפך בחשו
הרשעים תכנו ועננו ושמע תפלתנו יהיו לרצון אמרי פי ונר :

תו של בע

סדר

ליל הושענא רבא

אשר יקראו בני ישראל בקדושה ובטהרה * בהאי
ליליא השיבא ויקרא * דיתחתמו פתקין לנהורא *
הראשון שבראשון **משנה תורה** * ואליו ילוח
ספר **תהלים** למרכבה המשרה * **ואדרא זומא**
מהרשב"י זיע"א הנורא * הכל סתוקן ומקובל
מאכפלקריא הטאירה * הלא הוא **האר"י** ד"ל
בוצינא דנהורא * והונח בעיון רב לכבוד התורה *
בעזרת האל עושה כשלמה אורה :

פה ליוורנו זעא

שנת **לכפר עליו ונסלה לו לפ"ק**
מיר **אליעזר מנחם אוטולינגי** הי"ו
מרפיש ומוכר ספרים

Con Approvazione.

גאה לאומרה ליל הושענא רבא קודם משנה תורה
 רבון העולמים אב הרחמים והסליחות לך אנחנו
 מודים בקידה ובהשתחוויה לחלות פניך על
 חטאות וזדונות טרם יצא דבר המלך על כל דת ודין
 עד השער לא סגרו אחרי אשר יצאו הרודפים
 העומדים על הפקודים לעשות המשפט והדין ועד
 הצלם לא סר נתפלל אל " אולי יעתר לנו ולא נאבד
 לכן באנו בעניים דופקים על פתחי רחמיק שאל
 תטרוף עלינו את השעה ותאריך קצנו כי אליך נשובה
 וזכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וחתמנו בספר חיים
 למענך אלהים חיים והגה אנו קורים את משנה תורה
 שתחתמנו לחיים טובים ולא ימוש ספר תורתך מפנינו
 וכפי זרענו ובו נהגה יומם ולילה בזכות ספר משנה
 תורה ופרשיותיו ופסוקיו ותיבותיו ואותיותיו וטעמיו
 ונקודותיו ושמותיו היוצאים מראשי תיבות וסופי
 תיבות ומחלופי תיבות בכלל ובפרט ובזכות שם הגדול
 אהיה במלואיו בידך בהח"ן באלפ"ן תיטיב לנו
 החתימה ובשם קרע שמן תקרע רוע גור דיננו
 ובשם אלד כדול במקורו אהיה הוא
 אאהלירה תבטל מעלינו ומעל כל ישראל כל גזרות
 קשות ורעות ואל תסר ממנו צלנו ופרוש עלינו סכת
 שלומך בזכות השם הקדוש אהיה במלואיו ותאריך
 קצנו ותכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ותקבל
 ברחמים וברצון את תפלתנו ויהי נועם " אלהינו עלינו
 ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו : ברוך
 יהוה לעולם אמן ואמן :

אלה

לליל הושענא רבא

כפר הדברים

אלה הדברים אשר דבר משה אל כרי ישראל בעבר
 הירדן במדבר בערבה מור סוף בין פארן
 ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב : אחר עשר יום מחרב
 דרך הרשעיר עד קדש ברנע : ויהי בארבעים שנה
 בעשתי עשר הודש באחד לחודש דבר משה אל בני
 ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהים : אחרי הכתו
 את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג
 מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי : בעבר
 הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת
 לאמר : יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב
 לכם שבת בהר הזה : פנו וסעו לכם וכאו הר האמרי
 ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף
 הים ארץ הפנעני והלכנון עד הנהר הגדל נהר פרת :
 ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ
 אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב
 לתת להם ולזרעם אחריהם : ואמר אלכם בעת ההוא
 לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם : יהוה אלהיכם
 הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב : יהוה
 אלהי אבותיכם יסף עליכם ככם ארץ פעמים ויכרה
 אתכם כאשר דבר לכם : * איכה אשא לבדי טרחכם
 ומשאכם וריבכם : הנו לכם אנשים חכמים ונבנים
 וידעים

ויד עים לשבטיכם ואשימם בראשיכם : ותענו אתי
ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות : ואקח את
ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אותם
ראשים עליכם שרי ארפים ושרי מאות ושרי חמשים
ושרי עשרת ושטרים לשבטיכם : ואצוה את שבטיכם
בעת ההוא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק
בין איש ובין אחיו ובין גרו : לא תכירו פנים במשפט
בקאן כגדול תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט
לא להים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי
ושמעתי : ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון : ונסע מחרב ונלק את כל המדבר הגדול
והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר
צוה יהוה אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע : ואמר
אלכם באתם עדהר האמרי אשר יהוה אלהינו נתן
לנו : ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עדה
רש כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארתירא ואל
תחת : ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים
לפנינו ויחפרו לנו את הארץ וישיבו אתנו דבר את
הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן :
וישב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש
אחד לשבט : ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד נחל אשבל
ויגלו אתה : ויקחו בידם מפרי הארץ ויורידו אלינו
וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהוה
אלהינו נתן לנו : ולא אביתם לעלות ותטרו אתפי
יהוה אלהיכם : ותרגנו באחליכם ותאמרו בשנאת יהוה
אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד האמרי
להשמידנו : אנה אנחנו עליס אחינו המסו את לבבנו
לאמר עם גדול ורם ממנו ערים גדלות ובצרת בשמים

וגם בני ענקים ראינו שם : ואמר אלכם לא תערצון
ולא תיראון מהם : יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא
ילחם לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים לעיניכם :
וכמדבר אשר ראית אשר נשאך יהוה אלהיך כאשר
ישא איש את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד באכם
עד המקום הזה : וכדבר הזה אינכם מאמינים ביהוה
אלהיכם : ההלך לפניכם בדרך לתור לכם מקום
לחנתכם באש לילה לראתכם בדרך אשר תלכו בה
ובענן זמם : וישמע יהוה את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר : אם יראה איש באנשים האלה הדור
הרע הזה את הארץ הטובה אשר נשבעתי לתת
לאבותיכם : זולתי פלב בדיפנה הוא יראה ולד אתן
את הארץ אשר דרדבה ולבניו ען אשר מלא אחר
יהוה : גסבי התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה
לא תבא שם : הושע בן נון העמד לפניך הוא יבא
שמה אתו חוק כיהוה ינחלנה את ישראל : וטפכם
אשר אמרתם לבו יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום
טוב ורע המה יבאו שמה ולהם אתנה והם ירשוה :
ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך יסוף : ותענו
ותאמרו אלי חטאנו ליהוה אנחנו נערה ונלחמנו ככל
אשר צונו יהוה אלהינו ותחננו איש את כלי מלחמתו
ותהינו לעלת ההרה : ויאמר יהוה אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא תננפו לפני
איביכם : ואדבר אליכם ולא שמעתם ותטרו אתפי
יהוה ותודו ותעלו ההרה : ויצא האמרי הישב בהר
ההוא לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה
הדברים וכתו אתכם בשעיר עד חרמה : ותשבו
ותבכו לפני יהוה ולא שמע יהוה בקלכם ורא האזין
אליכם

אליכם: והישבו בקדש ימים רבים כמים אשר ישבתם:
 ב ונפן ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה
 אלי ונסב את הר שעיור ימים רבים: ס
 ויאמר יהוה אלי לאמר: רב לכם סב את ההר
 הזה פנו לכם צפנה: ואת העם צו לאמר אתם עכרים
 בגבול אחיכם בני עשו הישבים בשעיור ויראו מכם
 ונשמרתם מאד: אלה תתגורו בם פי לא אתן לכם
 מארצם עד מדרך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את
 הר שעיור: אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם וגם
 מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם: כי יהוה אלהיך
 בדכך בכל מעשה ידך ידע לכתך את המדבר הגדול
 הזה זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת
 דבר: ונעבר מאת אחינו בני עשו הישבים בשעיור
 מדרך הערבה מאילת ומעציון גבר * ס ונפן
 ונעבר דרך מדבר מואב: ויאמר יהוה אלי אלהי ישראל
 את מואב ואלה תתגור בם מלחמה פי לא אתן לה מארצו
 ירשה פי לבני לוט נתתי את ער ירשה: האמים
 לפנים ישבו בה עם גדול ורב ורם בענקים: רפאים
 יחשבו אף הם בענקים והמאבים יקראו להם אמים:
 ובשעיור ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום וישמידום
 מפניהם וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
 אשר נתן יהוה להם: עתה קמו ועברו לכם את הנחל
 זרד ונעבר את נחל זרד: והימים אשר הלכנו מקדש
 ברנע עד אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה
 שנה עריתם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
 כאשר נשבע יהוה להם: וגם ירי יהוה היתה בם להמם
 מקרב המחנה עד תמם: והיו כאשר תמו כל אנשי
 המלחמה למות מקרב העם: ס וידבר יהוה

אלי

אלי לאמר: אתה עבר היום את גבול מואב את ער:
 וקרכת מול בני עמון אלהי צורם ואלה תתגור בם פי לא
 אתן מארץ בני עמון לה ירשה פי לבני לוט נתתי
 ירשה: ארץ רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה
 לפנים והעמנים יקראו להם זמזמים: עם גדול ורב
 ורם בענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם וישבו
 תחתם: כאשר עשה לבני עשו הישבים בשעיור אשר
 השמיד את החרי מפניהם וירשם וישבו תחתם עד
 היום הזה: והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
 היצאים מכפתר השמידם וישבו תחתם: קומו סעו ועברו
 את נחל ארנן ראה נתתי בידך את סיחון מלך השבון
 האמרי ואת ארצו החל רש והתגור בו מלחמה: היום
 הזה אהל תת פהך ויראתך על פני העמים תחת כל
 השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך: ואשלח
 מלאכים ממדבר קדמות אל סיחון מלך השבון דברי
 שלום לאמר: אעברה בארצה בדרך בדרך אלה לא
 אסור ימין ושמאל: אכל בכסף תשכרני ואכלתי ומים
 בכסף תתן לי ושתיתי רק אעברה ברגלי: כאשר
 עשיתי בני עשו הישבים בשעיור והמואבים הישבים
 בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה
 אלהינו נתן לנו: ולא אכה סיחון מלך השבון העברנו
 בו כיהקשה יהוה אלהיך את ירוחו ואמץ את לבבו
 למען תתו בידך ביום הזה: * ס ויאמר יהוה
 אלי ראה החלתי תת לפניך את סיחון ואל ארצו החל
 רש לרשת את ארצו: ויצא סיחון לקראתנו הוא וכל
 עמו למלחמה יחצה: ויתנהו יהוה אלהינו לפנינו ונף
 אתו ואת בניו ואת כל עמו: ונלכד את כל עריו בערת
 ההוא ונחרם את כל עיר מתם והנשים והטף לא

השארנו

השארנו שריד : רק הבהמה בזונו לנו ושלל הערים
אשר לכדנו : מערער אשר על שפת נחל ארנן והעיר
אשר בנחל ועד הגלעד לא היתה קריה אשר שגברה
ממנו את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו : רק אל ארץ
בני עמון לא קרבת כרד נחל יבק וערי ההר וכל
אשר צוה יהוה אלהינו :

ונפן ונעל דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתנו
הוא וכל עמו למלחמה אדרעי : ויאמר יהוה
אלי אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו
ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי
אשר יושב בחשבון : ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את
עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכהו עד בלתי השאיר
לו שריד : ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היתה
קריה אשר לא לקחנו מאתם ששים עיר כל חבל ארנב
ממלכת עוג בבשן : כל אלה ערים בצרת חומה גבהה
דתים ובריה לבר מערי הפרזי הרבה מאד : ונחרם
אותם כאשר עשינו לסיחן מלך חשבון החרם כל עיר
מתם הנשים והטף : וכל הבהמה ושלל הערים בזונו
לנו : ונקח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מנחל ארנן עד היר חרמון : צידנים
יקראו לחרמן שרין והאמרי יקראו לו שניר : כל ערי
המישר וכל הגלעד וכל הבשן עד סלכה ואדרעי ערי
ממלכת עוג בבשן : כי רק עוג מלך הבשן נשאר
מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברבת
בני עמון תשע אמות ארכה וארבע אמות רחבה
באמת איש : ואת הארץ הזאת ירשנו בעת ההוא
מערער אשר על נחל ארנן וחצי הר הגלעד ועריו נתתי
לראובני ולנדי : ויתר הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג
נתתי

נתתי לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב לכל הבשן
ההוא יקרא ארץ רפאים : יאיר בן מנשה לקח את
כל חבל ארנב עד נבול הנשורי והמעכתי ויקרא אתם
על שמם את הבשן חות יאיר עד היום הזה : ולמכיר
נתתי את הגלעד : ולראובני ולנדי נתתי מן הגלעד
ועד נחל ארנן תוך הנחל וגבול ועד יבק הנחל גבול
בני עמון : והערכה והירדן וגבול מפגרת ועד ים
הערכה ים המלח תחת אשלת הפסגה מזרחה : ואצו
אתכם בעת ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם
את הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו לפני אחיכם
בני ישראל כרבני חיל : רק נשיכם וטפכם ומקניכם
ידעתי כי ימקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר נתתי לכם :
עד אשר יניח יהוה לא אחיכם ככם וירשו גם אתם
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לרשתו אשר נתתי לכם : ואת
הושוע צייתי בעת ההוא לאמר עיניך הראת את כל
אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן
יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר שמה : לא
תיראום כי יהוה אלהיכם הוא הגדלם לכם :

ואתחנן אלי יהוה בעת ההוא לאמר : אדני יהוה
אתה החלות להראות את עבודך את
גדלך ואת ידך החזקה אשר מיאל בשמים ובארץ
אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך : אעברה נא ואראה
את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה
והלכנו : ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי
ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר
הזה : עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה :

וצו את יהושע וחזקוהו ואמצוהו כיהוא יעזר לפני העם
הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה : ונשב
בניא מול בית פעור : פ

ד ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר
אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם
וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
לכם : לא תחפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם : עיניכם הראות את אשר עשה
יהוה בעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל
פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך : ואתם הדבקים
ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום : * ראה למדתי
אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה :
ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את בדי החקים האלה ואמרו רק
עם־הכם ונכון הגוי הגדול הזה : כי מיניו גדול אשר
לו אלהים קרבים אליו כיהוה אר הונו בכל קראנו
אליו : ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום : לק
השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים
אשר דברו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך ולבני בניך : יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בהרב באמר יהוה אלי הקהל לי את
העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל
הימים אשר הם חיים עד האדמה ואת בניהם ילמדון :
ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בער באש עד־לב
השמים השך ענן וערפל : וידבר יהוה אליכם מתוך

האש

האש קול דברים אתם שמעים והמונה אינכם ראים
זולתי קול : ויגד לכם את־בריתו אשר צוה אתכם
לעשות עשרת הדברים וכתבתם עלי שני להות אבנים :
ואתי צה יהוה בעת ההוא לומר אלהים חקים
ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה : ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל
המונה ביום דבר יהוה אליכם בהרב מתוך האש : פן
תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת בל־סמל תבנית
זכר או נקבה : תבנית בל־בהמה אשר בארץ תבנית
בל־צפור כנף אשר תעוף בשמים : תבנית בל־רמש
באדמה תבנית בל־דגה אשר במים מתחת לארץ :
ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח
ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדרחת והשתחית להם
ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת בל־השמים : אתכם לקח יהוה ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה ביום הזה :
ויהוה התאנף בי על־דבריכם וישבע לבדתי עברי
את־הירדן ובלתי־בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה : כי אנכי מת בארץ הזאת איני
עבר את־הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ
הטובה הזאת : השמרו לכם פן תשכחו את־ברית יהוה
אלהיכם אשר פרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל
אשר צוה יהוה אלהיך : כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא : פ כִּי־תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ
והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה אלהיך להכעיסו : העידתי בכם היום את השמים
ואת הארץ כִּי־אבד האבדון מהר מעל הארץ אשר
אתם עברים את־הירדן שמה לרשתה לא־תאריכון

ימים

ימים עליה כי השמר תשמרון : והפיץ יהוה אתכם
בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה : ועברתם שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראו ולא ישמעו ולא יאכלו
ולא ירחו : ובקשתם משם את יהוה אלהי ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : בצר לך ומצאוך
כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה
אלהיך ושמעת בקלו : כי אל רחום יהוה אלהיך לא
ירפך ולא ישחיתך ולא ישפח את ברית אבותיך אשר
גשבע להם : כי שארני ל' ימים ראשונים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול
הזה או הנשמע כמהו : השמע עם קול אלהים מדבר
מתוך האש כאשר שמעת אתה וחי : או הנסה אלהים
לכוא דקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתה ובמופתים
ובמלחמה וביר הזקה ובזרוע נטויה ובמזראים גדלים
ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך :
אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו :
מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך
את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : ותחת
כי אהב את אבותיך ובחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו
בכהו הגרל ממצרים : להוריש גוים גדלים ועצמים
מפך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה ביום
הזה : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד :
ושמרת את חקיך ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום
אשר יטב לך ולבניך אחריו ולמען תאריך ימים על
הארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים : פ

אזיכריל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש :
לנס שמה רוצח אשר ירצה את רעהו בכל ידעת והוא
לא שנא לו מתמל שלשם וגם אל אחת מן הערים
האל והי : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
ואת ראמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי :
וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : אלה
העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים : בעבר הירדן בניא מול בית
פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון
אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : וירשו
את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרח שמש : מערער אשר על
שפת נחל ארנו ועד החר שיאן הוא חרמון : וכל
הערכה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערכה תחת
אשרת הפסגה : פ

ה ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהים
שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי
דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם :
יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב : לא את אבותינו
כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
היום כלנו חיים : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר
מתוך האש : אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא
להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא
עליתם בהר לאמר : אנכי יהוה אלהיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך
אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל כל
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם

כי אנכי יהוה אלהיך וקנא פקד עון אבות על בנים
 על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים
 לאהבי ולשמרי מצותי : ׀ לא תשא את שם
 יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא
 את שמו לשוא : ׀ שמור את יום השבת לקדשו
 כאשר צוך יהוה אלהיך : ששת ימים תעבד ועשית
 כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא
 תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
 ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען
 ינוח עבדך ואמתך כמוך : וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה וכוזרע
 נטויה על רבן צוף יהוה אלהיך לעשות את יום השבת :
 ׀ כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה
 אלהיך למען יארכון ימך ולמען יטב לך על האדמה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך : ׀ לא תרצת ׀
 ולא תנאף ׀ ולא תגנב ׀ ולא
 תענה ברעך עד שוא : ׀ ולא תחמר אשת
 רעך ׀ ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו
 ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך : * ׀ את
 הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
 האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על
 שני לוח אבנים ויתנם אלי : ויהי כשמעכם את הקול
 מתוך החשך וההר בער באש ותקרבון אלי כל דאשי
 שבטיכם וקניכם : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו
 את כבודו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום
 הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי : ועתה
 למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אס' ספ' ׀
 אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כי

מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך
 האש כמנו וחי : קרב אתה ושמע את כל אשר
 יאמר יהוה אלהינו ואת דבר אלינו את כל אשר
 ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : וישמע יהוה
 את קול דבריכם בדרכים אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי
 את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו
 כל אשר דברו : מיתן והיה לכם זה להם ליראה
 אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען יטב להם
 ולבניהם לעלם : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם :
 ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה
 והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר
 אנכי נתן להם לרשתה : ושמרתם לעשות כאשר צוה
 יהוה אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל : בכל
 הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון
 וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון :
 וזאת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה
 אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר
 אתם עברים שמה לרשתה : למען תירא את יהוה
 אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי מצוה
 אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכו ימך :
 ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר לך וישראל
 תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך בארץ
 זבת חלב ודבש :

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ואהבת את
 יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך :
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך :
 ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובילכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך : וקשרתם לאות על ירך

והיו לטטפת בין עיניך : וכתבתם על מחזור ביתך
 ובשעריך : ס והיה כביבאך יהוה אלהיך אל
 הארץ אשר נשבע לאבתך לאברהם ליעקב
 לתת לך ערים גדלות וטבות אשר לאבנית : וכתים
 מלאים פל טוב אשר לאמלאת וברת חצובים אשר
 לאחצבת כרמים ויתים אשר לאנטעת ואכלת ושבעת
 השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים : את יהוה אלהיך תירא ואתו
 תעבד וכשמו תשבע : לא תלכון אחרי אלהים אחרים
 כאלהי העמים אשר סביבותיכם : כי אל קנא יהוה
 אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך
 מעל פני האדמה : ס לא תנסו את יהוה אלהיכם
 כאשר נסיתם במסה : שמור תשמרון את מצות יהוה
 אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך : ועשית הישר והטוב
 בעיני יהוה למען ייטב לך וביאה וירשת את הארץ
 הטבה אשר נשבע יהוה לאבתך : להרף את ידך
 איביך מפניך כאשר דבר יהוה : ס כיישאך
 בנה מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר
 צוה יהוה אלהינו אתכם : ואמרת לבנה עבדים היינו
 לפרעה במצרים וציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה :
 ויתן יהוה אותה ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה
 ובכל ביתו לעינינו : ואותנו הוציא משם למען הביא
 אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתנו :
 ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את
 יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה :
 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה
 הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו : * ס
 ז כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה

באשמה לרשתה ונשל גוים רבים : מפניך החתי
 והגרנשי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבוסי
 שבעה גוים רבים ועצומים ממך : ונתנם יהוה אלהיך
 לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לאתכרת להם
 ברית ולא תחנם : ולא תחתנן בם בתך לאתתן לבנו
 ובתו לאתקח לבנה : כייסיר את בנה מאחרי ועבדו
 אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר :
 כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם
 תשברו ואשיריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש :
 כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר : יהוה אלהיך
 להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה :
 לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם
 כי אתם המעט מכל העמים : כי מאהבת יהוה אתכם
 ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתים הוציא
 יהוה אתכם ביד חזקה ויפרך מבית עבדים מיד פרעה
 מלך מצרים : וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים
 האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
 מצותיו לאלף דור : ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו
 לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו : ושמרת את
 המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך
 היום לעשותם :

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם
 ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את
 הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתך : ואהבך
 וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך
 ותירשך ויצהרך שגרי אלפיה ועשתרת צאנך על
 האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך : ברוך תהיה
 מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובנהמתך :

והסיר יהוה ממך כל-חלי וכל-מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישמם בך ונתנם בכל-שנאיך: ואכלת את כל-העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא-תחוס עינך עליהם ולא תעבד את-אלהיהם כי-מוקש הוא לך:

ס כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר-עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל-מצרים: המטות הגדלות אשר-ראו עינך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוציאת יהוה אלהיך כן-יעשה יהוה אלהיך לכל-העמים אשר-אתה ירא מפניהם: וגם את-הצרעה ישלח יהוה אלהיך בס ער-אבד הנשאים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי-יהוה אלהיך בקרבך אל גדול וגורא: ונשל יהוה אלהיך את-הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן-תרבה עליך חית השרה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: ונתן מלכיהם בידך והאכדת את-שמם מתחת השמים לא-יתיצב איש בפניך עד השמרך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא-תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל-ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעבי תתעבנו כי חרם הוא:

ה כל-המצוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשתם את-הארץ אשר-נשבע יהוה לאבותיכם: וזכרת את-פל-הדרך אשר הוליכה יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את-אשר בלבבך התשמר מצותיו אס-לא: וענך וירעיבך ויאכלך את-המן אשר

לא-ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על-לחם לבדו יחיה האדם כי על-כל-מוצא פי-יהוה יהיה האדם: שמלתך לא כלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עס-לכבך כי כאשר יסר איש את-בנו יהוה אלהיך מיסרך: ושמת את-מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי יהוה אלהיך מביאך אל-ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יציאים בבקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ-זית שמן ודבש: ארץ אשר לא במסכנת תאכל-לבה לחם לא-תחסר כל בה ארץ אשר אננייה ברזל ומהרריה תחצב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את-יהוה אלהיך על-הארץ הטובה אשר נתן-לך:

השמר לך פן-תשכח את-יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו והקתיו אשר אנכי מצוה היום: פן-תאכל ושבעת וכתים טובים תבנה וישבת: ובקרבך וצאנך ירביץ וכסף וזהב ירבה-לך וכל אשר-לך ירבה: ורם לבבך ושכחת את-יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: המוליכה במדבר הגדל והנורא נהש' שרף ועקרב וצמאון אשר אי-מים המוציא לך מים מצור החלמיש: המאכלך מן במדבר אשר לא-ידעון אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריהך: ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את-החיל הזה: וזכרת את-יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את-בריתו אשר-נשבע לאבותיך כיום הזה:

והיה אם-שכח תשכח את-יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחווית להם העלתי בכם היום כי אבד תאבדון: כגוים אשר יהוה מאכיד

מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה
אלהיכם :

פ

ט שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת
גוים גדלים ועצמים ממך ערים גדולות ובצורת
בשמים : עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק : וידעת היום
כי יהוה אלהיך הוא העבר לפניך אש אכלה הוא
ישמידם והוא יבניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר
כאשר דבר יהוה לך : אל תאמר בלבבך בהרף
יהוה אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני
יהוה לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה
יהוה מורישם מפניך : לא בצדקתך ובישר לבבך
אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה
יהוה אלהיך מורישם מפניך ולמען הקים את הדבר
אשר נשבע יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב :
וידעת כי לא בצדקתך יהוה אלהיך נתן לך את הארץ
הטובה הזאת לרשתה כי עסקשה ערף אתה : וזכר
אל תשכח את אשר הקצפת את יהוה אלהיך במדבר
למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד
המקום הזה ממרים הייתם עם יהוה : ובחרב הקצפתם
את יהוה ויתאנף יהוה בכם להשמיד אתכם : בעלתי
ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת הברית אשר כרת
יהוה עמכם ואשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה
דחם לא אכלתי ומים לא שתיתי : ויתן יהוה אלי
את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם
ככל הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש
ביום הקהל : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
נתן יהוה אלי את שני לוחת האבנים לוחת הברית :

ויאמר

ויאמר יהוה אלי קום רד מהר מזה כי שחת עמך אשר
הוצאת מצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו
להם מסכה : ויאמר יהוה אלי לאמר ראיתי את העם
הזה והנה עסקשה ערף הוא : הרף מפני ואשמידם
ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אותך לגוי
עצום ורב ממנו : ואפן וארד מן ההר וההר בער באש
ושני לוחת הברית על שתי ידי : וארא והנה חטאתם
ליהוה אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר
מן הדרך אשר צוה יהוה אתכם : ואתפיש בשני הלחת
ואשלכם מעל שתי ידי ואשכרם לעיניכם : ואתנפל
לפני יהוה כראשנה ארבעים יום וארבעים לילה לחם
לא אכלתי ומים לא שתיתי עד כל חטאתכם אשר
חטאתם לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו : כי גרתי
מפני האף והחמה אשר קצף יהוה עליכם להשמיד
אתכם וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא : ובאהרן
התאנף יהוה מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן
בעת ההוא : ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל
לקחתי ואשרף אתו באש ואכת אתו טחון היטב עד
אשר דק לעפר ואשקף את עפרו אל הנחל הירד מן
ההר : ובתכערה ובמסה ובנקרות התאוה מקצפים
הייתם את יהוה : ובשלה יהוה אתכם מקדש ברנע
לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו
אתפי יהוה אלהיכם ולא האמתם לו ולא שמעתם
בקלו : ממרים הייתם עם יהוה מיום דעתי אתכם :
ואתנפל לפני יהוה את ארבעים היום ואת ארבעים
הלילה אשר התנפלתי כי אמר יהוה להשמיד אתכם :
ואתפלל אליהו ואמר אדני יהוה אל תשחת עמך
ונחלתך אשר פדת בגדלך אשר הוצאת מצרים ביד

חוקה

חוקה : זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אליהם
 אר קשי העם הזה וארדשעו ואר חטאתו : פן יאמרו
 הארץ אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה להביאם
 אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם
 להמתם במדבר : והם עמך ונחלתך אשר הוצאת
 בכחך הגדל וכזרעך הנטויה : פ
 י בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך שני לוחות אבנים
 כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון
 עץ : ואתכת על הלחת את הדברים אשר היו על
 הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון : ואעש
 ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשנים
 ואער ההרה ושני הלחת בידי : וכתב על הלחת
 כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה
 אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי :
 ואפן וארד מן ההר ואשים את הלחת בארון אשר עשיתי
 והיו שם כאשר צוני יהוה : ובני ישראל נסעו מבאר
 בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר
 בנו תחתיו : משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה
 ארץ נחלימים : בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט
 הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
 לשרתו ולכרך בשמו עד היום הזה : על כן לא יהיה
 ללוי חלק ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
 דבר יהוה אליהם לו : ואנכי עמדתי בהר כימים
 הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי
 גם בפעם ההוא לא אנה יהוה השחיתך : ויאמר יהוה
 אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ
 אשר נשבעתי לאבתם לתת להם : פ
 ועתה ישראל מה יהוה אליהם שאל מעמך כי אם
 ליראה

ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא הברה
 אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך :
 לשמר את מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוה
 היום לטוב לך : הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים
 הארץ וכל אשר בה : רק באבתך חשק יהוה לאהבה
 אותם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מפל העמים ביום
 הזה : ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו
 עור : כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים והרני
 האדנים האל הגדל הנבר והנורא אשר לא ישא פנים
 ולא יקח שחד : עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
 לתת לו לחם ושמלה : ואהבתם את הגר כי גרים
 הייתם בארץ מצרים : את יהוה אלהיך תירא אתו
 תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע : הוא תהלתך והוא
 אלהיך אשר עשה אתך ארץ הגדולה ואת הגדולות
 האלה אשר ראו עיניך : בשבעים נפש ירדו אבתך
 מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב :
 יא ואהבת את יהוה אלהיך ושמת משמתו וחקתיו
 ומשפטיו ומצותיו כל הימים : וידעתם היום
 כי לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את
 מוסר יהוה אלהיכם את גדלו את ידו החזקה וזרעו
 הנטויה : ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה ברתוך
 מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו : ואשר עשה
 לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף
 על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה :
 ואשר עשה לכם במדבר עד באכם ער המקום הזה :
 ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאכ בדראוון אשר
 פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת
 אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל
 ישראל

ישראל: כי עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הנדל
 אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוה
 היום למען תחזקו ונאתם וירשתם את הארץ אשר
 אתם עברים שמה לרשתה: ולמען תאריכו ימים על
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם ולזרעם
 ארץ זבת חלב ודבש: **ס** כי הארץ אשר אתה
 בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם
 משם אשר תזרע את זרעך והשקית בגדלך כגון הירק:
 והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים
 ובקעת למטר השמים תשתהמים: ארץ אשר יהוה
 אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית
 השנה ועד אחרית שנה: **ס** והיה אם שמעו
 תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה
 את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
 ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנה
 ותירשף ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת: השמר ולכם פניפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם: וחרה אף יהוה
 בכם ועצר את השמים וראיה מטר והאדמה לא
 תתן את יכולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה
 אשר יהוה נתן לכם: ושמתם את דברי אלהי על
 לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם
 והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם
 לדבר בס בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך
 ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: *
ס כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת

אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את יהוה
 אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקהו: והוריש
 יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים
 ועצמים מכם: כל המקום אשר תדרוך בך דגלכם בו
 לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרתי ועד
 הים האחרון יהיה נבלכם: לא יתיצב איש בפניכם
 פחדכם ומוראכם יתן יהוה אלהיכם על פני כל הארץ
 אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם:

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את
 הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם
 אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו
 אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
 מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא
 ידעתם: * **ס** והיה כי יביאך יהוה אלהיך
 אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את
 הברכה על הר גזים ואת הקללה על הר עיבל:
 הלאהמה בעבר הירדן אחרי דרך סבוא השמש בארץ
 הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מרה:
 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ
 אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם
 בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים
 אשר אנכי נתן לפניכם היום:

יב אלה החקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות
 בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותיך לך
 לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד
 האבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר
 אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל
 הגבעות ותחת פלעץ רענן: ונתצתם את מזבחתם

ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי
 אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא :
 לא תעשו בן ליהוה אלהיכם : כי אם אר-המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את-
 שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה : ותכאתם שמה
 עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ירכם
 ונדריכם ונדבתיכם וזבחת בקרכם וצאנכם : ואכלתם
 שם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלה ירכם
 אתם וזבחיכם אשר ברכך יהוה אלהיך : לא תעשון
 ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש בלתי-ישר בעיניו :
 כי לא-כאתם עד-עתה אלהמנוחה ואל-חננלה אשר-
 יהוה אלהיך נתן לך : ועברתם את-הירדן וישבתם
 בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל ארצם והניח לכם
 מכל איביכם מסביב וישבתם בטח : והיה המקום אשר-
 יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו
 את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם
 מעשרתיכם ותרומת ירכם וכל מבחר נדריכם אשר
 תדרו ליהוה : ושמתם לפני יהוה אלהיכם אתם וזבחיכם
 וזבתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם
 כי אין לו חלק ונחלה אתכם : השמר לך פן תעלה
 עלתיך בכל-מקום אשר תראה : כי אם במקום אשר-
 יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם
 תעשה כל אשר אנכי מצוה : רק בכל-אות נפשך
 תזבח ואכלת בשר כזבחת יהוה אלהיך אשר נתן-
 לך בכל-שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל :
 רק הדם לא תאכלו ער-הארץ תשפכנו כמים : לא-
 תוכל לאכל בשעריך מעשר הנגה ותרשף ויצר-
 וזבחת בקרבן וצאנה וכל-נדריך אשר תדר ונדבתיך
 ותרומת

ותרומת ידך : כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה וזבחה ועבדך
 ואכנה והלוי אשר בשעריך ושמתה לפני יהוה אלהיך
 בכל משלה ידך : השמר לך פן תעזוב את הלוי כל-
 ימך על-אדמתך : * כי ירחיב יהוה אלהיך
 את-גבולך כאשר דבר-לך ואמרת אכלה בשר כי-
 האוה נפשך לאכל בשר בכל-אות נפשך תאכל בשר :
 כי ירחק כמך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום
 שמו שם וזבחת מבקרה ומצאנה אשר נתן יהוה לך
 כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך : אך
 כאשר יאכל את-הצבי ואת-האיל בן תאכלנו הטמא
 והטהור יהיו יאכלנו : רק חזק לבתי אכל הדם כי
 הדם הוא הנפש ולא-תאכל הנפש עם-הבשר : לא
 תאכלנו ער-הארץ תשפכנו כמים : לא תאכלנו למען
 ייטב לך ולבניך אחרים כי תעשה הישר בעיני יהוה :
 רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל-
 המקום אשר יבחר יהוה : ועשית עלתיך הבשר והדם
 ער-זבחה יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך ער-זבחה
 יהוה אלהיך והבשר תאכל : שמר ושכעת את כל-
 הדברים האלה אשר אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך
 אחרים עד-עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה
 אלהיך : * כי יכרית יהוה אלהיך את-הגוים
 אשר אתה בא-שמה לרשת אוהם מפניך וירשת אתם
 וישבת בארצם : השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי
 השמדם מפניך ופן-תדרש לאלהיהם לאמר איכה
 יעבדו הגוים האלה את-אלהיהם ואעשה-כן גם-אני :
 לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל-תועבת יהוה אשר
 שזא עשו לאלהיהם כי גם את-בניהם ואת-בנותיהם
 ישרפו

ישרפו באש לאלהיהם :

וג את כליהדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לאתסף עליו ולא תגרע ממנו : פ

כייקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת : ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם : לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלום החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקו : והנביא ההוא או חלם החלום ההוא ימות כי דבר סרה ער יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך : ס

כי יסיתך אחיך בן אסף או בנה או בתך או אשת חיקך או רעה אשר כנפשה בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך : מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרובים אליך או הרחוקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ : לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינה עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו : כי הרג תהרגנו ידך תהיה לנו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה : וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המציאך מארץ מצרים מבית עבדים : וכד ישראל ישמעו ויראון ולא יספדו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך : ס

כיתשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר : יצאו אנשים בני ברעל כקרבך

ויד'חו

ויד'חו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם : ודרשת והקרת ושאלת היטב והנה אכת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך : הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר ביה ואת בהמה לפי חרב : ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיה תל עולם לא תבנה עוד : ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבה כאשר נשבע לאבותיך : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך : ס

יד בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדרו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך וכך בחר יהוה להיות לו

לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה : ס
לא תאכל פרותועבה : זאת הבהמה אשר תאכלו שור שנה כשבים ושה עזים : איל וצבי ויחכור ואקו ודישן ותאו וזמר : וכד בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מערת גרה בבהמה אתה תאכלו : אך את זה לא תאכלו כמעלי הגרה וכמפריסי הפרסה השסועה את הנמר ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טכאים הם לכם : ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא האכלו ובנבלתם לא הגעו : ס את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם : ס כל צפור טהרה תאכלו :

וזה

וזה אשר לא האכלו כדם דנשר ודפרס והעוניה
והראה ואת האיה והדיה לכינה : ואת כל ערב למינו :
ואת בת היענה ואת התחכס ואת השחף ואת הנץ
למינהו : את הכוס ואת הינשוף והתנשכת : והקאת
ואת הרהטה ואת השלף : ורהסידה והאנפה לכינה
והדוכיפת והעטלף : וכל שרץ העוף טמא הוא לכם
לא יאכלו : כד עוף טהור תאכלו : לא האכלו כד
נבלה לגר אשר בשעריך התננה ואכלה או מנר לנכרי
כי עם קדוש אתה יהוה אלהיך לא תבשל גדי בהלב
אמו : * ס עשר העשר את כל תבואת זרעה
היצא השדה שנה שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר לשכן שמו עם בעשר דגנה חירשך
ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליהוה את
יהוה אלהיך כל הימים : וכי ירבה כסף הרוך כי לא
הוכל שאתו כד ירחק כסף המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך : ונתתה
בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו : ונתתה הכסף בכל אשר תאווה
נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת עם לפני יהוה אלהיך ושכחת אתה
וביתך : והלוי אשר בשעריך לא העזבנו כי אין לו
חלק ונחלה עמך : * ס מקצה שלש שנים תוציא
את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא ונתתה בשעריך :
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכה
יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה : * ס

טו כקץ שבע שנים תעשה שמטה : וזה דבר השמירה
שמוט כד בעל משה ידו אשר ישה ברעהו

לא ינש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה :
את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט
ידך : אפס כי לא יהיה לך אביון כי ברכך יברכה יהוה
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה : רק
אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה היום : כי
יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו :
ס כי יהיה כך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ ארץ
לכבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון : כי פתח
תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר
יחסר לו : השמר לך פני יהוה דבר עם לבבך בלי על
לאמר קרבה שנת השבע שנת השמיטה ורעה עינך
באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך ארץ יהוה והיה
כך חטא : נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי
בגלל הדבר הזה יברכה יהוה אלהיך בכל מעשהך
ובכל משריח ידך : כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
על פני אנכי מצוה לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאביונה בארץ : * ס כי ימכר לך אחיך
העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
תשלחנו חפשי מעמך : וכי תשדחנו חפשי מעמך לא
תשלחנו ריקם : העניק תעניק לו מצאנך ומנרנך
ומימך אשר ברכה יהוה אלהיך תתלו : וזכרת
כי עבד היית בארץ מצרים ויפדה יהוה אלהיך על פני
אנכי מצוה את הדבר הזה היום : והיה כי יאמר אליך
לא יצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב לו עמך :
ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך

עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן : לא יקשה בעיניך
 בשלחך אותו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך
 שש שנים וכרכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה : פ
 כלל הבכור אשר יולד בכקרבך ובצאנך הזכר תקדיש
 ליהוה אלהיך לא תעבד בכבור שורך ולא תגו בכור
 צאנך : לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום
 אשר יבחר יהוה אתה וביתך : וכי יהיה בו מום פסח
 או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך : בשעריך
 תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל : רק את
 דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים : פ
 מן שמור את החדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך
 כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים
 לילה : וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
 אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם : לא תאכל עליו
 חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו
 יצאת מארץ מצרים למען תזכור את יום צאתך מארץ
 מצרים כל ימי חייך : ולא יראה לך שאור בכל גבולך
 שבעת ימים ולא ילון מן הבשר אשר תזבח בערב
 ביום הראשון לבקר : לא תוכל לזבח את הפסח באחד
 שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך : כי אסאל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
 הפסח בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים :
 ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
 בבקר והלכת לאהליך : ששת ימים תאכל מצות וביום
 השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה :
 ס שבעה שבעת תספר לך מהחל חרמש בקמה
 תחל לספור שבעה שבעת : ועשית חג שבעות ליהוה
 אלהיך מסת נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכה יהוה
 אלהיך

אלהיך : ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
 ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום
 והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
 לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת
 ועשית את החקים האלה : פ

חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מנרגך
 ומיקבך : ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך
 ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך :
 שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר
 יהוה כי יברכה יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
 ידך והיית אך שמח : שלוש פעמים בשנה יראה כל
 זכורך את לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג
 המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות ולא יראה את
 פני יהוה ריקם : איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך
 אשר נתן לך :

שפטים ושטרות תתן לך בכל שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך לשכטיף ושפטו את
 העם משפט צדק : לא תטה משפט לא תכיר פנים
 ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי
 צדיקים : צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את
 הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : * ס לא תטע
 לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
 לך : ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :
 ס לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו
 מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : ס
 ין פיימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה
 אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה
 את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבד בריתו : וילך
 מא 41 ויעבד

ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או ליה
או לכל צבא השמים אשר לא צוית : והגדלך ושמעת
ודרשת היטב והנה אמת נכון הדבר געשתה התועבה
הזאת בישראל : והוצאת את האיש ההוא או את
האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל
שעריך את האיש או את האשה וסקלתם באבנים
ומתו : על פי שנים עדים או שלשה עדים ומת המת
לא יומת על פי עד אחד : יד העדים תהיה בו
בראשנה להמיתו ויד כלהעם באחרונה ובערת הרע
מקרבך :

כי פלא ממך דבר למשפט בידים לדם בידין לדין
ובין גנע לגנע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו : וזאת אל הכהנים
הלויים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו
לך את דבר המשפט : ועשית על פי הדבר אשר
יגידו וקח מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת
לעשות ככל אשר ירוק : על פי התורה אשר ירוק
ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל : והאיש אשר יעשה
כזוון לבתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את
יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת
הרע מישראל : וכל העם ישמעו וראו וראו וידון
עוד : * ס כיתבא אר הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך וירשתה וישבתה בה ואמרת אימה עלי מלך
ככל הגוים אשר סביבתי : שום תשים עליך מלך אשר
יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עריך איש נכרי אשר לא אחיך הוא :
דק לא ירפדו סוסים ודא ישיב את העם מצומה

למען

למען הרבות וסוס ויהוה אמר לכם לא תספון לשוב
בדרך הזה עוד : ולא ירבה לך נשים ודאיסור לבכו
וכסף וזהב לא ירבה לך מאד : והיה כשכנתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר
מלפני הכהנים הלויים : והיתה עמו וקרא בו כל ימי
חיו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לישמר את
כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם :
לבלתי רוס לבכו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב
ישראל : * ס

יח לא יהיה לכהנים הלויים כד שבט לוי חלק
ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו
יאכרו : ונחלה לא יהיה לך בקרב אחיו יהוה הוא
נחלתו כאשר דבר לו : * ס וזה יהיה משפט
הכהנים מאת העם מאת זכחי הזבח אסור אסור
ונתן לפהן הזרע והלחיים והקבה : ראשית דגנה
תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו : כי כו בחר
יהוה אלהיך מכל שבטיה לעמד לשרת בשם יהוה
הוא ובניו כלהימים : * ס וכיבא הלוי מאחד
שעריך מכל ישראל אשר הוא נר שם וכא בכל אמות
נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה : ושרת בשם יהוה
אלהיו ככל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה : חלק
כחלק יאכלו לבד ממכרו על האבות : * ס כי
אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : לא ימצא בך
מעביר בגזובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכישף
וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אלהמתים : כי
תועבת יהוה כלהעשה אלה ובגלל התועבות האלה

ה

יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך : תמים תהיה עם
 יהוה אלהיך : כי הגוים האלה אשר אתה יורש
 אותם אל מעננים ואר קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן
 לך יהוה אלהיך : נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך
 יהוה אלהיך אליו תשמעון : ככל אשר שאלת מעם
 יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אסף לשמע
 את דקול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה
 עוד ולא אמות : ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו :
 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו
 ודבר אליהם את כל אשר אצוונו : והיה האיש אשר
 לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש
 מעמו : אף הנביא אשר יזיר לדבר דבר בשמי את
 אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
 ומת הנביא ההוא : וכי תאמר בלבבך איכה נדע
 את הדבר אשר לא דברו יהוה : אשר ידבר הנביא
 בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר
 לא דברו יהוה בודון דברו הנביא לא חגור ממנו : ס
 יט כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה
 אלהיך נתן לך את ארצם וירשתם וישבת
 בעריהם ובבתיהם : שלוש ערים תכדיל לך בתוך
 ארצה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה : תכין לך
 הדרך ושלשת ארתי גבול ארצה אשר ינחילך יהוה
 אלהיך והיה לנום שמה כל רצח : וזה דבר הרצח
 אשר ינום שמה וחי אשר יבה את רעהו בכלי דעת
 והוא לא שנא לו מתמל שלשם : ואשר יבא את רעהו
 כיער לחטב עצים ונדהח ירו בגרון לכרות העץ ונשל
 הפרזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינום אל
 אחת הערים האלה וחי : פן ירדך גאל הדם אחרי
 הרוצח

הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ירבה הדרך והכהו נפש
 ורו אין משפטיות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום :
 על כן אנכי מצוה לאמר שלש ערים תכדיל לך : ואם
 ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתך
 ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתך :
 כיתשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
 מצוה היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו
 כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלה :
 ולא ישפך דם נקי בקרב ארצה אשר יהוה אלהיך נתן
 לך נחלה והיה עליך דמים : פ
 וכי יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו
 נפש ומת ונס אל אחת הערים האל : ושלחו וקני ערו
 ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת :
 לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מ ישראל וטוב
 לך : ס לא תסיג גבול רעה אשר נכלו ראשנים
 בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לרשתה : ס לא יקום עד אחד באיש לכרעון
 ולכלחטאת בכלחטא אשר יחטא על פי שני עדים
 או על פי שלושה עדים יקום דבר : כייקום עד חמס
 באיש לענות בו סרה : ועמדו שניה אנשים אשר
 להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר
 יהיו בימים ההם : ודרשו השפטים היטב והנה עד
 שקר הער שקר ענה באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם
 לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : והנשואים ישמעו
 ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך :
 ולא תחוס עינך בנפש עין בעין שן בשן יד ביד
 רגל ברגל : ס
 כ כיתצא למלחמה על איבך וראית סוס ורכב
 ע

עם רב ממה לא תירא מהם כִּי־יהוה אלהיך עמך
המעלה מארץ מצרים : והיה בקרבכם אל־המלחמה
ונגש הכהן ודבר אל־העם : ואמר אלהים שמע
ישׂראל אתם קרבים היום למלחמה על־איביכם
אל־ירך לבבכם אל־תיראו ואל־תחפזו ואל־תערצו
מפניהם : כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם
עם־איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל־העם
לאמר מִי־האיש אשר בנה בית־חדש ולא חנכו יך
וישב לביתו פן־ימות במלחמה ואיש אחר יחננו :
ומִי־האיש אשר נטע כרם ולא חללו יך וישב לביתו
פן־ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו : ומִי־האיש
אשר ארש אשה ולא לקחה יך וישב לביתו פן־ימות
במלחמה ואיש אחר יקחנה : ויספו השטרים לדבר
אל־העם ואמרו מִי־האיש הירא ורך הלבב יך וישב
לביתו ולא ימס את־לבב אחיו כלבבו : והיה ככלות
השטרים לדבר אל־העם ופקדו שרי צבאות בראש
העם : כי־תקרב אל־עיר להלחם עליה
וקראת אליה לשלום : והיה אם־שלום תענה ופתחה
לך והיה כל־העם הנמצא־בה יהיו לך למס ועבדוך :
ואם־לא תשרים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת
עליה : ונתנה יהוה אלהיך בידך והבית את־כִּלְיוֹנוֹתָהָ
לפִּי־הָרֵב : רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר־יהיה
בעיר כל־שללה תבז לך ואכלת את־שלל איביך אשר־
נתן יהוה אלהיך לך : כן תעשה לכל־הערים הרחוקות
ממך מאד אשר לא־מערי הגוים־האלה הנה : רק
מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
לא תחיה כל־נשמה : כי־החרס תחרים החתי והאמרי
הכנעני והפרזי החוי והיבוסים כאשר צוה יהוה אלהיך :

למען

למען אשר לא־ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם
אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם : כי
ביתצור אל־עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה
לא־תשחית את־עצה לנדח עליו נרון כי ממנו תאכל
ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה רבא מפניך
במצור : רק עץ אשר־תרע כי לא־עץ מאכל הוא איתו
תשחית וכרת ובנית מצור ער־העיר אשר־הוא עשה
עמך מלחמה ער־דתה :

פ

כא כי־מצא חלל בארמה אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הפהו : ויצאו
זקניה ושפטיה ומדרו אל־הערים אשר סביבת החלל :
והיה העיר הקרבה אל־החלל ולקחו זקני העיר ההוא
עגלה בקר אשר לא־עבד בה אשר לא־משכה בעל :
והורדו זקני העיר ההוא את־העגלה אל־נחל איתן
אשר לא־עבד בו ולא יזרע וערפו־שם את־הזנבה
בנחל : ונגשו הפהנים בני לוי כי כס בחר יהוה אלהיך
לשרתו ולכרך בשם יהוה ועל־פיהם יהיה כל־ריב וכל־
נגע : וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל־החלל ירחצו
את־ידיהם ער־העגלה הערופה בנחל : וענו ואמרו
ידינו לא שפכו את־הדם הזה ועינינו לא ראו : כפר
לעמך ישׂראל אשר־פדית יהוה ואל־תתן דם נקי בקרב
עמך ישׂראל ונכפר להם הדם : ואתה תבער הדם
הנקי מקרבך כִּי־תעשה הישר בעיני יהוה :

כי־תצא למלחמה על־איביך ונתנו יהוה אלהיך
בידך ושבת שבי : וראית בשביה אשת
יפת־תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה : והבאתה
אתוך ביתך ונלחח את־ראשה ועשתה את־צפרניה :
והסירה את־שמלת שביה מעליה וישבה בכיתך ובכתה

את

אתאביה ואתאמה ירח ימים ואחר כן תבוא אליה
 ובעלתה והיתה לך לאשה : והיה אסלא חפצת בה
 ושלחתה לנפשה ומלך לאתמכרנה בכסף לאתתעמר
 בה תחת אשר עניתה : ס כיתתהין לאיש
 שתי נשים האחרת אהובה והאחת שנואה וירדו
 בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה :
 והיה ביום הנחילו אתבניו את אשריהיה לו לא יוכל
 לבכר אתבןהאהובה עלפני בןהשנואה הבכור :
 כי אתהבכור בןהשנואה יביר לת לו פי שנים בכור
 אשרימצא לו כיהוא ראשית אנו לו משפט הבכרה :
 ס כיהיה לאיש בן סורר ומרה איננו שמע
 בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ורא ישמע אליהם :
 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו ארזקני עירו ואל
 שער מקמו : ואמרו ארזקני עירו בננו זה סורר ומרה
 איננו שמע בקלנו זולל וסבא : ורגמהו בלאנשי עירו
 באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכלישראל ישמעו
 ויראו : * ס וכיהיה באיש חטא משפטמות
 והומת ותלית אתו עלעץ : לאתלון נבלתו עלהעץ כי
 קבור תקברנו ביום ההוא כיקללת אלהים תלוי ורא
 תטמא אתארכתך אשריהיה אלהיך נתן לך נחלה : ס
 כב לאתראה אתשור אחיך או אתישו נדחים
 והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך :
 ואסלא קרוב אחיך אליך ולא ירעתו ואספתו אליהך
 ביתך והיה עמך עד דרש אחיך איתו והשבתו ריו :
 וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה
 לכלאבדת אחיך אשרתאכר ממנו ומצאתה לא תוכל
 להתעלם : ס לאתראה אתחמור אחיך או שורו
 נפרים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו : ס
 לא

לאיהיה כליגבר עליאשה ולאילבש גבר שמלת
 אשה כי תועבת יהוה אלהיך בלעשה אלה : פ
 כי יקרא קוצפור לפניך בדרך בכלעץ או עלהארץ
 אפרחים או ביצים והאם רבצת עלהאפרחים או על
 הביצים לאתקח האם עלהבנים : שלח תשלח את
 האם ואתהבנים תקחלך למען יטב לך והארכת
 ימים : ס כי תבנה בית חדש ועשית מעקה
 לגגך ולאיתשים דמים בביתך כייפול הנפל ממנו :
 לאתורע פרמך כלאים פןתקדש המלאה הזרע אשר
 תורע ותבואת הפרם : ס לאתחרש בשור
 ובחמר יחדו : לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו :
 ס גדלים תעשהלך עלארבע בנפות כסותך
 אשר תכסהבה : ס כייקח איש אשה ובא
 אליה ושנאה : ושם לה עלילת דברים והוצא עליה
 שם רע ואמר אתהאשה הזאת לקחתי ואקרב אליה
 ולאמצאתי לה בתולים : ולקח אבי הנערה ואמה
 והוציאו אתבתולי הנערה ארזקני העיר השערה :
 ואמר אבי הנערה אל הזקנים אתבתי נתתי לאיש
 הזה לאשה ושנאה : והנההוא שם עלילת דברים
 לאמר לאמצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי
 ופרשו השמלה לפני זקני העיר : ולקחו זקני העיר
 החוא אתהאיש ויסרו אתו : וענשו אתו מאה כסף
 ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל
 ולרתהיה לאשה לאיוכל לשלחה כלימיו : ס
 ואםאמת היה הדבר הזה לאנמצאו בתולים
 לנערה : והוציאו אתהנערה אלפתח ביתאביה
 וסקרה אנשי עירה באבנים ומתה כיעשתה נבלה
 בישראל לזנות בית אביה ובערת הרע מקרבך : ס

כיימצא איש שכב עס אשה בעלת בעל ומתו גם
 שניהם האיש השוכב עס האשה והאשה וכערת הרע
 מישראל : ס כיה נערה בתולה מארשה
 לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה : והוצאתם את
 שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים
 ומתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת
 האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו וכערת הרע
 מקרב : ס ואם בשרה ימצא האיש את הנערה
 המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומתו האיש
 אשר שכב עמה לבדו : ולנערה לא תעשה דבר אין
 לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו
 נפש כן הדבר הזה : כי בשרה מצאה צעקה הנערה
 המארשה ואין מושיע לה : ס כיימצא איש נערה
 בתולה אשר לא ארשה והפשה ושכב עמה ונמצאו :
 ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף
 ולויתתיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה
 כרימיו :

כג לא יקה איש את אשת אביו ולא יגלה כנה
 אביו : ס לא יבא פצוע דכה וכרות
 שפכה בקהל יהוה : ס לא יבא ממזר בקהל
 יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה : ס
 לא יבא עמוני ומזאכי בקהל יהוה גם דור עשירי
 לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם : על דבר אשר
 לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים
 ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים
 לקללך : ולא אכה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
 ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך
 יהוה אלהיך : לא תדרש שלמם וטבתם כלי ימך
 לעולם

לעולם : ס לא תתעב אדמי כי אחיק הוא לא
 תתעב מצרי כי גר היית בארצו : בנים אשר יולדו
 להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה : ס כי
 תצא מחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע : כי
 יהיה כף איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא
 אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה : והיה
 לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך
 המחנה : ויד תהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמרה
 חוץ : ויתד תהיה לך על אונה והיה בשבתך חוץ
 וחפרתה כה ושבת וכסית את צאתך : כי יהוה אלהיך
 מתהלך בקרב מחנהך להצילך ולתת איביך לפניך
 והיה מחנהך קדוש ולא יראה כף ערות דבר ושכ
 מאחריך : ס לא תסגיר עבד אל אדניו אשר
 ינצל אליך מעם אדניו : עמה ישב בקרבך במקום
 אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תוננו : ס

לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
 מבני ישראל : לא תביא אתנן זונה ומחיר בלכ בית
 יהוה אלהיך לכל גדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
 שניהם : ס לא תשיך לאחיק נשך כסף נשך
 אכל נשך כרדבר אשר ישך : לנכרי תשיך ולאחיק
 לא תשיך למען יברכה יהוה אלהיך בכל משלח ידך
 על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה : ס כי
 תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש
 ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה כף חטא : וכי תחדל
 לנדר לא יהיה כף חטא : מוצא שפתיך תשמר ועשית
 כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיה : *

ס כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשה
 שבעך ואל בליך לא תהן : ס כי תבא בקמח
 רעך

רעה וקטפת מלילת בידה וחרמש לא תניף על קמרת רעה :

ס

כד כייקח איש אשה ובעלה והיה אמלא תמצא חן בעיניו כימצא בה ערות דבר וכתב ליה ספר בריתת ונתן בידה ושלחה מביתו : ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר : ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר בריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כיתועבה הוא לפני יהוה ולא תחטא אתהארץ אשר יהוה אלהיך נתן לה נחלה : * כייקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכר דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמה אתאשתו אשר לקח : לא יחבל רחים ורכב פינפוש הוא חבל : * כימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הנגב ההוא וכערת הרע מקרבך : * השמר בנגעה צרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות : זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים : * כיתשה כרעה משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יצא אליך אתהעבט החוצה : ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו : השב תשיב לו את העבט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך וקל תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : * לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיק או מגורך אשר בארצה בשערך : כימו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו

זאליו הוא נשא אתנפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה כה הטא : * לא יומתו אבות עלבנים

ובנים לא יומתו עלאבות איש בחטאו יומתו : * לא תמה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה : וזכרת כי עבד היית במצרים ויפרך יהוה אלהיך משם עלכן אנכי מצוך לעשות אתהדבר הזה : * כי תקצר קצירך בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולא למנה יהיה למען ברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך : * כי תחבט זיתך לא תפאר אחריק לגר ליתום ולא למנה יהיה : * כי תבצר כרמך לא תעולל אחריק לגר ליתום ולא למנה יהיה : וזכרת כי יעבד היית בארץ מצרים עלכן אנכי מצוך לעשות אתהדבר הזה : * ס

כה כיהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו ארתי הצדיק והרשיעו את הרשע : והיה אם יבן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר : ארבעים יבנו לא יסיף פני יסיף להכתו על אלה מכה רבה ונקלה אחיק לעיניך : לא תחסם שור בדישו : * כיישבו אחים יהדו ומת אחד מהם ובן איילו לא תהיה אשתהמת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה : והיה הבכור אשר תלד יקום ערשם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל : ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי : וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה : ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה ככה

ככה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו :
 ונקרא שמו בישראל בית חרוץ הנעל : ס כ
 יצאו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל
 את אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במכשיו :
 וקצתה את כפה לא תחוס עינך : ס לא יהיה
 לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה : לא יהיה לך
 בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה : אבן שלמה וצדק
 יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכו
 ימך על האדמה אשר יהיה לך נתן לך : כי תועבת
 יהיה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עור : פ
 זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים :
 אשר קרך בדרך ויוצב בך כל הנחשלים אחרך ואתה
 עיף ויגע ולא ירא אלהים : והיה בהניה יהיה אלהיך
 לך מפר איבך מסביב בארץ אשר יהיה אלהיך נתן
 לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים
 לא תשכח : פ פ פ

כו והיה כיתבוא ארץ הארץ אשר יהיה אלהיך נתן
 לך נחלה וירשתה וישבת בה : ולקחת
 מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר
 יהיה אלהיך נתן לך ושמרת בטנא והלכת אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם : ובאת אל
 הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הנדתי היום
 ליהוה אלהיך כי באתי ארץ הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו : ולקח הכהן הטנא מידך והניחו
 לפני מזבח יהוה אלהיך : וענית ואמרת לפני יהוה
 אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגד שם במתי
 מעט והיישם לגוי גדול עצום ורב : וירעו אתנו
 המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה : ונצעק אל

ה

יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את
 ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו : ויצאנו יהוה ממצרים
 ביד הזקה ובזרע נטויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים :
 וביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
 זבת חלב ודבש : ועתה הנה הבאתי את הראשית פרי
 האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך
 והשתחית לפני יהוה אלהיך : ושמחת בכל הטוב
 אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר
 אשר בקרבך : ס כי תכלה לעשר את פרי
 מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה
 ללוי לגר לתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו :
 ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם
 נתתיו ללוי ולגר לתום ולאלמנה ככל מצותך אשר
 צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי : לא אכלתי
 באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו
 למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני :
 השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך ארץ
 ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש : ס היום הזה
 יהוה אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה ואת
 המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל
 נפשך : את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים
 וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע
 בקלו : ויהוה האמירך היום להיות לו לעס סגולה
 כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו : ולתתך עריון על
 כלי הנזים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך
 עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר : *

עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר : * פ
 כז ויצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמר את

כל

כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום :
 והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר
 יהיה אלהיך נתן לך והקמת לך אננים גדולות ושרת
 אתם בשיר : וכתבת עליהן את כל דברי התורה
 הזאת בענך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהיה
 אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
 יהוה אלהי אבותיך לך : והיה בערכם את הירדן
 תקימו את האננים האלה אשר אנכי מצוה אתכם
 היום בהר עיבל ושרת אותם בשיר : ובנית שם מזבח
 ליהוה אלהיך מזבח אננים לאתניף עליהם ברור :
 אננים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית
 עליו עולת ליהוה אלהיך : וזבחת שלמים ואכלת שם
 ושמחת לפני יהוה אלהיך : וכתבת על האננים את
 כל דברי התורה הזאת באר היטב : פ וידבר
 משה והכהנים הלויים אל כל ישראל לאמר הספר
 ושמע ישראל היום הנה נהיית לעם ליהוה אלהיך :
 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו וארתי
 חקיו אשר אנכי מצוה היום : ויצו משה
 את העם ביום ההוא לאמר : אלה יעמדו לברך את
 העם על הר גרזים בערכם את הירדן שמעון ויהו
 ויהודה ויששכר ויוסף ובנימין : ואלה יעמדו על הקללה
 בהר עיבל ראובן גד ואשר וזבולון דן ונפתלי : וענו
 הלויים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם : ס
 ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה
 מעשה ידי הרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן :
 ס ארור מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן :
 ס ארור מסיג גבול רעהו ואמר כל העם
 אמן : ס ארור משנה עור בדרך ואמר כל העם
 אמן

אמן

אמן : ס ארור מטה משפט גריתוס וארמנה
 ואמר כל העם אמן : ארור שכב עם אשת אביו כי
 גלה כנף אביו ואמר כל העם אמן : ס ארור
 שכב עם כרבהמה ואמר כל העם אמן : ס ארור
 שכב עם אחתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם
 אמן : ס ארור שכב עם חתנתו ואמר כל העם
 אמן : ס ארור מכה רעהו בסתר ואמר כל העם
 אמן : ס ארור לקח שחד להקות נפש דם נקי
 ואמר כל העם אמן : ס ארור אשר לא יקים
 את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם
 אמן : פ

כח והיה אם שמוע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר
 לעשות את כל מצותיו אשר אנכי מצוה
 היום ונתנה יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ :
 וכו' עליך כל הברכות האלה והשיגה פי תשמע בקול
 יהוה אלהיך : ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה :
 ברוך פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתה שגר אלפיך
 ועשתרות צאנך : ברוך טנאך ומשאתך : ברוך אתה
 בכלאך וברוך אתה בצאתך : יתן יהוה את איביך
 הקמים עליך נגפים לפניך בדרך אחד יצאו אליך
 וכשבעה דרכים ינוסו לפניך : יצו יהוה אתה את
 הברכה באסמיה ובכל משלה ידך וברכך בארץ אשר
 יהוה אלהיך נתן לך : יקימך יהוה לו לעם קדוש
 כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך
 והלכת בדרכיו : וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה
 נקרא עליך וראו מך : והותרך יהוה לטובה בפרי
 בטנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיך לתת לך : ופתח יהוה לך ארתי

אוצר

אוצרו המיוב אתהשמים לתת מטרארצה בעתו ולכרף
את כל מעשה ידיך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה :
ונתנה יהוה לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא
תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך ואל
אנכי מצוה היום לשמר ולעשות : ולא תסור מכל
הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאל
ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם : פ
והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות
את כל מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום ובאו
עליך כל הקללות האלה והשיגוף : ארור אתה בעיר
וארור אתה בשדה : ארור שנאף ומשאתך : ארור
פריכטנה ופרי אדמתך שגר אלפיה ועשתרת צאנך :
ארור אתה בבאף וארור אתה בצאתך : ישלח יהוה
בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל
משלח ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך מהר
מפני רע מעלך אשר עובתני : ידבק יהוה בך את
הדבר עד פלתו אתה מעל האדמה אשר אתה בא
שמה לרשתה : יככה יהוה בשחפת ובקדחת ובדלקת
ובחרחר ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפוה עד אבדך :
והיו שמיה אשר על ראשה גחשת והארץ אשר תחתיה
ברזל : יתן יהוה את מטרארצה אבק ועפר מן השמים
ירד עליך עד השמדך : יתנה יהוה נגף לפני איביך
בדרך אחר תצא אליו ובשבעה דרכים תנוס לפניו
והיית לזעוה לכל ממלכות הארץ : והייתה נבלתך
למאכל לכל עוף השמים ולבהמת הארץ ואין מחיר :
יככה יהוה בשחין מצרים ובטחורים ובנרנב וכחרס
אשר לא תוכל להרפא : יככה יהוה בשגעון ובעורון
ובתמהון לכב : והיית מושש בצהרם כאשר ימשש

העור באפדה ולא תצליח את דרכיך והיית אך עשוק
ונזול כל הימים ואין מושיע : אשה תארש ואיש אחר
ישכנה בית תכנה ולא תשב בו פרס תטע ולא
תחללנו : שורה טבוח לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך
נזול מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות לאיביך ואין
לך מושיע : בניך ובנותיך נתנים לעם אחר ועיניך
ראות וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך : פרי
אדמתך וכל יגיעה יאכל עם אשר לא ידעת והיית רק
עשוק ורצוץ פלתיים : והיית משגע ממראה עיניך
אשר תראה : יככה יהוה בשחין רע על הברכים ועל
השקים אשר לא תוכל להרפא מכף רגלך ועד קדקדך :
יולך יהוה אתך ואת מלכך אשר תקים עליך אל
גוי אשר לא ידעת אתה ואבותיך ועבדת שם אלהים
אחרים עץ ואבן : והיית לשפה למשל ולשנינה בכל
העמים אשר ינהגה יהוה שמה : זרע רב תוציא השדה
וכעט תאסף כי יחסלנו הארבה : כרמים תטע ועבדת
ויין לא תשתה ולא תאגר כיתאכלנו התלעת : זתים
יהיו לך בכל גבולך ושמן לא תסוך כי ישל זיתך :
בנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כחילכו בשבי : כל
עצה ופרי אדמתך יירש הצלצל : הנר אשר בקרבך
יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד מטה מטה : הוא
ירוק ואתה לא תלונו הוא יהיה לראש ואתה תהיה
לזנב : ובאו עליך כל הקללות האלה ורדפוה והשיגוף
עד השמדך כילא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר
מצותיו וחקתיו אשר צוה : והיו בך לאות ולמופת
ובזרעה עד עולם : תחת אשר לא עבדת את יהוה
אלהיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל : ועבדת אלה
איביך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב ובצמא ובערס

ובחסר כל ונתן על ברזל על צוארך עד השמידו אתך :
 ישא יהוה עליך גוי מרהק מקצה הארץ כאשר יראה
 הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו : גוי עו פנים אשר
 לא ישא פנים לזקן ונער לא יחן : ואכל פרי בהמתך
 ופרי אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן
 תירוש ויצהר שגור אלפיה ועשתרת צאנך עד האבירו
 אתך : והצר לך בכל שערך עד רדת חמתך הנבהרת
 והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארצה והצר לך
 בכל שערך בכל ארצה אשר נתן יהוה אליה לך :
 ואכלת פרי בטנה בשר בניה ובנותיה אשר נתן לך
 יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה :
 האיש הרך בה והענג מאד תרע עינו באחיו ובאשת
 חיקו וביתר בניו אשר יותיר : מתת לאחד מהם מבשר
 בניו אשר יאכל מבשר השאירו כל במצור ובמצוק
 אשר יציק לך אכה בכל שערך : הרפה בה והענגה
 אשר לא ינסתה כפרגלה הצג על הארץ טהת ענג
 ומרר תרע עינה באיש חיקה ובכנה ובבתה : ובשליחה
 היוצת מבין רגליה וכבניה אשר תלד כיתא אכלם
 בחסר כל בסתר במצור ובמצוק אשר יציק לך איבה
 בשערך : אסלא תשמר לעשות את כל דברי התורה
 הזאת הכתבים בספר הזה ליראה את השם הנכבד
 והנורא הזה את יהוה אלהיך : והפלא יהוה אתמכתך
 ואת מכות זרעה מכות גדלת ונאמנות וחלים רעים
 ונאמנים : והשיב בה את פרמדות מצרים אשר יגרת
 כפניהם ודבקו בה : גם כל חלי וכל מכה אשר לא
 כתוב בספר התורה הזאת יעלם עליך עד השמדך :
 ונשארתי במתי מעט תחת אשר הייתם ככוכבי השמים
 לרב כפלא שמעת בקול יהוה אלהיך : והיה כאשר

שש

ישש יהוה עליכם להטיב אתכם ולהרבות אתכם כן
 ישש יהוה עליכם להאביר אתכם ולהשמיר אתכם
 ונסחתם מעל האדמה אשר אתה באשמה לרשתה :
 והפיצה יהוה בכל העמים מקצה הארץ ועד קצה הארץ
 ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך
 עץ ואבן : ובנוס ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכף
 רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון עינים וראבון
 נפש : והיו חיה תלאים לך מנגד ופחדת לילה ויומם
 ולא תאמין בחיך : בבקר תאמר מי יתן ערב וכערב
 תאמר מי יתן בקר מפחד לככה אשר תפחד ומראה
 עיניך אשר תראה : והשיבך יהוה מצרים באניות
 בדרך אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה והתמכרתם
 ישם לאיביך לעבדים ולשפחות ואין קנה : ס

אלה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכת
 את בני ישראל בארץ מואב מלכד הברית אשר כרת
 אתם בחרב : פ

כט ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם אתם
 ראיתם את כל אשר עשה יהוה לעיניכם
 בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו : המסות
 הגדלת אשר ראו עיניך האתם והמפתיים הגדלים ההם :
 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים
 לשמע עד היום הזה : ואולי אתכם ארבעים שנה
 במדבר לא בלו שלמתיכם מעליכם ונעלה לא בלתה
 מעל רגלך : לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם
 למען תדעו כי אני יהוה אלהיכם : ותבאו אהמקום הזה
 ויצא סיחן מלך השבון ועוג מלך הבשן לקראתנו
 למרתמה ונפס : ונקח את ארצם ונתנה לנחלה לראובני
 ולגדי ולחצי שבט המנשי : ושכרתם את דברי

הכרית

הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כר
אשר תעשון : פ פ פ

אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם
שבטיכם וקנינים ושטריכם כל איש ישראל : מפכם
נשיכם ונרדך אשר בקרב מחניך מחטב עציך עד שאב
מימך : לעכרך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר
יהוה אלהיך כרת עמך היום : למען הקים אתך היום
לולעם והוא יהיה לך לאלהים כאשר דבר לך וכאשר
נשבע לאבתך לאברהם ליצחק וליעקב : ולא אתכם
לבדכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלה
הזאת : כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני
יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום : כי
אתם ידעתם את אשר ישבנו בארץ מצרים ואת אשר
עברנו בקרב הגוים אשר עברתם : וטראו אתי שקוציהם
ואת גלליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם : פן ייש
בכם איש אוראשה או משפחה או ששט אשר לבנו
כנה היום מעם יהוה אלהינו ללכת לעבד את אלהי
הגוים ההם פן ייש בכם שרש פרה ראש ולענה : והיה
בשמעו את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר
שלום יהיה לי כי בשררות לבי ארך למען ספות הרודה
את הצמאה : לא יאכה יהוה סלח לו כי או יעשן אף
יהוה וקנאתו באיש ההוא והבצה בו בלה האלה הכתובה
בספר הזה ומחה יהוה את שמו מתחת השמים :
והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל ככל אלות
הברית הכתובה בספר התורה הזה : ואמר הדור
האחרון בניכם אשר יקומו מאחריכם והנכרי אשר יבא
מארץ רחוקה וראו את ספות הארץ ההוא ואת
תחלואיה אשר חלה יהוה בה : נפרית ומלח שרפה

כל ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא יעלה בה כר
עשב כמהפכת סלם ועמרה אדמה וצבונים אשר הפך
יהוה באפו ובחמתו : ואמרו בלהגוים עלמה עשה
יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה :
ואמרו על אשר עזבו את דברית יהוה אלהי אבותם
אשר כרת עמם בהוציאו אתם מארץ מצרים : ולכן
ויעברו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא
ידעום ולא חלק להם : ויחראף יהוה בארץ ההוא
להביא עליה את כל הקללה הכתובה בספר הזה :
ויתשם יהוה מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול
וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה : הנסתרת ליהוה
אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל
דברי התורה הזאת : פ

ל והיה כייבאו עליך בלה דברים האלה הברכה
וחקללה אשר נתתי לפניך והשבת אלה
לכבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה :
ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת נקלו ככל אשר אנכי
מצוה היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך : ושכ
יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושכ וקבצה מכל
העמים אשר הפיצה יהוה אלהיך שמה : אם יהיה
נדחה בקצה השמים משם יקבצה יהוה אלהיך ומשם
יקחה : והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרפך מאבתך :
ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה
את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חיה :
ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על איביך
ועל שונאיך אשר רדפוך : ואתה תשוכ ושמעת בקול
יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוה היום :
והותירך

והויתרך יהוה אלהיך בכל מעשר ירך בפרי בטיבך
ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה
לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבותיך : כי תשמע
בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך : ס כי המצוה הזאת אשר אנכי
מצוה היום לא נפלא את הוא כמך ולא דחקה הוא :
לא בשמים היא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה
לנו וישמענו אתה ונעשנה : ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה : כי קרוב אליך הדבר מאד בפיה ובלבבך
לעשתו : ס ראה נתתי לפניך היום את ההיים
ואת הטוב ואת המות ואת הרע : אשר אנכי מצוה
היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרךיו ולשמר
מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחייית ורביית וברכך יהוה
אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה :
ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת ורשתחיות
לאלהים אחרים ועבדתם : הגדתי לכם היום כי אבד
האבדון לא תאריכון ימים על האדמה אשר אתה עבר
את הירדן לבוא שמה לרשתה : העדתי ככם היום את
השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הפרכה
והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וורעך :
לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי
הוא חיך וארך ימיה לשבת על האדמה אשר נשבע
יהוה לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם :
וילך משה וידבר אל הדברים האלה אל כל
ישראל : ויאמר אלהים בן מאה ועשרים שנה
אנכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא יהוה אמר אלי

לא תעבר את הירדן הזה : יהוה אלהיך הוא עבר
לפניך הוא ישמיר את הנזים האלה מלפניך וירשתם
יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה : ועשה
יהוה להם כאשר עשה לסיחון ולעוג מלכי האמרי
ולארצם אשר השמיד אתם : ונתנם יהוה לפניכם
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם : חזקו
ואמצו אל תיראו ואל תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך
הוא החלך עמך לא ירפך ולא יעובך : ס ויקרא
משה ליהושע ויאמר אליו לעיני כל ישראל חזק ואמץ
כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותם לתת להם ואתה תחילנה אותם : ויהוה
הוא החלך לפניך הוא יהיה עמך לא ירפך ולא יעובך
לא תירא ולא תחת : ויכתב משה את התורה הזאת
ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית
יהוה ואל כל זקני ישראל : ויצו משה אותם לאמר
מקץ שבע שנים במעד שנת השמטה בחג הסכות :
בבוא כל ישראל לראות את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
באזניהם : הקהל את העם האנשים והנשים והטף
וגרך אשר בשעריך למען ישמעו ולמען ילמדו ויראו
את יהוה אלהיכם ושכרו לעשות את פירי דברי התורה
הזאת : ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה
את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה : פ
ויאמר יהוה אל משה הן קרבו ימיה למות קרא ארתי
יהושע והתיצבו באהל מועד ואצונו וירך משה ויהושע
ויתיצבו באהל מועד : וירא יהוה באהל בעמוד ענן
ועמד עמוד הענן על פתח האהל : ויאמר יהוה אל

משה הנך שכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחרי
אלהי נכרה הארץ אשר הוא בראשמה בקרבנו ועובדי
והפר את ברית אשר ברתי אתו: וחרה אפי כו ביום
ההוא ועובתים והסתרותי פני מחם והיה לאכל ומצאהו
רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על פי י
אלהי בכרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר
אסתיר פני ביום ההוא על כלהרעה אשר עשה כי
פנה אל אלהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה
הזאת ולמדו את בני ישראל שימה בפיהם למען תהיה
לי השירה הזאת לעד בכני ישראל: כי אביאנו אל
האדמה אשר נשבעתי לאבותינו זבת חלב ודבש ואכל
ושבע ורשן ופנה אל אלהים אחרים ועבדום ונאצונו
והפר את בריתי: והיה כרתמצאן אתו רעות רבות
וצרות וענתה השירה הזאת לפני לעד כי לא תשכח
מפי זרעו כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: ויכתב משה
את השירה הזאת ביום ההוא וילמדו את בני ישראל:
ויצו את יהושע בן נון ויאמר חוק ואמץ כי אתה תביא
את בני ישראל אל הארץ אשר נשבעתי להם ואנכי
אהיה עמך: והיה בכלות משה לכתב את דברי
התורה הזאת על ספר עד תמם: ויצו משה את הלויים
נשאי ארון ברית יהוה לאמר: לקח את ספר התורה
הזה ושמתם אתו מצד ארון ברית יהוה אלהיכם והיה
שם בך לעד: כי אנכי ידעתי את מריתך ואת ערפך
הקשה הן בעורני חי עמכם היום ממרים הייתם עם
יהוה ואף כי אחרי מותי: הקהילו אלי את כל זקני
שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים
האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ: כי ידעתי

אחרי

אחרי מותי כיהשחת תשחתון וסרתם מן הדור
אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית הימים
כיהעשו את הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם:
וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה
הזאת עד תמם:

לכ האזינו השמים ואדברה ות שמע הארץ אמרימי:
יערף כמטר לקחי
כשעירים עלי דשא
כי שם יהוה אקרא
הצור תמים פעלו
אל אמונה ואין עול
שחת לו לא בניו כומם
ה ליהוה תגמרו זאת
די איהוה אביך קנה
זכר ימות עולם
שאל אביך ויגדה
בהנחל עליון גוים
יצב נכלת עמים
כי חלק יהוה עמו
ימצאהו בארץ מדבר
יסככנהו יבוננהו
כגשר יעיר קנו
יפרש כנפיו יקחהו
יהוה בדר ינחנו
ירכבהו על במותי ארץ
וינקחו דבש מסלע
חמאת בקר וחלב צאן
בני כשן ועתורים
ות שמע הארץ אמרימי:
תול כטל אמרתי
וכרביכם עלי עשב:
הבו גדל לאלהינו:
כי כל דרכיו משפט
צדיק וישר הוא:
דור עקש ופתלתל:
עם נבל ולא חכם
הוא עשה ויכננה:
בניו שנות דר ודר
זקניה ויאמר להך:
בהפרידו בני אדם
למספר בני ישראל:
יעקב חבל נחלתו:
ובתהו ילל ישמן
יצרנהו כאישון עינו:
על גוליו ירחף
ישאהו על אברתו:
ואין עמו אל נכר:
ויאכל תנובת שדי
ושמן מחלמיש צור:
עם חלב ברים ואילים
עם חלב בליות חטה
ודם

ודס' ענב תשתה' חמר :
 שמנת עבית כשית
 וינבל צור ישעתו :
 בתועבות יכעסהו :
 אלהים לא ידעום
 לא שערום אבתים :
 ותשבח אל מחלוקה :
 מכעם בניו וכנתיו :
 אראה מה אחריתם
 בנים לא' אמן בם :
 כעסוני בהכליהם
 בגוי נבל אכעיסם :
 ותיקד עז' שאול תחתית
 ותלהט מוסדי הרים :
 חצי אכלה' בם :
 וקטב מירי'
 עס' חמת זהלי עפר :
 ומחדרים אימה
 יונק עס' איש שיבה :
 אשביתה מאנוש זכרם :
 פדינכרו צרימו
 ולא יהוה פעל כל' זאת :
 ואין בהם תכונה :
 יבינו לאחריהם :
 ושנים יניסו רבבה
 ויהוה הסגירם :
 ואיבינו פלילים :
 ומשדמת עמרה

וישמן ישרון ויבעט
 ויטש אלוה עשהו
 יקניא'הו בזרים
 יזבחו לשדים לא אלה
 חדשים מקרב באו
 צור ילדך תשי
 וירא יהוה וינאץ
 ויאמר אסתירה פני מהם
 כי דור תהפכות המה
 הם קנאוני בלא אל
 ואני אקניאם בלא עם
 כי' אש קדחה באפי
 ותאכל ארץ ויבלה
 אספה עלימו רעות
 מזו רעב ולחמי רשף
 ושן' בהמת אש' לח' בם
 מחוץ תשכל' חרב
 גס' בחור גס' בתולה
 אמרתי אפאי'הם
 לולי בעם אויב אגור
 פדי' אמרו ידנו רמה
 כי' גוי אבר עצות המה
 לו חכמו ישכילו זאת
 אי'כה ירדך אחר ארף
 אס' לא כי צורם מכרם
 כי לא כצורנו צורם
 כי' מנפן סלם גפנם
 ענבמו ענבי' רויש
 אשכלת

אשכלת מררת למו :
 וראש פתנים אכור :
 חתום באוצרת :
 לעת תמוט רגלם
 וחש עתדת למו :
 ועל עבדיו יתנחם
 ואפס עצור ועזוב :
 צור חסיו בו :
 ישתו יין נסיכם
 יהי עליכם סתרה :
 ואין אלהים עמדי
 מחצתי ואני ארפא
 כי' אשא אל' שמים ידי
 אס' שנותי ברק חרבי'
 אשיב נקם לצרי'
 אשכיר חצי מדם
 מדם חלל ושביה
 הרנינו גוים עמו
 ונקם ישיב לצריו

חמת תנינים יינם
 הלא הוא כמס עמדי
 לי נקם ושלם
 כי קרוב יום אידם
 כי ירדיו יהוה עמו
 כי יראה כי' אולת יד
 ואמר אי אלהימו
 אשר חלב זבחימו יאכלו
 יקומו ויעזרכם
 ראוי עתה כי' אני הוא
 אני אמית ואחיה
 ואין מירי מציל :
 ואמרתי חי אנכי לעלם :
 ותאחו כמשפט ידי
 ולכשנאי אשלם :
 וחרבי תאכל בשר
 מראש פרעות אויב :
 כי דס' עבדיו יקום
 וכפר אדמתו עמו :

פ

ויבא משה וידבר אר' כל' דברי השירה הזאת באוני
 העם הוא והושע בן נון : ויכל משה לדבר את כל'
 הדברים האלה אל כל' ישראל : ויאמר אלהם שימו
 לבנכם לכל' הדברים אשר אנכי מעיד בכם היום
 אשר תצום את בניכם לשמר לעשות את כל' דברי
 התורה הזאת : כי לא דבר רק הוא מכם כי' הוא חייכם
 וכדבר הזה תאריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים
 את הירדן שמה לרשתה :

פ

וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה לאמר : עירך
 אליה העברים הזה הרנבו אשר בארץ מואב אשר
 עלפני ירחו וראה את ארץ כנען אשר אני נתן לבני
 ישראל לאהוזה : ומת בהר אשר אתה עדה שמה
 והאסף אל עמך כאשרמת אהרן אחיך בהר ההר
 ויאסף אל עמו : על אשר מעלתם בי בתוך בני ישראל
 במיריבת קדש מדבר צן על אשר לא קדשתם אותי
 בתוך בני ישראל : כי מנגד תראה את הארץ ושמה
 לא תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל : פ
 לג וואת הברכה אשר ברוך משה איש האלהים את
 בני ישראל לפני מותו : ויאמר יהוה מפיני
 בא ורח משעיר כמו הופיע מהר פארן ואתה מרכבת
 קדש מימינו איש דת כמו : אף חבב עמים כל קדשו
 בידך והם תבו לרגלך ישא מדברתיך : תורה צוה
 לנו משה מורשה קהלת יעקב : ויהי בישרון מרף
 בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל : יחי ראובן
 וארומת ויהי מתיו מספר : וואת ליהודה
 ויאמר שמע יהוה קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו
 רב לו ועזר מצריו תהיה : פ
 וללוי אמר תמיה ואוריה לאיש חסידך אשר נפיתו
 במסה תריבהו עלמי מריבה : האמר לאביו ולאמו לא
 ראיתו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא ידע כי שמרו
 אמרתך וכריתך ינצרו : יורו משפטיך ליעקב ותורתך
 לישראל ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך : ברוך
 יהוה הילול ופעל ידיו תרצה מהין מתנים נקמו ומשנאו
 מן יקומון : פ
 לבנימן אמר ידיו יהוה ישכן
 לבטה עליו חפף עליו כל ידיו ובין כתפיו שכן :
 פ וליוסף אמר מברכת יהוה ארצו ממגד שמים

מטל

מטל ומתהום רבצת תחת : וממגד תבואת שמש
 וממגד גרש ירחים : ומראש הררי קדם וממגד גבעות
 עולם : וממגד ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
 לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו : בכור שורו הדר לו
 וקרני ראם קרניו בהם עמים יננה יהרו אפסי ארץ והם
 רכבות אפרים והם אלפי מנשה : פ ולזבולן
 אמר שמה זבולן בצאהק ויששכר באהליך : עמים
 דררי קראו שם יזבחו זבחי צדק כי שפע ימים ינקו
 ושפני טמוני חול : פ ולגד אמר ברוך מרחיב
 גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדקד : ורא ראשית לו
 כי שם חלקת מחקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה
 עשה ומשפטיו עם ישראל : פ ולרן אמר
 דן גור אריה יונק מן הבשן : ולנפתלי אמר נפתלי
 שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה : פ
 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו
 ומכל בשמן רגלו : ברזל ונחשת מנעלה וכימיה
 דבאף : אין פאל ישרון רכב שמים בעזרה ובגאורתו
 שחקים : מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם
 ויגרש מפניה אויב ויאמר השכד : וישכן ישראל בטח
 בדר עין יעקב ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו
 מר : אשריה ישראל מי כמוך עם נושע ביהודה
 מגן עזרה ואשר חרב גאותה ויכחשו איביה לה ואתה
 על במותימו תדרך : פ
 לר ויעל משה מערכת מואב אליהר נכו ראש
 הפסנה אשר עלפני ירחו ויראהו יהוה
 את כל הארץ אתהנלעד ערדן : ואת כל נפתלי
 ואת ארץ אפרים ומנשה ואת כל ארץ יהודה עד הים
 האחרון : ואת הנגב ואת הכפר בקעת ירחו עיר
 התמרים

התמרים עד צער : ויאמר יהוה אלי זאת הארץ אשר
נשבעתי לאברהם ליתחך וליעקב לאמר לזרעך אתננה
הראיתיה בעיניך ושמה לא תעבר : ומת שם משה
עבדי יהוה בארץ מואב על פי יהוה : ויקבר אתו בני
בארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו
עד היום הזה : ומשה בןמאה ועשרים שנה במתו
לאיכהתה עינו ולאנס לחה : ויבכו בני ישראל את
משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בני אבל
משה : ויהושע בןנון מלא רוח חכמה כיסמך משה
את ידיו עליו וישמעו אליו בני ישראל ויעשו כאשר
צוה יהוה את משה : ולא קם נביא עוד בישראל כמשה
אשר ידעו יהוה פנים אל פנים : לכל האחרת והמופתים
אשר שלחו יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו : ולכל היד החזקה ולכל
המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל :

בסימנא טבא

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ :
והארץ היתה תהו ובהו וחשך על
פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר
אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור
כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא
אלהים ליום ורחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי
בקר יום אחד :

פ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וְיִהְיֶה מַבְדֵּיל בֵּין
מַיִם לַמַּיִם : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם
אֲשֶׁר מִתַּחַת לְרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לְרָקִיעַ
וַיְהִי־כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־
בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי :

פ

וַיֹּאמֶר

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶרֶץ־קוֹם אֶחָד
וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן : וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ
וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ דֶּשֶׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֵרַע עֵץ פְּרִי
עֵשֶׂה פְרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זֵרַעְכֶם עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן :
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׂא עֵשֶׂב מִזֵּרַע זֵרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֵשֶׂה־
פְּרִי אֲשֶׁר זֵרַעְכֶם לְמִינֵהוּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיְהִי־
עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וּשְׁנָיִם :
וְהָיוּ לְמְאֹרֹת בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־
כֵן : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמְּאֹר
הַגָּדֹל לְמַמְשַׁלֵּת הַיּוֹם וְאֶת־הַמְּאֹר הַקָּטָן לְמַמְשַׁלֵּת
הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים : וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרָקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ : וּלְמַשֵּׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שָׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי רָקִיעַ הַשָּׁמַיִם : וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־
הַתַּנִּינִים הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמֵשֶׁת אֲשֶׁר
שָׂרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהוּם וְאֶת־כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיִּרְא
אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיְבַרֵךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ
וּמְלֹאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרָב בָּאָרֶץ : וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי :

פ

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה
וּרְמֵשׂ וְחַיֵּי־הָאָרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן : וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־
חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־רֶמֶשׂ
הָאֲדָמָה לְמִינָהּ וַיִּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב : וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

נַעֲשֵׂה

נעשה אדם בצלמנו כדמותנו יירדו ברגת הים ובעוף
השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש
על הארץ : ויבא אלהים את האדם בצלמו בצלם
אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך אתם
אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ
וכבשה ורדו ברגת הים ובעוף השמים ובכל חיה
הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב ירע וירע אשר על פני כל הארץ וארץ
כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה :
ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על
הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב
מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי : פ
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום
השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי
ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא
אלהים לעשות : ואומר קריש

הפדה קודם תהלים

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר ברוד
עבדו וכזרעו אחריו והבוחר בשירות ותשבחות
שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים שנקרא באדו
אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו זכותו יגן עלינו
ויעמוד לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תיבותיהם
ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם והשמות היוצאים
מהם מראשי תיבות ומסופי תיבות לכפר פשעינו
ועונותינו וחטאתינו ולומר עריצים ולהכרית כל החוחים
והקוצים הסוככים את השושנה העליונה לחבר אשרת
נעורים

ועורים עם דודה באהבה ואחות ורעות ומשם ימשך
לנו שפע רנפשו רוח ונשמה לטהרנו מעונותינו ולסלוח
חטאתינו ולכפר פשעינו כמו שפדחת לדוד שאמר
מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר גם יי העביר חטאתך
לא תמות וא תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו עד מלאת
שנותינו בהם שמונים שנה באופן שנוכל לתקן את
אשר שחתנו וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו
ובעדינו שתאריך אפקה עד שובנו אליך בתשובה שלמה
לפניך ומאוצר מתנת חנם חננו כדכתיב וחנותי את
אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם וכשם שאנו
אומרים לפניך שירה בעולם הזה כך נזכה לזכר לפניך
יי אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא ועל ידי אמירת
תהלים תתעורר חכצלת השרון ולשיר בקול נעים
בגילה ורנן כבוד הלכנו יתן לה חוד והדר בבית אלהינו
בכהרה בימינו אמן סדרה : לכו נרננה ליהוה נריעה
לצור ישענו : נקדמה פניו בתורה בזמירות נריע לו :
כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים :

ספר תהלים

א אשרי האיש אשר ירא ה' בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים
לא ישב : כי אם בתורת יהוה הפצו ובתורתו יהנה
לכד וי' דגס יזכר וליגה : והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פרו יתן בעתו ועדהו לא יבול וכל אשר יעשה
יצליח : לא יכן הרשעים כי אם כמץ אשר יתדפנו רוח :
על כן לא יקמו רשעים במשפט וחטאים בעדת צדיקים :
כי יודע יהוה דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד :
ב למה רגשו גוים ולאמים יהגדו ס' סוף לכד וי' דגס ריק :
יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על

יהוה ועל משיחו : ננתקה את מוסרותינו ונשליכה
ממנו עבתימו : יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו :
אז ידבר אדנימו באפו ובחרונו יכהלמו : ואני נסכתי
מלכי על ציון הר קדשי : אספרה אל חק יהוה אמר
אלי בני אתה אני היום ילדתיך : שאר ממני ואתנה
גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ : תרעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנפצם : ועתה מלכים השבירו הווסרו
שפטי ארץ : עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה :
גשקו בר פריאנף ויתאכדו דרך כייבוער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו :

ג מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו : יהוה מה
רבו צרי רבים קמים עלי : רבים אמרים
לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה : ואתה יהוה מגן
בעדי כבודי ומרים ראשי : קולי אדני יהוה אקרא ויענני
מהר קדשו סלה : אני שכנתי ואישנה הקיצורתי כי
יהוה יסמכני : לא אירא מרכבות עם אשר סביב שתו
עלי : קומה יהוה הושיעני אלהי כיהפית ארתי כל
איבי רחי שני רשעים שברת : ליהוה הישועה על
עמך ברכתך סלה :

ד למנצח בנגינות מזמור לדוד : בקראי ענני אלהי
צדקי בצר הרחבת לי חנני ושמע תפילתי :
בני איש עדימה כבודי לכלמה תאהבון ריק תבקשו
כזב סלה : ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו יהוה ישמע
בקראי אליו : רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על
משבככם ודמו סלה : זכחו זכחי צדק וכטחו אל
יהוה : רבים אמרים מיראנו טוב נסה עלינו אור
פניך יהוה : נתתה שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם
רבו : בשלום יחרו אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדך

לבטח תושבני :

ה למנצח אלהי הנחילות מזמור לדוד : אמרי האזינה
יהוה בינה הגיגי : הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כיהאליך אתפלל : יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצפה : כי לא אל הפץ רשע אתה
לא יגרך רשע ^ע רע : לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך שנת
כל פעלי און : תאבד דברי כזב איש דמים ומרמה
יתעב יהוה : ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתחוה
אלהי הילקדשך ביראתך : יהוה נחני בצדקתך למען
שוררי הישר לפני דרכך : כי אין בפיהו נכונה קרבם
הוות קבר פתוח גרנם לשונם יחליקון : האשימם
אלהים יפלו ממעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי
מרו כף : וישמחו כל חוסי כף לעולם ירגנו ותסף
עלימו ויעצו ^ע בך אהבי שמך : כי אתה תברך צדיק
יהוה בצנה רצון תעטרנו :

ו למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד : יהוה
אל כבאפק הוכיחני ואל ברחמתך תיסרני :
חנני יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה כי נכהרו עצמי :
ונפשי נכהלה מאד ואתה יהוה עדימתי : שובה מלדי יהוה
חלצה נפשי הושיעני למען חסדך : כי אין כמות זכרך
בשאל מן יודה לך : סינעתי באנחתי אשחה בכר
לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה : עששה מכעם
עיני עתקה בכר צורתי : סורו ממני כל פעלי און כי
שמע יהוה קול בכיי : שמע יהוה תחנתי יהוה תפילתי
יקח : יבשו ויבהרו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע :
ז שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי כוש בנימיני :
יהוה אלהי כף חסיתי הושיעני מכל רדפי והצילני :
פן יטרף כארירה נפשי פרק ואין מציל : יהוה
אלהי

אלהי אסיעשהי זאת אסיעשעול בכפי : אסגמרהי
שולמי מלכ רע ואחלצה צוררי ריקם : ירדף ריכתי אויב נפשי
וישג וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה : קומה מלכ
יהוה באפק הנשא בעברות צוררי ועורה אלי משפט
צוית : ועדת לאמים תסובכך ועליה למרום שובה :
יהוה ירין עמי שפטני יהוה בצדקי וכתמי עלי :
יגמרא רע רשעים ותכונן צדיק ובחן לבות וכליות
אלהים צדיק : מגני על אלהים מושיע ישרי רב :
אלהים שופט צדיק ואל זעם בכליוס : אסלא ישוב
חרבו ילוש קשתו דרך ויכוננה : ולו הכין כלימות
חציו לרלקים יפעד : הנה יחבל און והרה עמר וירד
שקר : בור כרה ויחפרהו ויפל בשחת יפעל : ישוב
עמלו בראשו ועל קרקרו ק' מטיס ס' חטסו ירד אודה יהוה
בצדקו ואזמרה שם יהוה עליון :

ח למנצח על הגתית מזמור לדוד : יהוה אדנינו מה
אדיר שמך בכל הארץ אשר תגה הדרך
ערהשמים : כפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך
להשבית אויב ומתנקם : כי אראה שטיה מעשה
אצבעתך ירח וכוכבים אשר כוננתה : מה אנוש כר
תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו : ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו : תמשיחהו במעשי יריך כל
שתה תחת רגליו : צנה ואלפים כלם וגם בהמות שדי :
צפור שמים ורגי הים עבר ארחות ימים : יהוה אדנינו
מה אדיר שמך בכל הארץ :

ט למנצח ערמות לבן מזמור לדוד : אודה יהוה
בכל לבי אספרה כל נפלאותיך : אשמחה
ואעלצה כך אזמרה שמך עליון : בשוב אויבי אחור
יבשרו ויאבדו מפניך : כי עשית משפטי ודיני ישבת
לכסא

לכסא שופט צדק : גערת גוים אבדת רשע שמם מהית
לעולם ועד : האויב תמו חרכות ס' ס' לנצח וערים נתשת
אבד זכרם המה : ויהוה לעולם ישב כונן למשפט
כסאו : והוא ישפט תבל בצדק ירין לאמים במישרים :
ויהי יהוה משגב לדרך משגב לעתות בצרה : ויבטחו
בך יודעי שמך כי לא עזבת דרשך יהוה : זמרו ליהוה
ישב ציון הגידו בעמים עלילותיו : כי דרש דמים אותם
זכר לאשכח צעקת ענוים : חננני ס' קמ וסוף סוף יהוה ראה
עניי משנאי מרומי משערימות : למען אספרה כל
ההלתך מלכ ירד בשערי בת ציון אנילה בישועתך : טבעו
גוים בשחת עשו ברשתו טמנו נלכדה רגלם : נודע
יהוה משפט עשה בפעל כפיו נוקש רשע הניון סלה :
ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים : כי
לא לנצח ישבח אביון תקות עניים תאבד לעד : קומה
מלכ יהוה אליעז אנוש ישפטו גוים על פניה שיתה מלכ יהוה
מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה :

י למה יהוה תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה :
בנאות רשע ידלק עני יתפשו במזמורת זר
חשבו : כי הלל רשע על תאות נפשו ובלצע בך נאץ י
יהוה : רשע כגבה כף אפו בלידרש אין אלהים כל
מומותיו : יחילו דרכיו בכלעת מרום משפטיה מנגדו
כל צורריו יפיה בהם : אמר בלבו כל אמוט לדר ודר
אשר לא כרע : אלה פיהו מלא ומרמות ותך תחת
לשונו עמל ואון : ישב במארב חצרים במסתרים יהרג
נקי עיניו לחלכה יצפנו : יארכ במסתר באריה בסכה
יארכ לחטף ס' עני יחטף עני במשכו ברשתו : ירכה
ישח ונפל בעצמותי חלכאים : אמר בלבו שכח אל
הסתיר פניו בלראת לנצח : קומה יהוה אל נשא ירך

לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת :
תודיעני ארה חיים שבע שמחות את פניך נעמות
בימינה נצח :

יו תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיכה רנתי
האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה : מדפניך
משפטי יצא עיניך תחזינה מישרים : פחנת לבי
פקדת לילה צרפתי בליתמצא זמתי בל יעברפי :
לפעלות אדם בדבר שפתך אני שמרתי ארחות פריץ :
תמך אשרי במעלותיך בל נמוטו פעמי : אני קראתיך
ביתענני אל הט'אונך לי שמע אמרתי : הפלה חסדיך
מושיע חוסים ממתקוממים בימינה : שמרני כאישון בת
עין בצל כנפיך תסתירני : מפני רשעים זו שדוני
איבי בגפש יקיפו עלי : הלבבו סגרו פיו דברו בגאות :
אשרנו עתה סכנונו עיניהם ישיתו לנטור בארץ :
דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים :
קומה יהוה קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך : ממתים ידך יהוה ממתים מחדר חלקם בהיים
וצפונה תמלא בטנם ישבעו כנים והניחו יתרם לעוליהם :
אני בצדק אחזה פניך אישבעה בהקיץ תמונהך :

יח למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר יהוה את דברי
השירה הזאת ביום הציל יהוה אותו מפך
כל איביו ומיד שאול : ויאמר ארחמך יהוה חוקי : יהוה
סלעי ומצודתי ומפרטי : אלי צורי אחסהבו מגני
וקרו ישעי משנבי : מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושעי :
אפפוני חבלימות ונחלי בליער יבעתוני : חבלי שאול
סכנוני קדמוני מוקשי מות : בצר לי אקרא יהוה ואר
אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתני לפניו תבא
באזניו : ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו
ויתגעשו

ויתגעשו בייחרה לו : עלה עשן באפו ואש מפיו
תאכל גהלים בערו ממנו : ויש שמים וירד וערפל תחת
רגליו : וירכב על כרוב ועף ורא על כנפי רוח :

ישת השך סתרו סכיבותיו סכתו חשכתמים עבי
שחקים : מנגה נגדו עביו עברו ברד ונחליאש : וירעם
בשמים יהוה ועליון יתן קלו ברד ונחליאש : וישלח
חציו ויפיצם וברקים רב ויהמם : ויראו אפיקי מים
וגלו מוסדות תכל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפק :
ישלח כמרום יקחני מישני ממים רבים : יצילני מאיבי
עו ומשנאי בראמצו כמני : יקדמוני ביוס אירי ויהי
יהוה למשען לי : ויוציאני למרחב יחלצני פי חפץ ככל טעמים
בי : יגמלני יהוה בצדקי כבר ידי ישיב לי : כישמרתי
דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו לנגדי
וחקתי לא אסיר מני : ואהי תמים עמו ואשתמר
מעוני : וישב יהוה לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו :
עס חסיד תתחסד עס גבר תמים תתמם : עס גבר
תתברר ועס עקש תתפתל : כישאתה עס עני תושיע
ועינים רמות תשפיל : כישאתה תאיר נרי יהוה אלהי
יגיה חשכי : כי בך ארץ נדוד ובאלהי אדלג שור :
האל תמים דרכו אכרת יהוה צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו : כי מי אלוה מבלעדו יהוה ומי צור זולתי
אלהינו : האל המאזני חיל ויתן תמים דרכי : משה
רגלי כאילות ועל במתי יעמידני : מלמד ידי למלחמה
ונחתה קשרי נחושה ורועתי : ותתזלי כגן ישעה
וימינה הסעדני וענותך תרכני : תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסלי : ארדוף אויבי ואשיגם ולא אשוב
עד פלותם : אטחצם ולא יכלו קום פלו תחת רגלי :
ותאזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתי : ואיבי נתתה

לי ערף ומשנאי אצמיתם : ישועו ואין מושיע ער יהיה
ולא ענם : ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות
אריקם : תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם
לא ידעתי יעבדוני : לשמע און ישמעו לי בני נכר
יכחש לי : בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם : חי יהיה
וברוך צורי וירום אלוהי ^{מלך} ישעי : האל הנותן נקמות
לי וידבר עמים תחת : מפלטי מאיבי אף מן יד קמי
תרוממני מאיש חמס תצילני : על כן אודה בגוים
יהוה ולשמך אזמרה : מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם :

יט למנצח מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע
אמר ולילה ללילה יחוד דעת : אין אמר ואין דברים
בלי נשמע קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל
מליהם לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יצא מחפתו
ישיש כגבור ררוץ ארח : מקצה השמים מוצאו ותקופתו
על קצותם ואין נסתר מחמתו : תורת יהוה תמימה
כשיבת נפש עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי : פקודי
יהוה ישרים משמח ללב מצות יהוה ברה מאירת עינים :
יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפט יהוה אמת
צדקו יחדו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש
ונפת צופים : גם עבדה נוהר בהם בשמרם עקב רב :
שניאות מייבין מנסתרות נקני : גם מזדים השך עבדה
אלי משורבי או איתם ונקיתי מפשע רב : יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי :

כ למנצח מזמור לדוד : יענה יהוה ביום צרה ישגבה
שם אלהי יעקב : ישלח עזרה מקדש ומציון
יסעדה : יזכר כל מנחתך ועולתך ירשנה סלה : יתן

לך כלבבך וכל עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובשמי
אלהינו נרגל ימלא יהוה כל משאלותיך : עתה ידעתי
כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בנכורות
ישע יד ^{כח} ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בישע
יהוה אלהינו נזכיר : המה ברעו ונפלו ואנחנו קמנו
ונתעורר : יהוה הושיעה המלך יעננו ביום קראנו :
כא למנצח מזמור לדוד : יהוה בעזה ^{ע קס} ישמח מלך
ובישועתך מה יגיל ^{למלך} מאד : תאות לבו נתתה

לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה : כיתקדמנו ברכות
טוב תשית לראשו עטרת פז : היים שאל כמה נתתה
לו ארך ימים עולם ועד : גדול כבודו בישועתך רחוק
והדר תשוה עליו : כיתשיתו ברכות לעד תהדרו
בשמחה את פניך : כיתמלך בטח ביהוה ונחסד עליון
בלימוט : תמצא ידך לכר אביך ימינה תמצא שנאיך :
תשיתמו כתנור אש לעת פניך יהוה באפו יכלעם
ותאכלם אש : פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני אדם :
כינטו עליך רעה השכו מזמה בל וכלו : כי תשיתמו
שכם במיתריך תכונן על פניהם : רומה יהוה בעזה
נשירה ונזמרה גבורתך :

כב למנצח ער אילת השחר מזמור לדוד : אלי ארי
למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאנתי :
אלהי אקרא ימס ולא תענה ולילה ולא דומיה לי :
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל : בך בטחו אבותינו
בטחו ותפלטמו : אלהי זעקו ונמלטו בך בטחו ולא
בושו : ואנכי תולעת ולא איש הרפת אדם ובווי עם :
כל ראי ילעינו לי יפטירו בשפה יניעו ראש : גר אל
יהוה יפלטו יצילהו כי חפץ בו : כיתאתה גחי מבטן
מכטיחי על שדי אמי : עליך השלכתי מרחם מבטן

אמי אלי אתה : אלתרחק ממני כי צרה קרובה בי
אין עוזר : סבכוני פרים רבים אבירי בשן בתרוני :
כצו עלי פיהם אריה טרף ושאג : כמים נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי היה לבי בדונג נמס בתוך מעי :
יבש בחרשי כחי ולשוני מדבק מלקוחי ולעפר מות
תשפתני : כי סבכוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי
ידי ורגלי : אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי :
יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל : ואתה יהוה
אלתרחק אייתי לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחירתי : הושיעני מפי אריה ומקרני רמים
עניתני : אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהלך :
ירא יהוה הללוהו כדורע יעקב כדוהו וגורו ממנו
כדורע ישראל : כי ראבזה ולא שקץ ענות עני ולא
הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע : מאתך תהלתי
בקהל רב נדרי אשלם נגד יריאיו : יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשו יחי לבכם לעד : זכרו וישבו אל
יהוה כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים :
כי ליהוה המלוכה ומשל בגוים : אכלו וישתחוו כל
דשני ארץ לפניו יכרעו פלי יורדי עפר ונפשו לא חיה :
זרע יעבדנו יספר לאדני לדור : יבאו ויגידו צדקתו
לעם נולד כי עשה :

כג מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר : בנאות דשא
ירביצני עלימי מנוחות ינהלני : נפשי ישובב ינחני
במעגרי צדק למען שמו : גם כי אלך בגיא צלמות לא
אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני :
תעך לפני שר חן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי
רויה : אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושכתי בבית
ב' ופסוק דבס יהוה לארך ימים :

כד לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תכל ויושבי בה :
כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יבוננה :
מייעלה בהר יהוה ומי יקום במקום קדשו : נקי כלים
ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה :
ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו : זה דור
דורשו מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד : מיזה מלך
הכבוד יהוה עזו ונכור יהוה גבור מלחמה : שאו שערים
ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי הוא
זה מלך הכבוד יהוה צבאות הוא מלך הכבוד
סלה :

כה לדוד אליך יהוה נפשי אשא : אלהי כף בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי לי : גם כל
קוץ לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם : דרכך יהוה
הודיעני ארחותיך ^מ ולמדני : הדריכני באמתך ולמדני
כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום : זכר ^{כחלום}
רחמיך יהוה וחסדיך כי מעולם המה : חטאות נעוריי
ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך
יהוה : טוב וישר יהוה על כן יורה חטאים בדרך : ירחק
ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו : כל ארחות יהוה
חסד ואמת לנצרי בריתו ועלתיו : למען שמך יהוה
וסלחת לעוני כי רב הוא : מיזה האיש ירא יהוה ירגנו
בדרך יבחר : נפשו בטוב תלין ורעו יירש ארץ : סוד
יהוה ליריאיו ובריתו להודיעם : עני תמיד אל יהוה
כי הוא יוציא מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיר
ועני אני : צרות לכבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני :
ראה עני ועמלי ושא לכל חטאותי : ראה איבי כירבו
ושנאת חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש

קדשו : כי רנע באפו חיים ברצונו בערב לין בכי
ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם :
יהוה ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
נבהל : אליה יהוה אקרא ואל ארני אתחנן : מה בצע
בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך :
שמע יתוה וחנני יהוה היה עור לי : הפכת מספדי
למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען יזמרה
כבוד ולא ידס יהוה אלהי לעולם אודך :

לא למנצח מזמור לדוד : בך יהוה חסיתי אל אבושה
לעולם בצרקה פלטני : הטה אלי אונה
מהרה הצילני היה לי לצור מעוז רבית מצודות
להושיעני : כי סלעי ומצודתי אתה ולמען שמך תנחני
ותנהלני : תוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי :

דגם ספר וילי סידק בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל
אמת : שנאתי השמרים הכלי שוא ואני אל יהוה בטחתי :
אגילה ואשמחה בחסדך אשר ראית ארתי עניי ידעת
בצרות נפשי : ולא הסנתני ביד אויב העמדת במרחב

כי רגלי : חנני יהוה כי צר לי עששה כבעס עיני
גפשי ובטני : כי כלו כי גון הי ושנותי באנחה כשל בעוני
לחי ועצמי עששו : ככל צוררי הייתי חרפה ולשכני
מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נרדו ממני : נשכחתי כמת

מלב הייתי ככלי אבד : כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי וממו : ואני עליך
כטחתי יהוה אמרתי אלהי אתה : בידך עתתי הצילני
מיד אויבי ומרדפי : האירה פניך על עבדך הושיעני

בחסדך : יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים
ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר הדברות על צדיק
עתק בגאוה וכוו : מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת

פעלת לחוסים בך נגד בני אדם : תסתירם בסתר
פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב לשנות : ברוך
יהוה כי הפליא חסדו לי בעיר מצור : ואני אמרתי
בחפזי נגרותי מגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני בשועי
אליה : אהבו את יהוה כל חסידיו אמונים נצר יהוה
ומשלם עריות עשה נאווה : חזקו ויאמן לבבכם כל
המיתלים ליהוה :

לב לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה : אשרי
אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו

רמיה : ביהרשתי בלו עצמי בשאנתי בלהיום : כי
יזמם ולילה תכבד עלי ירך נהפך לשדי בחרבני קיץ
סלה : חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה
עלי פשעי ליהוה ואתה נשאת עון חטאתי סלה : ער

זאת יתפלל כל חסיד : אליה לעת מצוא רק לשטף
מים רבים אליו לא יגיעו : אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט הסוכני סלה : אשכילך ואורך בדרגתי
תך איעצה עליך עיני : ארתי היו כסוס כפרד אין

הבין במתגורסן עדיו לכלום בל קרב אליה : רבים
מכאובים לרשע והבוטח ביהוה חסד יסוכבנו : שמחו
ביהוה וגירו צדיקים והרנינו בלי שרילב :

לג רננו צדיקים ביהוה לישרים נאווה תהלה : הודו
ליהוה ככנור בנגבל עשור זמרו לו : שירו לו

שיר חדש היטיבו נגן בתרועה : כי ישר דבר יהוה
וכל מעשהו באמונה : אהב צדקה ומשפט חסד יהוה
מלאה הארץ : בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כר

צבאם : בנס בנר מי היס נתן באוצרות תהומות :
יראו מיהוה כל הארץ ממנו יגורו בלישבי תבל :
כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד : יהוה הפיר עצת
גוים

גוים הניא מחשבות עמים : עצת יהוה לעולם תעמד
מחשבות לבו לדר ודר : אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו
העם בחר לנחלה לו : משמים הביט יהוה ראה את
ברבני האדם : ממכון שבתו השגיח אל כרשיבי
הארץ : היצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם : אין
המלך נושע ברכחיל גבור לא ינצל ברכב : שקר
הסוס לתשועה וכרכ חילו לא ימלט : הנה עין יהוה
אליראיו למיחלים לחסדו : להציל ממות נפשם ולחיותם
ברעב : נפשנו חכתה ליהוה עזרנו ומגננו הוא : כי
בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו : יהי חסדך יהוה
עלינו כאשר יחננו לך :

דר לדר בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו
וילך : אברכה את יהוה בכל יום תמיד
תהלתו בפי : ביהוה תתהלל נפשי ישמעו עננים וישמחו :
גדלו ליהוה אתי וגרוממה שמו יחדו : רדשתי ארתי
יהוה וענני ומכל מגורותי הצילני : הביטו אליו
ונהרו ופניהם אר יחפרו : זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו : חנה מלאך יהוה סביב ליראיו
ויהלצם : טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הנכר יחסה
בו : יראו ארתי יהוה קדשו כיראין מחסור ליראיו :
כפירים רשו ורעבו ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב :
וכי בנים שמעו לי יראת יהוה אלמדכם : מי האיש
החפץ חיים אהב ימים לראות טוב : נצר לשונך מרע
ושפתך מדבר מרמה : סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו : עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל שועתם :
פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם : צעקו ויהוה
שמע ומכל צרותם הצילם : קרוב יהוה לנשכרי לב
ואת רכאי רוח יושיע : רבות רעות צדיק ומכלם צילנו

יהוה : שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה :
תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו ^{א סוף לבר} : פרה
יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו ^{א סוף לבר} כל החוסים בו :
לה לרוד ריבה ^{א סוף} יהוה את ריבי לחם את לחמי :
החוק מגווצנה וקומה ^{מליל} בעזרתי : והרף חנית וסגר
לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני : יבושו ויכלמו
מבקשי נפשי יסגו אהור ויחפרו חשבי רעתי : יהיו
כמץ לפני רוח ומלאך יהוה דוחה : יהי דרכם השף
וחלקקת ומלאך יהוה רופם : ביהנם טמנולי שחת
רשתם הנם חפרו לנפשי : תבואהו שואה לא ירע
ורשתו אשר טמן תלפרו בשואה יפרבה : ונפשי תניל
ביהוה תשיש בישועתו : כל ^{א סוף} עצמותי תאמרנה יהוה
מי כמוך מציר עני מחוק ממנו ועני ואכיון מגדלו :
יקומן עדי חמס אשר לא ירעתי ישאלוני : ישלמוני
רעה תחת טובה שכול לנפשי : ואני בחלותם לבושי
שק עינתי בצום נפשי ותפלתי עליהקי תשוב : ברע
כאח לי התהלכתי כאבראם קדר שחתי : ובצלעי
שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ירעתי קרעו ולא
דמו : בחנפי לעני מעוג חרף עלי שנימו : אלני כמה
תראה השיבה נפשי משאיהם מכפירים יחידתי : אודך
בקהל רב בעם עצום אהלך : אל ישמחולי איבי שקר
שנאי הנם יקרצו עין : כי לא שלום ידברו ועדרנעי
ארץ דברי מרמות יחשבון : וירחיבו עלי פיהם אמרו
האח האח ראתה עיננו : ראיתה יהוה אל תחרש
אדני אל תרחק ממני : העירה והקיצה למשפט אלתי
ואדני לריבי : שפטני כצדקה יהוה אלהי ואלי ישמחר
לי : אלי אמרו כלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו :
^{א סוף} יבושו ויחפרו יחדו שמחי רעתי יבשו בשת וכלמה

המגדילים עלי : ירננו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד
יגדל יהוה החפץ שלום עבדו : ולשוני ההנה צדקה
כל היום תהלתך :

לו למנצח לעבד יהוה לדוד : נאספשע לרשע בקרב
לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו : כי החליק
אליו בעיניו למצא עונו רשנא : דבריו אוו ומרמא
חדל להשכיל להיטיב : אוו יחשב על משכבו יתיצב
על דרך לא טוב רע לא ימאס : יהוה בהשמים חסדך
אמונתך עד שחקים : צדקתך כהררי אל משפטך
תהום רבה אדם ובהמה תושיע יהוה : מה יקר חסדך
אלהים וכני אדם בצל כנפיה יחסיון : ידיו מדשן ביתך
ונחל עדניה תשקם : כי עמך מקור חיים באורך נראה
אור : משך חסדך לידעך וצדקתך לישירלב : אל
תבואני רגל נאה ויד רשעים אלתננני : שם נפלו
פערי אוו רחו ולא יכרו קום :

לו לדוד : אלתתחר במרעים אלתקנא בעשי עולה :
כי כחציר מהרה ימלו וכירק דשא יבולון :
בטח ביהוה ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה :
והתענג על יהוה ויתן לך משאלת לבך : גול על יהוה
דרך ובטח עליו והוא יעשה : והוציא כאור צדקה
ומשפטך כצהרים : דום ליהוה והתחולל לו אלתתחר
במצליח דרכו באיש עשה מזמות : הרף מאף ועזב חבה
אלתתחר אד להרע : כי מרעים יכרתו וקוי יהוה
המה ירשו ארץ : ועוד מעט ואין רשע והתבוננת
על מקומו ואיננו : וענוים ירשו ארץ והתענגו על רב
שלום : זמס רשע לצדיק וחרק עליו שניו : אדני
ישחקלו כיראה כירבא יזמו : חרב פתחו רשעים
ודרכו קשתם להפיל עני ואביון לטבוח ישיר דרך :

חרבם

חרבם תבוא כלבם וקשתותם ^{ס' דגס} תשכרנה : טוב מעט
לצדיק מהמון רשעים רבים : כי זרועות רשעים
תשכרנה וסומך צדיקים יהוה : יודע יהוה מי תמימם
ונחלתם לעולם תהיה : לא יבשו בעת רעה וכימי
רעבון ישבעו : כי רשעים יאכדו ואיבי יהוה יקר
כרים כלו ^{מלכ} בעשן כלו ^{מלכ} : לוח רשע ולא ישלם וצדיק
חונן ונותן : כי מכרכיו ירשו ארץ ומקליו יכרתו :
מיהוה מצערי גבר כוננו ודרכו יחפץ : כי יפול לא
יוטל כי יהוה סומך ידו : גער הייתי נסוקנתי ולא
ראיתי צדיק נעזב ורעו מבקש לחם : כל היום חונן
ומלוה ורעו לברכה : סור מרע ועשה טוב ושכן לעולם :
כי יהוה אהב משפט ולא יעזב את חסדיו לעולם
נשמרו וזרע רשעים נכרת : צדיקים ירשו ארץ וישכנו
לעד עליה : פיר צדיק יהנה חכמה ולשונו תדבר משפט :
תורת אלהיו בלבו לא תמעד אשיו : צופה רשע
לצדיק ומבקש להמיתו : יהוה לא יעזבנו בידו ולא
ירשיענו בהשפטו : קוה אליהוה ושמר דרכו וירוממה
דרשת ארץ בהכרת רשעים תראה : ראיתי רשע עריץ
ומתערה כאזרח רענן : ויעבר והנה איננו ואבקשהו
ולא נמצא : שמרתם וראה ישר כי אחרית לאיש
שלום : ופושעים נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה :
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם ^{דגס סדר וי' סוק} בעת צרה :
ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם מרשעים ויושעים כיהסו בו :
לה מזמור לדוד להזכיר : יהוה אל בקצפה ^{מגיל תוכיחני}
ובחמתך תיסרני : כי חציה נחתו כי ותנחת
עלי ידך : אין מתם בבשרי מפני זעמך אין שלום
בעצמי מפני חטאתי : כי עונותי עברו ראשי כמשא
כבד יכבדו ממני : הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי :

נעויתי

נעויתי שחתי עד מאד כד היום קדר הלכתי : כד
כסלי מלאו נקרה ואין מתם בכשרי : נפונתי ונרפיתי
עד מאד שאנתי מנהמת לבי : אדני נגדך כד תאותי
ואנחתי ממך לא נסתרה : לבי סחרחר עובני כחי ואור
עיני גסהם אין אתי : אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחק עמדו : וינקשו מבקשי נפשי ודרשי
רעתי דברו הוות ומרכות כד היום יהנו : ואני כחרש
לא אשמע וכאלם לא פתחפיו : ואהי כאיש אשר
לא שמע ואין בפיו תוכחות : כד לך יהוה הוחרתי
אתה הענה אדני אלהי : כד אמרתי פדושמחו לי במוט
רגלי עלי הנדירו : כד אני לצלע נכון ומכאבי נגדי
תמיד : כד עוני אניד אדאג מחטאתי : ואיבי חיים
עצמו ורבו שנאי שקר : ומשלמי רעה תחת טובה
ישטנוני תחת רדפי ליי טוב : אל תעובני יהוה אלהי
אל תרחק ממני : הושה לעזרתי אדני תשועתי :

טל למנצח לידותון מזמור לדוד : אמרתי אשמרה
דרכי מחטוא בלשוני אשמרה לפי מחסום
בעוד רשע לנגדי : נאלמתי דומיה החשיתי מטוב
וכאבי נעפר : חסרבי בקרבי בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני : הודיעני יהוה קצי ומדת ימי מר
היא אדעה מה יחרל אני : הנה טפחות נתתה ימי
וחרדי כאין נגדך אך כלהבל כלאדם נצב סלה :
אך כצלם יתהלך איש אך הבל יהמיון יצבר ודא
ידע מי אספס : ועתה מה קויתי אדני תוחרתי לך
היא : מכל פשעי הצילני חרפת נבל ארתי שימני :
נאלמתי לא אפתחפי כי אתה עשית : הסר מעלי
נגעך מתגרת ידך אני כליתי : בתוכחות ערעון
יפרת איש ותמס כעש חמודו אך הבל כלאדם סלה :

שמעה

שמעה תפלתי יהוה ושוועתי האזינה אל דמעותי אל
תחרש כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי : השע
ממני ואבליגה בטרם אלק ואיני :

מ למנצח לדוד מזמור : קנה קויתי יהוה ויש אלי
וישמע שועתי : ויעלני מבור שאון מטיט

היון ויקם קי ^{מגל} עד סלע רגלי כונן אשרי : ויחן בפיו
שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו
ביהוה : אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה
אלהים ושטי כזב : רבות עשית אתה יהוה אלהי
נפלאותיה ומחשבתיה אלינו אין ערך אליה אנדרה
ואדברה עצמו מספר : זכה ומנחה לא חפצת אזנים
כרית לי עולה וחטאה לא שאלת : אז אמרתי הנה כאתי
במגלת מספר כתוב עלי : לעשות רצונה אלהי חפצתי
ותורתה בתוך מעי : בשרתי צדק בקהל רב הנה שפתי
לא אכלא יהוה אתה ידעת : צדקתך לא יכסיתי
בתוך לבי אמנתה ותשועתך אמרתי לא יכחרתי
חסדך ואמתך לקהל רב : אתה יהוה לא יתכלא רחמיך
ממני חסדך ואמתך תמיד יצרוני : כי אפפו עלי
רעות עד אין מספר השינוני עונתי ולא יכלתי לראות
עצמו משערות ראשי ולבי עובני : רצה יהוה להצילני
יהוה לעזרתי חושה : יבשו ויחפרו יחד מבקשי נפשי
לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי : ישמו על עקב
בשתם האמרים לי האת האת : ישישו וישמחו בך
כד מבקשיך יאמרו ככל ^{מגל} ^{מגל} תמיד יגדל יהוה אהבי
תשועתך : ואני עני ואביון אדני יחשב לי עזרתי
ומפלטי ^{מגל} אתה ^{מגל} אלהי אל תאחר :

מא למנצח מזמור לדוד : אשרי משביל אלדל ביום
רעה ימלטתו יהוה : יהוה ישמרהו ויחיהו

ואשר

ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו : יהוה יסערגנו
 על ערש דין כל משכבו הפכת בחליו : אני אמרת
 יהוה הנני רפאה נפשי כי חטאתי לך : אויבי אמרו
 דע לי מתי ימות ואכד שמו : ואסבא לראות שוא
 ידבר רבו קפץ און לו יצא לחוץ ידבר : יחד עלי
 יתלחשו כל שנאי עלי : יחשבו רעה לי : דבר ברעל
 יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום : נס איש שלומי
 אשר בטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב : ואתה
 יהוה הנני והקימני ואשלמה להם : בזאת ידעתי כי
 חפצת בי כי לא יריע איבי עלי : ואני בתמי תמכת בי
 ותצילני לפניה לעולם : ברוך יהוה אלהי ישראל
 מהעולם ועד העולם אמן ואמן :

אחרי תשלום ספר ראשון שכתובים שבה זה יהנו לאל
 אלים : נהדר בקדש הלולים :

לחן ידי רשים או יהיו כמוך

יה הטוב ומקור החיים מוהיר אור מנוגה נגדו
 הנושאנו על פפים שם בעב נראה בכבודו ושמו
 גדל אז בנאים הן כי כביר מצאה ידו : הודו אל אל
 השמים כי גבר עלינו חסדו : אשרי האיש ירא האל
 זהיר נכנע לגדלתו : לו ידרש עת ישאל כי בו בחר
 לסגלתו ומליצו יהיה מיכאלי ויהי נצב על משמרתו
 הצור תמים צור ישראל תמיד הן יתן לידרו : הודו
 אל אל השמים כי גבר עלינו חסדו : ישע ימין אל
 יראנו חסדו יכין פסא צדקו יטיב וזכה דיננו זכור
 זכור חבת השקו היכל וערו ישיבנו קרית חנה
 למנת חלקו הוא ישמור חסדו אלינו ברת את
 אברהם עבדו : הודו אל אל השמים כי גבר עלינו
 חסדו :

יה

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב
 יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שזכות
 ספר הראשון שכתובים שקרינו לפניך שהו
 מכוון כנגד ספר בראשית שבחמשה חומשי תורה
 ובזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
 ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו
 ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמזים והמצורפים בהם שתחון
 עלינו כגדל חסדך וחתמנו בספר חיים טובים
 ותפתח לנו שערי אורה שערי לויית הן וחסד שערי
 פדות שערי לבון עונות שערי מזר העליון שערי
 דרור יומם יצוה יי חסדו וכלילה שירה עמי תפלה
 לאל חיי : תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
 נעמות בימיך נצח :

הם הסלים ספר ראשון שכתובים אחר זאת הלכנו אומרים נכתבם זו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתמלא
 רחמים עלינו ולמען רחמיה ותצילנו היום ובני
 יום ויום לנו ולכל אנשי ביתנו ולכל אשר עמנו ולכל
 אשר לנו בבית ובשדה ולכל הגלויים אלינו לכל אחר
 ואחר מהם וממנו מכל צרה וצוקה ומכל צער ונזק
 ומכנה ומכל מיני שבוש ומכל מיני הפסד ומכל דבר
 תקלה ומכל נסיון ומכל דבר בזיון ומכל גזון וחמסן
 ואלם ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות לעולם
 ומכל גזירות קשות ורעות ומתוקף הגלות ומרעה
 ומשבי ומכל מאסר ומבית הפלא ומרדות ועניות בכל
 השם הגדול והקדוש היוצא מפסוק אנכי ארד עמך
 מצרימה ואנכי אעקב גם עדה שסדרו אסי נציא כרע
 יי ל אמך רה"ג ד"ם עא"ע סג"ל ככה ובשם אל"ד כלול

במקורו

במקורו אחיה הוא אאהלידה שתמיב לנו התתמרה ותעורנו בכל ענינינו והפצנו אמן :

סליחות לליל הושענא רבא

פומיון

יה איוס * זכור היום * ברית שבעת תמימיה : ברית אורח * אשר ארח * בחקות דת נאומיה : אב רחמן קרב זמן * פדותנו ברחמיה : זכרנו " ברצון עמך : מחולל כל * וכל יכול * היה נדרש לדורשיה : והמצא * והתרצה * לעם דופקי דלתיה : בהזכירם זכות אברם * וצדקת כל חסידיה : שעה ניבם * בהתקרבתם * בכל לבם לשחרה : זכרנו " ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קיימיה דאברהם רחמא בדיל ויעבור :

רחמנא ארים ימינה ואצמח פורקנה ב"ו :

רחמנא חתמינן בספרא דח"י ב"ו :

רחמנא חתמינן בספרא דרחמי ב"ו :

רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי ב"ו :

רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי ב"ו :

רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי ב"ו :

רחמנא פתח שמיה לצלותין ב"ו :

רחמנא טוב מרוגה ב"ו :

רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך ב"ו :

ויש קהלות שאמרים כאן י"ג מדות והוקעים שופר ואמכ"א

שמע ישראל " אלהינו " אחד :

" הוא האלהים " הוא האלהים :

" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים שמע קולנו וקבל תפלתנו ברצון :

א"ש אל תאבדנו באורך גלותנו :

אבר כל הקמים עלינו לרעה :

א"ש חתמנו בספר חיים טובים :

חתמנו בספר צדיקים :

חתמנו בספר ישרים ותמימים :

חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

עננו אלהי אברהם עננו :

עננו העונה בעת רצון עננו :

עננו העונה בעת רחמים עננו :

" חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

" אור פניך היום נסה עלינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

" עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

" עשה למען אורח תמימך וחוסה על ישראל עמך :

" עשה למען הרוגים ושרופים על יהוד קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :

דעני לאברהם אבינו בהר המוריה ענינן :

דעני לצדיקי וחסדי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :

תוריעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות בימינה נצח :

ספר שני

מב למנצח משכיל לבני קרח : כאיל תערג על אפיקי

מים בן נפשי תערג אליך אלהים : צמאה

נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים :

היתה לי דמעת לחם יומם ולילה באמר אלי כל

היום איך אלהיך : אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי

כי אעבר בסף ארדם ערבית אלהים בקול רנה

ותודה המון חוגג : מה תשתוחח נפשי ותחמי עלי

הוחילי לא הים כי עוד אודנו ישועות פניו : אלהי

עלי נפשי תשתוחח עליכן אזכרה מארץ ירדן וחרמונים

מהר נוצער : תהום אלהים קורא לקול צנוריה כל
משבריה וגליה עלי עכרו : יומם יציה יהוה חסדו
ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי : אומרה לאל
סדעי למה ^{ס' דכס ומלכ} שכחתני למה ^{ס' דגם ומלכ} קדר ארך
בלחץ אויב : ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם
אלי כל היום איה אלוהיה : מה תשתוחחי נפשי ומה
תהמי עלי הוחילי לאלהים כי עור אודנו ישועות פני
ואלה :

מג שפטני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד מאיש
מרמה ועולה תפלטני : כי אתה אלהי
מעוזי למה ^{ס' דכס ומלכ} זנחתני למה ^{ס' דגם ומלכ} קדר אתה לק
בלחץ אויב : שלח אורך ואמתך המה יחונני ביאונני
ארהר קדשך וארמשכנותיך : ואבואה אל מזבח
אלהים אר אל שמחת גירי ואורך בכבוד אלהים אלהי :
מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחילי לאלהים
כי עור אודנו ישועות פני ואלהי :

מד למנצח לבני קרח משכיל : אלהים באזנינו שמענו
אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם :
אתה ידך גוים הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם :
כי לא בחרבם ירשו ארץ זרועם לא הושיעה למו כי
ימינה וזרועה ואור פניה כי רציתם : אתה הוא מלכי
אלהים צוה ישועות יעקב : בך צרינו נננה בשמך
נבוס קמינו : כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני :
כי הושעתנו מצרינו ומשנאינו הבישות : באלהים
הללנו כל היום ושמך לעולם נודה סלה : אף זנחת
ותכלימונו ולא תצא בצבאותינו : תשיבנו אחור מני
צר ומשנאינו שסו למו : תתננו פצאן מאכל ובגוים
זריתנו : תמכר עמך בלא ^{ס' דכס} הון ולא רבית במחיריהם :

תשימו

תשימונו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו : תשימונו
משל בגוים מנוד ראש בדאמים : בלהים כלמתי
נגדי ובשת פני כפתי : מקול מחרף ומנדרף מפני אויב
ומתנקם : כל זאת באתנו ולא שכחנו ולא שקרנו
בכריתך : לא נסוג אחור לבנו ותט אשרינו ^{ס' דכס} מני
ארחך : כי דפיתנו במקום תנים ותכס עלימו בצלמות :
אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר : הלא
אלהים יחקר זאת כיהוא ידע תעלמות לב : כי עליך
הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה : עורה למה תישן
אדני הקיצה אלת זנח לנצח : למה פניה תסתיר תשכח
ענינו ולחצנו : כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ
בטננו : קומה ^{ס' דכס} עזרתה לנו ופרנו למען חסדך :

מה למנצח על ששנים לבני קרח משכיל שיר ירדת :
רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהיר : יפית מבני אדם הוצק חן
בשפתותיך ערפן ברכך אלהים לעולם : חגור חרבך
על ירך גבור הודך והדרך : והדרך צלה רכב על
דבר אמת ועונה צדק ותורה נוראות ימינה : חציה
שנונים עמים תחתיך יפלו בלב אויבי המלך : בסאך
אלהים עולם ועד שבט מישור שבט מלכותך : אהבת
צדק ותשנא רשע ערפן משחך אלהים אלהיך שמן
ששון מחברך : מרואהלות קציעות כל בגרותיך טך
היכלי שן מני שמחוק : בגות מלכים ביקרותיך נצבה
שגל לימינה בכתם אופיר : שמעי בת וראי והטי אזנה
ושכחי עמך ובית אביך : ויתאו המלך יפיה כי הוא
אדניך והשתחוו לך : ובת צר במנחה פניה יחלו עשירי
עם : כל כבודה ^{ס' דכס} בת מלך פנימה ממשבצות
זהב לבושה : לרקמות תובל למך בתולות אחריה

רעותיה

רעותיה מוכאות לה : תוכלנה בשמחה וגיל תכאינה
בהיכל מלך : תחת אבתיה יהיו בניה תשיתמו לשרים
בכל הארץ : אזכירה שמך בכל יום ויום על פני עמים
הודוך לעלם ועד :

מו למנצח לבני קרח על עממות שיר : אלהים לנו
מחסה ימי ועו עזרה בצרות נמצא מאד : על
כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים :
יהמו יחמרו מימי ירעשו הרים בגאותו סלה : נהר
פלגיו ישמחו עיר אלהים קדש משכני עליון : אלהים
בקרבה בליתמוט יעזרה אלהים לפנות בקר : המו
גוים מטו ממלכות נתן בקולו תמוג ארץ : יהוה צבאות
עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : לכו הווי מפעלות
אלהים אשר ישם שמות בארץ : משבית מלחמות עד
קצה הארץ קשת ישבר וקציץ חנית ענלות ישרף באש :
הרפו ודעו כי אנכי אלהים ארום בגוים ארום בארץ :
יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

מו למנצח לבני קרח מזמור : בל העמים תקעורכך
הריעו לאלהים בקול רנה : כי יהוה עליון
נורא מלך גדול על פני הארץ : ידבר עמים תחתינו
ולאמים תחת רגלינו : יבחר לנו את נחלתנו את נאון
יעקב אשר אהב סלה : עלה אלהים בתוועה יהוה
בקול שופר : זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו :
כי מלך בל הארץ אלהים זמרו משכיל : מלך אלהים
על גוים אלהים ישב על כסא קדשו : נדיבי עמים
נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד
נעלה :

מח שיר מזמור לבני קרח : גדול יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הרקדשו : יפה נוף מישוש כל
הארץ

הארץ הרציון ירפתי צפון קרית מלך רב : אלהים
בארמנותיה נודע למשגב : כי הנה המלכים נועדו
עברו יחדו : המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו : רעה
אחותם שם חיל כילדה : ברוח קדים תשפר אניות
תרשיש : כאשר שמענו כן ראינו בעיר יהוה צבאות
בעיר אלהינו אלהים יכוננה ער עולם סלה : דמינו
אלהים חסדך בקרב היכרך : כשמך אלהים כן תהלתך
על קצווי ארץ צדק מלאה ימינה : ישמח הרציון תגלנה
בנות יהודה למען משפטיך : סבו ציון והקיפוח ספרו
מנדליה : שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען
תספרו לדור אחרון : כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו עלמות :

מט למנצח לבני קרח מזמור : שמעו זאת כל העמים
האזינו כד ישיבי חלד : גס בני אדם גס
בני איש יחד עשיר ואביון : פי ידבר חכמות והנות לפי
תבונות : אטה למשל אזני אפתח בכבוד חידתי : למה
אירא בימי רע עון עקבי יסובני ^{דגס סדר יסורק} : הכטחים
על חילם וברכ עשרם יתהללו : אח לא פדה יפדה
איש לא יתן לאלהים כפרו : ויקר פריון נפשם וחדר
לעולם : ויחיעוד לנצה לא יראה השחת : כי יראה
חכמים ימותו יחד כסיל ובער יאברו ועזכו לאתרים
חילם : קרבם בתימו לעולם משכנתם לדר ודר
קראו בשמותם עלי אדמות : ואדם ביקר בל ירין
נמשל בפהמות נדמו : זה דרכם כסל למו ואחריהם
בפיהם יצו סלה : בצאן לשאול שתו מות ירעם
וירדו בס ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל
לו : אך אלהים יפדה נפשי מירשאל כי יקחני סלה :
ארתירא כירישר איש כירבה כבוד ביתו : כי לא

במותו יקח הכל לא יירד אחריו כבודו : כי נפשו
בחיו יברך ויודך כיתטיב לך : תבוא ערדור אבותיו
ערנצח לא יראו אור : אדם ביקר ולא יבין נמשך
בבהמות נדמו :

ג מזמור לאסף אלי אלהים יהוה דבר ויקרא ארץ ממזרח
שמש עד מבואו : מציון מכלל יפי אלהים הופיע :
יבא אלהינו ואליהו אשילפנו האכל וסכיביו נשערה
מאד : יקרא אליה שמים מעל ואלה הארץ לדון עמו :
אספודי חסודי כרתי בריתי עלי זבח : ויגידו שמים
צדקו כי אלהים שפט הוא סלה : שמעה עמי ואדברה
ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך אנכי : לא ער
זבחך אוכחך ועולתך לנגדי תמיד : לא אקח מביתך
פר ממכלאתך עתודים : כילי כל חיתו יער בהמות
בהררי אלף : ידעתי כרעוף הרים ויוז שדי עמדי :
אסארעב לא אמר לך כילי תבל ומלאה : האוכל
בשר אבירים ודם עתודים אשתה : זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נרדף : וקראני ביום צרה אחלצה
ותכבדני : ולרשעי אמר אלהים מה דקה לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיה : ואתה שנאת מוסר ותשלך
דברי אחרים : אסדאית ננכ ותריץ עמו ועם מנאפים
חלקך : פיה שלחת ברעה ולשונך תצמיד מרמה :
חשב באחיק תדבר בבן אמה תתודפי : אלה עשיתי
והחרשתי דמית היות אהיה כמוך אוכחך ואערכה
לעיניך : כי נרנא זאת שכחי אלוה פד אטרף ואין מציל :
זבח תודה יכבדני ושם ס' ממלות דרך אראנו בישע יוד סוד
אלהים :

גא למנצח מזמור לרוד : בבוא אליו נתן הנביא כאשר
בא אל בית שבע : חנני אלהים כחסדך
כרב

כרב רחמיה מחה פשעי : הרב פסנני מעוני ומחטאתי
טהרני : כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד : לך
לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך
תזכה בשפטיך : הן בעון חוללת וכחטא חמתני אמי :
הן אמת הפצת בטחות וכסתם חכמה תודיעני :
תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשלג אלבין : תשמיעני
ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית : הסתר פניה מהטאי
וכל עונתי מחה : לך טהור ברא ליי אלהים ורוח נכון
חדש בקרבי : אר תשליכני מלפניה ורוח קדשך אר
תקח ממני : השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה
תסמכני : אלמדה פשעים דרכיך וחטאים אליך ישובו :
הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני
צדקתך : אדני שפתי תפתח ופיה יגיד תהלתך : כי לא
תחפץ זבח ואתנה עולה לא תרצה : זכחי אלהים רוח
נשברה לב נשבר ונרכה אלהים לא תבוה : היטיבה
ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים : אז תחפץ
זכחי צדק עולה וכליל אזיעלו על מזבחה פרים :

גב למנצח כישביל לרוד : בבוא דואג האדמי ויגד
לשאור ויאמר לו בא רוד אל בית אחימלך :
מה תהלהל ברעה הגבור חסד אל כל היום : הוורת
תחשוב לשונך בתער מלמש עשה ס' רמיה : אהבת
רע ה' יגם וק' ממזב שקרי מדבר צדק סלה : אהבת כל
דברי בלע לשון מרמה : גס אל יתצה לנצח יחתך ויסחך
מאהל ושרשך מארץ חיים סלה : ויראו צדיקים ויראו
ועליו ישחקו הנה הזכר לא ישים אלהים מעונו דגס ס' סוד
ויבטח ברב עשרו יעו בהוורתו : ואני כזית רענן
בבית אלהים בטחתי כחסד אלהים עולם ועד : אודך
לעולם כי עשית ואקוח שמך בי טוב נגד חסידך :
ימנצח

נג למנצח על מחלת משכיל לדוד : אמר נבר
בלבו אין אלהים השחיתו והתעו עול אין
עשה טוב : אלהים משמים השקיף ערבני אדם
לראות היש משכיל דלש את אלהים : כלו סג יחרו
נאלחו אין עשה טוב אין נס אחד : הלא ידעו פעלי
און אכלי עמי אכלו לחם אלהים לא קראו : שם
פחדו פחד לא היה פחד כי אלהים פור עצמות הנך
הבישחה כי אלהים מאס : מי יתן מציון ישועות
ישראל בשוב אלהים שבות עמו נל יעקב ישמח ישראל :
נד למנצח בנגינות משכיל לדוד : בכוה הזיפים
ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמנו :
אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך תדינני : אלהים
שמע תפילתי האזינה לאמרי פי : כי זרים קמו עלי
וערצים בקשו נפשי לא שמו אלהים לנגדם סלה :
הנה אלהים עזר לי ארני בסמכי נפשי : ישיב הרע
לשררי באמתך הצמיחם : בנדכה אזכחה לה אודה
שמך יהוה כי טוב : כי מפלצרה הצילני ובאבי
ראתה עיני :

נה למנצח בנגינות משכיל לדוד : האזינה אלהים
תפילתי ואלת העלם מתחנתי : הקשיבה
לי וענני אריר בשיחי ואהימה : מקול אויב מפני
עקת רשע ביימישו עלי און ובאף ישטמוני : לבי יחול
בקרבי ואימות מות נפלו עלי : יראה ורעד יבא בי
ותכסני פלצות : ואמר מייחולי אבר כינה אעופה
ואשכנה : הנה ארחיק נדך ארין במדבר סלה :
אחישה מפלט לי מרוח סערה מסער : בלע ארני
פלג לשונם כיראיתי חמס וריב בעיר : יומם ולילה
יסוככה על חומתיה ואון ועמל בקרבה : הוות בקרבה
ולא

ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : כי לא אויב יחפני
ואשא לא משנאי עלי הנדיל ואסתר ממנו : ואתה
אנוש בערבי אלופי ומידעי : אשר יחרו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש : ישמות עלימו ידו
שאול חיים כירעות במגורם בקרבם : אני אל אלהים
אקרא ויהוה יושיעני : ערכ ובקר וצהרים אשיחה
ואהמה ושמע קולי : פדה בשלום נפשי מקרב
לי כי כרבים היו עמדי : ישמע אל ויענם וישב קדם
סלה : אשר אין חליפות למו ולא יראו אלהים : שלח
ידו בשלומי חלל בריתו : חלקו מחמאת פיו וקרב
לבו רבו דבריו משמן והמה פתיחות : השלך על
יהוה יחכך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מוט לצדיק :
ואתה אלהים תודים לכאר שחת אנשי דמים ומרמה
לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך :

נו למנצח על יונת אלם רחקים לדוד מכתם באחו
אותו פלשתים בנת : חנני אלהים כי שאפני
אנוש כרהיום לחם ילחצני : שאפו שוררי כלהיום כר
רבים לחמים לי מרום : יום אירא אני אליך אבטח :
באלהים אהלל דברו באלהים בטחתי לא אירא מה
יעשה בשר לי : כלהיום דברי יעצבו עלי כר
מחשבתם לרע : יגורו יצפונו המה עקבי ישמרו
כאשר קוו נפשי : על און פלט למו באף עמיס הורד
אלהים : נדך ספרתה אתה שימה דמעתי בנאדך
הלא בספרתך : אז ישונו אויבי אחור ביום אקרא
זה ידעתי כי אלהים לי : באלהים אהלל דבר ביהוה
אהלל דבר : באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה
אדם לי : עלי אלהים נדריק אשלם תודות לך :
כי הצלת נפשי ממות הלא רגלי מדחי להתהלך לפני
אלהים

אלהים באור החיים :

נח למנצח אלהי תשחת לדוד מכתם בברחו מפני שאור
 במערה: חנני אלהים חנני כי בך חסיה נפשי
 ובצל כנפיק אחסה ^{ס' טו' נכר} עד יעבר הוות : אקרא
 לאלהים עליון לאל נמר עלי : ישלח משמים וישיעני חרף
 שאפיסלה ישלח אלהים חסדו ואמתו : נפשי ברוך
 לבאים אשכבה להטים בני אדם שניהם חנית וחצים
 ורשונם חרב חדה : רומה ער השמים אלהים על
 כלהארץ כבודך : רשת הכינו לפעמי כפף נפשי פרו
 לפני שיחה נפלו בתובה סלה : נכון לבי אלהים נכון
 לבי אשירה ואזמרה: עורה כבודי עורה ^{מלכ} הנכר וכבוד
 אעירה שחר : אודך בעמים אדני אומרך בלאמים :
 כי גדל על שמים חסדך ועד שחקים אמתך : רומה
 ער שמים אלהים על כלהארץ כבודך :

נח למנצח אלהי תשחת לדוד מכתם : האמנם אלם
 צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם :
 אף בלב עולת תפעלון בארץ חמס יריכם תפלסון :
 זרו רשעים מרחם תעו ^{מלכ} מבטן דברי כזב : חמתלמו
 כדמות חמת נחש כמופתן חרש יאטם ^{ס' טו' נכר} אזנו :
 אשר לא ישמע לקול מלחשים חוזר חברים מחכם :
 אלהים הרם שנימו כפימו מלתעות כפירים נתוץ יהוה :
 ימאסו כמומים יתהלכו למו ירך חציו כמו יתמללו :
 כמו שברול חמס יהרף נפל אשת ברחו ^{מלכ} שמיש :
 במרם כינו סירתכם אטר כמרחי כמרחון ישערנו :
 ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע :
 ויאמר אדם אף פרי לצדיק אף יש אלהים שפטים בארץ :
 נט למנצח אלהי תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו
 את הבית להמיתו : הצילני מאיבי אלהי

ממתקוממי

ממתקוממי תשנבני : הצילני מפעלי און ומאנשי דמים
 הושיעני : כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עוים לא
 פשעי ולא חטאתי יהוה : בלי עון ירצון ויכוננו עורה
 לקראתי וראה : ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי
 ישראל הקיצה לפקד בלהגוים אלתחן כלהבנדי און
 סלה : ישוכו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר : הנה
 יביעון כפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע : ואתה
 יהוה תשחקלמו תלעג לכהרננים : עו אלק אשמרה
 כי אלהים משנבי : אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני
 בשרי : אל תהרנם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך
 והזירדמו מנננו אדני : חטאת פיו דבר שפתיו
 וילכרו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו : כלה בחמה
 כלה ואנימו וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי הארץ
 סלה : וישוכו לערב יהמו ככלב ויסוכבו עיר : המה
 יגיעון לאכל אסלא ישבעו וילינו : ואני אשיר עזך
 וארנן לבקר חסדך כי היית משנב לי ומנוס ביום צר
 לי : עו אלק אומרה כי אלהים משנבי אלהי חסדי :
 ס למנצח ער שושן עדות מכתם לדוד למר : בהצותו
 את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יאב ויך
 את אדום בגיא מלח שנים עשר ארף : אלהים זנחתנו
 פרצתנו אנפת תשוב לנו : הרעשה ארץ פצמתה
 רפה שכריה כי מטה : הראית עמך קשה השקיר לנו
 ין תרעלה : נהתה ליראך נס להתנוסס מפני קשט
 סלה : למען יחלצון ירדיך הושיעה ימינה וענני :
 אלהים דבר בקדשו אעזוה אחלקה שכס ועמק סבות
 אמרד : לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעו ראשי
 יהודה מחקקי : מואב סר רחצי על אדום אשריך
 נעלי עלי פלשת התרועעי : מי יובילני עיר מצור מי

נחני

נחני עד אדום : הלא אתה אלהים ונחתנו ולא תציל
אלהים בצבאותינו : הבה לנו עזרת מצר ושו
תשועת אדם : באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו :
סא למנצח על נגינת לדוד : שמעה אלהים
רנתי הקשיבה תפילתי : מקצה הארץ
אליה אקרא בעטף לבי בצור ירום מפני תנחני : כי
היית מחסה לי מגדרעו מפני אויב : אגורה באהלך
עולמים אחסה בסתר כנפיק סלה : בראתה אלהים
שמעת לנדרי נתת ירשת יראי שמך : ימים עד ימי
מך תוסיף שנותיו כמודר ודר : ישב עולם לפני
אלהים חסד ואמת מן יצרהו : בן אומרה שמך
לעד לשלמי נדרי יום יום :

סב למנצח על ידותון מזמור לדוד : אך אלהים
דומיה נפשי ממנו ישועתי : אך הוא צורי
וישועתי משנפי לא אמוט רבה : עד אנה תהורתו
על איש תרצחוי : כלכם בקיר נטוי גדר הדחוייה : אך
משאתו יעצו להדיח ירצו כזב בפיו יברכו ובקרבים
יקלדו סלה : אך לאלהים דומי נפשי כי ממנו תקותי :
אך הוא צורי וישועתי משנפי לא אמוט : על אלהים
ישעי וכבודי צורעי מחסי באלהים : בטחו בו בכל
עת עם שפכו לפניו רבכם אלהים מחסה לנו סלה :
אך הכל בני אדם כזב בני איש במאזנים לעלות
המה מהבל יחד : אלתבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו
חיל כי ינוב אלתשיתו לב : אחת דבר אלהים שמים
זו שמעתי כי עז לאלהים : ולך אדני חסד בראתה
תשלם ראיש כמעשהו :

סג מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה : אלהים אלי
אתה אשחרך צמאה לך נפשי כמה לך
בשרי

בשרי בארץ ציה ועף בל ימים : בן בקדש היותך
לראות עוף וכבודך : כי טוב חסדה מחיים שפתי
ישבחונך : בן אכרכך כחי בשמך אשא כפי : כמו
חלב ודשן משבע נפשי ושפתי רננות יהללפי : אמר
זכרתיך על יצועי באשמרות אהנה בך : כי היית
עזרתה לי ובצל כנפיק ארנן : דבקה נפשי אחרך
בי תמכה ימינה : והמה לשוארה יבקשו נפשי יבאו
בתחתיות הארץ : יגיהו על ידי חרב מנת שעלים
יהיו : והמלך ישמח באלהים יתהלל כד הנשבע בו
כי יסכר פי דובר שקר :

סד למנצח מזמור לדוד : שמע אלהים קולי בשחי
מפחד אויב מצר חיי : תסתירני מסוד
כרעים מרגשת פעלי און : אשר שגנו כחרב לשונם
דרכו חצם דבר מר : לירח במסתרים תם פתאם
יראו ולא יראו : יחוקו למו דבר רע יספרו לטמון
מוקשים אמרו מי יראה למו : יחפשו עולת תמנו חפש
מחפש וקרב איש ורב עמק : וירם אלהים חץ פתאום
הו מכותם : וכשילהו עלימו לשונם יתנודדו כל
ראה בם : ויראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו
השכילו : ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל
ישרי לב :

סה למנצח מזמור לדוד שיר : לך דמיה תהלה
אלהים בציון ולך ישלכ נדר : שמע תפלה
עדיך כל בשר יבאו : דברי עונת גברו מני פשעינו
אתה תכפרם : אשרי תבחר ותקרב ישכן הצרף
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך : נוראות בצדק
תעננו אלהי ישענו מבטח כדקצוי ארץ וים רחקים :
ככין הרים בכחו נאזר ^{סח סג} בגבורה : משביח שאון ימים

שאון גליהם והמון לאמים: ויראו יי שבי קצות מאותהך
מוצאי בקר וערב תרנין: פקדת הארץ ותשקקה רבת
תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנס כירכן
תכינה: הלמיה רוח נחה גדודיה ברביבים תמגננה
צמחה תברך: עטרת שנת טובתך ומענליך ירעפון
דישן: ירעפו נאות מדבר וגיל גבעות תחגרנה: לכשו
כרים הצאן ועמקים יעטפו כר יתרועעו אף ישירו:
סו למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים בלהארץ: זמרו
כבוד שמו שימו כבוד תהלתו: אמרו לאלהים מה
נורא מעשיך ברב עוזך יחשורלך איביך: בלהארץ
ישתחוו לך ויזמרו לך יזמרו שמך סלה: לכרוראו
מפעלת אלהים נורא עלילה ערבני אדם: הפך ים
ליבשה בנהר יעברו כרגל שם נשמחהבו: משל
בגבורתו עולם עינו בגנים תצפינה הסוררים אר
ירמו למו סלה: ברכו עמים אלהינו והשמיעו קול
תהלתו: השם נפשונו בחיים ולא נתן למוט רגלנו: כר
בחנתנו אלהים צרפתנו כצוף בסף: הבאתנו במצודה
שמת מועקה במתנינו: הרכבת אנוש לראשנו באנו
באש ובמים ותוציאנו לרויה: אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי: אשר פצו שפתי ודבר פי בצר לי:
עלות מיחים אעלה לך עם קטרת אילים אעשה בקר
עם עתודים סלה: לכרשמעו ואספרה כל יראי אלהים
אשר עשה נפשי: אליו פיקראתי ורוכס תחת לשוני:
און אסיראיתי ברבי לא ישמע אדני: אכן שמע
אלהים הקשיב בקול תפילתי: ברוך אלהים אשר לא
חסיר תפילתי וחסדו מאתי:

סו למנצח בגנינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו
יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך

בכל

בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים
כלם: ישמחו וירננו לאמים כדת שפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים ויראו אותו כל אפסי ארץ:
סו למנצח לדוד מזמור שיר: יקום אלהים יפוצו
אויביו ויננסו משנאיו מפניו: כהנדרף עשן

הנדרף כהמסדונג מפני אש יאכדו רשעים מפני אלהים:
וצדיקים ישמחו יערצו לפני אלהים וישישו בשמחה:
שירו לאלהים זמרו שבו סלו לרכב בערכות ביה שמו
ועלו לפניו: אבי תומים ודין אלמנות אלהים במעון
קדשו: אלהים מושיב יהידים ביתה מוציא אסירים
בכושרות אף סוררים שכנו צחיחה: אלהים בצאתך
לפני עמך בצעדך בשימון סלה: ארץ רעשה אף
שמים נטפו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי
ישראל: נשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה
כוננתה: חיתך ישכר כה תכין בטובתך לעני אלהים:
אדני יתן אמר המבשרות ס צבא רב: מלכי צבאות
ידון ירון ונות בית תחלק שלל: אסתשכבון בין
שפתים כנפי יונה נחפה בכסף ואכרותיה בירקר
חרוץ: בפרש שדי מלכים בה תשלג בצלמון: הר אלהים
הרבשן הר גבננים הר בשן: למה תרצון הרים גבננים
ההר חמד אלהים לשבתו אף יהוה ישכן לנצח: רכב
אלהים רבתיים אלפי שנאן אדני כס סיני בקדש:
עלית למרום שבת שבי לקחת מתנות באדם ואף
סוררים לשכנ יה אלהים: ברוך אדני יום יום יעמס לנו
האל ישועתנו סלה: האל בכ טעמים ומק לנו אל למושעות
וליהוה אדני למות הצאות: אף אלהים ימחץ ראש איביו

קרקר

ק דקר שער מתהלך באשמו : אמר אדני מבשן אשיב
א שוב מצולות ים : למען תמחין רגלך בדם לשון כלבך
מ איבים מנהו : ראו הליכותיך אלהים הליכות אלי מלכי
בקדש : קדמו שרים אחר נגנים בהוך עלמות תופפות :
במקהלות ברכו אלהים אדני ממקור ישראל : שם בנימן
צעיר רדם שרי יהודה רגמתם שרי זבלון שרי נפתלי :
צוה אלהיך עוף עונה ^{דגם סדר וי מים} אלהים זו פעלת לנו :
מחיכלך על ירושלם לה יוכירו מלכים שי : גער חיר
קנה ערת אבירים בעגלי עמים מתרפס ברציכסף בזר
עמים קרבות יחפצו : יאתיו חשמנים מני מצרים כוש
חריץ ידיו לאלהים : ממלכות הארץ שירו לאלהים
זמרו אדני סלה : לרכב בשמי שמי קדם הן יתן בקולו
קול עזתנו עז לאלהים ערי ישראל גאותו ועזו בשחקים :
גורא אלהים ממקדשיך אל ישראל הוא נתן עז ותעצמות
לעם ברוך אלהים :

סט למנצח ^{על שושנים רדוד} הושיעני אלהים כי
באו מים עד נפש : טבעתי ביון מצולה
ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבילת שטפתי :
ינעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי : רבו
משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר
אשר לא גולתי או אשיב : אלהים אתה ידעת לאולתי
ואשמותי ממה לא נכחדו : אל יבשו בי קוץ אדני
יהוה צבאות אל יכלמו כי מבקשיך אלהי ישראל :
כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני : מור הייתי
לאחי ונכרי לבני אמי : כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות
חורפך נפלו עלי : ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות
לי : ואהנה לבושי שק ואהי להם למשך : ישחו בי
ישכי שער ונגינות שותי שכר : ואני הפלתי לך יהוה

עת רצון אלהים ברכי חסדך עני באמתי ישעך :
הצילני מטיט ואל אטבעה אנצלה משנאי וממעמקי
מים : אל תשטפני ואל תכלעני מצולה
ואל תאמר ^{סג גר} עלי באר פיה : ענני יהוה כי טוב
חסדך כרב רחמיה פנה אלי : ואריתסתר פניך מעבדך
כי צר לי מהר ענני : קרבה אל נפשי גאלה למען איבי
פדני : אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל
צוררי : הרפה שכרה לבי ואנושה ואקוה לנוד ואין
ולמנחמים ולא מצאתי : ויתנו ככרותי ראש ולצמאי
ישקוני חמץ : יהי שלחנם לפנים לפח ולשלומים
למוקש : תחשכנה עיניהם מראות ומתניהם תמיד
המעד : שפק עליהם זעקה וחרון אפה ישגם : תהי
טירתם נשמה באהליהם אליהי ישב : כי אתה אשר
הבית רדפו ואל מכאוב חלליך יספרו : תנהעון על
עונם ואל יבאו בצדקהך : ימחו מספר חיים ועם צדיקים
אליפתבו : ואני עני וכואב ישועתך אלהים תשנבני
אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה : ותיטב
ליהוה משור פר מקרין מפרים : ראו ענוים ישמחו דרשי
אלהים ויחי לבככם : כי שמע אל אבינוים יהוה ואר
אסיריו לא בזה : יהללוהו שמים וארץ ימים וכררםש
בם : כי אלהים יושיע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם
וירשוה : וזרע עבדיו ינחלוה ואהבי שמו ישכנובה :
ע למנצח רדוד להזכיר : אלהים להצילני יהוה לעזרתי
חושה : יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסגו אחור
ויכלכו חפצי רעתי : ישובו על עקב בשתם האמרים
האהי האח : ישישו וישמחו בך כל מבקשיך ויאמרו
המיד יגדל אלהים אהבי ישועתך : ואני עני ואביין
אלהים הושה לי עזרי ומפלט אתה יהוה אל תאחר :

עא בך יהוה חסיתי אל אבושה לעולם : בצדקתך
 תצילני ותפלטני הטהאלי אונף והושיעני : היה
 לי לצור מעון לבוא תמיד צוית להושיעני כייסלעי
 ומצודתי אתה : אלהי פלטני מיד רשע מכף מעול
 וחומץ : כיאתה תקותי אדני יהוה סבטחי מנעורי :
 עליך נסמכתי מבטן ממעי אמי אתה גווי בך תהלתי
 תמיד : במופת הייתי לרבים כמדויקום כ"ו ס"ו כס"ו ואתה מחסי
 עז : ימלא פי תהלתך כל היום תפארתך : אל תשליכני
 לעת זקנה ככלות כח אחי אל תעזבני : כי אמרו אויבי
 לי ושמרי נפשי נועצו יחדו : לאמר אלהים עזבו
 רדפו ותפשוהו כיהין מציל : אלהים אל תרחק ממני
 אלהי לעזרתי הושה : יבשו יכלו שטני נפשי יעטו
 חרפה וכרמה מבקשי רעתי : ואני תמיד איהל
 והוספתי עלי כל תהלתך : פי יספר צדקתך כל היום
 תשועתך כי לא ידעתי ספרות : אבוא בגברות אדני
 יהוה אזכיר צדקתך לבדה : אלהים למדתני מנעורי
 ועדהנה אגיד נפלאותיך : וגם עד זקנה ושיבה
 אלהים אל תעזבני עד אגיד זרועך לדור לכה יבוא
 גבורתך : וצדקתך אלהים עד מרום אשר עשית גדלות
 אלהים מי כמוך : אשר הראיתני צרות רבות ורעות
 תשוב תחיני ומתהמור הארץ תשוב תעלני : תרב
 גדלתי ותסב תנחמני : גם אני אודה בכלי נבל אמתך
 אלהי אזמרה לך בכנור קדוש ישראל : תרננה
 שפתי כי אזמרה לך ונפשי אשר פדית : גם לשוני כל
 היום תהנה צדקתך כי בשו כי חפרו מבקשי רעתי :
 עב לשלמה אלהים משפטך למלך תן וצדקתך לבן
 מלך : ידן עמך בצדק וענייה במשפט :
 ישאו הרים שלום לעם ונגבעות בצדקה : ישפט
 עניי

עניי עם יושיע לבני אביו וירבא עושק : יראוך עם
 שמש ולפני ירח דור דורים : ירד כמטר עד גו
 כרביבים זרוף ארץ : ירחבימיו צדיק ורב שלום
 עד בלי ירח : וירד מים עדים ומנהר עד אפסי ארץ :
 לפניו יכרעו ציים ואיביו עפר יחכו : מלכי תרשיש
 ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו :
 וישתחוו לך כל מלכים כל גוים יעבדוהו : כי יציל
 אביון משוע ועני ואין עזר לו : יחס עד דל ואביון
 ונפשות אבנים יושיע : מתוך ומחמם יגאל נפשם
 ויקר דמם בעיניו : ויחי ויתקלו מזהב שבא ויתפלל
 בעדו תמיד כל היום יברכנהו : יהי פסת בר בארץ
 בראש הרים ירעש כלבנון פרו ויציצו מעור כעשב
 הארץ : יהי שמו לעולם לפני שמש יגון שמו ויתברכו
 בו כל גוים אשרהו : ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל
 עשה נפלאות לבדו : וברוך שם כבודו לעולם
 וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן : כלו תפלות
 דור בדישי :

אחריו כל אדם ימשך בנעימות בספר השני עד תכליתו
 וישירו תהלתו לחן יריר נפש :

הדרך ועזו ידך מלא עולם יחו יחד וכן גבורת כבודך
 שמך נודע ולא נכחד יחיד תעו בפחדך
 הרוך צרי באיר פחד הלא את אל ישועתי בך אבטח
 ולא אפחד : פאל תערג נפשי זרובת אש ידיותך
 ותצמא כל ימי רישי פאל מים לחמתך זקוף שפלי
 ושא ראשי ותרים נס גבורתך ואז לבי להלכה חוק
 עז יעלו יחד הלא את ישועתי בך אבטח ולא אפחד :
 אלהים בן דרכי טעון משפט כצור נאדר יכלתך
 ועז דיגך היתכן אשר נערר ואויבך לעומתך היצדק
 כי

כי יהי נהדר עשה נא בעבור יצחק זכור צדקו לעם אחד הלא את אל ישועתי בך אבטח ולא אפחד :

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר השני שבתהלים שקרינו לפניך שהויה מכון כנגד ספר שמות שבחמשה חומשי תורה ובזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם שתצוה פהדה על אויבינו ותצילנו בכח נבורתך ותחתמנו בספר גאולה וישועה ותפתח לנו שערי אומץ שערי לבוב שערי הצלה שערי ישועה שערי מזונות וגם עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני עד אניד זרועך לדור לדור יבוא נבורתך תודיעני ארח חיים שובע שמשחות את פניך געמות בימינה נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

ברית נפקד אשר נעקד להעלות לפניך בשרה גאסר וגם נמסר עשות הטוב בעיניך רצה גועו וחון זרעו בעת בואם לפניך ואם חובם ענה בם עשה נא למען שמך זכרנו ברצון עמך זכות יצחק בשחק חתום במדת הנבורה תזכור אלי צור גואלי לעם שואל מפה עזרה עקדתו וצדקתו משוך לעם בשמך נקרא חתום לטובה בנדיכה אל נאזר בנבורה מנחלתך וסגלתך לא תכלא רחמיה זכרנו ברצון עמך :

רחמנא

רחמנא אדפר לן קיימיה דיצחק עקידא בריל ויעבור רחמנא בכסופי אפינ אתינא למקרי קמך רחם עין ב'ו :

רחמנא חתמינן בספרא דחיי ב'ו :

רחמנא חתמינן בספרא דרחמי ב'ו :

רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי ב'ו :

רחמנא חתמינן בספרא דפרנס ומזוני טבי ב'ו :

רחמנא פתח שמיא לצלותין ב'ו :

רחמנא תוב מרוגך ב'ו :

רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך ב'ו :

ויש קהלות שאומרים כאן ג מרות ותוקעים שופר ואתכ"א

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

יי הוא האלהים יי הוא האלהים :

יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים בריהך זכור ואל תשכחנו :

ברך את לחמנו ואת מימינו :

א"ש חתמנו בספר חיים טובים :

חתמנו בספר צדיקים :

חתמנו בספר ישרים ותמימים :

חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :

עגנו ופחד יצחק עגנו :

עגנו העונה בעת צרה עגנו :

עגנו העונה בעת רחמים עגנו :

יי חגנו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

יי ביום ישועתה בשרנו ורחמנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

יי עשה למען נעקד באולמך וחוסה על ישראל עמך :

יי עשה למען הרוגים ושרופים על יחוד קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :

דעני

דעני ליצחקזעל גבי מדבחא ענינן
דעני לצדיקי וחסידו ותמימי די בכל דר ודר ענינן
תודיעני ארח חיים שפע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח :

ספר שלישי

עג מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לכרי לכב :
ואני כמעט נטיו רגלי כאין שפכו אשרי :
כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה : כי אין
הרצבות למותם ובריא אולם : בעמר אנוש אינמו
ועס אדם לא ינעו : לכן ענקתמו נאווה יעסף שית
חמס למו : יצא מחלב עינימו עכרו משכיות לכב :
ימקו וידברו ברע עשק ממרום ידברו : שתו בשמים
פיהם ולשונם תהלך בארץ : לכן ישוב עמו הלם
ומי מלא ימצו למו : ואמרו איכה ידע אר ויש דעה
בעליון : הנה אלה רשעים ושרי עולם השנו חיל :
אך ריק זכיתי לבבי וארחץ בנקיון כפי : ואהי נגוע
כל היום ותוכחתי לבקרים : אם אמרתי אספרה כמו
הנה דור בניך בנדתי : ואחשבה לדעת זאת עמל
הוא בעיני : ער אבוא אל מקדשי אל אבינה
לאחריתם : אך בחלקות תשית למו הפלתם למשוואות :
אך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות : כחלום
מהקיץ אדני בעיר צלמים תבזה : כי יתחמץ לכב
וכלייתי אשתונן : ואני בער ולא אדע בהמות היית
עמך : ואני תמיד עמך אחות ביר ימיני : בעצתך
תנחני ואחר כבוד תקחני : מילי בשמים ועמך לא
חפצתי בארץ : בלה שארי ולכבי צור לבבי וחלק
אלהים לעולם : כי הנה רחיקה יאברו הצמתה בל

זונה כמד : ואני קרבת אלהים לי טוב שתי באדני
יהוה מחסי מ' ס' נכר לספר כל מלאכותיך :
עד משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן
אפק בצאן פרעיתך : זכר ערתך קנית

קדם נאלת שבט נהלתך הרציון זה שכנת בו :
הרימה פעמיה למשאות נצח ברהרע אויב בקדש :
שאנו צורריך בקרב מועדיך שמו אותתם אתות : יודע
כמביא למערה בסכך ס' ס' נכר וכל בקי עץ קרדמות : ועתה
פתוחיה יחד בכשיל וכלפות יחלמן ס' ס' : שלחו באש
מקדשך לארץ חלרו משכן שכה : אמרו בלבם
נינס יחד שרפו כל מועדי אל בארץ : אותינו לא
ראינו איך עוד נביא ולא אתנו יודע ערמה : ערמתי
אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח : למה תשיב
ידך וימינה בקרב חיקך כלה : ואלהים מלכי מקדם
פעל ישועות בקרב הארץ : אתה פוררת בעוף ים
שברת ראשי הנינים ער המים : אתה רצעת ראשי
לויתן תתננו מאכל לעם לציים : אתה בקעת מעין
ונחל אתה הוכשת נהרות איתן : לך יום אף לך
לידה אתה הכינות מאור ושמש : אתה הצבת בל
גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם : זכר זאת
אויב חרף יהוה ועם נכל נאצו שכה : אלתתן לחית
נפש תורף חית עניך אלתשכח לנצח : הבט לפרית
כי מלאו מחשבי ארץ נאות חמס : אל ישב דך נכלם
עני ואכיון יהלרו שמה : קומה אלהים ריבה ריבה זכר
חרפתך מני נכל בל היום : אלתשכח קול צורריך
שאון קמך עלה תמיד :

עה למנצח אלתשחת מזמור לאסף שיר : הודינו
לך אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו
נפלאותיך

נפלאותיה : כי אקח מזער אני מישרים אשפט :
נמגיס ארץ וכר' ישביה אנכי תכנתי עמודיה סלה :
אמרתי להוללים אלהיהם ולרשעים אלהיהם קרן :
אלהיהם למרום קרנכם תדברו בצואר עתק : כי לא
ממוצא וממערב ולא ממדבר ^{הרים} כי אלהים שפט
זה ישפיל וזה ירים : כי כוס ביד יהוה ויין חמר מלא
מסך ויגר מזה אף שמרה ימצו ישתו כל רשעי ארץ
ואני אנייר לעולם אומר לה אלהי יעקב : וכר' קרני
רשעים אנדע תרוממנה קרנות צדיק :

עו למנצח בנגינת מזמור לאסף שיר : נודע ביהודיה
אלהים בישראל גדול שמו : ויהי בשלם

סוכו ^{דגם סוכו וכו' מורק ומעונתו בציון} : שמה שבר רשפי ^{סוכו}
קשת מגן וחרב ומלחמה סלה : נאור אתה אדיר מהררי
מרום : אשתוללו אביי ל לב נמו שנתם ולא מצאו כל
אנשי חיל יריהם : מגערתך אלהי יעקב נרדם ורכב
וסוס : אתה נורא אתה ומי יעמד לפניך מאז אפק :
משמים השמעת דין ארץ יראה ושקטה : בקום
למשפט אלהים להושיע כל ענוי ארץ סלה : כי חמת
אדם תודך שארית חמת תחנך : נדרו ושלמו ליהודה
אלהיכם כל סביביו יכירו שי למורא : יבצר רוח
נגידים נורא למלכי ארץ :

עו למנצח על ידותך לאסף מזמור : קולי אל אלהים
ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי ביום צרתי
ארני דרשתי ידו יללה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
נפשי : אופרה אלהים ואהמיה אשיחה ותתעטף
רוחי סלה : אחזת שמחות עיני נפעמתי ולא אדבר :
חשבת ימים מקדם שגורה עולמים : אופרה נגינתו
כלילה עסילככי אשיחה וחפשי רוחי : הלעולמים

יונה

יונה ^{לפני} ארני ולא יסיף לרצות עוד : האפס לנצח
חסרו גמר אמר לדר ודר : השכח תנות אל אסיקפך באף
רחמי סלה : ואמר חלתי ^{מלגל} היא שנות ימין עליון :
אזכור מעלליה פי אזכרה מקדם פלאה : והגיתי
בכל פעלה ובעלילותי אשיחה : אלהים בקדש
דרכה מיראל גדול כאלהים : אתה האל עשה ^{סוכו} פלא
הודעת בעמים עזה : גאלת בזרוע עמך בני יעקב
ויוסף סלה : ראוך מים אלהים ראוך מים יחירו
אף ירגזו תהמות : זרמו מים עבות קור נתנו שחקים
אף חצצף יתהלכו : קול רעמך בגלגל האירו ברקים
תבל דגזה ותרעש הארץ : בים דרכה ושכילה במים
דבים ועקבותיה ^{קידם} לא נדעו : נחית כצאן עמך ביד
משה ואהרן :

עח משפיל לאסף האזונה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי
פי : אפתחה ^{לפני עיני} כמשל פי אביעה חידות
מניקדם : אשר שמענו ונדעם ואבתינו ספרו לנו :
לא נבחר מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועוזו ונפלאותיו אשר עשה : ויקם עדות יבעלב ותורה
שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם :
למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו
לבניהם : וישימו באלהים פסלם ולא ישכחו מעלליהם
אל ומצותיו יצרו : ולא יהיו כאבותם דור סורר
ומרה דור לא הכין לבו ולא נאמנה את אל רוחו :
בני אפרים נושקי רומיקשת הפכו ביום קרב : לא
שמרו ברית אלהים וכתורתו מאנו ללכת : וישכחו
עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם : נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שרה צען : בקע ים ויעבירו
ויצבטים כמורד : וינחם בעני ימים וכדה לילה

באור

באור איש: יבקע צרים במדבר וישק בתהמות ^{כף} רכה:
 ויציא נזולים מסדע ויורד פנהרות מים: ויוסיפו עור
 לחטא-לו למרות עליון בציה: וינסו-אל בלבכם
 לשאל-אכל גופשם: וידברו באלהים אמרו הויכר
 אל לערף שרחן במדבר: הן הפה-צור ויזוכו מים
 ונחלים ישטפו הגם-לחם יוכל תת אס-יכין שאר לעמו:
 לכן-שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ^{ס סמלית} ביעקב וגם-אף
 עלה בישראל: כי לא האמינו באלהים ולא בטחו
 בישועתו: ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח:
 וימטר עליהם מן לאכל ודגן-שמים נתן למו: לחם
 אבירים אכר איש צידה שלח להם לשבע: יסע
 קדים בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם כעפר
 שאר וכחול ימים עוף כנף: ויפר בקרב מחנהו סביב
 למשכנתיו: ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יכא להם:
 לאזרו מתאותם עוד אכלם בפיהם: ואף אלהים עלה
 בהם ויהרג במשמניהם ובחורי ישראל הכריע: בכר-
 זאת חטאו-עוד ולא האמינו בנפלאותיו: ויכר-בהבל
 ימיהם ושנותם בבהלה: אס-הרגם ודרשוהו ושבו
 ושחרו-אל: ויזכרו כי-אלהים צורם ואר עליון גאלם:
 ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו-לו: ולבם לא-נכון
 עמו ולא נאמנו בכריתו: והוא רחום יכפר עון ולא-
 ישחית והרבה להשיב אפו ולא-יעיר כל-חמתו: ויזכר
 כי-כשר המה רוח הולך ולא ישוב: כמה ^{מלפ} ימרוהו
 במדבר יעציבוהו בשימון: וישוכו וינסו אל וקדוש
 ישראל התוו: לאזכרו את-ידו יום אשר-פרס מני-
 צר: אשר-שם במצרים אתותיו ומופתיו בשדה-צען:
 ויהפך לדם יאריהם ונזליהם כל-ישתיון: ישלח בהם
 ערב ויאכלם וצפרדע ותשחיתם: ויתן לחסיד יבולם
 ויגיעם

ס ולארבה: יהרג בכרד ^{גם} ושקמותם בחנמל:
 לברר בעירים ומקניהם לרשעים: ישלח-בם
 אפו עברה וועם וצרה משלחת זלאכי רעים:
 ס נתיב לאפו לא-חשך ממות נפשם וחייתם לדבר
 גיר: ויהי כל-בכור במצרים ראשית אונים באהלי-
 ס: ויסע בצאן עמו וינהגם בערר במדבר: וינחם
 בטח ולא פחדו ואת-אויביהם כסתהים: ויביאם
 להבול קדשו הרזה קנתה ימינו: ויגרש מפניהם
 ס ויפירם כחבל נחרה וישכן באהליהם שבטי ישראל:
 סו וימרו את-אלהים עליון ועדותיו לא שמרו:
 סגו ויבגדו כאבותם נהפכו בקשת רמיה: ויכעיסוהו
 כמותם ובפסיליהם יקניאוהו: שמע אלהים ויתעבר
 מאס מאד בישראל: ויטש משכן שלו אהר שכן
 אדם: ויתן לשבי עזו ותפארתו ביר-צר: ויסגר
 חרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה-אש
 בתולתיו לא הוללו: ^{כמה} ^{וי} ^{סורק} ^{בהניו} ^{בחרב} ^{נפלו} ^{ואלמנתיו}
 א תבכינה: ויקץ כישן ^י ארני כגבור מתרונן מין:
 ק צרו אחור חרפת עולם נתן למו: וימאס באהר
 סף וכשכט אפרים לא כחר: ויבחר את-שבט יהודה
 ותהר ציון אשר אהב: ויכן כמו-רמים מקדשו בארץ
 סדה לעולם: ויבחר בדוד עבדו ויקחהו ממכר-את
 אן: מאחר עלות הביאו לרעות ביעקב עמו ובישראל
 חלתו: וירעם ^{לחיק} פתם ^{כף} לכבו ובתכונות כפיו ינחם:
 ט מזמור לאסף אלהים באו גוים ^י בנחלתך טמאו
 את-היכל קדשך שמו את-ירושלם לעיים:
 תנו את-נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידך
 חיתו-ארץ: שפכו דמם ^י כמים סביבות ירושלם ואין
 זכר: היינו חרפה לשכנינו לעג וקלם לסביבותינו:

ערומה יהוה האנף לנצח תבער כמוראש קנאתך
 שפך חמתך אלהגוים אשר לא ידעו ועל ממלכות
 אשר בשמך לא קראו : כי אכל את יעקב ואת נדויהו
 השמו : אל תזכר לנו עונת ראשנים מהר יקדמונו
 רחמיה פי אלנו מאד : עורנו אלהי ישענו ער דבר
 כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך :
 למה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו
 נקמת הסעבדיה השפוק : תבוא לפניך אנקת אסיר
 כגדל זרועה הותר בני תמותה : והשב לשכנינו שבעתים
 אל חיקם חרפתם אשר חרפוך אדני : ואנחנו עמך
 ועאן מרעיה נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך :
 פ לטנצח ארששנים ערות לאסף מזמור : רעה
 ופועה : לפני אפרים ובנימן ומנשה עוררה את
 גבורתך ולכה לישעתה לנו : אלהים השיבנו והאר
 פניה ונושעה : יהוה אלהים צבאות ערמתי עשנת
 בתפלת עמך : האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות
 שליש : תשימנו מדון לשכנינו ואיבנו ילעגו לנו :
 אלהים צבאות השיבנו והאר פניה ונושעה : גפן
 כמצנים תסיע תגרש גוים ותמעה : פגית לפניך
 ותשרש שרשיה ותמלא ארץ : בסו לזי הרים צדה וענפיה
 ארזאזל : תשלח קציריה עדים ואלנהר יונקותיה :
 למה פרצת גרריה וארוה כר עברי דרך : יכרסמנה
 חור בער וזי שרי ירענה : אלהים צבאות שוב נא
 הבט משמים וראה ופקד גפן זאת : וכנה אשר נמעה
 מינה ועל כן אמצתה לך : שרפה באש בסוחה מגערת
 פניה יאבדו : תחידך על איש מינה על כן אדם
 אמצת לך : ולא נסוג ממך תחינו ובשמך נקרא :

שבת שבית יעקב : גשאר עין עמך כסית כל
 חטאתם סלה : אספת כל עברתך השיבות מחרון
 אפה : שובנו אלהי ישענו והפר פעם עמנו : העולם
 תאנף בנו תמשך אפה לדר ודר : הלא אתה תשוב
 תחיינו ועמך ישמחוך : הראנו יהוה חסדך וישעך
 התן לנו : אשמעה ^{לחיינו} מה ידבר האל יהוה כי
 ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל ישובו לכסלה :
 אך קרוב ליראו ישעו לשכן כבוד בארצנו : חסד ואמת
 נפשו צדק ושלום נשקו : אמת מארץ תצמח וצדק
 משמים נשקף : גס יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יכולה :
 צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו :

פו תפלה לדוד הטה יהוה אונה ענני כעני ואביון
 אני : שמרה ^{ט"ח כ"ח סמסרות וק"ד לר"ח} נפשי כי חסיד אני
 הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך : חנני אדני כי
 אליך אקרא כרחוקים : שמח נפש עבדך כי אליך אדני
 נפשי אשא : כי אתה יהוה טוב וסלה ורב חסד לכל
 קראיך : האזינה יהוה תפילתי והקשיבה בקול תחנונותי :
 ביום צרתי אקראך כי תענני : אין כמות באלהים
 אדני ואין כמעשיך : כל גוים אשר עשית יבואו
 וישתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך : כי גדול אתה
 ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך : הורני יהוה
 דרכך אהלך באמתך יחד לבכי ליראה שמך : אודך
 אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך לעולם : כי
 חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה : אלהים
 זרם קמו עלי ועדת ערצים בקשו נפשי ולא שמך
 לנגדם : ואתה אדני אל רחום וחנן ארך אפים ורב
 חסד ואמת : פנה אלי וחנני תנה ענה לעבדך והושיעה
 לבן אמתך : עשה עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו

صفحة (صفحات) مفقودة page(s) missing

באמונתו : לא אחלך בריתי ומוצא שפתי לא אשנה :
 אחת נשבעתי בקדשי אסלדור אכזב : זרעו לעולם
 יהיה וכסאו פשמש נגדי : כירח יבון עולם ועד בשחק
 נאמן סלה : ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך :
 נארתה ברית עבדך חללת לארץ נזרו : פרצת כל-
 גדרתיו שמת מבצרוי מחתה : שטהו כרעברי דרך
 היה חרפה לשכניו : הרימות ימין צרוי השמחת כל-
 אויביו : אף תשיב צור הרבו ולא הקמתו במלחמה :
 השבת מטהרו ^{מ' ס' ק' י' ד' ג' ב' א'} וכסאו לארץ מנרתה : הקצרת
 ימי עלומיו העטית עליו בושה סלה : עדמה יהוה תסתר
 לנצח תבער כמו אש חמתך : זכר ^{ל' י' ה' א' ג' ב' א'} אני מהחלך
 עלימה שוא ^{מ' ד' ג' ב' א'} בראת כל בני אדם : מי נכר יחיה ולא
 יראה מות ^{מ' ד' ג' ב' א'} ימלט נפשו מיד שאול סלה : איה חסדך
 הראשונים ^{מ' ד' ג' ב' א'} אדני נשבעת לדוד באכונתך : זכר אדני
 חרפת עבדך שאתי כחיק בררבים עמים : אשר
 חרפו אויבך ^{מ' ד' ג' ב' א'} יהוה אשר חרפו עקבות ^{מ' ד' ג' ב' א'} משיחך :

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :
 אחרי כן יצ"ח דברו כספר השלישי ער נסרו ויהי שירו
 לחן יגדל אלהים חי או עת שערי רצון :

ותיק ישר המהלך התם מלך שחקים הוא בגאותו :
 יורו המון אישים ואמותם זכרו ותכנית רוב תהלתו :
 הוא אל אמונה באמת חתם עולם אשר נבא באמרתו :
 הצצה וההדרור במלבושו כי עזו ותפארת במקדשו :
 אף טוב לישראל ואב רחמן בזהר לחלקו נחלת עמו :
 הזמה בחבתו כדוד נאמן ויט לצד חסד בעת זעמו :
 יום יום וכל רגע ועת וזמן כוסף עשות רב טוב והוא עצמו :
 היה וכן הוה וכן יהיה ויהו לכל נבא מקור שרשו :
 הצצה וההדרור במלבושו כי עזו ותפארת במקדשו :
 יפתח

יפתח את אסס טובו מלא וגדוש מעליותיו :
 את גואלו ישלה ובא יכא צדיק ונושעה הוא באותותיו :
 אז יעקב יראה וישש לבו פרח פארו צץ בפארותיו :
 אז יחוגגוים אשר האל צרף וזכר את דבר קדשו :
 הצצה וההדרור במלבושו כי עזו ותפארת במקדשו :

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
 ספר השלישי שבתהלים שקרינו לפניך שהוא
 מכון כנגד ספר ויקרא שבחמישה חומשי תורה
 ובזכות מזמרינו ובזכות פסוקיו ובזכות תיבותיו
 ובזכות אותיותיו ובזכות נקודותיו ובזכות טעמיו
 ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם שתרחם
 עלינו ברחמיה ואמתך ותחתמנו בספר מזונות ופרנסה
 טובה ותפתח לנו שערי יושר שערי ותיקורת
 שערי רעה שערי הרוחה שערי אהבה שערי ועד
 טוב שערי אמת שערי ותרנות שערי הצלחה שערי
 ארוכה וקיים בנו מקרא שכתוב ולתתך עליו על כל הגוים
 אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיותך עם קדוש
 ליהוה אלהיך כאשר דבר תודיעני ארח חיים שובע
 שמחות את פניך געומות בימיך נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

למודך וגם ידריך ישראל לך מקורא : אשר חלם
 והן סלים במרום לו מורא : אל אחד קך
 פחד ויאמר מה נורא : זכור צדקו וגם נאקו
 לשארית נשארה נהלאה אשר נשאה זרה כמרה

אימך

אימיה : זכרנו יהוה ברצון עמך : זכור אחוזי ונס
שבויך : חתום במדת תפארת : מדת אמת באמת
ירושה לוי וכוורת : תפארתו : בתמותו : תמיד בו
נקשרת : ודמותו : וצורתו : תקוקה בעשרת : הוא
איש תם : בשמך נחתם : שמתו על פס רחמיה
זכרנו יהוה ברצון עמך :

- רחמנא אדפר לן קיימיה דיעקב שלימא בדיל ויעבור :
- רחמנא גלי גבורתך עלן :
- רחמנא חתמינן בספרא דחיי :
- רחמנא חתמינן בספרא דרחמי :
- רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי :
- רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי :
- רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי :
- רחמנא פתח שמיא לצלותין :
- רחמנא תוב מרוגך :
- רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך :

ויש קהלות שאופריש כאן י"ג מדות ותוקעים שופר ואהכ"א

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :

י הוא האלהים י הוא האלהים :

י מלך י מלך י ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה

א"ש חתמנו בספר חיים טובים

חתמנו בספר צדיקים

חתמנו בספר ישרים ותמימים

חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה

עננו אביר יעקב עננו :

עננו העונה בעת רחמים עננו :

י חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

י גלגל המון רחמיה עלינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

י עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

י עשה למען נענה בסלם ממרומיה וחוסה על ישראל עמך :

י עשה למען הרונים ושרופים על יחוד קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :

דעני ליעקב בבית אל ענינן

דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :

תודיעני ארח חיים שבע שמהות את פניה נעימות בימיה נצח :

ספר רביעי

צ תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה הית לנו בדר ודר : בטרם ילדו ותחולל כ"ט טעמים

ארץ ותבל ומעולם עד כלי גלגל יי עולם אתה אר : תשב אנוש עד דכא ותאמר שוכו בני אדם : כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה כלילה : זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחרף : בבקר יציץ וחרף לערב ימולל ויבש : כי כרנו באפה ובחמתך נבהלנו : שתה עלינו עונותינו לנגדה עלמנו למאור פניה : כי כל ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמורהנה : ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמינים שנה ורהבם עמל ואון כינו היש ונעפה : מיידע עז אפה וכיראתך עברתך : למנות ימינו כן הודע ונבא לבב חכמה : שוכה עלינו יהוה עדמתו והנחם על עבדיך : שבענו בבקר חסדה ונרננה ונשמחה בכל ימינו : שמחנו בימות עניתנו שנות ראינו רעה : יראה אל עבדיך פעדיך והדרך על רבניהם : ויהי נעם אדני אלהינו עלינו

ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו :
 צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : אמר ליהוה
 מחסי ומצודתי אלהי אבטחבו : כי הוא
 יציק מפה יקוש מרבר הוות : באברתו יסך לך
 ותחת כנפיו תחסה ^{ס' סוף לכה} צנה וסחרה אמתו : לא תירא
 מפחד לילה מחץ יעוף יומם : מדבר באפל יהך מקטב
 ישור צהרים : יפל מצדה אלה ורכבה מימנה אלה לא
 יגש : רק בעינה תביט ושלמת רשעים תראה : כי
 אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונה : לא תאנה אלה
 רעה ונגע לא יקרב באהלה : כי מלאכיו יצוה לה
 לשמרך בכל דרכיך : על כפים ישאונה פו תגף באבן
 רגלה : על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין : כי כי
 השק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי : יקראני ואענהו
 עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו : אלה ימים
 אשביעהו ואראהו בישועתי :

צב מזמור שיר ליום השבת : טוב להודות ליהוה
 ולומר לשמך עליון : להגיד בפקר חסדך
 ואמונתך בלילות : עלי עשור ועלי נבל עלי הגיטן
 בכנור : כי שמחתני יהוה בפעליך במעשי ידיך ארנן :
 מה גדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבותיך : איש
 בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת : בפרח רשעים
 כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד :
 ואתה מרום לעלם יהוה : כי הנה איביך יהוה כי
 הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און : ותם כראם
 קרני בלתי בשמן רענן : ותבט עיני בשורי בקמים
 עלי מרעים תשמענה אזני : צדיק כתמר יפרח כארז
 בלבנון ישנה : שתולים בבית יהוה בחצרות אלהינו
 יפריחו : עוד ינובון בשיבה רשנים ורעננים יהיו :

להגיד

להגיד כי ישר יהוה צורי ולא עולתה בו :
 צנ יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף
 תכון תבל ברחמוט : נכון כסאך מאז מעולם
 אתה : נשאו נהרות יהוה נשאו נהרות קולם ישאו
 נהרות דכים : מקלות מים רבים אדירים משברי ים
 אדיר כפרום יהוה : עדתיך נאמנו מאד לביהך גאוה
 קדש יהוה לארץ ימים :

צר אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע : הנשא שפט
 הארץ השב נמול על גאים : עד מתי רשעים י
 יהוה עד מתי רשעים יעלו : יביעו ידברו עתק יתאמרו
 כל פעלי און : עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו : אלמנה
 וגר יהרגו ויתומים ירצחו : ויאמרו לא יראה יהוה ^{יד דג}
 ולא יבין אלהי יעקב : בינו בערים בעם וכסילים מתי
 תשבירו : הגטע און הרא ישמע אס יצר עין הרא
 יביט : היסר גוים הרא יוכיח המלמד אדם דעת :
 יהוה ידע מחשבות אדם כי המה תבל : אשרי הגבר
 אשר תיסרנו יהוה ^{יד דג} ומתורתך תלמדנו : להשקיט לו
 מימי רע עד יכרה לרשע שחת : כי לא יטש יהוה
 עמו ונחלתו לא יעזב : כי עד צדק ישוב משפט ואחריו
 כל ישרי לב : מייקום לי עס מרעים מיי ייצב לי עס
 פעלי און : רולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה דומה
 נפשי : אס אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני :
 ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו ^{ע' המוסב פקח} נפשי :
 היחכך כפא הוות יצר עמל עלי חק : יגודו על נפש
 צדיק ודם נקי ירשעו : ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור
 מחסי : וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם
 יצמיתם יהוה אלהינו :

צה לכו נרגנה ליהוה נריעה לצור ישענו : נקדמיה
 פניו

רני בתורה בזמירות גרוע לו : כי אל גדול
 יהוה ומלך גדול על כל אלהים : אשר בידו מחקר
 ארץ ותועפות הרים לו : אשר לו הים והוא עשהו
 ובשת ידיו יצרו : באו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני
 יהוה עשנו : כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעהו וצאן
 ידו היום אסבלקו תשמעו : אלתקשו לבבכם במריבה
 כיום מסה במדבר : אשר נסוני אבותיכם בהנוגי נס
 ראו פעלי : ארבעים שנה אקוט בדור ואמר עם תעי
 לבב הם והם לא ידעו דרכי : אשר נשבעת באפי
 אס יבאון אל מנוחתי :

צו שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ :
 שירו ליהוה ברכו שמו בשרו מיום ליום ישועתו :
 ספרו בגוים כבודו בכל העמים נפלאותיו : כי גדול
 יהוה ומהלל מאד נורא הוא על כל אלהים : כי כל יום
 אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה : הודו והדר
 לפניו עז ותפארת במקדשו : הבו ליהוה משפחות
 עמים הבו ליהוה כבוד ועז : הבו ליהוה כבוד שמו
 שאו מנחה ובאו לחצרותיו : השתחוו ליהוה בהדרת
 קדש חירו מפניו כל הארץ : אמרו בגוים יהוה
 מלך אף תפון תבל בל תמוט ידיו עמים במישרים :
 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו יעלו
 שדי וכל אשר בו אז ירגנו כל עצי יער : לפני יהוה
 כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים
 באכונתו :

צו יהוה מלך תגל הארץ ישמחו אים רבים : ענן
 וערפל סביביו צדק ומשפט מכון כסאו : אש
 לפניו תלך ותלהט סביב צריו : האירו ברקיו תבל
 ראתה ותחל הארץ : הרים כדונג נמסו מפני יהוה
 מלפני

מלפני ארון כל הארץ : הגידו השמים צדקו וראו
 כל העמים כבודו : יבשו כל עברי פסל המתהללים
 באלילים השתחוו ליו כל אלהים : שמעה ותשמח
 ציון ותגלנה בנות יהודה למען משפט יהוה : כי
 אתה יהוה עליון על כל הארץ מאד געלת על כל
 אלהים : אהבי יהוה שנאו רע שמר נפשות חסידיו
 מיד רשעים יצילם : אור זרע לצדיק ולישרי לב
 שמחה : שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר קדשו :
 צח מזכור שירו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
 הושיעה לוימינו וזרע קדשו : הודיע יהוה

ישועתו לעיני הגוים גלה צדקתו : זכר חסדו ואמננתו
 לבית ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו :
 הריעו ליהוה כל הארץ פצחו ורגנו וזמרו : זמרו ליהוה
 בכנור בכנור וקול זמרה : בחצצרות וקול שופר הריעו
 לפני המלך יהוה : ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה :
 נהרות ימחאו כף יחד הרים ירגנו : לפני יהוה כי בא
 לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים :

צט יהוה מלך ירגנו עמים ישב פרובים תנוט הארץ :
 יהוה בציון גדול ורם הוא על כל העמים :
 יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא : ועז מלך משפט
 אהב אתה כוננת מישרים משפט וצדקה בעל לב אתה
 עשית : רוממו ^{לד} יהוה אלהינו והשתחוו להודו
 רגליו קדוש הוא : משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי
 שמו קראים ^{לד} אל יהוה והוא יענם : בעמוד ענן ידבר
 אליהם שכרו עדתיו וחק נתן לדמו : יהוה אלהינו
 אתה עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם :
 רוממו ^{לד} יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו
 כי קדוש יהוה אלהינו :

ק מזמור לתורה הריעו ליהוה ברהארץ : עבדו את
יהוה בשמחה כאו לפניו ברננה : דעו כי
יהוה הוא אלהים הוא עשנו ודו אנחנו עמו וצאן
מרעיתו : באו שערי בתורה חצרותיו בתהלה הודו
לו ברכו שמו : כי טוב יהוה לעולם חסדו ועד-דר
ודר אמונתו :

קא לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה אומרה :
אשכילה בדרך תמים כתי תבוא אלי
אתהלק בחסד לבי בקרב ביתי : לא אשית לנגד עיני
דבר בליעל עשה סמים שנאתי לא ידבק בי : לבב
עקש יסור כמני רע לא אדע : מרושני בסתר רעהו
אותו אצמית גבה עינים ורחב לבב ארו לא אוכל :
עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי הך בדרך תמים הוא
ישרתני : לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
לא יכון לנגד עיני : לבקרים אצמית בירשע ארץ
להכרית מעיר יהוה בל פערי און :

קב תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו : יהוה
שמעה תפילתי ושועתי אליך תבוא : אל-
חסתר פניך ממני ביום צר לי המה אלי אונף ביום
אקרא מהר ענני : כי כלו בעשן ימי ועצמותי
כמוקד נחרו : הופה דגס חסר וכו' סוכך בעשב ויבש לבי כי
שכחתי מאכל רחמי : מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי :
דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות : שקדתי ואהיה
כצפור בודד עליג : כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי
נשבעו : כי אפר כלחם אכלתי וישקני בבכי מסכתי :
מפני זעמך וקצפה כי נשאתני ותשליכני : ימי כצל נטוי
ואני בעשב איבש : ואתה יהוה לעולם תשב וזכרך
לדר ודר : אתה תקום ורחם ציון כי עת לחננה כי-

כא מועד : כירצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו :
וייראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך :
כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו : פנה אל תפלת
הערער ולא בזה את תפלתם : תכתב זאת לדור
אחרון ועם נברא יהלליה : כי השקיף כמרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הביט : לשמע אנקת אסיר
לפתח בני תמותה : לספר בציון שם יהוה ותהלתו
בירושלם : בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את-
יהוה : ענה בדרך בחי קצר ימי : אמר אלי אלתעלני
בחצי ימי בדור דורים שנותיך : לפני הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים : המה יאבדו ואתה תעמד וכלם
כנגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה הוא ושנותיך
לא יתמו : בני עבדיך ישכנו ורעם לפניך יכון :

קג לדוד ברכי נפשי את יהוה וכל קרבי את שם
קדשו : ברכי נפשי את יהוה ואל תשכחי
כרגמוליו : הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי :
הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים :
המשביע בטוב עדיך תתחדש בנשר נעורייכי : עשה
צדקות יהוה ומשפטים לכל עשוקים : יריע דרכיו
למשה לבני ישראל עליותיו : רחום וחנון יהוה ארץ
אפים ורב חסד : לא ינצח יריב ולא לעולם יטור :
לא כחטאינו עשה לנו ולא כעונותינו גמל עלינו : כי
נגבה שמים על הארץ גבר חסדו על יראיו : כרחק
מזרח ממערב הרחיק ממנו את פשעינו : כרחם אב
על בניו רחם יהוה על יראיו : כי הוא ידע יצרנו
זכור כי עפר אנחנו : אנוש כחציר ימיו כציץ השדה
כן יציץ : כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד
מקומו : וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו

וצדקתו לכני בניו : לשמרי בריתו ולזכרי פקדיו
לעשותם : יהוה בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל
מישלה : ברכו יהוה מלאכיו נברי כח עשי דברו
לשמוע בקול דברו : ברכו יהוה כל צבאיו משרתיו
עשי רצונו : ברכו יהוה כל מעשיו בכל מקומות
ממשלתו ברכי נפשי את יהוה :

קד ברכי נפשי את יהוה יהוה אלהי נדרת מאד הוד
והדר לבשת : עטה אור כשרמה נוטה
שמים כיריעה : המקרה במים עליותיו השם עכים
רכבו המהלך ערפנפירות : עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט : יסד ארץ ערמכוניה בריתמוט
עולם ועד : תהום כלבוש כפיתו על הרים יעמדו
מים : מן גערתה ינוסון מן קול רעמה יחפזון : יעליו
הרים ידרו בקעות אלמקים זה יסדת להם : נבול
שמת בלי עברון בלי שבון לכסות הארץ : המשלח
כענים בנחלים בין הרים יהלכון : ישקו בליחיתו שרי
ישברו פראים צמאם : עליהם עוף השמים ישכון מבין
עפאים יתנוקול : משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך
תשבע הארץ : מצמיח חציר לבחמה ועשב לעבדת
האדם להוציא רחם מן הארץ : ויין ישמח לבב
אנוש להצהיל פנים משמן ולרחם לבב אנוש יסעד :
ישבעו עצי יהוה ארזי לבנון אשר נטיע : אשר ישם
צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה : הרים הגבהים
ליעלים סלעים מחסה לשפנים : עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו : תשתחשף ויהי לילה בודתרמש
כריחיתו יער : הכפירים שאגים לשרף ולבקש מאל
אכרם : תזרח השמש יאספון ואר מעונתם ירבעון :
יצא אדם לפעלו ולעבדתו עדי ערב : מהרבו מעשיך

יהוה כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינה : זה
הים גדול ורחב ידים שמרמש ואין מספר חיות קטנות
עם גדלות : שם אניות יהלכון לוחן זה יצרת לשחק
בו : כלם אליך ישברון לתת אכלם בעתו : תתן להם
ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב : תסתיר פניך בנהלון
תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון : תשלח רוחך
יבראון ותחדש פני אדמה : יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו : המביט לארץ ותרעד יגע בהרים
ועשנו : אשירה ליהוה בהי אומרה לאלהי בעורי :
יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביהוה : תמו חטאים
מן הארץ ורשעים יעור אינם ברכי נפשי את יהוה
הללויה :

קה הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו :
שירדלו זמרדלו שיחו בכל נפלאותיו :
התהללו בשם קדשו ישמה לב מבקשי יהוה :
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד : זכרו נפלאותיו
אשר עשה מפתיו ומשפטיו פיו : זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו : הוא יהוה אלהינו בכל הארץ
משפטיו : זכר לעולם בריתו דבר צורה לאלף דור :
אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק : ויעמידה
ליעקב רחוק לישראל ברית עולם : לאמר לך אתן
את הארץ כנען הכל נחלתכם : בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה : ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל
עם אחר : לא הניח אדם לעשקו וזכח עליהם מלכים :
אל תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו : ויקרא רעב על
הארץ כל מטה לחם שבר : שלח לפניו איש לעבד
נמכר יוסף : ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו : עדי
עדי באדברו אמרת יהוה צרפתהו : שלח מלך
ויתירה

ויתירו משל עמים ויפתחהו : שמו ארון לביתו ומשל
 בכל קנינו : לאסר שריו בנפשו וקניו יחכם : ויבא
 ישראל מצרים ויעקב נר בארץ חם : ויפר את עמו
 מאד ויעצימהו מצרו : הפך לבם לשנא עמו להתנפל
 בעבריו : שלח משה עבדו אהרן אשר בחרבו : שמו
 בס דברי אתותיו ומפתים בארץ חם : שלח כלי טהרה חשך
 ויחשך ולא מרו את דברו : הפך את מימיהם לדם
 וימת את דגתם : שרץ ארצם צפרדעים בחדרי מלכיהם :
 אמר ויבא ערב כנים בכל גבולם : נתן נשמהם ברד
 איש להכות בארצם : ויך גפנם ותאנתם וישבר עץ
 גבולם : אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר : ויאכל
 כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם : ויך כל בכור
 בארצם ראשית לכלי אונם : ויציאם בכסף וזהב ואין
 בשבטיו כושל : שמח מצרים בצאתם כי נפל פחדם
 עליהם : פרש ענן למסך ואש להאיר לילה : שאר
 ויבא שלו ולחם שמים ישיב עס : פתה צור ויזנבו מים
 הלכו בציות נהר : כי זכר את דבר קדשו את אברהם
 עבדו : ויציא עמו בששון ברנה את בחיריו : ויתן
 להם ארצות גוים ועמל לאמים יירשו : בעבור ישמרו
 חקיו ותורתיו ינצרו הללויה :

קו הללויה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :
 מי ימלל גבורות יהוה ישמיע כלתהלתו :

אשרי שמרי משפט עשה צדקה בכל עת : זכרני יהוה
 ברצון עמך פקדני בישועתך : לראות בטובת בחיך
 לשמח בשמחת גויך : להתהלל עם גחלתך : חטאנו
 עם אבותינו העוין הרשענו : אבותינו במצרים לא
 השכירו נפלאותיך לא זכרו את רב חסדך וימרו על
 ים ביסוסוף : וישעם למען שמו להודיע את גבורתו :

ויגער

ויגער ביסוסוף ויחרב ויוליקם בתהמות כמדבר יק :
 וישיעם מיד שונא ויגאלם מיד אויב : וכסודים צריהם
 אחד מהם לא נותר : ויאמינו כדבריו ישירו תהלתו :
 מהרו שכחו מעשיו לא יחכו לעצתו : ויתאו האוה
 במדבר וינסוראל בישימון : ויתן להם שאלתם וישלח
 רזון בנפשם : ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדש יהוה :
 תחת ארץ ותכלע דתן ותכס על ערת אכירם :
 ותכעראש בעדתם להבה תלהט רשעים : יעשו עגל
 בחרב וישתחוו למסכה : וימירו את כבודם בתכנית
 שור אכל עשב : שכחו אל מושיעם עשה גדלות
 במצרים : נפלאות בארץ חם נוראות ערים סוף :
 ויאמר להשמידם לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו
 להשיב חמתו מהשחית : וימאסו בארץ חמדה לא
 האמינו לדברו : וירגנו באהליהם לא שמעו בקול יהוה :
 וישא ידו להם להפיל אותם במדבר : ולהפיל זרעם
 בנוים ולזרותם בארצות : ויצמדו לכעל פעור ויאכלו
 זבחי מתים : ויכעיסו במעלליהם ותפרץ כס מגפה :
 ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה : ותחשב לו לצדקה
 לדר ודר עד עולם : ויקצפו עלימי מריבה וידע למשה
 בעבורם : כי המרו את רוחו ויבטא בשפתיו : לא
 השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם : ויתעברו
 בגוים וילמדו מעשיהם : ויעבדו את עצביהם והיו להם
 למוקש : ויזבחו את בנייהם ואת בנותיהם לשרים :
 וישפכו דם נקי דם בנייהם ובנותיהם אשר זבחו לעצבי
 כנען ותחנף הארץ בדמים : ויטמאו כמעשיהם ויזנו
 במעלליהם : ויחראף יהוה בעמו ויתעב את דנהלתו :
 ויתנם ביד גוים וימשרו בהם שנאיהם : וילחצום
 איביהם ויכנעו תחת ידם : פעמים רבות יצילים והמה
 ימרו

ימרו

ימרו בעצתם וימפו בזונם : וירא בצר להם בשמעו
את־דנתם : ויזכר להם בריתו וינחם כרב חסדיו :
ותן אותם לרחמים לפני כל־שוביהם : הושיענו יהוה
אלהינו וקבצנו מן־הגוים להורות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך : ברוך יהוה אלהי ישראל מן־העוֹלָם
ועד העולם ואמר כל־העם אמן הללויה :

לומר ולנצח אחרי כן בספר הרביעי יתכן ואחריו לו יהיה
חזן לחן בזכריו על משכבו :

ישרים וכנים הריכי הדרך * מסלות שבילים הגונים
נכוחים : ועמך לחוקרם יחלו לאורך * שעפי
לבכם בתסדך בטוחים : הגיגם ירומם לכסא יקרך *
המון קור שבחים מקום כל זבחים : היה נא אליהם
למנו בעזרך * והראם בחנך ויהיו שמחים : נעמות
ימינך לנצח נצחים : תפלה למשה שמע על לאמך *
זכות מעלליו יגונן עליהם : כנף רחמיה שטח ממרומה
כלה רע וצר מנות אהליהם : ואל גם תיסד אישישי
יקומך * ותשלח ברכה במעשה ידיהם : ינובון בטובה
ויהיו לשכך * מפארים ומשתחוים לך רוחים : נעמות
ימינך לנצח נצחים : השיתם ככנים יי צבאות * כיכין
ובעז בעז העמידם * תפאר מקום רגלך בפלאות
וסלף עון בוגדים בך ישרים : לדור חסדים עשה נא
לטוב אות * וחדש לעמך ימיהם כקדם : עדרה הוד
בנצחך * וקרב משיחך * לקבץ פזורים והצל לקוחים *
נעמות ימינך לנצח נצחים :

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
ספר הרביעי שבתהלים שקרינו לפניך שהווא
מכוון כנגד ספר במדבר שבחמשה חומשי תורה *
ובזכות

ובזכות מזמוריו * ובזכות פסוקיו * ובזכות תיבותיו *
ובזכות אותיותיו * ובזכות נקודותיו * ובזכות טעמיו *
ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם * ובזכות
שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם * שתגין
עלינו * ותאמצנו לנצח משונאינו * ותחתמנו כספר
ישרים ותמימים * ותפתח לנו שערי ירדות * שערי
הוד והדר * שערי הצלחה * שערי צדקה * שערי
ברכה * שערי אהוה ורעות * שערי תקומה : יהוה
צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :
תודיעני ארח חיים שובע שמהות את פניך נעומות
בימינך נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

זכות משה אל תנשה * חתום במדת הנצח * בזכותו *
וענותו * אויבינו תנצח * ובהר המור * שיר מזמור *
נשיר ולטנצח * אל נצח * לנצח * רחם עם רוממיה זכרנו יי
ברצון עמך : תורה תמימה ונעימה * ירש עניו בהר סיני *
עם איוס * ארבעים יום * עמד שם עם יי * לקבל תורה זכה
וברכה * משמי מעוני * אל אמת * תורת אמת * הנחיל לעם
נאמני * צדקתו * ותורתו * זכור נא משמיה *
זכרנו יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדפר לן קיימיה דמשה נביאה בריל ויעבור :
רחמנא דינן אפיק לנהורא ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דחיי ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי ב"ו :

רחמנא

רחמנא התמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי
רחמנא פתח שמיא לצלותין
רחמנא תוב מרוגך
רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך
ויש קהלות שאומרים כאן ויג מרות ותוקעים שופר ואחכא

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
יי הוא האלהים יי הוא האלהים :
יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד :
אלהינו שבשמים דרשנוך המצא לנו
דרוש דמינו מיד קמינו
איש חתמנו בספר חיים טובים
חתמנו בספר צדיקים
חתמנו בספר ישרים ותמימים
חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה
עננו העונה בעת רצון עננו :
עננו העונה בעת רחמים עננו :
חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
חסדיך יקדמונו ורחמנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
יהמונא רחמיה עלינו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך
עשה למען נאמן בכל ביתך וחוסה על ישראל עמך :
עשה למען הרונים ושרופים על יחוד קדשת שמך
וחוסה על ישראל עמך
דעני למשה ואבותינו עלים סוף ענינך
דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינך :
תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות
בימיך נצח :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא

ספר חמישי

קו הדרו ליהוה בייטוב בני לעולם חסדו : יאמרו
נאולי יהוה אשר נאלם מירצר : ומארצות
קבצם מפזרח וממערב מצפון ומים : תעו במדבר
בישימן דרך עיר מושב לא מצאו : רעבים נסצמאים
נפשם בהם תתעטף : ויצעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יצילם : ויריכם בדרך ישרה ללכת אל
עיר מושב : יורו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם :
כייחשביע נפש שקקה ונפש רעבה מלא טוב : ישבי
חשך וצלמות אסירי עני וברזל : כייחמרו אמרי אר
ועצת עליון נאצו : ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עזר :
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם :
ויציאם מחשך וצלמות ומוסרותיהם ינתק : יורו ליהוה
חסדו ונפלאותיו לבני אדם : כיישבר דלתות נחשת
וכריחי ברזל גרע : אוילים מדרך פשעם ומעונותיהם
יתענו : כדאכל תתעב נפשם ויגיעו עד שער ימות :
ויצעקו אל יהוה בצר להם ממצוקותיהם וישיעם : ישרח
דברו וירפאם וימלט משחיתותם : יורו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם : ויזבחון זבחי תודה ויספרו מעשיו
ברנה : יורדי הים באניות עשי מלאכה במים רבים :
המה ראו מינשי יהוה ונפלאותיו במצולה : ויאמר
ויעמר רוח סערה ותרוםם גליו : יעלו שמים יורו
ההומות נפשם ברעה תתמוגג : יחוגו וינועו כשכור
וכל חכמתם תתבלע : ויצעקו אל יהוה בצר להם
וממצוקותיהם יוציאם : יקם סערה לדממה ויחשו
גליהם : וישמחו כיישתקו וינחם אל מחוז חפצם : יורו
ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם : וירוממוהו בקהל

עם ובמושב זקנים יהללוהו : ישם נהרות למדבר
ומצאי מים לצמאון : ארץ פרי למלחה מרעת יושבי
כה : ישם מדבר לאגס מים וארץ ציה למצאי מים :
וישב שם רעבים ויכוננו עיר מושב : ויזרעו שדות
ויטעו כרמים ויעשו פרי תבואה : ויברכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעט : וימעטו וישחו מעצר רעה ויגון :
שפך בוז על נדיבים ויתעם בתהו לא דרך : וישגב
אביון מעוני וישם בצאן משפחות : יראו ישרים
וישמחו וכל עולה קפצה פיה : מי חכם וישמרה אלה
ויתבוננו חסדי יהוה :

קח שיר מזמור לדוד : נכון לבי אלהים אשירה
ואזמרה אף כבודי עורה מלפני הנבל וכנור אעירה
שחר : אודך בעמים יהוה ואזמרה בלאמים ^ל ^ל ^ל כי
גדול מעל שמים חסדך ועד שחקים אמתך : רומה
על שמים אלהים ועל כל הארץ כבודך : למען יחלצון
ידיך הושיעה ימינה וענני : אלהים דבר בקדשו
אעלה אחלקה שכם ועמק סכות אמרר : לוי גלעד
לי מנשה ואכרים מעו ראשי יהודה מחקקי : מואב
סיר רחצי על אדום אשליך נעלי עלי פלשת אתרועע :
מי יכילני עיר מבצר מי גהני עד אדום : הלא אלהים
זנחנהו ולא יצא אלהים בצבאתינו : הבה לנו עזרת
כיצר ושוא תשועת אדם : באלהים נעשה חיל והוא
יבוס צרינו :

קט למנצח לדוד מזמור אלהי תהלת אל תחרש : כי
פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר : ודברי שנאה סבבני וילחמוני הנם :
הת אחבתי ישטנוני ואני תפלה : וישמו עלי רעה
תחת טובה ושנאה תחת אחבתי : הפקד עליו רשע
ושטן

ושטן יעמד עלימינו : בהשפטו יצא רשע ותפלתו
תהיה לחטאה : יהימינו מעשים פקדתו יקה אחר :
יהי בניו יהומים ואשתו אלמנה : ונוע ינועו בניו ושאלו
ודרשו מהרבותיהם : ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו
זרים יגיעו : אליהילו משך חסד ואליהי חונן לתומיו :
יהיא אחריתו להכרית בדור אחר ימה שמים : יזכר
עון אבתם אליהו והטאת אפו אלתמה : יהיו נגד
יהוה תמיד ויכרת מארץ זכרם : יען אשר לא זכר
עשות חסד וירדף איש עני ואביון ונכאה לבב למותת :
ויאהב קללה ותבואהו ולא חפץ בברכה והרחק ממנו :
וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו וכשמן
בעצמותיו : תהילו כבגד יעטה ולמוח תמיד יהגרה :
זאת פעלת שטני מאת יהוה והדברים רע על נפשי :
ואתה יהוה אדני עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך
הצילני : כי עני ואביון אנכי ולבי חלל ^ל ^ל בקרבי : כצל
בנטותו ^ל נהלכתי ננערת בארבה : ברכי כשלו מצום
ובשרי כחש משמן : ואני היתי חרפה להם יראוני יגיעון
ראשם : עזרני יהוה אלהי הושיעני כחסדך : וידעו כי
ידך זאת אתה יהוה עשיתה : יקלרהמה ואתה תברך
קמו ויבשו ועבדך ישמח : ילבשו יזוטני כלמה ויעמו
כמעיל ^ל בשתם : אודה יהוה מאד בפי ובתוף רבים
אהללנו : כפי עמד לימן אביון להושיע משפטי נבשו :
קי לדוד מזמור נאם יהוה לאדני שב לימיני עד אשית
איביך הדם לרגלך : מטה עזך ישלח יהוה
מציון רדה בקרב איביך : עמך נדבת ביום הילך בהררי
כדלת קדש מרחם משחר לך טל ילדתיך : נשבע יהוה
ולא ינחם אתה כהן לעולם ערד ברתי מלכי צדק :
אדני עלימינה מחץ ^ל ביום אפיו מלכים : ידיו בגוים

מלא גויות מחץ מליל ראש על ארץ רבה : מנחל בדרך
ישתה על כן ירים ראש :

קיא הללויה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישירים ועדה :
גדלים מעשי יהוה דרושים לכל הפציהם :

הודו והדר פעלו וצדקתו עמדת לעד : זכר עשה
לנפלאותיו חנון ורחום יהוה : טרף נתן ליראיו זכר

לעולם בריתו : כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם
נחלת גוים : מעשי ידיו אמת ומשפט נאמנים כח

פקודיו : סמוכים לעד לעולם עשום באמת וישר :
פדות א שלח לעמו צוה לעולם בריתו קדוש ונורא שמו :

ראשית חכמה אראת יהוה שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד :

קיב הללויה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ
מאד : נבחר בארץ יהוה ורעו דור ישירים

יברך : הוזהר עשר בביתו וצדקתו עמדת לעד : זרה
בחשך אור לישרים חנון ורחום וצדיק : טוב איש חונן

ומלוה וכלכל דבריו במשפט : פילעולם לא ימוט
לזכר עולם יהוה צדיק : משמועה רעה לא ירא נכון

לבו בטח ביהוה : סמוך לבו לא ירא עד אשר יראה
בצרו : פזר נתן לאביונים צדקתו עמדת לעד קרנו

הרום בכבוד : רשע יראה וכעס שניו יחרק ונגמס
תאות רשעים תאבד :

קיג הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה :
יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם :

ממזרה שמש עד מבואו מהליל שם יהוה : רם עלי כל
גוים יהוה על השמים כבודו : מי פיהוה אלהינו

המגביה לשבת : המשפיל לראות בשמים ובארץ :
מקמי מעפר דל מאשפת ירים אכיון : להושיבי עם

נדיבים

נדיבים עם נדיבי עמו : מושיבי עקרת הכית אדם
הבנים שמחה הללויה :

קיד בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם רעו :
היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו :

הים ראה ויגם הירדן יסב לאחור : ההרים רקדו כאילים
נבעות ככני צאן : מהלך הים כי תנוס הירדן תסב

לאחור : ההרים תרקדו כאילים נבעות ככני צאן :
מלפני ארון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב : ההפכי

הצור אנפמים חלמיש למעני נרמים :

קטו לא לנו יהוה לא לנו כילשמה תן כבוד על חסדך
על אמתך : למה יאמרו הגוים אידוניה

אלהיהם : ואלהינו בשמים כל אשר חפץ עשרו :
עצביהם בסף וזהכ מעשה ידי אדם : פהלתם וליא

ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחו : יריחם ולא ימישון רגליהם

ולא יהלכו לא יתנו : בנרונם : כמותם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם : ישראל בטח ביהוה עורם ומגנס

הוא : בית אהרן בטחו ביהוה עורם ומגנס הוא : יראי
יהוה בטחו ביהוה עורם ומגנס הוא : יהוה זכרנו יברך

יברך אתי בית ישראל יברך אתי בית אהרן : יברך
יראי יהוה הקטנים עם הגדלים : יסף יהוה עליכם

עליכם ועל בניכם : ברוכים אתם ליהוה עשה שמים
וארץ : השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם :

לא המתים יהללויה ולא כל ירדי דומה : ויאנהנו
נברך יה מעתה ועד עולם הללויה :

קיו אהבתי ביישמע יהוה את קולי תחנוני : פיהתה
אזנו די ובימי אקרא : אפפוני חבלי מות

וכצרי שאור כצאוני צרה ויגון אמצא : ובשם יהוה
אקרא

א קרא אנה ^{מליל לד"ק} יהוה מלטה נפשי : חנון יהוה וצדיק
 ואלהינו מרחם : שמר פתאים ^{א' כנס ותיקן} יהוה דלותי ^{מליל}
 ולי הושיע : שובי ^{מליל} נפשי למנוחיכי ביהוה נמר
 עליכי : כי חלצת נפשי ממות את עיני מן דמעה את
 רגלי מדחי : אתהלק לפני יהוה בארצות החיים :
 האמת כי אדבר אני עיני מאד : אני אמתי בחפזי
 כל האדם כזב : מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי :
 כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא : נדרי ליהוה
 אשלם נגדה נא לכל עמו : יקר בעיני יהוה המותה
 לחסדיו : אנה ^{מליל לד"ק} יהוה כי אני עבדך אני עבדך
 בראמתך פתחת למסרי : לה אובח זבח תודה ובשם
 יהוה אקרא : נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו :
 בחצרות בית יהוה בתוככי ירושלם הללויה :

קיו הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים : כי
 גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה :

קח הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : אמרנא
 ישראל כי לעולם חסדו : אמרנא בית

אהרן כי לעולם חסדו : אמרנא יראי יהוה כי לעולם
 חסדו : מן המצר קראתי יה ^{דגש} ענני במרחב יה : יהוה

לי לא אירא מה יעשה לי אדם : יהוה לי בעזרי
 ואני אראה בשנאי : טוב לחסות ביהוה מבטח באדם :

טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים : פלגים סבכוני
 בשם יהוה כי אמילם : סכוני גס סכוני בשם יהוה

כי אמילם : סכוני כדברים דעכו כאש קוצים בשם
 יהוה כי אמילם : דחה דחיתני לגפל ויהוה עורני :

עזי וזמרת יה ויהי לי ישועה : קול רנה וישועה
 באהלי צדיקים ימין יהוה עשה חיל : ימין יהוה רוממה

ימין יהוה עשה חיל : לא אמות כי אחיה ואספר
 מעשי

מעשי יה : יסר יסרני יה ^{דגש} ולמות לא נתנני : פתח
 לי שערי צדק אבא בם אודה יה : זה השער ליהוה
 צדיקים יבאו בו : אודה כי עיניתי ותהי לי ישועה :
 אכן מאסו הבונים היתה לראש פנה : מאת יהוה היתה
 זאת היא נפלאת בעינינו : זה היום עשה יהוה נגילה
 ונשמחה בו : אנה ^{מליל} יהוה הושיעה נא אנה ^{מליל} יהוה
 הצליחה ^{מליל} נא : ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית
 יהוה : אל יהוה ויאר לנו אסור חג בעבותים עד
 קרנות המזבח : אלי אתה ואורך אלהי ארוממך :
 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

סליחות לליל הושענא רבא

פומון

בזכות אהרן רון רון * עמך באמרם הושענא : נחתם
 בכבוד * במצנפת נאה * לשמש בכנה : בגדי

פאר * לפאר * שמך לבש באמונה : הודו הראה * לעם
 נכאה * רם שוכן במעונה : ובכותו * ותפלתו * תושיע

לועמך * זכרנו יהוה ברצון עמך : בגדי קדש * לקח
 לקדש * לשרת בס לפנים לפני : ולכשם * בכאו שם *

פקדוש כמלאך יהוה : בקרבנותיו * ועולותיו * היה
 מכפר על עוני : תפלותיו * ותחנותיו * זכור היום לעם

אמוני : ותטעם * ותרגיעם * במקדש הדומק : זכרנו
 יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדכר לן קיימיה דאהרן כהנא בריל ועבור :
 רחמנא הדרך שו עלן

רחמנא חתמינן בספרא דחיי : ב"ו :
 רחמנא חתמינן בספרא דרחמי : ב"ו :

רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי : ב"ו :
 רחמנא

רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי ב"ו :
 רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוני טבי ב"ו :
 רחמנא פתח שמיא לצלותין ב"ו :
 רחמנא תוב מרוגך ב"ו :
 רחמנא ולא נהדר ריקם מן קמך ב"ו :
 ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מדות ותוקעים שופר ואחכ"א

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד :
 יי הוא האלהים יי הוא האלהים :
 יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים העתר לנו היום ובכל יום ויום בתפלתנו :

א"ש חתמנו בספר חיים טובים :
 חתמנו בספר צדיקים :
 חתמנו בספר ישרים ותמימים :
 חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה :
 עננו רחום וחנון עננו :

עננו העונה בעת רחמים עננו :
 יי חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :
 יי בחורכם על לב היום שימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

יי עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :
 יי עשה למען מכהן באוריך ותומיך וחוסה על ישראל עמך :

יי עשה למען הרוגים ושרופים על יהוד קדשת שמך וחוסה על ישראל עמך :
 דעני לאהרן במחתה ענינן :
 דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :
 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניה נעמורת בימיך

בימיך נצח :

ואומר קדיש יהא שלמא רבא

קיט אשרי תמימך ההלכים בתורת יהוה : אשרי נצרי ערתיו בכל לב ידרשוהו : אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו : אתה צויתה פקדיה לשמר מאד : אחלי יפנו דרכי לשמר חקיה : או לא אבוש בהביטי אל כל מצותיה : אודך ביישר לבב בלמדי משפט צדקה : את חקיה אשמר אל תעזבני עד מאד : במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך : בכל לבי דרשתיך אל תשנני ממצותיה : ברבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך : ברוך אתה יהוה למדני חקיה : בשפתי ספרתי כל משפטי פיך : בדרך עדותיה ששתי כעל כלהו : בפקודיה אשיחה ואביטה ארחתיך : בחקתיך אשתעשע לא אשבח דברך :

גמל עד עבדך אחיה ואשמרה דברך : גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך : גר אנכי בארץ אל תסתור ממני מצותיה : גרסה נפשי לתאבה כפי אל משפטיך בכרעת : גערת זדים ארורים השגים ממצותיה : גל מעלי חרפה ובוז כי עדתי נצרתי : גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיה : גם עדתיך שעשעי אנשי עצתי :

דבקרה לעפר נפשי היני כדברך : דרכי ספרתי ותענני לפדני חקיה : דרך פקודיה הבינני ואשיחה בנפלאותיה : דלפה נפשי מתווגה קימני כדברך : דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני : דרך אמונה בהרתי משפטיך שיתי : דבקתי בעדותיה יי יהוה אל תכישני : דרך מצותיה ארוץ כי תרחיב לבי :

הורני יהוה דרך חקיה ואצננה כפי לדיך עקב : הבינני ואצרה

ואצרה תורתך ואשמרנה בכל לב : הדריכני בנתיב מצותיך כי יבו חפצתי : הטלכי אל ערותיך ואל אל לבצע : העבר עיני מראות שוא בדרכיך חייני : הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך : העבר חרפתי אשר יגדתי כי משפטיו טובים : הנה תאבתי לפקודיך בצדקתך חייני :

ויבאני חסדיך יהוה תשועתך כאמרתך : ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך : ואל תצל מפי דברי אמת ערמאד כי למשפטיך יחלתי : ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד : ואתהלכה כרחבה כי פקודיך דרשתי : ואדברה בעלתך נגד מלכים ולא אבוש : ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי : ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך :

זכר דבר לעבדך על אשר יחלתי : זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני : זדים הליצני ערמאד מתורתך לא נטיתי : זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם : זלעפה אחזתני מרשעים עוזבי תורתך : זמירות הידלי חקיך בבית מגורי : זכרתי בלילה שמה יהוה ואשמרה תורתך : זאת היתה לי כי פקודיך נצרתני :

הלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך : חליתי פניך בכל לב חנני כאמרתך : חשכתי דרכי ואשיבה ימי דגלי אל ערותיך : חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך : חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי : חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקתך : חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך : חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני :

טוב עשית עס עבדך יהוה כדברך : טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי : טרם אענה אני שוגג

שגג ועתה אמרתך שמרתי : טוב אתה ומטיב למדני חקיך : טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך : טפס כהלב לבס אני תורתך שעשעתי : טוב לי כי ענית לי מען אלמד חקיך : טוב לי תורת פקודיך מאלפי זהב וכסף :

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדו מצותיך : יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי : ירעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני : יהינא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך : יבאוני רחמיך ואחיה כיתורתך שעשעתי : יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך : ישוכו לי יראיך וידעי ערותיך : יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש :

כלתה תשועתך נפשי לדברך יחלתי : כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני : כי הייתי פגאד בקיטור חקיך לא שכחתי : כמה ימי עבדך מתי תעשה בודפי משפט : כרודי זדים שיתות אשר לא כתורתך : כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עורני : כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך : כחסדך חייני ואשמרה ערות פיך :

לעולם יהוה דכרה נצב בשמים : לדר ודר אמונתך פוננת ארץ ותעמד : למשפטיך עבדו היום כי הפר עבדך : לולי תורתך שעשעתי אז אבדתי בעניי : לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חיתני : לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי : לוי קנו רשעים לאבדני ערותיך אתכונן : לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד : מה אהבתי תורתך כל היום היא שחתני : מאיבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי : מכל מלמד השכלתי כי עדותיך יישיחה לי : מוקנים אתכונן כי

פקודיה נצרת : מכל ארע רע כלאתי רגלי למען
אשמר דבריה : ממשפטיה לא סרת ביאתה הורתני :
מהנמלצו לחכי אמרתה כדבש לפי : מפקודיה
אתבונן על כן שנאתי כל ארע שקר :

נר לרגלי דבריה ואור לנתיבתי : נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקה : נענתי עד מאד יהוה חני כדבריה :
גדבות פי רצהנא יהוה ומשפטיה למדני : נפשי בכפי
תמיד ותורתה לא שכחתי : נתנו רשעים פה לי
ומפקודיה לא תעיתי : נחלתי עדותיה לעולם כי
ששון לבי המה : נטיתי לבי לעשות חקיה לעולם עקב :
סעפים שנאתי ותורתה אהבתי : סתרי ומגני
אתה לדבריה יחלתי : סורו ממני מרעים ואצרה מצות
אלהי : סמכני כאמרתה ואחיה ואל תב ימי משכרי :
סעדני ואושעה ואשעה בחקיה תמיד : סלית כל
שונים מחקיה כישקר תרמיתם : סגים השבת כל
רשעי ארץ לכן אהבתי עדותיה : סטר מפחדה בשרי
וממשפטיה יראתי :

עשיתי משפט וצדק בלתי חני לעשקי : ערב עבדה
לטוב אל עשקני זדים : עיני כלול ישועתה ולאמרת
צדקה : עשה עם עבדה כחסדה וחקיה למדני :
עבדה אני הבינני ואדעה עלתיה : עת לעשות ליהוה
הפרו תורתה : ערין אהבתי מצותיה מזהב ומפז :
ערין כל פקודי כל ישרתי כל ארע שקר שנאתי :
פלאות עדותיה על כן נצרתם נפשי : פתח ימי
דבריה איר מבין פתיים כי ידון : פיפערתי ואשאפה כי
למצותיה יאבתי : פנה אלי והגני כמשפט לאהבי שמך :
פעמי הכן באמרתה ואל תשלט בי כראון : פדני מעשק
אדם ואשמרה פקודיה : פניך האר בעבדה ולמדני את

חקיך

חקיה : פלגימים ירדו עיני על לא שמרו תורתה :
צדיק אתה יהוה וישר משפטיה : צוית צדק עדותיה
ואמונה מאד : צמתתני קנאתי כי שכחו דבריה צרי :
צרופה אמרתה מאד ועבדה אהבה : צעיר אנכי ונבזה
פקדיה לא שכחתי : צדקתה צדק לעולם ותורתה
אמת : צר ומצוק מצאוני מצותיה שעשעי : צדק
עדותיה לעולם הבינני ואחיה :

קראתי בכל לב ענני יהוה חקיה אצרה : קראתיה
הושיעני ואשמרה עדותיה : קדמתי בנשף ואשועה
לדבריה יחלתי : קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתה :
קולי שמעה כחסדה יהוה כמשפטיה חני : קרבו רדפי
זמה מתורתה רחקו : קרוב אתה יהוה וכל מצותיה
אמת : קדם ידעתי מעדותה כי לעולם יסרתם :

ראה עניי והלצני ביה תורתה לא שכחתי : ריבה
ריבי וגאלני לאמרתה חני : רחוק מרשעים ישועה
כי חקיה לא דרשו : רחמיה רבים יהוה כמשפטיה
חני : רבים רדפי וצרי מעדותיה לא נטיתי : ראיתי
בגדים ואתקוטטה אשר אמרתה לא שמרו : ראיה
כי פקודיה אהבתי יהוה כחסדה חני : ראש דבריה
אמת ולעולם פלי משפט צדקה :

שרים רדפוני חנם וכדבריה פחד לבי : שש אנכי
עד אמרתה כמוצא שרר רב : שקר שנאתי ואתעבדה
תורתה אהבתי : שבע ביום הללתי על משפטי צדקה :
שלוש רב לאהבי תורתה ואין כמו מכשור : שברתי
לישועתה יהוה ומצותיה עשיתי : שמרה נפשי עדותיה
ואהבם מאד : שברתי פקודיה ועדותיה כי בל דרכי
ננדה :

תקרב רגתי לפניך יהוה בדבריה הבינני : תבוא
תחנתי

תחנתי לפניך כאמרתך הצילני : תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני הקיף : תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק : תהיידך לעזרני כי פקודיך בחרתי : תאבתי
לישועתך יהוה ותורתך שעשעי : תחנינפשי ותהללך
ומשפטך יעזרני : תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

זכות פינחס • המיוחס • למדת צדיק • יסוד עולם :
לברית קנא • ויפלל עם קונה • המביא במשפט
על כל געלים : ותעצר • משלחת צר • והוא נתבצר •
ברום עולם : הגם הלום • ברית שלום • חיים ועולם •
לכהנת עולם : ובזכותו • לעדתו • קרב קץ מינה •
זכרנו יהוה ברצון עמך : בזכות מקנא • היה עונה •
לשועת עם מקדשה : רצה אל חי • בניחוחי • חלף
קרבני לחמי לאשה : ושה פזורה • שי למורא • יובילו
אל נוח קדשה : חתמם לגילה • וצהלה • וקבצם
למגרשה : הושענא • ורחם נא • לכנה אשר נטעה
מינה • זכרנו יהוה ברצון עמך :

רחמנא אדפר לן קיימיה דפינחס קנאה בריל ויעבור :
רחמנא ולא תתפרע בעובדנא בישין מינן : ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דחי' : ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דרחמי : ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דצדיקי : ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דישרי ותמימי : ב"ו :
רחמנא חתמינן בספרא דפרנסי ומזוגי סבי : ב"ו :
רחמנא פתח שמיא לצלותין : ב"ו :

רחמנא

רחמנא טוב מרוגך :

רחמנא ולא נהדר ריקס מן קמך :

ויש קהלות שאומרים כאן י"ג מדות ותוקעים שופר ואתכ"א

שמע ישראל " אלהינו " אחד :

" הוא האלהים " הוא האלהים :

" מלך " מלך " ימלוך לעולם ועד :

אלהינו שבשמים ואל תבישנו משכרנו

ונקרא ואתה תעננו

א"ש התמנו בספר חיים טובים

חתמנו בספר צדיקים

חתמנו בספר ישרים ותמימים

חתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה

עננו העונה בעת רצון עננו :

עננו העונה בעת רחמים עננו :

" חננו והקימנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

" ריבה ריבנו ולחם לוחמנו ובספר חיים זכרנו וחתמנו :

" עשה למען שמך וחוסה על ישראל עמך :

" עשה למען זך קנא לשמך וחוסה על ישראל עמך :

" עשה למען הרוגים ושרופים על יהוד קדשת שמך

וחוסה על ישראל עמך

דעני לפנחס בשמים ענינן

דעני לצדיקי וחסידי ותמימי די בכל דר ודר ענינן :

תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעימות

בימינה נצח : ואוסר קריש יהא שדמא רבא

קך שיר המעלות אליהוה בצרתה לי קראתי ויענני :

יהוה הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה :

מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה : חצי גבור

שנוגים עם גחלי רתמים : אויהלי בניגרת משך שכנתי

עם

עם אהלי קדר : רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום :
אני שלום וכי אדבר המה למרחמה :

קבא שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי : עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ :
אריתן למוט רגלך אר ינום שמרך : הנה לא ינום
ורא יישן שמר ישראל : יהוה שמרך יהוה צלך על
יד ימינה : יומם השמש לא יכבה וירח בלילה : יהוה
ישמרך מפלדע ישמר את נפשך : יהוה ישמר ימי
צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
נלה : עמדות היו רגלינו בשערך ירושלם :
ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יהוה : ששם ערו
שבטים שבטיה ערות לישראל להודות לשם יהוה :
כי שמה יישבו כסאות למשפט כסאות לכיר דוד :
שאלו שלום ירושלם שליו אהביך : יהי שלום בחילך
שלוח בארמנותיך : למען אחי ורעי אברכהנא שלום
בך : למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך :

קכג שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הושבי בשמים :
הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני
שפחה אל יד גברתה בן עינינו אל יהוה אלהינו עד
שיחננו : חננו יהוה חננו כי רב שבענו בך : רבות
שבעה לה נפשנו הלעג השאננים הבו לגאי יונים :

קכד שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו יאמר
נא ישראל : לולי יהוה שהיה לנו בקום
עלינו אדם : אזי היים בלעונו בחרות אפס בנו : אזי
המים שטפנו נחלה לנו עבר על נפשנו : אזי עבר על
נפשנו המים הזדונים : ברוך יהוה שלא נתננו טרף
לשניהם : נפשנו כצפור נמלטה מפח יקשים הפח
נשבר

נשבר ואנחנו נמלטנו : עזרנו בשם יהוה עשה שמים
וארץ :

קכה שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט
לעולם ישב : ירושלם הרים סביב לה ויהוה
סביב לעמו מעתה ועד עולם : כי לא ינוח שבט
הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה יריהם : הטיבה יהוה לטובים ולישרים
בלבותם : והמטים עקלקלותם יולכים יהוה את פעלי
האון שלום ערי ישראל :

קכו שיר המעלות בשוב יהוה את ישיבת ציון היינו
כחרמים : אז ימלא שחוק פיננו ולישננו רנה
אז יאמרו בגוים הנדיל יהוה לעשות עם אלה : הנדיל
יהוה לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יהוה את
שבייתנו כאפיקים בנגב : הזרעים ברמעה ברנה יקצרו :
הלוף ילך ובכה נשא משך הזרע באיבא ברנה נשא
אלמתינו :

קכז שיר המעלות לשלמה אם יהוה לא יבנה בית
שוא עמרו בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר
שוא ו שקר שומר : שוא לכם משכמי קום מאהרי
שבת אכלי לחם העצבים בן יתן לידיו שוא : הנה
נחלה יהוה בנים שכר פרי הכסף : כהצים כיד גבור בן
בני הנעורים : אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו
מהם לא יבשו כידברו את אויבים בשער :

קכח שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה החלך ברכיו :
יגיע כפיך כי האכל אשריך וטוב לך :
אשחך : כגפן פריה בירכתי ביתך בגוף כשתירי
זיתים סביב לשלחנה : הנה כירכן יברך גבר ירא יהוה :
יברכה יהוה כציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך :
וראה

וראה כנים לבניך שלום על ישראל :
 קכט שיר המעלות רבת צררוני מנעורי אמרנא
 ישראל : רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו
 לי : עד נבי חרשו הרשים האריכו למעניתם : יהוה
 צדיק קצין עבות רשעים : יכשו ויסגו אחור כל שנאי
 ציון : יהו כחציר נגות שקדמת שרף יבש : שלא
 מלא כפו קוצר וחצנו מעמר : ולא אמרו העברים
 ברכת יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה :
 קל שיר המעלות ממעמקים קראתך יהוה : אדני
 שמעה בקולי תהינה אוניך קשבות לקור
 תחנוני : אסעונות תשמריה אדני מי יעמד : כי
 עמך הסליחה למען תורא : קויתי יהוה קוטה נפשי
 ולדברו החלתי : נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים
 לבקר : יחל ישראל אר יהוה כיעס יהוה החסד והרבה
 עמו פדות : והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו :
 קלא שיר המעלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא דמו
 עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות כמני :
 אסלא שויתי ודוממתי נפשי כנמל עלי אמו כנמל
 עלי נפשי : יחל ישראל אר יהוה מעתה ועד עולם :
 קרב שיר המעלות זכור יהוה לדוד את פריענותו :
 אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב : אס
 אבא באהל ביתי אס אעלה ער ערש יצועי : אס אתן
 שנה ימי לעיני לעפעפי תנומה : עד אמצא מקום ליהוה
 משכנות לאביר יעקב : הנה שמענוה באפרתה כצאנוה
 בשדי יער : נבואה למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו :
 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עוף : כהניך יבשו
 צדק וחסידיך ירגנו : בעבור דוד עבדך אר תשב
 פני משיחך : נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה
 מפרי

מפרי בטנך אשית לכסא לך : אס ישמרו בניך ברית
 ועדתי ^{ככט} או אלמדם גם בגיהם עדי עד ישבולכסא לך :
 ביבתו יהוה בציון אוה ^{ס' טק' למושב לו :} זאת מנוחתו
 עדי עד פה אשב כי אותה צידה ^{ס' טק' בך} אברך אבינויה
 אשביע לחם : וכהניא אלביש ישע וחסידיה רנן ירגנו :
 שם אצמיה קרן לדוד ערכת נר למשיחי : אויביו
 אלביש בשת ועליו יציץ נורו :
 קלג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת
 אחים גם יחד : בשמן המזב על הראש ירד
 על הזקן זקן אהרן שיר עד פי מדותיו : כטר הרטון
 שירד עד הררי ציון כי שם יצוה יהוה אתה ברכה
 חיים עד העולם :
 קלד שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדי
 יהוה העמדים בבית יהוה בלילות : שאר
 יריכם קדש וברכו את יהוה : יברכה יהוה מציון עשה
 שמים וארץ :
 קלה הללויה הללו את שם יהוה הללו עבדי יהוה :
 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אלהינו :
 הללויה כי טוב יהוה זמרו לשמו כי נעים : פריעקב
 בחר לו יה ישראל לסגלתו : כי אני ידעתי כי גדול
 יהוה ואדוניו ^{ס' מכל אלהים :} כל אשר חפץ יהוה עשה
 בשמים ובארץ בימים וכל יתהמות : מעלה נשאים
 מקצה הארץ ברכים למטר עשה מוצאות מאוצרותיו :
 שהכה בכורי מצרים מאדם עדי בהמה : שלח אותה
 ומפתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל עבדיו : שהכה
 גוים רבים והרג מלכים עצומים : לסיון מלך האמרי
 ולעוג מלך הבשן ולכל ממלכות פנען : ונתן ארצם
 נחלה נחלה לישראל עמו : יהוה שמך לעולם יהוה
 זכר

זכרך לדר ודר : כי ירדן יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם :
עצבי הנזים בסף וזהב מעשה ידי אדם : פה להם
ולא ידברו עינים להם ולא יראו : אזנים להם ולא
יאזינו אף איך ישרווח בפייהם : כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם : בית ישראל ברכו את יהוה
בית אהרן ברכו את יהוה : בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה : ברוך יהוה מציון שכן
ירושלם הללויה :

קלו הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : הודו לאלהי
האלהים כי לעולם חסדו : הודו לאדני
האדנים כי לעולם חסדו : לעשה נפלאות גדלות
לכדו כי לעולם חסדו : לעשה השמים בתכונה כי
לעולם חסדו : לרקע הארץ על המים כי לעולם חסדו :
לעשה אזנים גדלים כי לעולם חסדו : את יהושמש
לממשלת ביום כי לעולם חסדו : את הירח וכוכבים
לממשלות בלילה כי לעולם חסדו : למכה מצרים
בכוריהם כי לעולם חסדו : ויצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו : כיד חזקה ונזרוע נטויה כי לעולם
חסדו : לגזר יסוסף לגזרים כי לעולם חסדו : והעביר
ישראל בתוכו כי לעולם חסדו : ונער פרעה וחילו
ביסוסף כי לעולם חסדו : למולך עמו במדבר כי
לעולם חסדו : למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו :
והרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו : לסיחון מלך
האמרי כי לעולם חסדו : ורעוג מלך הבשן כי לעולם
חסדו : ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו : נחלה
לישראל עבדו כי לעולם חסדו : שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו : ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו :
נתן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו : הודו לאל השמים

כי לעולם חסדו :

קלו על נהרותי בכל שם ישבנו נסבכינו בזכרנו את
ציון : על ערבים בתוכה תלינו בנרתינו :
כי שם ישאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו
לנו משיר ציון : איך נשיר את שיר יהוה על אדמת
נכר : אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני : תרפק לשוני
להכי אסלא אזכרכי אסלא אעלה את ירושלם על
ראש שמחתי : זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם
האמרים ערו ערו עד היסוד בה : בתכל השדורה
אשרי שישלם לך ארז מולך שנמלת לנו : אשרי
שיאחו ונפץ את עליוך אלהסלע :

קלח לדוד : אורך בכר רבי נגד אלהים אומרך :
אשתחוה אלהיכך קדשך ואודה את
שכך על חסדך ועל אמתך כיהגדלת על כל שמך
אמרתך : ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי עו :
יודוך יהוה כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך : וישירו
בדרכי יהוה כי גדול כבוד יהוה : כירם יהוה ושפל
יראה וגבוה מפרחק ידע : אסאלך בקרב צרה
תחיני על אף איבי תשלח ידך ותושיעני ימינך : יהוה
יגמר בעדי יהוה חסדך לעולם מעשי ידך אלתרף :
קלט למנצח לרוד מזמור יהוה חקרתני ותדע : אתה
ידעת שבת וקומי בנתה לרעי מרחוק :
ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנת : כי אין מלה
בלשוני הן יהוה ידעת כלה : אחור וקדם צרתני
ותשת עלי כפכה : פליאה דעת ממני נשגבה לא
אוכל ככשעמית לה : אנה מלך ארך מרוחק ואנה מפניך אברח :
אסאפק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך : אשא
כנפיי שחר אשכנה באחרית ים : נס שם ידך הנחני
ותאהוני

והאחוזני ימינה: ואמר אה' חשך ישופני ולילה אור בעדני
 גם חשך לא יהשך ^{ה' סוף ללך} ממוך ולילה כיום איר כחשיכה
 כאורה: כדאתה קנית כליתי הספני בבטן אמי:
 אורך על פי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי
 ידעת מאד: לאנכחד עצמי ממוך אשר עשיתי בסתר
 רקמתי בתחתות ארץ: גלמי ראו עיניך ועל ספרך
 כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם: ולי מה יקרו ^{ה' דג}
 רעך אל מה עצמו ראשיהם: אספרם מחול ירבון
 הקצתי ועודי עמך: אסתקטל אלוה' רשע ואנשי
 דמים סורו מני: אשר ימרוך למזמה נשוא לשוא עריך:
 הלואי שנאיה יהיה אשנא ובתקומתיה אתקוטט:
 תכלית ינאה שנאתים לאויבים היו לי: חקרני אל
 ודע לבבי בחנני ודע שרעפי: וראה אסדרך עצב
 בי ונחני בדרך עולם:

קמ למנצח מזמור לדוד: חלצני יהוה מאדם רע מאיש
 חמסים תנצרני: אשר חשבו רעות בלב
 בליום יגורו מלחמות: שננו לשונם כמו נחש חמת
 עכשוב תחת שפתיו סלה: שמרני יהוה מידי רשע
 מאיש חמסים תנצרני אשר חשבו לרחות פעמי: טמנו
 גאים פח לי וחבלים פרשו רשת לידמענל מקישים
 שתדלי סלה: אמרתי ליהוה אלי אתה האזינה יהוה
 קול תחנוני: יהוה אדני עו ישועתי סבותה לראשי
 ביום נשק: אל יחתן יהוה מאוני רשע זממו אלתפק
 ידמו סלה: ראש מסבי ימל שפתיו יכפמו: ימוטו
 עליהם גחלים באשי יפידם במהמות בליקומו: איש
 לשון בליכון בארץ אישחמס רע יצורנו למדחפת:
 ידעתי כייעשה יהוה דין עני משפט אבינים: אה צדיקים
 יודו לשמך ישבו ישרים אתפניה:

מזמור

קמא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושה לי האזינה
 קולי בקראי לך: תבון תפלתי קטרת
 לפניך משאת כפי מנחת ערב: שיתה יהוה שמרה
 לפי נצרה ^{ה' דג} עליד שפתי: אל תטלבי לדבר רע
 להתעורל עלילות ברשע את אישים פעליאון ובל
 אדהם במנעמיהם: הלמני צדיק חסד ויוכיחני שמן
 ראש אריני ראשי כי עוד ותפלתי ברעותיהם: נשמטו
 בידי סלע שפטיהם ושמעו אמרי כי נעמו: כמו פלח
 ובקע בארץ נפזרו עצמינו לפי שאור: כי אליה יהוה
 אדני עיני בכה חסיתי אל תער נפשי: שמרני מידי
 פח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפרו במכמרו
 רשעים יחד אנכי ער אעבור:

קמב משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל
 יהוה אזעק קולי אלי יהוה אתהנן: אישפק
 לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי
 ואתה ידעת נתיבתי בארחיו אהלך טמנו פח לי:
 הבט ימין וראה ואיך לי מכיר אבד מנוס מפני אין
 דורש נפשי: זעקתי אליה יהוה אמרתי אתה מחסי
 חלקי בארץ החיים: הקשיבה אל רנתי כי דלותי ^{ה' דג}
 מאד הצילני מרדפי כי אמצו מפני: הוציאה ממסגר
 נפשי להודות את שמך בי יכתירו צדיקים כי תגמר
 עלי:

קמג מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל
 תחנוני באמנתך ענני בעדקתך: ואלתבוא
 במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך כלחי: כי
 רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי הושיבני במחשבים
 כמתי עולם: והתעטף עלי רוחי בתוכי ישתומם לבי:
 זכרתי ימים מקדם הניתי בכל פעקך במעשה ידיך

איטוחה

אלהיה ציון דרר יד הללויה :

קמו הללויה כי טוב זמיה אלהינו פינעים נאור
 תהלה : ונה ירושלם יהוה נדחי ישראל
 יכנס : הרופא לשבור לב ומחפש לעצבותם : מונה
 מספר לכוכבים כלם שמות יקרא : גדול אדונינו
 ורב כח לתגלתו אין מספר : מעורר ענוים יהוה
 משפיל רשעים עדי ארץ : ענו ליהוה בתודדה זמרו
 לאלהינו בכבוד : המכסה שמים בעבים המכין לארץ
 מטר המצמיה הרים חציר : נותן לבהמה לחמה לבני
 ערב אשר יקראו : לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי
 האיש ירצה : רוצה יהוה את יראיו אתי המיהלים
 להסדו : שבחי ירושלם אתי יהוה הלוי אלהיה ציון :
 כירחוק בריחי שעריך בריך בריך בקרבך : השם גבורה
 שלום חלב חטים ישביעך : השלח אמרתו ארץ עדי
 מהרה ירוץ דברו : הנתן שלג בצמר כפור כאפר
 יפור : משליך קרחו כפתים לפני קרחו מי יעמד :
 ישלח דברו וימסס ישב רוחו יזורמים : מגיד דבריו
 ליעקב הקיו ומשפטיו לישראל : לא עשה כן לכר
 גוי ומשפטים בדידעום הללויה :

קמח הללויה הללו אתי יהוה מן השמים הללוהו
 בפרומים : הללוהו כל מלאכיו הללוהו
 פרצבאיו : הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי
 אור : הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים :
 הללו את שם יהוה כי הוא צור ונכראו : ועמידם
 לעד לעולם חקנתן ולא יעבור : הללו אתי יהוה מן
 הארץ תנינים וכל תהמות : אש וברד שלג וקיטור
 רוח סערה עשה דברו : ההרים וכל גבעות עין פרי
 וכל ארזים : החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף : מלכי

ארץ וכל לאמים שרים וכל שפמי ארץ : בחורים
 ונסבתולות זקנים עם נערים : הללו את שם יהוה
 פינשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים : ויום קרן
 לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה :
 קמט הללויה שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל
 חסידים : ישמח ישראל בעשיו בני
 ציון יגילו במלכם : יהללו שמו במחול בתף וכבוד
 יזמרו לו : כירוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה :
 יעלזו ^{סוף} חסידים בכבוד ירגנו על משכבותם : רוממות
 אל בגרונם וחרב פיפיות בידם : לעשות נקמה בגוים
 תוכחות בלאמים ^{סוף} : לאסר ^{סוף} ^{סוף} מלכיהם בזקים
 ונכבדיהם בכבלי ברזל : לעשות בהם משפט כתוב
 הדר הוא לכל חסידיו הללויה :

קן הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו :
 הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו :
 הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכבוד :
 הללוהו בתף ומחול הללוהו בכנים ועגב : הללוהו
 בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה
 תהלל יה הללויה :

ספר חמישי יאמר נא אחרון ויתן כקולו קול בגרון לשאת
 את הרון לחן יי בקול שופר :

הוד יוצרנו ועצמו * אסם נבורות מצפוניו *
 יכסוף צבא חיל מעוניו * נסוס לכסא העלמו *
 ובהאביר על הדומו * יחו כבוד אל ברנניו :
 הן הוד והדר לפניו * ועזו וחדוה במקומו :
 בנה וכוונן בידיו * הדום בחר קדש קנה *
 מוכן לגלוי שכינה * צבי לבניו וידידיו *
 האפסו נא חסדיו * עזו וכלתו אן פנה *

מתי קהל נאמניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 מתי אלהים צבאות *
 שה הפזורה תאסף *
 חזק חלוש התלאות *
 דוה באנחת יגוניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 יאמרו גאולי יהוה *
 ויהי אליהם למכצר *
 בן אהרן בר זקנאי *
 יזהיר לנגד זקניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 וילון הדרו יגולל *
 שדי בהקים יסודו *
 כל הנשמה תהלל *
 אל חי יהיה המוניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 יודו המונים ונכרים *
 היכל ומושב יקרו *
 ובכן יישר הדורים *
 יזהיר לקויי אמוניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 אלפי גדודי לאומו *
 דלתי גבורות יאוו *
 נון התהום יך בחרמו *
 יודש באף צור ודיניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 ידע יהוה אשר לו *

ההר

ההר חמדו לשבתו *
 ויוי אושש בחילו *
 ההוד יצוה לעניו *
 הן הוד והדר לפניו *
 היום לרגליו וזבולו *
 וניר לדוד תוך ביתו *
 היות למשרה על שכמו *
 ועוז וחדוה במקומו *

ואחר כך יאמר תפלה זו בכונת הלב

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות
 ספר החמישי שבתהלים שקרינו לפניך שהוא
 מכוון כנגד ספר הדברים שבחמשה חומשי תורה *
 ובזכות מזמוריו * ובזכות פסוקיו * ובזכות תיבותיו *
 ובזכות אותיותיו * ובזכות נקודותיו * ובזכות טעמיו *
 ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם * ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמוזים והמצורפים בהם * שתתן
 הודך על טשיחה ליחד מלכותך * ותחתמנו בספר
 צדיקים * ותפתח לנו שערי אוצר טוב * שערי לקח *
 שערי השקט * שערי יקר * שערי מנוחה * שערי
 צהלה * שערי בינה * שערי אומץ ואידות * שערי
 תשועה * יהוה אלהים צבאות השיכנו האר פניך
 ונושעה : יהוה אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ
 אשר תנה הודך על השמים : נכספה וגם פלאת נפשי
 לחצרות יהוה לפי ובשרי ירגנו אל אל חי : כי אתה
 יהוה טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך :
 תודיעני ארח חיים שובע שמחות את פניך נעימות
 בימיך נצח :

סליחות לליל הושענא רבא

פזמון

זכור סגן אשר נגן * עלי עשור וגם נבל * בשירותי
 ומירותי * יהודין לך בכל תבל * לך נמשח
 ונגדך

וַנְגַדְךָ שֶׁח־נִשְׂוֵא לְךָ עוֹל וְגַם סְבַל־פְּדָה נִכְאָה מִקּוֹרְאָה *
 לְךָ נִחְלָה וְגַם חִבֵּל * הוֹשִׁיעָה לְהַרְגִיעָה הַגְּלָה מִמְרוֹמֶיךָ *
 זְכַרְנוּ " בְּרִצּוֹן עִמָּךְ : בְּזִכּוֹת דְּוֹד אִישׁ יָדִיד * נַחֲתָם בְּכַתֵּר
 מַלְכוּתְךָ * תִּרְחַס וְגַם תִּנְחַם * עִמָּךְ וּנְחַלְתֶּךָ * בְּזִכּוֹרְוֹ
 הָרָאָה לְעַם נִכְאָה * בְּנִין בֵּיתְךָ וְנִתְךָ * בְּזִכּוֹת אֲבוֹת
 מֵעֲרֻבוֹת * זְכוֹר נָא לְעֵדְתְךָ * וְנִטְלָם וְנִשְׂאָם * בְּזִכּוֹת
 שְׂבַעַת תְּמִימֶיךָ * זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ : זְכוֹר לָנוּ
 אֱלֹהֵינוּ * זְכוֹת דְּוֹד בְּנוֹ יִשְׁי * וּמִגְזַעוֹ תַצּוּ חִטֵּר *
 לְקַבֵּץ אֶת מְגוֹרְשֵׁי * וּבְזִכּוֹתוֹ אֲסוּף נִדְחוֹ * וְאֶת בְּנֵי וְאֶת
 נְשֵׁי * וְנִגְלִיָּה כַּמַּלְכוּתְךָ * וּדְבַרִי נִפְלְאוֹתֶיךָ *
 זְכַרְנוּ יְהוָה בְּרִצּוֹן עִמָּךְ :

רַחֲמָנָא אֲדַכֵּר לָן קִיָּמִיָּה דְדוֹד מְשִׁיחָא בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר :
 רַחֲמָנָא זִינָךְ אִשְׁרֵי עֲלִין ב"ו :
 רַחֲמָנָא זִכּוֹן חֲפֵשׁ לָן ב"ו :
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְחַיִּי ב"ו :
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְרַחֲמֵי ב"ו :
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְצַדִּיקֵי ב"ו :
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דִישְׁרֵי וְתַמִּימֵי ב"ו :
 רַחֲמָנָא חֲתָמִינָן בְּסַפְרָא דְפְרַנְסֵי וּמְזוּנֵי טְבִי ב"ו :
 רַחֲמָנָא פִּתַח שְׁמַיָּא לְצִלוֹתֵין ב"ו :
 רַחֲמָנָא תוֹב מְרוּגְזָךְ ב"ו :
 רַחֲמָנָא וְלֹא נִהַדְר רִיקָם מִן קַמָּךְ ב"ו :
 וַיֵּשׁ קַהֲלוֹת שְׁאוּמְרִים כְּאֵן י"ג מְדוֹת וְתוֹקְעִים שׁוֹפֵר וְאֲחֵכ"א

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל " אֱלֹהֵינוּ " אֶחָד :
 " הוּא הָאֱלֹהִים " הוּא הָאֱלֹהִים :
 " מֶלֶךְ " מֶלֶךְ " יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :
 אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים זְכַרְנוּ כּוֹזְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ :
 אִישׁ חֲמוּל עֲלֵינוּ וְעַל טְפִינוּ וְעַל עוֹלְלֵינוּ :

אִישׁ הִתְמַנּוּ בְּסַפְר חַיִּים טוֹבִים *
 חֲתָמֵנוּ בְּסַפְר צַדִּיקִים *
 חֲתָמֵנוּ בְּסַפְר יִשְׁרִים וְתַמִּימִים *
 חֲתָמֵנוּ בְּסַפְר מְזוֹנוֹת וּפְרַנְסָה טוֹבָה *
 עֲנֵנוּ כְּגֹן דְּוֹד עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְרַבְּבָה עֲנֵנוּ :
 עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנוּן עֲנֵנוּ :

" חֲנֵנוּ וְהַקִּימֵנוּ וּבְסַפְר חַיִּים זְכַרְנוּ וְחֲתָמֵנוּ :
 " בְּרַךְ לְחַמְנוּ וּמִימֵינוּ וּבְסַפְר חַיִּים זְכַרְנוּ וְחֲתָמֵנוּ :
 " עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ *
 " עֲשֵׂה לְמַעַן נַעִים זְמִירוֹתֶיךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ *
 " עֲשֵׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלָמָה בְּנָה בֵּית לְשִׁמְךָ וְחוּסָה עַל
 יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ *
 " עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשֵׁרוּפִים עַל יְחוּד קְרִשְׁת שְׂמֵךְ
 וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ *
 דַּעֲנֵי לְדוֹד וּלְשְׁלָמָה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַם עֲנִינָן *
 דַּעֲנֵי לְצַדִּיקֵי וְחַסִּידֵי וְתַמִּימֵי דִי בְּכָל דֵּר וְדֵר עֲנִינָן *
 תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שְׁבַע שְׁמַחוֹת אֶת פְּנֵיךָ נַעֲמוֹת
 בִּימִינְךָ נֹצֵחַ : וְאוֹמֵר קְדִישׁ יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא

וְאַחַר שְׁמַשְׁרֵימִים הַלְיִמּוֹד מְזַמְרִים כְּקוֹל נַעִים זֶה הַפּוֹזֵמֵן
 יָרִיד גִּפְשׁ אֵיב הַרְחַמֵּן * מְשׁוֹף עֲבָדְךָ אֵל רִצּוֹנְךָ *
 יְרוּץ עֲבָדְךָ כְּמוֹ אֵיל * יִשְׁתַּחֲוֶה מוֹל הַדְּרָךְ *
 כִּי יַעֲרֵב לוֹ יְדִירוֹתֶךָ * מְנוּפֹת צוּף וְכָל טַעַם *
 הַדּוֹר נָאָה זִיו הָעוֹלָם * גִּפְשֵׁי חוֹלֵת אֲתַבְתֶּךָ *
 אֲנָא אֵל נָא רַפָּא נָא לֵה * בְּהַרְאוֹת לֵה נוֹעַם זִינָךְ *
 אֲזַתְתַּחֲזֵק וְתַתְרַפָּא * וְהִיתָ לְךָ שְׂפַחַת עוֹלָם *
 וְתִיק יְהֵמו רַחֲמֶיךָ * וְחוּסָה נָא עַל עַם אֲהוּבְךָ *
 כִּי זֶה כְּמָה נִכְסוּף נִכְסָף * לְרֹאוֹת בְּתַפְאֲרַת עֲזָךְ *
 אֲנָא

אנא אלי חמדת לבי * חושה נא ואל תהעלם :
הגדה נא ופרוש חביב * עלי את סבת שלומך *
תאיר ארץ מכבודך * נגילה ונשמחה בך *
מהר אהוב כי בא מועד * ורחנו כימי עולם :
יהוה חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו
בעת צרה: קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עליך
זרח: כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך
'זרח יהוה וכבודו עליך יראה :
ואומר קדיש יהא שלמא רבא * ואח"כ יאמר תפלה זו

תפלה לליל הושענא רבא

רבנו של עולם הנה אנחנו באים בבשת פנים יראים
וחרדים * ואם חס ושלום נתחייבנו כרת בכ"ח
דינך הצדק על חטאתינו ועונותינו ופשעינו המרובים *
יהי רצון מלפניך שיהא חשוב צערנו שנצטערנו בלידה
הזה ונדרנו שנה מעינינו * ותשגיח עלינו בעין חמלתך
ההיא עינא פקחא דלא נאים * ותיר תדיר שנאמר הנה
לא ינום ולא יישן שומר ישראל * ותקרע רוע גזר דיננו
ותחננו ותכרכנו מאוצר הפסך העומד לימין העליון *
ותתן לעבדך חיים ארוכים לעסוק בתורתך יומם
ולילה * ויהיה הצער שיש לנו בעינינו תיקון לפגם
הראוה שפגמנו בעינין עלאיין ואשר הרע בעיניך
עשינו * ויתוקן הפגם ההוא בכל המקומות שפגמנו
מארבע עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה ותצילנו
מעונש חבוט הקבר מהמלאך המשבר את עיני האדם
אחר פטירתו בקבר * ונפטר מאורחו הצער * ותשפיע
עלינו משפע הטוב מכתר עליון להצילנו מברת דיומי
וכרת דשני * ולמען שמך הגדול והנורא (אלר)
כשהוא

כשהוא כלול במקורו (אאהלידה) * שתבטל
מעלינו כל גזירות קשות ורעות ויהיה לימוד זה נחת
רוח לפני כסא כבודך * ותתן בנו כח לעמוד על
המשמר וללמוד תמיד לפניך ולהנות באמרי תורתך *
ולהיות מן העובדים לפניך בלב שלם ובנפש חפצה
לומדים תורתך לשמה ולברור כל ניצוצות הקדושות
שנתפארו בין הקלפות על ידינו ולהחזירם אל הקדושה
ליחדא שכנתא כבעלה ולאקמא יתה מעפרא ודלת
נחת רוח ליוצרנו לדבק נפשנו ורוחנו ונשמנתנו *
לעבדו וליראה אותו בלבב שלם * ויהי נועם יהוה
אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו
כוננהו : ברוך יהוה לעולם אמן ואמן :

אח"כ יאמרו התפלה שקורס לימוד קבלה שהיא כסדר שבועות

זוהר פרישת ויחי דף ר"ב ע"א

תא חזו כד אהער דינא בעלמא * דקכ"ה יתיב על כרסי דרובי
למודן עלמ' פעו כ"כ לאתער'תשובה דיותיב מחיוב' (כ"ה
מחובו) דהא הסוא יומא פתקין כתיבו ומשתכחי כלהו כאחמת' הא
כתיבין אי זכי כ"כ דיותיב קמי מאריה קרעין פתקין דעליה לכתר
קכ"ה זמין קמיה דבר נש יומא דכפורי יומא דסור' אי חב מחטאוי
טב ואי לא פקוד מלכ' למחחס פתקין ווי דהא חסור' כעיה לאחסלק'
מניה אי זכי כסור' שלימת' כדקא יאות * חליון ליה עד הסוא יומא
כחראם דעלר' דהוא סמינאס לחג * ואי עכר חסור' שלימת' לקמי
מארי אתקרעו וואי לא זכי חינון פתקין נפקין מכו מלכ' ואתמסרין
כידוי דסנטור' ודינ' מסעכדי ופתקין לא מהדרין חו לכו מלכ' כדון
זולמין אתעכרו מניה ולא משחכחין עמיה כיון דמתעכרן מניה הא
ודאי טופסקא דמלכ' עכר עליה ויטעוס כסא דמות' וכההוא לילה
דחגא כחראם סנטירין זמינין ופתקין נטלין בחר דנטליון זולמין
מתעכרן ולא משחכחין בהו ידוי ואי משחכחין בהו ידוי ריב' נריע' או
יעכר עלוי דינא מרעין כישין כנריעות' דלסון וסה אוקימנ' לקא *

וכספרו קדמאי אמרו וקודם כי רישא אנרע וישתכח נופי כריה און
התקתיה וישתכחו והוא יסתלק ויה"מ כד לה אהדר כל ההוא זמנה
כתיובכ' . אכל אי אהדר טעמ' דמות' יטעס ויחסי . ואי גופא לא
אחזוי וישתכח ריש' אינון סלקין והוא איתקיים וה"מ כד ברי' אשור'
כרשותיה . ואי ורזי פנימו . עבירה' רירו פנימין . רגלוי מרעין
דרפין עליון . ערק גולמה' ורהדר . ערק ורהדר . עליה כתי' בביק
האמר מי יחן ערב ויהא כד נהר' סיהר' ולולא אסתקן כנהור' ה"ל
זכאי חסידוי ככל יומא ויומא מסתכלי עלבויהו כאילו ההוא יומא
מסתלקי מעלמ' ועבדין חיווכ' שלימת' קמו מאריותו ולא יטרכון
למלא אחרת . זכאה חולקיהון כעלמא דין וכעלמ' דאחי .

פרשת צו דף ל"א ע"ב

ותנינן כספרא רב המנוכ' סבא . דהא ההוא חיל' דאחפקר'
על אילנין אלני . כל חדוחד מהלני . לא נטיל ברכאן
דקדוה' לעיל' . אלא בזמנ' דא' וחדוחד' דלחון כולהו לעיל' וחדוחד'
דאלנין אלני לתת' . כולהו בזמנ' דא' הוא . ואחערות' דלחון באינון
קדישי מלכ' תליון ובר' ישראל נטילין לון כלא אהער בזמנ' דא' ועלמ'
מתכרב' וכז' מתכרב' לחק' ברכאן לעלמ' . כתי' קול יי' על המים
הל הכבוד ה' ר' ווסי דה' אברהם . קול יי' בכח דה' יצחק . קול ה' הכבוד
דה' יעקב . קוליו' שובר ארום דה' נפת . קול יי' סולב להבו' אש דה'
הור . קול יי' יחול מדבר דה' דרוק . קול יי' יחולל אילות דה' דרק וכלקו
מחגר לוי על ימה' (מיה') ואהשקין במיה' לגרלה' הה' דונהר וולא מערן
להשקית את הנן וכלהו קני מתערי ברכאן לעלמא מההוא שקיו
דאשקיון כלהו ת"ס הני טבע קלין תליון כמלא דפומ' בשאר יומי
שקא והסת' לא תליון אלא בעובה' אהן עובד' קה כעינן ולא מלס .
בנין דזמנ' דה' מתכרב' לכל שקא וכיומ' שביעה' דחנ הוא סיומא
דרינ' דעלמ' ופסקין נכקין מכו מלכ' . ובכורן מתערי ומסתיומין
בהאיומא . וערכי נחל תליון כהו . וכעינן לחער' גבורן למיה .
ולסחר' ז' זמנין לרווחא להאי מזבס ממיה דונחק בנין דה' תמלי' מיה'
האי בירא דיחק וכד הוא תמלי' כל עלמ' אכתרב' כמיה . ובהאי
יומא גבורה כעינן למיוה' . ולסיומא לון לכהר . דהא כהאי יומא
מסתיומי דני' ובנ' כ בעינן לכטסה לון כהרעה . ולסיומי' לון . דלא
משתכחי דהאי יומא אהערות' וסיומ' הוי' . וע"ד אהערות' וסיומי'
הוא דעבדין בערכי נחל אמר ר' חיייה ודהוי הכי הוי' ושפיר וערכי
נחל

נחלי מסער' דנחל נפקי גבוראן ובהאי יומא מתערי ומסיומי . כהאי
יומא כתי' וישכ יצחק ויחפר את בארת המים בארת כתי' אסר יושכ
מהו וישכ אלא יומא קדמאה דירחא . שירותא דרינא הוי ככל עלמא
ויצחק קוימא לכרטייה למירן עלמא כהאי יומא . וישכ יצחק לחער'
דיונין ולסיומא דיונין ויחסור אה בארת המים . לארקה גבורן לכנסת
וסרחל לחער' למיה דהא מיה בגבורן נחחן לעלמא . ובנין דריונין
גבוראן לא נחחין אלא בעובה' ויומ' דעובה' לא ניית' רוחיהון דקוימי
עלמא . אלא בגין דעלמא אנטריק' להו מאי טעמא . בגין דעלמא
כרינא אכתרי' וכלא בעיה הכי בגין כד' כלא בעובה' תליא מלחא .
וע"ד כהנ' כעובה' ואקוב' דהוי עבוד לתת' . אהערעו עלחון וסתחין .
לחקנא לון ומתהקני על ודיו . ה"ר ווסי הא הנונין ערכה דרמיה
לשפוין כהאי יומא . מאי הוי' ה' ר' חויה אה"ג דלדרשא הוא דאחי .
הכי הוא דהוי . דהא כהאי יומא כשפוין תליא כהאי יומא פקוי'
מלכ' למיהב פתקין לסכטורה ומסתיומי דיונין . ואסתוס לשנה כישא
מעלמא כיומא קדמאה דירחא . שירות' דרינא הוא . וסיומ' הוא כהאי
יומא והא אהמר' ת"ח כיומא דה' שלמין ומסיומין עמין עמ' ברכאן
דלחון ושראן כרינא . וישראל כיומא דה' מסיומי דיונין דלחון ושראן
בכרכת' דהא ליומא אהר' זמנין לאשפשעא במלכא . לנטלא מניה
ברכאן לכל אהא . ובההוא חדרותא לא משתכחי במלכא אלא ישראל
כלחודיהו וימאן דיקוב עם מלכ' ונטיל ליה בלחודיה . כל מה דבעי
שאל ויקוב ליה . וע"ד ישראל שראן . ועמין עמ' ז' מסיומי .

האדרא זוטא קדישא

האנא כההוא יומא דר"ש נעשה לאסתלקא מן עלמ' והוא מסדר
מילוי אהכנסו חבריה לבו ר"ש והיו קמיה רבי אלעזר
בריה ור' אבה' ושאר חבריהו והוא מלוא בישא זקוף עינוי ר"ש ותמא
דאתמלי בישא ככה ר"ש ואמר בזמנא אחרת כד הוינא כבי מרעני
הוא ר' פנחס בן יאיר קמאי ועד דברוינא דוכתי אוריכו לי עד
הסת' וכד חכנא אהסר אשה מקמאי ומעלמין לא אסתסק ולא הוא
עאל כ"כ אלא כרשות' ופשת' תמינ' דה' חפסק ויהא אתמלי בישא . עד
דהוי יחכי פסח עינוי ר"ש ותמא מה דתמי' אהסר אשה כבית' נסקן
בלסו ואשחארו ר' אלעזר בריה ור' אבה' ושאר חבריהו יתבו אכתרי .
אר"ש לר' אלעזר בריה פוקחוי הוי קבא ר' יצחק דהנא מערבכ' ליש
אימא

אימ' ליה דיסדר מלון ויחוב לכאזי וכה' חולקיה קס ר"ש ויחוב וחיוד
וחדו אמר הן אינון חברויא . קס ר' אלעזר ואעיל לון יחבו קמיה
זקיף ודוי ר"ש ומללי ללוח' ויהי חדי ואמר אינון חברויא דאשתכחו
כבי 'הר' וזרמנון הכא . נפקו כלהו ואשאר ר' אלעזר כריה ור' אבה
ור' יהודה ור' יוסי ור' חנינא אדכהו עאל ר' ינחא ח"ל ר"ש כמה יזות
חולקך כמה חידו בעי לאתוספה לך כהאי וומא יתיב ר' אבה כחר
כחפו ור' אלעזר קמיה . אר"ש הא השאה שעת' דרעותה הוא ואכה
בענא למיעל כלא כסופ' לעלמ' דחתיה והא מלון קדישין דלא גליאן
עד השת' בעינא לנלאה קמי שכינתא דלא וימרין דהא בנרעותה
אסתלקנא מעלמ' ועד כען טמירין קו כלכאי למיעל כהו לעלמא
דאתי וכך הסדרנא לכו ר' אבה יכתוב ור' אלעזר כרי ולעי ושאר
חברויא ירשון כלבייהו קס ר' אבה מכתב כתפו ויחוב ר' אלעזר
כריה קמיה ח"ל קוס כרי דהא אחר' יתיב כההוא אחר קס ר' אלעזר .
אתעטף ר"ש ויחוב פתח ואמר לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי
דומא לא המתים יהללו יה הכי הוא וראי אינון דאקרון מתים דהא
קב"ה מי אקרו והוא שחרי בין אינון דאקרון חיים ולא עם אינון
דאקרון מתים וסופיה דקר' כתי' ולא כל יורדי דומא וכל אינון דנכתין
לדומא כניהנסיפתא רון . שאנו אינון דאקרון חיים דהא קב"ה בעי
ביקרוסין . אר"ש כמה שניה שעת' דא מאדרא . דכאדרא אדרמן קב"ה
ורתיכו . והשת' הא קב"ה הכא ואתי עם אינון לריוקי' רבנא דערין
מה דלא שערעי כאדר' . וקב"ה בעי ביקריהו דריוקי' יקר מיקרא
דיליה כמה דכתי' בירבעם דהוא מקטר ומפלא לעז' וקב"ה אוריך
ליה וכיון דאויטי דיה לקבלי דערזי כביאה אהויבש דיה דכתי' ויחבש
ידו וגו' ועל רפלא לעז' לא כתי' אלא על דאויטי דיה לערו כביאה .
והשת' קב"ה בעי ביקרא דילן וכלהו אחאן עמיה . אמר הא רב
המנוכ' סבא הכה וסדרניה ע' לריוקי גליפן בעטרין מנהרין כל חד
וקדי מויהיה דיוה דעתיקה קדישה סתימא דכל סתימין . והוא חתי
למשמע כדדווחא אלין מלון דהכה אימא . עד דהוא יתיב אמר הא ר'
פנחס בן יאיר הכה אחיני דוכתיא אורעו חברויא דהו מתוןקמו
ויתכו כשיפולי בית' . ור' אלעזר ור' אבה אשתארו קמיה (כ"א עמיה)
דר"ש אר"ש כאדר אשתכתב' רכל חברויא הו אמרי ואנא עמסון .
השת' אימא אנא בלמודרתי וכלהו טותין למלולי עלהין ותחוקן . זכאה
חולקי וומא רין פתח ר"ש ואמר אני לדודי ועלי תשוקתו . כל יומין
דאתפרנא כהאי עלמ' בחד קטורא אתקטרנא ביה בקב"ש וכנ"כ
השת'

השת' ועלי תשוקתו . דהוא וכל סיעתא קדישא דיליה חו למשמע
כדרה מלון סתימין ושכתא דעתיקה קדישא סתימא דכל סתימין .
פרים ואתפרש מכלא ולא פריש דהא כלא ביה מתדבקן וסוד מתדבק
בכלא הוא הוא כלא עתיק' דכל עתיקין סתימ' דכל סתימין אחתקן
ולא אחתקן . אחתקן כגון לקיומ' כלא ולא אחתקן כגון דלא שכיט כד
אחתקן אפיק ט' כהורין דלהטין מניה מחקוניו וסוניו כהורין מניה
מחנהרין ומתלהטין ואליון ומתפשטין לכל עיכר . כבול' דהתפשטין
מניה כהורין לכל עיכר . וסוניו כהורין דמתפשטין כד וקרבן למנדע
לון לא שכיט אלא כוונא כלחורו כך הוא עתיק' קדיש' כבול' עלאה
סתימא דכל סתימין ולא שכיט כר אינון כהורין דמתפשטין דמתגליין
וטמירין וסוניו אקרון שמא קדיש' וכנ"כ כלא חר ומס דהמרי ותכרא
כספרי קדמאי דאינון דגנין דהכריחו ועתיק' קדישא אהגלי כהו
ככל חר וחר משום דאינון חקונין דעתיק' קדישא לאו השת' עידנא
להני מלון דהא אמינא לון כאדרא קדישא . וסתימא מה דלא ידענא
הכי ועד השת' אסתים כלכאי מלה . והשת' אנא בלמודרתי אהסידנא
קמי מלכה קדישא וכל הני זכאי קשוט דהו למשמע מלון אלין :
גולגלתא דריש' חורא לאו ביה שירות' וסוימ' קולטר' דקטפוי
אחפשט ואחנהיר ומניה ירחון דריוקי' ד' מאס
עלמין דכסופין לעלמא דחתי . מהאי קולטרה דקטפא דהיא גולגלתא
חורא נטוי טלא כל יומא לההוא זעיר אכפין להתר דאקרו שמים
וביה זמיון מיתוהא לאתוהא לזמנ' דחתי דכתי' והן לך האלהים מטל
השמים והתמליא רישיה וממהוא זעיר אכפין נטוי לחקל תפוחין
וכל חקל תפוחין כהורין מההיא טלא . החי עתיק' קדיש' טמיר ונניו .
וחכמת' עלאה סתימא' כהסוד גולגלת' משכח ודתי כהאי עתיקה
לא אתגליוהא אלא רישה בלחורו בנין דהיו רישה לכל ריש' שכתמא
עלאה דהיה רישה ביה סקוס והקרי מוחא עלאה . מוחא סתימא .
מוחא דשכיך ושקית . ולית רודע ליה בר חיהו :

תלת

רישין אהגלפן דא לנו מן דא . ודא לעילא מן דא . רישה
ח' חכמת' סתימא דהחכמייא ולא מתפתח' וחכמת'
דא סתימא' רישה לכל רישי דשאר חכמות רישה עלא' עתיק' קדישא
סתימא' דכל סתימין רישה דכל רישה דלאו ריש' אלא ידע ולא אחרדע
מה דהו כרישה דא דלא אהדכך בחכמת' ולא בסוכלחני . ועל הא
אקרי ברח לך אל מקומך . והחיות רזא ושוכ . וכנ"כ עתיקה קדישה
אקרי חין . דביה תליה חין . וכל אינון זימין מועותה
סתימא'ס

סתימא נפקין (תליון) וכלהו שעישין (ס"ה יתכין) בשקולה. ולא תקוו קדלה כלא סוא. בגין דהאי עתיקה קדיש' כתר הוי. כלא כתיורו ולא סניא מרחמי לעלמין בתלת עשר מכולן דרמין אשככת. בגין דהאי חכמתא סתימאה רביה מתפרש תלת זמנין לארבע והוא עתיקה כליל לון ושלטי על כלא. חר ארחא דנהור כפלגתא דשערי דנפקי ממות' הוא ארחא דנהורין ביה דיקויא לעלמא דהתי דכתי' וארח דריקיס באור ננה וגוי. וע"ד כתיב אז תשעננ על וי. ומהאי ארחא מתנהרין כל שאר ארחין דתליון כזעור אנפין. האי עתיק' סכא דסכין. כתרך עלאה לעיל דמתעטרין ביה כל עטרין וכתרין ומתנהרין כל כוזינין מניה ומתלטהין (ומתנהרין) והוא הוא כוזינא עלאה טמידא דלא אתירע (וכל שאר כוזינין מניה מתלטהן ומתנהרין) האי עתיקה אשככת בתלת רישין וכלילן בחד רישא. וההוא (כ"א וואה) ריש' עלאה לעילא לעילא ועגין דעתיק' קדיש' אחרשים בתלת אוק הכי כל שאר כוזינין דנהרין מניה כלילן בתלת. עוד עתיק' אחרשים בדרך. כללא דעתיקא בחרין הוא. כתרך עלאה דכל עלאין רישא דכל רישוי. וההוא דהוי לעיל' מן דא דלא אתירע. כך כל שאר סתימין כוזינין וכתרין. עוד עתיקא קדיש' אחרשים ואחסים בחד והוא חד וכלא הוא חד כך כל שאר כוזינין מתקדשין מתקטרין ומתנהרין בחד ואינון חר.

מצחא

דא סתימא לעילא דלא אתירע פשיט חר עורכא בסומא יאה והתכליל כמפחה. ובגין דהיהו (כ"א דההוא) רעוא דכל רעוין אתתקן כמנח' ואחגלייה בכוסיע' (ס"ה אחגליק בפסיוט) האי מנחא תקרי רטון וכד רטון אחגלייה רעוא דרעוין אשככת בכלהו עלמין ובל גלותין דלת' מתקבלין ומתנהרין אנפין וכלהו ברחמי אשככת וכל ריטון התערין והתכפין בשככתא כשעת' דלולה דמנחה דהוא עידן דכל ריטון מתערין אחגלייה האי מנח' אתכפין כל ריטון ואשככתו רמין ככלהו עלמין. וכנ"כ אשככת שכת בלא דינא לא לעילא ולא לת' ואפי' אשה דביהמס אשקע (כ"א אשכבך) באחרים ונווין סייכויא ועל דא אסוסף נשמא דחדו בשככת. וכעי בר נש למחרי בתלה סעודתי דשכתא דהא כל מהימנותא וכל כללא דמהימנותא ביה אשככת. וכעי בר נש לסדרך פתורא ולמיכל.

תלת סעודתי

דמהימנותא ולמחרי בהו אמר ר' שמעון אסהרנא עלי לכל אלין דשכת דהא מן וומאי לא בטיל' אלין נ' סעודתי ובגיניהו לא אלטריכ' לקענית' בשככתא. ואפילו

ואפי' כיומי אחריני לא אלטריכ' כ"ס בשככתא דמתן דזכי בהו זכי למסהימנותא שלימתא. חר סעודתא דמטרונית' אחד סעודת' דמלכת קדישא וחד סעודתא דעתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ובההוא עלמא יוכי בהו לאלין. האי רטון כד אחגלייה כל דינין אתכפין משולשליהו תקונא דעתיקא קדישא אתתקן כתקונא חר בלא דכל תקונין והיא חכמה עלא' סתימאה כללא דכל שאר והאי תקרי ערן עלאה סתימ' והוא מוחא דעתיק' קדישא והאי מוחא אשפט לכל עיבד מניה אשפט ערן אחרא ומהאי ערן אחגלק וההוא רישא סתימא דכרישא דעתיקה דלא אתירע כד פשיט חר טורכא (ס"ה גוינא) דהוה מתתקן לאתנהרא בטש כהאי מוחא (כ"א מלחא) ואחגלק ואתנהיר בכמה נהירין ואפיק וארשים בכוסיעא דא כהאי מנחא ואחרשים ביה חר נהורא דתקרי רטון והאי רטון אשפט לתתא בריקנא ער ההוא אחר דמתושכח בדיקנא ותקרי חר עלאה ודא היהו נוטר חסר ובהאי רטון כד אחגלייה מסתכלין מחרי דרינא ומתכפין.

עיניו

דרישא דעתיק' קדיש' תרין כתר שקילן דאשנחין חרורא. ולא נאים דכתי' לא ינוס ולא יושן שומר ישראל ישראל קדיש' כנ"כ לא אית ליה בגינין על עינא ולא בסות'. ההוא מוח' אחגליק ונהיר בתלה חורין דעילא (כ"א דעינא). בחור' חר' מסתחין עינין דזעיראנפין דכתי' רחוקה בתלב דהוא (כ"א כההוא) חוריא קדמאה ושאר חורין אסתחין ונהרין לשאר כוזינין. מוח' תקרי כביע' דכרכתא כביע' דכל ברכאן מניה אשככתו ובגין דהאי מוחא להיט כנ' חורין דעינא. בעינ' תלי ביה ברכא דכתי' טוב עין הוא יבורך דהא כמותא תליון חורו דעינא האי עינא כד אשנח בזעיראנפין (עלמין). אנהרין כלהו בחדו עינא דא הוא בלא ינונא לית בה שמאלא. עינין דתתא ימונא ושמתאלא תרי בחרי נוונין. כלניעות' דספרא חוליפנא דהא י' עלאה ו' תתאה ה' עלאה ה' תתאה ו' עלאה ו' תתאה. כל אינון עלאין בעתיק' תליון תתאין בזעיראנפין אינון לאו תליון אלא אינון ממשי. ובעתיקא קדישא תליון. דהא שמה דעתיקא אשככויה מכלא ולא אשככת לכל אליון אחורין דתליון בעתיק'. בגין דתקוימון אינון דלתת' דאי לאו הכי לא ותקוימון. וכנ"כ שמה קדישא סתימא וגלייה ההוא דסתימא לקבלים דעתיקא קדיש' סתימ' רכלא. וההוא אחגלייה כניניה דתליון (ס"ה דתגלו כניני דההוא) דתליון (רתליו) כזעיראנפין וכנ"כ כל ברכאן בעוין סתימא וגלייה אליון אחורין סתימין דתליון בעתיקה

(כעתיקא קדישא תליין אמחי תליין ו' לקיימא ו' דלתתא) (ס"א)
ודאי כנולגנתא כמאסא בעיינין תליא יו"ד המה תלייה לקיימא
ליו"ד דלתתא :

חוטמא

בהאי חוטמא כנוקבא דפרדסקא רביה נשיב רוחא
דחיי לזעיר אפיין וכהאי חוטמא כנוקבא דפרדסקא
תלייה ה' לקיימא ה' אחרא דלתתא ורף רוחא נפיק ממוח' סתימאה
ואקרו רוחא דחיי וכהאי רוחא זמינין למגדע חכמת' בזמנ' דמלכא
משיח' דכתי' ונחה עליו רוח וי' רוח חכמה וכינה ונו' . האי חוטמא
חיון מכל סטריין חרו שלמי' נחת רוח אסות' . כחותמ' דזעיר אנפין
(כמה דאוקימנא) כחיב עלה עשן כאפונו' . והכא בחיב ותהלתו
אחטט לך ובספר דאגרת רבי רב יובא סבא אוקים ה' בפומא והכא
לא מתקיימ' הכי ולא אלטרפ' (ס"א אלטריכנא) אע"ג דבחד סלקא .
אלא כה' דינא חליא ורונה כחוטמא תלייה דכתי' עלה עשן באפו .
ואי קיימא הא כתי' ואש מפיו תאכל עקרה דרונזא כחוטמא תלייה
כל תקונין דעתיק' קדיש' כמוסא שקיט וסתיס מהתקנין וכל תקונין
דזעיר אפיין בחכמה תתאה מתתקנין דכחיב כלס בחכמה עשית
וה' כללא דכלא ודאי . מה בין ה' לה' ה' דהכא דינא אתער מנה
ודתתא דחמי נו דחמי :

בריקנא

דעתיקא קדישא תלייה כל יקירו דכלא . מולא רכלא
אקרו . מהאי דיקנא מולא יקירות' (כ"א מהאי מולא
יקירא) דכליקורין מזלי עליה ותתאי כלהו משגותין לההוא מולא .
בהאי מולא תלייה חיי דכלא . מזוני דכלא . בהאי מולא תליין שמויא
וארעה גשמיין דרעה . בהאי מולא אשפות' דכלא . בהאי מולא תליין
כל חיילין עלליין ותתאין תלה עשר נכיעין דמשחא דרבותא טבא
תליין דיקנ' דמולא יקירה דא וכלהו נפקין לזעיר אנפין לא חימא
כלהו תלה תשעה מנייהו משחכאן כזא לאכפיו דיניין (וכד) האי מולא
תלייה כשקול' ער טכור' כל קדושי קרושין דקדושה ביה תליין . בהאי
מולא פשט פשיטותא דקוטרע עלאה ההוא רישא דכל רישין דלא
אחדע ולא אשתמודע ולא ידעין עלליין ותתאין . כנ"כ כלא בהאי
מולא תלייה דיקנא דא נ' רישין דאמינא מתפשטן וכלהו מתחברן
בהאי מולא ומשחכין ביה . וכן כ' כל יקירו דיקירותא בהאי מולא
תלייה כל אלין אתון דתליין בהאי עתיקא כלהו תליין בהאי דיקנא
ומתחברן בהאי מולא ותליין ביה לקיימא אתון אחרנין דאלמלא לא
סליק אלין אתון בעתיקא לא קיימיין אלין אחרנין וכנ"כ אמ' משה
כר

כד אלט' וי' וי' תרו זמינו ופסיק טעמא כנוויהו דהא כמולא תלייה
כלא . מהאי מולא מחכפי עליה ותתאי ומתכפין קמיה . זכאה
חולקים מתין דוכי להאי . האי עתיק' קדישא סתימא דכל סתימיין לא
אדכר ולא אשחכס' . זכנין דאיהו ריש' עלאה לכל עלליין לא אדכר בר
רישא תדא כלא גופא לקיימא כלא והאי (כ"א דכל סתימיין רישא
עילא' לכל עלליין לא אדכר אלא רישא תדא כלא גופא לקיימ' כלא
והוא) עמירו סתי' ונניו מכלא . תקונו אתתקן כההוא מוח' סתימאה
דכלא דתפשט ואתתקין כלא גופיק חסד עלאה וקתאה וחסד
עלאה תתפשט ואתקן ואחבליל כלא כמוח' סתימאה דא . כד אתתקן
חורא דא כנהירו דא בטט מאן דבטט כהאי מוסא ואסתהירו ותלייה
ממול' יקירא מוסא אחרא דתתפשט וכחיר לתתקין ותריין שביילין כד
אסתהירו נהיר ממול' יקיר' אסתהירו ג' רישין עלליין תריין רישין וחד
דכליל לון . ובמולא תליין ואתכלילין ביה . מכאן שהרי לאתגלו' יקירו
דדיקנ' דאיהו מולא סתימאה . ואינון מתתקן כמה דעתיקא קדישא
תלת רישין מתעטרין ביה הכי כלא כהלת רישין . וכד אסתהרן תליין
כלהו דא כדא כהלת רישין תריין מתריין סטריין וחד דכליל לון . ואי
קיימא מאן עתיק' קדישא . ח"ח לעילא לעילא אית דלא אחידע ולא
אשתמודע ולא אחרשו והוא כליל כלא ותריין רישין ביה כלילין (ס"א
תליין) וכדיון כלא (תדא) הכי אתתקן וההוא לאו במנינ' ולא בכללא
ולא בחושבן אלא ברעותא דלכא ע"ד אסתהר אסתהר אשמרה דרכי
מחטא כלשוני אהר דשירותא אשחכס מעתיקא קדישא דאסתהיר
ממולא הוא נהירו דחכמתא דמתפשט לחליין ותריין עובר ונפקא
מההוא מוסא סתימאה מנהירו דביה ומה דעתיקא קדישא נהיר
בקדמותא (ס"א כחכמתא) דא היא ושירותא ממא דאתגלויה (הוי)
ואתעכיד לתלת רישין . וריש' תדא כליל לון . ואלין תלת מתפשטן לזעיר
אנפין . ומתליין נהרין כלא . אתגלויק האי חכמתא ואתיקוד נהר' דנהיר
ונפיק לאשקא' בנתא ועייל (כ"א ועיילין) בריש' דזעיר אנפין ואתעכיד
חד מוסא ומתמן אתמטיק ונגיד בכל גופא ואשקי כל אינון נטייעאן
הה' דונבר יולא מערן להשקות את הנן ונו' תו אתגלויק האי חכמתא
ואתמטיק ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעכיד מוסא אחרא . (ההוא
אחרא) ההוא נהירו דאתמטיק מניה אלין תריין משיכן אתגליופו
ומתחברן כחד רישא דעתיקא דכורא דכתי' ברעתו תקומוס נכקעו
ועייל ברישא דזעיר אנפין ואתעכיד מוסא אחרא ומתמן אתמטיק
ועייל לגבוש' ומלויא כל אינון אחרין ואתקדרין דגופ' הה' דוכדעת
קדוים

חדרים ומלאו ואלו נהרין מנסירודקהו מות' עלאה סתימא' רבתי
כמולה (עתיקא קדישא) וכלא דא ברה תלויין ואתקשר דא ברה ורה
ברא עד דישתמודע דכלא חד וכלא קוא עתיק' ולא אתפרש מניה
כלום. אלון תלת נהרין נהרין לתלת אתרנין דאקרין אבהן ואלון
נהרין לבנין וכלא נהיר מאתר חד כד התנליה סאי עתיקא רעוא
דרעוון כלא נהיר וכלא השתכח בחדו שלימתא. סאי חכמתא אקרו
ערן. וסאי ערן התמסך נערן עלאה סתימא דכל סתימין ומסאי
ערן אקרי שירותא דעתיקא לה אקרי ולא סוי שירותא וסוימא
ובנין דלא סוי כיה שירותא וסוימא לא אקרי אהה. בנין דהחכסיה
ולא התנלייה ואקרי סוא. ומאתר דשירותא השתכח אקרי אהה
ואקרי אב דכתיב כי אהה אבינו. באגדתא דבי רב יובא סבא כללא
דכלא ועיר אכפין אקרי אהה עתיקא קדישא דהחכסיה אקרי סוא
וספיר והשתא קרינן באתר דא דשירותא השתכח אהה אף על גב
דהחכסיה מניה סוי שירותא ואקרי אב. והוא אב לאכהן. והאי אב
נפיק מעתיקא קדישא דכתיב והתכמה מאין המלה ובג"כ לא
אשתמודע. ת"ח כתיב אלהים הבין דרכה. ררכה ממש. אבל והוא
ודע את מקומה. מקומה ממש וב"ש דרכה. (ס"א מקומה ממש ולא
דרכה. מקומה ממש וב"ש דרכה) וב"ש סהיה חכמה דסתימא ביה
בעתיקא קדישא. סהיה חכמה שירותא דכלא מניה מתפשטן תלתין
וחרין סבלין. (סבלין ולא ארתין) ואורויהא כהו אתכלילת בעשרין
וחרין אהוון ועשר אמירן. סהיה חכמה אב לאכהן וכהאי חכמ' שירותא
וסוימ' השתכח ובג"כ חכמה עלאה חכמ' חתאה. כד אתפשט חכמה
אקרי אב לאכהן. כלא לא אתכליל אלא כהאי (ס"א כד מתפשט חכמה
אקרי אב לאכהן כלא לא השתכלל אלא כהאי) דכתיב כלם כחכמה
עשית וקף ר"ש ירוי וסרו אמר ודאי עוון הוא לגלגה וכלא אנט'
כשעתא דא. האנא כשעת' דעתיקא קדיש' סתימא דכל סתימין בעת
להקנה. כלא אהקין כעין דכר ונוקבא באתר דהתכלילו דכר
ונוקבא. לא אהקיימו אלא בקיימא אחרת דכר ונוקבא והאי חכמה
כללא דכלא כד נפקא והתנהיר מעתיקא קדישא לה אתנהיר אלא
בדכר ונוקב' דסאי חכמה אתפשט והפיק מנייה כינה ואשתכח דכר
ונוקבא הוא. חכמה אב כינה אס. חכמה וכינה בחד מתקלא אהקלו
דכר ונוקבא. ובנוייהו כלא אהקייס בדכר ונוקבא דאלמלא סאי לא
מתקיימין שירותא דא אב לכלא אב לכלא אהקין אהתכרו דא ברה
ונהירו דא ברה. (חכמה אב. כינה אס. וכתיב כי אס לכינה תקרא.)

כד אהתכרו אולירו והתפשט מהימנוהא באגדת' דבי רב יובא סבא
הכי האני מסו כינה אלא כד אהתכר דהטרה יו"ד כה"א אהתכר
והפיקה כן ואולידת ובג"כ כינה אקרי. כן י"ס. שלימותא דכלא.
השתכחו ארווייהו דמהתכרין וכן בנווייהו כללא דכלא כהקיימיהו
השתכח שלימותא (כ"ה כן י"ס ארווייהו דמהתכרין וכן בנווייהו.
כהקיימיהו השתכח שלימותא דכלא כללא) דכלא אב והא כן ובה.
מלין הלון לא אהוייהו לגלגה בר לקדישי עליונין דעאלו ונפקו
וידעין ארסוי דקב"ה דלא סעין כהו לימינה ולשמאלה דכתיב כי
יסרים דרכי ויודיקים ולכו בס וגו' וכהה חולקיה דמהארוזכו למרע
אורסוי ולא סעי ולא יעבי כהו דמלין אלון סתימין אינון וקדישי
עליונין נהירין כהו כמין דנהיר מנסירודקהו לה התמסרו מלין
אלון אלא למתן דעאל ונפק דמתן דלא עאל ונפק טכ ליה דלא אכרי
דהא גליה קמו עתיקא קדיש' סתימא דכל סתימין דמלין אלון נהירין
כלבאי באשלות' דרשומותא ודחילו דקב"ה. והלון כהו דסבא ידענה
כהו דהא עאלו ונפקו והתנהירין כאלון מלין ולא בכללו והשתח
התנהירו בשלימותא כמה דאנט' וכהה חולקי עמסון כההה עלמא
אמר רבי שמעון כל מה דהמינה דעתיק' קדישא וכל מה דהמינה
דועיר הנפין כלא חד. כלא הוא חד מלה לה תלוי' כוס. פירוד' בריך
הוא בריך שמה לעלם ולעלמי עלמין. ת"ת שירותא דה דאקרו אב
התכליל כליד דתלוי' ממולה קדישא ובג"כ יוד כליל אהוון אהרנין ו'
סתימא דכל אהוון אהרנין קדישא וסופת דכלא וסהיה נהר דבגוד ונפיק
אקרי עלמא דהאי דהאי חרירי ולא פסוק והאי הוא ערוכ' דרשומות
לזכאה להאי עלמא דהאי דהאי חרירי לבנתא ולא פסיק. עליה כהו'
וכמולה מים חסר לא יזכו מימיו והוא עלמא דהאי אכרי כיו"ד
ס"ד ונהר יולא מערן להשקות את הנן. ו' כליל חרין אהוון ו"ד.
באגדתא דבי רב יובא סבא תנינן אהאי ו"ד כלילן כליד אלה נטועס
דבנתא דא אקרי ו' והיה נפתא אחר' דהיו ד' ומסאי ו' אשתקיייה ד'
(דאיכה ארבעה) והיינו רוח דכח' ונשר וולא מערן ונו'. מתן הוא ערן
דא חכמה עלאה ורא' ו' להשקות את הנן דא הוא ו' ומשס יפירד והיס
לארבע' ראס דא היא ד' וכלא כליל כליד ובנין כד אקרי אב לכלא.
אב לאכהן שירותא דכלא (אקרי) כיהת דכלא דכתיב בחכמ' וכינה כיה
(מהאי יוד שירותא וסוימא דכלא) וכתיב כלם כחכמה עשית כהתריס
לא התנלייה ולא התירע מדאשתכח באימא אהרמיו באימא. ובג"כ
אימא כללא דכלא כה אהירע ובה אהרמיו. שירותא וסוימ' דכלא

(חכמה הקרוי) דכה סתים כלל - כללה רכלה שמה קרוי' עד השתא
 רמיונה ולה אמינה כל אליוומוי - והאידנה מחגלפין סטרוי' כליל
 כהאי חכמה-ה' דה' אומה וקרוי' כונה-י' ס' אליו חרוי' כנוודמחשטרוי'
 מאומה-והא' חנין רכינה אכליל מכלה-י'וד דמחכר' באומ'מפקין
 ב"ן-והיונו כינה ס"ב ו"ה ס'ראינון'ה בן בנוייה-השתא איה לאסתכלא
 כינה והקרוי חכונה אמאי הקרוי חכונה ולה כינה הלה חכונה הקרוי
 בשעתא דיקנה לתרוי' כנין ב"ן וכ"ס דאינון ו"ה והפיה שעה' הקרוי
 חכונה רכלה כליל כאליו חתון ב"ן וכ"ס דאינון ו"ה - וכלה חד כללה -
 והיונו חכו' כה-כספיה דרב המנונה סבה אמר השלמה מלכה חקונה
 קדמאה דגליומא סך יפס רעיתו מהאי הוה-וחקונ' חניינה הקרוי
 כלה דאינו נוקבה לתתא ואינון דאמרי דתרווייהו להאי נוקבה
 דלתתא אינון-לאו הכי - דה"ל קדמאה לא הקרוי כלה - וה"ל כהרתה
 הקרוי כלה לזמנין ידועין (לזמנין סניאין) דהא זמנין סניאין אינון
 דרכורה לא אחכר עמה ואסתלק מינה כהסוה זמנה כחיוב והל
 השנה כנת עומאה לא חקרב - כשעתא דאתרבה נוקבה ורכורה
 כעני להתכרה עמה כרוי הקרוי כל"ה - ככ"ל מה שתייה (אכל)
 האו אומה לא אפסיק רעותה דתרווייהו לצלמין כחד נפקין כחד
 שרוי' - לא אפסיק דא מן דא ולא אסתלק דא מן דא - ובנ"כ
 כחיוב ונהר וולא מערן - וולא חדיר ולא אפסיק - הס"ד וכמולא
 מים אשר לא יזכו מימיו - ובגין כך כחיוב רעיתי כרעות' דאחיה
 שרוי' - באחרותא שלימותא אכל הכא הקרוי כלה - דכ"ה אהא-כורה
 לאסתכרה עמה היא כלה ככלה יהיה חתונה ממס - ובגין כך
 חרוי חקונין דנוכחי פרוש שלמה - תקונה דקדמיהא סחומא בגין
 דאינה סחומא - ותקונה חניינה פרוש יחיר ולא סתים כולי האי
 ולבחר חליה בל שכחא בהסיה דלעילא דכתיב חתה היה לחמה כרה
 הוא לזולתה ובגין דאינה חומה מתעטרה בעטר' דכלה ורעותא
 דאוד לא אפסיק מנה לעלמין אחיהיב כרעותא כל חירו דעבדיו - כל
 חירו רכלא כל חירו-חייבא לרכאה לכלא דכתיב כיבוש הוהוכפר
 עליוכס וכחיוב וקדשהא את שנת החמישים שנה ווכל הוא מאי ווכל
 כמה דאת אמר ועל ווכל ושלח שרשוי-משים הסוה נהר דאתי ונגיד
 ונפיק ואתי חדיר ולא פסיק-כחיוב כי אם לבינה תקרה לחכונה חתן
 קולך - כיון דאמר כי אם לבינה תקרה אמאי לחכונה הלה כלה כמה
 דאמינה-הי מנייהו עלאה-בינה עלאה מהכונה בינה אב ואם וכן-זה
 אכוחם וכן בנוייה-חכונה פלא כללה דכנין כן ובק"ה ולא אשתכח

אב ואם אלה באומה - דאימא ודאי (ס"ה אלה כבינה - וכחכונה
 ודאי אומה) - כיעה עליה וולא חגלוייה - אשתכח דכללה דקרוי כנין
 הקרוי חכונה וכללה דאב ואסוכן הקרוי כינה - וכד בעילא כללה כלה -
 כהאי אכליל והאי אכוחם וכן הקרוי חכמה כינה ורעות - כנין דהאי
 כן נטיל סימנין דאביו ואמיה הקרוי רעות דהוא סהרוחא דתרווייהו -
 והאי כן הקרוי כוכרה דכחיוב כני ככורוי ישראל - ובגין דהקרוי כוכרה
 נטיל חרין חולקין - וכד אתרבי כעטרוי נטיל חלת חולקין - ובין כך
 ובין כך חרין חולקין וחלה חולקין בלא חד מלה - והאי והאי
 הכי (ס"א חר) הוה ירוחא דאביו ואמיה ירוח - מאי ירוחא דא
 החסנתא דאביו ואמיה וחרין עטרוי דהוה בגיונין בנוייה וואחסינו
 לבן דא - מסטרה דאביו הוה בגיונין כד עטרה דהקרוי חסר -
 ומסטרה דאימא חד עטרה דהקרוי גבורה - וכלהו מתעטרוי כרוייה
 ואחיר לון וכד נהרין אליו אב ואם עליה כלהו חקרון חפליו
 דרושא וכלה נטיל כן דא וירית כלה ואסתפשט בכל גופא - והאי
 כן יהיב לכרחא - וברתא מניס חתון ועכ"פ מכאן כרה ירוחא
 כרחא-ברא ירוח לאביו ולאמיה ולה ברתא - ומניה חתון ברתא כמה
 דכתיב ומזון לכלא ביה - ואי חומה כל סאי והאי חקרון דיקו ופרק
 כחד אינון וחד כלה) הני אב ואם כלילן ומחכרנה כדא-ואב טמיר
 יחיר - וכלא חסוד מעתיקא קרושא ותליא ממולא קרושא יקרוי רכל
 יקרוי' - ואליו אבואם מחקנין כוחא כמה דאמינה דכתיב כחכמה
 יכנה בית ובחכונה יחכונן וכדעת חריוס ימלאו כל חון יקר ועינים
 וכחיוב כי נעים כי חסמס בפענך - (הני כללה - כלה כמה דאמינה
 ותליין ממולא קרושא יקרושא) - ח"ר שמעון באדרה לא גלינהא כלה-וכל
 הני מלין עמורין כלבאי הוה עד השתא וכענינה לאטמרה לון לעלמא
 דהאי משום דחמן שאלהא שאיל לנה כמה דכתיב והיה חמונת עהך
 חוסן ישועות חכמה ודעת ונו' - וחכמה בעיין מיני - והשת' רעותא
 דקב"ה כהאי-ה' בלא כסופא איעול קמי פלטרוי כחיוב כי אל דעות
 וי' דעות ודאי-הוה הדעה כדעת כל פלטרוי אחמליין דכתי' וכדעת
 חדרים ימלאו (ובגין כך) דעת אחרת לא חגלוייה דהא טמירא חזיל
 בנוייה ואסתכליל כיה דעת נהיר כמחין ואסתפשט כמות' כלה (כמותא
 כגופא בלא כיואל דעות וי') כספיה דאגדתא חנין כי אל דעות וי'
 אל הקרוי דעות אלא עדות - דהוא סהרוחא דכלה סהרוחא דחרין
 חולקין כד"ה ויקס עדות כיעקב-ואע"ג דהאי מלס חוקמה כספיה
 דלניעותא בנוונא אחרת סקס באחרים שליח הכי כלא שפיר וכלה הוי

כב אסקים מלה האו אב ואם בלהו כהו כלילכלא כהו סחימוןאוינון
סחימון כמולא קדישא עהיק' רכל עהיקין . ביה סחימון כיה כלילין .
בלא הוא בלא היו ברוך הוא ברוך שמו לעלם ולעלמי עלמין . כל
מילין דהדרה יזום וכלהו מלון קדישין מלון דלא סטאן לימינא
ולשמאל' כללהו מלון סחימוןאוינון לאינון דעאלו ונפקו וכלא הכי
הוא ועד השם' סו מתקנין אלו מלון דר' חול' לנלאה והשם' אהגליין
וגלי קמו (מלכא) עהיקא קדישא דהא לא ליקרא דילי ורביה אבא
עבורנא אלא כגון דלא אישול ככסופ' קמי פלטרו עבירנא ועוד דהא
זמינא דקב' ס' וכל הכי זכאי קשט דהכא משכחן כלהו מסכמין על
ודיהא קמינא דכלהו דהאן כהאי הלולא דילי וכלהו זמינן כההוא
עלמא כהילולא דילי זכאה חולקי . אמר רבי אבא כד קיים מלה דא
בונינא קדיש' בונינא עלאה ארום ודו וכהו וחיידכעא לנלאה מלה
דא אמר כמלה דא אטע' ער' כל וימאי והשם' לא יוכין לי יסיהא
אהקק ויחוב ורקיס כספוחיה וסניד חלה זמנון ולא הוה יכול בר
גס לאסכלא כההוה כ"ס ביה אמר פומא פומא ריבית לכל האי לא
אנניבו מבושך מבושך נפיק ולא פסק עלך קריון ונאר יולא מעדן .
וכחוב וכמולא מים אשר לא יוכו מימיו האידנא אסדרנא עלי דכל
זומין דקאימנא אחיבנא למחמי וימא דא' (כ"א דרעות' לנלאה דהא)
ולא סלוק כרעותי' (כ"א כרדי) כר האידנא דהא בעט' דא' מהעטר האי
זומא והשם' כענינא לנלאה מלון קמיה דקב' ס' דהא כלהו מהעטרין
ברישו . והאי וימא לא יתרק למיעל לדוכוס ביומא אחרה דהא כל
זומא דא כרעותי קיימא והשם' שרינא לנלאה מלון כגון דלא אישול
ככסופא לעלמא דהאי . והא שרינא אימא כהי' דק ומשפט מכון
כסאך סדר ואמ' יקרמו פנוך מאן חכימא יסכל בהאי למחמי אורשו
(ס' ד' דניו) דקדישא עלאה דניו דקשט דניו דמתעטרין ככהרו
עלאין דהא אימנא דכלהו בונינן כהרין מבונינא עלאה טמיר' רכל
טמירין כלהו דרנן לאהנהרא (כ"א וכלהו אינון דרנן לאהנהרא)
וכההוא כהורא דכל דרגא ודרנא אהגלייה מה דאהגלייה . וכלהו
כהרין אהודין כהורא דא כהור' דא ונאר' דא כהורא דא וכהרין דא
ברא ולא מהפרשן דא מן דא . כהורא דכל בונינא ובונינא דאהקרין
קונו מלכ' כחרי מלכא כל חד וחד כהור וחסיד כההוא כהורא דלגו
לגו ולא מהפרש לכריב' כ' כלא כחד דרנא אהקל וכלא כחד מלה
אהעטר ולא מהפרש דא מנרא איהו ושמייה חד הוא כהור' דאהגלייה
אקרו לבושא דמלכא כהודא דלגו לגו (כההוא כהורא הוא מה) כהורא

סחיס וכוה שריה כהורא דלא אהפרש ולא אהגלייה וכלהו הווינו וכלהו
כהרין כהרין מעתיקא קדישא סחימא דכל סחימון בונינא עלאה .
וכד מסכלן כלהו כהרין דאהפסטן לא אהכח כר בונינא עלאה
דאטמר ולה אהגלייה כהינון לבושין דקר לבושי קשט קונו קשט
בונינא קשיט אהכחו חרין בונינן קוונא דכורסייה דמלכ' ואהקרין
לך ומשפט ואינון שירות' ושלמות' בכל מהימנות' וכהני מהעטרין
כל דניו דלעילא וכהא וכלא סחיס כמשפט ונרק מהאי משפט אהון .
ולאינון קריון לה ומלכי דק מלך שלם כר מהערין דניו ממשפט
כלהו רחמי כלהו כשלימו . דהאי מכהס להאי דק דניו מתקנין
וכלהו נקתין לעלמא בשלימו ברחמי וכדין (אקרי) שעה דמסכר
דכר ונוקב' וכל עלמין וכלהו ברחמי וכחדוה' וכר אהניו חוכי עלמ'
ואהשאה מקרשא ורבורא אהרק מן נוקבא וחייה קדישא שריה
לאהער' ווי לעלמא דמחן כההוא זמנא מהאי דק . כמה חבילי
טרדין מהערין בעלמא כמה זכאין מסחלקין מעלמא וכל כך למא
ענין דאהרק דכורא מן נוקבא ומשפט לא קרב כדק דא ועל האי
כהיזום נספה כלא משפט דמשפט אהרק מהאי דק ולא אהכסמ'
ולדק ונקא מהאר אהרה וע' ד' אמר שלמא מלכא אה הכל ראיחו כימי
הכלי יש דיק חוכר כדקרו ונו' הכל דא סבל חרה מהכלים דלעילא
דאיקרין אפי מלכא דא איהו מלכות' קדישא רכר הוא מתער' כרינו
כחיב יש דיק חוכר כדקרו מ' ט' משו' דמשפט אהרק מל' קוב' כ'
אקרו ויש נספה כלא משפט . ס' כר אהכח זכאה עלאה בעלמא
דחימא דקב' ס' אפילו כר אהער דק בלחודו וכל עלמא אהשחובא
כהנייה וקב' ס' בעי ביקריה ולא מסחפי מן דינא וכר ההוא זכאה לא
קיימא כקומוה מסחפי אשילו ממשפט ולא יכול למיקס ביה . כ"ס
כדק . דוד מלכא כקדמיהא אמר כחנני וי' ונכני דהא אה לא
מסחפינא מכל דניו אפי' מהאי דק וכו' ד' אהודנא ביה מה כחוב
הני כדק אהוה פנוך כדק ודאי לא מסחפינא למיקס כרינו כהר
דחכ אפי' ממשפט מהכפי דכחובאל חכא כמשפט אה עכדך . ח'
כר מהכסמא האי דק ממשפט כרין אקרי דקא ועלמא מתכסמ'
כחסד ואהמלייה מניה דכחוב אהב דקא ומשפט חסד וי' מלאה
אהרן אהסרנא עלי רכל וימאי הוונא מלטער על עלמ' דלא יערע
כרינו דדק ולא ווקיד עלמא בשלחוכו כמה דכתי' אכלה ומחאה
פיה מבאן ולהלאה כפוס כל חד כפוס כירא עמקא והא כד' ד' אה
כיה זכאין וועירין אינון דיקומון לאגנא על עלמא ועל עלאה

מהרבע זיווין. (ס"א על עלמ' ועלנה בעיון) ע"כ אחידן מלי דה כרה
ומתפרשן מלין דסחימן כעתיקא קדושה סחימא דכל סחימין וסיד
החידן חלין כחלין ומכאן ולהלאה מלין דזעיר הנפין חינון דלא חגלין
בהדרה חינון דהו סחימן כלכחי וחמן לא חקנו (עד כאן סחימין
מלין) השתה חתקנו וחגלין וכלהו מלין סחימין וכירין כללו .
זכאה חולקי וחיון דירתו ודחא דה דכתיב דה שרי העס שככה לו ונו'
האי דאוקימנ' הכי וחס כעתיק' אחידן כסקונו הכי הוה. דהה ממוסא
סחימאה דכל סחימין חלין (כ"א נפקין) ומתאחדן ביה (ואע"ג
דעתיקא קדישא חתקן כלחודיו) וכד יסתכלון (ככל) מלי כלל הוא
עתיקא כלחודיו הוא הוה והוה יתא וכל הכי חקונו ביה (אחידן ביה
סחימן לא מתפרשן מניה. מוסא סחימא' לא חתגלייה ולא חלייה ביה)
ה"ב ו"ס מהאי מוסא נפקו החכלילו כמזל' וכיה חלין וכיה אחידן
זעיר הנפין כעתיקא קדישא חלייה וחיד . והא חוקימנא מלי
באדרה זכאה חולקיה רמאן דעאל ונפק וינדע אורחין דלא יסטי
לימנא ולשמאלא ומאדלא עאל ונפק טכ ליה דלא חכרי . וכחי' כי
ישרים ררכו וי' . אמר ר' שמעון מסחכל חינוך כל יומא כהאי קרה
דכחי' כיו' תהלהלל נפשי ושמעו עניי וישמחו והאידנא חקיי' קרא
כלל כיו' תהלהלל נפשי ודאידהא נשמתו ביה אחידא ביה להטה ביה
אחדבקה ואשתרלתו באשתרלות' דה הסחלק לאחרהא. ישמעו עניי
וישמחו כל הכי חוקייה וכל בני מתיבתא קדיש' וזכחי' דחיון השתה
עס קב"ה כללו שמעין מלי וחדאן בנין כך גדלו לוי' אהוונרוממה
שמו יחדיו פתח ואמר כתיב ואלה המלכים אשר מלכו בארץ הדוס
הה"ד כי הנם המלכים נועדו עברו יחדו נועדו כחן אחר בארץ
הדוס באחר דדינין מתאחדין חמן עברו יחדיו דכתיב וימה
וימלוך חחיו . המה יאו כן חמהו נכסלו נחפזו דלא חקיימו
באחרייהו בנין דתקונין דמלכה לא חקנו וקרהא קדיש' ושורוי לא
אודמנו . דהה הוא דכתיב כאשר שמענו כן דאוננו ונו' דהה כללו
לא חקיימו והוה חקיימת השתה כסטרא דרכורא דשרייה עמה .
דהה הוא דכתיב וימלוך חחיו דהר ושס עירו פשו ושס אשחו
מהטבאל בה מטרה בה מי זהב . מי זהב ודאי כמה דאוקימנא
באדרה . (והה) כספרא דאנדהא דרב המנונא סבא חתמר וימלוך
חחיו דהר . דהר ודאי כמה דאת אמר פרי עץ הדד . ושס אשחו
מהטבאל כמה יתא אמר כפוח חמריס וכתיב לדיק כתמר ופרח
דאיפו דבר ונוקבא האי חקדישא בת מערד בת מההוא אחר

דטררין

דטררין כלה לאחדבקה ואקרו חב וכתיב לא ידע חנוש ערבה ולא
חמלא בארץ חחיוס ד"ה בת מהימא דמסערהה מתאחדין דינין
דטררין לכלא בה מי זהב דינקא בחרין חנפין דנהיר' בחרין נוונין .
כחסד וכדינא. עד לא חכרי עלמא לא הו משניחין חנפין כאנפין .
וכנין כך עלמין קרמחי אהחרכו ועלמין קרמחי כלל חקונו
אתעבדו . וההוא דלא הוה כתיקונו חקרי ויקין כלולין כהאי חומנא
מרזפ' (ס"א מרזפאה) בר אכתש כמנא דפרולא חפיק ויקין לכל עיבר
ואינון ויקין דנפקין נפקין להיטין ונהירין ורעכין. אלהר ואלין חקרין
עלמין קרמחי וכנין כך אהחרכו ולא חקיימו עד דחסקן עתיקא
קדישא ונפיק חומנא (ד"ה מחנא) לאומנוסיה . ועל האי חנינא
כמחנינא דילן דניולא חפיק ויקין ויקין (כ"ה דכוליה חפיק ויקין
ניולין) להלה מהה ועשרין עיבר ואינון ויקין עלמין קרמחי חקרין
ומהו לאחרי . לבחר נפיק חומנא לאומנוסיה וחסקן כדבר ונוקבא
והני ויקין דאתדעכו ומיחו השתה חקייס כלל. מבוטוי' דקרריות'
נפק ניולא פטישא חקופא דכטש וחפיק ויקין עלמין קרמחי
ומחצרכו (ד"ה ומחצרכו) בחיור' דכיה ואחכסמו דה כרה כד אחכרו
הב"ה וח"מא וההוא חב הוא מרוסא דנינו כעתיק וימין ביה אהננו
האי אורא וכליל לניולא דנפיק מבוטוי' דקרריות' דנינו כמעוי
דאימא . וכד אהחכרו חרווייהו ואחכלילו דה כרה נפיק גולגל' חר
חקיפ' ואחפשט כסטרוי דה כסטר' דה ורה כסטר' דה. כמה דעתיקא
קדישא חלת רישין אשהכחו כחד. כך כלל אורמן בחלת רישין כמה
דחמינא. כהאי גולגל' דו"ה נטיף טלא מרישא חורא (ואחיד ליה)
וההוא טלא חקונו כחרי נווני. ומניס מחון חקלא דתפוסין קדישין .
ומהאי טלא דגולגל' דה טחנין מנא לזיקייה לעלמא דחתי. וכיה
זמנין ומתייה לאחיה. ולא אודמנא דנפל מהאי טלא בר ההוא זמנא
כזמנא דאזלי ישראל במדברא וזן להו עתיקא דכלל מהאי חתר. מס
דלא השחכת לבחר הה"ד חני ממעיר לכס לחס מן השמים . כד"ה
ויהן לך הזלזלים מטל השמים ונו' האי כההוא זמנא . לזמנא אחרא
חנין קשיס מזונותיו של אדם קמי קב"ה והא במזל' חלייה במזל' לא
ורחייע' כ בני חיי ומזוני לאו בזכותא חלייה מלת' הלא במזל' חלייה
מלתא וכלל חליין כהאי מזל' כמה דאוקימנא חשעה חליין רבוא
עלמין נטלין וסמכין על האי גולגל' והאי אורא דכיה אחכליל
ככלל כיון דהוא כליל מכלל וכלל אחכליל ביה אחפשטו חנפין חרין
סטרין כחרי נהורין כלילן מכלל. וכד אסתכלו חנפין כאנפין דעתיקא

קדישא

קדישא כלא ארך חפוס אקרי-מאוי ארך חפוס (אריך חפוס מבעיליה)
אלא הכי חנינו כגון דהריך חפיה לחייביה הכל אריך חפוס הסוחר
דחנסין דהא לא אשתכח הסוחר בעלמא חלה כזמנה דאשכחין
חנפין באשפין.

בחללא

דנולגתא נהורין חלה נהורין-ואוי תימא חלה-ארבע
חינון כמה דאמינא אשכחא דחבוי ואמיה ותרין-נגיון
דילאו דמחטטין כלהו כרישיה ואינון הפלון דרישא לבחר מחטטין
כסטרוי ונהורין-ועאלין בחלה חללי דנולגתא- נפקין כל חד כסטרוי
ומחטטין-ככל גופא חלון מחטטין כתרו מוחי-ומוחא תלוחא-כליל
לון-ואחור(כ"ח ואינון-ספולין דרישא חלון מחטטין-כתרו מוחי ומוחא
תלוחא-כליל לון ונהורין ועאלין בחלה חללי דנולגתא לבחר נפקין
כל חד כסטרוי ומחטטין ככל גופא חלוי מוחא תלוחא חסור)
בהאי סטרא ובהאי סטרא ומחטטין ככל גופא ואשכחין מניה חרי
גוויי כליל-כח-ומהאי נהור חנפין ואשכחין באב-ואומ'נווני דאשפין
והוא אקרי דעה כדעה(ס"ח כד"ח)כתוב כי אל דעוה וי' וגו' כגון
דחיהו כתרו גוויי לו נחכנו עלילות-אכלל-עיקר קדישא סתימאה לא
נחכנו . מ"ט נחכנו להאי כגון דיריה חרין חולקי וכתיב עס חסור
חחסר וגו' והא בקאשע-אוקימו חנוריה דבה'ווגר יעקב לרחל כי
חתי חביה הוא ווגר הא אוקמוה דכולא הוא דשכמתא וכי כן רבית
הוא-בן-רבקה ולא כתיבן יצחק רמו וכלא רמיה בשכמת' ועל-חתי
אקרי שלים ככלא וכיום חתמו מהימנות' וכב"כ כתי' ווגר יעקב ולא
כתיב ויהי-חני גוויי כמה דנהרין כעטרה דרישא ועאלין בחללי
דנולגתא- הכי מחטטין ככל גופא ונפיה אשכחין בהו . לעתיקה
קדיש'סתימ'לא נחכנו ולא ייאחזיה דהא בלא כחד אשתכח חידול-לכלא
חיים לכלא לא חליון ביה דינא אכל בהאי לו נחכנו עלילות ודהו .
בגורגלתא דרישא חליון כל חינון רכוון חלפין מחוץ
דשערין-דחינון-אוכמין-ומסחכין דה ברה אשירן
דה ברה דהחידון-כנהורין-עלא דמחטטין כרישי'מאב-ומוח'דאשכחין
מחכה לבחר נפקין כומין על נומין מנהורין דמחטטין כרישי'מאמימא
ומשאר מוחי- וכלהו חסורין-ומסחכין בחינון שערי דאשירן מחכה .
כגון דחינון-מחטטין-דה ברה ומסחכין דה ברה וכלהו מוחי-אשירן
כנולגתא כמוחא עלאה-וכלהו משיכן-אשכחין מחלה חללי דמוחא
אשירין כמוחי מחטטין-דה ברה כרישי' במסחכה-ככל חינון-עמין
וריון סתימ'תגליון-וכב"כ כלקו מוחי רמיוי-כחכני וי'ל-חידונו' : וס'
דנהרין

דנהרין כעטרה דרישא ועאלין בחללי דנולגתא . כל חינון קוין
אוכמין חפיון ותליון לסערה דאורנין . והא אוקימנא דבכ"כ כתיב
הטע וי' אונק ושמש . מכאן אוקימנא מאן דבעי דירכין מלכה
אורני לקבליה יסלסל כרישיה דמלכה ויפנס שערי מעל אורני
וישמע ליה מלכה ככל מה דבעי :

בפלונתא

דשערי מהאחרא חד אורחא בארס'רעיק וימין
ומחטטין מניה כל ארסוי דפקודי אוריה' (ואתמנן
עליוסו) כל מאריהון דיבכ'ויללא חליון ככל קולא וקול'ואינון מפרשין
רשתא לחייביה דלא ידעין חינון ארסין-ה' דרך רשעים כאפלה
וכל חלון חליון כקולין חקופין-וכב"כ כלהו חקופין ואוקימנא בחינון
שעיען אשכחין מאריהון דמתקלא (ס"ח דרסומוחא) דכתיב כל
ארסות וי'חסר ואמת-וכלכך כגון דמשכין ממוסין סתימין דרסוי
דמוח'וכב"כ משתכחי כל חד כפוס אורסוי מחד מוחא בחינון קוין
שעיען אשכחין מאריהון דמתקלא דכתיב כל ארסות וי'חסר ואמת-
ממוח'כתיב' בחינון קוין חקופין אשכחין ותליון מאריהון דיבכא
ויללא דכתי' בסו דרך רשעים כאפלה לא ידעו כמה וכשלו מאוי קא
מיורי-אלא לא ידעו כלומר לא ידעין ולא בעין למנדע כמה וכשלו
אל חקרי כמה חלה בחימא וכשלו בחינון דמתקלא כסטרא דאמימא
מאוי סטרא דאמימא-גבורה חקופ'מינה מתקלא מאריהון דיבכ'ויללא
ממוחא תלוחא בחינון קוין דחינון באמלעיותא אשכחין ותליון
מאריהון דמירון (דמאריין) ואקרון חפין נהורין ולא נהורין . וכחני
כזו' פלס מעגל רגלך . וכלא אשתכח בחינון קוין ושערי דרישא :
בנצחא דנולגתא מלחא לאשכחין (ס"ח לאשתקרא) חייביה על
עובדיוסון . וכד האי מלחא אהגליויא . מחטטין מאריהון
דחינון לחינון דלא מתכספין כעובדיוסון האי מלחא סומק'כוורדא .
וכשערא דהתגליויא מלחא דעתיקה בהאי מלחא אשתקרא סוורא
כחלגא-ופהיא שעקא עת רטון אקרי לכלא-כספרא דאגרתא דכי רב
ויבא סבא חמר מלח וכי מלחא דעתיקה ואי לאו-אשד'ח' בין
תרין חתוין כד"ה ומחץ פלתי מואב ואוקימנא דאקרי נלח באחיון
דנפין-וכמה נלחיס הווי-ואע"ג דנלח אשכח (כאשתרא) כנלח אשכח
השחלק ואיה נלחיס אשכחין דמחטטין ככל גופא . וכגון דכשכחא
כשע' דלוחא דמנחם כגון דלא יתער דינון נליא עתיקה קדישא
מלחא דיליה-וכל דינון אשכחין ואשכחני ולא אשכחין כהאי מלח'
חלון כ"ד עתי דינון לכל חינון דחטופין כעובדיוסון כמה דכתיב
ואמר

ואמרו הוכה ידע אל ויש דעה בעליון . והא עשרים אינון . ד' למס
לקבליהון דר' מיתוח בית דינה דלתתא דתליון מלעילה . והשתהרו
עשרין וכב"כ לא מענישוין כי דינה עלהם עד דיסלים (כ"ה עשרין)
וסלקא לך סגין לקבליהון דך' כתי דינה . כמתניתא סתימאה דילין
הניין לקבליהון דכ"ד ספרים דתתכלילן באורויתא :

עיינין

דרושא אינון עיינין דלא מסתמרון מנייהו תויביא עיינין
דניימין ולא ניימין וכב"כ הקרו עינו כוונים מאי יונים
בד"ה ולא תוני איש את עמיתו וע"ד כתיב ויאמרו לא יראה יהוה .
ובתי הנוטע אין הלא ישמעונו . תקונה דעל עינא שערי דמתערין
כשעור' שלים מאיכון שערין תליון אלף וז' מארי דאשנסותא לאגסא
קרבא וכדון קיימי כלוה משולשליהון ומתפקחין עיינין כסיתה דעל
עיינין גבינון מהאחרן כהו . ואלף רבוון מארי תרוסין אהאחרן כהו
ואינון אקרון כסות' דעיינין וכל אינון דאקרון עיני וי' לא פקחין ולא
תערון בר כומ' דתליון כסותי דגבינון מהפרשין אינון תתאי מעלתי
וכשעורא דהפרשן גבינו תתאי מעלתי ויכין אחר לאשנסא
מתפקחין עיינין ואחזוי כמאן דהערר מסיכיה . אסתחרו עיינין
וחמא לעינא פקחא והסתחן כחורא דיליה וכד אסתחין אהכפיון
מארוהון דרינין לוסר'אל וכב"כ כתי' עורה למה תושן וי' הקילה וגו' :

ארבע

נוונין אסתחין באינון עיינין מאינון נהדין ד' כתי
דתפילי דנהדין כרהיטי מוחא ז' דאקרון עיני ה'
ואשנסות' כפוי מגוון אוכמא רעונא כמה דאוקימנ' באדרא דכתי'
על אכן אסת שכעה עינים . ואינון גוונן מהלטהין כסערויהו
מסומקא נפקין אחרנין מארי דאשנסות' לרינא ואינון אקרון עיני
וי' משוטטות בכל הארץ משוטטות ולא משוטטים בנין דכלהו דינה .
מידוקא נפקין אחרנין דקיימין לגלגה עובדין בין טב ובין ביס
דכתיב כי עיני על דרכי איש . והלין אקרון עיני וי' משוטטים .
משוטטים ולא משוטטות בנין דהינון לתרין סטרין לטב לכיב .
מחורא נפקין כל אינון דתמי כל אינון טכאן דמשכחי בעלמא
לאוטבא להו לישראל וברין אסתחין (כ"ה אסתחין) כל אינון חלת
גווי לרמא עלייהו תליון גוויין מהערבין דא כדא והאדבק דא
בדא כל תר אחוץ לתכריס מגווי דיליה בר מחורא דכלהו כלילין
בית בר אלטריך והוא חפי על כלא כל גוויין דלתא' לאיכלין כל בני
עלמ' לאסתרא לון חורא להוכמ' לקומק' ולירוקא והכא באשנסות' אר
בלתי אהאחרן ואסתחין כחורא . גבינו לא משתכחין בר כר בעיין
גוויין

גוויין מחורא לאשנסא בנין דגבינון יהבין אחר לאשנסא לכלהו גווי .
ואי אינון לא יהבין אחר לא יכלין לאשנסא ולאסתכלא גבינון לא
קיימין ולא משתכחין שעתא חדא שלימחא אלא פקחין וסתמין .
סתמין ופקחין משום עינא פקוחא דקאי עלייהו וע"ד כתי' והסיות
רלא וסוכוהא אוקימנא כתי' עיניך הראנה ירושלם נוה שאנן וכתי'
חמוד עיני וי' אלהיך כה מראשית השנה וגו' דהא ירושלם בעינא כן
דכתיב דרך ילין בה וכב"כ ירושלם ולא ליון דכתיב ליון במשפט
תפרה וגו' דכלא דתמי . עיניך עינך כתיב עינא דעתיקא קדישא
סתמא דכלא השקא עיני וי' אלהיך כה לטב ולכיב כמה דאחזוי
(לסומקא ולירוקא והכא באשנסותא חדא כלוה אסתחין ואסתחין
בחורא גבינו לא משתכחי חר בעיין גוויין לאשנסא) כב"כ לא
אסתחין בקיומא תדיר והסם עיניך תראנא ירושלם כלא לטב כלא
ברחמי דכתיב וברחמים גדולים אקבץ חמוד עיני וי' אלהיך כה
מרשית השנה מרשית חסר א' כתיב ולא ראשית בא' מאן הוא ה"ה
דלתתא ולעילא כתי' השליך משמים ארץ תפארת ישראל מאי טעמא
השליך משמים ארץ משו' דכתי' אלכיש שמים קדרות ועיינין בקדרות'
בגוונא אוכמא אסתחי מרשית השנה מאן אחר מסתכלין כירושלם
הלין עיני וי' חור ופירש מרשית השנ' הוא דינה כלא א' דינא אהאחר
כסערהא אע"ג דלאו הוא דינא ממש . ועד אחרית שנה אחרית שנה
ודאי דינא אשתכח דהא כתי' צ' דק ילין כה דהיא אחרית השנה . ת"ח
א' בלחודו אקרו ראשון דבר באלף סתים וגניו מה דלא אהידע כד
אהחבר האי אלף באחר אהרא אקרו ראשית ואי תימא דאתחברא
לא אלא אהגליא ביה ונהיר ליה וכדין אקרו ראשית ואפילו כהאי
ראשית לא אשנא כירושלם דאלמלא הות כהאי אסתחין תדיר' אבל
מרשית כתיב ולעלמא דתמי כתיב ראשון ליון הנה הנס וגו' :

חוטמא

דזעיר אנפין תקונא דפרטופא . כל פרטופא ביה
אשתמודע חוטמא דא לא כחוטמא דעתיקא קדישא
סתמי' דכל סתמיין . דחוטמא דעתיק' חיים דחיים (לכלא) דהא מתרין
נוקבין נפקין רוחין דחיון לכלא . כהאי זעיר אנפין כתיב עלה עשן
כאש וגו' . כהאי סנכ"ל גל גוויין (כ"ה חרי גוויין) אחרין ביה בכל גוונא
וגווי' אחרין כמה מארוהון דריב' קשיא . דאחרין בהסוף הננא (וכנין
כך) ולא מהכסמין כלוה אלא כחננא דמרבא דלתתא . וע"ד כתיב
וירח ס' אסת רוח הניחח מהו הניחח אהכסמות' דמארי דינא . נחח רוח
וירח ס' אסת רוח הניחח את רוח הקרבן לא כתי' אלא את רוח הניחח
דכלהו

דמלוה נבוראן דאחדין כחוטמ' וכל דאחדין פהו כלוה מתכסמן.
וכמה נבוראן מהאחדין כחדא דכתי' מי ימלא נבוראן וי' ישמע כל
סהלון. והאי חוטמא מחד נוקבא נפק אשא דאכלא כל שאר אשין
מחד נוקב' חננא והאי אשא וננא דמרבחא ואחננא
האי עתיקא קרישא ואשאכך כלא. היינו דאחמר ותהלתי אחטס לך.
חוטמ' דעתיק' קריש' ארין ומחפסט ואקרי ארך אפיס והאי חוטמא
זעיר. וכד חננ' שרי נפיק כהילו ואחעכיר דינא ומאן מעכב להאי.
חוטמא דעתיקא. וכלא כמה דאמינא באדרא ואחערו חכרויא
וכספרא דרב המנונא סבא אוקיס הני קרי נוקבי. מחד חננא ואשא.
ומחד נייקא ורוחא טבא. דאית ביה ימינא ושמאלא וכתיב ורוח לו
בלכנון. וכנוקבא כתיב ורוח אפך כחפושים ומה כנוקבא הכי כ"ש
כיה ושפיר קאמר. ומה דאמר וירח וי' אה רוח הניחח הניחח בחרי
סטרי חד נייקא דאחננא עתיקא קרישא סחימא דכל סחימין
דהאי הוא נייקא ואחכסמותא לכלא וחד אחכסמותא דלחחא
כההוא חננא ואשא דמרבחא וכנון דאיהו מחרין סטרון כתיב
ניחח וכלא כזעיר אנפין אחמר: תרו

אודנין

למשמע טב וכיש וחרווייהו סלקין למד דכתיב הטע וי'
אזנך ושמע אורכא לנו כנו דיליה חלוי' כרשימין עקימין
כנון דיתעכב קלא לאעלא כמות' ויבחיין ביה מוחא ולא ככהילו דכל
מלה דהוי ככהילו לא הוה כחכמת' שלימתא. מאודנין חלין חליין כל
מאריהון דגדפיין דנטליין קלא מעלמ' וכלהו הכי אקרון אזני וי' דכתיב
בהו כי עוף השמים יוליך את הקול וגו' כי עוף השמים יוליך את
הקול האי קרא קשיא שסתא מאי קול איכא הכא. דהא יושא דקרא
כח' נס כמרעך מלך אל תקלל במרעך כתיב ובחדרי משכבך וגו'
מאי טעמ' כי עוף השמים יוליך את הקול והא ליכא הכא קלא אלא
ודאי כל מה דחשיב כ"כ וכל מה דיסתכל בלבו לא עבוד מלה עד
דאפיק ליה כשפותיהו והוא לא אחכוון ביה וההיא מלה דאפיק
מתבקע באוירא ואזלא וסלקא וטסא בעלמא ואחעכיר מניה קלא
וההיא קלא נטליין ליה מארי דגדפיין וסלקין ליה למלכ' ועייל באורכו
הה' ד וישמע וי' את קול דכרוכס וישמע וי' ויחד אפיו ובג' ככל עלות'
ובעוהא דבעי כ"כ מקמי קב"ה בעי לאפקא מלין כשפותיהו דאי
לא אפיק לון לאו עלותיהו עלותיהו ולא בעוהא בעוהא. וכיון דמלין
נפקין משבקעון באוירא וסלקין וטסין ואחעכירו קלא ונטיל לון מהאן
דנטיל ואחיר לון לאתרא (כ' אלפתרא) קרישא ברישא דמלכא. מתלת
קללי

חלוי דמוחי נטיף נטיף' לאודנין. וההוא אקרי נחל כרוח כד"ה נחל
כרוח בלו' כרוחא דאודנין. וקלא עייל כההוא עקימ' ואשאכב כההוא
נהא דההוא נטישא. וכדין אחעכב תמן ואחכתיין בין טב לביש
הה' ד כי אזן מלין חכמן. ומ"ט אזן מלין חכמן. משום דאחעכב קלא
כההוא נהא דנטישא בעקימות' דאודנין ולא עייל ככהילו. וכנון
כך אחכתיין בין טב לביש. ותיק' יטעס לאכול. מ"ט חיד יטעס לאכול
כנון דיתעכב תמן ולא עייל ככהילו כנופ' וע"ד יטעס ויחכתיין בין
מתיקא למרורו כההו נוקבא דאודנין חליין נוקבין אחרנין נוקבא
דעיינין. נוקבא דפומא. נוקב' דחוטמא. מההוא קלא דעייל כנוקבא
דאודנין אי אטריד עייל לנוקבי דעיינין ונכעין דמעין. מההוא קלא
אי אטריד. עייל לנוקבא דחוטמא דפרדסקא ומפקי חננא ואשא
מההוא קלא הה' ד וישמע וי' ויחד אפיו וחכבר כס אש וי' ואי אט' עייל
ההוא קלא לנוקב' דפומא ומליל וגזר מלין (כ"ה גזרין) מההוא
קלא. כולא מההוא קלא דאודנין. עייל ככל גופ' ואחרניש מניה כולא
חלוי' כההוא אודנא. זכא' מאן דנטיר מלוי ע"ד כח' נזור לשונך מרוב
ושפתך מדבר מרמה. והאי אודנ' קרי ביה שמיעה. ובשמיעה אחכלילין
חינון מוחי. חכמה אחכליל ביה דכתי' ונחח לעכרך לב שומע. כינה
כד"ה דבר כי שומע עכרך כי שומעים אנחנו (וכהני חליין כלא)
דעת כד"ה שמע בני וקח אמרי ומלותי חלפון אחך. הא כלא חליין
כאודנין כההו אודנא חליין לוחין וכעוהין ופיקוהא דעיינין הה' ד
העה וי' אזנך ושמע פתך עיניך וראה. הא כלא ביה חלוי'א. כההו
אודנא חליין רזין עלאין דלא נפקין לכר. כנון כך היא עקימא לנו.
ורוא דרזין סחימין ביה. ווי לההוא מנלה רזין וכנון דהאי אודנא
כניש רזין ועקימותא דלנו נטיל לון. לא גלו רזין לאינון דעקימין
כאחחוייהו אלא לאינון דלא עקימין. הה' ד סוד וי' לירואו וכרוהו
להודיע' דנטלי ארשו ונטילי מלין. ואינון דעקימין באחחוייהו נטלי
מלין ועיילין לון ככהילו ולית בהו אחר לאתעבבא וכל נוקבין אחרנין
מתפתחין ביה עד דנפקין מלין כנוקבא דפומא וחליין אקרו חייבי
דרא שניאי דקב"ה. במתניה' דילין חנן. כאלו קטיל גוברין וכאלו פלח
לעז' וכלא כחד קרא דכתיב לא חלך רכיל בעמך לא תעמוד על דם
דיעך חנו וי' מאן דעכר על האי יושא דקרא כהילו עכר על כלא
זכאה חננייהו דרדיקוי' דעליוהו כתיב ונאמן רוח מכסה דבה.
נאמן רוח ודאי דהא רוחא דיליהו מאחר עלאה קריש' אשתליף וכנון
כך נאמן רוח אקרון וסימן דא' אוקימנא מהוא דמנלה רזין בידוע
דנשמתיה

דנשמתי לאו איסור מגופה דמלכא קדישא ובג"כ לית ביה רזאולא
מאתר דרזא הוא וכד יפיק נשמתי לא אתרבק' כגופה דמלכ' דהא
לא אתריה הוא ווי לההוא כ"כ ווי ליה ווי לנשמתי. וכמה חולקהון
דלרקי' דמכסון רזון כל שכן רזון עלאון דקב"ה (רזון עלאון דמלכא
קדישא) עליוהו כתיב ועמד כלם דריקים לעולם יורשו ארץ :

אנפוי כתרין תקרובין דכוסמא (כולהו) סהדותא על מה דאמינא.
דהא סהדותא בהו תליא. ובכלא תלייא סהדותא. אבל הכי
תקרובי דכוסמא חוורא וסומקא. סהדותא לאכא ואימא. סהדותא
לאחסנא דריתא ואחיד לון. והא כמתנית' דילן אוקימנ' כמה פרסו בין
חוורא לסומקא. ואחכלולן ביה כהדא בסער' דחוורא. כד אתגהיר מן
גהירו דחוור' לעתיקא. חפויא ההוא חוורא על סומקא. וכלא כגהירו
אשחכא וכרין כתי' ואר' וי' פניו אליך וכד חייבין סניאין חליין רונין
בעלמא אשחכח סנירותא בכלא. (ס"א בעלמא) וסומקא אשפשט
באנפין וחפיון כל (כ"א על) חוורא וכרין כלא אשחכח כדינא. וכרין
כתיב פני וי' בעושי רע (בגדי קנאה כתיב בגדי נקם) וכלא כהאי
חלייה. וכנין דא סהדות' הוא בכלא כמה וכמה מארי תריסין מחפאן
להני גווי מלפאן להני גווי. כד כהירין גווי כל עלמין כלהו בחדו
בומנא דגהיר חוורא כלא אחסוי בההוא גוויא. וכד אחסוי בסומקא
כלא הכי אחסוי בההוא גוויא בחלין תקרובין דכוסמא. שארי דיקנא
לא אחסוא מרישא דאורנין. ונחיה וסליק בתקרובא דכוסמא :

שערין אוכמין דיוקנא בתקונא יאה שפיר. כגיבך תקיף שפיר
משחא דרבות דיוקנא עלאה דעתיקא כהאי דיוקנא דזעיר
אנפין אחסוי וגהיר שפירו דהאי דיוקנא. כט' תקונין אשחכח. וכד
משחא דרבות רחל עשר נביעין דיוקנא דעתיק' קדיש' כהיר בהאי
דיוקנ' אשחכחו כ"כ תקונין. וכרין ושראל. כל תקונין דיוקנא דא אוקימנ' באדרה
כהאי וסומין כך וכך ושראל. כל תקונין דיוקנא דא אוקימנ' באדרה
קדיש' רכלהו מתיוקנין דעתיק' קדישא אשקנו. והכא כבינא לגלאה
מה דלא אחגלי תמן בנין למיעל בלא כסופא. (הא כל תקונין דיוקנא
אוקימנא דכלהו מתקונין דיוקנא עתיקא קדישא אוקימנא באדרה
קדישא) שתא אינון ט' אקרין. תקונא קדמאה כפק ההוא ניולא
בוזיגא דקרדינותא וכטש בתחות שפיר רישא מתחות קולין דעל
אורנין ונחית מקמי פתח' דאורנין עד רישא דפומא הא תקונא דא
מעתיקא קדישא לא אשחכח. אלא כד נגיד מולא דעתיקא קדישא.
ותלייה מניה ההוא מכוועה דתכמתא עד אימא אשחכ' ואחכלילת
באוריא

באוריא רבא. ההוא חוורא נקיט אימא. וניולא עלאה ונפקת
והתחד דא ברה ואתעבידת חר תקונא. וכד אלטריך סלק' דא על דא
והתכסי' חר מקמי חר. ובג"כ כלא אלטריך. חר למעבר נוקמין וחר
לרמ' ועל האי תאיב להאי דיקנ' דוד מלכא כמה דאוקימנא כהאי
דיוקנא ט' תקונין אשחכחו. שתא רכוון דחליין כהו ומחפשטין בכל
גופא וחלין שתא דחליין חליין כשערי דהחות תקרובא דכוסמין.
חלה מהאי סטרא ותלת מהאי סטרא וביקירות' דדיקנא חליין חלת
החרינן חר לעילא בשפון ותרין באינון שערין דחליין עד טכורא.
וכל הכי שתא ג' מכה' ונ' מכאן אשחככאן וחליין כלהו באינון שערי
דחליין ומחפשטין בכל גופא. וכנין דהכי חלתא אינון ביקירו דיוקנא
יקיר מכלהו כתיב בהו שמה קדישא דכתי' מן המלך קראתיה. וי'
לי לא חירא. ובה דאוקימנ' באדרה מן המלך קראתיה ים מאתר דשרי
דיוקנא לאתפשט' דהוא אתר דתיק מקמי אורנין שפיר הוא ובספרא
דאגרת' דכי רב יוכא סכא הכי אמר ואוקיס דשירא' דדיקנ' מחסר
עלאה דכתי' לך וי' הגדולה והנכורה והתפארת ונ'. וכלא הוא וסכי
שארי ותשעא אשחככאן וחליין בדיוקנא. ומקמי אורנין הכי שארי
וקיומא לא מתקיימין אלא בהתחד אחרה כמה דאוקימנא וכד אלט'
עלמא לרמתי אחגלייה מולא קדיש' וכל הכי תקונין דבדיקנ' יקירא
דזעיר אנפין כלהו רמתי משחכחי. וכד אלט' לרינא מתקוויא רינא
וכדין עברין נוקמין לשנאיהון דשראל לחינו דעקין להו. כל יקירו
דדיקנ' באינון שערי דחליין אינשו משוס דכלא כהאי חליין. כל הכי
שערי דדיקנ' דזעיר אנפין כלהו קשיין תקיפין משוס דכלהו הכפיין
לרינין בשעת' רמולא קדישא אחגלי וכד בעא לאנסא קרבא כהאי
דיוקנא אחסוי כגבר תקיף מארי נלתן קרבייה וכרין מריט מהן
דמרוט ואגליש מהן דאגליש. הכי ט' תקונין אמרן משה זמנא חנוינא
כשעה דאלטריך לאהדרה לון כלהו רחמי. דאע"ג דתלוסר תקונין
לא אמרן. השתא ככוונא חלייה מלתא דהא לא יועול בהני תקונין
לאדרבה אלא כמול' אחכוון ואדכר ליה הפ' ד ועתה יגדל נא כתי' וי'
מהן כתי' וי' ההוא דהקרו מולא קדישא סתימ' דכל סתימין דחילא דא
וגהירו דא ממולא חלי וכיון דאמר משה דא ואדכר דא ואחכוון ביה
אמר הכי ט' תקונין דחליין בזעיר אנפין. כנין דינהירו כלהו ולא
ישחכח דינא. וע"ד כלא במולא חלי. האו דיוקנא כד שראן שערי
לאשחככא (כ"א לאתארכה) אחסוי כגיבך תקיף כגיבך מארי נלת
קרביין. כהאי דיקנ' נגיד משח דרבות מעתיק' סתימא כד' אשחכ' מן

הטוב על הראש יורד על סוקן וקן אהרן אליו שערו לה ספיון על
ספיון וספיון כללו סומקין כוורדא דכתיב שפחותיו שושנים ספון
מרחשן נכורה . מרחשן חכמתא . כאינון ספון תליון טוב וכיש חיי
ומותא מאליו ספון תליון מארוהון דאשרוהא דכר מרחשין אליו
ספון מתערין בלא למגור מארי דנא ככל כתי דינון (דמרוריהון
בהון ובנ"כ) דאקרון עירין דכתיב כגורא עירין פתגמ' וכמומר ונ'
מאי עיר כספרה דאגרתא כד"ה ויהי ערך דמתערין דינון לאינון
דלא דתרחימו לעולה כנ"כ מתערין אליו דאינון מארו דכבו דכלהו
ועב"ד כהרו גוויי ברחמי דוינא ועד אקרון עיר וקריש דוינא ורחמי
ובאליון ספון אהתו פומא כד אהפתח . רותא דנפיק מן פומא ביה
מתלבשין כמה אלף ודכבן וכד אהפשט מתלבשין ביה נביאן מסומני
וכלהו פה יי' אקרון . כד מליון נפקון מן פומא ומתרחשין כספון
מהנהרין לכלהו תמני סרי אלפין עלמין עד דמתערין בלהו כהרא
בפמיסר אורחן ושכילין דאשתמורעאן וכלא מתכאן לפומ' דה' כרא
בלישן ממלל דברבן בקיטר' דטוהרא כעוטר' וע"ד כתי' אכומתקיי'
מתקיים ודתי מאי חכו כד"ה וחוק יטעס לאכול . וכלו מתמדים אש
ומיס אשארומיית מתקנין ויאן בליוויי דהא גוויי מתכריאן כהרא .
סכו באהון רשימן דמתגלסן כעטרוי גלודין אהס' ע' כגרווא' דטריד
מלכין ומעהרה מלכין ומעקס מלכין . טריד ונחית וסליק ועטיד
כטיס באשא גליר כרוחא . ה' ינוקא דאימא סטיד לנוקבה אהפשט
לנוקבה רכא כתי' הוכתא דקרתא קרישא דמתקטרי אחרין דה' כדא
כד"ה הר המר נבעת הלכונה . ע' טוהרא דטיפסא גליפא כשיפסא
דיוטין דענפין מתאחדן לסטרוי לרוחין גליפין וסא כרוי דאהון
דשלמה מלכא אהעטרו אליון אהון דה' כדא . ג' זכא כחיד כד"ה ותיק
יטעס לאכול היאכל תפל מכלי מלך ונ' . וכתי' וסיה מעשה סורקא
שלוס הכחמרו' מזהב ומפו רכומתוקי' ונ' . מתוקים ודאי דוד מלכא
אמר גס עכרך נזהר בהס ונ' . אהסדנא עליה כל יומאי אודרה' כסו
דלא לאעטאה כהו כר יומא חד דעטינהא עטרי מלכא כמערתא
וקמוי' דהשא מתלהט' אפותיא דמירוניית (כ"ה דמערת') ואודעענא
מהסוא יומ' אודרה' כדעתי בהו ולה שביקנא לון כל יומאי זכא'
חולקיס נואן דאודר כמתיקא דמלכא וטעיס כהו כדקחוי על דה'
כתי' טעמו ורואו כי טוב יי' ונ' וכתי' לכו לחמו בלחמי ונ' אהפשט
דכורא ברעה והתמליין אכסדרין ואדרין מרושא דגולבלתא שרי
ואהפשט בכל גופ' מתרוי ודרועוי וכללא . תאמורוי אהדכ כיוולא

דכוניג' דקדונית' ולהטא ואפיק גלבלתא חרא סתימ' מכל סטרוי
ונסירוס' (ס' אונחיתו) דתרי מווי גליפ' בה ואהדכקת כסטרוי דכור'
בנין כך אהקרי יונתי תמתי אל תקרי תמתי אלא תאומתי ודתי .
שערוי דנוקב' כלילן ביה גוויי (ס' א' גוויי כנו גוויי) כדכתיב ורלת
ראשך כארמנן אהקטר נכורה כחמש נכורה'ן ואהפשט נוקבא
כסטרה'ה ואתר כקת כסטרוי דכורה' עד דאהפ'רס' מסטרוי ואהתית
להתכרה' עמה אפין באפין וכד מתכבין מתחזין חד גופא ממש .
אהכא חוליפ' דכר בלסודוי אהתוי פלג גופא וכלהו רחמי וכדטוקב'
וכד מתכבין כהרא אהתוי כלא חד גופא ממש ויהי הוא אוף הכא
כד דכר אהתכר בנוקבא כלא הוא חד גופא ועלמין כללהו כהרו דהא'
כלהו מגופא שלים מהכרכן והיינו רוא על כן כרך יי' אהתיוס השבת
ויקדסה'רה אשהכא כלא כהר גופא שלים דהא מטרוי'ת' אהדכ'
כמלכא והשתכח גופא חד ועל כן ברכאן משתכחין כהאי יומא
ומהכא מאן דלא אשהכח דכר ונוקבא אקרי פלג גופ' . ולית ברכתא
שרי' כמלה פנימ' אהסורה אלא כהאר שלים כמלה שלים . ולא בפלגו'
מלה ופלגות מלה לא אהקייס לעלמין ולא אהכרכן לעלמין כיו
דנוקבא כלא מנוי דכורה'ה הוא ויהא אוקימנ' מלי ואהשמורען כיני
סכרייה' מהאי נוקב' מתאחדן כל אינון דלחה' . מנה ינקין וכה חכין
והיא אהקריאה' אס לכלהו כמה דהאר'ה אס לגופ' וכל גופא מנה
(ס' א' לגנחה' וכל גנחא' מנה) ונקא כך הוי אס לכלהו אהרנין דלחת'
כתי' אמור לחבמה אחותי את . אית חכמה ואית חכמה והאי נוקבא
אהקרי חכמה ועירא לגבי אהרא וע"ד כתיב אחות לנו קטנה וסדיס
אין לה ונ' . דהא' דה' כגלות' אהמשך אחות לנו קטנה ודתי קטנה
אהתוי אכל רכרבה' היה וסגיא'ה היה דהא' היה שלימו דנטיל מכלא
כמה דכתיב אנוי חומה וסדי כמגדלות וסדי דהא' מליין אינון לינוקא
לכלא . כמגדלות דאינון נהרין רכרכין דנפקי מאומ' עלאה . תו
אהפשט דכור' בימינ' ושמאלא' כירות' דאהסנ' . וכד גוויי אהחברו
הקרי תפארת ואהתקן כל גופא' ואתעביד הילכ' רכרב' ותקיף שפיר
וייהא תחותיה תטליל חייה כרא ובענפוי ידורין עיפוי שמי' ומזון
לכלא ביה דרועוי ינוי' ושמאלא' בימינא' חייס וסר כשמאלא' מיתס
וגבורה' מעוי אהתקן ברעה ואהמליין כל אהסדרין ואדרין כמה
דחמינ' דכתיב וברעה חדרים ומלאו חו אהפשט גופ' כהרין סוקין
ומה' אהרין כיונייהו חרין כוליון אהרין כועי דכור' דכלמש' דרבות
וחילא' (דכורה') דכל גופא' בהו אהכנש דכל קוילין דנפיק מנהון
נפקין

נפקין וטריון כלא כפוס חמה. וכן כ' אקרון זכאות (ס"א דכל גופא
 כהו אהכנס וטריון כולה כפוס חמה. וכן כ' אקרון זכאות דכל טוילין
 דנפקי מנהון נפקי) ואינון נלא והור. תפארת ז' דור. נלא והור. זכאות.
 וכן כ' ז' דור זכאות. חמה דכורא סיומא (כ"א כסוחא) דכל גופא
 ואקרי יסוד ורא הוא דגא רמכס לנוקבא וכל תיאוכת' דכורא
 לגבי נוקב' כהאי יסוד עייל לנוקבא לאתר דאקרי זיון דהס הוא
 אתר כסותא דנוקב' ככת רחס לאתק'. וכנין כך וי' זכאות אקרי
 יסוד כתיב כי כתר וי' כליון חוה למוכ לו כד אפרסת מטרונת'
 ואהסברה כמלכ' אגפין באגפין במעלי שכה' אהעביר כלא חד גופא
 וכדין יתיב קודשא כריהוא ככורסייה ואקרי כלא שמה שלים שמה
 קדישא כריך שמה לעלם ולעלמי עלמין. כל אלין מלין סליקנא
 עד יומא דא' דהעטר כהו לעמא דאתי והשחה אהגליון הכה זכאה
 חולקי. האי מטרונת' כד אהסברה עם מלכ' כל עלמין מתכרכן
 ואשכחו כחדותא רכלא כמה דדכור' כליל בתלת' ושירות' בתלת'
 כך כלא הכי וסיומא דכל גופא הכי ומטרונת' לא מחכרכ' אלא
 בכללא דתלת' אליון דאינון גלא הור יסוד ומחכסמ' ומחכרכ' כ' אהר
 דאקרי קדש הקדשים דלתתא דכתיב כי ס' ליה וי' את הכרכה דהא
 חרין דרגין אינון לעילא וקאה. וכן כ' לוח רשות' למיעל המן כד
 כהנא רבא דאתי מן סטר' דחסד כנין דלא עייל לההוא אתר דלעיל'
 אלא ההוא דאקרי חסד ועייל בקדש הקדשים ומחכסמא נוקבא
 ומחכרכא האי קדש הקדשים כנו לנו אתר דאקרי זיון. זיון וירושלם
 חרין דרגין אינון ח' רחמי וחדריכה זיון דכתיב זיון במשפט חפרה
 ירושלם דכתי' ז' ק' יליון כה כעה דאוקומנא ובל תיאוכתא דכורא
 לגבי נוקבא הכה הוא וקרוין להו כרכה דמהמן נפקי כרכן לכלהו
 עלמין וכלהו מחכרכאן האי אתר דאקרי קדש וכל קדשי' דכור' עיילין
 חמן בההוא דרגא דחמינ' וכלהו אתיון מרישא עלאה דנולגתא
 דכורא מסטרא דמוחי עלאי דשריון כיה ונגיד ההוא נגידו דאהנגיד מכל
 טיפוי גופ' עד אינון דאקרון זכאות וכל ההוא נגידו דאהנגיד מכל
 גופא מחככשי חמן וע' ד' אקרון זכאות דכל זכאות דעלאין וקאהין
 חמן נפקין וההוא נגידו כהר דאחכניש חמן שריון ליה כההוא יסוד
 קדיש' כלא חורא כג' אקרי חסד וההוא חסד עייל לקדש הקדשים
 דכתיב כיוס חוה ס' את הכרכה חיוס עד העולם. א' ר' אבא לא סיוס
 בוזיכה קדישא למימר חיוס עד דאשכחו מליו ואנא כחכב' סכרנא
 למכתב עפי ולא שמענ' ולא זקיפנא רישא דכור' חוס סני ולא חוס
 וכלנא

ויכלנא לאסככלא אדהכו אורעזענ' שמענא קלא דאקרי ואמר ארך
 ימים ושנות חיים ונו'. שמענא קלא אחרא חיוס סאל ממך ונו' כל
 ההוא יומא לא אפסיק אשה מן בית' ולא חוס מהן דמטי לנכיה דלא
 יכלו דכור' ואשה חוס כסורניס כל ההוא יומא נפילנא על ארעא
 ונעיינא כתר דאייל אשא חמונא לבולינא קדיש' קדש הקדשי' דאסתלק
 מן עלמא אהעטף שכיב על ימוניה ואגפוי חיוכין. קס רבי אלעזר
 בריה געיל דריו ונסיק לון ואנא למוכנא עפר' דחחות רנליו בעי
 חכרויה למכיו ולא יכלו למללא שארו חכרויה בכניה ור' אלעזר
 בריה ונפיל חלח זמנין ולא יכלו למפתח פומיה. לכחר פתח ואמר
 אבא אבא. חלת הוו. ס' אחרורו. השתא תנור חיות' אפראן טאסין
 משתקען כנוקבאן דימא רכאו חכרויה בלהו שחיין דמא. קס' קר' חיוה
 על רנליו ואמר עד השתא בוזינ' קדיש' מסככל (ס"א משחרל) עלין.
 השתא לאו הוא עירן הלה לאשכ' לא ביקריה. קס ר' אלעזר ורבי
 אבא געלו ביה כעיקר' דסיקל' מאן חמא ערכוביא דכרבי' וכל ביתא
 הוה סליק ריחין סליקו ליה כפורייה ולא אשחמט ביה אלא ר' אלעזר
 ור' אבא. אהו טרוקין ומארי חרוסין דכפר וטירא כהו (ס"א דלפרי
 וטיריא וכו') בני מרוניא לוחין בקטירין דחשיכו דלא יתקבר חמן.
 כחר דנפק פירייה חוס סליק באוירא. ואשה חוס להיטקמיה שמעו
 קלא עולו וחתו ואהכשו להילולא דר' שמעון יבא שלום ינטו על
 משכבותם כד עאל למערתה שמעו קלא כמערת' ז' חיוס מרעיש
 הארץ מרגיו ממלכות כמה פטרוין כרקי' משחכבין (ס"א משחכבין)
 כיומא דין כנינך דנא רשנ' דמאריה משחכס ביה בכל יומא זכאה
 חולקיה לעילא וקאה כמה גנוזין עלהין מסחמין ליה עליוס אתמר
 וקאה לך לקן ותנוס ותעמוד לגורלך לקן הימין.

מדרש וזאת הברכה להושענא רבא

הלכה

אדם מישראל שעבר לפני התיבה ושעה כיצר הוא צריך לעשות
 כך שנו חכמים העובר לפני התיבה ושעה יעבור אחר תחתיו
 למרונו רבותינו אמר רבי יוסי בר חנינא שעה כנ' ברכות הראשונות חוזר
 בתהילה מן. רב הונא אמר אם שעה כנ' ברכות אמצעיות חוזר להאל
 הקדוש. רב אמר אם שעה כנ' אחרונות חוזר לתהילה טורים. רבר אחר
 העובר לפני התיבה ושעה יעבור אחר תחתיו מנין הוא מהחיל מתהלת
 הברכה ששעה וטהיבן למרו טאבות העולם למה שלא היה אחר מתהיל
 לא במקום שפכ חכורו. כיצר אברהם בירך את יצחק מנין רכתיב ויתן
 אברהם אה על אשר לו ליצחק ומה נתן לו רבי יוחנן ור' נחמיה רבי יוחנן
 אומר

אמר בכורה נתן לו כענין שנאמר ויטכור את בכורתו ליעקב ר' נחמיה
אמר ברכה נתן לו כענין שנאמר ויהן לך האלהים עמר יצחק לברך את
יעקב אמר ממקום שפסק אבא משם אני מתחיל אבא הפסיק ביהן אף אני
מתחיל ביהן מנין שנאמר ויהן לך האלהים ובמה ההם יצחק בקרייה שני'
ויקרא יצחק ל יעקב ויברך אותו עמר יעקב לברך את השכמים אמר
איני פותח לא בקרייה שנאמר ויקרא יעקב ל בניו ובמה חתם בואת
שנאמר וזאת אשר דבר להם אביהם עמר משה לברך את ישראל אמר
איני פותח לא בוזאת מנין טמה שקרינו כענין וזאת הבכרה רבר אחר
וזאת הכרכה זהו שאמר הכתיב מי יעלה כהר יי רבנן אמרי מברכ בטשה
מי יעלה כהר יי זה משה שנאמר ומשה עלה ל האלהים וגו' ומי יקום
בטקום קרשו זה משה טנין שנאמר כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת
קדש הוא נקי בפים זה משה מנין שנאמר לא חמור אחר מהן נשאתי וגו'
ובר לכב זה משה אמר רבי יצחק אפילו הריוט אם אומר לחבירו כזה נגאי
הוא לו ומשה אמר למה ה' יחרה אפך בעמך אלא לבו כרור עליו שאינו
תובע צורך עצמו אלא צרכן של ישראל אשר לא נשא לשוא נפשו זו
נפשו של מצרי שלא נטלה על הנם אלא כדיון עשה ולא נשבע לטרמה
זה משה שנאמר ויואל משה לשכת את האיש ישא כרכה טאה ה' זה משה
אמר רבי תנחומא ל הוי קורא בו ישא אלא ישוא ברכה לאתרים וזאת
הכרכה זה שאמר הכתיב רבות כנות עשו חיל ואת עלית על כלנה מהו את
עלית על כולנה מברכ בטשה על שנתעלה יותר מן הכל כיצר אדם הראשון
אוטר למשה אני גדול ממך שנבראתי בצלמו של הקדוש ברוך הוא טנין
שנאמר ויברא אלהים את האדם בצלמו אמר לו משה אני נתעליתי יותר
ממך אתה כבור שניתן לך ניטל ממך שנאמר ואדם ביקר כל יליו אבל
אני זיו הפנים שנתן לי הקדוש ברוך הוא עמי הוא טנין שנאמר לא כהתה
עיני ולא נס לחה רבר אחר נה אמר למשה אני גדול ממך שניצלתי מרור
המכול אמר לו טשה אני נתעליתי יותר ממך אתה הצלת את עצמך
ולא היה כך כח להציל את רורך אבל אני הצלתי את עצמי והצלתי את דרורי
כשנתחייבו כליוה בעגל טנין שנאמר וינחם ה' על הרעה אשר רבר לעשות
לעמו למה הרבר רומה לשתי ספינות שהיו בים והיו כתוכן שני
קברנישין אחר הציל את עצמו ולא הציל את ספינתו ואחר הציל את עצמו
ואת ספינתו למי היו סקלסין לא לאותו שהציל את עצמו ואת ספינתו כך נח
לא הציל לא את עצמו אכל משה הציל את עצמו ואת דרורו הוי ואת עלית
על כולנה רבר אחר אכרהם אומר למשה אני גדול ממך שהייתי זן
לעוברים ולשכים אמר לו משה אני נתעליתי יותר ממך אתה היית זן בני
אדם ערלי ואני הייתי זן בני אדם מהולי ולא עור לא אתה היית זן ביישוב
ואני הייתי זן כמברכ יצחק אמר למשה אני גדול ממך שפשתי צוארי

על

על בני המזבח וראיתי פני השכינה אמר לו טשה אני נתעליתי יותר ממך
שאתה ראית פני השכינה וכחו עיניך טנין דבתי ויהי כי זקן יצחק והכהניח
עיניו מראות מהו מראות מראות כשכינה אכל אני הייתי מברכ עם
השכינה פנים כפנים ולא כהו עיני מנין שנאמר ומשה לא ידע כי קרן עור
פניו יעקב אמר למשה אני גדול ממך שנפגשתי עם המלאך ונצחתי אותו
אמר לו משה אתה נפגשת עם המלאך בפירכוריו שלך וואני עליתי אצלן
בפירכורין שלהן והם טתיראין ממני טנין שנא מלכי צבאות ירורן ירורן
לפינך אמר שלמה רבות כנות עשו חיל וגו' אמר הקדוש ברוך הוי
הואיל ונתעלה מן הכל הוא יברך את ישראל וזאת הכרכה רבר אחר וזאת
הכרכה אמר רבי שטול בר נחמן כיון שבא משה לברך את ישראל בא
התורה והקדוש ברוך הוא לברך את ישראל וזאת הכרכה זו התורה שנאמר
בה וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל אשר ברך משה זה
משה איש האלהים זה הקדוש כ"ה שנאמר ה' איש מלחמה וכל כך
למה לקיים מה שנאמר וההוט המשולש לא כמהרה ינתק רבר אחר וזאת
הכרכה אמר רבי הנחומא אם אלהים למה איש ואם איש למה אלהים לא
בשעה שהושלך ליאור של מצרים איש ובשעה שנהפך לרם אלהים רבר
אחר בשעה שכרה מלפני פרעה איש ובשעה ששיקען אלהים רבר אחר בשעה
שעלה לרקיע איש מהו איש לפני המלאכים שכולם איש ובשעה שירר
מן הרקיע אלהים מנין שבתוב וייראו מנשת אליו רבר אחר בשעה שעלה
לרקיע אלהים פשם שאין המלאכים אוכלין ושותין אף הוא לא אוכל ולא
שותה מנין שנאמר ויהי שם עם ה' וגו' רבר אחר מהו איש
ה' אלהים אמר רבי אבין מהציו ולטטה איש טהציו ולמעלה אלהים
טהולפני טיתו רבנן אמרי מה עשה משה נטל את מלאך המות והשליכו
לפניו והיה מברך השכמים כל אהר וא' ברכה ויאמר רבי מאיר הלך מלאך
המות אצל משה ואמר לו הקדוש ברוך הוא שלהני אצלך שאתה מסתלק
ביום הזה אמר לו משה לך טכאן שאני מבקש לקלם להקדוש ברוך הוי
טנין שכתוב לא אמות כי אהיה ואכפר מעשי יה אמר לו משה מה אתה
מתאנה יש לו מי שיקלסוהו השמים והארץ מקלסין אותו בכל שעה שנאמר
השמים סספרים כבור אל אמר לו טשה ואני טשהק איהן וטקלם אותו
שנאמר האוינו השמים וארכרה וגו' בא אצלו פעם שניה מה עשה טשה
הזכיר עליו שם המפורש וברה שנאמר כי שם ה' אקרא כיון שבא אצלו
פעם שלישיה אמר הואיל ומן השם הוא צריך לצויק עלי את הרין טנין
שנאמר הוציר הטיס אמר רבי יצחק היתה נפשו של משה מתקשה לצאת
והיה משה מסיח עם נפשו ואומר נפשי תאמר שביקש מלאך המות לעלוש
עליך אמרה לו לא יעשה הקדוש כ"ה כן כי הלצת נפשי מטות ותאמר
טראית אוהן בוכיין וככיה עטהן אמרה לו את עיני מרמעה אמר לה ותאמר

שכקשו

שבקשו לרחות אותך לנהינם אמרה לו את רנלי מרחי אמר לה ולהיכן את
 עתירה להלך אמרה לו אתהלך לפני ה' בארצות החיים כיון ששמע משה כך
 נתן לה רשות אמר לה שוכי נפשי למנוחיכי ונו' אמר רבי אבין כיון
 שנסתלק התחתונים היו מקלפין אותו ואומרי' הורה צוה לנו משה והעליונים
 טקלסין אותו ואומרים צרקה ה' עשה ונו' והקרוש כרוך הוא מקלם אותו
 ולא קם נביא עור בישראל כמשה וזאת הברכה הלכה ארם מישראל
 שעלה לקרות בתורה אין מותר לו לקרות עד שלא יברך תחלה מברך ואחר
 כך קורא ומשה כשעה שזכה לקבל התורה תחלה בירך ואחר כך קרא אמר
 רבי אלעזר אי זו היא הברכה שכירך משה בתורה תחלה כרוך אתה ה'
 להינו מלך העולם אשר בחר בהורה הזאת וקרשה ורצה בעושיה ולא אמר
 בעמליה ולא אמר כהוגיה לא בעושיה בלא שהן עושין את דרכי תורה בעושיה
 אדם אוטר למרתי חכמה ולא למרתי תורה מה אעשה אני שם אמר הקרוש
 כרוך הוא לישראל חייכם כל החכמה וכל התורה דבר אחר קל הוא כל מי
 שמתירא אותי ועושה דרכי תורה כל החכמה וכל התורה כלבו מנין שנא'
 ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושיהם יראת ה' טהורה עומרת לער
 יראת ה' היא חכמה ונו' למה זכה משה שהקרוש כרוך הוא נהעסק עמו
 לא בשעה שירר למצרים והגיעה באולתן של ישראל כל ישראל היו עסוקים
 בכסף וזהב ומשה היה מסבך את העיר וינע נ' ימים ונ' לילות למצוא ארוננו
 של יוסף שלא היו יכולים לצאת ממצרים חוץ מיוסף למה שכך השכיע להן
 בשבועה לפני מותו שנאמר וישבע יוסף את בני ישראל לאמר ונו'
 כשנתיגע הרכה פנעה בו סבולה וראתה משה שהיתה עיף מן היגיעה
 אמרה לו ארוננו משה למה אתה עיף אמר לה שלשה ימים ונ' לילות סככתני
 את העיר למצוא ארוננו של יוסף ואין אני מוצא אותו אמרה לו בא עמי
 ואראך היכן הוא הוליכה אותו לנחל אמר' לו במקום הזה עשו ארון של ה"ק
 ככרים והשליכוהו בתוך הנהל החרטומים והאשפים וכן אטרו לפרעה רצינך
 שלא הצא אומה זו סכאן לעולם העצמות של יוסף אם לא ימצאו אותך עד
 עולם אינם יכולים לצאת מדר עמר משה על שפת הנחל ואמר יוסף יוסף אתה
 ידעת היאך השבעת לישראל פקוד יפקוד אלהים אתכם תן כבוד לאלהי
 ישראל ונ' העכב נאולתן של ישראל מעשים יש לך בקש רחמים לפני כוראך
 ועלה מן התרומות מיר התהיל ארוננו של יוסף מפעפע ועולה מן התהומות
 כקנה אחת לקח אותו ושם אותו על כהפו והיה סובל אותו וכל ישראל
 אחריו וישראל היו סובלים את הכסף ואת הזהב שנשלו ממצרים ונטשה
 סובל ארוננו של יוסף אמר הקרוש כרוך הוא משה אתה אוטר שדבר קטון
 עשית חייך החסר הזה שעשית גדול הוא ולא השנחת לכסף ולזהב
 אני אעשה עמך החסר הזה ואתעסק עמך בשעה שהגיע ימי משה
 ליפטר טן העולם אמר לו הקרוש כרוך הוא הן קרכו ימך אמר לפניו

דכוננו של עולם אחר כל היגיעה הזו אתה אוטר לי הן קרכו ימך לא אמות
 בי אחיה ואספר מעשי יה אמר לו אי אתה יכול כי זה כל הארם אמר משה
 דמנו של עולם דבר אחר אני מכקש טמך לפני מותי שיבקעו כל
 השערים שכשמים ותהומות ויראו שאין זולתך מנין שנאמר וירעת היום
 והשנות ל לבכך ונו' אמר לו הקרוש כרוך הוא אתה אמרת ואין עור
 אף אני אוטר ולא קם נביא עור בישראל כמשה ונו' לכל האורות
 והסופתים ולכל הסורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל הן קרכו
 ימך למות אמר ר' איכו אמר משה רבוננו של עולם ברבר שקילסתיך כהוך
 ששים רבוא מקרשי שטך בו קנסת עלי מיתה שנא' הן קרכו ימך למות כל
 מרותיך מרה כננר מרה מרת רעה כננר מרה טובה מרה חסרה כננר
 מרה שלימה מרה צרה כננר מרה רחבה אמר לו הקרוש כרוך הוא
 למשה אף זו מרה טובה היא שאמרת לך הן שנא' הנה אנכי שולח מלאך
 הן צייק בארץ ישולם הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא וכשם שצליית
 אותי על ששים רבוא כך אני מעלה אותך לעתיד לבא מתוך חסמים וחמס
 רבוא צייקים נמורין שנאמר הן הן כניסט הכי הוי אמר רבי יוחנן עשר
 סיתות כתובות עליו על משה ולא הן הן קרכו ימך למות ומות בהר כי
 אנכי מת כי ירעתי אחרי מותי ואף כי אחרי מותי לפני מותו בן מאה
 ועשרים שנה כמוהו וימת שם משה עכר ה' ויהי אחרי מות משה משה
 עברית מ' מלטר שעד י פעמים נגזר עליו שלא יכנס לארץ ישראל ועדיין
 לא נחהם נזר דין הקשה עד שנגלה עליו בית דין הגדול אמר לו גורה היא
 מלפני שלא העבור שנאמר כי לא העבור את הירדן ודבר זה היה קל
 בעיניו של משה שאמר ישראל חטאו חטאות גדולות כמה פעמים וכיון
 שבקשתי עליהם רחמים מיר קבל ממני שנאמר הרף ממני ואשמירם מה
 כתיב המן וינחם ה' על הרעה אנכנו ברבר ואורישנו מה כתיב המן ויאמר
 ה' סלחתי ונו אני שלא חטאתי מנעוריי לא כל שכן כשאחפלה על עצמי
 שיקבל ממני וכיון שראה הקרוש כרוך הוא שקל הרבר בעיניו של משה
 ואינו עומד בהפלה מיר קצף ונשבוע בשמו הגדול שלא יכנס לארץ ישראל
 שנאמר לכן לא הביאו את העם הזה אין לכן לא שבועה שנאמר ולכן
 נשבועתי לכית עליי וכיון שראה משה שנחתם עליו נזר דין נזר עליו הענייה
 וענ עונה קשנה ועמר בתוכה ואמר איני זו סכאן ער שחכטל אותה נזרה
 באותה שעה מה עשה משה לכש שק נתעטף שק ונתפלש כאפר ועמר
 בתפלה והתנונים לפני הקרוש כרוך הוא ער שנודעו שמים וארץ וסררי
 בראשית ואמרו שמא הניע צנינו של הקרוש כרוך הוא לחרש את עולמו
 יצתה בת קול ואמרה עדיין לא הניע צנינו של הקרוש כ"ה לחרש את
 עולמו לא אשר כירונפש כל חי ורוח כל כשר איש ואין איש אלא משה
 שנאמר והאיש משה עניו מאד טכל הארם אשר על פני האדמה מה עשה
 הקרוש

הקדוש ברוך הוא באותה שעה הכריז ככל שער ושער של ריקע וריקע ככל
 כ"ר שלא יקבלו הפלתו של משה ולא יעלו אותה לפניו מפני שנחתם עליו
 גזר רין אותו מלאך שטמונה על הכרוז אכזרי"אל שמו באותה שעה קרא
 הקדוש ברוך הוא ככהלה לט"ה ואמר להם ררו ככהלה ונעלו כל שערי
 ריקע וריקע שנבר קול התפלה כלפי מעלה מפני קול הפלתו של משה
 שהיתה תפלתו רומה לחרב שהוא קורע והותך ואינו מעכב שהיתה הפלתו
 מעין שם הטפורש שלמר מן זנונ"אל רב וסופר של בני מרום על אותה
 שעה הוא אומר ואשמע אהרי קול רעש גדול ברוך כבוד ה' ממקומו ואין
 רעש לא ויע ואין נרול לא משה שנאמר גם האיש משה גדול מאד בארץ
 מצרים כעיני עברי פרעה ובעיני העם מהו ברוך כבוד ה' ממקומו בשעה
 שראו נגליו מרכבה ושרפי להבה שאמר הקדוש ברוך הוא לא תקבלו הפלתו
 של משה ולא נשא פנים ולא נתן לו חיים ולא הכניסו לארץ ישראל אמרו
 ברוך כבוד ה' ממקומו שאין לפניו טשוא פנים לא לקטן ולא לגדול ומנין
 שהתפלל משה באותו הפעם חמש מאות וחמשה עשר פעמים שנא' ואתחנן
 א' ה' בעת ההיא לאמר ואחרתן בניטט' הכי הוי באותה שעה אמר משה
 לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם גלוי וירוע לפניך יגיעו וצערי
 שנצטערהי על ישראל עד שהיו מאמינים לשמך כטה צער נצטערת עליון
 במצות עד שקבעתי להן תורה ומצות אמרתי כשראיתי בצרתן כך נראה
 בטובתן ועכשיו שהגיע שובתם של ישראל אתה אומר לי לא תעבור את
 הירדן הזה הרי אתה עושה תורהך בלסתור רכתיב כיומו תתן שכרו ולא
 תכוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נושא את נפשו ולא יקרא עליך א
 ה' והיה כך חטא זה הוא שילום עבודת של מ' שנה שעמלתי עד שהיו עם
 קדוש ונאמן שנאמר ויהורה עוד רר עם א ועם קדושים נאמן כללך
 סמל הרשע ראש כל הששנים הוא ככל שעה היה מצפה מיהתו של משה
 ואומר מהי יגיע הקץ או הרגע שבו ימות משה שארר ואטול נשטתי הימנו
 ועליו אמר דור ציפה רשע לצריק ומקש להמיתו אין לך רשע ככל
 הששנים כולם כסמל ואין רך צריק ככל הנביאים כמשה שנאמר ולא קם
 נביא עוד בישראל כמשה אשר ירעו ה' פנים א פנים משל למה הרבר
 דומה לארם שנורמן לכעורה חתן וכלה והיה אותה האיש טצפה ואומר מהי
 יגיע שמתם ואשמהם כס כך היה סמל הרשע טצפה נשמתו של משה
 ואומר מוני יהיה מיכל כוכה ואני טמלא פי שחוק עד שאמר לו מיכל מה
 רשע אני כוכה ואתה משחק א תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב
 בהשך ה' אור לי כי נפלתי מפטירתו של משה קמתי מפרנסתו של יהושע
 בשעה שהכיל ל"א מלכים כי אשב כהשך כחורבן בית ראשון ואחרון ה'
 אור לי לימות המשיח עד כאן עלתה למשה שעה אחת באותה שעה אמר
 משה לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אם אין אתה מכניס אותי לארץ
 ישראל

ישראל הנח אותי בעולם הזה ואחיה ולא אמות אמר לו הקדוש ברוך הוא
 למשה אם לא אמיתך בעולם הזה היאך אחיך לעולם הבא ולא עוד אלא
 שאתה עושה תורת פלסתר שכתוב בתורתך על ידך ואין מירי מציל אמר
 משה לפני הקדוש ברוך הוא רבוננו של עולם אם אין אתה מכניס אותי לארץ
 ישראל הנח אותי כחיות השרה שהן אוכלין עשבים ושותין מים וחיים ורואין
 את העולם כך תהא נפשי כאחת מהן אמר לו רב לך אמר לפניו רבוננו של
 עולם ואם לאו הנח אותי בעולם הזה כעוף זה שהוא פורח בכל ר' רוחות
 העולם ומלקט מזונו בכל יום ולעת הערב חוזר לקינו כך תהא נפשי כאחד
 מהן אמר לו רב לך מהו רב לך אמר לו רב לך אשר דברת כיון שראה משה
 שאין ברירה יכולה להציל מדרך המות באותה שעה אמר הצור תמים פעלו
 כי כל דרכיו משפט א אמונה ואין עול צדיק וישר הוא מה עשה משה נטל
 את הסנלה וכתב עליה שם הטפורש וספר השיר ערין לא מלא לכתוב יד
 שהגיע הרגע שבו ימות משה באותה שעה אמר הקדוש ב"ה לנכריא נכריא
 צא והבא נשמתו של משה אמר לפניו רבוננו של עולם מי שהוא שקול כנגד
 ששים רבוא איך אני יכול לראות בטותו ומי שיש בו דרכים אלו איך אני
 יכול לעשות לו קצף אחר כך אמר לו לסיכא צא והבא נשמתו של משה
 אמר לפניו רבוננו של עולם אני הייתי לו רב והוא היה לי לתלמוד ולא
 יכול אני לראות בטותו אחר כך אמר לסמל הרשע צא והבא נשמתו
 של משה מיר לבש כעס והגר הרבו ונתעטף אכזריות והיך לקראתו של משה
 כיון שראה אותו שהיה יושב וכוחב שם הטפורש וזוהר מראהו דומה
 לשמש והוא דומה למלאך ה' צבאות היה מתירא סמל מן משה אמר וראוי
 שאין המלאכים יכולים ליטול נשמתו של משה ושרם שהראה סמל
 את עצמו למשה היה משה יורע שכא סמל וכיון שראה סמל את משה אהתו
 רעה וחיל כיוולרה ולא מצא פתחון פה לרבר עם משה עד שאמר משה
 לסמאל אין שלום אמר ה' לרשעים מה העשה ככאן אמר לו ליטול
 נשמתך באתי אמר לו מי שיגרך אמר לו מי שכרא את כל הבריות א"ל
 אין אתה נוטל נשמתו א"ל כל באי העולם נשמתן מסורין לירי א"ל יש בי
 כח טכל באי העולם א"ל מה כהך א"ל אני כן עמרם שיצאתי ממעי אמי
 מחול ולא נצרכתי למהלני וכו ביום שנולדתי מצאתי פתחון פה והלכתי
 ברגלי ודברתי עם אבי ואמי ואפילו חלב לא ינקתי וכשהייתי כן שלשה
 חרשים ההנבאתי ואמרתי שעתיד אני לקבל תורה מתוך להבי אש וכשהייתי
 מהלך בחוק נבנסתי לפלטרין של מלך ונטלתי כתר מעל ראשו וכשהייתי
 כן שמונים שנה עשיתי אותות ומופתים במצרים והוצאתי ששים רבוא לעיני
 כל מצרים וקרעתי את היס ל"ב קרעים והפכתי מי מרה למתוק
 ועליתי ודברתי דרך כשמים והייתי תופס במלחמתן של מלאכים וקבלתי
 תורה של אש ודברתי תחת כסא אש ומסכתי תחת עמוד אש
 ודברתי

והמרת עמו פנים כפנים וצדתי כפמליא של מעלה וגליתי רזיהם לכני
ארם וקבלתי תורה מימינו של הקב"ה ולמרתו אותה לישאל יועשת
מלחמה עם סיוחן ועם עוג שני גבורי אומות העולם שבשעת הטבול לא
הגיעו סים לקרסוליהן מפני נובחן והעמרתו חמה ולכנה ברום עולם
והבהים במשה שכירי והרגתים מי יוש בכאי עולם שיכול לעשות כן לך
רשע מבאן אין לך לוטר כן לך ברח מלפני איני נותן נשמתו לך מיר חור
כטאל והשיב רבר לפני הנכורה אמר לו הקב"ה לכמאל צא והבא נשמתו
של משה מיר שלף הרבו מהערה ועמר על משה מיר קצף עליו בשה ונשל
את המטה כירו שחקו בו שם הספורש ופגע בו כסטאל ככל בחו ער שנס
מלפניו ורץ אחריו כשם המפורש ונטל קרן הדרו מכין עיניו ועזר את עינו
ער כאן עלתה למשה סוף רנע יצתה בת קול ואמרה הגיע סוף מיתתך
אמר משה לפני הקב"ה רכוננו של עולם זכור אותה היום שנלית עלי בסנה
ואמרת לי לך ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי בני ישראל ממצרים זכור
אזתו היום שהייתי עומד על הר סיני ארכעים וס זארכעים לילה בכקשה
נטך אל המסרני כיד טלאך המות יצתה בת קול זאכרה אל המירא אני
בעצמי משפל כך ובקבורתך כאותה שעה עמר משה וקירש את עצמו
בשרפים וירר הקב"ה משמי שמים העליוני ליטול נשמתו של משה ושלושה
מלאכי השרת עמו מיכאל וגבריאל וזנגאל טיכא הציע מטהו של משה
וגבריאל פירם בנר של בוך טראשותיו וזנגאל מרגלוהו מיכאל מצה
אחר ונכריאל סצר אחר אמר הקב"ה למשה משה השקף עיניך זה על
גב זה והשקיף עיניו זה על גב זה אל הגה יריך על ההזה והניח ידיו על
ההזה אל הקף גליך זה על גב זה והקיף רגליו זה על גבזה כאותה שעה
קרא הקב"ה לנשמה מהוך גופו אמר לה בתי ק"ך שנה קצבתך היותך
בגופו של משה עכשיו הגיע קצך לצאת צאי אל תאחרו אמרה לפניו רבוננו
של עולם יורעת אני שאהה אלוה כל הרוחות וכל הנשמות נפש החיים
והמהים מסורין בורך ואהה בראחני ואהה נהתני בגופו של משה מאה
ועשרים שנה ועכשיו יש גוף טהור בעולם ויהר מגופו של משה שלא נראה
בירוה סרוחה מעולם ולא חמה ותולעה לכן אני אוהבת אותי ואיני רוצה
לצאת ממנו אמר לה הקב"ה נשמה צאי אל תאחרו ואני מעלה אותך לשמים
שמים העליוני ואני מושיכך מחה כסא ככורי אצל כרוכים ושרפים וגורדים
אמרה לפניו רבוננו של עולם מאצל שכינתך ממרום ירדו שני מלאכים עו"ה
ועזא"ל והמרו כנות ארצות זהשחיתו ררכם על הארץ ער שתלית אותן בין
הארץ לרקיע אבל כן עמרם מים שנלית אלו בפנה לא כא לאשתי שנאמר
זתרכו סרים ואהרן כמשה על אורות האשה הכושית אשר לקח כי אשת
בשית לקח בכקשה ממך הניחני כגופו של משה באותה שעה נשקו הקרוש
בסוך הוא ונטל נשמתו בכשיקת פה והיה הקרוש כרוך הוא כוכה מי יקום לי
עם

עם מדעים מי יתיצב לי עם פועלי און ורוה הקרוש אומר ולא קם נביא
עור בישראל כמשה שמים בוכין ואומרים אכר חסיר מן הארץ ארץ
בוכה ואומרת וישר בארם אין וכשקש יהושע רכו ולא מצאו היה בוכה
ואומר הושיעה ה' כי נמר חסיר כי פסו אמונים טכני ארם וטלאכי השרת
אומרים צרקה ה' עשה וישראל היו אומרים וטשפטיו עם ישראל לו ולו
היו אוטרים יבא שלום ינחוה על משכבותם הולך נכוהו זכר צריק לברכה
ונשמתו לחיי העו"ה אכ"ר ברוך ה' לעולם אמן ואמן

עין יעקב להושענא רבא

פִּיִּסְקָא עי לנו גדול מיוסף שלא נתעסק בו לא משה תנו רבנן בא
וראח כמה הכיכות מצות על משה רבינו שכל ישראל נתעסקו
בכיהה הוא נתעסק במצות שנאמר חכם לך יקה מצות ואויל שפתים ילכט
וסנין היה יורע משה רבינו תיכן יוסף קבור אמרו שרח בת אשר נשתיירה
טאותו הרור הלך משה אצלה אמר לה כלום את יורעת תיכן יוסף קבור
אמרה לו ארון של מהכת עשו לו מצריים וקבעוהו כנילוס הנהר כרי
שיהרכבו טימיו הלך משה ועמר על שפת הנלוס אמר יוסף יוסף הגיע עת
שנשכע הקב"ה לנאול את ישראל והגיעה השכועה שהשכעת את ישראל
אם אהה מראה את עצמך מוטב ואם לאו הרי אנו מנוקים משכועתך מיר
צף ארונו של יוסף וא התסה היאך ברול צף שהרי כתיב ויהי האחר ספיל
הקורה ואת הכרול נפל אל המים ויצעק ויאמר אהה ארוני והוא שאולונו
וישלך שמה ויצף הכרול והלא דברים קל וחומר ומה אלישע תלמידו של
אליהו ואליהו תלמידו של משה צף הכרול מפניו מפני משה רבינו על
אחת כמה וכמה י ר' נתן אומר כקבניש של מלכים היה קבור הלך
משה ועמר כקבניש של מלכים אמר יוסף הגיע עת שנשכע הקרוש ב"ה
לנאול את ישראל והגיע השכועה שהשכעת את ישראל אם אתה מראה את
עצמך מוטב ואם לאו הרי אנו מניקים משכועתך כאותה שעה נדרעו
ארונו של יוסף נטלו משה והביאו אצלו וכל אותן שנים שהיו ישראל כמרכר
היה ארונו של יוסף וארון של שכינה מהלכין זה עם זה והיו עיפבים ושכים
אומרים מה סיכן של שני ארונות הללו אמרו אחר של מת ואחר של שכינה
אמרו וכי ררכו של מת להלך עם שכינה אמרו קיים זה מה שכתוב כזה
ואי לא איעסק ביה טשה לא היו מעסקי ביה ישראל וחתיב ואת עצמות
יוסף אשר העלו בני ישראל מצרים קברו כשכס והו אי לא איעסקו ביה ישראל
בניו לא הוו מעסקי ביה וחתיב זה ד לכני יוסף יתחלה אמרו הניחו לו
ככורו כמרכובים יותר מכמועטים והו אמרו הניחו לו ככורו כנרולים
יותר מכמטנים קברו כשכס מאי שנא כשכס אמרו משכס נכבוהו ולשכס
נחזיר אבה קשיין קראי אהררי כתיב ויקח משה את עצמות יוסף עמו כן
השכע

השבע השכיע ונו' וכזיב ואת עצמות יוכף אשר העלו בני ישראל מצרים
קברו בשכם אמר ר' חמא רבני הנינא כל העושה דבר ולא נטרובא אחר
וגטרו מעלה עליו הכתוב על שגטרו כאלו עשאו ר' אליעזר אומר ר' אבהו
טורירין אותו טנדולתו דכתיב ויהי בעת ההיא וירד יהודה מאת אחיו רבי
שמואל בר נחמני אמר אף קובר אשתו ובניו שנאמר וזמת בת שוע אשת
יהודה וכתיב וימת ער ואונן

פיסקא מי לנו גרול סמשה שלא נתעסק בו לא הקב"ה שנאמר ויקבור
אותו בניא מול בית פעור ונו' ויאמר ה' אלי רב לך אטר ר' לוי
ברכ כישר כרב בשרוהו ברכ כישר דכתיב דב לבס בני לוי ברכ כשרוהו
דכתיב רב לך דבר אחר רב לך רבי יש לך ומנו יהושע דבר אחר רב לך שלא
יאטרו הרב כמה קשה והתלמידי כמה סוכן וכ"כ למה הנא דבי ר' ישמעאל
לפום גמלא שחנא ויאמר ליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום שאין
הלמוד לומר היום ומה תלמוד לומר היום היום מלאו ימי ושנותי למדך
שהקדוש ב"ה משלים שנותיהם של צדיקים מיום ליום ומחדש לחדש
שנאמר את מספר ימיך אמלא לא אוכל עוד לצאת ולבא מאי לצאת ולבא
אלימא לצאת ולבא ממש והכתיב ומשה בן מאה ועשרים שנה במוהו לא
כהתה עינו ולא נס להה וכתיב ויעל משה מערכות מואב ל הר נבו ותניא
שקים עשרה מעלות היו שם ופסען משה כפסיעה אחת אמר רבי שמואל
בר נחמני אמר רבי יוחנן לצאת ולבא בוברי הורה מלמד שנסתתמו מסנו
מעונות החכמה וילך משה ויהושע ויתיצבו באהל מועד הנא אותה שבת
שבת של דיווני היהת ניטלה רשות מזה וניתנה לזה

תניא אמר רבי יהודה אמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו היכן משה
מה כהלקו של ראובן דכתיב וכני ראובן בנו את חשבון ואת אלעזר
ונכו בחלקו של ראובן קיימא דכתיב וכני ראובן בנו את חשבון ואת אלעזר
ואת קריתים ואת נכו ואת בעל טעין והיכן משה קבור בחלקו של גר דכתיב
זוהא ראשית לו כי שם חלקת מחוקק ספון מחלקו של ראובן ער חלקו של גר
כמה הוי ארבעה מילין אותם ארבעה מילין מי הוליכו מלמד שהיה משה
מה מוטל בכנפי השכינה ומלאכי השרת אטרים צרקה ה' עשה ומשפטיו
עם ישראל והקדוש ברוך הוא אומר מי יקום לי עם פרעים מי יתיצב לי עם
פועלי און ושמואל אמר מי כהחכם ומי יודע אשר דבר ר' יוחנן אמר והחכמה
טאין המצא ואיזה מקום בינה ורב נחמן גר יצחק אמר וימת שם משה עכר
ה' כמליון אמר וימת שם משה ספרא רבא רישא

תניא רבי אליעזר הגדול אומר שנים עשר מיל על שנים עשר מיל כנגד
מחנה ישראל היה בת קול משמיע ואומר וימת משה ספרא רבא
דישראל ויש אומרים לא מה משה כתיב חמא וימת שם משה וכתיב התם
ויהי שם עם ה' ארבעים יום וארבעים לילה מה להלן עומד ומשמש אף כאן
עומד

עומד ומשמש ויקבור אוהו בניא בארץ מואב מול בית פעור אמר ר' ברכיה
סימן בתוך סימן ואפילו הכי ולא ידע איש את קבורתו וכבר שלחה מלכות
הרשעה אצל גיסטרא של פעור הראני היכן משה קבור עמרו למעלה נרמה
להם למטה למטה נרמה להם למעלה נחלקו לשהי כחות אותם העוסרים
למעלה נרמה להם למטה אותם העוסרים למטה נרמה להם למעלה לקיים
מה שנאמר ולא ידע איש את קבורתו ער היום הזה אמר רבי חמא רבני
הנינא אף משה רבינו אינו יודע היכן קבור כתיב חמא ולא ידע איש את
קבורתו וכתיב ההם וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים ואמר רבי
חמא בר חנינא מפני מה נקבר משה רבינו מול בית פעור כדי לכפר על
מעשה בית פעור

ואמר רבי חמא רבני חנינא מפני מה נסתתרו קברו של משה מעיני כשר
ורם מפני שנלוו וירוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד בית המקדש
ליה ולהגלות את ישראל מארצם שמא יבואו לקבורתו של משה באותה
שעה ויעמרו בכביה ויהחננו למשה ויאמרו לו משה רבינו עמוד כהפלה
בערגו ועומד משה ומכמל את הגזרה מפני שהכביים צדיקים כמיתתן יותר
מכתייהם שכן אתה מוצא בשעה שהיו ישראל כמדבר וסרהו כמעשיהם
ועשו עגל קצף הקב"ה על ישראל ואמר למשה הרף ממני ואשמירם כמה
צדיקים היו באותו הדור וכמה חסידים משה ואהרן ויהושע ארר ומירר
ושכעיים זקנים ושאר חכמים ותלמידים ולא עשה כשכילם ולא ביטל הגזרה
לא בשכיל משה ואמר רבי חמא בר חנינא מאי רבתיב אחרי ה' אלהיכם
חלבו וכי אפשר לו לאדם להלך אחר שכניה והלא כבר נאמר כי ה' אלהיך
אש אוכלה הוא לא קנא לא הלך אחר מדותיו של הקדוש ב"ה מה הוא
הלביש ערומים רבתיב ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כהנות עור וילבישם
אף אתה הלביש ערומים הקדוש ברוך הוא כקר חולים רבתיב וירא ליו ה'
באלוני סמרא אף אתה כקר חולים הקב"ה כקר מתים דכתיב ויקבר אתו
בניא אף אתה קבור מתים הקב"ה נחם אכלים רבתיב והיה אחרי מות
אברהם ויברך ליהם את יצחק בנו אף אתה נחם אכלים ויעש ה' ליהם
לאדם ולאשתו כהנות עור וילבישם רב ושמואל חראמר רבר הבא מן העור
וחר אטר דבר שהעור נהנה בו ררש רבי שמלאי הורה תחילתה נמילות
חסדים וסופה נמילות חסדים תחלתה נמילות חסדים דכתיב ויעש ה'
ליהם לאדם ולאשתו כהנות עור וילבישם וסופה נמילות חסדים
דכתיב ויקבר אותו בניא

דרש רבי שמלאי מפני מה נהאווה משה רבינו ליכנס לארץ ישראל וכי
לאכול טפריה היה צריך או לשבוע טטובה היה צריך לא כך אמר
משה רבינו הרבה מצות נצטוו ישראל שאינם טתקיימות לא בארץ אכנס
אני לארץ כדי שיתקיימו על ידי אמר לו הקדוש ב"ה כלום נהתה סכס
אלא

לא לקבל שכר מעלה אני עליך כאילו עשיתם שנאמר לכן אחלק לו כרבים
ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשך וראה פושעים נסגרה
והוא הטא רבים נשא ולפושעים יפגיע לכן אחלק לו כרבים שאני טהלק
לו שכר שלם שטא האמר כאחרונים ולא כראשונים תלמוד לומר ואת
עצומים יחלק שלל כאברהם יצחק ויעקב שהיו עצומים בתורה ובמצות
תחת אשר הערה למות נפשו שנטר עצמו למיהה שנאמר ועתה אם תשא
חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת ואת פושעים נטנה שנטנה
עם מהי טרבר והוא הטא רבים נשא שכפר על טעשה העגל ולפושעים
יפגיע שבקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה ואין פניעה אלא
הפלה שנאמר ואתה א תחללל בער העם הזה וא תשא בערם רנה והפלה
וא הפגע כי זכותו וזכות הפלהו הנין בעדנו אכ"ר :

תו של בע

סיר להחכם החסיד זל בעל כפנקי לקוח מספרו קול רנה סיר לחן אל
ארץ טובה על הנחלה העתידה ושמו קדם ככל בית מחלה וסוף ושמו
חול כראשי נחם וכינוי נכית אחרון כו ירוץ לדיק ונשכ :

לאלעליון נורא יוס ורועו חספ אנכי אשירה מומור סיר לאס"ף :

(אס"ף כנים כליפא)

מומור סיר לאס"ף כל זרע אברהם ירונו בשנית ליון ועס נדהס
אריה שאנ נהס קול גדול לא יסף אנכי אשירה

מומור סיר לאס"ף לנו עיר וחומה יסופות עוחיל ארץ מחקוממה

וימיכו יד רמה ינס כרומונסף אנכי אשירה

מומור סיר לאס"ף ירעס יס ומלואו כל עלי הסדה יד וכף ימחאו

אפסי ארץ ראו כי חרפתי אס"ף אנכי אשירה

מומור סיר לאס"ף פלח ו הריס רנה כי פקד את עמו ובמקדשו חנה

ומרנו אל גרנה לא ספ אויב שסף אנכי אשירה

מומור סיר לאס"ף אך טוב לישראל לבני לבנות עניל וסאל

בא לליון נואל כי לו כנסוף כנסף אנכי אשירה

מומור סיר לאס"ף מלך לבס נהות חור לשכון ליון זכר ברית הכות

קיים הנכואות וכנריסס חס"ף אנכי אשירה

מומור סיר לאס"ף ירנה דבר עכרו יראה כיטופה עטוכו ומסרו

לא במעבדו כי הוא טין ומס"ף אנכי אשירה :

תם

אשירה לה בחיי אומרה לאלהי בערוי יערב עליי שיחי אנכי אשטח בה :

תקון שבעה באדר

יראי ה' וקושיני שמו מהגנוס להסענות כשכעה באדר ככל שנה
ושנה וכמעוכרת באדר הסמוך לגוסן יוס שמת משה רכינו
ע"ה ועוסקים במקרה ומשנה ונמרה ומדרש מעין היום להזכיר
זכורו שמנן עלינו לפי שגדולים לדיקים כמותהן יותר מכחיהן
ומתקבלים כבתי כנסיות וכבתי מדרשות ולומדים זה הסדר
תחלת דברס' משנה תורה אלה הדברים ככתוב למעלה בחושענא
רבא עד סוף פרשת עקב ומדלגין מתחלת פרשת ראה עד פרשת
תבא ומתסלין מן וקרא משק אל כל ישראל עד לעינו כל ישראל :

ואחר כך כיהושע סימן א'

יהי אחר מורה משה עבד יהוה ויאמר יהוה
אל יהושע בן נון משרת משה לאמר :

משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה
ובלד העם הזה ארץ הארץ אשר אנכי לרתי להם לבני
ישראל : פלד מקום אשר תדרך כף רגליכם בו לכם
נתתו באשר דברתי א' משה מה מדבר והלכנון הזה ועד
הנהר הגדול גהר פרתי כל ארץ החתים ועד הים הגדול
מבוא השמש יהיה נבולכם : לא ית יצב איש לפניך כל ימי
חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא ארפה ורא'
אעובך : חוק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את
הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם : רק חוק ואמץ
מאר לשמר לעשות ככל התורה אשר צוה משה עבדי
אל תסוד ממנו ימין ושמאל למען תשביל בכל אשר תרך :

לא ימוש ספר התורה הזה מפיה והגית בו יומם ולילה
למען תשמר לעשות ככל הפתוב בו כי אז תצליח את
דרכיך ואז תשביל : הלוא צויתך חוק ואמץ אל תערץ
ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תרך :

ואח"ך לומרין כהילים הפלה למשה סי' נ' ככחוכ למעלה כהוסיניא
ככא עד סוף מומר לתורה וחס י"א מומרים וחס"כ פ"ה ופ"כ

מאכוכ מזכר משה

מסכת אבות פרק א

משה קבל תורה מסיני ונסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים
לנביאים ונביאים מסרו לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה
דברים הו' שהונים ברין והעמידו התמידים הרבה ועשו סייגלהורה
(ב) שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה הוא היה אומר על נ דברים
העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גטילות חסדים: (ג) אנשינו איש
סוכו קבל משמעון הצדיק הוא היה אומר א' תהיו כעברים המשמשים את
הרב על מנה לקבל פרס אלא הו' כעברים המשמשים את הרב שלא על
מנה לקבל פרס ויהי מרא שמים עליכם: (ד) יומי בן יעזר איש ציריה
יומי בן יוחנן איש ירושלם קבלו מהם יומי בן יעזר אומר יהי כיהך בית
ועד לחכמים והו' מהאבק בעפר רגליהם והו' שותה בצמא את דבריהם:
(ה) יופי בן יוחנן איש ירושלם אומר יהי כיהך פתוח לרוחה ויהיו עניים
בני כיהך ואל הרבה שיחה עם האשה באשתו אמרו ק"ו באשת חברו
מכאן אמרו הבנים כל זמן שארם טרבה שיחה עם האשה נזרם רעה לעצמו
וכוטר מרבירי תורה וסופו יורש ניהנם: (ו) יהושע בן פרחיה ונחאי הארכלי
קבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וקנה לך חבר והו' דן את כל
הארם לכף זכות: (ז) נחאי הארכלי אומר הרחק משכן רע ואל תחבר
לרשע ואל תהיאש מן הפורענות: (ח) יהורה בן שכאי ושמעון בן שטח
קבלו מהם יהודה בן שכאי אומר א' תעש עצמך כעורכי הדיינים וכשהיו
בעלי דינים עומדים לפניך יהיו בעיניך כרשעים וכשנפטרים מלפניך יהיו
בעיניך כזכאין כשקבלו עליהם את הדין: (ט) שמעון בן שטח אומר הו'
מרכה לחקור את העדים והו' זהיר כרכריך שמא מתוכם ילמדו לשקר:
(י) שטעיה ואבשליון קבלו מהם שטעיה אומר אהוב את המלאכה ושנוא את
הרכונה ול התורע לרשות: (יא) אבשליון אומר חכמים הזהרו בדרכיכם
שטח החוכו חוכת גלות ותלו לטקום סיס הרעים וישתו התלמידים
הנבאים אחריכם וימיהו ונמצא שם שמים מתחילל: (יב) הלל ושמאי קבלו
מהם הלל אומר הו' סתלמיריו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב
את חבריו ומקרבן לתורה: (יג) הוא היה אומר נדר שטא אבר שמה
ורלא מוסף יסף ורלא יליף קטלא חייב ורישתמש בתנא חלף: (יד)
הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשיו
אימתי: (טו) שטאי אומר עשה תורתך קבע אמור מעש ועשה הרבה והו'
מקבל את כל האדם כסדר פנים יפות: (טז) רבן גמליאל אומר עשה לך רב
והסתלק

בעשרה

והסתלק מן הספק ואל הרכה לעשר אומרות: (יו) שטעון ננו אומר כל
ימי נרלתי בין החכמים ולא מצאתי לנוף טוב אלא שהיקה ולא המררש הוא
העיקר אלא המעשה וכל המרכה דברים מביא חטא: (יח) רבן שמעון
בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד על הדין ועל האמת
ועל השלום שנאמר אמת וטשפט שלום שפטו כשעריכם:

פרק ה **בעשרה** מאטרות נכרא העולם ומה תלמוד לומר לומר והלא
בטאמר אחר היה יכול להנראות אלא להפרע מן

הרשעים שמאכרין את העולם שנכרא בעשרה מאטרות וליהן שכר טוב
לצדיקים שמקיימין את העולם שנכרא בעשרה מאטרות: (ב) עשרה דורות
מארם ועד נה להודיע כמה ארך אפם לפניו שכל הדורות היו מכעיסין
וכאין ער שהכיא עליהם את מי המכול עשרה דורות סנה וער אברהם
להודיע כמה ארך אפם לפניו שכל הדורות היו מכעיסין וכאין ער שבא
אברהם אבינו וקבל עליו שכר כלם: (ג) עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו
ע"ה ועטר ככלם להודיע כמה הכתו של אברהם אבינו ע"ה: (ד) עשרה
נסים נעשו לאבותינו כמצרים ועשרה על הים עשר מכות הביא הקב"ה
על המצריים כמצרים ועשרה על הים עשר נסיונות נסו אבותינו את
המקום ברוך הוא במדבר שנאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו
בקויו: (ה) עשרה נסים נעשו לאבותינו בכית המקדש לא הפילה אשה
טריח בשר הקדש ולא הסריח בשר הקדש מעולם ולא נראה זכוכ בכית
המטבחים ולא אירע קרי לכתן גדול כיום הכפורים ולא כבו גשמים
אש של עצי המערכה ולא נצהה הדוח את עטור העשן ולא נטעא פסול
בעומר ובשהי הלחם ובלחם הפנים עומדים צפופים ומסתהוים רוחים
ולא הזיק נחש ועקרם בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחבירו צר לי
המקום שאלין בירושלים: (ו) עשרה דברים נכראו בערב שכת בין השמשות
ואלו הן פי הארץ ופי הכאר ופי האתון והקשת והמן והמטה
והשמיר והכתב והמכתב והלוחות ויש אומרים אף המזיקין וקבורתו של
משה ואילו של אברהם אבינו ויש אומרים אף צבת בצבת עשויה: (ז)
שבעה דברים בנולם ושבעה בחכם חכם אינו מרכב לפני מי שהוא גדול
מטנו כחכמה ואינו נכנס לתוך רבירי חבירו ואינו נבהל להשיב שואל
כענין ומשיב כהלכה ואומר על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל
מה שלא שמע אומר לא שמעתי ומורה על האמת וחילופיהן בגולם:
(ח) שבעה מיני פורעניות באין לעולם על שכעה גופי עכירה מקצתן
מעשרין ומקצתן אינן מעשרין רעב של בצורת באה מקצתן רעבים
ומקצתן שכעים נמרו שלא לעשר רעב של מהומה ושל בצורת באה
ושלא ליטול את החלת רעב של בליה באה דבר בא לעולם על
מיחות האמורות כתורה שלא נמסרו לבית דין ועל פירות שביעית

חרכ כה לעולם על עינו הרין ועל עוות הרין ועל הטורים בהורה
 שלא כהלכה (ט) חיה רעה באה לעולם על שכועה שוא ועל חלול
 השם גלות בא לעולם על עוברי ע"א ועל גלוי עריות ועל שפיות
 רמים ועל השמטת הארץ בארבעה פרקים הרבר מתרבה ברכיעות
 ובשביעית ובמוצאי שביעית ובמוצאי ההג שככל שנה ושנה ברכיעית מפני
 טעשר עני שכשלישית בשביעי מפני טעשר עני שבשיית ובמוצאי שביעית
 מפני פירונו שביעי ובמוצאי ההג שככל שנה ושנה מפני גול מתנות עניים
 (י) ארבע מרות בארם האומר שלי שלי ושליך שלך זו טרה כ נונית
 ויש אומרים זו מרת סרום שלי שלך ושליך שלי עם הארץ שלי
 שלך ושליך שלך הסיר שלי שלי ושליך שלי רשע (יא) ארבע
 מרות ברעות נוח לכעוס ונוח לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה לכעוס
 וקשה לרצות יצא הפסדו בשכרו קשה לכעוס ונוח לרצות הסיר נוח
 לכעוס וקשה לרצות רשע (יב) ארבע מרות בהלשירים מהר לשמוע
 ומהר לאבר יצא שכרו בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבר יצא
 הפסדו בשכרו מהר לשמוע וקשה לאבר הכם קשה לשמוע ומהר
 לאבר זה הלך רע (יג) ארבע מרות כנוהני צרקה הרוצה שיהן ולא
 יתנו אחרים עינו רעה בשל אתרם יתנו אחרים והנה לא יתן עינו רעה
 בשלו יתן ויתנו אחרים הכיר לא יתן ולא יתנו אחרים רשע (יד) ארבע
 מרות כהולכי לבית הטרורש הולך ואינו עושה שכר הליכה בירו עושה
 ואינו הולך שכר טעשה בירו הולך ועושה הסיר לא הולך ולא עושה
 רשע (טו) ארבע מרות כיושבי לפני הכמים ספוג ומשפך טשמרת ונפה
 ספוג שהוא סופג את הכל משפך שמכנים כזו ומוציא כזו טשמרת
 שמוציאה את היין וקולטת את השמרים ונפה שמוציאה את הקמח
 וקולטת את הסלת (טז) כל אהבה שהיא תלויה ברבר כשל רבר כשל
 אהבה ושאינה תלויה ברבר אינה כשל לעולם איזו היא אהבה תלויה
 ברבר זו אהבת אטנון והמר ושאינה תלויה ברבר זו אהבת רוד ויהונתן
 (יז) כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים איזן
 סופה להתקיים איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מהלוקת הלל ושסאי
 ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרת וכל ערתו (יח) כל המזכה את
 הרבים איך הטא בא על ירו וכל המחטיא את הרבים איך מספיקין
 בירו לעשות השובה משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו
 שנאמר צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל ירבעם הטא והחטיא את
 הרבים הטא הרבים תלוי בו שנאמר על הטאת ירבעם בן נכט אשר הטא
 ואשר החטיא את ישראל (יט) כל מי שיש בו שלשה דברים הללו
 מתלמידיו של אברהם אבינו ושלושה דברים אחרים מתלמידיו של
 בלעם הרשע עין טובה ורוח נטובין ונפש שפלה מתלמידיו של
 אברהם

אברהם אבינו עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה מתלמידיו של
 בלעם הרשע מה בין תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של בלעם
 הרשע תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין בעולם הזה ונוחלין לעולם
 הבא שנאמר להנהיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא אבל תלמידיו של
 בלעם הרשע וורשין ניהנם ויוררין לכאר שחת שנאמר ואתה אלהים
 תורידם לכאר שחת אנשי רמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אכטה כך
 (כ) יהורה בן היטא אומר הוי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי וגבור
 כארי לעשר רצון אביך שבשמים הוא היה אומר עז פנים לניהנם
 ובשת פנים לנן ערן יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתכנה עירך במהרה
 בימינו והן הלכנו בהורחך (כא) הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא
 בן עשר לטשנה בן שלש עשרה למצות בן חמש עשרה לחלמוד בן
 שמונה עשרה לחופה בן עשרים לדרוף בן שלשים לכה בן ארבעים
 לבינה בן חמשים לעצה בן ששים לזקנה בן שבעים לשיכה בן
 שמונים לנכורה בן תשעים לשוח בן מאה כאלו מה ועבר ובטל מן
 העולם (כב) בן כג אומר הפוך כה והפוך כה רכולא כה וכה החזי
 וסיב ובלה כה ומינה לא תזוע שאין לך שרה טיבה הימנה (כג) בן הא
 הא אומר לפוס צערא אנרא

וזתך לומדים נמרה סוטה דף ז"נ ע"ב מי לנו גדול מיוסף הנדפס
 כסוף סרר כושענה רכא דף קז ואח"כ ולקוטע זס

ילקוט ואתחנן

ויהעבר ה' בי נתמלא עלי עברה לא שחטאתי לפניו אלא למענכם
 כשכיל שהכעכהם אותי ואמרתם כנדרכם כך עשה לי
 בשכיל שילמדו רכל ממשה ומה אם משה ע"י שאמר רבר קל כננר ישראל
 לא נכנס לארץ מי שיאמר כננר ישראל רבר קשה על אחת כמה וכמה רבר
 אחר למענכם אמר לו שם רע אהה נותן ברור המרבר כשר א' היה כיניהם
 ונכנס לארץ והם אינם כאים ואהה נכנס לארץ לעתיד לבוא אתה נכנס
 וזם כאים עמך שנאמר ויהא ראשי עם לכך נאמר למענכם רבר אחר רב
 לך שליט הוא רבו של אדם בעברו רבר אחר רב לך אל תרכה דברים
 הסכל ירכה דברים

דבר

אחר רב לך אל תרכה דברים אמר לו לי ולך אתה משיא שם רע
 יאמרו הרע כטה עכירות היו ביד משה שנהנן ולא נשמע ויאמרו
 מה אכורי הוא שכמה בקש משה מסנו ולא קבלו

דבר

אחר רב לך כעל דין שלך הוציאת מיתת לכל קטן וגדול שם הוא
 אדם הראשון שאכל מן האילן הוא גרם מיתת לכל באי עולם אמר
 לפניו רבונו של עולם לשוא רשו רגלי בטרם ורצתי לפני בניך כסום שיהא
 סנפו

סופו רמה ותולעה משל למה הרבה רוטה לאהר מנדרולי מלכות שמצא סיף
ציירי שאין כמוהו ואמר אין זה ראוי אלא למלך הניאו דורון למלך אמר
המלך התכו את ראשו כך אמר משה בדבר שקלסתיך הן לה' אלהיך השמים
וגו' בו בלשון אהה נזוד עלי מייתה הן קרבו יטיך למות אמר לו כבר קנסתי
מייתה על ארם הראשון אמר לו ארם הראשון היה ראוי למות שעבר על
מצוה קלה אמר לו הרי אברהם שקדש שמי בעולם מה אמר לפניו שיצא
ממנו ישמעאל שגזעו מכעיסין לפניך אמר לו הרי יצחק שפשט ירו וצוארו
על גבי המזבח נתן אמר לו שיצא ממנו עשו שהחריב מקרשיך אמר לו הרי
יעקב שיצאו ממנו שנים עשר שכטים סת אמר לו לא עלה לרקיע ולא רשו
רגליו ערפל ולא קבל תורה מירך ולא רבר עמך פנים לא פנים אמר לו הקדוש
ברוך הוא רב לך אמר לו עכשו יאמרו הדורות אלולי לא מצא פגעים רעים
לא היה מסלקו מן העולם אמר לו כבר כתבתי בתורה ולא קם נביא עוד
בישראל כמשה אמר לו שמה יאמרו בקטנותו עשה רצונו ובקנותו לא עשה
אמר לו כבר כתבתי על אשר לא קדשהם אותי א"ל עם כל הבריות אהה
מהנהג מדת רחמים שנים ושלשה פעמים שנא' הן כל אלה יפעל אל פעמים
שלש עם נבר ואני עון א' נמצא בי ואין אהה מוחל אמר לו הרי ששה עונות
נמצא בך שלה נא ביר השלה יומאז כאתי א פרעה לא ה' שלה יואם בריאה
יברא ה' שפעו נא המורים והנה קמתם הנה אבותיכם וגו' וכי אברהם
יצחק ויעקב חושאים היו אמר לפניו רבוננו של עולם ממך למרתי את
מחתות החשאים האלה בנפשותם אמר לו אני אמרתי בנפשותם ולא
באבותיהם א"ל אני יחיר וישראל ששים רבונא הרבה פעמים הטאו לפניך
ובקשתי עליהם רחמים ומחלת להם על ששים רבונא השגחת ועלי אי אהה
משנייה אמר לו אינו רוטה נורת צבור לגזרת יחיר ועוד ער עכשיו היתה
השעה מסורה בידך ועכשיו אין שעה מסורה בידך אמר לו רבוננו של עולם
עמוד מכסא רין ושב על כסא רחמים ועונותי יהיו נמחלות כייסורין שתביא
בגופי ואל תתני בחכלו של מלאך המות ואם אהה עושה בן אגיר שבחך
לכל באי העולם כשם שנאמר לא אמות כי אחיה ואספר מעשיו יה אמר לו
זה השער לה' אפילו צדיקים יבואו בו כשראה שאין משניחין עליו הלך אצל
שמים וארץ אמר להם בקשו עלי רחמים אמרו לו ער שנבקש רחמים עליך
נבקש רחמים על עצמנו שנאמר כי שמים כעשן נמלחו והארץ ככנר
תבלה הלך אצל חסה ולבנה וגו' ער וחפרה הלכנה וכושה התמה הלך
אצל כוכבים ומזלות ער ונטפו כל צבא השמים הלך אצל הרים וגבעות וגו'
ער כי החרים ימוש והגבעות תמוטנה הלך אצל הים אמר לו בן עפרם מה
היום מימים והלא כמשיך הכיתני והלקתני לשנים עשר שכלים ולא הייתי
יכול לעמוד לפניך מפני שהשכינה עומדת לימינך שנאמר תוליד לימין משה
ועכשו מה עלתה לך כיון שהזכיר הים מה שנעשה בנפרתו ציוח ואמר מי

יהנני כירחי קרם מיד הלך לו אצל שר הפנים אמר לו נקש עלי רחמים אמר
לו כך שמעתי מאחורי הפרגוד שאין הפלחך נשמעת הניח ירו על ראשו
והיה ציעק וכוכה ואמר אצל מי אלך באותה שעה נתמלא הקדוש ברוך הויא
עליו עברה שנאמר ויתעבר ה' כי למענכם ער שפנע משה ואמר מקרא זה
ויעמוד ה' על פניו ויכרא מיד נתקררה דעתו של הקדוש ברוך הוא אמר לו
שתי שנוקות נשבעתי אחר שתמות או לאבר את ישראל לכטל שהיהם אי
אפשר ואם תרצה אהה לחיות יאברו ישראל אמר לו בעלילה אהה בא אלי
יאבר משה ואלף כמותו ואל יאבר אחר שישראל אמר לו הקדוש ב"ה כל
צער שאהה מצטער למה אמר לו מתיירא אני מכלו של מלאך המות אמר
לו אני מוסרך בירו אמר לפניו רבוננו של עולם יוכבר שקחו שיניה בשני
בניהיקהו שיניה במיתחי אמר לו כך עלתה כמחשבה לפני וכך מנהגו של
עולם דור דור ודורשיו ער עכשיו היה הלך לשרת לפני ועכשיו הגיע חלקו
של יהושע הלמירך אמר לו רבוננו של עולם אם ספני יהושע אני סת אלך
ואהה הלמירו אמר לו אם אהה רוצה לעשות כך עשה עמר משה והשכים
לפתחו של יהושע והיה יהושע יושב ודורש וכפף משה כונתו והניח
יו על פיו ונהעלמו עיניו של יהושע ולא ראה אהה כרי שיצטער וישלים
עצמו למיתה הלכו כל ישראל לפתחו של משה ומצאוהו כפתחו של יהושע
והיה יהושע יושב ומשה עומד א"ל ליהושע מה עלתה לך שמשך רכך עומר
ואהה יושב כיון שתלה עיניו וראה מיד קרע את בגריו וצעק וכוכה ואמר רבי
רבי אבי ואריני אמרו לו ישראל רבינו משה למדנו תורה אמר להם אין לי
רשות אמרו אין אנו מניחין אותך יצאת בת קול ואמרה להם למרו מיהושע
קבלו עליהם וישב יהושע כראש ומשה רבינו מיטינו ואלעזר משמאלו והיה
יושב ודורש לפני משה ולא היה יורע משה מה היה יהושע רורש אהה
שעמרו ישראל אמרו לו למשה רבינו סתום לנו את התורה אמר להם אני
יורע מה אשיב לכם והיה משה רבינו נכהל ונופל באותה שעה אמר לפניו
רבש"ע ער עכשיו נקשתי היום ועכשיו חיי נפשי נהינה לך וכיון שהשלים
נפשו למיתה פתח הקדוש ברוך הוא ואמר מי יקום לי עם מרעיט ומי יעמוד
להם בשעת כעסי ומי יבקש עליהם רחמים כשעה שתומאים לפני באותה
שעה בא מטש"רון ונשתח לפני הקדוש ברוך הויא ואמר לפניו רבוננו של
עולם משה בחייך שלך כמותו הוא שלך אמר לו אטשול לך משל למה הרבה
דוטה למלך שהיה לו בן וככל יום היה סכעיס את אכיו ומקש אכיו להורגו
והיהה אמו מצלת אהה מירו לימים טהה אמו והיה המלך בוכה אמרו לו
עכריו ארוננו המלך למה אהה בוכה אמר להם לא על אשתי בלכר אני בוכה
אלא על בני שהרכה פעמים כעסתי ובקשתי להורגו והצילה אותו מידי אף
באן אמר הקדוש ברוך הוא למשט"רון לא על משה בלכר אני בוכה אלא על
ישראל באו ואמרו למשה הניע שעה שאהה נפטר מן העולם אמר להם
השהינו

המתינו לו עד שאבדך את ישראל שלא סצאו סמני קורת רוח בעולם מפני
 הובחת ואזהרות שהייתי מוכיחך התהיל לברך כל שבט ושכט כפני עצמו
 כיון שראה שנקצרה השעת עמר וברכן כולן בברכה אחת באו ואמרו לו
 הניע חצי שעה שאחה נפטר מן העולם אמר להם לישראל הרבה צערתי
 אהכם על התורה ועל המצות ועכשו מחלו לי באו ואמרו לו ארוננו רבינו
 מחול לך ואף ישראל עמרו לפניו אמרו לו הרבה הכעסנוך והרבינו עליך
 שויה מחול לנו אמר להם מחול לכם באו ואמרו לו הניע רגע שאחה נפטר
 מן העולם פחה ואמר ברוך שמו חי וקיים לעולם ועד אמר להם לישראל
 בבקשה מכם כשתנסו לארץ זכרו אותי ואת עצמותי ואמרו הם לו לכן
 עטרם שרץ לפנינו כסוס ונפלו עצמותיו במדבר באו ואמרו לו הניע חצי
 רגע נשל שני ורועותיו והניחן על לבו ואמר לישראל ראו אהריתו של בשר
 ודם ירו שקבלו את התורה טפי הנכורה יפלו בכפר באותו רגע יצאה
 נשמתו בנשיקה שנאמר וימת שם משה עבד ה' :

ובמדרש רבה הלכה הרס מוטרף! הנדפס כה"ר דף ק"ד ער
 נשמחו לחיו העו"ב ואל"כ פסקות אלו מהוהר .

פרישת שמות דף ח"י ע"ב

וירך חוש מבית לוי ויקח אה בת לוי ר' אלעזר פתח שיר השירים
 אשר לשלמה . תנא כשכרה הקב"ה אה עולמו . עלה כחפץ
 לפניו וכרה אה השמים בימינו והארץ נשמאלו . ועלה כחפץ לפניו
 לנהוג היום והלילה וברה המלאכים הממוני' בחסדו כיוס לומ' שירה
 כיוס זמן החסד וברה המלאכים הממונים לומר שירה כלילה הה"ד
 וימס ויור וי' חסדו וכלילה שירה עמי אלו מומין ואלו משמאל . אלו
 מקשיכים שירה היום . ואלו מקשיכים שירה הלילה שירתם של ישראל
 קדוש ר' יונתן אמר אותם שאומרים שירה כלילה . מקשיכים שירתם
 של ישראל כיוס הה"ד חכרים מקשיכים לקולך . אמר ר' שמעון בת
 אהת כלילה משלש כחות הוהרת שירה כלילה . הה"ד וקס כעור
 לילה וחקן טרף לבינת הה"ד אלעזר עמר' דברים ככראו כיוס רהסיין .
 מהס מרה לילה . ומהס מרה ווס . ועל מרה לילה כתיב וקס כעור
 לילה וחקן טרף לבינתה . כד"ה אפו טרף . וכתיב וטרף ואין מזיל .
 וחק לנצרותיה כד"ה חק ומשפט . חקיו ומשפטיו . כי חק לישראל
 הוא משפטונו . מכאן סמ"ה שולטת כלילה וחקא חלו האומרו' שירה
 כלילה אלו הם שרים על כל בעלי השיר . וכשפתחין החיים שירה .
 מוקיפין העלוינים כח לרע' ולהכור ולהשיג . מה שלא השיגו שמים
 וחקן

וארץ . מוקיפין כח כהא' שירה . אמר רבי נחמיה אשרי הזוכה לרעת
 כהא' השיר . דקניא הזוכה כהא' שיר . ידע פעניינו הקורה
 והחכמה . ויהיון וחקור ויוסיף כח ונכורה . כמה שהיה וכמה
 שעהיד להוות . וכזה זכה שלמה לרעת . דתני רבי שמעון דוד
 ע"ה ידע כזה וחקן סירים וקוסכחות הרבה . ודמו כהס העמידות
 לבא . והוסיף כח ונכורה כרוס הקדש . ידע פעניינו הקורס
 והחכמה . ואין וחקר והוסיף כח ונכורה כלסון הקדש ושלמה זכה
 יותר כהא' השיר . וידע החכמה . ואין וחקר וחקן משלים הרבה .
 ועשה ספר מאותו הסיר ממש . והוינו דכתי' עשיתי לי שרים ושרות .
 כלומר קניתי לי לרע' שיר מאותן השירים העלוינים ואשר תקחם
 והוינו דכתי' שיר השירים . כלומר שיר של אותם שרים של מעלה שיר
 שמלל כל עניוני הקורה והחכמה וכח ונכורה כמה שהיה . ועתיד
 להוסיף שיר שהשרים של מעלה משוררים אמר ר' אלעזר חלו השרים
 עמדו עד שנודר לוי הכלל משנולה לוי והולך אמרו שיר . כיון שנודר
 משה ונמשח אהרן ונתקדשו הלויים כשלים השיר ועמדו על משמרות'
 אמר ר' אלעזר כהותם שעה שנודר לוי . פתחו למעלה ואמרו מי
 והנך כהת לי וינב שרי אמי אמר ר' חזקוני בן חזקוני גס לא יכוזו לי .
 כיון שילאו משכע לוי המשוררים של משה ונתקדשו כלס ועמדו על
 משמרותם . ונתקדשו אלה לנכת אלה חברים באחד . והעולמות
 אחד . ומלך אחד שוכן עליהם . כח שלמה ועשה ספר מאותו שיר
 של אותם שרים . ונקתם החכמה כו . אמר רבי יסודה למה נקרהו
 השרים של משה לויים על שכלום ונחברים למעלה כאחד והשומע
 כלום ונדבק נפשו למעלה . וע"כ אמרה למה ולום חיוני חלו . רבי
 קנחס אמר שככל כלום זרע לוי עס השכינה . כמשה ואהרן ומרים
 וככל זרעו אחריו והם הנלוים אל וי' אשרתו תא חזי כשעה שעמדו
 המשוררים למעלה לא עמדו על משמרתם . עד שנודרו שלמה
 החקיס משה אהרן ומרים . חונת משה ואהרן מרים למה . אמר
 רבי יוסי הה"ד ושרות כד"ה ותען להם מרים . חאגא כהותם שעה
 שנודר לוי כעלו הקב"ה וכשרו מכל החיו . והוסיכו בארץ והוליד
 לקחה וקסה הוליד לעמרס . והוא הוליד לאהרן ומרים . פירש
 מאשתו ובחזירה . כהותם שעה היו המשוררים של מעלה עומדים
 ומשוררים . גער כהס הקב"ה ונשתכך השיר . עד שנעה קו ומונו
 והושיע לעמרס . מ"ט נקרא עמרס . שינא ממנו עס רס על כל
 דמים . ולא נזכר שמו . מ"ט ולא נזכר שמו . ר' יהודה אמר שש

דבי אבהו מפני שבגנעה הלך ובגנעה חזר לאסרו - כזי שלא יוכירו
בו - ה"ד וילך איש - ולא נאמר עמרם כפרהסיה - ויוקח את בת
לוי - אף היא בגנעה חזרה - ולא נזכר שמה -

וילך

איש - רבי אבהו אמר זה גבריהל רחוב והאיש גבריהל
שהלך סוף והאשה ויהיה לעמרם - ר' יהודה אמר עמרם ממז
היה - ולא נזכר שמו - מפני שהליכה זו לא היסה ממנו להורווג
לאסתו אלא מלמעלה - רבי יוחנן אמר באהרן ובמרים לא נאמר
זווג אבותם בתורה ובמשה כתיב ויוקח את בת לוי - להורות שהשכינה
נקראת על שם לוי - ולא היה עמרם ראוי להוליד למשה עד שנטל
חלק בשכינה והוליד למשה - ה"ד ויוקח את בת לוי - ולפיכך כתיב
ותרא אהו כי טוב הוא - רבי אלעזר אמר זכה עמרם שולא ממנו
כן - שזכה לקול גדול - רחוב והאלהים יעננו בקול - ועמרם זכה
לכח קול - רחוב ויוקח את בת לוי - כלומר בת קול - ולפיכך
כתיב וילך - כלומר שהלך למדרגה זו - האנא כשנולד משה ייתר
הקב"ה שמו עליו - רחוב וותרא אהו כי טוב הוא - וכתיב טוב וי'
לכל - וכתיב טעמו ורחו כי טוב וי' -

פרשת בשלח דף נ"ג ע"ב

אז וסיר משה - רבי יהודה פתח כערים אלרך ככטון ודעתיך ונו' -
זכאה חולקתון דישאל - רב"ה אחרעו כהו יתור מכל שאר
עמין - ומסניאוח רחומהא דרחים להו - אוקים עליהו ככיהא
דקשט ורעיה מהימנא - והאשר עליה רוחא קדישא יתור מכל שאר
ככיהו מהימני - ואפיק ליה מחולקיה ממש - עמש דאפרים יעקב
מכנו לקב"ה שטתא דלוי - וכיון דהוה לוי דוליס - נטל ליה קב"ה
ואעטר ליה בכמה עטרין - ומשח ליה במשח רכות קדשא דלעילה -
וכדון אפיק מכנו רוחא קדישא לעלמא - וזריו ליה בהימנווי קדישו
מהימנותא רבא - תנא כההיא שעתא דמטה ומניה דמשה נכיהא
מהימנא לחתא לעלמ' - אפיק קב"ה רוחא קדישא מנזר' דספירו
דאחז עבא - דהוה גנוז במאהן וארכעין והמניא עטרין - וקיימי
קמיה ואפקיד ליה בכל כותא דוליס - ויהי ליה מאה ושבעין ותלת
מפתחין - (כ"ה גנוי חמין - ואעטריו כהלה מאה ושחין וחמש עטרין
ואהגיד עליה מאהן וארכעין והמניא נסורין - וקאום קמיה ואפקיד
ליה בכל כותא דוליס ויהי ליה מאה ושבעין ותלת מפתחין) ואעטר
ליה

מפתח עטרין - וכל עטרות ועטרות סליק והנס
ובכנין - דכנין בנמויא רמלכא קדישא עלמס - כ'
גבל כולונין רבננא דערין - ואעלו כהיכליה ואעכרום
ויקח ויוסיין דוליס - כדון אודעו כלו - פתחו וסמרו -
סמרו סמרו סמרו סמרו דהא קב"ה אחרעו רוח' לשלשאה
לעלמי - קלא נפק ואמר מאן הוא דין דכל מפתחין אלין
בדון - פתח קלא אחרעו ואמר קבילו ליה כנויכו - דא הוא דומין
למפתחין בני נשא - ומיכא אוריי' גנוזא דגנוזא לאתמסר' כדון -
ולא עשר עלמין דלעילה ותתא - על ודה דדון - כיה שעתא
אחרעו כלו ונטלין אכחיה - פתחו ואמרו סרכבת אנוס לראשו
כדון באשכמוס - כדון סלקא הסוף רוחא וקיימא קמו מלכא - כ'
פתי' סלוק ואעטר כעטריו ואעטריו כחלת מאה ועשרין חמש
עטרין ואפיק מפתחין כדון - אהכחא אעטר ליה בחלת עטרין
קדישין ואפקידו כל מפתחין רמלכא כדריה - ואפקידו ליה כהימנותא
דמפתחין רבותא - כ' סלקא ואעטר כעטריו וקבילה ליה מן
מלכא - כדון נפק סלוק - כדון רשטן בההוא יתור רבא -
וקבילה ליה לנרלה ליה למלכא - והוא יסכת ליה מחין ויוגין לאלקא'
לכמה ולכל ארעיה - ובשכתא וברישו ורקי - סלקת ליה למלכא -
כדון אפקידו שמה כאלין אחרון רשימין - ובסהיא שעתא דנפק
לבתא ארעא - כדורעא דלוי אחקנו ארבע מאה ועשרין וחמש
למלכא - וארבע מאה ועשרין וחמש גליפין ממין ארופים
לבתא רוחא לחתיו - כד נפק לעלמא - אהנסרא באופיו - וכיתא
אקבילה מוחתיה כיה שעתא קרא עליה קב"ה כעיר אלרך ככטון
ודעתיך וכטרס חלה מרחם הקדסתיך נכיה לגוים נחתיך - ר' ינאק
אמר בנה שעתא קטל ואפיל קב"ה לרכיכא ממכא דמזרחו - וסמי
ליה משה וכני ישראל - כדון אמרו שורה - ה"ד וירא ישראל את
מזרים מת - אז וסיר משה וכני ישראל -

פרשת וילך דף רפ"ג ע"א

וילך וישעיהו אהרן הכהן האלה אל כל ישראל - רבי
אמר משה ויהי משה ויהי משה ויהי משה ויהי משה
מפניו ונו' - אף היא בגנעה חזרה - ולא נזכר שמה -
דאקדשו כנו - דניסין אחרין - פתח
ליריח

לומר א' וילך ח' ד' יעשו לו מקדש ושכנתו כחופם . ובעה
 ל' קפה לטו הגוהק דלעולא . ושאריו עליוהו סבעה עכנו יקר
 וינתקום חולד' קמיוהו . סה"פ ווי' קולך לפניוהו וומס' תלת חקון
 ק' יושין קולין כיניוהו . ומתן אינון משה חסרון ומרים . ויג' ויח' חקון
 יהב לון קס"ה מתקן עליוהו . וסה' חתמר) כל וימיו דהסרולא הערו
 בניו יקר מישראל . והח' חוקמיה . דחסרון דרועא . ומיג' דיסר' אל
 סנה . וסיונו דכתיב ויסמע סכנעני מלך ערד ונו' כי בא ישראל
 דרך הסחרים ונו' . כרי' נס דהויל בלא דרועא . ומתקן דרמיה לכל
 חחר . וכדון וולקס כ' ישראל ושב ממנו סכי בנין דהו בלא דרועא
 ומינא . ועל דה' חכמיוכו ישראל למדר נדר עליה . סה"ד וידר
 ישראל נדה לה' וחסר ישראל חס' כחן חקון ונו' . ח' חסרון דרועא
 ומינא דנופה סיה ועל דה' כתיב מולך לומין משה ורוע חספאריו .
 ומתן יהיו חסרון . וולך משה . מתן וילך . לתן סלך . חלה וילך .
 כנופה בלא דרועא כ' ח' וילכו בלא בח לפני דורף דהק מית חסרון
 דרועא ומינא ויב' ח' חסרון דרועא (כל וימיו דמשה שמסא נסיר
 בעלמא) כל וימיו דמשה חפלו ישראל נהי . הסמנים . כון דחסר
 וקוצע מ' כתיב ויספוח חתן מתחרת ונו' . ויח' בלו מעבור סארן
 ממחרת ספסח . מ' בין חתן לסתו . חלה דה' מלעולא ורה' לקה .
 כל זמנה דמשה חספסח . נופה דשמסא שליט ונסיר לעלמא . כון
 דחסלק משה חספסח נופה דשמסא . ונפיק נופה דסוקרא . כתיב
 חס' חין סניך הולכים אל חפלא מות וכמה וירע חיסה ונו' . סכ'
 חולופנא . כון דחמר קכ"ה למסא . ננה מלאכי ילך לפניך . חמר
 משה ומתקסעוסא דשמסא דחפניס ודכר' סוקרא . נופה דסוקרא
 נר' בעינה . חס' חין סניך הולכים . נופה דשמסא בעינא . ולאו
 דסוקרא . כרון נופה דשמסא חספסח . וחספסח משה כנונה
 דנופה דשמס' קמיוהו ד' ישראל . כון דחספניס משה חספניס סמסא
 וחספסח סוקרא . והוס' והושע' מסחמס לנסורא דסוקרא . ווי
 להקוח כסופא

ויאמר

חלום כן משה ועשרים שנה ונו' . סיונו דחמר רבי
 חלעור חרבעין סניך נחור גמסא לון לישראל וחספניס
 לסוף חרבעין סניך . ונהור סוקרא . חמר סכי שמעון וד' סכי
 סוח . סיונו דכתיב ויש נספה בלא חרף . והא' חספסח חספניס .
 וחן נוקח ליה לקרא . חכל על סכעין וס' חספניס . בלא הוא
 חספניס . לבלאק לקון